M.
236

BIBLIOTECA
DE LA
Universidad de Salamanca.
Est. 1 Caj. 2 Núm. 12

236

SALAMANCA
BIBLIOTECA UNIVERSITARIA

SEMANA BIBLICA
ESPAÑOLA
nº 160

Quercoboce (Georg)

Georgii Cherobosci
Expositio analogice etimologica
in salterium.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
DE
SALAMANCA

Dr. Fresada

Fuendrrco.

R.a de verbalibus.

ἀω significare. 5.

ἀωμός

ἀωλόφαρος

ἀωλόφαρος

R.a accentus

ὁλμος qt fi gnificata ht

synonymia

ἀαμος qt significet

Este libro es de Ny de salam

ὁλμος. n. 1

Taxtikoi ti

πρῶτος unde!

Ra. accentu

Ra. accentus

Paroxytona & proparoxytona & propenultima potétia uarytona uocari

Suplatiuorum formae in τατος & in τος.

κηρός

κῶ

Ra. accentus

Neutra ds ap.

Ra orthogra.

Ra. orthograp

Ra. pulchra futuro assumétiui. v. attice

Ra. orthogr.

Ra accentu

Ra. declinat

ρέω · ρέεις · ρεῖς · ρεῖ

πλέω · πλέεις · πλεῖς · πλεῖ

χέω · χέεις · χεῖς · χεῖ

χήρ
χήρος
ἀχήρος
ὠχάρος

Mutatio no
calii quot
modis

Epitheti diff°
Quot modis capiut
epitheta

R^a. orthographia

ἀργύρεος
χρύσεος

R^a. qntitatis

R^a. qntitatis

R^a. accentij

R^a. accentij

ἄρνηρ quot figni
ficata habeat

ᾱ. ϛερεῖτικόν

Appellatiuū. n. quod ?

Appellatiuū quod

Ad aliqd quadruplicia esse

Quasi ad aliqd quadruplicia

Ad aliquid
Quasi ad aliqd

Ra. orthograp.

Cur nō alia cōsonās quā. σ. abundant in ἀνδρός

Quot modis supflu at. σ

Ra. accētus

Ra. declina.

Ra. decli & accentus

Articuli praepositiui q differāt a postpositiuis

Articulus secūdā notionē significat

ἀνδρός. forte cambró

ō. quot significationes habeat

Articulos masculinos praepositivos tredecim esse. ergo ὦ. articulus est vocativi. idē technicē

R^a

ἄρνησις — D^a

ἀπαγόρευσις

R^a. accentus

Ex quot partibus orationis fit adverbiū

πόρος quot significet

πόρος unde

R^a. quantitatis

τὰ ᾱς. ᾱς.

R^am. adverte

Pulcherrimū documentū

Quando nomina fiant à verbis vel e contrario. notādū

R^a. orthographiæ

R^a accentus

χαρακτὴρ σημαδί

χαρακωδία

οὐκ

ἀρχαῖοι

∴ ἡλουμένης

vnde dicta præpositio

Præpositiones q^t

Pulchra doctrina

ἀπὸ ἔξω

ἐξ ἔξω

ποτί

Quæ præpositiones mutantur

Anastrophe qd

Prepositiom accidút .5.

Analoga magis ex. ἡ. ἐς. quá ἐξ. ἡ. ἆς nota

Omnis præpositio acuitur. contra alios grámaticos q aiunt grauari

. αὐτὴ . significata

Aristarch?

. πρὸ . significa.

. ἀπὸ .

ἀμφὶ
πρὸ .3.

. ā . uerti m . ō .

R^a . accentus

βουλή significata

. cv . quo casu

μόρος . μῆρους
μῆρος

. ā . significationis . 7 .

Priuati uas pticulas
esse . 5 . notādū

. ā . νε . νη . μω . νο .

Particulæ intensi
uæ . 7 . alij . 8 .
. ā . νη . ξα . λα . σα .
. εει . αει . βου

Pri . cōm . β . π . φ . πτ .

R^a . orthogra .

σέβω cur careat
futuro

R^a . accentus

R^a declinat .

R^a. declinatio

λύφυᾶ ἢ λύφυῆ

ἀργυρᾶ

Λημοσθένην. ἀεροφάνην

ὦ μητροφάνη. ὦ ἀεροφάνη. ὦ Δημοσθένη. nota tinnitatici

Ergo secundũ hanc regulã. ἀργυρέα. ἀ. nõ ἀργυρῆ faciet ut statim subijcit.

R^a. declinatio

R^a. accentus

κῶ Cõiunctio gd

Cõiunc. species

(συμπλεκτικοί

διαζευκτικοί

συναπτικοί.

παρασυναπτικ

αἰτιολογικοί

ἀπορηματικοί

συλλογιστικοί

πλαπλασιαστικοί

συζευγματικοί

Cur coniunctio ultima partium orationis

Rª orthographia

κλινός ὁ μάταιος ποθεν

Rª. accentu

. ῑ . quattuor significationes

ἡ Θ᾽ μὲν . > Dª.

τε κοῑ > Dª.

∴ μάτιος

ἐπιφορτικὸς Συλλογισμὸς ἀπὸ τοῦ ἐξ ἀδιαιρέτου. ὁποῖος ὁ δεῖνα ἀφ᾽ ἁμαρτάνει. ἀλλὰ ἀλλαχοῦ. τοιαῦτα. τοιαῦτα. τοιαῦτα. πολλαπλῶν μαζὶ ὁ ὁποῖος. ὁ δεῖνα μὲν ἢ κε ἔρεκ᾽ αὐτὸ πόρρω μὲν ὁποῖος ὁ δεῖνα. δῦ. ῥα. μυ. πού. τοῖ. θὴν. ἀρ. δὴ τα. περ. πω. κω. ἂν. ἂν. ὧν. κεν. τε. τὴν ὁ πρὸς ὃ τὸν ὁποῖος ὁ δεῖνα ἔμπροσθεν. διὰ τὴν τοῦ μέν, ἐστὶν ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα τὸν ἀπὸ αὐτοῦ κατὰ δὲ τὴν μετοχὴν τὸ τὴν ἀφε δὲ ὁ δεῖνα. διαφέρει ὁ δεῖνα δεῖνα μετοχὴ ὁ δεῖνα. καὶ ὁ δεῖνα συμπλοκὴ δὴ ὁ δεῖνα. συμπλοκὴ ὁ ὁποῖος. ὁ δεῖνα μὴ ἐπὶ πόρρω ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα πρὸς ὁ δεῖνα κεστὶν ἀφ᾽ ὧν. ὁ δεῖνα ἐν τῇ κεφαλῇ. κ δεῖνα κ δεῖνα. σκ. ὁ δεῖνα σκ. ὁ δεῖνα σκ. ὁ δεῖνα ζαῦ μὸ καὶ πρὸς καὶ ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα μαφλεγμὸς ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα καὶ κακ. ὁ δεῖνα ἐκ μιγῶν κ κ καὶ ὁ δεῖνα μωσῆ κατὸ κα κεν. ὁ δεῖνα ὑ. ὁ δεῖνα σκεν. ἐξ ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα ἐξ ὁ δεῖνα. π σω. ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα σκ. ὁ δεῖνα κ ἐκ ὁ δεῖνα μὲ. ὁ δεῖνα. ὁ δεῖνα ὑ. σ ὁ δεῖνα. σκ ὁ δεῖνα διαλ σ πο τὸ πρὸ μὲ. ἀπὸ τοῦ ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα βεβαιῶ. σ ὁ δεῖνα ἀπορῶ. ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα. ῑ. εἶδος σημ. κ ὁ δεῖνα. κ ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα διὸ ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα τὸ μὲν. κ ὁ δεῖνα. β. ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα κ ὁ δεῖνα τιθεῖ. ὁ δεῖνα, μὲ ὁ δεῖνα. ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα τὸ ἀπὸ τοῦ συμπλ ὁ δεῖνα τὰ ἀναμ μορ μ ἐμερ ῥα.

ὁ δεῖνα καὶ. τὰ τοῖ φορά μ ὁ δεῖνα ὁ ἀλλὰ ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα ἐν μὲν ἀλλαχοῦ ἐφ᾽ οὗ χόρ. ὁδὸς. ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα τῶν ῥημάτων. ὁ δεῖνα Γ ὁ δεῖνα ἀπὸ ἐω λέγω πορεύομαι. καὶ ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα. τέσσαρα καὶ δύο ὁποῖα ὁ δεῖνα ἐω λέγω ὁδεύομαι ἀφοῦ καὶ μὴ ὁ δεῖνα. ἐλέγετο ὁ δεῖνα ἀφοῦ καὶ ὁ δεῖνα. ἐω λέγω ὁ δεῖνα ἀφοῦ καὶ ἔστι λόγος. ἐπὶ τοῦ ἀφοῦ καὶ ἐν μὲν καὶ ἐπὶ τοῦ ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα μὲν πλάγιος. λέγω ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα ἐω λέγω ὁ δεῖνα ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐάν. ἐω λέγω καθέξομαι. ὁ δεῖνα καὶ τὸ ἐξ ὁ δεῖνα μὲν καὶ ὁ δεῖνα. τὸ ἐω φιλοῦντι. διότι λέγεται πρὸς φῶ. ὀρθῶς διαστὰ φιλοῦντι. ὁ μὲν ἐπὶ λόγου κωλύσαι χωρίζεται δὲ τὸ ὁδεύομαι. καὶ ἐω λέγω καθέζομαι. ἐκ τοῦ ἐπὶ τὸ πορεύομαι ἐπὶ ἐδῶ καὶ ὁδὸ καὶ ὁ δεῖνα. τὸ ὀρθὸ διαφέρουσι. ὁδοὺς. ὁδὸς ὁδὸς ὁδῶν. τῶν τῶν καὶ ὁ δεῖνα μονογένων ὁ δεῖνα ὁ δεῖνος καὶ τὸ. τὸ δὲ τὸ ὁμοῦ. ὁ δεῖνα ἐκ τοῦ ἐπὶ τὸ πορεύομαι. γὰρ ὁ δεῖνα τὸ ἐφ᾽ ἡμῖν μὲν ἐπὶ ῥῆ. ἐπὶ τὸ ὁ δεῖνα ἀπὸ τοῦ ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα. ὁ δεῖνα τὰ εἰς ὁδὸς ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα θρᾶ. ὁ δεῖνα πρὸς ὁ δεῖνα. ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα τῶν ὑποπεπτωκότων ὀνόμασι. πρὸς ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα τὸν βίον. μακὰ φάμαι ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα πρὸς τὴν ἐμὴν βίον. καὶ τὸν θρᾶ. ὁ δεῖνα. ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα εἰθέμεν ἢ ἀνδράσιν ἵφι μάχεσθαι. καὶ τὸν κοιρανέοντα μόχθῳ. ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα ὁ ἑτέρου ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα. ἁμαρτάνω. μὲ λόγῳ μὲν ἀρετὴν ὁδὸν πεῖδον. τὸν πρὸς ῥῆ. ὁ δεῖνα ἁμαρτάνω ἁμαρτήσω ἁμαρτία καὶ ἀμαρτωλός. ἁμαρτάνω. οὐ ἀπὸ τοῦ. ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα. ὁ δεῖνα τὸ ἢ τὸ δὲ. καὶ ὠφελεῖν ἀφ᾽ ὧν τὸ ἐκ μὲν τὸ ἢ. ἀλλὰ μὴ καὶ ὁ ἐρε τὴς ἀρετὴς οὐ ὁ δεῖνα. μὰ τὸν ἥλιον φύλ ἢ ἀρετὴ. διὰ ἢ ἀρετὴ μὲν ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα ὁ δεῖνα.

ἀλλὰ . significa

ἐω . significa . 6 .

Rª . orthogra .

Rª . orthograph .

Rª . orthogra .

Rª . accentu

ὁδός . significa . 3 .

Rª . coniugatio .

λέγω . λόγος

ἐω . ὁδός

De futuro. p. cōiuga circumflexo. quando p. ε. & quando p. η.

Quae futura facunt in εσω. & ησω simul

πονέω → D^a

πονήσω

R^a. orthogra.

καλέσω καὶ

καλήσω

R^a. orthog.

R^a. Orthog

ἑώλος

ἑ 15 μι

Formatio cōiugationis ἑς. μι.

ἀναδιπλασι ασμός qd?

R^a. orthogra.

R^a orthogra.

ἀναδιπλασιασμόν uocat. ς ὦ ἑ 15 μι sed abusiue

Τὸ ἴδιον μέγεθος τ
. ε. ῆ. α. τὸ. ῑ. δι

R^a. orthogra.

φημὶ
ἠμὶ

R^a. accentus

R^a notanda de. aor
. 2. uerborũ ᾖς. μὴ.
in plurali numero

ᾱ. β

Cn

. ō. p adhectionem
ū. & ē. p adhetti
onē. ī. augentur.

Duae requ. repug

ἄς. δὸς. ἔς

Quot modis no
scatur nõ esse
æolica uerba
in. μι.

Aeolis fugiunt aspirationem.

Duæ regulæ syllabicandi singulares

Rª. quantitatis & accentus

Ergo cum syllabico hoc uerbũ παραλλάττω prima syllaba erit. πα. secunda. ρα. cum autẽ ἀνίημι prima syllaba erit. ἀν. secunda. ι. & ν. quod ualde notandũ est.

Crythra. ορφ. V.

Rª orthograp

λοιμὸς ἀπὸ τοῦ λιμοῦ

Rª ortho.

χερὰς

Rª. accentus

χέρας πόθεν

Quartae cõm. characteristicæ. ζ. & duo. αν. & cur. ν

χερὰς.

Ra. orthogr.

futura. 4. coniug. quæ in. σω. & quæ in. ξω.

υβριῶ
λακτιῶ

Cur attici à nerbis in. ιζω. faciunt ppriũ futurũ & nõ in. άζω & οξω & υζω.

ἀλλεπάλληλα

futurũ æqliũ syllabarũ aut pluriũ qm̃ præsens nũquam pauciorũ

Pulchrũ & nõ ame alibi lectũ de futuro attico a uerbis in. ιζω.

v. attractiũ

Ra. orthogr.

ἦ. 4. sigm

Homer
Homer
Homer

ὦ ἦ πολύφραστε ἐνόησε
nota orthographiam. in homero

ἡ. πόσα.

ἡ. q. signifi.

διαλεκτικός qd

ὑποδιαλεκτικός qd.

διαφορητικός qd

Aphæresis
Syncopa
Apocope
Quid

Pro qbus uocabulis ponitur apostroph)

Ra. orthogra.

νέμω quot signif.

μ. ante. κ. πόσα inuenirí

Ra. Orthograph.

ἀκμή

νενέμηκα & simlia

νέμομαι νόμος

Ra. orthogr.

Ra accentus

Ra. orthograp

νόμος. 5. signi.

κύριος

κύριος. 2. signi

Cyrus. N. p. κῦρος

Ra. Quantitatis

Ra. Orthogr.

Ra. coniuga.

χοῖρος unde

Ra orthogra.

Definētia m. oc. cō posita. p. modis cōpōm.

μεζαίτης

μεζαίτατον

Ra orthograp.

Ra. orthograp.

Ra coniugatio.

Cur præt. p. passi. hī æqles syllabas cū actiuo cōtra regulā

Ra. accentū

ἀντωνυμι qd & unde.

Pronomin accidunt sex.

Ra. orthograp.

Ra. orthograph.

Ra. orthograph.

Excipiunt

ἐμοί
σοί,
σφίν

De Pronominib)

Cur à σφῶε nõ fi at pno. possess.

μονοπρόσωποι unde vocant

Ra. orthographiae

Ra. orthographiae

1. pronomé. 3. psonae

αὐτός · 5 · significa ·

Homer)

Homer)

μήνω · 4 · significa ·

Ra · orthographiae

Ra · orthogr ·

De futuro · 2 · cónuga circunflexo · quando · m · a · quando · m · n ·

Reg.a orthograp ·

Ra · cónugationis

Ra · orthog

Ra quantitatis

De futuro · 4 · có · in · σω · uel in · ξω

Ra

Ra. ortho.

Ra. quantita.

Quasi ad aliqd. 4 modis se habere

νυξ. 4. modus seu significa. sumitur.

Ra. declinati.

νύξ νυχός ἡ νυκτός

Ra. accétus

Ra. orthogra.

Ra. orthograp.

Parabola gal.

Aduerbij diffo.

χηχος

Ra. accentus

In multis dictionibus redundare T. Littera

. ὡς · significationes · 42 ·

R^a. orthogra.

R^a. accent)

φυτ^ll. 3 · signifi

ὡρμηνος. δέρμη

Cur præ. p. passiui in. μενος. definés habeat accétui in penulti.

R^a formatio.

Ra orthogr.

παλιν ωδ'

Ra. orthograph.

Ra. orthogra

Ra. quantita.

Ra quantitatis

Ra. declinatio.

Primitiua qd

Collectiua qd

De geminatione

notandu

In una syllaba uocales 3. ee no posse

πάρα
ἀπό
D

πολυτικόν

Ra. accentus

Ra declinatio

Ra accentus

Ra. pulcherrima accentus gemtiui pluralis nomi. monosyllaborũ. 5. decli

ζώων
σμώων
θώων
τίνων. interroga
κράτων
φῶδων
λᾶδων
παῖδων
πᾶνων
λᾶων

γνῆτες οἱ ἐγγενεῖς

πᾶς participiũ esse nõ nomẽ. id q: quattuor argumentis liquere. pulchre docume.

πᾶς nomẽ esse nõ participiũ duab) rationibus patere

τᾶρας
μᾶρας
Ra. quatit. pul

Δευτέρα

Hæc secunda ratio q̃m colligat πᾶς. nomen esse. non participiũ nõ ꝓcipio, ideo melior ratio ÷ quæ adducitur sequenti facie

∴ ſ. genitiui ſui masculini. h° n. totũ deſiderature

Ra. declinati

Ra declinatio

Regula qntut

Ra. accentus

Ra. accentus.

Quomodo etiã pbet nõ eſſe participiũ τᾶς

ἀναφορικόν
ὁμοιωματικόν
δεικτικόν.

Ra. orthogr.

Ra. accentus & qntut.

Ra. accentus.

∴ δασύνεται

redundant

Particulas ſubiunctiuas nouem eſſe.

ζῶ. ῆς. ῆ.

πάτῶ. ῆς. ῆ.

δεικνῶ. ῆς. ῆ.

πόω & adiectione .1. ποιῶ

Ra. orthograp. pulchra

ᾶ. Immutabilis niſi in ᾶχομαι & h° attice.

De incipientibus ab. ᾶ. & ᾶυς.

Ra. cõiugationis

ἡμιτονά

ἀλλεπάλληλα
φωνήεντα. 1. cō
currentia

ου. ουχ. ουκ

ὦσά
οἷοιά

Futurū. 3. cōm. circū. q̃ndo habet. ō. uel. ω

ὀυχοὕτως imā ce orationis partem & cur ita.

Ra. orthographiæ

Ra. orthograp.

Ra. ortho.

Ra. orthograp.

Ra. orthograph.

χεύσω
ῥεύσω
πλεύσω

Ra Orthograp.

Ra accentū

Ra orthogr.

Cur πλέω. ῥέω. πνέω. nō accipiāt contractionē in. p. persona.

χῆχος

uidetur superfluere hæc uerba

ἔχω. ἴχω. μέμνω. μίμνω
πέκω. πικρός. τέκω
τίκτω. ῥέπω. εἴπω
Ra. orthogr

Ra. orthogr.
ἄνδω. δαούνε?
Ra. orthogra.
Ra. orthographiae
πρόσωπον unde
Ra. orthograph.
ὠή. 3. significa.
ὀή. uox.

Ra. declinatio.
Ra. accentu
Ra. orthogr.
Ra. orthogr.
Ra. accétu
Ra. declinat
Ra. orthogra.
ῥῶ. significa.

ἀνάγκη · ἀναγκαία
σελήνη · σεληναία
ἅμαξα · ἁμαξαία

R^a. quantita.

R^a. orthograph.

R^a. quantitatis

R^a. formationis prae

5. de. κεράδα

R^a. orthograph.

R^a. orthograph.

ἀντήρης

□ ποιητάς

∴ rf. ī. ὡς

ἀντηρείδος. genitiuus notandus. neq: accentū neq: orthographi ā recti seruoms

R^a. quantit.

R^a. declinat.

Paragoge Etymologia D^a

R^a orthogr.

R^a. orthograp.

ὕλη. ὑλαῖος

γάλα. γαλαῖος

πυγή. πυγαῖος

R^a accentu

ὁῆ
ᾀῆ
ῥῆ
D^a

ἐράκη φυτόν.

ὀρθόκουτα ἡ χρᾶσις
ὀρθόκουτα

ἔρχω . uerba nõ habe re futurũ

Quæ uerba nõ declinẽ tur nisi usq: ad para taticum

Verba desideratiua à futuris fieri

Quæ nõ declinentur nisi usq: ad parata ticum .

Quæ nõ declinentur nisi usq: ad parata .

G

Ra . orthogr .

Ra . accentu

Ra ortho .

Ra qntitatis

Ra. accentu

Ra. Quantitatis

Ra qntitatis

. ιμα . 4 . significa.

Τί.

Τίς

Ra. quantitatis

Ra quantitatis

ἐρωτημαστικόν
πθυσικον

ἐρώτησις
πθύσις

D a

de

ουκ ἀρά

1

2

3

4

Sappho

∴ uacat puto

. Τίς . a ceteris . 4 differre .

ποῖος
πόθος
πόσος
ποῖος ἀοῖς ἡ τίς

D a

ἀόριστ
ἐρωτηματικόν

Τιτός
Τίνος
Ra. declinat
Ra. accentu

Ra accentus

Ra. declinatio

Ra. declinatio.

De. IIIa. nota

Ra. orthogr.

Ra accentu

Ra qntitatis

Ra. declina.

Ra. quantita.

Ra accentu

ἀπφῦς. ἀπφῦ

Ra qntita.

Ra qntita.

Ra. acce.

Ra. coniuga.

Ra. orthog.

Ra accentu

ἀπφῦς. ἀπφῦ

ἐπιμιξιόμεθα
ἐπιλεπτικόν — D^a

υἷς . υἱὸς ἢ κρᾶσις
ἥος ἢ ἥός

R^a . accétus

R^a^u qntuta .

R^a . declinat .

Hyantes populi .
Cuá . n . bacchi

R^a^u qntutatis

R^a accentu

χθυὸς . 3 . signifi .

R^a . accentus

R^a . orthogra .

βασιλεύς
κόραξος
ἡμέρωσις — D^a

R^a . orthograp
R^a . orthograp .
R^a . ortho .

σεύς ὁ σκώληξ

Βασιλεύς multis modis declinari.

ε. & ο. tripliciter contrahi

Ra. declinatio

Ra. declinatio

δέον. attici. δεῖν

o immo e contrario legendum. τοῦ. ς. ἀς. ῆς.
τρέπουσι. lege l. tarrhæum. fo. 49.
nā scribit Laconas pro ζεύς dicere δεύς

32

Ra. declinatio

οἱ πτῆραι ἐν πτῆραι ὡς, οὕτως ἀνθρώπου ἀνθρώπου ὡς, οὕτω καὶ πτῆραι πτῆραι ἀλλὰ πτῆραι πτῆραι

Ra. declin.

Ra. accētu & quantitatis

Euripidis

Ra. quantitatis

Ra. declinatio

Ra. declinat.

Rae. duae repugnantes

ζεύς. 4. figm.

Ra. accentus

ζεύς in genitivo διός duabus regulis repugnā.

R^a. accent)

R^a. orthogra.

R^a. quantitatis

ἄγω. 4. signifi.

ἄγω
φρήν
D^a

R^a. accent)

R^a. quantitatis

σῶν. praepo. ὁμοῦ

ὑλοῖ.

ὡς τὸ αὐτὸ

κατὰ

R^a. accent)

R^a. ortho.

χρῶ. 5. signifi.

χρηστός unde

Homerus

R^a. accent)

ἦ

ῥῶ. 7. signifi.

R^a. ortho.

R^a. ortho.

διαῤῥήξαμεν. nihil subiungit. Sed hortatoria uerba p. ῶ. scribuntur & pro subiunctiuis sumuntur.

Nullú præsens uarytonú efferri p. unú. σ.

δέω. 4. significat

δαίω. 5. signifi.

R^a. orthogra.

R^a. accentus

R^a. orthogr.

R^a. orthogra.

ζυγός. πολεν.

Dores. τὸ. σ. ἀς. ζ. uertunt

ἀπορρίψωμεν. Verbú hortandi

Lycophró

R^a. accent?

ζυγός. 3. signifi.

Participiú qd.

ἴκω. 5. signi

ἐκών unde. & esse participiú

ἥκω

ἱκνέομαι. ὑμαι

ἵκω

R^a. accent?

βεστολογός

Ram. nota.

λιθόβολος — a D
λιθοβόλος

κλάδομος — a D
κλαδόμος

Participiú cui usui inuentũ

ἔοικα. 3. signi.

R. orthograp.

Nomé significat substátiam
Verbum autẽ πρᾶγμα

Ra. quantit.

Ra. accent.

ἔξ.
ἔκ

ἐλθὼν πόθεν

Verba. 2. cóiugamittentia futurú p. ā. in. pe.

μυκτήρ

Sicanos. fl. hispaniæ

μύω. duo significat
μύωτ.

Ra. accentu

λῶ. 6. significat.

Theocrit

λάσκω

Euripi

ἔρρωγα
ἔοργα
ὀργή

Ra. ortho

Ra. accentu

θύω τὸ ὁρμῶ

θύω. duo. signi

Ra. orthogra.

Ra. quantita.

Ra. quantita.

Ra. accentu

θυμός. 5. sig.

ῥῶ,
ῥάσσω
ἀῤῥάσσω

θύω τὸ ὁρμῶ

R^a. qntita.

R^a. ortho.

D^a. inter uerba ἐς. ὦ. & ἐς μι

Praepos. amittere postremas uocalis

πρόσθοιν

R^a. orthogr.

ἄκλιτον μονοπτωτον

ποὶ μὲν — Partim qdē

ποὶ δὲ — Partim autē

R^am accentus in barbaris nominib). nota.

R^a. accent?

R^a. orthogr

ἅλς ω duo fgni

ἅλος. 2. fignifi

R^a. ortho.

R^a. orthog.

R^a. orthogr.

De foemi in ᾱ factis a mascu.

ὀλόη ὁλόη θόη ἀθρόα

Ram. singulare nota

m. ōc. adiectiua cō posita cōmunis generis esse

Atticorū inuersione nota

Ra. de quantitate ultimae in ἀμία. nota

Ra. declinatio

Ra ortho.

ἄγγελος
αὐτάγγελος
ἐξάγγελος

πεπέδαχα

ὁ ἡ ἡ σοφός
ὁ ἡ ἡ θεός

ἀείζηλος. ἀειζήλη
ἀθάνατος ἀθανάτη

Atticorum mos

Ra. formatio

ἔπω. 4. figmi.

Illa. 14. quae augentur p assumptionem. i.

Ra. formatio

ἕπα
ἥνεγκα
ἔθηκα
ἔδωκα
ἧκα

Aoristus nunqm p mutā enunciatur sed p semiuo.

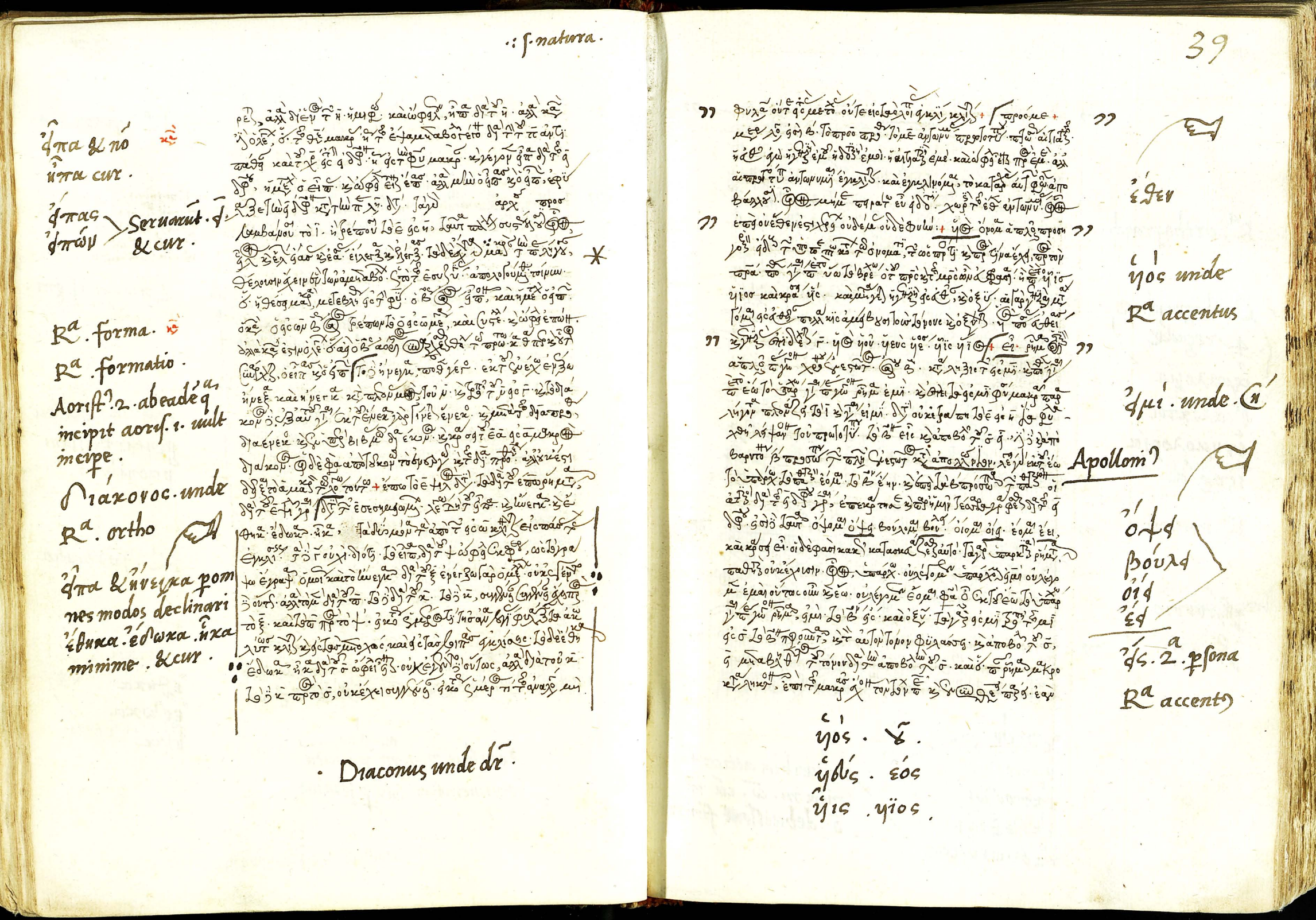

ἅπα & πό
ἅπα cur.

ἅπας
ἅπων } Seruant. ἅ. & cur.

Ra. forma.
Ra. formatio.
Aorist. 2. abeadem incipit aorist. 1. mult incipe.
διάκονος. unde
Ra. ortho

ἅπα & πνεῦμα pomnes modos declinari
ἔθηκα. ἔδωκα. ἧκα mimime. & cur.

· Diaconus unde dr.

ἔθεν

ἱός unde
Ra accentus

ἁμί. unde.

Apollon.

ὁᾶ
βούλᾳ
οἴᾳ
ἔᾳ

ἅς. 2. psona
Ra accentu

ἱός. ὑός.
ὑός. ὑός
ὑίς. ὑιος.

Ra. orthograph.

Orthographiæ (4. regulæ)

ἀναλογία

διάλεκτος

ἐτυμολογία

ἱστορία

Ra. accentu.

ἐξήνυσις

ἐξηνυτός

Adverbia attice fi
nita m. ω. cũ n
ō. debuissent fini

ἐμοί
σοί,
σφίν

Dativi cur
nō circũ.

Hεμαδικαὶ ἀντωνυμίαι

Cur excogitatũ
pronomen

Diffae cõpositorũ
nominum. 4.

Hεμαδικαὶ cur dicantur
ἀντωνυμίαι

χλῆρος . 2 . signifi.

Cóposita in. ōc . octu pliciter cóponúntur.

R^a. orthogra.

R^a. orthogra.

R^a. orthograp.

De quantitate . ā . in desinétibus in . ια .

R^a. accent)

R^a accent)

βῶ . ἀναβῶ
ῥῶ . πραῦῶ
χῶ . κατάχῶ
πῶ . ἐπίπῶ

R^a accentus

μῆτις
πολύμῆτις
πόλις
ἀκρόπολις
ἀγκὶς
κατάγκὶς
ὁμὶς
πθλομὶς

R^a. orthogra.

R^a accentus

R^a. quantita

Ra. accentu enclitica rũ particularũ

Ra. accentus

Ra qntitatis

Definétia m. ac. qn do declinantur. qn do nõ declinantur

Ra accentus

ἔγιά

Ra. orthographiæ

Ra. accentu

οἴξω

οἰδηρᾶ. cur & nõ οἰδηρῆ.

τιλὰ τιλῶν πεθηγῶται ἡ δασέα δασέων ἡ μέσα μέσων

ἀεμυρέα. ᾶ

οἰδηρέα. ᾶ.

κορᾶ

ὀξᾶ

οἰδηρος

οἰδήρος. cómune

οἰδήρεος iomicũ

Possessiuorũ species. 3. pulchrũ

τὰ ἆς. χῆς.

Possessiua

οἰκειωτικόν

συνεκφωνητικόν

μετουσιαστικόν

Ra. accentu

γέρας unde

Ra. declina.

Ra. orthograp.

Ra. quantita.

Ra. ortho.

Ra. quantita

νέω. 3. tempora significare

Homer

Ra. accentu

Raa quantita.

θές
δός
ές
σώς

πρόσχες
σώς
σφρές

Raa declinati.

δαΐς cum πόδα
δός sed δαιτός

παῖς — a D
παιδίσκη

παίδιον — a D
παιδάριον
παιδίσκος
παῖς

Ra. orthogr.

De definitibus
m. ia.

ἐγκυκλίων μαθημάτων

R^a. accentu

πᾶς deduci ab ἅπας

R^a. orthogr.

κρίνω. 2. significationes

R^a. formatio.

R^a. orthogr.

seruitutis species. 3.

R^a. orthog.

Genericú nomé sive generale.

φόβος in. 6. species (diuidit̃ur.) ὄκνον ἔκπληξιν αἰδῶ, αἰσχύνην, κατάπληξιν ἀγωνίαν

ὄκνος
κατάπληξις
αἰδώς
αἰσχύνη
ἀγωνία. ἠσυχία

R^a accentu

R^a. orthog.

R^a. orthogr.

R^a. accentu

Speciale nomen

ὁρῶ. 4. significat.

R^a. forma.

R^a. orthogr.

R^a. quantita.

R^a. accent^o.

μη. significat. 5.

μη.

Quot modis adiungitur. μη.

R^a. ortho. & accē

R^a. orthogr.

ἄλλη

πάντη

R^a. accentus

πότε

ποτέ

D^a

R^a. quanti.

R^a. orthog.

ὠδῖς

R^a. accētus adiectiuorū foemi-

ὁρᾶν. τὸ ὠδῖνες

μῦρον

τάλαιος . τάλαινα
δίκαιος . δικαία

R^a. quanti .

R^a. formatio

R^a. accentu

R^a. quantita.

πάθω . 3 . signifi.

R^a formatio.

R^a. accétus & ortho

R^a. orthog.

∴ redundare
videtur

R^a. forma. & ortho

ἑξῶς πρὸ circúfle
Eti & cur

R^a. ortho.

τὸ ν πλεονάζαν
πέφυκε ἐν τοῖς
ῥήμασι

R^a. orthog.

R^a. ortho.

R^a. ortho.

R^a. quntitat.

ἀφροδίτη ἡ
ἀφροδίτη

Ra. Orthogra.

Ra quantita.

Ra. ortho.

Ra. orthogra.

πῆ. & πῇ.
nó abijcere uo
cales & cur

λέγω. figni. 6.

λῶ. 5. figniji.

∴ ſupfluit

λέγω cur poſcente
id regula nó faciat
in. ao. 2. ἔλαβον

Ra. Orthogr.

Ra de penul. futu

Ra. accentus

Ψυχή. duo ſigniji

Ra. de pen. uer. ἵς
μι.

De Verbo ἵς μι.
ἵμι. notanda

Philoponos

∴ & cur debint εἶ ſecunda pſona. εαι.
ga uidelicet ſecunda fit a prima
mutata μι in. σ. ut a τίθημι
τίθεις. Sicab ἔσμι. εαι.

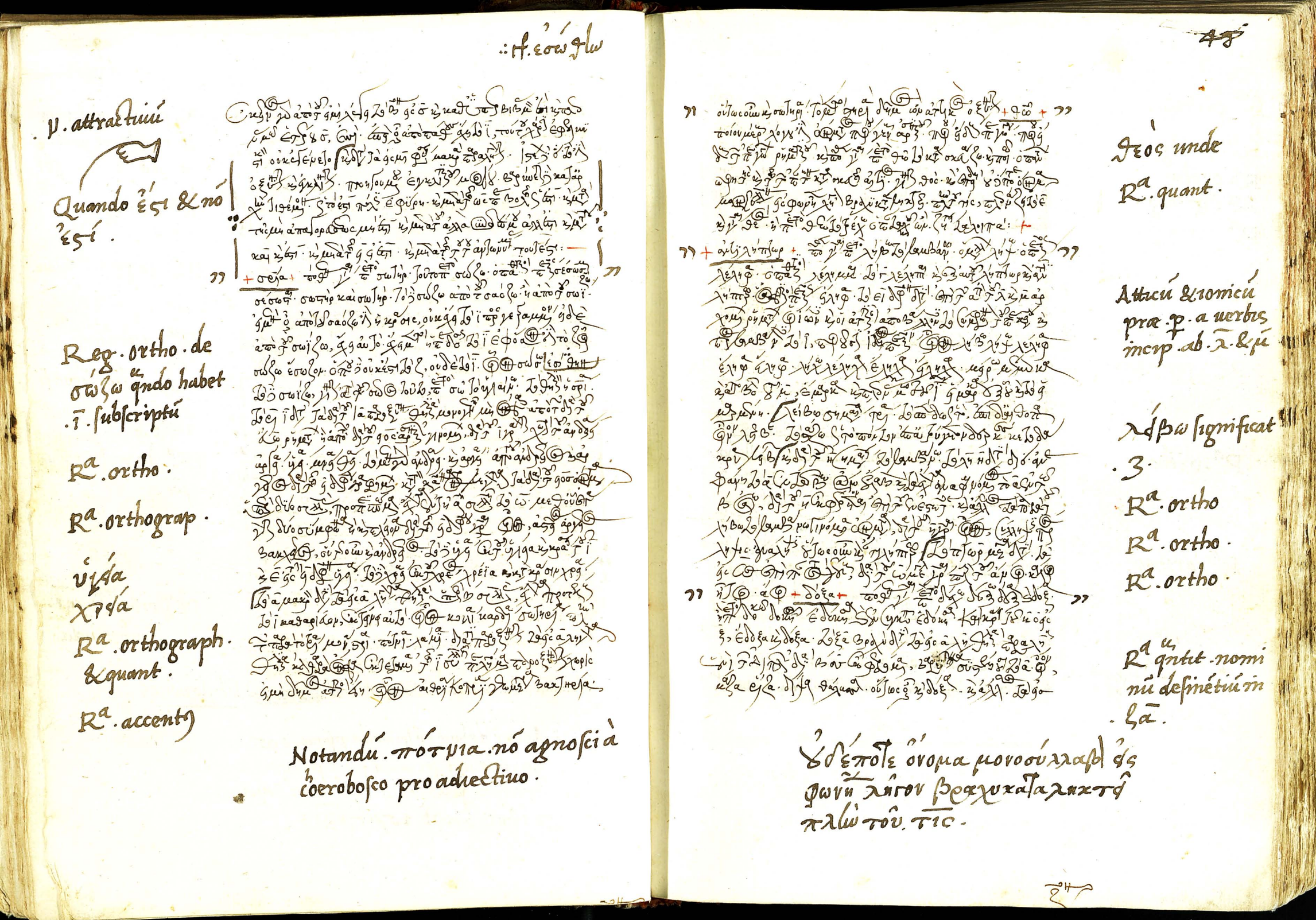

Quando ἔστι & νό ἐστί.

Reg. ortho. de σώζω qndo habet .ι. subscriptú

Ra. ortho.

Ra. orthograp.

ὑψία χρεία

Ra. orthograph. & quant.

Ra. accentu

Notandú. πότνια. nó agnosci à coeroboſco pro adiectiuo.

Attícú & ionicú pro .ᾳ. a uerbis incip. ab. λ. & μ

λάβω ſignificat .3.

Ra. ortho

Ra. ortho.

Ra. ortho.

Ra qntit. nominú definétiú in .ξα.

ὀδέποτε ὄνομα μονοσύλλαβον ἐς φωνὴν λόγου βραχυκαταλληκτὸν πλὴν τοῦ. τις.

Ra. quantita.

Ra. orthog.

Ra. ortho.

Ra. orthog.

Ra. orthogra.

Ra. orthog.

Ra. orthogra.

Ra. formatio.

Ra. orthogr.

ἀμυγδαλή.

Ra. orthog.

Ra accentus

φῶ. 6. signif.

Proprii atticorũ & æolũ reduplicare

κράζω — Da.

κρώζω

Ra quantita.

κῶ. duo signifi.

Ra. ortho

Ra. ortho.

Ra. ortho

Nulla pars orationis recipit duos spiritus aut duos accẽtus. Sed spiritũ & accentũ uel accentũ solũ. Huius opinionis est etiam Planudes

Homer

χέω

χέεμαι · χύμαι

ὕστερος significat · 4 ·

R^a · orthog ·

futurú · 3 · cóiug · cir
q̃ndo in · ō · q̃ndo in · ω

Attici quando faciunt
propriú præ · pfectú

ὅτι
διότι
D^a ·

effigies lunæ po
sita ÷ p luna · ☾ ·

R^a · orthog ·

R^a · orthog ·

π · ξ · φ · χ

R^a · q̃ntitatis

R^a accentus

Ē · appellari · εἰ · no
tandum impense ·

Ra declinatio.

foemininam. ac eundé habere nomina. & uocatiui.

Ra. ortho. aduerbi quæ fiunt a datiuis

δία. δημοσία

κύκλῳ

Ra. orthograp.

ἀνάσα aduerbiú.

ἄφες

ἀνάσα

ἀνάσηθι

ἀνάβηθι

καταβηθι

ἐχθρός

πολέμιος

δυσμενής

Ra orthogra.

Ra. ortho.

Ra. orthogr.

Ra. orthogr.

Ra. ortho.

Ra. orthogr.

De aduer. με

πιτος

Τῶ. signifi. 7.

ἀνόπιν

καταόπιν

Ra. orthogr.

Ra. declinatio.

Ra. declinatio.

Ra. declinatio.

Ra. ortho.

Ra. ortho.

Ra. quantita

Ra. orthogra.

Ra. ortho.

Ra. format.

Aparéphata nomina ée uerborꝫ

Cur infinitiui modi careant numeris & ꝓsonis

Cur poeta utut̃r infinitiuus ꝑ impatiuus

Infinitiui ꝑ impatiuus apud poetas & cur.

Infinitiua uel nomina cē uerborū uel uerba nominum.

Tó. ā. antistoechó habet. ū. & ŭ hē ā.

Ra. quantita.

Δίχη. 4. signific.

Ra. orthogr.

Ra. orthogr.

Ra. ortho. utro. ō. scribenda cōpora & suplatiuo. penulti magno an paruo.

Ra. accēn.

Ra. ortho.

Ra. ortho

Ra. quntita.

Ra accē.

Ra. forma

Ra. forma

Δυχή
πρόσευχή
Δυχομαι. signi. 3.

Δυχομαι. σῆ

ergo Δυχή signi ficat uotum

ἄνθρωπος
Ra. ortho.
Ra accent)

Ra. ortho
Ra. orthogr.

Ra. ortho.
Ra. accent)

ποῖος. ποιός
πόθος. ποθός
πόθι. ποθί
Ra. accent)

Ra. accent)
πού. ὅπου
πῇ. ὅπῃ
πῶς. ὅπως
τίς. ὅστις
Ra. orthogr.
Ra. ortho.

Ra. forma.

Ra accent)
Ra ortho.

Ra accé

χρόνοι debuit esse non χρῶνται

θαῦμα ἐκ τοῦ τε θέαμαι

Rª. formatio

Rª forma. infini

ὀρνίζω οὐκ ὄρνη ἐν χρόνοι misi in compositione

Rª. ortho.

βοᾶν. ζῆν. nõ hnt diphthogõ

Rª. ortho.

Rª accentõ

Qua causa exco gitatũ fuit pau lo post futurũ.

Sepe cõcidere pau lo post futurũ & mediũ futu. pri.

Rª. quãtitatis

Rª. ortho.

Rª. ortho.

Rª. accentõ

Rª. quantita. no minú defi. m. 1c.

Rª. declina.

Rª. accentu

De accétu definé tú m. 1c.

Herodotu

δέχω
δήχω
δίχω

Cu

ἀγάω. figmif. 4.

∴ ιζ. ἀγάζω

Rª. accentu

Rª. declinatio

ἀγαθός. 3. figm.

σημεῖον. 3. figm.

Rª. ortho.

Rª. accentu

οὖς indeclinabile esse & cux.

ὦς

φῶς. 2. figmifi.

Ra. accentu

Ra. declinat.

Ra. decli.

Ra. orthog.

Ra. ortho.

Ra pulchra ortho

Ra. quitta.

Ra ortho.

Ra. accentu

Ra. ortho.

Ra. accentu

Ra. ortho.

Ra. ortho.

Ra. ortho

Ra. ortho.

Ra. ortho.

Ra accentu

ἀρέω

ἀρέω τὸ συμπλέκω

Ra. ortho.

Ra. ortho.

Ra. accentus

Ra. forma.

Ra. quantita.

Ra. quantita.

ῥῶ. ς. signifi.

ὦς

Ra. ortho.

σώσεις πῶ σώσεθι

Ra. accentus

Apollo

πῆ πεῴχες

οἰκῶ ἐμῷ
οἰκίζω ἔστῃν
ὁρμῶ ἔπω
ὁρμίζω ἔστῃν

Quæ uerba πῶ mutent. οι. in. ῶ in præteri. & quare

Contra Apollonium Technicus

R^a. declina.

πρφί

πρώω

R^a. orthogr.

R^a. orthog.

R^a. accentus

R^a. quantitatis

De accentu enclitica rum particulare

ὁ ἡ ἁ

βούλομαι

οἶμαι

ἔμαι

Cur ex. 3. dupli. ξ. nõ sit finalis. pnl chrũ documẽtũ

In mutã nõ finiri dictionẽ ullã.

R^a. accentus

πονηρός

πονῆρος

R^a. orthogr.

R^a. accentus

R^a. ortho.

R^a. qntita

R^a. ortho.

ἐκ πλαδόσις μικρόν.

R^a. ortho.

ἀποβολή τοῦ. σ. μετήμφιε καὶ τὸ πνεῦμα

Empedocls

Empedoclis versus

ἅιμα γὰρ ἀνθρώποις πλέον κλόνι ἐστὶ νόημα

R^a. ortho

ἅιμα. fignif. 2.

R^a. orthogr.

R^a. orthogr.

R^a. ortho.

R^a. ortho.

ἵπε
ἔλθε
θῦρε

ἐλπλύκειν &
πόν ἐμπλύκειν cur

κύων. 5. fignif.

Mutatio ortho. mutat accentū. Quū ergo. aor. 2. amet habere penultimā breuē. & ἔλθε. θῦρε. ἵπε. habeāt penulti. longā merito excipiuntur habentia accentū in ultima contra alios morem.

ναίω · signifi · 3 ·

R^a. quantita ·

R^a. accé. & ortho

R^a. orthogr ·

δίω · signi · 2 ·

Accentus foemi · in nomi · adiec · quæ uocátur · a · u

πρέσβυα & βρυν copé πρέσβυα

R^a. ortho ·

R^a. ortho ·

R^a. ortho ·

R^a. accent)

R^a accent)

Ἰάφος signi · 3 ·

R^a. accent)

ἥπον · πεφήπον

ἦχον · κεκήχον

ἧσμαι · ἀπῆσμαι

οἶδα · οἴωοιδα

ἧμαι · κάθημαι

κεῖμαι · διάκειμαι

πότνια
λάμια
πολύμνια

ἀλάζια
μονάρεια
ἀσκήζια
λοχεύζια

Participiú qd ?

Περύζος χάρεν apud homerum

Cur participia careat pſonis & modis.

Ra. accent

Περύξ

Ra

Aristarc

Homer

Attici p duo. σ. cōmunes p. τ.

γλῶσσα. ς. signi.

Ra. quantita.

Ra formatio

Boetiorum mos

Ra. ortho.

Ra. ortho.

Ra. ortho. & accentus.

ὤθω. signifi. 3.

Ra. ortho.

Ra. ortho.

Ra. ortho.

Ra. ortho

Ra. formatio.

ἐμάθομεν. ἐμάθοσαν

ἤδομεν. ἤδοσαν

ἐκοσμήθημεν. ἐκόσμηθεν

Ra. accent)

Ra. ortho.

Ra. declinatio.

πρωτοτυπα

ὡς πρωτοτυπα

ἀιών. signific. 5.

Theolog)

Hippocr.

Homer)

Ra. orthogr.

Ra. accentus

ὅπλον. 3. signi.

εὐδοκι. ἡ ἡ βε

λυσις

Ra. ortho.

ἐλεέω. ῶ. attice

commuter autē

ἐλεάω. ῶ.

Ra. accent)

ἐμί unde

Ra. ortho.

Ra. accent)

πλάτανος

De Verbis .4. dc
.μι. quæ nō decli
nisi usq: ad para.

Rª. ortho.

Rª. ortho.

Rª quantita.

ὀσέον. οῶν.

ὀσέα. χάλκεα
ἀργύρεα. in plura
nō gignere ex se
ὀσᾶ. χαλκᾶ. αρ
γυρᾶ. notādum
documētū & me
moriæ fideliter
mandandū.

Rª orthogra.

Rª. formatio.

Rª formatio

De formatione
aoristi primi
passiui

Rª accentus

Rª. declinatio

Ra. orthogr.

Ra. declinatio.

Homer

Ra accent

λέγω signifi. 6.

ἅμα
ὁμοῦ
D.

Ra orthogr.

Ra. ortho.

Ra. accent

Ra. orthog

Ra. accent

Ra. ortho.

δάκρυσι a recto
δάκρυ). notandum
ut etiam πέφρασιν
ἄγεασιν. ἔγκασιν

Ra ortho.

Ra forma.

Ra. ortho.

Ra. ortho.

Ra quantita.

Ra. ortho.

Ra formatio

De. αι. & οι. quando habent
p̄ brevibus, quando prolongis

Ra. accentj

Ra. ortho.

Ra. ortho.

Ra. ortho.

Cótra hero diani Herodian

Ra. ortho

Ra. declina.

Ra. accentj

χθοί cur & nó χθρί.

Quú sint præs. tem. acu unt ultimā cótra more alioq.

Ra. accentj

Ra. ortho

ἀνάςαθι κ̓ τεθ πῆ τοῦ. ᾱ. ᾱς. ῆ. ἀνάςηθι

Ra. ortho.

Ra. ortho.

Ra. ortho

Ra. ortho.

Ra. ortho.

ἕτυμος
ἕτοιμος > Da.
Ra ortho

Ra. ortho.

κε ὁ κε
κμ ὡς

τῶ significa. 8

Ra. ortho

κτῶ. duo signifi.

Ra. ortho.

Herodianꝰ

Ra. ortho

Ra. accentu

Ra. ortho

Ra. decli.

Ra. entita.

Ra. orthogr.

Thronus excelsa cathreda

Tiw. significa. 3.

Ra. accentu

Tελος significare .6.

πόλις ἄστυ > Da.

ἔρω. duo significa.

πτωχός πένης > Da

Ra. accentu

Terminatio foeminorum adiectiuorum

ἐξαλείφω unde

ἐπιτηδεύω καὶ
ἐπιτήδευμα

λάθω τὸ λανθάνω
ἔλαθον. ἐλαθόμην

ἄδω significat. 6.

ᾄδω narrytonú &
ᾄδῶ circumflexú
Ra orthogr.

ἄυτος duo significat.

ἄυτος → D a
πολιμία

Callimach)

κρίνω. significat. 2.

κρίνω → D a
διακρίνω
Ra. orthogr.

τῶδε. debuit ée
τόδε.

ἑστήκα ἀπὸ
τοῦ ἑστήκω
Ra. ortho.

ἑστῶτες
ἀμφοτέρωθεν
ἑκατέρωθεν

midet supflue
re

+ ἐμπύρι ζῶ +

χύελος
δεσπότης
a D.

ζωά. 4. signifi-

Quid apud homer
nunc tertia uiuit
etas. 1. 29. anni

ἀρά. 2. signi.

Rª. orthograph.

Rª orthogra

ζλῶσα signifi. 3.

+ κόπος +

+ ἐγκαθηται +

+ βεβηλοῦται +

+ αἱρεῖται +

+ ἀγορεύω +

+ ἀρά +

+ ἀρᾶται +

+ ἀρᾶσθαι +

+ ἀρᾶσθαι +

+ μαρμαίρω +

+ μαρμαίρω +

+ ἀρᾶσθαι +

+ ἀρᾶσθαι +

+ ἀρᾶσθαι

+ὀρφαῦ

Ra. ortho.

Οἱ ἁπλοῖ τῶν πρῶ χρημένων τλῶ. ᾱ. dyphthongó in. ū. uertunt

ἤαθα præt. ἥς. futur.

ἕτοιμος sigm. 2.

νάσατο Hesiodus

Ra accent

ὀρφαῦ ἐρφῶ ἐρπετ + κυφ ΕΙ + ἐκτ κυπῶ τοῦ τῷ παρ δὲ γνοῦ ὁ σημ τὸ μὲ
ΗΝ γυπῶ κυκῶ οἰκαῖ γυμνοὶ αἰσχυνόμ κυπτοῦ + βλέπω + λεῦ κῆπο
μεθ τὸ βλέω κύκνος τ ὁ κυδρὸς ἀεὶ τ ὁ ἀργὸς πτῆνα βλέ ΕΙ ΟΥ
τοῦ μὲν κὶ ὀφθαλμῶ ὀίοφαῦ καὶ ὀρφαῦ ὀμμ φαινομ κὶ γονεῖς μὲν ἡ πὶ
ἀρπάζω ἀρπαρ κὶ ὀρφαῦ οὐ τιμᾶ οὐ γονεῖς ἀρπάζου ἡ πὶ τὸ ὀρφ ὀρφαῦ
κὶ φαῦ ὑπὸ οἱ γονεῖς ἀρπάζου ἡ ΕΙ ὀρφ ὀρφαῦ καὶ φαῦ ἡ πὶ
φῆ ὀσ τοσοῦτ τοσοῦτ. ΗΙ ὀῦ τὸ ὀπρ ρ ἐπ φεῦ ὑ ὠμ ὑ ὀδ ὀσε ΗΙ ὀῦ
ἐρχο ὀρχὸς φαῦ + ἤ αθα + ἐκτ ἡμῖ τὸ πᾶ ὀπαρ ΕΙ ΟΥ
ἐπῶ οἰᾶ ΗΙ τῆ ὠμ μῦ ὠμ τ ᾱ ὀφ ᾱ ὀ ἤ βε πῶ. τὸ ΟΥ εἰς κὶ ἐπε πᾶ ὀφ τ θα
σῶ ἤ αθ ὀ. τὸ ΕΙ ἤ αθ πῶ χῆ μῦ ὀμ κοῖ ὀ τὸ ὀ ἤ φοῦ ἤ ΕΙ μ τὸ πῶ ΟΥ
φῶ τᾶ ἤ αθ ὀ μᾶ τ ΕΙ τὸ ὑ ἡ ΟΥ πρ μ ΕΙ κ ΟΥ τ + βραχύ ΟΥ βραχὺς κὶ τοῦ
κὶ βραχὺ ὠ ὠ ὑ ὀ ὁ βρ χὺ τ ὀ ὀ τ λοῖ π μᾶ τ σῶμ βραχὺ ὀ κὶ τὰ
ἐσ ὠ ΗΙ ΟΥ κρῖ βρ ἐπῶ τὸ ὠ ἐπὶ τ ΗΙ ΟΥ ΕΙ ὀ + ἕ τοι μαν + τοῦ τ ΕΙ ἐπὶ
μὸ τοῦ τῷ ἕ τοι ἡ σημ ἁμ ρ ᾱ β. τὸ ὑπρ χρ ΗΙ κ ΟΥ τὸ ἀ τὸ ὀ ΕΙ μ τὸ ὀ ρ μ μ
καὶ τὸ ἐφ ἑ θοι μ κ ἑ τοι μ ΟΥ ΕΙ ἡ μᾶ τ ἀ λη θῆ μ ρ ε τῷ τὸ τῷ τ ὀ ΕΙ
καὶ ζ ὀ υ ρ ε ἑ τῷ ΗΙ θ ὀ υ καὶ ἑ τυ μο λ ο ι α + μεσ α λ α υ χ + μεσ α λ α υ
χῶ τοῦ τ ΕΙ τῷ ἀ υ ρ ὀ σημ ΕΙ τὸ ξ η ρ ὀ μ ἀ ε ὶ ὠ κ ὶ ἀ ὑ ὠ

Ἅρμα δέκατον

+ ΕΙ ΟΥ δέκ ΕΙ ΟΥ ΗΙ ΟΥ ΕΙ ΟΥ δέκ
τὸ ἅ μ β ἁ μ ὁ δ ἑ κ ᾱ ΕΙ ὑ δ ἑ κ ᾱ ΕΙ ὑ ἐ σ ΕΙ π ΟΥ τ ΟΥ ἀ ρ ΗΙ μ ΕΙ ὑ δ ἑ κ ᾱ ΟΥ
+ μεταφορά + ἐκτ μεταφορᾶς ὀ σημ ΕΙ τὸ μὲ τοῦ κ ΕΙ ὑ φ υ λ ἀ δ α
ἐ ξ ὀ υ μ ρ ἀ ΟΥ τ ὀ δ ΕΙ α χ ε λ ΕΙ ΟΥ ΕΙ ὑ μ ἡ τ ΕΙ μὲ ΕΙ π ρ ὀ ΕΙ τ ΕΙ μ ΕΙ ΟΥ τ ΕΙ + π ρ ο υ θ ί ο ν +
π ρ ο υ ΟΥ τοῦ τ ΟΥ π ΕΙ τ ρ ὑ ὁ θ ἑ φ ρ · ἡ ΕΙ μ ΕΙ ΟΥ ΕΙ ὑ ΕΙ ΟΥ κ ΕΙ ΟΥ ΕΙ ΟΥ θ ἑ ὁ ἔ κ τ ο ρ ΕΙ τὸ
ΕΙ ΟΥ δὲ ΕΙ θ ἑ ΕΙ ΟΥ ΕΙ ΟΥ ἀ π ΕΙ τ ΕΙ ὀ ξ ὑ τ ΕΙ ΟΥ φ ΕΙ ΟΥ β ο υ ΕΙ τ ρ ο υ θ ΕΙ + φ α ρ ἑ τ ρ α + ΕΙ τὸ
φ ἑ ρ τ ᾱ ΕΙ ΟΥ σ ὀ ΕΙ μ ΕΙ ὑ ΕΙ μ ΕΙ ΟΥ τ ΕΙ ΟΥ ΕΙ ΟΥ ΕΙ ΟΥ

R^a. ortho.

νῶν. signif. 3.

R^a. orthog.

ἀρχός. 2. sig.

δωδέκαστος καθ' ἁ κράσιν

R^a. accent^n

R^a. format.

οιωνίῳ unde

R^a. ortho

R^a accét^n

R^a. orthogr.

R^a accé.

R^a ortho

D^a

R^a. declina.

R^a ortho

R^a. ortho

R^a. accé.

ἐκφ. curp diphthógó

Rª. ortho.

χοῖνος. signifi.

Rª. ortho.

πῆχυς — Dª

πῆχύς

Choeroboscus πῆχυς λάβε legit in homero nó πῆχύς. contra aho rum opinionem. nisi hic codex mé dosus sit.

ὀλίγον — Dª

μικρόν.

Rª. declina.

χῆας signifi. 5.

Rª. ortho

χέμβρος

Rª. Ortho & decli.

καπνός
κνίφα
λιμνύς
ἀτμός
αὐθάλη
D a

Ra. orthogr.

Ra. orthog.

γνόφος
νεφέλη
D a

αὔω. 4. figni.

Ra. accent)

scorpios. 3. figni.

∴ ιmmo πεφλεγμένων
legendũ uidetur.

σερβλός

ῥωννύω
χωννύω
ῥωννύω
. vv.
curp. 2.

Reg. decli.

Ra. ortho.

χάλυψ

Antiq ferrũ æs
uocabant. 1. σι
δηρον χαλκοῦν

Ra. ortho.

Cerrus q̃modo uenet angues
unde & nomen ῥάφος

ῥαφ. χάλυψ

Cur in subiunctiuo δώωμαι & nō δωώμαι ut τιθῶμαι. ἱστῶμαι.

παλάσσω. τὸ μολύνω

Homer

χωλός χῶλος

Rª. ortho.

Rª. ortho.

Rª. accentu

Rª. ortho

νύμφιος νυμφίος

μῆστυς triplici declinatione inflectitur.

Rª ortho

δίδυκι 3. sign.

δώη. optatiuū contra plāmudē q multis uerbis contendit esse subiunctiuū.

R^a. orthog.

ἄρμα signifi. 3.

R^a. ortho.

R^a accentus

R^a. orthog.

βαίνω ὁ πδί τὸ πῦρ ἱδραζόμενος

κακός 3. signi

πρόσχες unde

R^a. orthog.

ἐπαινος → D^a

ἐγκώμιον

R^a. ortho.

R^a. declina.

ὑδλέν → D^a

ὑθέν

Ἀόριστα

φάζομαι · φάζη
πίομαι · πίη
ἔδομαι · ἔδη

Ra. declinatio.
Ra. decli.
Ra. acce

πόλις
πάβις
D a

Ra. ortho

ὑζερίζω
ὑζερῶ
D a

ἔφβος
βαζιλεία
D a

+ αλκ + ποταμοὶ + ἐπὶ ποτὶ μὴ ὑδωρ ἐξ + ὠμοὶ + τὸ μὲ μικρὸν ἐστὶ. ἰσχὺς ὅ. ἡ τῆς οὐρανοῦ τῆς μεγάλης ἐξ τὸ ὁ ἡ τὸ ὠ καὶ ποτὲ μὲ ἐστὶ ὠ πλὴν ἀρο ὁμοῦ ὀγδοῆ τὸ ῥῆφ. ——

Ra. formatio

+ αλκ + Πρᾶος + ἐπὶ ῥᾶ ὁ σημεῖον τὸ εὐθὺ ἐξ εἰδὸς τὸ ἰ. ἐὰν ῥῆσῶν ὁ ὁ ὁ

Ra. ortho

Historia coruorú albefactorú

Ra. orthog.

ὀφ. ὀπὸς ἡ φωνή

Ra orthogr.

[illegible]

+ ἀλαλάζω. + ἀλαλαλαί. + ἀλαλαγμός. + ἀλαλαλαγμός. + ἀλαλαλαγμὸς καὶ ἀλαλαγμός. + ἀλαλαλαγμὸς καὶ ἀλαλαγμός. + ἀλαλαγμὸς καὶ ἀλαλαγμός. + ἀλαλαγμὸς καὶ ἀλαλαγμός. + ἀ

+ ψαλμὸς λβ

ψαλ λβ

λαῶν λαόν· σταῶν· σταῦρον· + αἰχῶ· ἐστὶ αἰῶν· ἀπὸ τοῦ αἰχμῶ· +
κ|θαρα + ἐστὶ κηρεῖα· ῥαδῆ· ἐστὶ κηρῶ· ἐρῶ· ἀνακαλῶ· ἢ
ἐστὶ κηρῦγ· θαυμ· + δεκαλόγδ· + ἐστὶ δεκαλόγος· τοῦτο πεχωρ· τ· ἐδω
δωκ· ἢ τῶν ἑβδομ· + ἐστὶ ἐπιλ· ἰωάδ· + ἀσκὸς + ἐστὶ σκελὸ· κρεῶν· σκρ·
κὴ μὲ περιζ· ἀσκ· ἐστὶ δωρε· ἐστὶ ἐπιλ· + θυσαυρ + ἐστὶ τὶ θησαυρ·
θησαυρ + δι ἀστεδα· + ἐστὶ κέκομαι· τὸ σκορπίζω· κὴ ἑαυτ· ἢ
σκεδάζ· καὶ σκεδάζω· + λυμ + ἐστὶ λεῖπ· λιπ· κὴ λιμόσ:

+ ψαλμὸς λτ

R^a. ortho.

ἐστὶ τοῦ ἀφνα· τὸ δὲ ἐστὶ τοῦ νῦν· τὸ ὄνεργῶ· τὸ πτῶ· τὸ δὲ ἐστὶ τ·
γαθὴ· τὸ δὲ ἐστὶ τὴ φ· μαρίν· κωνστ· πν· πλτ· τειρ· + ἑκατ·
+ ἐστὶ τοῦ ἑκάστω· τοῦτο ἐλαχὺ· ἐλαχύν· ἐλαχὶ· ἐλαυ· κὴ ἐλα·
τῶν· κὴ ἑαυτ· ἡμ· ἐλαστῶ + τὸ λιμμεμῶν + ἐστὶ κὴ τὸ μὲ
τοῦ ἀπὸ τοῦ λιμμεῶ· ἀπὸ τοῦ λιμμεῶ· ἢ τὸ λιμμεῶ· ἀφ· ἢ λιμμεῶ·

+ ψαλμὸς λδ

θυρεὸς + σημ· τὸ ὁ τὸ λ· κὴ ἢ
ἐστὶ θῦρ· θῦρ· κλῆρ· μὲ· τ· ἐθῦρε + ὅλι θοσ· + ἐστὶ ὅλ· θε· ἐν·
+ κολπ· + ἐστὶ κοιλ· ὀσ· τὸ φαθῦ + σκῦθρωπ· + ἐστὶ σκυ· λῶ· τὸ ὁ ῥ· ἢ ὁ
καὶ ὑφ· ὠπ· ἢ τὸ σκυθικὸ· ὠπ· ἐλαμ· ἢ ἐστὶ λ· τ· χυτρῶ· ἢ τὸ ῥ· ἡμ·
καὶ σκῦθρωπ· + ἀ γε + ἐστὶ ῥ· ἡμ· μεσοῦ τ· ἀρ· καὶ ἢ ἐστὶ ῥ·
ἐμ· τῶ· μὲ· ἐστὶ τοῦ ἐστὶ ἐστὶ τὸ λέ· ὅμὲ· ἐλ· ὁ· ἐστὶ ἐμὲ· ὁ· ἐστὶ
τοῦ ἐστὶ· κὴ ὁ ἀ· ἐστὶ ἐστὶ· ἀ· ἀ· ἀ· καὶ ὁ· ἐστὶ· ἀ· ἀ· τὸ· τ· βίτ· πρ·
σω· ὠπ· ὑπὸ ἀκ· ἐστὶ ἢ ἐστὶ· ἢ τὸ· καὶ ἀμαχὸ· τ· ἀ· ἀ· καὶ· ὁ· ὁ· λ· ἐστ·
· ὁ· ὠπ· τ· ἐστὶ· τ· ἀ· κὴ· τὸ· τ· ὁ· τ· ἀ· ἀ· ἀ

Quantitas

Ra. ortho.

Ra accentus.

ὀνωϊών.

(λύπη in. 4. di

ἄχος

ἄχθος

φθόνον

ἧσον

ἀφαὶ ἰχνηλάτη + ἄγεις + εἰκὸς ἐκμηλοῦ ἐγχωρῶ· ὁμεχὴ ἡ ὁ· ὀβ
ἡ· ἡμὲ ἀς ὑπὸ ἐμ· κὸ τρεπτὸ ἐὸ καὶ ἄρεο + ἀγαφύ ζω +
εἰς τὸ ὑψηλὸ ζωοῦ + ψαλμὸς λθ· ἰλύς +
τὸ ἰζὸ τὸ καθέζομαι ἡ ἐπὶ ἡ ἐὸ ὑπὸ τρφ· ὁ ἰλὺς τὸ ὑπὸ ὀφ· ἡ ἰλὺς πολ
λὲ ἰλὺς ὑπὸ τὸ ἀερ ἡ ἐπὶ ὑλὴ λύς· τὸ ὑπὸ τὸ βρχω· ὀφ ἡ μεγάλ
λὸ· βιβλίο· τὸ βυβλὸ ἀφαίρ ἡ ἐπὶ τὸ νὸ βιβλίε γράφ· τὸ
βλίον· λόφος ἰουδαϊκὸς κορυφὴ πρὸς· εἰκὸς τὸ μὴ ἀπὸ τὸ λόφος
γίνομαι ὀφ ἡ ἰφ· φῶς ὀφ κὶ τεῖχι· φωμὶ· παυεῖ· βιβλίο ἐν τάξει τῶν
ἐπὸ κορῆ· φμὲ ὁ ἀκτὺς τρομὶ φεῖτ τὸ γὸ γκφ· χρὴ· πωδὸ· εἰδὲ τὸ βρ
χὲ πρὸ πὸ ξυνὸν· οἱ· φόνι· μοδὸ· + κορῦ + χὼ· τὸ ὀφ κὼ· ὁ σὴ
τὸ ὁ σὸν + βίχας + εἰκὸ θρὶξ ἡ χὶ ξίχ· ψαλμὸς λε
ὠϊών· + εἰκὸ ἰὼ τὸ προϊὼ ἰὼ ἡ ὠϊών· ἀερωσία + εἰκὸ ῥῶ ῥῶ
ρω· καὶ ἀέρρω· + ἀπὸ θαυεῖτ + εἰκὸ θνή· ὀβ ἐθαυ· ὀμὲ βὸ
θαυ· ὀμὲ μὲ βὸ θαυοῦμ θαυεῖτ ἡ ἀπὸ θαυεῖτ + θυρίζω + ἡ
καὶ τὸ λεπτὸ ὡ· ἡ τὸ θύρ ὁ ὑμὲ ὀφ ἡ ἀφ· τὸ τὸ φωνὴ λεπτὸ λόγ·
πλεκρίζω + πὸ πὸ μὲ τὸ ὀβ τὸ ὠὸ πατ πατὸ ρὸ ἡ πὸ ὀφ γα
βεβαιῶ + πὸ βέβαι τὸ ὀβ τὸ βαιὸ ὀσημὲ ἡ ἀμὴ ἡ τὸ ἀληθὲ
τὸ τὸ εἰκὸ βίβυ ὀβ ὀβ ἐβω· ὑμὲ βὰς βὰ ἡ ἀπὸ βαι ἡ
ἡ φαδὴ πὸ ὀμὲ βέβαι ψαλμὸς με α

Τρόπος + εἰκὸ ἔπὶ + πὸ φὸ + εἰκὸ πὸ + ὑπὸ τὸ εἰκὸ πὸ φὸ τὸ πάχ· ὀλὸ πὸ
πὶ· πρὸ αἰρὸ· πὶ φὸ· πὶ φὸ αὐτ· μὲ ὀὸ πὸ τὸ ἀλ πὸ ἡ πὸ ἀρ ὀφ φὲρ +
ἡ + πὸ χὲ· μὴ ὠὸ ἀ ἀχ· ἡ φὸ τ ἀ ἀρ ἡ ἡ + ἔορτ + εἰκὸ ὀρ
τὸ ὑπὸ ἐρὸ τὸ ὠὸ θὶ ὑμὲ· ἡ πὸ ἐὸ ὀσημὲ τὸ ἀ ἀ ἀ· + λύπη + πὸ τὸ λὶ
τὸ πὸ· ἡ πὸ λύπη τὸ ὠὸ πὸ ἡ τὸ ὀφ φὴ· ὑμὲ· ἀ ἀρ φὸ τὸ λὶ πὸ ἀρ ὀφ
ἀχ· εἰς ἀχθ· εἰς φθόν· ἡ φὸ φὸ· ἀχ· εἰς λὶ πὸ ἀφὴ ἐμπὶ ὀὸ·
ἀχθ· ὀ λὶ πὸ βὸ ρὸ ὠὸ ἡ φὸ χὶ δὸ· ὠὸ ἀφὸ ρὸ τὸ ὑμὲ βὰ ἀ ἀ· φθόν· ὀ λὶ πὸ

Ra. ortho.

Ra. declinationis

Ra. ortho.

καταράκτης un de

μετέωρος

μετεωρίζω

Ra. decli

νῦν νυνί > Da

λόγος. 7. figni

Theodoreto

μέγας. duo fig.

πύργος. 6. fig.

+ πῦργος + ὑπεραίρω ὑψοῦ ἢ ἁπλῶς ὑψοῦ σημ. ε. ὅτε μὲν καὶ πύργος
ἐφεξῆς πόσα δὲ μύριοι τὸν τεῖχος. οἱ δὲ ὡς οἶμαι θέλουσι λέγειν τοὺς
γοῦν οὖν + καὶ τὸν βίον γὰρ δεφιλῶς ἐχόρευσε καὶ εἰδὲ κὰν πῦργος οἰκαλεῖν.
καὶ ὑπερρῆμα τὸ. οἷδ δὲ τε πῦργος ἡδὺ σφεαν αὐτοῖς ἀρτίως αὐτ + καὶ μ
δὲ τεῖχη. τοῦ δὲ πῦργος ἡ ἀν κακοτυχεῖν φρόνιμ. ὁ τὸ δὲ κὰν μεταφορ
καὶ ἀσφαλεία καὶ φυλακή. τοιοῦ ἀφ' ὧν πῦργος ἀπόλετο:

+αλμὸς μὴ. ἡμερινὸ. ε μὴ καὶ τὸ γὲρ ὁ ἀπὸ τοῦ
τὸ γὲρ ἔχων ἡ ὀξὺ ἡ ὀξὺ γὴ θυμὸς + σοφὶ + σοφὸ τοῦ τὸ πόθεν
+ ταλτήριον + τὰ ταλλόμενα ἡ ἀρεῖν. + πέρμ + πέρμ πέρμ
καὶ ἐρουμὸ πέρμ. ἐξόμολογεῖ ὁ πατὴρ τὸν ἔρανον. + σκάλδαχ +
+ πεφαλὸ σκάλω τὸ χωλαίνω. + ζωὴ κεν + ἐκ σωὴ κεν σωὴ
ὁ ζωὴ. ζωὴ + ἐβλήθη + ἐκ βάλλω βλ βλήθη. ὅτω βέβλ
ὁ ὅτω βέβλ. ὁ ἐβλήθη. + +αλμὸς μὴ

Ἀγατολή. + ἐκ ἀγαπῶ ἀγατολή. ἀπὸ ῥῆμα δυλοῦν. + δυσμῶν +
ἡ ἀ θ ἡ δυσμή. ἡ ὁ δύνω. τοῦ τοῦ δύω τὸ ὑποστρέφω. ὅ
δέδυκα ὁ πάλαι δέδυσμ. δύς. ἡ ἐν πλὴ δύσμ. + κατ αἰτ + κ
κατὰ προθ ἐκ ἀξαίρεσις. τοῦ τὸ ἀ ὦ τὸ ἔρμ. + σφόδρα + ἐπὶ
ῥῆμ θὶ τὰ ἡ ὁ ἐκ τὸ κατ ἀπὸ + χίμαρος + σημ ἡ τὸ ἡ
ὁ ἐπὶ κῶλ θ πορεύομ. ἐνοῦ καὶ γὰρ δὲ τὸ. σημ ὅτ ἡ ὁ θ πο
ρεύομ. ἐνοῦ κὶ τὸ κῶλ κῶλ κῶλ κῶλ δὲ τὸ δ. κῶλ θ τὸ κοιμῶμ ὁ
οὐ καὶ τὸ κακοφυτ. καὶ δὲ ἡ τὸ κῶλ. + θηρίον + παρὰ τὸ θὲρ
τὸ θερμαίνω. ἡ ἐπὶ φθείρω φθεὶρ καὶ θηρ. + ἀλρὸς + ἀρῶ
τὸ ἀροῦ ἀρῶ καὶ ἀρ. ἡ ἐπὶ ἀρῶ ὁ σημ τὸ οἰ θυρ ὅτ οἰ θυρ τεμνο
μ. + φάγομ + φη ὁ ἐρεῖ ὁ ὁ ἔφαγον. ὅμὲ φαγ. ὁμὲ
μὲ φάγομ. καὶ ὡφελ εἰ φάγοιμ. ἀπὸ σημ τὸ φ ἀπὸ ἔδομ
+ ζαλ + πρῶ πολυφαγ ἀπὸ τὸ ὡ ἐπὶ ζαλὸ δέρμ ἔλειν

Φάγομαι πίομαι ἔδομαι

Χείρι

+ πίομαι + ὡφελ γὰρ πίομ. ἀπὸ σημ τὸ φάγομ πίομ ἔδομ +
+ κλέπτω + κλέπτω τὸ ὀρθῶς κλέπτω κλέπτ ἡ κλεῖ
ω. καὶ ὑπῆρ ἀφαιρεῖ. + μοιχὸς σημ β. τὸν ἐν δὸ τὸν
τόπον κὶ δὲ τὸν ὑπ. κὶ ἡ ἐν μυξ νυκτ. κὶ τρὸ ἀμεταβολὴ δὸ ἀμε
βὸ μὴ. εἰδὲ σημ τὸ πόρνος δὲ τὸ οἱ γὰρ δὲ. κὶ ἡ ἐν ἡ κοιθὸ τὸ
κὶ μὴ ἀπαγορεύ μὴ εἰκὸς κὶ βὶ συμ κὶ τρὸ πὶ τὸ ἐδὸ ὁ μοιχὸ
ὁ δὲ μὴ τὸ πόρνος ποιῶ: +αλμὸς μ

μυχός
μοιχός
ἐλέπτου

πλεῖον. + ἐκ πολὺ καὶ πολὺ μοῦ πὶ ἡ ὁ δὲ φθὸ. ὡ οἰ βοι
ωτοὶ τὸ ὁρθῶς κὶ ἡ. κὶ ἀεὶ ἀεὶ ὑπὸ μὴ δὲ οὐ διφθόγγω τὸ ἀλλ
γορ πολεμῶμ. + ἐκείνα + ἐκ κὶ ἀνὸ βουζύ πὶ ἐ
πὶ ὑμῶν. ἡ ὁ μὲ ἀ ὑδὲ ὑ ὑμὲ ἡ ὁ ἡ ἀν. ἐπὶ τὸ
ὑδὲ τὸ ἀλλὰ. ὁ ὑπὸ τὸ ἀσ ζῶ. καὶ κὶ ἀφὲ ὑπὸ τὸ ἀν ἐπὶ μὲ
δὲ ἡ κὶ ἡ κὶ μὲ ἀσφοδὲ ὑπὸ τὸ ζῶ. ἐκ κὶ τὰ λὲ
ὑμὴ ὅταν ἐν γὰρ ἀπὸ ἐλὲ ὀρεὲ ἀπὸ κὶ δὲ ἡ ὁ κὶ τρὶ μὴ.
+ ὑσσῶπος + ἐκ τὸ ὑ ὑπὸ βρεχ. ὅμὲ νοῦ. κὶ τὸ ὑ ὑπὸ ὁ σημ
τὸ πρόσωπον τὸ ἐπὶ τὸ ὑ ὑπὸ μὴ. ἐστὶ δὲ βοτάνη καθαρτικὴ
σωματικ. ὅμοι + μοῖ + ἐκ χέω χεῶν καὶ χῶν συγχεῖδὲ τὸ
ὑμὲ ἐπὶ τὸ ἡ. + ἀκουτὶ + ὁ ῥῆμ ἀκοῦ ὁμὲ ἀκούσω ὅτ
ἤκουκ. ὅτ ἡ ἤκουμ. τὸ ἐκ ἤκουμ. κὶ ἐὰν ἀκούσ. καὶ κὶ
ῥῆμ. ὁμὲ ἀκουτὶ ὁ ἀστὶ μὲ ἀκοῦ. σημ ὁ τὸ ἀκοῦσ.
+ ἠρεμομὶ + ἐκ τὸ ἠρεμοῦ. τοῦ ἐκ ἀφ. +αλμὰ

πλεῖον. boeotij
πλῆον
Ra. ortho.

κιστᾶν

Hyssopus herba

ἀκουτίζω. ἡ
ποιῶ ἀκοῦσαι

+ ξυρὸν + τὸ ξυρὸν ξυρ. + ἐκτίλλω + ἐκ τὸ τὸ ἐκτίλ

κιστᾶν in gramidis circa secú dú & tertiũ mense qd fit & unde dicatur.

1. superfluere videtur

ἐρῶ significat. q

R^a. accentu

ἐχω̂ν
ἐώ̂ν,
χιώ̂ν

Praese. tpis

R^a. orthogr.

R^a. declina.

R^a accentu

ἐάμνος forte cambré

R^a accent. & orth.

ἀκμόλια

ἀπαξ εἰρημένα
μεθόπτος

Ra declinatio.

Ra quat. & decl.

Ra. decl

Ra. acce. quintula & decl.

Aegyptus. 3. fig.

σέλλω. 4. figni.

τειχός & πρό θριχός & cur

λάμαλις

Το. ρ. μετά τ δασέων δασύ
ἐστι μὴ μετά τ ψιλῶν ψιλόν

Sycophanta vm de dictus

Ra formatio

[illegible]

Ζέρος

[illegible]

Βυθός

[illegible]

Χολή

[illegible]

Ὄξος

[illegible]

Ἐλα

[illegible]

Σκαμδαλή

[illegible]

Ἔτωαυλις

[illegible]

Ἔτω

[illegible]

Ἀλέγω

[illegible]

Ἀλέγος καὶ ἀλγος

[illegible]

Τραῦμα

[illegible]

Ἀρέσκει

[illegible]

Ἀρέσκω

[illegible]

Ἀρεστὸν πλάς

[illegible]

Ἐπωτᾶ ἀκουσθῶ

[illegible]

Χρομίζω

[illegible]

Χρόνος καὶ χρόνου

[illegible]

Ἐπεσηκλεῖσθω

[illegible]

Ἐπεσηκλείω

[illegible]

Ἐπεσηκλείμε

[illegible]

Ἐπεσηκλίσθω

[illegible]

Τοῦτο δὲ ἐκτ ἱστινὸ

[illegible]

Σκεπαστὴ

[illegible]

Ἐκτ σκέπ τοῦτο τὸ τὸ κλῦ

[illegible]

Τέρας

[illegible]

Ἔρωτοῦ κ οἷ σαρκὸς τῆς σοφῆς ἀν ἐλέγ, δ σφαλῶν κ σκμᾶς ἐλέγον

[illegible]

Μακρὴς

[illegible]

Μῆκος τοῦτο τὸ μακρῶ τοῦτο τὸ μακρὸ τοῦτο τὸ μῆκος

[illegible]

Μηκερὸς κ κ οὐ κεμακρ

[illegible]

Γραμμαῖ

[illegible]

Γραμμαῖ δὸ τοῦτο

[illegible]

Γλαπῶ τὸ κολαίω ἀφ ἐ ἰ τῶ φῶ γραμμῶ γραμμῶ τῆ

[illegible]

Πόκε

[illegible]

Πεκὲ τὸ ξαίν κ ὀλίγε ἡ δὲ χαίτ πε βαμφμη

[illegible]

Συκοφάντης

[illegible]

Τοῖς ἀθῶοις φᾶ κεκλῆσθ τοῦτο τοὺς ψευδῶς τῶν κατηγορούντας πρῶτον μὲ ἐκεῖνα ἀρεῖ τοῦ φυτοῦ τὸ σῦκον τὸ ἐφιμερόν ὑφ ὃ κλαλίστων ὀντῶν τῶν ἀθῶων ὄντων κ ὀλιγάτου τοὺς βαλλομένους ἐκλεπτοῦν τὴν ρεῦ κ ὑπὸ βῆ τοῦ δὲ μὴ νοῦν κ φαίνον τὸν τοὺς βαλόντας ἀπεδόρμ. ὑβῶν δὲ ἐπὶ πόρ, συκοφάντ ὁ γόμενον

[illegible]

Ἀν ταῦ ἠρέθη

[illegible]

Ἐκτ ἀ ρῶ ὀμ ἀρη ὀπῶ ἠρη ὀπῶ ἠρῆμ ὁ ἠρέθη κ ὡφᾶ ἐ ἠρ ἠρέθη ἀλλ ἀεὶ ὀπῶ φῦ θᾶ τ πλῆ κ π ἐ ξ ὧν τ πρὸ τὸ ἀρ πε ἐ ὧν μ δ ἠρῆ δ ἠρε ἀφ ἠρῆ ἀφ ἠρέ

[illegible]

Λάχω

[illegible]

Τὸ λᾶ δ φᾶ ἀν πᾶ κᾶ λᾶ ἀν ὦ τὸ βαπτὸ λεῖ

[illegible]

Ψῆστος

[illegible]

Τὸ κολυμβῶ ὑβῶν κ ψῆν ἀν εἰ

[illegible]

Ἀραβία

[illegible]

Ἐκτ ὀ ἀρ ἀ ἀραβί ἡ ἐκτ ἀρ ἀ ἡ βᾶ βι καὶ ἀ λε ἀ λε ἀ λε ὀ βε βᾶ μῆς ἀ λε μῆ

[illegible]

Ἀρθήσε

[illegible]

Ἐκτ ἀ ρῶ ἀρ ἠρ κε ἠρ μ ἠρ θη ἀρ θη

[illegible]

Λίβαρος

[illegible]

Πᾶρ ἀ τὸ λίβω τὸ ἐ ζῶ ἡ ἀπὸ λίβω ἀ κ τ ἀ λ τὸ ἀμ ἀ π τε μῶ ἡ τὸ ὀ ἀμ ἀ π τε μῶ λιβάδων

[illegible]

Ἐξ ἀν θήσ

[illegible]

Ἐκτ ἀν θῶ τοῦ τῶ π ἀν θῶ τοῦ τῶ π ἀν ω θε

[illegible]

Φυλή

[illegible]

Φυλῆ τοῦ τῶ π φῦ τὸ ἀμ βᾶ μῶ

[illegible]

Ἀλέγω

[illegible]

Ἀλέγος καὶ ἀλγος

[illegible]

Τραῦμα

[illegible]

Ἀρέσκει

[illegible]

Ἀρέσκω

[illegible]

Ἀρεστὸν πλάς

[illegible]

Ἐπωτᾶ ἀκουσθῶ

[illegible]

Χρομίζω

[illegible]

Χρόνος καὶ χρόνου

[illegible]

Ἐπεσηκλεῖσθω

[illegible]

Ἐπεσηκλείω

[illegible]

Ἐπεσηκλείμε

[illegible]

Ἐπεσηκλίσθω

[illegible]

Τοῦ τῶ δὲ ἐκτ ἱστινὸ

[illegible]

νομός
νομή.

εον. ἡ. ἀγαθόν

σημεῖον — D.
τεκμήριον

λαξευτήριον
vulgo escoda

R^a. orthog.

R^a. ortho.

Ιερῶ. 5. figmi.

R^a. format. uer.
ἑς. μι.

R^a. orthogr.

ἀκουΐζω gd.

ἀπαμαύνω

λέξις ἡ πολυλο
γία

ἀδελφῶ. 4. fig.

προσέχω aliqn
do cũ accusatiuo
aliquando cũ da
tiuo construitur

πρόβλημα
πρόθασις — D^a.

ἀκουΐζω. ἀκουΐζω. ἀκουΐζω. ἀκουΐζω. ἀκουΐζω. ἀκουΐζω. ἀκουΐζω. ἀκουΐζω. ἀκουΐζω. + πρᾶϋς + αἰτιᾶς τῆς ἡλικίας ὁ πρᾶϋς ἐστὶ πρᾶος ὄσημεῖ τὸ εὐκολοραΐς καὶ πρᾶϋς + εὐθυμία + ὁμόθυμος ὁ ὁμόθυμος ἐστὶ τῷ ὁμοίως ἔχειν τὸ ἀφεστὼς εὐθυμίας καὶ εὐθυμία + ἀπαμαύνω + ἀπαμαύνω τὸ θέμα ἀπαμαύρω. ἐστὶ ἀπὸ τοῦ ἀμαύρω. ὅμοιε ἀμαύρω. ἐστὶ γὰρ ἀμαυρὸς ἐστὶ γὰρ ἀμαυρὸς καὶ ἀμαύρω. ὅμοιε ἀμαύρω. ὁ ἡμῆρ. ὅμοιε ἡμῆρ μῶν καὶ μετὰ ἀπὸ προθέσεως ἀπημῆρ μῶν + ἡδολεσχία + ἀ τὸ θέμα ἀδολεσχῶ. ἐστὶ καὶ τὸ δλαφλῶ. καὶ πολυλεσχία ὄσημεῖ τὴν πολυλογίαν. τὸ δὲ ἀδολεσχῶ ὄσημεῖ τὸ φιλοθεῶ. τὸ ἀδολεσχῶ εὐ τὸ φλυαρῶ. τὸ τὴν ἀδολεσχίαν ὄσημεῖ τὴν πολυλογίαν. τὸ δὲ ἀδολεσχῶ καὶ πολυλογοφύκα τὸ πρᾶμα. καὶ τὸ παίζω. τὸ πρὸς ἐλθὼν ἀκούω. ἀδολεσχῶ εἰς τὸ πεδίον + φυλακὴ + φυλακὴ ὄν. τοῦ δὲ φυλῶ καὶ φυλάσσω ἐφυλάσσον ἀμείβοντες. + ἁλμὸς ὁ

Π

ροσέχετε + τὸ θέμα προσέχω. σημαίνει μὴ μετὰ αἰτιᾶς ἢ ὀνόματος + πρόβλημα + βλῆμα βλῆμα βλῆμα βλῆμα βλῆμα βλῆμα. τὸ δὲ πρόβλημα προτάσσω δὲ φησὶ πρόβλημα λέγει, ἢ ἑκατέρῳ ἀμφοτέρῳ τὴν μόνῳ

πρόβολή παρόδημα — D^a

κτένω
κτέννω

Herodianus

ἐρυσίβη

R^a. orthogr.

χραιπάλη
μέθη — D^a

ἐστὶ τὸ θέμα ἀπὸ τοῦ ἀφῶ. τὸ δὲ ἀφῶ ἐστὶ παραδίδωμι. ἢ μὲν πρόβολή ἀπὸ ἀφίημι ἢ ἀφῶ ἀφῶ λέγω. τὸ δὲ παράδημα ἀπὸ ἐμπίπτω ἢ ἐγρήγορα + σπολιάω + τὸ σπολιῶ τοῦτο τὸ σκαλῶ τὸ χωλαίνω. ὁμὴ ἀθῶ ὁδὸν πορεύομαι. ἢ σκαιὸς ἢ σπολιὸς ὁ σημαίνει τὸ ἀπέξυσμαι ξύλ + τάγεως + ὁμοίως τὸ τῶ. τὸ ὁ πῶς ἢ, οὐκ ἔχει τὸ τὴν ἔθος ἢ

+ σπίσμος + ἐστὶ σπίζω + ἀποκτείνω + βύγκτω τὸ ἐπιλύω ἢ κτῶ κτείνω. ἀλλὰ καὶ κτείνω κτείνω + ποταμὸς + ἐστὶ ποτίμου ὕδωρ ἐξ ἢ τὸ ποτάω. ποτὸν ποταμὸν οὕτως ἔρρωσθαι + ὀμβρήματα + ἐκ τοῦ ὄμβρου ὄβρη. τὸ δὲ ὄμβρος ἐστὶ ὄμβρος ἢ βαρὺ καθάπερ βιβάσμε ἄβρος τὸ πάχος καὶ πολεόμενος τὸ, ὄμβρος ὁ βαρὺς φέρει. ἢ ὄμβρος καὶ τὸ ὄμβρος ὄμβρος καὶ ὄμβρος + ἐρυσίβη + σημαίνει τὰ γίνομενα τὰ ἐν τῇ δυσαεῖ, καὶ φθείρουσι καρπούς + οἱ δὲ φασὶ ὅτι ἐὰν μὴ καὶ ἢ ἐστὶ θρύω. σημαίνει τὸ κόκκυμα καὶ τὸ βοτρύφ. ἢ τὸ καρπῶν κόκκυμα βρέφεσι. τὸ δὲ ἐρυσίβη τὰ ἀπόμενα τὰ ἐν τῇ γῇ, τὸ ἐλάχιστον. τέρφω. τερπίμβροτ σῆμα σῆμα ἐρίω ἐρυσίβη + ἀκμὴ + ἐστὶ κατὰ τὴν βιβάσμε τὸ ἀκμὴ καὶ ἀρίω μεῖζον καὶ τὸ τοῦ μέρους + βουρὸς + παρὰ τὸ βάω βάω βάω. καὶ ἐστὶ τὸ δὲ φῶς, βουρὸς ὄμοιος ὄρειος + γλυπτὸν + ἐστὶ γλύφω. τοῦτο τὸ γλάφω τὸ κοιλαίνω. τὸ δὲ ἢ δὲ κατὰ τὸ δοσιν σημαίνω + ἀκμαλωσία + ἐστὶ ἀκμάλωτα ἀκμάλωτα καὶ ἀκμαλωσία. τὸ δὲ ἀκμάλωτα, ἀπὸ τοῦ ἀκμὴ κτῶ ἀλῶμι ἀλῶ. τὸ ἀκμαλωτίζω + καὶ κρεπάλη + δύο μέρη καὶ ἡμιδέκα κεκρεπάλη κεκόμεθα. τὸ δὲ κραιπάλη ἐστὶ κρᾶ καὶ ἡ μέθη. τοῦτο δὲ ἐστὶ κρᾶ καὶ τὸ πάλη τὸ μὴ ἐν τῇ βιβάσμε καὶ σύμποσιῶν. τὸ δὲ φέρει κραιπάλη μέθη δὲ φῶ. μέθη λέγει ἡ ἀθη

Mutatio diphthongi in diphthongũ

λοχεύω. τὸ γεννῶ

ἤλθο (ἀρ. more bo etio & ἐκόσμηθ pro ἐκοσμήθη (ἀρ.

Ra. ortho.

Ra. orthogr.

λύμη λήμη λοιμική — D a

μεσ/μηόίμησ· καὶ τὰ δὲ ἤλθεσι ἡμεθη· + ἔφραιμ +
+ Τὸ ἐ τὸ ᾱ ἡλοῦτ, τὸ β' δ' ἡ φθομ ἐκ τῶ δ· λοχδομέρωρ +
+ ἐκ τ λοχμὸ τὸ γυμδ· τοῦτο τῶ λέχος ὁ σημαί τὴν κοίτην. +
+ ἀλμεοφ ΟΗ: Ἤλθοαν· ἐτῶ ἐλεύθω· ὁμὲ
ἐλεύσω· ὁ ἡλεύσ· ὁ β' ἡ λυθον· ἐλύσῃ κὸ ἤλθον· τὸ τ
τ τὴ ὁμοί ἤλθον· καὶ οἱ βοιωτοὶ ἀντὶ τοῦ μὴ ἀόρ τὴν μετὰ χὴ
γεσ ὁ ἑξῆ, τὸ οἱ δὲ τῶ τοσ· τὸ τ' τὴ χὴ· ὁμοί ἤλθομ ἤλθ
ἤλθοσ· τὸ δ' ἐτ ἀόρ τὴν μετὰ χ εἰς σ ὁ ἑξῆ, τὸ οὖν ὁ μ βῦδ· ὁ ὁμὲ κοσ
μήθη· ἐκοσμήθ· αὐ ἀρ ἀντὶ κοσμήθ + ὁ πτοο ρθ φυλακή +
+ ἐκ τ ὁ πῶ ρ καὶ τ φυλακή· τὸ δὲ φυλακὴ τῶ φυλά· τοῦ τ, τῶ
φυλα· τοῦ τὸ τῶ ὑλη· τὸ δὲ, τῶ τυ· φ ἀσφῆ· τοῦ ῑ
τὰ τῶ τὴ φυ ὑ ὧν τῆ θέμ δ' τ ἰγρ· φ ὁ πωροφυλακή χαρθφ·
+ ἡλοσ + τῶ ἐρρόλω· + κολ πωσ + τῶ κοὶ ὁ σημ
τὸ βαθὺ καὶ τὸ ἐπ τὰ κουλουθῶ· ἀφαιρ τ ῑ· ἐ τε ἀ ἀρ τὸ
κοὶ· καὶ περιφερεῖ· + χερουβὶμ + τῶ χειρχειρ· τὸ
βὶμ ῑ δ' τῆ τὰ δ' ὁ μ ἑβραϊκ, δ' τὸ δ' φ ἰωακὴμ· σε
μαχηρεὶμ· τὸ τ, χρουβὶμ· καὶ δ' φ ἰμ· + μέτρον + τῶ
μεδρωθὲμεῖζω· + κελῆμα + ἐκ τ κ τὰ κατ ἀ ὡ ἀ ἀ
τρ ἀ τὸ κελῆμ + ἐλυμήνατο + ἐκ τοῦ λυμαίνω· τοῦ τὸ ἐκ τ
λύμη· ῑ δ' φ λύμη λήμη κὴ λοιμική· δ' φ ὁ· ἡ μὲ λύμη
φθοραὶ τοῦ ἐ τὶ λυμῶ δ' ἀ ἀ ἀ σημ ὁ· κὴ τὴ ἀκαθ ἀρ· κ' ῑ
τῶ λύω· λέλυκα λέλυμ λύμη· ὁ ἀ ὁ καὶ λύμα κὴ ὁ
μὲ ἀ ἀ ἀ

νοατά
νοατά
D a

R a ortho. & acce.

ούμβολον
σημεῖον
τέρας
D a

R a. orthograp.

πρωτότοκος
πρωτοτόκος
D a

ἀέραχνη. unde.
Hesiodus. ἀέρσι
ποτὲ ἀέραχνη

R a. ortho. de defi
nentibus in ωδης

κλίτος. 3. fig.

Δεκαχόρδῳ + ἐν τῷ δεκάχορδον καὶ τὸ χορδὴ ἡ δὲ ἐν τῇ ἐρ καὶ ἑτέρᾳ τῷ πρὸς τὸ χέρνιβον τῷ ὑπὸ χεῖρα καὶ τῷ χωρὶς τοῦ μῆ ἐδόδων: —

+ φοίνιξ + ἐν τῷ φοίνιξ φοίνιξ ὁ φοίνιξ τοῦτον τῷ φοίνιξ τοῦ τῷ φοῦ φοίνικος καὶ φοίνιξ καὶ φοίνιξ καὶ τὸ ἐπὶ τῷ δὲ ἐν τῷ δὲ ἐν δῷ λαμβάνεσθαι. αἱ μαστοὶ καὶ φοίνικες καὶ τὰ τόμοις αὐτῶν δῷ τὴν ὀξὺ τῶν δηλεχὲ + κέδρος + ἐν τῷ κεάλε θαι ἡ ὀμίζεσθαι ῥάδυ ἡ ἐν τῷ καὶ ἐν ῥάδυ ἡ ἐν ἐχὲ ἔδραι τῶν ὀζῶν αὐτῶν + ψαλμὸς ζ β ἐβασίλευσε + ἐν τῷ βασιλεῦ βασιλεύω ἀπὸ τὸ βασιλεύς. δῷ βασιλεῖ τέρας καὶ κοίραν. βασιλεῦ μὴ ὁ ἐβασίλευσε, καὶ νόμον ἀρχὴν τὰ ἀρχομένα. τύραννος ὁ ἀλόγως ἐβασίλευσε αὐτὸν καὶ νόμον καὶ τὸν ἐπὶ τῶν ὀνομάτων. κοίραν ὁ ἀεὶ καὶ τὴν ἀρχὴν ὡς τῶν τραπεζῶν καὶ τὰ ἀρχὴ τῷ λυόμενον + ψαλμὸς ζ γ ἐπαρρησιάσασθε + ἐκ τῶν παρρησίᾳ. τοῦτο τῷ παρρησίᾳ τοῦτο τῷ ῥῆσις τοῦτο τῷ ῥῶν ῥησία ἡ παρρησία οἱονεὶ παν ῥῆσις ἀκούω + προσήλυτος + ὁ μὲ τοῖς καὶ φυλάσσω παρὰ τὸ ἐλεύθ ἐλεύθω ἡλεύκ ἡλεῦν ἡλεῦν τὸ γ ἡ λεύτ καὶ ἐβάυτ πρὸς ἡλυτ + μεωρὸς + ἐτύμολογεῖ μῶρος τίς ὢν ὁμὴ βουλόμενος φρόντιζον τῷ ἐστὶ ὡς γὰρ ὁ φόν τὶς + ἔως δὲ ἐπὶ τρέφη + ποτὰ τὸ ἐπὶ ἐρῆμα ἀφ ὁ ἐκεῖ ἐκεῖ τὸ ἀρνήσῃ ὡς ἐλεοκόμος, ποτάσσει + ἐχόμεν οἱ + ἐπὶ κρατοῦντ καὶ φαίνοντα + ψαλμὸς ζ δ Προφθάσωμεν + ποτὰ τὸ τὸ θέμ φθάζω ἐκ φθ μω. καὶ σημαίνει τὸ ἐν τῷ λαμβάν. ἐστὶ τὸ φθάσῃ τῷ πρὶν τὸ δὲ + ἐν ἔρας + ἐν τῷ πρὸ τοῦ τελῶ τοῦτο, παρὰ τὸ ἐν τῷ ἐν ὁ ἐν τῷ ἐν τῷ ἐν τὸ ἐπὶ θυμῷ. πάσῃ τίς τῷ ἀγαθῷ τῷ ἀγαθῷ ἐφίεται

χέδρος πόθεν
nota pro homero

βασιλεύς
τύραννος
κοίραμος
D.a

καὶ ἐπεῖ γε τ. + ἐδοκίμασαν + ἐκ τοῦ δοκιμάζω, τοῦτο τὸ δοκιμῶ ὡς φορῶ φορῶν φορῶμεν. τὸ ἐν ἐν δὲ τὸ τίμιον ἐν τῷ γὰρ δῷ τὸ ἐν τῷ φυμὴ καὶ ὀχυμὴ καὶ ὀδύμεσον συμμεμεν + προσώχθισε + ἐκ τῶν προσοχθίζω. τοῦτο τῷ ὀχθη. σημ. β. τὰ ἐν τῷ τοῦ ἐν τὸ ὀχθαὶ ἀμφὶ τὸ ἐν μέτα λίαν. καὶ τὸ κρυμῶδες ἀφάσημα τὸ ἐν τὸ αὐτὸ ὁ λογέρνο δόρυμ λίν αὐτὸ ὠχθη. + ψαλμὸς ζ ε Ἀίρετε + παρὰ τὸ ἀεὶ ἀεί. αἴρετε. τοῦτο, τῷ ἀεὶ τὸ ἀφαιρῶ ἀεὶ καὶ ἀπὸ ἀεὶ + πατρίᾳ, + πατρὶς ἡ πόλις. δῷ πατρὶς πόλε καθὸ, ἡμῖν πατρὶς τῶν τῷ περὶ ἐχῷ ἡ πόλις δὲ τῷ δὲ οὐκέτι + κατορθῶσε + ἐν τῷ φθῶ φθῶ. τοῦτο τῷ φθῶ. τοῦτο τῷ τὸ ὀρθῶ τὸ δῷ φείρ + +

πάτρις
πόλις
D.a

ψαλμὸς ζ ϛ Μῆνος + ἐν τῷ μῶ τὸ κολύμβῳ + βρόφος + ἐν τῷ δῷ δόρ. δῷ βρόφ καὶ βρόφ + ἀστῆρ + ἐν τῷ ἀστῆρ τῷ ἀστρῶν ἡ ἐν τῷ τερπῆ ἀστεῖσθαι, οὐδὲ ἀμέφικοτο ἡ ἐν τῷ περὶ σκηνῶν τῷ φῶτ. οὐδὲ ὁ ἀστὴρ ἀστὴρ τῷ αὐτῷ δῷ + Κηρός + ἐν τῷ καῖω καὶ κηρ + ἐτάκησαν + ἐκ τοῦ τὴν τὴν τῶν ἡ ἐν τῷ ἡ ἐκ τῷ ἡμῖν τὸ ἀκ + ἐλάτ + ψαλμὸς ζ ζ + ἐν τῷ ἐλῶ ἐλάω ἡλάω ἡλάω ἡλάω ἡλάω ἐλάτη. — + κεραίνη + ἐν τῷ κέρας κεραία κεραίνη + κροτήσουσιν, + ἐκ τοῦ κροτῶ. τοῦτο ἐκ τοῦ βροτ. τοῦτο, τῷ κρούω + — +

ψαλμὸς ζ η : ὦ τῶν τῶν ὁδῶν + ἐν τῷ τοὺς τῶν ὁδῶν τῶν ὁδῶν καὶ ὑπὸ τῶν ὁδῶν. + ἱλάτος + ἐν τῷ ἱλάσεσθαι καὶ ἱλατ. τοῦτο ἐν τῷ ἱλῆ. τὸ ἱλαθῶ θεοφόρ. ἱλῆ οὖν ἱλάω ἱλάω ἱλάω ἱλᾶ. καὶ ἐν τῷ ἱλᾶ καὶ ἱλάτ: ψαλμὸς ζ θ Ἀλαλάξατε + ἐκ τοῦ ἀλαλάζω.

R.a. ortho.

ὀρθοτῆσαι

ὕμνος ἐγκώμιον — D.

R^a. orthograph.

σκαμβή

τοῦτο, ἐκ τοῦ λαλῶ. τοῦτο ἐκ τοῦ θελῶ. καὶ ἀπαρ-
γωγὴ λαλῶ. καὶ μετ' ἐκτάσεως λαλῶ. + Ἐρυθρόμορφος +
+ ἐν πρόσθεσι ὑμῖν δοξάζω πλήθυσι. ἀλλὰ θῦμον ὑμῖν. μὴ ὁ ἐπὶ
πόμπων πόμπος τὶς ὤρα καὶ ὕμνος. δῆλον ὅτι ὑμῖν φανεῖται. ὁ
γὰρ ὕμνος, τοῖς θεοῖς. τὸ δὲ ἐγκώμιον ἐπὶ ἀνδρῶν: + ἀλφὰ ρ
Ἐλεον καὶ κρίσιν + ἀλφὰ ὁ ἔλε. μὴ ἐκ τοῦ ἐλεῶ τὸ ἐλεῶ
ἔλε. πρόφυκτον τὸ ἐπλόον. σύνθετοι ὁ ἱερεὺς τρεῖς ἱρ ἱερ
+ παραβάσεις + παράβασις. μεγάλη ἐπὶ
βίβημι βῆμα βάσις καὶ πὶ βάσις. + ἐκολλήθη + πὶ κολλῶ
βόυζυγον πρὸς τὸ τοῦτο κολλᾶ. τοῦτο παρὰ τὸ κεκολλημένον ὄνομα
εἰς σύλλοιπτ μετέλθε + σκαμβή + ἡ δὲ κατὰ μὴ ἐπὶ τὸ σκαιβαί
νει. ἢ ἐπὶ σκέπτομαι. καὶ σκαμβή. ὀνόματι δὲ τρίμμα τὸ κατο
ρύσσω κατὰ πλησίον: + ÷ καιρός + ἐπὶ καιρὸς ὄνομα
τὸ πρὸς ὑμᾶς. τοῦτο, παρὰ τὸ κατὰ τὸ ἐκπρέπε + φρύγιον + ἐπὶ
φύξ φύγος. φυμί. πελεκᾶν + ἀλφὰ ὁ πελεκᾶν. ἐτυμολο-
γεῖται πελέκεως πελεκᾶν. + μυκτικὸν ζ + ἐπὶ μυκτὴ καὶ τὸ
κόρ ζ. τοῦτο, ἐπὶ κόρ ὅσον τὸ μέλαν ἢ τὸ κόρ. ἢ ἐπὶ κάρ μεγάλα χάρν. +
+ οἰκόπεδον + ἐπὶ οἰκὸς καὶ τὸ πέδον. τοῦτο ἐπὶ ζῶν τὸ καθέζο
μαι ἔδον καὶ πέδον. + δώματος + ἐπὶ δομὴ δόμα. δόμα. δόμα. ἐκβο
λῶν δόμα. καὶ δῶμα πρὸς τὸ μακρὰν εἰς μακρὰν. + πόλος +
+ ἐπὶ πόλος πόδος. πολεόμαι τὸ σ πόλος. τὸ ἐν πόλει κάμμι. ἢ ἐπὶ
πόλος πόδος. πολεῖν τὸ πόλος. παρὰ τὸ πόλεν ἔθυον οἱ ἑλληνες.
+ κατέρρεξαν + ἀλφὰ. ἐθέμα καταρᾶν. μὴ ἐκ
τοῦ κεῖ πρόθεσις καὶ τὸ ῥῶ τὸ φθόρω. ῥάω καὶ καταρᾶν +
+ ἐν ἡμέσει + ἐν πρόθεσις. ἡμισόγομα πλῶ δοξ.
ἀλφὰ τὸ ἥμισυ τὸ ἡμίσει. τὸ ἡμίσει καὶ ἡμίσυ. τοῦτο ἐπὶ

ἀρχή · sigm. 4.

ἐλίσσω τὸ σ στρέφω

στρέφις

Herodianus

φάραγξ

ὄνος. duo signif.

De Erodiane nota

ἡμισεῖς. τοῦτο ἐπὶ ἅμα καὶ τὸ ἅμα καὶ ἡμισεῖς καὶ ἡμισυ. —
+ κατάρχεν + ἀρχὴ σημαίνει. τὸ πρὸ ἀρᾶς χ ἀρχ. καὶ
τὸ χρὸς ἀρχ. τὸ τοῖς τὸ μὰ ἡμῖν τοῖς βλλομένοις καὶ τὸ βασι
λεῦ ταῦτ. καὶ εἰς τὸ ἀρχόμενον καθόλου τοῖς πᾶσι + ἱμάτιον +
ἐπὶ τὸ ἐρῶ τὸ ἐρῶ νόμιον. ὁ πᾶς ἐπὶ εἰμί. ἐμὲ ζῶ ἐμὲ καὶ τὸ τὸ ἐ
γὼ ἱμάκις ἱμᾶ ἱμᾶς. ὡς περὶ γὰρ τρέπεται τοῖς εἰς ε, ἀπὸ μὴ τρέπε
σθαι καὶ τὸ ἐγὼ ἱμαι ἱμᾶς καὶ ἐγὼ αὐτὸ ἱμᾶ. + ἐλίσσεις +
+ ἐπὶ ὁ ἐλίσσω.

+ παλμὸς ρ β

Μηρεῖ + ἐπὶ μηρὶ μηρῖ μηρῖ. σεραπολὴ + ἀρᾶ
ἐπὶ τὸ δῆφε. καὶ ἀπὸ λέξεως ἐπὶ λαμψῖ. ἐπὶ δὲ λήθε
ἐπὶ δάφ. + ἄρθρον + ἐπὶ ἀρωθῆν. + ἀρρός + ἐπὶ ἀρ τὸ
ἀρρῶ ἀρὸς καὶ ἀρρός. + ἐξαρθῆν + ἐκ τοῦ ἀρθῶ —
+ λειτουργοί + ἀλφὰ λειτουργὶ πὶ λεῖ ὀνόμα τὸ
δημόσιον καὶ τὸ ὄργον. μὴ λειτοργὶ καὶ ἐν τῷ πεῖσε λῆ τοῦ. +

+ παλμὸς ρ γ

λ Ἐρρίζω + ἀλφὰ ἐρρ.
σημαίνει ὁ τὸν δορ ἐπὶ κεῖμαι. καὶ μὴ ἐπὶ δὲ ἐρῶ τὸ ἐκεῖ ἐρ + τρέχω +
+ ἐπὶ τρέχω. τοῦτο ἐπὶ τρέχω τὸ ὑποκόρω. + Πιθεῖ μέφει +
πιθεῖ ἐν τῷ μέφει οὕτως ἤρωδιανοῦ + φάραγξι + ἐπὶ
φαράγξ. τοῦτο ἐπὶ ῥῆ ὃν τὸ ῥῆ μῦ ὁ β ἐπὶ ἔρραγον καὶ
ὑπὸ φάραγξ. ἐτυμολογεῖται ὑπὸ φωνῆς ἐν αὐτῷ ῥῆ τε +
ὄρασθαι + ἀλφὰ ὄρασις μὴ ἐπὶ ὄρ καὶ τὸ ἀρ. τὸ ὄρ.
ἐπὶ ὀρῶ τὸ ὠφῆ. σημαίνει β. τὸ ζῶον, ὃ δὲ ὀτὸ μ παρὰ ὄρυγμα
ἰῶν. καὶ τὸν μὴ τὰ ὄρ ὁμῶ. ὁ τὸ ὑ δὲ λυκ ὄρ πρὸ ἀμοιο
ὠν ἔδοξε καὶ ἀρ δῆ τὸ ὠμέ. + Ἐρωδιός + ἐπὶ ἕλος ἕλω
δὲ καὶ ἐρωδιός. φιλεῖ γὰρ τοῖς ἕλεσι δὲ τόπ. + λάσιοι
ἀλάσιοι καὶ λάσιος. ἐτυμολόγος ἐπὶ λα ὀπ μὲ καὶ τοῦ

ὡς οὐτ ὁμεγα ὡστ ἔχωρ· + μαρδρα + ἐστ ἀντεργν
ἀγρα καὶ μαρδρα· τοῦ ἀντρ ἐκ τοῦ ἀν τρεθθε καὶ τοῦ ρω
ἡ τ τρ τὸ τρυπ· + ἀρυχωρος + ἐστ ἀρυ κὴ τ χωρ· + βρεμ +
ἐστ τρ τὸ φοβοῦμ ἡ ἐστ τρ τὸ καταπορ + ἠδιωθειμν +
ἐκτ ἡδιώω ἡδιωω· ἡδιῶτε ἡδιω ἡδιομαι· ἡδιωθημν +
ἡτοω ἡ δόξα + ἐκτ δμιζ ὑπάρχω· ὁ παρατασ φμ
ἡμεε δε ἐν τ καὶ τὸ πρωτα ἐστ ὡς ζ θετ· καὶ τρ τ ἐφο
ν, μ ἡτω· οὐκ ἐξ ὁ δοῖ γραμὶ (ωεμ ὡς τὸ ἰτ τὸ ομ,
ἀπὸ θ ἀπὸ τω: + ψαλμ ρδ Κρατα ὡθ ἡ τ +
ἐστ κρατει· τοῦτο ἐστ κρατ· τοῦτο ἐστ κρατ· τοῦ ζ ἐστ κρα
ζ τ ἐγειρω· οἱ δ κρατοῦν κὴ τοῖς ἑαυτ πρ μα τὰ τε θεοῖ +
+ ὀλιγοστός + ἐκτ ὀλίγ ὀλιγοστ + μὴ ἀπ τε θε τῶν χρὶ
στῶν μου + ἡμ σωὴ δ τ ἡ· οἱ δ ἀκρι βεῖς οἱ, δ τ ἰ ἐστ χε
λεγειδ ἐκ ε ὡν τ ὠ βασιλ + + πάσης κτίσεως αὐτοῦ +
+ δ φ κτίσις καὶ κτίσις· κτίσις δ τ ἐστ κτίζω ἡ τ δε τ ἐστ κοσμ
δημιουργία· κτίσις δ ἐδ τ ἡ, ἡ ἐκγονα καὶ ἀρτυρὴς ζωαρ ἐστ κὴ
θθσα τοῖ ἀν τ ἐστ καὶ (ωαχθθσα δ τ ὠ χθ ὡ θ θ θ μ· + ἐξ θρ ψθν·
+ ἐκτ ἐρ ὠ· ὁμ ἐρ ω· ὁ ἐρ ψ + ταμ ειν + ἐστ τα
μάω ταμ θν· τοῦ ζ, ἐστ ταμ· τοῦτο, ἐστ τεμνω· + σκρι πω +
+ εἴδος μικρὸν κώνωπ· ἡ ἀ θ δ σκνῖψ σκνιπ· τὸ σκνῖψ ῖ
δ τ· οὐδ ἐστ δ φ θ· ὁ δ θ τὸ λοῦ χ ἡ ειλ ἰψ· θ ειψ· κνιψ:
+ ὀρτυγομήτρα + ἐστ ὀρτυξ φ ὀρτυγ· τὸ ὀρτυξ, ἐστ ὀρ τὸ δε
γείρω: + ψαλμ ρε Ἐρυθρά· ἀπὸ ἐρυθρα
ἡ ἐρυθρὸν τινος βασιλέ ὀνομαζομ ἐστ ἐκεῖ καὶ πωνῆν τ·
ἡ ἀπὸ τ ἐστ κμ ὀρε ἐρυθρ τ τὸν ἰχθὺς βαλλ ἐκεῖ ἐστ ὑ θ +
+ ἀβειρώμ, + μεγαλ ἐστ δοῦν· + βεελφεγώρ + ἀδολο

ἡ πρόστατικός ἀπὸ τοῦ ἡμί

κτίσις κτῆσις > D a

Scmips

Ra. orthogra.

Crythraeum mare unde fic dictu

τὸ λεγόμ βάσα καὶ λέγ παρ ἑβραῖ βηλ· καὶ ὀνομ τοῦ φαρ
καὶ θ μαλυσει τοῦ ἡ δ ὁ ἐξ καὶ ζ τ ἀδ ἡ καὶ ὑπερθε βελ
φεγώρ· τοῦ βηλ ζ ὑπ φαγώρ + ἐστ τὸ δ ευμ + Τὸ δ αφερη
ἐστ τὸ δ αμ τεχνο· δ φ· ἡ ἀρ τεχνη· λ· ἡ ἀρα χ· μὴ δ ωα
μ ἐστ φ γραμμ ζ ρ ντ· ἐστ τὸ δ αμ ὁ ὁ ἡμερ φ
χ ρ κα ζ τεκτ ζ + ἐκ ὠ σα + ἀν τ ἐ ωα ε· μ ν τ δ
ἐκτ κ π ζ ω τοῦ τ ὠ κοπ + ψαλμ ρς
ἐκ τ ὠν χ ρ ω ν + ἡ ἀ θ χ ὠ ρ ἐστ χ ὠ τὸ χ ὠ ρ· + χαλκός +
+ ἐκτ χαλκ· τοῦ τ ὠ ἀρχαῖ ὀ ὀνομ τῶν δ ωαμ ρ ἀχ κ χαλ +
+ μοχλ ὠ + ἐστ μὴ ἐ χαλ ὁ δ τ ὠ θ ὑρ + κατεπόθ + ἐκτ
ὠ θ μ· ὁμ π ὠ θ ὁ· ὁ ἐστ τ ὠ τ ὠ κ ὠ τ ὠ ὁ ἐ ὠ κ κατ ὠ θ η·
Τὸ ὠ μ κ· ὁ ἐ ρ ἐστ ὠ τ ἀ μ ἐ· τῶν τ ρ ἐ τ ὠ ν τ ρ ἐ τ ὠ ν ἀ μ ἐ· ὡ
Τῶν ὠ λ τ ὁ ὑ ὁ σ ὑ ὡ ἐ λ ὠ τ ὠ λ ἡ ν ἐ τ ὠ λ ὠ τ ὠ θ μ· + ἄ ὑ ρ α μ +
ἀ ὁ τ ὠ θ ὠ ἄ ὑ ρ α ὁ μ ὁ ὠ ἐ ὠ ὠ θ ὠ τ ὠ ἐ· γ ὠ ὠ δ ὁ ὁ μ ὠ τ ὠ ν ἡ·
ἄ ὑ ρ α δ ἐ ἡ δ ὁ υ χ ἡ δ τ ὠ θ ἡ τ· + λ ι μ ε ν ἡ μ + ἐστ λ ι μ ὠ ν φ
ὁ ὠ ὠ τ ὠ τ ὠ λ ὠ ἰ + ἀ λ μ η + ἐστ ἀ λ ὁ ἀ λ ὁ ἀ λ ἡ μ η καὶ ἀ λ μ ε +
+ κατ ὠ κ ὠ σ ε ρ ἐ κ ε ἰ ἐστ ὠ ε ἰ μ ὠ ρ τ ὠ ν + ἐκτ κατ ὠ κ ὠ ζ ὠ ἐ τ χ θ η
ἐ ὠ δ ἐ ἐ γ ρ α φ δ τ ὠ τ ὠ ἡ, ἐ ἰ ὠ ἀ ὑ κ α τ ὠ κ η ὁ ἐ κ ζ ὠ ὠ δ ρ ὠ τ + Κ α τ ὠ κ ὠ σ η
+ ἡ ἀ θ δ ἡ κ α τ ὠ κ ὠ ζ· ἐκτ κ α τ ὠ κ· κ α τ ὠ κ η σ ἡ καὶ κ α τ ὠ κ ὠ ζ η·
τοῦ ἡ δ ὁ ἐ· + ψαλμ ρζ ἐ ξ ἐ ρ α μ η σ ὁ ἡ τ + + ψαλμ ρη
+ ὁ ζ ε ρ α μ ζ ὠ ὁ ρ ε υ μ· τοῦ τ ὠ ὁ ρ δ τὸ ἐ ρ α μ δ καὶ ὁ μ ρ·
τ ὠ ὁ ἐ ρ ἐ ὁ δ ὠ ν ὑ ἡ (ω ὑ ρ τ ὠ δ· ἡ ἐστ ὁ ρ δ τὸ ἐ ρ ω τ ὠ δ· καὶ τὸ ἀ ρ ὑ ὁ
(ω μ ζ τ ὠ ν δ τ ε ρ β λ ὠ· ὁ μ ὁ ρ ἀ ν ὠ ὠ τ ὠ ν λ ὠ ἐ ρ ω τ ἐ ν δ ἀ γ ρ ἡ β ε ι +
+ ὁ ζ ο λ ο θ ρ ἀ ω + ἐκτ ζ τ ρ ο θ ἡ κ τ ὁ λ ε θ ρ· τοῦ τ ὠ ὁ λ ὠ
καὶ τὸ θ ρ ἀ ὠ ω· + Ἐ γ κ α τ α + ἐστ ὠ ζ ὑ δ θ κ α τ ἐ χ τ ὠ π ρ ο φ ὑ ὠ +
+ ζ ὠ μ η + ἐστ ὠ ζ ὠ μ ὠ· δ φ ζ ὠ ζ ὠ ρ κ ζ ὠ ὑ η· ζ ὠ ζ ὠ ρ μ ζ δ ἐ τ

Ra. formatio.

ἐστὶ τὸ δ ρμα τέχνη > D a

ζωστήρ ζώνη > D a

ζωστήρ. figm. 3.

ὀίμα
ὀίμη
D^a.

ὁμόσαι. duo figm.

ὀικονομός
φιλόλογος
D^a.

ἰδιωλον
ὀλίκιλον
D^a.

R^a. orthogr.

R^a. orthogr.

ὀύτως εὗρον ἐν ὑπομνήμασι παλαιοῖς. Notandum hoc

ἐστὶν κυρεῖν τὸ ὁ δῶ · κυρόδω τὸ ὡ κὰὶ κυρδῶ + ὀλοθήμε +
+ ὀλοθῶ τὸ καταστίπτω · τοῦτο, ἐστὶν ὁλῶ καὶ τὴ ζῶ τὸ καθέζο
μαι καὶ ὅλως καταστίπτω + ἀρετηῶ + ἐστὶ ἀρετῶ ·
τοῦτο, ἐστὶ τὸ ἀρῶ ἀρεῶ ἀρετῶ καὶ ἀρετῶ · τοῦτο ἐστὶ ἀρὰν
ὀσημεῖ τὸν ἀλλὸν ὡς τὸ ἀρὰ ἀΐων · καὶ τὸν βλάβιν · ἐμεδοδῆαε
ἀρ ἀλλὴρ ἀγνέαθαι · ψαλμῶ ριε

ἐν τῇ ἐκτάσει μου + ἡ ἔκτασις τοῦτο ἐστὶ τὸ τάσις τοῦτο ἐστὶ τὴ
σημ τοῦτο ἐστὶ τῶ: ψαλμῶ ρις + αἰρῆτε +

R^a. orthogr.

+ ἐστὶ αἰρῶ · τοῦτο ἐστὶ αἴρ · τοῦτο ἐστὶ ἰαίνω · ἰαδῆ τ αἰρῶδῆ τὴ σαιδῆ
ῥῆ · κῦδαίρ ἰαίνω · δῆμαιρ · τὸν ὠν κῆρνω · ψαλ ρις

+ εἰ πατῶ + ἐπὶ τὸ λέ ὁ ἐστὶ εἰ τὸ β εἰ τὸ γ εἰ τὸ · καὶ τὸ
πρὸς τὰ εἰ τὸ ζ τὸ ῆ ἢ πατῶ · καὶ ὡφεὶλ εἰ ἢ πάτω ·
ἀλλὲ πεῖ τὸ ἰαλ ὁ ἐστὶ φιλῶ ἀτὸ ω · + πλατυσμὸς + ἐστὶ
πλατῶ, τοῦτο ἐστὶ πλατύς · τοῦτο ἐστὶ πλάτ · + ἡμεῖς ἀμῶμεν +

ἀμῶω. duo figm.

+ ἀρ ἐτιμωρησαμῶν · ἀμῶ σημ β · ἀμῶ τὸ βοηθῶ καὶ ὁμῶ ·
δὸ ἀμῶ μῶδε μὰλ χὴ γαμεν βῶ ἀμῶμεν · καὶ τὸ ἀπῶ γω
καὶ ἀπὸ σοβῶ · ζῶ τὸ ἀῶ πὰρμεμβλῶν καὶ αὐτὸν κῆρ ἀμῶν · ἐ
τὸ τιμῶ αἰτίας ἀμῶ ἀμῶμῶν σῦμ πετρᾶ · + ὠσθεὶς +
+ ἐστὶ ὠσθῶ τὸ πρὸ ὠσῶ · ὠκα · ὠσμᾶ · ὠσῶ καὶ ἤμε ὠσθεὶς —

μακὰ οἰὰ

ψαλμῶ ριη ἀμῶμοι: ὁ ἀμῶμος τοῦτο ἐστὶ
μὸ τὸ ζῶν + ὀφελομὴ κατὰθῶ θεὶ ἡ σῶν + πῶρρη
ἀῶ εἰθὲ καὶ ῆ δῆ τὸ ὁμῶν + ἐδαφος + ἐστὶ ἐζῶ τὸ καθέζομαι +
+ σῶ ἐτὶ σῶρ + ἐὐτὸ σῶπῶ ζῶ · + ἀπὸ ἀκῆδίας + πῶρὰ
τὸ κῆδῶ τὸ φροντὶ · ἀκῆδῆ ὁμῶ δῶρῶ · ἡμᾶς πῶ ὁ ὁ φῶρῶ ζῶν ·
ἡ ἐστὶ ἀῆδὴ ἀῆδῆ καὶ ἀκῆδῆ · ἡ ἀῆδ ὠῆ δῆ κεῖ ζῶ μαρὰ ζῶν · +
+ ἠρετίσαμεν + ἐστὶ αἰρετίζω · τοῦτο ἐστὶ αἱρετὸς ὁ ἀ

ἀκῆδία πόθεν

θελῶ · τοῦτο, ἐστὶ αἰρ δ τὸ πρὸθῦμεῦμαι + πολεῦ ζῆα + ἀπὸ τὸ
πολὲ καὶ τὸ ἔχω ἔξω + μεσεῖ ὁ + ἐστὶ μεῖρω τὸ μεσεῖ ζῶ ἢ ἐστὶ
μεσῖ ζῶ καὶ μεσεῖ ζῶ · + γάλα + ἐστὶ τὰ γῆ καὶ τὸ ἀλλὸ τὸ ἐκτὸ
γῆ ὠρ ἄλλομῆ + σκαῖρδ ἀλορ + ἐστὶ σκαῖ ζῶ τὸ χὰ λαίνω + ἡ κο ψαλ ριθ
μὴ μεῦρον + ἐστὶ ἀκορῶ ἐστὶ βουλῦ πῶν ἐζῶ ὠν μῶν · τοῦτο, ἐστὶ
ἀκόρη · ἐστὶ ὁλῶθ δῆ ὁ ὁ ξῦ ὁ σῆδῆρ · τοῦτο, ἐστὶ κῆρδ τὸ φθείρω
καὶ ἐστῶ · ὁ βοῦ καὶ κόρῆς · καὶ μὲ ἐστὶ τὰδ ἀ · ἡ λεστῶν τὸν
σῆδῆρ · ἢ ἐστὶ ἀῆδὴ ὁ σημεῖ ῶ ὁ ξῦ ψαλ ρκε: μὴ δῶσ +
+ ἐστὶ ἀῆδῶμ · ὁ μῶν δῶ ὁ ὁ β ἐδῶμ · ἢ μὲ δοῦ ὁ
δοῦ · καὶ τὸ ἐστὶ ἐαῆδῶ ἐαῆδῶσ · ψαλ ρκαδ:

ψαλμῶ ρκβ: ἦρα · αἴρω ἀῆδῶ ἢ ἦρα · + παιδῖσῶ + πῶς ἦρα:
+ ἐστὶ πῶῖσ πῶῖδ · τοῦτο, πῶρὰ τὸ πῶῖσ · + ἐπῶλῶθῆμερ +
+ τὸ πῶῆδῶρ πῶῆσῶ ἐστὶ ἐπῶλῶθῶ · διὰφ τὸ ἐπῶλῶθῶ τὸ ἐπῶλῶθῶ
ῥῖαῶ ἐστὶ δῶμ · ἢ ἐπῶλῶθῶ · τὸ δὲ ἐπῶλῶθῶ · ἀπὸ τὸ πῶλῶθῆρῖσ
τοῦτο, ἐστὶ πῶλεῖ ψαλ ρκγ: κατεπῶῆρῖσεν + ἐπλῶθῶ — D.
+ ἐστὶ πῶῆρῖ ζῶ · τοῦτο ἐστὶ πῶῆρ · τοῦτο ἐστὶ πῶῆμ πῶῆσῶ πῶῆσῶκα ἐπλῶθῶ · ἐπλῶθῶσεν
πῶῆσῶμ πῶῆσῶ · πῶῆσῶ · ἢ ἐστὶ πῶῖγῶ ὁ πῶῖμῶν τὸ ὠν κῆρδ πῶῆρῖσῶ.
ἢ ἐστὶ πῶῖ πῶῖσ καὶ μὲ καθὲ πῶῆρ ὁ κῆ πῶῆεῦμ πῶῆ ἀμὲμ:

ψαλμῶ ρκδ ἀφῆσεῖ + ἀφῖῆμῖ · ὁμῶν
ἀφῆ + πρᾶγγαλιαῖ + ἐστὶ πρᾶγγαλῶ · τοῦτο, ἐστὶ ἀῆ
πρᾶγγὸς · ἢ ἐστὶ πρᾶμῆζῖ ζῶ πρᾶμῆζῖ πρᾶμῆζῖ ἀ —

ψαλμῶ ρκε: ἡ ζουσῖμ + ἐστὶ ἡ κῶ ἢ ζῶ +
+ δράγμαστα + πῶρὰ τὸ δρῶ δῆ ζ δέδρᾶχ δέδρα
γμ · δράγμαστα + πόμα + ἐστὶ τέμ τεμῶ ἢ πῖ ἐστὶ
τέμνειν · τὸ τῶ μῆ πῶῆ λέξ ἀπὸ τὸ συλλαβῶ ἀρῶμῆ δῆ ἀτ
ὁ μῆρ · πῶλῶ πῶμῆ πῶμῆλία · πῶῖκ: —

R^a. ortho.

Ra. orthogra.

κάθημαι

φάγομαι
πίομαι
ἔδομαι

κλίτος

Ra. orthogr.

Ra. ortho

ἀπόχρη

πίομαι
μύζας
ὑπνίνη
ἰξύφον
ἴκλος

D.

μονος
μοναχός

μη εκφυσις και βαυθηαις ψυκροτατη ὑν και θερμοτατ
τηὸ φυσεως + ὦ αω + τὸ μεν τ ποδ δυνικ ἡ τοι τὸ ποδ ἀμο
και κατὰ τὸ θυμερ. ῳ οις ὀ ῳ ἀπὸ τ οἰω τὸ κομιζω. ἀπὸ γ
τοῦ οἷς οἰ ομ τὸ κτ ἡ τὸ θ ἡ οἰ η και ὁ ὀ ὑγρο ὦ και αὐ ξυσιμ
τοῦ ὀ ᾳ ω ὦ αω τὸ δ ἐ οἷς ῳ οἰ ω τὸ κομιζω + δροα + ῳ
ρεω ῥ ὀ ω και δροα ω ἡ ῳ ζ ὁ ὁ δ η και τὸ δ ω τὸ ὁρμ ὦ ὑ ῳ ρε
δ ὁ ω και δροα ω ἡ ῳ δρ δ τὸ ῳ τ ζ ω ἡ ῳ ὑ ῳ δ ρ ὁ ω α ὑ τ καρ ῳ +

φαλμ ω ρλγ + Αυλη + ῳ ἀω τὸ λαμ ῳ ω.
ἡ ἀπὸ τοῦ αὐ ω τὸ λαμ ῳ και τοῦ λειο ἡ ἀπὸ τ λει ου λαμ ῳ: +
+ ἀλογια + ἐμπλι ἀλ ῳ ἡ μ ὦ ἀ ῳ ζ ἐμ ὑ ῳ προεωεμ ω +

φαλμ ω ρλδ Πεμουσι ασμός + εκ τ ὑ ῳ
ουια ζ ω. τοῦτο, εκ τ ὁ ῳ ῳ ρ ῳ δ ὲ και τὸ ου ῳ. τοῦ ζ ῳ ἰα ω
ἰοῦ τ ἰ σω ἡ θ ζ ῳ ῳ ῳ ὑ ῳ ὲ ὑ ῳ λ ε ὁ μ ὑ ὁ + μεφελη +
παρὰ τὸ μ ε ἰ φ ω τὸ ῥ ε χω + ἔ σχατ ω + ῳ ὀ χ ὲ ῳ ῳ
λυ σ μ ὁ τ ε λ α π ω ὦ ῳ + τὸ ὁ σ ω ν βασ λ ε α + ἀμορραλος,
δ η τ ὁ μ ῳ ῳ και δ η ῥ ῥ. ἀμ ω ρ α ὁ ὁ ὁ ἀπὸ μερ ὁ τ ὁ μ ε ῳ ῳ ρ +
+ ὦ ῳ γ + ῳ παραδ + λαλ + δ ἀ τ ἰ: φαλμὸς ρλε
+ Μόνος + ῳ μ ε ν ω μ ε ν ῳ και μ ὁ ν. δ η φ ῳ μ ὁ ν ῳ και μ ο ν α χ ὁ
μ ο ν α ω μ ὲ ῥ ῥ η ζ ῳ μ ω ῳ τ ῳ ὦ ἀ χ ῳ ζ ἡ ῳ μ ο ν ἀ χ ἡ ἐ λ η ἡ λ υ ῳ.
ὁ υ κ ε ἰ ῳ α μ ε ν μ ὁ ν ἀ χ ἡ ἀ χ ε ι τ ἀ λ λ ο ν μ ὴ χ ὁ ν. ἀ λ λ ε ν τ μ ὁ ν ἀ υ τ ὁ ν
ε ἰ μ ὴ ἀ χ ἡ ἔ χ ε ι ν. μόρος δ ὲ ἀ π ω λ ῶ ὁ μ ε μ ο ν ω ς + ὑ ζ ουσια +
+ ῳ ἔ χ ω ἔ ξ ω ἡ μ ὲ ὀ ἔ ξ ω ν τ ὑ ζ ουτ ἔ ξ ο υ ῳ. και ῳ λ ὁ μ ὲ τ ἰ, ἐ
ξ ο ω ῳ. + ῳ α τ ὰ ζ α υ τ ἰ + ῳ ῳ α τ ὰ ῳ ῳ +
+ ῳ ἰ ῳ ἰ ν ῳ ὁ ὁ σ μ ὲ ῳ τ ὶ ω δ ὶ ω α + φαλμ ω ρλς
ῳ ὶ τ ῳ ῳ α μ + ἡ ἀ θ ῳ ῳ α μ ῳ ῳ ὁ τ ὶ μ ὲ ὕ δ ω ρ ἔ χ η ν. ἡ ἀ ῳ
ῳ ῳ ῳ ρ ὲ ῳ α ῳ ζ ῳ ῳ ῳ

ραίρω ἢ σκέπη ἢ φρίξω τὸ σκληροτράχηλον λοιπὸν μέρος τοῦ σώματος.

+ αλφ θ ρμε θυμάμα + ἀπὸ τοῦ θυμιᾶν θυμίαμα ἐκ τοῦ θυμᾶ. τοῦτο ἐκ τοῦ θῦμα. ὅθεν καὶ θυμᾶν καὶ ὁμοίως θυμιάζομεν οἱ πολλοί + σμυδυάζω + ἀντὶ τοῦ λυοδυάζω καὶ σμυδυάζω ὅθεν φέρε κρυδιάζω καὶ σμυδυάζω. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ὑ λέγω, τὸν μὲν ἕτερον διαλεόμενον καὶ προσομιλοῦντα. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ κ δὲ χρόμενον.

σμυδιάζω
σμυρυάζω
a
D

+ αλφ θ ρμα Α πωλεῖτο + μετὰ θ Β. τὸ δὲ ὅλον ὅλῳ ὅλῳ ὅλῳ Β θ. ὅμοιον ὅλῳ ὅλῳ πωλεῖ καὶ ἀπωλέτο + μεσεὶς + ἀντὶ τοῦ μεσεῖ μεσεῖ. + ἕως οὗ ἀφ' ἁπαντὸς ὁδοῦ μοι. + τὸ ἕως μετὰ τοῦ ἀφ' μὴ σωζόμενον ὁμοίως ἐπιστάσει. + αλφ θ ρμβ. Η κιδιᾶν. + ἐκ τοῦ ἀκιδῶ. τοῦτο ἀντὶ τοῦ ἀκιδίω. ἢ ἀντὶ τοῦ κιδῶ ἀκιδῶ. + ἐμβλέπει + ἀντὶ τοῦ μελετῶ Β' συλλ τῶν τῶ ἰσῶν. τὸ τῶν μὲ τὰ ἴσα μὴ τρὸ τῶν ἰσῶν αἱρεῖ καὶ τῶν ἰσῶν ἢ ἰσῶν αἱρεῖ. τὸ ἀκόλουθον ὡς ὅμοιον. καὶ ὡφελεῖ δὲ τὸ μικρὸν ἐὰν καὶ ἀλλὰ ὅτι τὸ τὸν τῶν ἀρχαίων ἐν τοῖς τῶν ἀπὸ + διεστέτασα + ἐκ τοῦ μετάζω. τὸ μετὰ τοῦ ἀφ' ἢ ἀλλὰ τὸ μετ

+ αλφ θ ρμγ Ν εόφυτ + ἐκ τοῦ μὲ καὶ τὸ φῦ. τὸ φῦ ἀντὶ τοῦ λέξει ἀπὸ τοῦ φῦσι λαβὼν ἀρχόμενος, διὸ καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ φοιτῶ τὸ τὸν ἀναστρέφω. τὸ δὲ φοιτῶ τὸ εἶμι τὸ τὸν ἀναλόμενον. τὸ τὰ ἔμ ἴσα. ἴτω. ἰτὸς τὸν φοιτῶ. ἐξαυτῶν τὸν φοιτῶ ἀποβάλλον τὸ ρ. καὶ τοῦ ἀντὶ τοῦ φοιτῶ + ἠδρυμένα + ἐκ τοῦ ἀδρῶν ἢ ἀδρυτὰ ἢ ἀδρυτὰ + κεκαλλωπισμένα. ἐκ τοῦ καλλωπίζω. τοῦτο ἐκ τοῦ καλὸν καὶ τοῦ ὀπίζω. + ὠλήρη + ἀντὶ τοῦ οὐδὲν. τὸ ὠλήρη τὸ ἀλήρη. + αλφ θ ρμδ Ἀμφοῖ + ἐκ τοῦ ἀμφὸ τοῦ τοῦ ἐκ τοῦ θεῶ τοῦ τοῦ ὀρθός + καταρραμῇ + ἐκ τοῦ ῥῆ θ ῥήξω ἔρραξα ἐρραγῶ. καὶ κατέρραξ

Proselytus qd.

μῇ + ὑποστηρίζῃ + ἀντὶ τοῦ ἵστημι στήθος στηρίζω καὶ ὑποστηρίζω. + ὁλοθρεύσει + ἐκ τοῦ ὁλεθρεύω. τὸ δὲ ὁλεθρεύω καὶ τὸ ὁλόθρος τοῦτο, ἀντὶ τοῦ ὀλεθρεύω. τοῦτο ἀντὶ τοῦ ὀλωσθρεύω μ. + αλφ θ ρμε Η πεποιθάτε + ἐκ τοῦ πείθω τὸ ἐλπίζω προσφεύγω + πεπεδημένοι + ἐκ τοῦ πεδῶ πεδῶ πεδῶ θ πεπέδηκα πεπέδημαι πεπεδημένος + προσήλυτος + ἀντὶ τοῦ ἐλεύθω ἐλεύθω θ ἤλευκα ἤλευμαι ἤλευμαι ἤλυτ καὶ προσήλυτ σημαίνει τὸν μέτοικον καὶ φυγάδα + χήρα + ἀντὶ τοῦ χαίρω. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ φαίνομαι μὴ χαίρων ἢ ἀπὸ τοῦ τὸ ἐρῶ. ἢ μεμορωμένη τὸν ἄνδρα. ἀντὶ τοῦ χολωδῶν τὸν ἐμφόβῳ ἔχειν + κρήμνη + ἀντὶ τοῦ κρῆμνη κρήμνη. καὶ κρήμνη. + αλφ θ ρμζ Ἐπαίρει + ἐγκλίσεως προστακτικῆς. τὸ δὲ ἐπαίρω ἐπαίρε ἐπαίρει. καὶ τὸ προστακτικὸν ἐπαίρῃ + μεοχλῶ + ἀντὶ τοῦ ὀχλίσθαι ἢ μεταστήσεσθαι + ὄρια + ὅριον ἀντὶ τοῦ ὅρος τὸ ὅρος. + θέαρ + παρὰ τὸ θάλω. + ἔριον + ἀντὶ τοῦ ἔρι καὶ ὅμοιον ἰδὼν φῶς ἢ ἀπὸ τοῦ ἔρω τὸ σύμπλεκε ἢ ἀντὶ τοῦ ὀρῶ τὸ ὠθῶ θύμ + ὄμελχλη + ὅμοιον τὸ ὁμὲ καὶ τὸ ὠλχλῆ τὸ ἔθη + κρύταλος + ἀντὶ τοῦ κρύω καὶ τὸ ταλαῦ ἢ κρύταλ. τὸ δὲ κρύ, ἀντὶ τοῦ κρατῶ κρύω καὶ κρῦθ + αλφ θ ρμη Χιὼν + ἀντὶ τοῦ χέω χεὼν καὶ χιὼν + κατάλεξις + ἐκ τοῦ ἀξάλεγ ἀλεξὶς καὶ καταλεξὶς. τὸ δὲ ἀλέξ, ἀντὶ τοῦ ἀλεῶν τὸ ὁρμέ + ἐρωτεῖ + ἀντὶ τοῦ ἐρωτῶ ἐρωτῶ θ ἐρωτὸν καὶ ἐρωτεῖ + τὸ ἐρωτόν + ἀντὶ τοῦ ἐρωτῶ ἐρωτῶσ. τοῦτο ἀντὶ τοῦ τὸ ἐρῶ τὸ ἐρῶ τὸ ἐρῶμαι + αλφ θ ρμθ Ἐλεγμός + ἀντὶ τοῦ ἐλεγχῶ. τοῦτο ἀντὶ τοῦ ἐλεγχῶ + τοὺς δυσμενεῖς + δυσμενῆ. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ δέω τὸ δεσμῶ λέξει + χειροπέδαις + ἀπὸ τοῦ χειροπέδη. ἐκ τοῦ χεὶρ χειρὸς καὶ τοῦ πέδη. τοῦτο ἀντὶ τοῦ ἔξω τὸ καθέ

χειροπέδη

ζομ· οἱ γὰρ δεδεμένοι κύριε τοὺς καταλαλοῦς· ἐγραπτον +
+ γραπτὸς ἐγγραπτον τοῦτο γραφῶ· ψαλμὸς ρμ
δικαστείαι· κάθου δικαστὴ· δικαστὴ· τοῦτο δικαστὴς τοῦτο δικαστὴς· τοῦτο δίκη· + ἐμνήσθω + ἐν τῷ θρόνῳ
ἤχω ὄνομα ἤχος· + καὶ θαρα· τῷ κυρίῳ θρόνῳ
ἡ τῷ κυρίῳ τοῦ θαυμ· + τύμπανον + τὸ τύπος τύμπανον κτύπος:
+ χορός + τὸ χαίρω χαρὰ καὶ χορός· ἡ τὸ χειρὸς χορδαῖος +
+ τὸ χέρνιβα καὶ ἐνιτὴ ἐδωδῶν· ἡ τὸ χαρὰ ἡ οὐμὴ δηρόεστι δεσμά +
+ κύμβαλοις + τὸ κύω κύμβαλον καὶ κύμβαλος σύμβολος
γὰρ ἔχει τὸ τῷ τῷ τὸ· ἡ τὸ ποιήμη φωνὴ βάλλ· κύμβαλον γὰρ ἐκ ποιήμη γλῆπ αἰπτοιήμη φωνὴ αὐτοῦ κύμβ
κάρα· καίρε· κέλε· κτὸ τεῖχος φ τῶ θῶ τῷ τῷ δ ζ φ

ἐπὶ μελισμοὶ σὺν θεῷ τῷ ὁδῷ η

ρ ο η θ· + εἰρήνη τῷ λ τὸ ὁμῆ θελω ἀπὸ τ βαίν βαίν·
βαίνω βοῶν τ· θελ τῷ ἀπὸ χ ἀπὸ βοῶ ἀρχομ· δ τ ὁ
εἰ κρ ρ· τῷ τ βωτιάφρ· βῶρ ὄρομ κύρθ ὁ τ πρ
βασιλεύς + σκεπαστὴς + ἐκ τοῦ σκεπάζω· τοῦτο τῷ
σκέπη· τοῦτο τῷ σκεῦ· τοῦτο τῷ σκάκαὶ τ ἐπ + ἀραβα +
+ τὸ βίβημι· βή βέβηκα βέβημ βέβησ· βάτης
ἀραβάτης· + ἅρματα + τὸ ἀίρω τὸ τὸ ἀίρω· + σκυλ +
+ περὶ τὸ σὺν λίθω τὸ ἀπὸ δ σύλον καὶ σκύλ χ ὃ τὰ ἐκ
τοῦ πολέμ λάφυρ· + μόλιβδος + τὸ μολ ἡ βάθος· μὰ
τοῦτο γὰρ βολίζομ τὸ πλάτος λέξ· + σὺ δίνῳ + τὸ σὺ ἡ
θ ὁ ὠθῶ καὶ ὠθῶ ἡ αὐτὴ ὠθῶ τὸ βρέφ + φιλοῦ
σιν· + ἔδωμ + μεταβίτ κυρί·

βολίζω

Μωϋσῆ + καὶ ὁ τοῦ δεχ μωσῆ μωσῆ μωϋσῆ μωϋσῆ
καὶ μωσεὺς μωσῆ + προσδοκᾶ + προσδοκᾶ βουλῆ
τῷ ὄμμ· + ὄμβρ· ὁ ὄμβρος τῆς ὤρ· + ἡμαρτῶ + ἡμαρ
τὸ τῷ λ· καὶ οἰβιῶ καθὼς ἤδη ἀρῆ τοῦ μὴ ἀ τῷ τῷ μὲ
εἰς σ, ὀξὺ + σκολιὰ + τὸ σκολιὸς τοῦ τῷ σκάζω τὸ
χωλὸν· ἡ παρὰ τὸ σκαῖ· ἡ τὸ σκολὸ· αὐταρκῶ +
ἐκ τοῦ αὐταρκῶ· + δηλὸ τὸ τὸ τέρυγ τρε λὸ δοῖ· δηλὸ
μετὰ τ· τὰ ἀρθρον· τὸ τέρυγ τὸ ὄνομ· δήμη τὸ ζῶ τὸ λ·
ὁ τὸ τ· μὴ μετὰ τ δηλὸ + φαφυλή + τὸ φάλαγ τὸν
τὸ λ· ἡ γὸν τὸ ὀῖρον· + οὐ κεῖ δεῖ + εἴδω ὁρῶ ὁμέ
εἶδα· ὁ πρὸς δηλὸ δηλὸ τὸ κυσεῖ τὸ πρὸ τ δὲ φ εἶδη κτὸ
τοῦ ἐ ἀ ἡ ἤδη· τὸ τ τὸ λ· ἡ δὸ· + καὶ μὴ + οἱ μεθοῖ
γεννῆ θεοί· + πρὸς φατος· + τὸ φάζω· ἡ ἐκ τὸ πρὸς
προθὲ καὶ τοῦ φατ τὸ ἀνῆρ· ἡ τὸ φόρ τὸ φορῶ· ἡ τὸ φαί
νω τὸ δεικνύω ὡς τὸ ὁμῆ κρ δ δεῖ τὸ θὲ καὶ φαῆς· + ἐξῆλω
δ φ ζῆλ καὶ φθόν· ζῆλ μὲ λέξ ἡ δ τοῖ θυμῆ ἡ ὁ μῆ μὴ
μοῖς· φθόν· ὁ βασκαίνοντες τοῖς τοῖς ἀλλ μέρου ἀ ἀγαθοῖς· ἡ μὴ
δὲ ὁ δ φ ζηλῶ καὶ ἐέλ· ζηλῶ καὶ ἐέρ· ζηλῶ μὲ
ἢ σὺ ὠ τῷ θυμῆ μὴ μὲ ἀθαιρεῖ ζῆμ τὸ μὴ καμάκ φιλοῦ θῆν
ἐπὶ τὴν ὁ τραμῆ· + ὁ τὴ ἀθόρυβ· + τὸ τὸ ὁ τὴ ἀθόρυβ· +
+ σωεπὶ θῶν· + ἐκ τῆν σωεπὶ τὴ θῆμ + πορδὴ + παρὰ
τὸ πέρδω τὸ δ ἡ θοῖ φιλοῦ καὶ καταλ ἀ ἀ ὁ καὶ ἀμὴ ὁ +
+ ἀρθέξεται ἀρτῆ λάβε ἐκ τ ἀρτέχω + ἐκκαθαρῆ + καθαρί
ζω καθαρὶ ὁ καὶ ὁ ἀτῆ καθαρὶ τοῦ τὸ ἐκ τοῖ καθαρ· τοῦ τὸ
ἐκ τὸ κατὰ πρὸ θὲ καὶ τ θαρρῶ· ὁ ἡ καθαρ θαρρεῖ +
ὠ γ πλήρης ἄρτων ἡ λατ τῷ· οἱ πλήρε οἱ πλήρεις·

Moses · Moyses · Moseus

ἡδέω

ζῆλος · φθόνος — D

ζηλῶ · ζῆ — D

θανατοῦν
θανατᾶν > D.

παρήκαν· ἐπ' ἐπληρόθησ· + ζῆλος φθόνος καὶ θα-
νατᾶ· θανατοῦμαι ἐστὶ τὸ ἀλλοφρονῶ· θανατᾶ δὲ
τὸ ἐφίεσθαι θανάτου ἐκείνου· ζωιεῖν· ζωιῶ· ζωιῶσ +

ιβ' ἀρετή· ἡ ἐν πάσῃ πράξει ὁ τῶν
ἀρετῶν τὸν πραιρούμενοσ + ἱππασία + ἐκ τοῦ ἱππάζω·
ἐπιβιβῶ βουλῆ· ὀρθείζω ὀρθῶ ἢ ὀρθοῦ·
ποιῶ· + ἔδεσ· ἔδεσι τὸ ἐδῶ· ἔδομαι· ἔδη ἔδεται·

ιγ' ε' οὐμὴ ἀγαπήσωσι + ἢ οὐ ἀρνῆ, μετανοήσει
ἀλεοκομένη ἐπὶ τοῦ ἐλεοῦ· τὸ οὐμὴ μετὰ γνώσεωσ τοῦ θεοῦ ἀν-
καὶ οὐμὴ ἀγαπήσωσι

ιδ' ς ἀποῶμαι· ἐκπτῶ θ
ὤσω ὠσόν· ὠσμαι καὶ ἀπωσμαι· + περιέχθη· πάλ
ιν χλευάσω ὁ ἐχέθη ἐχέ· ὑπὲρ θεραπεύω τὸ
ὑδατῶ κακοφωνῶ· ὑπὲρ θεραπεύω καὶ ἔχεα
ὅθεν τὸ ποιχέεσθαι + ὀχλισμοί + παρὰ τὸ ὀχλοῦμαι,
τοῦτο, παρὰ τὸ ὀχλῶ· + ἐξεομαι τοῦ· ὁ ἔλεος ἀπὸ

Holocaustum unde

ιε' ζ ἐλθισσον + ἐλθοσ· ὁλοκαυτῶσι·
ὁλοκαίεσθαι τὸ ἱερεῖον + γράφθαι παρὰ τὸ ἀπαρ
ἀράω ἀμῆφα ἀμῆμαι ἀμῆφθαι· γράπτα καὶ γραφθα
σκάζω πρὸ τοῦ βαλεῖν· + τυπτῆρ· + τύπτω τυπῆ
καὶ τυπῆρ· ἐκ τοῦ τυπτῆρ· + λύω χλή + δοῦλοι ζωντα
αὐξαίρεθε ἐσῶ καὶ ζῶ· τὸ ὄχλος ὄχλ τοῦ
παρὰ τὸ ὀχλῶ· τοῦτο παρὰ τὸ ἀχλύω ἀχλύ· καὶ τὸ τάφο
ὀχλύ· + ιζ' η πάχυσι + πυκνῶ τὸ
πυγρόω· τὸ ἐχυρῶ ἀφαιρουμένου τοῦ ε χυρῶ· ἐπαν,
δῆ ἡ δικῶ δικαῖ φιλόφρων· + μέφελη + μείφω
καὶ τὸ ἐλδὼ ἐλαίω· + κοίτη + κοιτῶ κοιτῆ· + πυρί +

παρὰ τὸ πυδῶ· ιθ' ω μεγαλύνω +
+ παρὰ τὸ μεγαλύνω· τοῦτο παρὰ τὸ μέγας· τοῦτο πέρ
τοῦτο μὴ δεῖσθαι πρὸς συγκρισιν τοῦ μικροῦ· τοῦ
πολὺ ἀφεστῶτων· + ἐπιβλεπτέ ἀπὸ τοῦ βλέπω· τοῦ τὸ
παρὰ τὸ βάλλειν τοὺς ὤμους· + ὀρκῶ· ἐρῶ κατὰ τὸ
τὸ ὀμνύω· πρὸ τοῦ μὴ παραβαίνω τὸν ὅρκον· + λαξάζω +
+ λαξεύω· τοῦτο λατρεύεις· τοῦτο λατρεύω· ὀνομαστῶ
μαθῶ δουλεύω· τοῦτο, παρὰ τὸ λᾶ λίθος καὶ τὸ κόπτω·
+ εἰρήνης + φρῶ τὸ ἐν παρὰ τὸ λαλοῦμεν· ἢ φῶ τὸ
οὐμὲ πολέμω· + ω

τῶν βουθηκεοι:

Collectae videlicet a Lucio tarrheo. cuius extant scholia in Apollonij argonautica. Lege chartam. 38. in fine

περὶ ἐκβολῆς καὶ τῶν διαφόρων γραμμικῶν περιγραμμάτων μεθόδου ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ περὶ προσῳδίας.

Prosodia triplex

Πολλαχῶς λέγεται ἡ προσῳδία. λέγεται γὰρ προσῳδία καὶ ἡ παρὰ τοῖς μουσικοῖς. τουτέστι τὸ μέλος καὶ ἡ ἐκφώνησις τῶν λ. λέγεται καὶ ἡ ἐν τῇ ἐκφωνήσει μελῳδία τουτέστι βαρὺ τὸ προπαροξύτονον, ὀξὺ τὸ ὀξύτονον. λέγεται δὲ χαρακτὴρ τοῦ τόνου καὶ τῶν χρόνων καὶ τῶν πνευμάτων. οἷον. / . \ . ^ .

— . ∪ . L . > . > . — . >

Acutus unde dr

Gravis unde dr

Εἰδικὰ δὲ προσῳδίας. τρία· τόνοι· χρόνοι πνεύματα καὶ τόνοι μὲν τρεῖς· ὀξὺς βαρὺς περισπώμενος· χρόνοι δύο· μακρὸς καὶ βραχύς, πνεύματα δύο· δασὺ καὶ ψιλόν· ὀξὺς μὲν οὖν ἐστὶ ὁ ἀπὸ διαφορᾶς τῶν δρομέων τῶν ὀξέως τρεχόντων· ὡς περὶ τοὺς ὀξέως τρέχοντας ὁρῶμεν ἐπὶ τὰ ἄνω φερομένους, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ ὀξεῖα τῶν τὰ ἄνω φερομένων· βαρὺς δὲ ἀπὸ διαφορᾶς τῶν τὰ βαρη

συμπλοκούμενοι κατωμάλουσιν, οὕτω
καὶ ἡ βαρεῖα κατωμάλει· ἡ δὲ περισπω-
μένη ἐπεὶ ἔοικε τῷ σχήματι περικεκλω-
μένῃ ῥᾴδιον ἐν χρόνῳ ταὐτὸ δύο ἀρχὰς μᾶλλον
πρὸς ἀλλήλας· περιπεπλεγμένη οὖν λέγεται
οἷον εἰ περικεκλωμένη· ἀπὸ μὲν τῆς φορᾶς τῶν πε-
πλεγμένων τὴν πρᾶγμα τῆ· καὶ γὰρ οὗτοι δοκοῦ-
σιν ὑπὸ τοῦ δρόμου περικεκλᾶσθαι· ἡ δὲ μα-
κρὰ καὶ ἡ βραχεῖα, ἡ ἐκ τῆς θέσεως καθ'
ἡμέρα πολὺ διαφέρει· ἡ δὲ ὀλίγον· ἡ ἐκ
τοῦ χρόνου, καθ' ἡμέρα δύο χρόνους ἔχει· ἡ δὲ,
ἡ δὲ δασεῖα παρὰ τὸ δασὺ ὡς τὸ ὁρμῶ· οἷον ἡ παρ' ὁρμῶν·
καὶ ἀθρόον τῶν πάν προσφερομένη· καὶ γὰρ
ἐκ τοῦ θώρακος ἐκπεμπομένη· ἡ δὲ ψιλὴ παρὰ
τὸ ἀθερὲς αὐτὴν εἶναι· ὡς καὶ ψιλὸν πρᾶγμα τὸ
κολοβὸν καὶ γυμνόν· ὅτι δὲ
ἀθερές ἐστι δῆλον, εἰ τὸ δασυνόμενον φωνῆ
τὸ ἐπιφερόμενον τρέπεται τὸ πρὸ αὐτοῦ εἰς
ψιλόν· οἷον, κατὰ ἡμέραν, καθ' ἡμέρα·
τὰ δὲ δασέα ψιλούμενα φωνῆεντος ἐπιφ-
ερομένου ὡς ἰσχυρότερα τρέπεται· οἷον
ἀμφὶ ἀγαθόν· ἀμφαγαθόν· χωρὶς δὲ μὴ κτ.
Δαλέκτοι δ' ἀπὸ· ὡς ἐπὶ τοῦ ἀμφάγαθαι ἀντὶ τοῦ
ἀμπέχεσθαι· ἡ μὲν τοι ἀποστροφὸς καὶ ἡ ὑφὴν
καὶ ἡ ὑποδιαστολή, οὐκ εἰσὶ κυρίως προσωδίαι·

Circunflexus úde

μακρά
βραχὺ
δασὺ
πνεῦ
ψιλή

Apostrophú. Hyphe & diastolé nó ppsodias ée sed passions

ὅτι ἡ ἀπόστροφ ἡ ὑφὴν καὶ ἡ ὑποδιαστολὴ οὐκ εἰσὶ κυρίως προσωδίαι.

ἐπειδὴ αἱ προσῳδίαι περὶ τὰ φωνήεντα κτ.
γίνονται· καὶ ἐπὰν ὦ φωνήεντων τίθενται,
μόνον δὲ τὸ ρ ἐκ τῶν σύμφωνον δέχεται πρᾶ-
τὰ δὲ πάθη ἐπὶ συμφῶν τίθεται· ἡ δὲ ἀπόστροφος
δὲ ἡμῶν ἀπόστροφος ἡ ἐκ τῆς θέσεως ἐπὶ τὰ ἔσω ἐπεραμμένη ἐστίν, ἡ ὅτι βίαιον
λύβεοι τίθεται, βίαιον ἀποστρεφομένη ἀπὸ τῶν
ἐπαλλήλων τῶν φωνήεντων· ἡ δὲ ὑφὴν
ἐπειδὴ ἐρῶ καὶ εἰς ὑφὴν ἀναγινώσκεσθαι
ποιεῖ τὰς λέξεις· ἡ δὲ διαστολὴ ἐπὶ τὰ δύο διαστέ-
λει καὶ διαχωρεῖ τὰς λέξεις ἀπ' ἀλλήλων· μόνοι δὲ
εἰσὶ καὶ οὐκ ἐκφωνούμενοι, συμβάλλοντες πρὸς τὰ πάθη
τῶν διαστημάτων· δηλαδὴ ἐπὶ λόγον καὶ μόλις αἰσθάνεσθαι ὑποπίπτουσαν.
ταύτας δὲ καὶ ὁρισμοὺς τινὲς ἐκάλεσαν.
ὁ δὲ περὶ διαστολῆς καὶ στιγμῆς λόγος σωφής
ἐστιν, ἀναπαύσεις μὲν γὰρ στιγμῆς εἶναι· διὰ
στολὴ δὲ διάκρισις· ἀμφότερα δὲ ὠνόμασθε
πρὸς τὸ βέλτιον πρὸς ἀσκεῖσθαι τὴν ἀνάγνωσιν.
ἡ μὲν ἀπόστροφος τίθεται ἐπὶ τῶν λέξεων,
ὅταν σωματικὴ φύσις ἐκβληθῇ γράμμα·
ἡ γράμμα καὶ τὰ δοκοῦντα σωματικὰ φθείρει διαστέ-
λει· τὰ πεπονθότα κρᾶσιν ἐν τῷ φωνήεντι,
καὶ τὸ πεπονθότα θλίψιν ἐν τῷ ἀφώνῳ σύμφω-
νον διακρίνουσα, μὴ ἐπὶ φερομένου σύμφωνου,
χωρὶς δὲ μὴ κλίσεις ἑτέρας τιθέμενη· ὡς τὸ οὔτι δέ μεν

Prosodiæ ppriú

ρ

Passions sup consonantes pomi

Apostroph
Hyphé
Diastole

Vnde

Apostroph ubi habeat locum.

κλυόκουσιν· ἢ πάθοσ ἀπόκοπόν, ὡς τὸ μὴ δή·
καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ τοῦ ὕδατος πέρι δορὲ φῆ αὐτὴ
τὴν περίοδον· καὶ περὶ ἔγω τε βασιλεῦ· καὶ οὐ
πάθεμεν ἀστὸ ἀποστροφον ὡς πέρ εκὴ θὴ αὐ
τὴν διαιρούμεν, τὸ κατέχων κεφαλῶ, ἀντὶ τοῦ κα
τὼ ἔχων· καὶ τὴν πόλεμος ἐπεὶ οὖν τράφεν θὴ μὴ
μάλ ἀρω· τὸ γὰρ τὴν πρὸ τράφη, ἢ κατὰ τῶν μακρῶν
ἐκφλιβομένων· πεπλαμεν ἀρουσι ὃ καὶ τὰ δὲ δια
λέκτους· καὶ τὴν σωκῆ τῶν πολλῶν, ὡς τοῦ
τοῦ ποιητοῦ· τὸ γὰρ ἐθέλω χρῆται οὐ τῷ θέλω·
διὸ καὶ θὴ τῶν μὴ τε σὺ πολὺ δὴ θέλε· κτ· ζωα
λοιφὼ ὀτόρος ἀπαπέμπεται· καὶ τὸ ὡ ἄρα παρα
πλησμαζῶν καὶ τῷ τὰρ χρῆτ σωδεσμῶ· ὄθεν
οὐ τὰ θεμεν ἀποστροφον· ἐν τῷ οὐ τὰρ ὄγε εὐχωλῆσ·
ταῖσδὲ σωθέτοις ἀρτωνυμίαισ οὐδὲ χρῆται· διὸ
καὶ θὴ τῶν μαχόμενων κατὲ μὲ αὐτὸν δύο ποιὰ
μεν τόρους τὸ ἀρτωνυμίαν, διὰ τὴν ἀποστροφὴ
θὴ μὲν τοι ταῖς τῶν προσώπων μὴ αβάσεσιν δὲ παρ
λαμβάνεται· σωιζήσεις γὰρ γίνεται μαλιστ, ὅτ
ἂν ἡ ὀξῆσ λέ δασυνθῆ· διὰ τὸ μὴ πεφυκέναι
τὴν ἀδ δασυνθὰν κατὰ λῆξιν, ἁμὴ τὶς κὰ πὶ τὴ
τελείαν σημῆ βιάζοιτο, χωρὶς δὲ ἀποστροφῆ
καὶ οὐκέτι· τὸ μὲν γὰρ οὐχὶ ἐπεκτέταται· ὡς καὶ τὸ
γαίχι· τὸ δὲ διὰ τοῦ κ τὴν δὲ ἕνεκα τοῦ π λλη
λὶ τῶν φωνηέντων ἐκφυγὴν, δασύνασ δὲ ἐπιφ
ερόμενο, τὸ χὶ βέτῶ· αἰ γὰρ ἐπεκτάσεις διὰ δα

πέρ ὁδον ἀν
περίοδον.

πῆ δὴ ὁ πῆ δὴ ὁδὸν

Pindar

καὶ τέχων ἀντὶ τοῦ κάτω ἔχων

Homerus

ἄρα
τάρ

τὰρ.

Homer

Homer

homerus

ζωίζησις

ὄυχὶ
ναίχι
ὄυχ

Spectatis p aspiratam fieri.

Compositis pronominibus nullatenus uti homerū.

σεῶν μὴ· οἷον· φῆσθ· ὡς τὸ μὴ οὐχὶ ἐπεκτα
σις· τὸ οὐκέ μὲ διὰ τὸ κεχωρίσθαι τὴν φωνὴν ἔχει
τὸ κ βῆτ βολὴ μὴ ἀβεπόμεν ἀστὸ χὶ δὲ τοῦ
φορᾶς· εἰ γὰρ ἦν τέλειον ἐφυλάσσετο, διὰ τὸ μὴ
τὰ δασέα εἰς ψιλὰ τρέπεσθαι· ἢ δὲ ὕφεν παρα
λαμβάνεται ὑπὸ κάτω ἐν τῷ σωθέσει τὰ λέξε
καὶ ἀμφίβολίν ἔχουσαν, πρὸς δύο φωνᾶς· μὴ
γὰρ σωθέσεις ἐκ δύο καὶ βιῶν λέξεων· ἰδίαν μο
νῶν ὕφεν τὸ μόνον λεγομένων, ἵνα τὸ ἀρίζηλον
καὶ τὰ παραπλήσια· σὺν περιλαμβάνῃ· τούτων
γὰρ αὐτοτέρον λέξω, οὐδέποτε κατὰ δὴ ῥῆτ
τελὰ δὲ μέρη λόγου, ἐν τῷ χρυσεολευκόλιθος.
τὸ γὰρ δύο καὶ φασὶ πηχυς σώθετον, ἵνα φῶσιν
θεῖναι φᾶ· τὰ ἐκ τῶν λόγων θὴ παιδιᾶ, ὡς τὸ
ἀφιπτοπόλεμος πεδησίστρατος· ἐπὶ δὲ τῶν
ἐκ τελείαν ἀρχόμεν σώθετον τὴν ὕφεν τιθῆ·
ἐπεὶ δὴ σὺν βαίνει διὰ φορᾶς τὰ τοιαῦτ· περὶ τὴ
γὰρ οἷμαι ἐπὶ τὴ τοῦ ζ ἀπολήγοντ, ὥσπερ
ἐν τοῖσ πῶ· ἀπῆ ἐστὶν ὡς φῆμὶ ἀπὸ λὰ παρά
γεται· τὰ γὰρ ἀρξάμενα γενέσεως ἑτέρας ἐπιλαμβ
γεται· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ταῖσ ἐπεκτάσεσι κὴ ταῖσ
ἀχωρίστοις σωτάξεσι· τοιγαροῦν οὕτω δὲ ἔχειν
οἶμαι καὶ τὸ οὐδεὶς, ἐν βιῶν μερῶν λόγου, χωρὶς
ἀποστρόφῃ καὶ ὑποδιαστολῆσ· ὅθεν καὶ τὸ μὴ οὐ
λαβικῶσ βαρύνῃ, ὡς τὸ μὴ δὴ, ὅταν τὸ ἀρτίωσ
συμφέρῃ· ἐπὶ δὲ καὶ τὰ παραλόγασ συμφῶν χρή,

Densas nō mutari in tenues.

ὕφεν

νῶν. ἢ τὸ ἀρτίωσ

δίς παῦδες

ὡς τὸ ἐμβαχῶ, οὐχ ὡς τὸ δίς παῦδεσ· ὁ περὶ τῆς
αἱρέσεως ἐστὶν ἀμαλοιώτερον· ὡς καὶ τὸ τρισάθλιοσ
οὐμὲν τοῦ τοῖς ὅμοιον· τὸ δὶς θαρέεσ· τὸ λεοπάζει
γὰρ τὸ ὁ καθὰ καὶ ἡ τελφυλλ βοτάνη· ὑποτα
κτέον δὲ τὴν ὑφὲν· καὶ τὰ ὑπὸ σωαλοιφῆ· ὅτ' ἂν τ
κεχωρισμένα κατὰ τὴν γραφὴν εἰς ἓν σωάγω
μεν, καὶ τὰ ἐν δυὸ λέξεσι σωημμένα, διάροι ἐπ
γελομένασ· οἷον τὸ ξοτὰ λοὐβ τὴρ· εὖ γὰρ ὁ
εἶται διὰ τοῦ δύο, ἀν τὶ τοῦ διὰ τὸ ξων βλαπτόμ
ὅθεν τὸ δὰ ἢ δὲ κάτω ὑποδιαστολή, ἡ κ
ὑποτάγουσα καὶ διάκεισι μοῦ καὶ προσώπ
καὶ πράγματα σὺν βραχὺ διαστέλλουσα, τοῦ προη
γουμένου τὸ ἑπόμενον· τίθεται δὲ, ὁ ὅταν τὴν
δωαμένην ὑφὲν λέγεσθαι, ἢν διαστάσει ἐκφ
ρωμεν· καὶ ὅταν γράμματα ἀμφιβαλλόμεν
ἑτερόποτέρα λέξει διαστέλλωμεν· τὸν δὲ δια
στολῶν, αἱ μὲν ἁοὶ κατὰ γράμμα· αὗδὲ κατὰ σύ
λαβὴν· αὗδὲ κατὰ λέξιν· αὗδὲ κατὰ διάφοραν
κατὰ μὲν οὖν γράμμα, καὶ χλωρὴν εἶδον π
καλλέα· τὴν ποτε μνηστὴν γὴ μὲν ἐὸν μετὰ κλλ
ὅτερον ἐὸν μετὰ κάλλος ἢ ἠρόν· κατὰ σύλλ
κεκάμω πολεμίζων· ἤτοι γὰρ ἐστὶ κεκάμα ἢ κε
σώλεσμός ἐστι· κατὰ λέξιν, ὡς ὁ ὁμομάκλυτος ὑ
φὲν, καὶ ὁ ὁμομάκλυτος ἐν διαστολῇ· κατὰ δὲ δι
αφοραν, ὡς ἐν τῷ δὲ λιμένι ἔφθω ὑπορνίω· ὁ
γὰρ ἀπὸ τῶν ὡς ἐν ἰθάκῃ, λιμένος ὑπορνίου

Diastole quinque locis pon

Notandum illud homeri λιμένι ῥέφθω ὑπόρνιῳ

Αριό

καλουμένου, ὡς φέτω σ ἀνέγνω· ὅδε ἠλιόδωρ
διαφέρει, ἴρη ὑπὸ τῶν νῆσω· τῶν δὲ διαστολῶν, αἱ
μὲν βελτιοῦσι τὴν διάφορα· ὡς τὸ ἔστε μέσην μετὰ
χαλκὸν· οὐ γὰρ μέσην ἀλλὰ τε μέσην πόλις· αὗδὲ
οὐδὲν ὑποῦσιν· ὡς τὸ λαοὶ δ' ἴρησαν τὸ· θεοῦσι δὲ
χεῖρας ἀνέσχον· δύνασθαι γὰρ καὶ θεοῖσι· καὶ ὁ δεσ
δεσμὸς καὶ θεοῦς εἶτα ὁ δὲ· αὗδὲ διαστρέφουσιν
ὡς ἐν τῷ ἄπρηκτον γενέσθαι· τὴν ἐστὶ γὰρ ἀν τὶ τὸ γενέ
σθαι· καὶ εἰς χρὸν τὸ λόγου, εἰ καὶ χρῆσι αὐτοῦς ἐστὶ
κολούθη, ἐπὶ ἀν τοῖς ἐν μοίας γὰρ ἀν δὲ καὶ ἡ ὑπο
διαστολὴ, ἐν παραθέσει ἥτις ἐστὶ λέξεων τὸν ἀλλ
λοσύνταξις, κὴ τὸν ὑπάρχοντα ἑκάστῃ τόνον. ἐν
ἐν τῷ δυὸ λέξεων· τὴν προτέραν κλινομένην· μετὰ
τὸν ὅταν ἀθῆται ὦσιν ἐν τῷ παραθέσει κλινο
μένων ὡς ἐν τῷ ἤος κύαμος· μόνον ἐστὶν· ἐστὶ
μὲν τοι τῶν διαφόρων ἐχόντων τὴν γραφὴν, ἀρκεῖ
ἡ γραφὴ διακρίνειν ἤτοι σύνθετον, ἢ διαλελυ
μένον ἀναγνώσκειν· τόνοι αὐτοὶ μὲν δύο,
ὀξὺς· βαρὺς· σύνθετος εἶσι· διὰ τοῦτο λέξ σύνθε
τος· ἐν τοῖς πολλάκισι ἢ συλλαβὴ ἢ ἔχουσα τὴν
περισπωμένην, διάλυσιν παύσει· οἷον τυχὼν
τυλέων· ἀλλὰ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, ὀφείλει
ἡ βαρεῖα, καὶ ἡ ὀξεῖα σύνθετος καλεῖσθαι· ἐπὶ
καὶ τούτων ἐν συλλαβῇ οὔσῃ, μὴ παῦσι διάλυσιν·
οἷον ἀῤῥάδου, ἀῤῥάδεω διὰ τὸ οὐ παῦσ ἐν ἔχουσ
περισπωμένην διάλυσιν παύσει ὡς τὸ κέρω κτίλω.

ἠλιόδωρ

Helodor

Temese urbs

πρόθεσις qd

τόνοι

∴ l. futura à κέρω & τίλλω

∴ rf. τί. ut sit interrogatio

∥ rf. ἐστὶ

ϛ. προσῳδίαι

ϛ. σύνθετος

ϛ. σύνθετος

Cur circúflexus accentus dicitur compositus.

Quæstio

Quæstio

Ψήφια

Cur ex psile & da sea nō fiat tertius spiritus

ἐπιρρῶν εἰ τῷ ῥῶ τὴ διὰ τοῦτο χρῆ σύνθετον ὅτι
ἀεὶ ἐπὶ μακρῶν φύσεως μακρὰ θῶμεν ἢ τὴ σε εἰς κῦ
ρίων χρόνων συγκεμένη λέγεται σύνθετον. διὰ τὸ ὡς
περ ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα ποιεῖ τὴν περισπωμένην,
οὐχὶ καὶ ἡ βαρεῖα καὶ ἡ ὀξεῖα ποιεῖ τὸν μὲν ἕτερον;
ἐπειδὴ αἱ προσῳδίαι σωματικαὶ μέν εἰσι ἀλλήλαις τοι
χεῖον ἀποτελοῦσι τὸ οἷον ἡ μακρὰ καὶ ἡ βραχεῖα τὸ ō
ἡ δασεῖα καὶ ἡ ψιλὴ τὸ ἣ. ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα τὸ
λ. ἐπεὶ οὖν ἡ βαρεῖα καὶ ἡ ὀξεῖα σωματικὰ μέν εἰσι
καὶ ἀποτελεῖ τοιχεῖον. τὸ γὰρ ῡ. κεραίαν ἔχει ἐπὶ τὰ
κάτω κλίνουσαν. τοῦτο οὖν χαίρει ἕτερον τόνον οὐ κα
τὰ τελοῦσι. διὰ τί ὡς περ ἀπὸ δύο τόνων γίνεται
ἕτερος τόνος. οὐχὶ καὶ ἀπὸ δύο πνευμάτων γίνε
ται ἕτερον πνεῦμα. ἐπειδὴ ἡ δασεῖα ἐκ τοῦ θ ὡράκ
ζ ἐρχεται. ἡ δὲ ψιλὴ ζ ἀκρῶν τῶν χειλέων. ὅθεν δὲ
ψέλια λέγομεν τὰ τοὺς ἄκρους τῶν χείλων καὶ τῶν
ὀδόντων ἐπὶ τὴν θέσιν. καὶ ἐκ τούτου οὐδὲν ἀναγκαῖον
σωμαφθεῖσαι ἀλλήλοις καὶ ποιοῦσαν ἕτερον πνεῦμα.
θῶρακος γὰρ καὶ χείλεσι πολὺ διέστηκε. διὰ τί ὡς
ἀπὸ δύο τόνων γίνεται ἕτερος, οὐχὶ καὶ ἀπὸ δύο χρό
νων γίνεται καὶ ἕτερος χρόνος. καὶ λέγομεν ὅτι τὰ τοι
χεῖα ἢ μονόχρονα εἰσὶν ἢ δίχρονα. οὐδέποτε δὲ
ὑπερβαίνουσι τοὺς δύο χρόνους. εἰ οὖν ἡ θέρων
ἡ μακρὰ καὶ ἡ βραχεῖα καὶ ἀπετέλεσαν ἕτερον
χρόνον ἤμελλε τρίτος εἶναι χρόνος. καὶ εἰ οὐ δὲ
δύνανται τελεῖν. ὅπου γε τὰ τοιχεῖα οὐχὶ ὑπερβαί

ga ex n. mn ra. & v. βρα χέας fit. o.

νουσι τοὺς δύο χρόνους. ἡ ὀξεῖα ἢ βραχεῖα τὴν θέ
σιν προμηκῶς τοῦ τέλους. ἢ τὸν δύο. καὶ ἡ περισπω
μένη ἢ βραχεῖα, ἢ τὸν μακρὸν τοῦ τέλους. οὐδέποτε
δὲ ἐπὶ μακρῶν βραχεῖαν τίθεται. ἢ ἐπὶ μακρῶν φύσει μα
κρᾶς. ἀλλ' ἐπὶ μόνων τῶν φύσει μακρῶν. πᾶσα
λέξις ὀξυνομένη ἐν τῇ σωθῇ κοιμίζει τὴν ὀξεῖαν
εἰς βαρεῖαν. χωρὶς τοῦ τίς. καὶ χωρὶς ἐμὴ τοῖς φ
ροῖ τοῦ τιμῶ ἢ ἐγκλίσεις. τότε γὰρ οὐ κοιμίζεται.
πᾶσα σωκρεῖσις ὀξὺ ὀξὺ καὶ βαρὺ περισπωμένῳ
τοῖς. ὡς ἐπὶ τοῦ ἀγρεῦσον ἀγρεῦσαι. καὶ δὲ βαρὺ
καὶ ὀξύ, ὀξεῖαν ὡς ἐπὶ τοῦ ζῶος. ζῶς. χωρὶς ἐμὴ
τοῦ παράγωγα κωλύσει. ὡς ἐπὶ τοῦ ἀδελφιδοῦς
ἀδελφιδοῦς. τοῦτο γὰρ ἐπὶ τὰ ἑξῆς ἀπὸ
περισπωμένου. οἷον χαλκοῦς σιμοῦς. τὰ δὲ σώματα
βαρύνονται. οἷον ἄκρους. ἄκρους τὰ σωμηρὰ μεθ'
ἓν βαρέων πολὺν βαρύνονται. οἷον δημοσθένεος
δημοσθένους. ἐμὴ καὶ ἕτερος κωλύσει. ὡς ἐπὶ τοῦ
ἀργύρεος ἀργύρους. τοῦτο γὰρ τῶν λόγων τὴν εἰς ους ἐπ
ὅθεν τέχνη παρὰ τὸ τεύχω τευχάνη. εἶτα συγκο
μεθ' ὑφαιρέσεως τοῦ ῡ. τέχνη. τί ἐστι τέχνη.
σύστημα ἐκ καταλήψεων καὶ τάξεων. σύστημα λέγεται,
τὸ ἐκ διαφόρων τιμῶν σωματοποιούμενον καὶ ὡσι
τὰ μεμερῶν πρᾶγμα ἐπὶ τὴν σωματικὰ γὰρ καὶ εἶναι
λέγεται σύστημα. αἱ δὲ τέχναι διὰ πλείονος ἀποτελοῦνται.
καὶ μεθ' ὑλῆς ὀργάνων. ὡς τὸν ἡ τεκτονικὴ, ὑ
λὴν μὲν ἔχει τὰ ξύλα. κέχρηται δὲ καὶ ὀργάνοις. σκέπα

Acuti loca

De circúflexo

Acutú uerti in graué. præter. &c

Ex grauí & acuto acutú fieri

Ra de definétib) in ous.

ἐ π τέχν.

Contracta ex duabus gravibus gravari ut δημοσθένεος δημοσθένους. nisi alia regula impediat ut in χάλκεος χαλκοῦς

ἢ πέλεκυς, πρὸς δ' ἀποτελέσαι θρόνον, ἢ ἀβάκιον· τοῖς δ'
ἄλλων ὃ τῶν τεχνῶν ἀλόγοις τῶν λεγο-
μένων αὐτοσυστάτων· αἱ μὲν χωρὶς ὕλης μόνης·
ὡς ἡ ὀρχήστρα καὶ ἡ μουσική· ἐν καταλήψεσι δὲ ἀν-
εφευρέσεων· οὐχὶ ἄθροα αἱ τέχναι συνεστάθη-
σαν, ἀλλὰ κατὰ βραχύ, ἢ ὑπὸ χρόνων ἢ ὑπὸ ἐρώς·
οἷον ὡς βύ ὑποθέσει τὴν ῥαψῳδίαν οἱ μεθοδάσαν,
ἔραστα τὸ καμίσιον δύνε ἰωσάκκιν σάκκου· ὃ
θεασάμενοι οὐκ ἄτοπον ἐπέρωσαν τὸ ἐκ λ
τιολίσασθαι· ἐν τε γυμνασίοις ὁ τοῦ δὴ οὐχ ἅ
πασ ἢ δὴ οἱ ἀρχαῖοι τὰς τέχνας δοκιμάσαν τε
ἐκδεδώκασιν· ἀλλὰ πολλάκις χειρήσαν καὶ τὸν ἄ
λλῳ ἔχον σοφῶν σαν τε· πρὸς τὸ τίς ἄρχηστο,
ἐπειδὴ οὐ πάντων τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἡμᾶς ἐστι τὴν δύ-
ν τέχνη τὴν χρείαν χρῆσθαι· ἀλλὰ ἔνιοι τίνος· αἱ μὲν
γὰρ τῶν τεχνῶν, πρὸς τὸ ζῆν ἡμᾶς καθεστήκασιν
ὡς ἡ γεωργική· αἱ δὲ πρὸς τὸ καλῶς ζῆν, ὡς ἡ μουσι-
κή· τούτων αἱ μὲν εἰσιν ἀποτελεσματικαὶ καὶ ὠ-
φελιμοποιοί· αἱ δὲ κριτικὰ ἔχουσι τὴν ἐν αὐτῶν ἐργασίαν· αἱ δὲ μόνο
σύστατοι· αἱ τίνες ἐκτὸς ὕλης ἀποτελοῦσι· ὡς ἡ
ὀρχήστρα· αὕτη γὰρ τὸν καθ' ὁ χρόνον ἔχει μόνον
κριτικόν· αἱ δὲ ὁμοιωματικαί· ὡς ἡ ἀνδριαντο-
ποιία· αὕτη γὰρ τὰς φύσεις τῶν ὁρῶν ὅμοιον γράφει·
αἱ δὲ κιθαρῳδία μὲν ὡς ἡ ἀλιεία· αὕτη δὲ τὴν ὑπὸ
θήρας κτᾶσθαι ἑαυτῇ· αἱ δὲ μικτὰ, ὅσαι καὶ λόγω

Artiú diuisio

κατορθοῦσι καὶ πράξει· ὡς ἡ ἰατρική· καὶ τὴν
γραμματικὴν ὁ πρεσβύτερος ἔδοξε μὴ λέγειν· λόγῳ μὲν γὰρ μόνῳ,
ὅταν διδάσκῃ τὴν δύναμιν τῶν συλλαβῶν κτλ λέ-
γων· ὡς ὅταν γράφῃ· τῷ λόγῳ καὶ καὶ αὐτ
ὡς περιστάλοντα τὸν λόγον ἔχουσαι· καὶ γὰρ τὸ π
στάλον τὰ πράγματα· οὐ μεμάθαβάλλεσθαι πεφ
κασι· τέλος τὴν γραμματικὴν ὁ Ἑλληνιεμὸς· οὐ τ
ὁ τῶν χρησίμων τεχνῶν· δύναται γὰρ καὶ ἄρα
αὐτοῦ αὐταρκῶς τὰ σημαινόμενα πράττειν.
μὴ μὲν δὲ αὐτὸν διὰ τὸ κοινὸν τῆς φύσεως παρα
τίθεσθαι· ἀρετὴ δὲ οὐ τὸ λόγου οὐχ ὑγιὲς· πᾶσα γὰρ
κακία ἀρετικὴ τῇ ἀρετῇ· οἷον τῇ ἀνδρείᾳ, ἡ
ἀναιδής· ἀρετικὴ ὁ βαρβαρικὸς καὶ ὁ σοφι-
κὸς ἢ Ἑλληνικός· ὁ ἄρα Ἑλληνικὸς ὢν
τικὴν ἀκακίαν, ἀρετὴ καὶ οὐχ ὑγιὲς· ἔστι δὲ
Ἑλληνικός, λέξις ὑγιὲς καὶ ἀδιάστροφος· λόγου μὲν ἐρῶν τὸ λοικὴ κατὰ ἀλλήλους· κατὰ τὴν παρέκα-
στοις ὑγιὴ καὶ γνησίαν διάλεκτον· λέξις μὲν
οὖν ὑγιὲς κατὰ τὴν τῶν βαρβαρισμῶν ἀν-
λόγου δὲ μὲν ἐρῶν τὸ λοικὴ· κατὰ τὴν τῶν σοφι-
κῶν· τὸ δὲ κατὰ τὴν παρέκαστοις ὑγιὴ καὶ
γνησίαν πρὸς τὸ παρὰ τὴν παρέκαστοις ἀκολου-
θοῦσι τὸν ἐπιχωριάζουσι συνηθείαν· δύο δὲ αὐτῶν
κα· ἀναλογία τε, ἣν καὶ ἡ τῶν μὲν περὶ τὴν αὐ-
τὸν φωνῶν· πότερον οὕτως ἢ οὕτως ῥητέον· οἱ
ἀκρατότερον ἢ ἀκρατέστερον· ἐπὲ κρίμεν τὸν

πότερον ἐρώτημα τινός.

τί ἐστιν Ἑλληνισμός.

σοφώτερος cim &
nõ σοφότερος

πάρατε
λευτ

ἢ ἀναλογίαν διδάξασθαι· ὅτι ἀπὸ μὴ τῶν εἰς ος λη
γόντων ὀνομάτων· ἐμοὶ πίστις ἀσυμμέτρ ἢ διὰ τὸ
ἐς λέξ οἱ ἀσεβὴς εὐσεβέστερος· ἀπὸ δὲ τ ἀ ος,
ἀμὴ μακρὰ ἡ κεχρημένα τὴ πρὸ τελεύτω,
διὰ τοῦ ο· εἰδὲ βραχὺ διὰ τοῦ ω· οἷον λευκὸς
λευκ ος· λοξὸς λοξ κότερος· ὅθεν ἀπὸ τ ἄκρ
τος ἀκρατ ότερ· ἀπὸ δ τ ἀκρατὴς ἀκρατ ές.
καὶ ἡ χρῆσις ἡ μὴ καθ' ἣν περισσὴ μορφὴ μένου ζητ
μεν· οἷον ἀπὸ δὲ κατὰ τοῦδε τὴ ἡμέρ· κύε
ἢ ἄκυρον· ὡς ὅπὶ τοῦ αὐθέν· ἐὰν δὲ ζητῶμεν
εἰ καλῶς ἐπὶ τοῦδε ἀπόζον τός τι ρος τάσσεται.
ἡμὴ οὖν ἀναλογία οὐχ οἷ ἀτε κρίνειν· ἢ δὲ χρῆ
σις ἐξ ἢ πανθεῖσα· πέφυκεν ἡμῖν ἀκύρωσε μὴ
περὶ λαμβανόμεν ὑποχυδαίων· τεχθὲν δὲ ἀν
δεόντως, ἐπὶ τοῦ αὐτὸ χαρος καὶ φορέσος·
Ἕλληνας δὲ ἑλληνισμός, ἀπὸ ἑλληνος τοῦ δηλοῦ
ὃ δὲ παρὰ τὸν ἑλληνισμὸν ὅμοιον ἢ τοι βαρβα
ρίζει ἢ σολοικίζει· ἐστὶ γὰρ δύο δηλῆν ἢ οἱ κοινῇ.
εἰσὶ τε βαρβαρα καὶ ἑλληνικῶς· καὶ τὸ μὲν ἀ
πλῶς ἑλληνίζειν εἰρῆται· τὸ δὲ βαρβαρίζειν.
Αἱρεῖται τὸ βαρβαρίζειν· ἐστὶ τε τὸ σολοικίζειν·
ἔστι δὲ σολοικισμός, ἁμαρτημα τῆς εἰ τ σύν
ταξιν τ μερ τοῦ λόγου· σόλοικος δὲ ἀπὸ
σόλων καὶ τῶν μετὰ κῆμον ἐστὶ λαλίαν ἐλ
θόντων καὶ κτισάντων τοὺς σόλονε οἱ χρόνω
ὕστερον ἐπαρεληθόντες· ἀθυμάζε· ὑκέτι τὸ

πόθ ἐν ἡ
σολοικισμ:

soloecismus unde

soli .V. a solone &
athenienſib) cõdita

ἐν τὸ βαρ
βαρισμ.

βάρβαρον τὸ ὁμιλίαν ἐφύλασσον· οἱ δὲ φασὶν
σολοικισμὸν τὸ φορὰν ἐν σοφίᾳ μὴ τοῦ οἰκεῖ
ἢ σύν λόγου ἀκισμόν· σολοικίζοντ ὅ π γὲ μὴ ὡς δ'
κλητοῖς ἐπιδάμεια· παρὰ ἀθηναίοις, ὡς τὸ ἀλλοῖ
καταφεύγειν ἀναμεμιγμένον· περὶ ὄνομα ὡς φῶς χρῆσ
τὸ παρωνυμικὸν ἀντὶ κῶ, ἢ τοῖς λοιπ οὐκ ἀπόβλητον·
π ῥῆμα ὡς φῶς χρήσαιτο ἐγκλίσει ἀντὶ ἀκλίτου·
ἢ χρόνῳ ἀντὶ χρόνου· ὡ μὴ ὀχλοῦσ ὡς τὸ καρπῶν βρι
θομένη, ἀντὶ τ βεθ· π ἄρθρα, ὡς φῶς χρήσαιτο
προτακτ ἀντὶ ὑποτακτ· ὡς τὸ καὶ θώρηξ ὁ γὰρ
π ἀμφωνυμ, ὡς τὸ λάτ διεννέπτε σφέτερ πάλε
ρυμμένου σαι· ὡ προθέσ, ὡς φῶς φαῖ κατηνοεῖ
πρὸς τὴν· γεγραφέναι δὲ κ γίνος· π ἐπιρρημ·
ὡ συγκρίσεσ ὡς φῶς λέγοι δικαιο ἀεὶ τὰ περὶ
κλέους, δέον ἀπὸ τῆς δικαιο τ περὶ ἐλλήψεις ὡς τὸ
πάρα διήκεσ μάματα, ἀντ φῶς δέρμα· ὡ τὸ πόνου
ὡς φῶς λέγ φῶς πολεμ τ ἐγείρομεν, δὲ φῶς πῆ ἀστρ.
καταγραφῶ ὡς φῶς λέ τὸ λέ διὰ τ ἀδ φ γρ ὀφθ
διὰ τ ἡ· καταλήσιν, ὡς φῶς τὸ ἀάσας ἰσοσυλλάβω
καὶ ὀφθ πεῖ πουλλάβως. Βαρβαρισμός ἐστι
ἁμαρτημα προφορᾶς ἐν λέξει γνόμ ἢ ὅ π τὸ
ὡς φῶς τὸ ἀ ὀξύ· παρὰ χρόνους ὡς φῶς τὸ ἀ
τὸ ἀς συσκλη· παρὰ πρᾶ τὸν ἄδωνιν ψιλῶς·
ὡ διάλεκτ ὡς φῶς τὸ προπροῦμεν ἀντὶ κῆ γν, ἀλλ
ἀναλαμ ξάλλειν, χωρὶς ἰωνὸς ἀναλογίας· ὡς φῶ δ
οἰκῶ· τοῦτο δ' σαρκασμὸ κηδοῦσ· π τ ὠνουμ

Soloecismi ſpecies

Heſiodus

σφέτερον· ἀντὶ
τοῦ ἡμέτερον
apud heſiodũ

γράμμα · 4 · fig
nific.

Plato

Callimac

Menáder

Autodor) cimæus p
mus seipsum inscrip
sit grámaticũ

Demosth

Grámatica · 4 · ρή

Instrumenta · grá · 4

μερισμοὺς ὡς ἅπτεται τοῦ διφθόγγου διαλύει· οἷον
παῖς παΐς· ἐπὶ λέξεως ἐθνικῶν· ὡς ἅπτεται τοῦ κλάδου τοῦ
φοίνικος βοιὸν ὀνομάζει· δέον λέγειν καθαρεύουσαν
τῷ φυτῷ· [γράμμα οβ· δι· τοὺς γὰρ τοιχεῖ τύπους
γράμματα δ' ἐν φοινικῇ γεγράφθαι· τοῦ γράμ-
ματος· γράμματα μὲν γὰρ τὰ παίδια, γέρων δὲ ἅπαξ ἐξε-
δίδαξεν· τὰ τῶν σοφῶν μνημονεύματα· τὸ τῶν
εἰ φαίδρῳ οὐδὲ ὤμην κατὰ τὸ δελφικὸν γράμμα
ἐμαυτὸν γνῶναι τὸ τί ἐστι γράμμα· ἀλλὰ τί τοῦτο
αὐτὸ γράμμα βέβηκεν· ἐπεὶ πότε ἐποίησε· ὁ μὲν γὰρ ἐστὶ
δὲ καλεῖται γράμμα καλλίμαχος· ἀπὸ οὗ τοῦ δημη-
τρίου τὸ ποίημα γραμμαῖοι· μέμνηται τοῦ ὀνόματος· με-
νάνδρου δὲ ἐν τοῖς λουομένοις· καὶ πρότερον ἐν φοίβῳ· φ
οἱ δὲ ἀνὸ δὲ ὡς τὸν νῦν τὸν πρῶτον ἐποίησε γράφειν αὐ-
τὸν γραμματικῶν· [γράμμα τὸ σημεῖον καὶ τὸ τῶν ἐπιστολῶν
καὶ ἡ ἱστορία· γαμμᾶ· ὃ σημαίνει καὶ τὸ τῶν ἐπιστολῶν τὸν
γαμμεῖον· ὃν ἔστι πολλὰ λεγόμενα τὸ ὄνομα γραμματ-
ἔχειν· καὶ τὸ ζωγράφημα καὶ ὑφίσεμ πρὸς δημο-
μέρη δὲ αὐτοῦ δ· ἀναγνῶσις· ἔξηγησις· διορθωσις· κρι-
σις· ὀρθογραφία δ· γλωσσημαρία· ἱστορία· τεχνικὸν·
μέρη· πολλὰ δὲ ἐστι μὲν διαφορὰ μέρους καὶ τοῦ ὀργ-
ανου· καὶ τὸ εἴδωλον· εἴδωλον δὲ ἐστιν· ὁ δὲ μὲν ἀπὸ
τοῦ ἥρωος· αὐτοτελὲς δὲ ἐστιν· καὶ μὴ δὲ τὸ ὁ σῶμα κρῶ
δέ μέρος· οἷον ἀλέξανδρος μὲν γένος τὸ φυσικὸν εἴδος τῶν
ἑλλήνων· καὶ γένος τῶν τέχνων εἴδος τῶν γραμμάτων· ὃ δὲ μέ-
ρος· ἀπελεῖ ἀπὸ πάσης ἐρεῖ μόνον ὡς ἀλέξανδρος πρὸς μὲν μὴ

γαρ μὴ· καὶ τὸ μὲν εἶδος ἔχει βίαν τοῦ γένους· ἡ πρὸ-
γαρ ἐλλάς· τοῦτο καὶ φυτόν· τὸ δὲ μὲν μέρος, οὐχ οὕτως
ἔχει· τὸ δὲ ὄργανον· διαφορὰ ὑπὸ πίπτει τέχνης·
ὡς ξύλον· [διαφέρει δὲ γράμμα γραμμάτων· ἡ
γὰρ γραμματικὴ νεωτέρα ἀπὸ θεαγένους· τετάχεται
δὲ ἀπὸ τῶν περὶ πατρίδος· πρὸς τὸ φαίνουσι τὰ καὶ ἀεὶ τὸ
τέχνον· ἡ γραμματικὴ ὠφελεῖ· ἰσῶς δὲ ἐχέδον ἅμα
τῇ φύσει προελθοῦσα· καὶ τὸ μὲν τὸ τῆς τοῦ γράφ-
τοῦ δὲ τὸ ἀναγνῶσκειν· [γραμματικὴ ἐστιν ἐμπειρία
τῶν παρὰ γραφῶν· οἱ μὲν ἀπὸ λόγου ἤρξαντο· οἱ δὲ
ἀπὸ ὄρου· ἔνιοι δὲ ἀπὸ λέξεως· ἄλλοι δὲ ἀπὸ συ-
πρεσ δὲ ἀπὸ στοιχείου· ἀστὶ οἱ πρεσ καὶ ἀπὸ φωνῆ ἀρ
ξαμενοι· ὅτερ ἄμεμπτον· ἡ γὰρ ὕλη γραμματικῆς λέξις·
αὕτη δὲ ἐκ τοῦ· τοῦ ἀστοιχείου· τοῦ δὲ ἡ πρώτη
καὶ ἀμερὴς τοῦ ἀρτοῦ φωνή· ἄλλον ὡς ἀπὸ τοῦ ἀρχε-
τύπου καὶ πρώτου δ ἀρχέτυπος τῆς φωνῆς· ὁ δὲ ἐρέσσον
ἐκδιδοὺς τὸ πρῶτον καὶ κατ' ἀρχὴ ἀναλαβὼν ἅμα
γνῶ· βουλόμενος λόγον· ὅ ἐστι πρὸς τοῖς ρέοι πους
γίγνεσθαι· τοῦ τῆς ἐστὶ τὸ γραμμάτων πρὸς ἐκφέρειν λόγον·
ἀμφοῖν γὰρ ἔτερ ἔχρῶ· ἡ τὸ ποιοῦν μνημονεύου πρὸ-
νοῦν· καὶ τὸ πρῶτον τὴν τάξιν πρὸ τάξιν· καὶ τὴν θέσιν· του
τέστι τὸν τῶν λέξεων λόγον· ἐξ ὧν ἡ γραμμάτων· ἡ προ
θέμεν εἰ τῶν γραμμάτων ἀκριβῶσαι αὐτῆς πάντα
τὰ μέρη· καὶ μὴ μόνον τὸ ἀναγνῶσαι· [γραμματικὴ ἐστιν ἐμ-
πειρία· διατί καὶ ἀλλ' αὐτῶν ἐμπειρία· καὶ οἱ μὲν φασὶ κατὰ χρῆσιν
ἀπὸ τῶν ἀρχαίων γραφῶν· οἷς ὅπερ ἐπιδεῖ ὅσκοπον αὐτῷ πρὸ ἀφαίρε-

γράμμα · 4 · fig
nific.

ἐπὶ γραμμάτων

τί ἐστι γράμμα

τί ἐστι γραμματική

μέν ουν γράφειν. δεῖ δὲ τὰ ὁσαῦ ὠγὰ ὰ πέχει τῶν
δυοχερῶν. εἰδὼς ὅτι καὶ ἡ ἐμπειρία τὸ μαχῶ λέξ
παρὰ τοῖς ἀρχαῖς ἐστι γὰρ ἡ ἀλογοσυβία καὶ ἡ λόξ
γραῦσις. καὶ ἡ ἀκριβὴς μάθησις ἀπὸ λοῦ τῶν λόξ
ἐποιήσατο. ἡ ἐμπειρία τῶν γραῦσιν. ὡς ἡ τε γραμμαξ
γραῦσις ἐστι λίμνη. ὧν τὸ τίθησι αὐτὸς. οἶδε ὅτι τὸ
μὴ κλὴ ἐστι ἡ γραμμαξ λομμὴ καὶ πραξ, διὰ
τοῦτο ἐμπειρία. τὸ πραξ αὐτὸ περιέλαβε μὴ τὸ
ρίσαι. ἀπὸ μέρους τὸ λόγον διὰ λαμβάνει. καὶ διὰ τὴ μὲ
ἀπὸ τοῦ κρείττονος ὡρίσατο. τὸ τὰ πάντα τοῦ εἶναι ὀφυ
ξ. εἰ δὲ ὡρίσατο τὸ κρῆττον ἐλάνθανεν ἂν ὅλῳ δὲ
ὡς μὴ ὄν. ἐνθεν καὶ ὅμοιος ἐκ χείρων ὠνομάσθη.
ἵνα μὴ λάθῃ τὸ χείρον ὄν. τίνες δὲ φασὶ ἐμπειρίαν ἐπὶ
ἀμφοτέρων τῶν ὀνομαζομένων. λαμβάνεται τοῖ
τε λόγοις καὶ τὰ πραξ. λέγουσι γὰρ ὅτι ἐμπειρία
ἐστὶ μὴ ἀλογοσυβία καὶ ἡ λόξ ἀναμνῆσαι. ἀναμνῆσαι οὖν
ὅτι τὸ πρὸ καταρχὴ ἀναίτιον τὴν λύσεως. ἐν τοῖς γὰρ
δυ ἀλλοδιλοῖ ἀλλὴ γὰ ἀπὸ δοκιμασίας ἀλόγου τε
χνης. ἐν τῷ γὰρ τὸ τῷ ῥῆμα ἐμπείρ καὶ ἐμπειρία.
οἱ δὲ ὅτι πολλὰ τῷ σμόγη παραδόσθαι κέχρηται λέγουσ
οὕτως ἔχει γὰ τὰ παράδοσι μὲν τὰ περὶ τοῦ κείρωνι
τῶν ὁμοίων τοῦτο χάριν ἐκ τούτων ὧν μὴ ἀκέλοσκει
λόγων ἀποδοῦναι αὐτὰ τὰ ὀνόματα. ἀλλὰ μᾶλλον ὠφείλειν
ἐκ τοῦ τὸ λεόμενος αὐτὰ καλέσαι τέχνα. καὶ μὴ ἐκ
τῶν παρὰ κρεῖττον οὖν ἐστι λέγειν. ὅτι ἐμπειρία εἰ
τῶν οἱ ὀμὲ τὸ πολυστιεῖ. ἡ γὰρ ἐμπειρία δυλοῖ κὴ τὰ πολ
τεῖ ὠὰ ἀεὶ πὶ. ἀλλὴ ἐμπειρία ἔχει τὴ λέξαι τὸ μὲ
σοφῶν. ἂν ἡ πολυστιεῖ. ὅτι λὸ κὴ τέχν αὐτὸ οἶδε.
δυλοῖ λέγων. ἕκτορ κρίσις τὸ ἡμῖν ὁδὴ καὶ λιφὴ
πάντων τῶν βὴ τέχνη:

Curipides

Τῶν παρὰ τὸ ἡ ἐστὶ τὸ πολὺ γὰρ ὀγράμμαξ. ποιητ
τε καὶ τὸ ἐλόγων. καθὸ τὸ ὁσιοστὲ ξ ἡ μεμνήσθαι τοῖ
τὴ μὲν. οὐ καθὸ ζὴ τὴ μὲ δὴ μοσθένξ ἡ ὁ δὴ μὲ τὸ λατῶν
ἐστὶ τὴ μὲν. οὐ γὰρ ἀναγκὴ ταῦτ αὐ τοῦ ὁ δὲ ξ. συγγρα
φεῖ ὃ λέγουσι πάντ ἀστοὺς τὸ ἐλόγους. τοὺς οἱ μὲν
ῥήτορες. οἱ δὲ συγγραφεῖς. οἱ δὲ ἱστορικοί. οὐκ ἔστι δὲ μόνο
τοῖς ποιητὸ καὶ συγγραφεῖ χρεὶ ὠδὲ ἡ γραμμαξ
ἀλλὰ καὶ περὶ ῥήτορι, καὶ ἱστορογράφῳ δὴ λὸ δὲ τὸ
λὰ ἀλλὴ ἀμφὶ τὰ πραγμένα. ἐν ἑκατέρῳ δὲ ἀν δὲ
βὴ τὰ τῶν. καὶ τὸ ἕτερον παρὲ δὴ λῶν. ἀμφὶ κὴ δὲ ἐπὶ
μὲν ποιητὴ ἱστορογραφικὴ ἡ μὲν δὲ ποιητὴ τέχνη. ἡ
δὲ ἱστορικὴ, οὐ. ὡς αὐτὸ τὸ ἡ ῥήτορικὴ ἀμφὶ κεῖ
τὴ συγγραφικὴ. ἡ μὲν γὰρ ῥήτορικὴ τέχνη. ἡ δὲ συγγρα
φικὴ οὐ. καὶ συγγραφεὺς μὲν ἐστιν, ὅ τὰ ἐφεῦ αὐτὸ
γενόμενα συγγραφαμένος. ἱστορικὸ δὲ ὅ τὰ πρὸς αὐτὸ
ἅπαντα γράφων. ῥήτωρ δὲ τὰ πολὶς ἐσχολημένος?
ποιητὴς δὲ ἐκ κοσμῆ τοῖς τέσσαρσι τούτοις. μέτρῳ.
μύθῳ. ἱστορεῖ. καὶ ποιὰ λόγῳ. καὶ παρ' ὃ ποιήμα μὴ μὴ τὸ
τούτων, οὐκ ἔστι ποίημα, εἰ καὶ μὴ ὡ κέχρηται. ἔστι δὲ
μὲν μὴ ποιὰ καὶ ποιοῖς ἀπορήσομεν ὑπόθεσιν.
κατὰ τὰ μέρη ἀπορήσεμεν. καὶ τὰ ξῆρ συγγραφὴ ἰσό
τὴ ἡ ὁμοιό. ἡ οἰκεῖ, ἡ ποιὰ τῶν μέρη τὰ ἄλλα.

συγγραφεύς

συγγραφεύς. ἱστορικὸ ῥήτωρ

D a

μέτρον.

ἢ τὸ ὅλου τῶν ἑτέρα· τὰ δὲ λέξει ἢ ὀνόματος τὸ ποιεῖν.
πλάσμα δὲ τὸ μὴ ἀληθῶς πεποιημένον ἀλλὰ τοῦτο μόνον
ἐπιφημιζόμενον· ἱστορία δὲ πραγμάτων ἢ ὀρθῶν
βεβαιωτικὴ σαφὴς ἀπαγγελία· μῦθος δὲ ξένων πραγμάτων
ἀπορία καὶ μὴ δυνάμενος· ἢ ἀδυνάτων πράγματα ἀνθρώπου
καταγωγή· πλάσμα τὸ δὲ μὴ μὴ γενόμενον μὴ γενόμενον
δέ· ἱκανὸς ὁ μῦθος ἀπὸ πάσης δυνάμεως ἢ καρμένα δὲ
μόνον ἀκροάσεις· τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ἀνοῦ τὰ πράγματα πίστις
ἢ δὲ ποιήσει χειμερὶ δὲ προσαγωγὴ ἐκτὸς ἢ δὲ μὴ σω-
δεῖ δὲ ἀκεφάλων· ἀλλὰ τὸ φυσικὸν θαυμαζόμενον,
τοῦτο γὰρ δὲ φαίνεται καὶ ὁμῶς πεποιηκέναι· ἐνὸ
σωμὸ ἀοιδὸς πρὸς τὴν κλῆτ μνήμης, ἀπὸ ἀνθρώπου
τοῦ πρὸς ἔχειν· καὶ τοῦ ὁρᾶν τὰ ἀμφὶ πρὸ
εὐβαλλόντα τὸν ἀοιδόν, οὐ τὸ ἀπεῖον· ἐστὶ δὲ ποι
ἡ ἀπαγγελία πράγματα διὰ μέτρων καὶ ῥυθμῶν μετὰ
τινος κατασκευῆς τὸ μὲν ἀληθοῦς μετὰ καὶ τὸ ἀληθοῦς
ἐνίοτε συμπεπλεγμένον μετὰ καὶ ἱστορία ὁ ποιὰ λέξει
περιέχουσα· ποιητὴς δὲ ὁ καταμιμούμενος τὸ ποιεῖν
ὄνομα ἐσχηκὼς τεχνικῶς· ποίησις δὲ ἡ διὰ μέτρων
τεχνικὴ ὑπόθεσις· ἔχουσα ἀρχὰς καὶ μέσα καὶ πέρατα·
ποίημα δὲ μέρος ποιήσεως· ποιήματα τὰ σώματα· ἀθρόον·
ἰσχυρὸν· ἀθῆ τὸ καὶ μέ· ἀθρόον τὸ δυνάμενον ὄγκῳ· τὸ
καταφύσιν οἱ ἀμφιδαῆ αὐξάνουσαν δοκοῦσι ἐπὶ φάρ-
γγες· ἰσχὺ τὸ σωματικὸν ὄγκῳ, τὸ κατὰ φύσιν·
οἱ ὠδὸν τὰν ὠδύνουσαν ἐκβέλ· ἀθῆ, τὸ μὲ
ἀμφοῖν οἱ δὸ τὰ παρὰ ἀρέσκουσι· ἀθῆ δὲ ἐλεὸ ὅτι

ποιὰ
πλάσμα
ἐπιφημ
μῦθ.

διὰ μέτρων καὶ ῥυθμῶν

ποιητής.
ποίησις.
ποίημα

ἁρμόζει μὲν τὸ ἀπαγγέλλειν καὶ ἀρθέ· ἀγκῆ
ὁ τὸ μὴ ἀδρόν, τὸ σκληρὸν καὶ τὸ ἀκρὸ· τὸ δὲ ἰσχυρόν,
τὸ ξηρὸν καὶ τὸ βραχύ· τὸ δὲ ἀθῆ, τὸ ἀγχωνικὸ
καὶ τὸ γραφικὸ· ποιήσεως χαρακτῆρες γ· διήγημα·
δραματικὸ· μικτὸ· διηγηματικός ἐστιν ὅταν χωρὶς
μὴ ὁμοῦ μὴ τῶν προσεισαγομένων προσώπων ὑπαντ
ὁ ποιητὴς λέγομενος· δραματικὸς ὅταν χωρὶς
μὴ ὁμοῦ τὸν ποιητὴν προσώπου· ὑπὸ δὲ τὸ πρόσωπο
μὴ προσώπων λεγομένων· μικτὸς ὁ ἀμφοῖν
συγκείμενος· διὸ τὸν διηγηματικὸν καὶ μικτὸν, δι
ἐπικὸ· ἐλεγειακὸ· ἰαμβικὸ· μελικὸ· τὸ δὲ δραματικὸν
ἁπλῶς γ· τραγικὸ· κωμικὸ· σατυρικὸ· σάτυρμα ἐστὶ
λέξις διαμέτρων κόλων τὸ ποιὰ διατάξει ἢ σά-
τυρος μέτρῳ κατὰ κόλον ἀπαρτισμένη ἀρμόζουσα·
ἢ μέτρον ἀλόγων κόλων τετμημένον· ὕμνος
ἐστὶ ποίημα τῶν θεῶν ἐγκώμιον· καὶ ἥρωσι μετὰ
χαριστείαν· ἐγκωμιαστικὸν ποίημα ἢ ὀμνύμενα
μὲν περιέχων ἀρετῶν καὶ πόλεων ἐπαινον·
ἐπιτάφιος ἐστὶ ποίημα περιέχον τὸν περὶ τῶν κεκοιμ
ἐπαίνου τὴν τάξιν καὶ διαιτὴν τῶν γεγονότων· παιὰν ἐστὶ
ποίημα πρὸς ἀπόλλωνα καὶ ἄρτεμιν· ἔχον πρὸς τὸν μὴ
ἐπὶ πάντα τὸν χολὸν ἢ τὰς ὠδὰς ἢ τὰς τῶν πολιτῶν·
σκόλιόν ἐστὶ ποίημα τὸν συμποσίου σωματικὸν ἀθε
τὸν ἔχον ἱστορίας καὶ παιδείας οἰκείας, τὸν τοῦ συμ
πεπλεγμένας· καλεῖται δὲ ὁ ὁμοῖος· προσόδιον
ἐστὶ ποίημα ὑπὸ ἀρχαίων ἢ παρθένων χορὸν θεῷ προσόδιον

πόσοι οἱ ποιητ χαρακτῆρες.
διήγημα
δραματ
μικτ
σάτυρμα
ὕμνος
ἐγκώμ
ἐπιτάφ
παιὰν
σκόλιον
ἐπίτοιον
προσόδ

διθύραμβος

στίχος

θρῆνος

ὑπόρχημα

Rhythm

προλογος

ῥῆσις

ἀμοιβαῖα

ἄγγελος

σκηνικὴ κόμισις

σάλπιγξ

σκοπός

τραγῳδία

τὴν πρὸς τὸν θεὸν ἀδόμενον· φέρει δὲ ὄβριν τοῦτο τῷ ὑβρίζοντι καὶ τὸ ἀποτρεπτικόν· ἔστι δὲ ποίημα ἀναστικὸν τῶν ἀποθεῶν θεῶν χωρὶς μὲν ἀδόμενον· διθύραμβός ἐστι, ποίημα τῷ Διονύσῳ ἀδόμενον· ἢ τῷ ἀποχωρήσαντι τῶν λοιπῶν θεῶν ὁ γενέσεως· στίχος ἐστὶ ποίημα λοιδορεῖ κατὰ τὴν πεῖρα· θρῆνος ἐστὶ ποίημα ὀδυρμὸν περιέχον καὶ ἀναμνήσεις τῶν τελευτησάντων· ὑπόρχημα ἐστὶ, ποίημα πρὸς ὄρχησιν γεγραμμένον, τὴν γὰρ αὐλὸν ῥυθμὸν ὁ δὴ ὑπόρχημα καλεῖται· ῥυθμός ἐστι σύστημα συμμέτρων ἐκ χρόνων ὀνομάτων, συμμετρούμενον τὴν ἀλλήλους· οὐ γὰρ πᾶν χρόνων σωθέντος ἔρρυθμον· μὴ μνησιοχρόνων· ἐὰν μὲν ἐθέλῃ τὰ κατὰ συλλαμβανόμενα ἢ ἀγαλλόμενα καὶ ἐὐδιόλογον καὶ τὴν τάξιν βραδέως τε καὶ ταχέως· προλόγος ἐστὶ, πρὸ παραφθέγματος τὴν διὰ δράματος εἰσαγόμενον λόγων· ῥῆσις λόγος διὰ ξυλικὸς· ὑποκριτὴς πρὸς τὴν ὑποκρίσεις τὴν πρὸς τὸν ὄχλον· ἀμοιβαῖα τὰ εἰσαγόμενα ὑπὸ τῶν πρὸς τὸν διάλογος· ἄγγελος ὁ τῶν πεπραγμένων ἐν τῷ τῆς πόλεως ἢ τῆς οἰκίας ἀπαγγέλλων ποιούμενος· σκηνικὴ κόμισις δὲ ὡδὴ ἐν ὑποκριτὴς πρὸς τὸν λεγόμενον· κόμισις δὲ ὡδὴ περὶ θυσίας μὴ ἔχουσα καὶ ἐν ὑμφορᾶς ἀποκεκαρμένων βίχας· σάλπιγξ ὁ λόγος ἐν χωρὶς τὰ πολεμικὰ· σκοπὸς ὁ τῆς ἀλλοδαπῆς χώρας ἐρχόμενος τὰ ἀπαγγελλόμενος τὸ πόρρωθεν· χορὸς δὲ σύστημα τῶν λόγων, ἐμμελῶς τὰ πρὸς κόσμον φερόμενον· τραγῳδία βίων καὶ λόγων ἡρωϊκῶν μίμησις ἀξιόλογος μετὰ τῶν πλοκῆς τῆς· ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λεγόμενων·

μεμφόμενοι τὸν ὅρον οὐ γὰρ τὸ λέγει ἀπὸ ἐστὶ ζῷον λόγον· θνητὸν νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν, ὡς τοῖς πολλοῖς δοκεῖ· ὅτι ἐὰν ὁ ὅρος ἀκριβῶς ἐστὶ τὸ ὅρος

ἡ δὲ γραμμαζ΄ εἰσὶ μέρη διαιρεῖται· ταῦτα δ' αὐθυπόστα-
σεισι καὶ διὰ τοῦτο ἀδιαίρετα· ὡς τῶν ἀδιαιρέτων ἀλ-
κληρότι ἀποτελοῦν· καὶ ὅμοιον τῶν ἀδιαιρέτων τὴν
ἐστὶ ῥήτων· ἡ δὲ γραμμαζ΄ ὡς ἐν λόγῳ· καὶ ὡς τὰ
μέρη λόγου καταλήγειν· ταῦτα δ' συμβεβηκότα
ἀόριστα ἐπὶ κείμενα καθ' αὑτά· τὰ δ' συμβεβηκότα οὐ
κέστιν αὐθυπόστατα· καὶ γὰρ τὸ λευκὸν οὐδὲν ἄν χωρὶς
τοῦ σώματος ὑφεστῶν· ἀλλ' ὅμως γραμμαζ΄ οὐ καταλήγει
ἐπὶ αὐθυπόστατα, τοῦτο χαρίν δὲ μεν Διαιρεῖται· καὶ ὅ
ὅτι ἡ δύο τοῦ τῶν ἀδιαίρετα, οὐκέτι τὴν γραμμαζ΄.
Ἀλλὰ τί τεσσαρ ὁρίζων μέρ αὐτοῖς φησιν ὑ. καὶ λέγομεν
τὸ εὐθὺ ὑ αὐτῶν τὸ ὀρθοῦ ἐτμήθη ἀφ' ἑαυτοῦ· δεύτερον
τρίτον· τέταρτον· πέμπτον· οἷς ὅτι ἀλλὰ πρὸς ἀσαφομε-
μουσ διαλεκτὸς ἡ θέλησαν ἀφελέσθαι τὴν διδασκαλίαν
χρησαμένος, ταῦτα παραδοῦναι αὐτοῖς μέρη· οἷον
τὴν χρῶν ἀν θέωσι ἀναλήψωσιν· καὶ λ' ἄν ἀνα-
γιμώσκουσι· καὶ τοῦ ἐξηγεῖται αὐτοῖς· εἶτα καταλῶ-
σαν καὶ ἱστορίσαν φιλίᾳ· εἶτα ἐτυμολογεῖν τὰς λέξεις·
καὶ μὴ τὰ ταῦτα λόγου καὶ τὴν ἀναγνῶν ἐν τῷ διδάσκειν αὐτ·
καὶ τὴν εὐταξίαν κρίνειν· διδάσκει· τὸ δὲ ἀλλὰ δὲ πρῶτ
ὀρθῶς καὶ ὀρθοῦ τὸ τὸ βιβλίον· ἡμεῖς ἐμπαίσμ
ἀναγνοῦς ὅμως ἐστὶ καὶ ἐξῆν ἐμπέσοι· μὴ δὲ ἐὰν
λαβὼν ὅμως ἀπιφ πρὸς τὸν φθόνον αὐτὸν διδάσκ-
ἀναγνώσκων καταδιορθωσιν τὸν ὀρθοῦ· βίον δὲ
ἀπιφ πρὸς τὸν ὑ καὶ τοῦ μὴ αὐτῶν ἀρεσκόμενον ἑρμῶν·
τέταρ ἀπιφ πρὸς τὴν κρίσιν· ὁ δὲ κείμενον μὴ δὲ σωφρ-

Γαῖαν τῶν μέω· τῶν προλαβόντων δὲ ὑπέρτερ· ἀμ-
φοτέρων γὰρ εἶχον οὗτος καὶ τὰ ἐκείνων ἀδυνάμει· οὐκέκεν
μοι τὰ τούτου· οὗτος οὐ τὸν τῶν ποιητῶν καλῶν ἐφάλ-
λεχθέσαν θύμοι πάρεδίδου· ὡς ἐπὶ τῶν ποιητῶν τὴν τίχον
τοῦτον δεῖ οὐμεθίζειν· ἄξιος ἐλῶν ὁ δέκεν κεχολώσεν
ὀνίκεν ἱκωμαι· πρόκειται γοῦν ἀμὸ δέκεν αὐτὸς ἐλῶμ
καὶ ὅτι ἀνθεστὸ ὁ δέκεν κεχολώσεται ὀνίκεν ἱκωμαι,
τῶν οὐκέμελε χολοῦσθαι· ὁμοίως καὶ τὸ μελλόν
ἐκάεργον· ἀκαίρως διαστολή· προεῖρηται γὰρ· οἱ
δὲ πάνυ μεμελοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο· καὶ τὸ ἡ δὲ
δυφορὲ λοῦσα φιλομειδὴς ἀφροδίτη· οὐκ ἀν γὰρ ὁ ποι-
ητὴς τὸν θεὸν ἀσύλλαβον ὑπηρετοῦσ τῷ ἔπει· ἀμεῖ
ὅτι τὴν μορφὴν τῆς γραὸς τὰ προσκόμματα ἐπεῖδε ἐν.
καὶ τὸ ἔλθοι δὲ μοι ἐσσὶ δὶ ὀρφὲ βασιλῆ· διὸ ἀπ
εἰκὸς ὁμωνυμεῖν ἀσθαι· ὡς δὴ τὰ μὲν οὐκ ὀρθῶς,
ἀλλὰ δὲ ἐπὶ τὸ δῶρον κεῖμενον· τὸ γὰρ ἔστι τὸ δὶ ὡς τὸν
πρᾶγμα τῶν τοῖς φιλεῖν τοὺς πολεμίους. πρῶτ ἀμαρτῶν
Η τῶν μερῶν τάξις πεποίηται τὰ μὲν γὰρ ἀναγνῶν δεῖ τὸ μὲν
διδασκαλίαν ἀκολουθεῖ· πρὸ γὰρ ἀναγνῶν δεῖ τὸ μὲν
εἶτα περὶ ἐτυμολογίας καὶ ἱστορίαν γραπτῶν· μαθόντ
γὰρ ὁ ἡμῖν ὀνομάτων τῶν ἀρχαιοτέρων τῶν ἔτι
μαλλὸν γνωσόμεθα ὅπερ διὰ τὸ ἐμμενεῖν· εἶτα περὶ ἀρα
λογίας ἀναγνῶμεν· ἵνα καταλήγωμεν ὁμοιότητα τῶν
ἐν τῷ χαρακτῆρι· ὀνομάτων ἢ ῥημάτων· καὶ ἔστιν ἀναγ-
νῶσις, ἡ τῶν πρώτων μαθημάτων ἀναγνῶρισις· ὡς ἀ-
δέμιν οἷν ἀν ἔγραψεν τοῖον ἐόντα· φασὶ γὰρ μετεμψύχω-

Quædá notata contra Homerꝰ

Technographi

Etymologiæ offm

Analogiæ offm

εἶναι καὶ ἐξ ὧν γράφεται σῶμα τῆς ψυχῆς ἀναγκ̄
εἰ γὰρ καὶ ἴσως γινώσκομεν ἃ ἤδη προεμάθομεν ἀλλοῖόν τε
φασιν ὅτι γινώσκεις ὅτι ἡ πρώτη τοῦ πράγματος ἴσως βουλή.
οἷον τῶν τοιχείων γράφομεν λέγομεν. ἴσως δὲ τῶν λέξεων ἀναγκ̄
σιν. ἐπειδὴ δευτέραν γράφομεν σημαίνει. καὶ γὰρ εἰς τὰ
τοιχεῖα σύμπλεξ. ἄλλοι γὰρ ἢ ἀνάλυσις τὸ εἰς δευτέρ. οἱ
ἀναλαβόν. ἀναδοῦναι. πρῶτον δὲ τὴν ἀνάγνωσιν λέγομ.
ἀμελήσαντες γὰρ τοῦ ὀρθοῦσθαι λαβιβλῖ, ἀθύς ἐπὶ
τὸ ἀναγινώσκειν τρέπονται. εὐτελεῖς ἢ τὲ τῆς μνῆ
καὶ οἱ πολλοὶ ὀδόδεσαν, καὶ μὴ ἀναλόγως ἀφο.
ὥστε τὸ πτέρυγος. ὡφελεῖ γὰρ πτέρυγος κατὰ τὴν ἀναλο
γίαν. ἀλλὰ πεκρατήκασι παρὰ τὴν πολλὴν γραμματῆς οὕ
τως ἀναγιγνώσκεις. κατὰ προσῳδίαν. οἷον κατὰ
τέχνην. κατὰ τὸ μόνον. χρόνους. πνεύματα. πάθη.
προσῳδία δὲ ἐστὶ τόνος πρὸς ὃν ἀδομεν καὶ ἡ φωνὴ
ἀρυτέραν ποιοῦμεν. ἢ τόνος φωνῆς κατὰ δύναμιν
τ, ἢ κὴ ἀναλογὶ καταρθούμ. ἢ προσῳδία ἐστὶ ποιὰ
σημάνσις ἀδιαστρόφου φωνῆς λεγ̄ καὶ ἐμμέτρου.
λεγ προσῳδία παρὰ τὸ προσάδειν ὑποκειμένη λέξ.
ἢ γὰρ ἁρμόζεσθαι. τρόποι δὲ ἀναγνώσεως, ἡ
ἀναλογία. ἐτυμολογία. σωαλοιφή. διάλεκτος.
ἱστορία. γραφή. μέτρον. σωήθεια. σημαινόμενον
ἀρτέμφασις. ἡ γὰρ ὠδὴ ἀστοχεῖ. μέτα λύσις τοιχείων.
διαφορὰ τόπων. καὶ ἀναλογία μὴ ἐστιν, ἢ
τῶν τεχνικῶν καὶ ἡ ἀπόδοσις. ἐκ πολλαχόθεν τῶν
ὁμοίων μεμιγμένων. ὡς ἴσως τοῦ αὐλοῦ ἡ ὕλη. πολὺ γὰρ ἡμ

ἀνα. significare τὸ ἐκ δυοῖν ut ἀναλαβών

Prosodia qd.

οἱ τὴν ἀναγνῶσιν τρόποι.

ἀναλογία

πτέρυγος apud homerum legendum ex traditione antiquorum grammaticorum analogia πτέρυγος poscebat

ἐμεσῶ τὸ χρόνῳ ἀπὸ δυφθόγγου ἀρχόμενον καὶ ἀπ
ρεκλυθόντα πάλιν ἀπὸ δυφθόγγου ἀρχεῖ. καὶ ὁ πύ
ρος ὀξυτόνως. δυ ἀναγινώσκομεν ὡς τὸ πηλός.
ἐτύμος λόγος δὲ σώζεται καὶ ἀληθὴς τοῦ ζητουμένου
ἀπόδοσις. ἐτύμον ὂ σημαίνει τὸ ἀληθές. ἢ
ἐπὶ σημαίνει ἐπὶ τῶν πολλῶν τὸ πρᾶγμα ἔχουσαν.
οὐ γὰρ ἐπὶ πάντων ἐστὶν αὐτῶν εὑρεῖν. οἷον ἀστυρὶς. πῶ
ς γὰρ ἐστὶν ἢ πῦρ ὠδὴ δεικνῦ. καὶ μέτρον ὂ ἀρίθ
μεμερισμένον ἔχων τὴν φωνήν. καὶ ἵππος ὅ τοιοῦτο
σὴν ἴσα μέρος. καὶ κύων ἐπὶ κύνῶν καὶ σαίνει. ἢ
πρὰ τὸ ἄδειν, τουτέστιν ἀστεῖον καὶ ὁρμᾶν. ὡς περ
ἐπὶ τοῦ κοτυλήρυτον οὐ προσφέρομεθα γὰρ τὸ ῥ
δ ἀλλὰ ψιλῶς. οὐκέτι γὰρ ἢ σῶ ἀπὸ τὸ ῥυτὸν ἀλλ
τὸ τοῦ ἀρῦ. ὅπερ ἔχει τὸ ῥ ψιλοῦ μόνον. σωαλοιφή
ὃ ὡς ἐπὶ τοῦ οἱ ἀλείμματα πάντες ἀνέστα. ψιλῶς
τὸ ἐν μέ προφερόμενον. ἐπὶ δὲ ἡ σωαλοιφὴ δηλοῖ
ὅτι ψιλοῦται. ἐπὶ ἐν μέ γὰρ λέγομ. διάλεκτος δὲ
ἐστιν λόγων τῶν ἰδίωμα. ὡς ἴσως τοῦ μεγάλιχος ὄνομ.
μέλιχος γὰρ φασιν ἀνθρ. καὶ τὸ ὄνομ μὲν ψιλῶς
προφερόμεθα ὡς ἀνθρωπικόν. ἱστορία ὃ ἢ τὸ πολλὰ χρῆ
σις. πολλάκις δὲ αὐτὴν ἐναντιοῦται διαλέκτῳ. τὸ
γὰρ μέλιχοι τῶν θῶν ὀνόματος. ἀπαντῶντ τὸ δ
καθὼς ἢ διάλεκτος. χαίρει γὰρ φαῦ ἀνθρ. ἢ ἱστορί
ἐναντιοῦται μὴ διάλεκτον τὴν γραφή. γραφὴ ὃ
ὡς ἐπὶ τοῦ δμῶας. ὅ πουμὴ γὰρ θηλυκόν ἐστι ὁ
προσκεῖται τὸ ἰ καὶ ὀξύ. ὅ πῶ ὃ ἀρσενικὸν τὸ ὁ
βαρύνει.

ἐτυμολογία

διάλεκτος

ἱστορία

γραφή

δμῶας. nota

μέτρον

σωφρ

Mos homeri infimtius pro impatiuis uti

ἐμμανόμ

μέτρον ὡς ἐστὶ τὰ ἁπλοῦ καὶ ἁδιάλυτα καὶ εὐγενῆ τοῦ μετρίου γινώσκομεν ὅτι καὶ διάστασιν τὸ γ σωφρ. σωφρ. δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ ἀθῴως ἐστὶ τὰ ἀν πρὸ τάξεως γὰρ τὸ ἐπὶ τὰ λ, τὸ ἐπὶ τὰ λ παραλαμβανόμενον ἐπῳδὴν ἀεὶ ἔθος ὁ ποιητὴς ἀπαρεμφάτοις ἀντὶ προστακτικῇ χρῆσθαι. ἐμμανόμ, ὡς ἐπὶ τὸ ἐν θάκεν οὐκέτι. τὸ δὲ ἐμμανόμ οὐκ ἐκ ἁμαρτῶν δυὸ λέξεις προφέρει. ἀλλὰ ὅσιον οὐκέτι γὰρ ἐν ταῖς ἀπιστοῦν ἐπιρρεῖ καὶ τὸ ἐπιχεῖν ἐπιρρεῖ. ἀλλὰ ποτὲ οὐ ἀποφᾶ καὶ τοῦ κε ἐμμ, τοῦ δὲ ἀπ ἐφ χ γραφομ καὶ τοῦ πρὸ ὀνόματος. τὸ δὲ οὐ πρ ἀρτέμφα. ὃ ἤγουν ἀντὶ διὰ τοῦ ἀντὶ τὸ ἀποδοῦν τοῦ τιμοῦ. μεγάλη δὲ ἤγουν μεγαβολή. ὡς ὅταν ἀντὶ τοῦ ἐστὶ ἡ πῶν μεγαβάλλον τὸ ἀ ἀ ἡ.

μεγαλη

Διαφορ

Διαφορὰ δὲ τὸ πῶν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀδομένου κούρ μαυσικλυτοῖο δύμαρτος. οὐ προφερόμεθα δὲ μαυσικλ τοῖο δύμαρτος. ἵνα σύρεθῇ τὴν μαυσικλ τὴν δύμαρτος. ἐπῳδὴ αὐτὸς ὑπάλλωτο πῶ ἐδηλῶσ ὅτι ἀρσῆς ἐστὶ καὶ οὐ θηλυκὸ. εἰ πῶν φαίνε δολο χίρετμοι μαυσικλειτοι ἄνδρες. ὅσπερ ἐξήμισ ἐξήμισι ἐστὶ μ ὑπ ὑπὸ ὀδήγησιν. τοῦτεστι τὰ μόνιμ καὶ τὸ δίαν οἱ ἀσ ἀκολοῦ καὶ τάξιν. ὡς περ ὡ πιν

Pindar

δαρ. ἄριστον μὲν ὕδωρ. ὃ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ. ἀτὲ δ' ἀπρεπὴς ἐν ἀοιδαῖς μέγας ὄρος πλούτου ἐπεὶ ἐξοχον ἐστὶν. ὡς περ πῦρ θυμνεῖ δίαν ἀπρεπὴς καὶ ὁ μέγας ὄρος. ὅπερ δὲ ἀτὶ ὡς ἐν τοῖς μικροῖς ἀναγκῶν συμπλέκει ποιη

ὥστε ὁ γραμματικὸς ὀφείλει ὑγιεῖ καὶ τὰ φιλόσοφος ῥητορικὰ καὶ τὰ ποιητικὰ καὶ πᾶσ ὀνομαστῶν. εἴγε τὸ ὑγιὲς λέγει. εἰ γὰρ τεχνικὴ ἐστὶν ὁ γραμματικὸς τῶν τῶν λόγων δέσεων καὶ τῶν τάξεων τῶν ὀνομάτων καὶ χωρισμῶν καὶ τῶν τρόπων φράσεως ἀπερ ἐμπίπτει τὴν ὑγιείας. δηλονότι πάντα ὑγιαίνει. οὐμὲν ἀπαιτήσει τὶς αὐτὸν καὶ τὴν τῶν ῥητορικῶν τέχνης ἐπαμφοτέρ ἐξηρεῖν. οὐδὲ κεφ. ἀλλὰ διαλαμβάνων. οὐδὲ μὴν δόγματων προσήκει τὸν εἰς φιλοσοφίαν. ἀλλὰ ἐξηγήσεις καὶ μὴν ἀπαιτήσει τὶς αὐτὸν κατὰ τὴν τῶν ῥητορικῶν τέχνης παρ γίαν ἐξηρεῖσθαι οὐδὲ + κατὰ τοὺς τρόπους τοὺς μάλιστα ποιητὰς ἁρμόζοντ. πρὸς κρ τὸ μάλ ἐπεὶ ἐπὶ πολὺ δὲ τὸν τρόπων κεχρῆσθ οἱ ῥήτορες. ὡς τὴν φρονίαν. ἀλλοιοῦ δὲ οὐκέφικτ αὐτοῖς κεχρῆσθ. ἡμεῖς ἄρα προσάξομεν κατὰ τὴν ποίησιν καθόλ ἢ ποιητ τρόπους. καθοῦς οἱ ποιηταὶ δεῖ χρῆσθ τοῦτεστι ἱματ μύθους ὡς μύθους ὑγιαίνομεθα. μὴ ἀμαχόμενοι θεοῖς θεολ. ταῦτ γὰρ θεολόγοις ἁρμόττει. χρῆσ μοι δὲ οἱ τρόποι πρὸς τὸν ὑγιῆν. δεῖ γὰρ εἰδέναι κ τὴν ἀρετὴν τῶν λόγων. τὸν μὲν φιλῶν τῶν ὑποκειμένων. ὡς εἰ τὸν αἰφατέφι. λόπεδος πέλεθ κόρος ἀροῖαι. καὶ ὑγιῆς. εἰ δὲ ἀφ' ἡλ εἰσ ἀποεῖ περὶ ἱστ ὁ ὑγιής, ἡμῖν τὸν τρόπον τοῦ μονίμ μάθη ὅτι μὴ κτὴ ἐστὶν ἡ ἀληθεῖ. λέγων γὰρ περὶ πολέμ ὡ. ἀ δὲ ἐβάπ ἡ σ ἐστὶ ἡ ὡς ἐπὶ ἡ ὡς ἐπ θερισμὸ διαλεγόμ. εἰρῆ τρόπ ἀπὸ τῆς ὥν μ σ ἐστ θρ ἀπὸ προκειμένου. οὐ τὸ ἀναλύ

Τοὺς μύθους ὡς μύθους ἐξηγούμεθα μὴ ἀναλύοντες ἐς θεολογίαν

Τρόπος unde hic dictus

Rhetor nó utetur tropis.

χρήσαιτο ῥήτωρ. τῇ μὲν ῥήτορι ἀρετῇ ἡ σαφήνεια. οἱ δὲ ἔξω
τοῦ ἰδίου τὸ ἀσαφὲς πεφεύγασι. τοῦ γὰρ λόγου εἰς ἡ δύο μέρη διῃρη
μένου, τὸ μὲν ἐστι κύριολογία τὸ δὲ ὄνομα καὶ τρόπος. + κυριολογία
κυριολογία μὲν οὖν ἐστιν. ἡ τὴν κατὰ φύσιν λέξιν τεταγμένα
φάσις. τὸ τεταγμένοι κατὰ τὴν προσφέρουσαν ἀξίαν. ὅταν μὴ πε
ραπῇ τὴν κυρίως λεγομένου. τρόπος δὲ λέξεως φάσις
τινὸς καθ' αὑτὴν τὸν ὁπωσοῦν ἰδιότητος μεταφορά τε ἄλλη φύ
σει διαφέρουσα ὄνομα σολοικισμός. ἐπεὶ δὲ ὄνομα μὲν ἐστι τοι
ν τοῦ ἡ συγγραφεύς. ἁμαρτήματα ἐκούσιον διατέχνη μὴ ξένο
φωνεῖ. ἡ κατὰ τὸν σολοικισμόν. σολοικισμὸς δὲ ἁμάρτημα ἑκ
κούσιον. οὐδὲ τέχνῃ ἀλλὰ διὰ μαθήματος γινόμενον. τοι
νῦν δὲ ὁ τοῦ φόβου φύσις κ. ἀλληγορία. μεταφορά. καταχρησις.
μετάληψις. ὑπερβατόν. ἀναστροφή. καὶ συνεκδοχή. ὀ
νοματοποιΐα. μετωνυμία. περίφασις. πλεονασμός.
ὑπόρημα. ἔλλειψις. ὑπερβολή. ἔρωτα. παρεγκλί
νουσα. ἀστεϊσμός. ἀντίφασις. βραχυλογία. ἀντωνο
μασία. ἀμφιβολία. σύγκρισις. ἀνίγμα. ἐπαίνεσις.
ἔξοχή. ὑστερολογία. + ἀλληγορία ἐστὶ φάσις ἑτέρ
μὴ τι δηλοῦσα. ἑτέρου δὲ ἔμμοιρον παριστῶσα. τὸ τὲ δὲ
καταχρῶμαι δεόντως τῇ ἀλληγορίᾳ. ὅταν ἡ δι' εὐλάβει
ᾳ ἡ δι' ἀλογίαν οὐδὲν ὦσι φανερῶς ἀπαγορεύοντα. ὡς καὶ Καλλί
μαχος βριαμβεῖς τὸ πῦρ, ὅπῃ ἀμέκανον. πολλὰ πρόσω κεφαλὴν
φλόγα. ἰσχεδέδρομε μαρτοῦς ἵππου. ταῦτα δ' οὐκ ἔστι
εἰρὴς οὐ πυρὸς ἵππος δρόμος. ἔστι δὲ ἀλλὰ ὥσπερ ἀν
δούμενος ἐκδηλῶν ἐλέγχει τὴν ὑπερβολὴν τῆς φθορᾶς.

Figura soloecismus

Tropi poetici. 27.

Callimachi

μεταφορά.

Μεταφορά ἐστι. μέρος μεταφερόμενον ἤτοι ἐμφάσεως ἢ ὁμοι

Metaphoraeſpecies. 5.

ώσεως ἕνεκα. τῶν δὲ μεταφορῶν ἑπτά ἐστι. ἢ μὲν ἀπὸ
ἐμψύχων ἐπὶ ἐμψυχα. ὡς ὅταν τὸν βιγαίνη γαυλιζο
μένα χροὸς ἄσαι. τῶν δὲ δόρατι ἀψυχῶν τὸ προθυ
μεῖσθαι τῷ ἔθνει. ὅπερ ἐστὶ μετὰ ἐμψύχων. αὐτὰ δὲ ἀπὸ
ἀψύχων ἐπὶ ἔμψυχα. ὡς τὸ ἄσβεστον δ' ἄρ' ἐμώρτο λέχος.
τὸ γὰρ ἄσβεστον μὴ ἐνιέμενον ἀπὸ τοῦ πυρός. ὅπερ ἐστὶ ἄ
ψυχον. ἐπὶ ἔμψυχον τὸν λῴστατον. αὐτὰ δὲ ἀπὸ ἐμψύχων ἐπὶ ἄ
ψυχα. ὡς τὸ ποιμένα λαῶν. καὶ γὰρ ἀμφότερα ἔμψυχα.
ποιμὴν καὶ βασιλεύς. ὡς περ γὰρ ὑπὸ τοῦ ποι
μένος τὰ ποίμνια, οὕτω καὶ βασιλεῖ οἱ λαοί. αὐτὰ δὲ ἀπὸ ἀψύχων
ἐπὶ ἄψυχα. ὡς ἐπὶ τοῦ σώματος πυρὸς ὤλεσαν. καὶ γὰρ ἀμφότερα
ἄψυχα. ἀπὸ τοῦ πράξεως εἰς πρᾶξιν. ὡς ὅταν τὸν ὀλύμπου κακὸ
γος βιῇ θεοὶ μύθων ὑφήν. τὸ γὰρ ὑφαίνειν κυρίως ἐπὶ τῶν ὑφα
σμάτων λέγεται. νῦν δὲ ἐπὶ κατασκευῆς βουλῆς ἐλέχθη. τῶν δὲ
μεταφορῶν ἀναλογίαν ἐμφαίνουσαν δυνάμεις. οὐσῶν τῶν
ὁμοίων. αὐτὰ δὲ καὶ τῶν ἐμφάσεων.

Metaphoraeſpecies. 5.

Καταχρησόμεθα δὲ κυρίως καὶ ἑτοίμως καὶ ὀνόματι. καταχρησο
λεγόμενον ἐπὶ τινος ἑτέρου ἀνάλογον καὶ τοῦ οἰκείου.
οἷον τὸν ἥλιον κυρίως ἢ ἀπὸ ξύλων. Μετάληψις δὲ μετάληψο
λέξις διὰ τινὸς συνωνύμου τῶν ὁμωνύμων δηλοῦσα. οἷον μνήσθη
σαν ἐπὶ προσέκειτο θοῦσαν. τὰς γὰρ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος μεταλη
πτικῶς μνήσθεσθαι ἀρετῆς. τὸν δὲ θοὰς συνώνυμον ἐστὶ τοῦ
δὲ ὁμωνύμου. ὀφείλων δὲ ὀξὺς ἀπὸ τῆς ἐπὶ θοῦσαν.
ἐπὶ τοῦ θοοῦ σημαίνει καὶ τὸ τάχυ καὶ ὀξύ.

Ὑπερβατόν ἐστι φάσις ἀνάμερος τὸ ἑξῆς ἀφεῖ. μετὰ δὲ
βῆ δέοντ δύο. εἶτ' βῆ λέξει. οἷον πάντη γὰρ τεῖχος ὁρῶ

καταχρησο

μετάληψο

ὑπερβατόν

Hypbato duplicitur

ρει θεαὶ δ' ἀεὶ τῶν γλαῦκον· ἔστι δὲ καὶ ἐν ζωῇ
λύβεσι· οἷον μὴ τοὶ οἱ κατὰ βοῦς ὑπερίοντος ἢ ἐλ
οιο ἤθιον· ἀρ' οὐ καὶ ἤθιον· τοὶ δὲ βιβλοῖ μόμενα
ἔχθοῦτος· ὡς ἔφα τὰρ βοιὸς μέγιαχ, ἀμφὶ δὲ νῆ
ες σμερδαλέον κομάβησαν αὐσαν τῶν τὰ χαῶν.
μῦθον ἐπαινήσαντες ὀδυσῆ θάοιο· τοὶ δ' ἔβησ' οὐδ
ὡς ἔφα τὰρ βοιὸς μέγιαχον μῦθον ἐπαινήσαντες.
ἐνιοὶ δὲ ἐν οὐλαβῇ ὑπερβατὸν ποιοῦσι
μονίδης βρὶς πυράμμασιν· ἑρμῆν τὸν δ' ἀρέθηκε

Simonides

Δημητεὶς ὀρθὰ δοὺ κὲν τῷ θοῦρος, ἀρ' οὐ κορθὰ

ἀναφορά

Ἀναφορά ἐστι λέξις εἰς ἀρχὴν τοῦ ἑνὸς ἢ πλείονος
μορίου τοῦ λόγου ὁ δ' ἀτὲρ ἄρ' ὀρθὰ τὰ ἔμ. βρίοις κὲ ἐπὶ
τὰ λόγῳ λόγ' μέθ. βίμβλῳ τρόθε ὦ ἐπὶ πόλεμο
γενοῦ· ἐν δὲ ἐπὶ ῥημᾶ ὁρμίθεσ ὡς· βρίδε ὦ·
ἤτοι μὴν ἔοχθα καὶ οὐκ ἐπὶ πυλαῖς· ταῦτ' τρόσ
μῆ· ἀναφορὰ λέξιν· κλίμαξ ἐστὶ τῆς τελείου
μέρη λόγου τὴν ἀναφορὰν ἔχοντα· οἷον ἐκ τοῦ ὠφε
λεῖ τὰρ τῆ θοὺς ἐπὶ γνοὶ πεφαῦθ· ἢ δ' ἀρτὶ οὐκέτι
μὰ (ὡς ἀστὲ) ἀλλὰ δὴ λέξεν· καὶ τοὶ δ' βίοι ἀν θέ
κτορος ὠφελεῖτε·

συνεκδοχή

Συνεκδοχή ἐστι φάσις οὐκ τὸ
πλῆρες ἐκφερομένη τῆς δεομένης δεῖν βοηθῆ
σαι· ἀεὶ δ' ἀφορᾶν δ'· καὶ γὰρ ἀπὸ μέρους τὸ
ὅλον δηλοῖ· ὡς ὅτι τὴν λευκόλενος ἤρη· ἀπὸ γὰρ τῆς
βραχίονος τὴν ὅλην σῶμα δηλοῖ· ἢ ἀπὸ τοῦ ὅλου μέρους·
ὡς τὸ βόας αὐας ἀπὸ τοῦ εὐρόαν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ὅλου τοῦ βο
ὸς ἐδηλωσε δ' μέρος ἢ τὸ δέρμα· ἀπὸ γὰρ τοῦ μέρους

μόν τὸ πρὸ τοῦ μὲν ὡς τὸ λεύκαν ἐν ἐξέσις ἐλάτη
ἐκ τῶν κωπηλατεῖσθαι γὰρ σύμβαίνει λευκὲ μεθ' τὸ
ὕδωρ· ἀπὸ σύμβολον τὸ κύρι· οὐκ ἐπὶ τῶν μόνων τοῖς δὲ
ἀρ' δ' οὐ εἰ τῶν γλῶσσαν, ἐπὶ τὸ σύμβολ. δεικνῦ
ἐκ τοῦ τοῦ τὸ κύρι· ἢ γλῶσσαν λέξιν.

ὀνοματοποιία

Ὀνοματοποιία ἐστὶ μέρος λόγου τὸ ποιοῦν κὲ μίμη
σιν τῶν ἀπὸ τελουμένων ἠχῶν ὡς ὁ λάρυγξ βοός.

μετωνυμία

Μετωνυμία ἐστὶ μέρος λόγου ἐφ' ἑτέρου μὲν κὲ κε
μένου ἑτέρου σημαίνει κὲ τὸ οἰκεῖον· οἷον ὑπὸ
ῥόμου φαίνοι ἀρ' πυρός· ὅπερ ἐστὶν οἰκεῖον ἢ φαί·

περίφρασις

Περίφρασις δ' ἐστὶ φράσις διὰ τοῦ αὐτοτελοῦς κὲ κυ
ρίου λέξεως· διὰ τὸ λείπειν αὐτὸ κυρίου ὀνόματος·
οἷον βίη ἡρακλῆς· Πλεονασμὸς ἐστὶ φάσις

πλεονασμός

διὰ τὴν τὸ πλεονάζοντος· ἢ ὡς βίβλος κὲ ἀμαλόν· τὸ πρ
ὸ ὀμάτων, ἀ μὲν μὴ ἔχουσα χρείαν φάλλονται ἀ δὲ ἐμφα
σεως· καὶ μὴ γὰρ ὀμμῆ· οἷον ἀνήφεο· πρὶν ἀμόλοιο· λελάθω·
ἐν φάσεσι σημαίνει τὰ τοιαῦτα διαρθάπω· ἐρπύζω
ἐπὶ θύρα τὸν ὠθρὸν ἐμφάνη καὶ ἄστυλον·

παραπλήρωμα

Παραπλήρωμα ἐστὶ φάσις ἢ λέξις ἐκ περισσοῦ λαμ
βανομένη· ἀρχοῦς αὐ μνῶν ἐρέωμ' ἢ ἀστὲ πρὸ πάν
ἢ γὰρ πρὸ παρελκῆ· Ἔλλειψίς ἐστὶ φάσις οὐ

ἔλλειψις

κὲ τὸ πλῆρες ἐκφερομένη· ἀλλὰ μιᾷ λέξει ἢ πλείοσι
ἐμπεπτωκυῖα· οἷον κόπταν ἀμφοτέροισι· λῆ χερσίν·
ἔνιοι δὲ τὸ τόπον τοῦ λόγου τὸ προσυπακούομενον καλοῦσιν·

ὑπερβολή

Ὑπερβολή ἐστι λόγος ὑπεραίρων ἐμφάσεως ἕνεκα
τοῦ ἀληθοῦς· ὡς ὅτι τὸ ἄκρον πανθερὶς καρπὸν θέον·

ἐν μὴ οὖν μυθικῶς τις ἀκούοι τὰ τοιοῦτα· ἀκριβῶς
φανήσεται, ὁ δὲ μὴ τοιαῦτα τῇ τραγῳδίᾳ·

τραγῳδία Τραγῳδία ἐστὶ φασὶ τοῖς ῥητοῖς λεγομένη τοῦ ἀρχαίου μεθ'
ὑποκρίσεως· οἷον ἀρτίως ἡμεῖς καὶ ἀπέρ ὡς κιθαρῳδός·

σαρκασμός Σαρκασμός ἐστι τοῖς ῥητοῖς λεγομένη τοῦ ἀρχαίου μετὰ
χλασμοῦ· οἷον μῶμος μέλα πάγχυ μελαίνθιε
νύκτα φυλάξας κρύφ' ἐν μεγάλῃ κατελέγμενος·

ἀστεϊσμός Ἀστεϊσμός ἐστι φασὶ διὰ τῶν ἀρχαίων τὸ κρυπτὸν τῶν
ἰδιωτῶν ἐμφαίνουσα· οἷον ἄτις τολύοις ὤν· τέρμοσεν
λέγει· καὶ ἀγαθός, φασί· βρίοι δὲ τ' ἀστεϊσμὸν ὡρίσαν
τὸ τρὸς τοίνυν ἐν γαστρὸς ἀληθείαν·

ἀντίφασις Ἀντίφασις ἐστι φασὶ τοῖς κρείττοσι τὸ τὴν κατ'
κακίαν ὄνειδος ἐφ' ἑαυτῇ περιστέλλουσα· οἷον ὀχετὸν
πλούσιον καλοῦμεν· καὶ βορβορόνοχετον·

ἐναντιώσις Ἐναντιώσις ἐστὶ λέξις διὰ τῶν ἀρχαίων τὸ ἀναντίον κατ'
ἀποβολὴν δηλοῦσα· τὸ δὲ οὐ κάκωρ τὲ πετάθω φῶς
τοῦ ἐκόρτεον·

ἀντωνομασία Ἀντωνομασία ἐστὶν ὄνομα ἐπιθέτοις
οἷς καὶ μόνοις ἀντὶ κοινῶς λαμβάνεται· οἷον φίλιππος
ἀμφιβολία καὶ πόλις ἀντὶ τοῦ ἡ Ἀθηναῖ· Ἀμφιβολία ἐστὶ φασὶ τὸ
δύο ἢ τρία σημαίνουσα· οἷον χεῖρ ὅπαν
τροφόρους θέμις κύθεν ἐτάρου· ἄδηλον πότερ
τὸν τοῦ πατρὸς χεῖρας λέγει, ἢ τὸν τοῦ ἀγαθέου·

σύλληψις Σύλληψίς ἐστι φασὶ δυοῖν ὑποκειμένων πρᾶγμα τὸ
ἑτέρῳ τρόπῳ ἰδιαίτερον περιλαμβάνουσα·
οἷον ὁ δυνατὸς λέγεται τρόπον τινὰ τὸν τρίον καὶ δεκάτον
μεθ' ἑαυτὸν ἄλλον· καίτοι τὸν δεύτερον μόνον αὐτὸν ἐν

λόγοις· τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ δεκαμέτρου βρὸς ἔχει τρὸς ἑπα
τὸν ἄλλην· ἀλλὰ δέ ἐστιν ἀσυλλάβαρα ἑπαστὸν
τρόπον· ὡς ἄρα καὶ τὸ θεραίτου λεγόμενα· πολλὰ
γὰρ κεῖνα εἰσὶν βρίκλιτα· αὐτοὶ ἀλλοὶ τρόπῳ ἀιδῶ·

αἴνιγμα Αἴνιγμα ἐστὶ φασὶ διάνοιαν ἀποκεκριμένῳ κρυπτόμενον τρόπῳ· ὡς τὰ πάρ' οἰδῶ περὶ τῶν
κύκλικος λεγόμενα· μηδὲ τοῖς ἀνοχόοις τὸν ἐμὸν κρατῆρ·

ἐπαύξησις Ἐπαύξησις ἐστὶ κατὰ τρόπον αὐξανόμενα τὸ ὀνομαζόμενον· ὡς ἄρα καὶ τοιαῦτα, τὸν μὲν ἐν
ὡκεῖαν ὡς τὸν περὶ ἡλιόνμα· τρόπῳ δὲ τὸ ἐξῆν
νύζιν τὸ ὀνομαζόμενον·

ἐξοχή Ἐξοχή ἐστιν ὀνόματος διαστολὴ καὶ διαφορὰ τρὸς τὰ ὅμοια· οἷον ζεὺς
δὲ ἐν τῷ οὖν τρῶας τε καὶ ἐκτορα καὶ ἐξοχὴν δὲ
αὐτὸν ἐδήλωσεν·

ὑστερολογία Ὑστερολογία ἐστὶ μετὰ τὸ ὅ τὸ πρῶτον δεῖ λέγειν τῇ τάξει· ὡς ὅταν φῶ πάμ
οἷον ἅμα ἔφαγον καὶ ἐγένοντο·

ὄγκος Ὄγκος ἐστὶ σολοικισμὸς ἀπολογίας ἕνεκα· ὡς ὅταν εἰ
πῶμεν ὁ κύριος ἰῶ· οὐ θεὸς ἐλεήσει ἀγαθός ἐστι·

Γλῶσσαι αἱ διάλεκτοι Γλῶσσαι φασὶ τὰς διαλέκτους· διάλεκτοι δὲ ἐ· ἑλλῆς τὸ λοξόν
μυρτὸ τὸ δὸ ξεῖ· ἀμόλος· δῶρ· ξοῦθος· καὶ ἀμο
λεῖ· ξοῦθος δὲ ἐν τῷ παῖδε δύο· ἴωρ καὶ ἀχαιός· ἀ
φῶν οἱ ἀθηναῖοι ἴωρες ἐκλήθησαν· καὶ οἱ μὲν ἀπὸ
πελέως τοῦ κόδρου ἀπογεγενῆς ἐστι τὸ δὲ δεκάπολ
ἰωνῆ ἐκάλεσαν τὴν χώραν ἣν κατέλιφθησαν· ὅθεν δὲ
δὲ οἱ ἀθηναῖοι οἱ ἀττικοὶ ἐκλήθησ· ὅτι ἡ χώρα αὐτῶν ἀπὸ

Hesiodus

Attici unde dicti athenienses

Dores quas primú urbes habitauerút

Homer

Αἰολίδες qd figmi ficet apud homer

Iesbij æoles sunt

Orestes

Communé linguá nó esse conflatá a quattuor religs

ὡς τὸ πρό· Δωριεῖς πρῶτον ἐκλήθησαν ὧν ἦρχε
Δῶρος· ἦσαν δὲ πόλεις κυτίνιον βοῖον ἐρύνιον·
τέρον δὲ καὶ τὼ πελοπόννησον ὠκεῖδόμησαν· διὰ τὸ
συγκαταλῦσαι τοῖς ἥρακλείδεσι· ἡ γὰρ τοῦ δύο
τε καὶ πάμφιλος, οἱ ἀγίμου παῖδες ὠκήθησαν ὑπὸ
τρεῖς κοῦσαι· τριοιδώρων· κορινθίου τίνος ἀρχαῖ κατοι
κήσαντος· καὶ κόρινθος πελοπόννησος τυχάνει· καὶ
ῥόδιοι μετῴκησαν· ὑπὸ ἄργους διὰ λιμὸν ἀπαντῶν
καὶ κρῆτες· ὡς ὅμηρος· ἐν δὲ κρήτη μεγάλη τε,
πολυπαίνεσ· ἐν δὲ κρήτη μεγάλη τε, πολυπαίνεσ· ἐν δὲ κρήτη πολυπαίνεσ· ἐν δὲ κρήτη πολυπαίνεσ· ἐν δὲ κρήτη

υ ἀν ἐ τοὔνομα· ἀφῆς ἀπὸ ἀν κεφ χρῆται· οἷον
ὦ φίλος· ὑπερθέσθαι ἀν συμβῆ πολλάκις χρῆ-
ται· οἷον ἀν ἀφῆς πῶς θηρίω θηρίον ἕτερος παρίων, λέγεται θη-
ρίω δέ σε· τὸ δὲ τρεῖς ἢ δύο ἢ πολλαὶ ἀν ἐδωμάμ ἀν ἐδωμάμ.

ἐν π αἰολίδ

Τοῦ τῷ ῥ προσγένεμα· ὅταν τὸ ῥ ἐπιφέρῃ κεφ ἢ τ
ἢ δ· οἷ βρυτήρ· βράκος· βρόδον· τὰ ἀπὸ τῆς ἀ
λφῶν· ἢ ἀ· ἀτὸν ἀω προφέρῃ· οἷον μουσάων·
ἀισυμπόμβραι ἀολέες ἀοιδαὶ ἀλλ· μόνον δὲ κεῖ τὸ
μέσον αὐτοῦ θέσις τοῦ θα ἐπὶ τῶν ἀποταμιεῖ κεῖ ῥ
μάτων ἀ· τροσώπων· αἰολέων εἰσὶν οἷον ἀ πέσθαι·
αἰ προθέσεις τοῦ ν τῶν ἐ ἀποφερομένου φωνῆ ἀολέ
εἰσὶν οἷον χάλαντεσ· τὰ εἰς ατ μορφοσύλλα ὀνόματα·
διαιρῶ οἷον πάις· τὰ ὦ ἀν οὐ χρῆται οἷον μῶσα·
τὰ ὑ ἀν τ ο χρῆται· οἷον ὄμοιον· τὸ ἢ ἀρτῆ ἀ δῶ
χρῆται οἷον ἐλθήν· τὰ π ἀρτῆ μ χρῆται οἷον ὀπτα,
ἀν ὄμματα· τὰ ἀ ὑ ζυγῆ τῶν περιπτωμένη τοῖ
ἐπὶ δατέρου καὶ ξίπν προσώπου ἀν ἐκφωνεῖται·
οἷον βοάϊς· τὰ κεφ τῶν ἀ ὧν λ ν συζε· οἷον χθιζοί,
ἀ ζυῶ αἰ δῶ τοῖ ἐκβάλει· ὅταν αὐτῇ ἀποφέρῃ σύμ-
φωνον· οἷον ἀρχαῖος.

ἐν π δωρίδ

Χωρὶς τῶ ἀ ἀν ἢ χρῆται· οἷ ἀμέρα· τὰ ἀν ὦ χρῆ-
ται· οἷον ἀξιδάν· τὰ ἀ ὑ ζυγοῦσαν δῶ τὰ
ἀπὸ τῶν ἀ ὑ ἀθῆ γινομένη ἀ δύο ζέποιν οἷον
ἐξερεβδύν· τὰ ὁ ἀν οὐ χρῆται οἷον μῶσα· τὰ ἢ
τοῖ ἀν ἀ δῶ χρῆται· οἷον λαβών· τὰ ὑ ἀν θ
χρῆται· οἷον θεός, ἀν θεός· τῶν λεξε ἀδ τῶ ἰ ὑπε

ξαιρεῖ· οἷον λαβεῖν· τοῖ δὲ πολλαὶ ἀσμοῦ τῶ αὐτῶ οὐ
μεφῶν χρῆται· οἷον ὅτῃ· καὶ ὅ πόθι καὶ ὅσον· αἱ ἐκτα
σεῖς τῶν δυχρόνων· ἰδίαι τῆς δωρίδ· οἷον ἰᾶ· αἱ ἐπικό
δωρι ἐῶν δοὶ· γίνονται ὃ κατὰ τὸ τῆς οἷον ἢ μέτρον δδ.
αὐτῶ· τὰ μὲ συλλα, τοῖ τῶν πολεῖμῶν δὲ αἱ χ
ἀπὸ τρεμφάτων δωρεῖς δοῖν· οἷον βήμερα· αἱ ἐξαι
ρέσεις τῶν δ' τοῖ τῆς νῦ πτώσεων δωρεῖς εἰσὶν· οἷ
πάριοσ· κέραος·

ἐν π ἰάδ

Τὰ δὲ αὐτὰ λε ὀνόματα δὲ εἰς ξέπουσιν ἡμῖν ὧν δ ὠ
ελα· οἷον ἑρμῆς· πᾶν δὲ ἢ λόγον οὐ ἢ χρῆ δὲ οὐ
πεφατνται πᾶν ἰῶν δὲ ἐῶ λόγῳ· οἷον ἀτρέδεω· τὰ
δὲ ἢ ὧν ἢ γενικὴν δὲ οὐκ διὰ τοῦ εὸν προφέρεται· οἷον
Δημοσθένης· τῶν δὲ αἰτιατικῶν δὲ ἐᾶ ποιῶ· οἷον δημοσθέ
μεα· τὰ δὲ δοῦν λεγούσαν χῆς τὰ ἀπὸ τῆς εὸν ἀθῆ
οὐδὲ ξ γνομένων διαιρῶ· οἷον ἀσεβέος· πᾶν ἀθ
δὲ αὐ λῆ διὰ τοῦ ἢ εὸν ἐκφέρεται, ἐπὶ χῆ οἷον ὀδυ
σεύς· πᾶν ἀθ δὲ οὐ οὐ δὲ εὸς ποιῶ· οἷον πλ
ᾶτεος· τὰ δὲ δὲ ἀθ πολῆ τῶν, ἀπὸ τῶν δὲ ὁ τῆ
γινομένων διὰ τοῦ ἢ εὸν προφέρεται· οἷον βασιλῆεσ·
τὰ δὲ αἱ ἀθ πολῆ διαιρεῖ διὰ τοῦ εὸν ὀπῆ χῆς·
οἷον πῆλε· πᾶν δὲ ὀξῆ πολῆ δὲ αἰς λῆ μετα
βάλλῃ ἀ δὲ ἢ τοῖ ἰάδ συγγραφομένου χῆ ἐ μύμφ
ιον· τὰ δὲ αἱ ἀθ δὲ ἢ πρέπουσι οἷον ἤρη· τὰ δὲ ὦ λῆ
θῆς· ἐπὶ τῆς αἰτιᾶς δὲ οὖν περαῖ· οἷον λιτοῦν·
τοῖ θηλῶν λέξε διαιρῶ· τὸ δὲ πῶν δὲ αθαι πορεύεσθαι
λέ· τὰ δὲ ἰῶ λῆμνταθῆς, οὐ δὲ πῶ διὰ τῶ λῆ· ἀλλὰ

ἐν π ἰάδ

ἑρμῆς

διὰ τοῦ ὀ οἷον ὀρέστος· μνάσθεσιν σοι ποιεῖν οἱ
κραδίη· αἱ σπαρασθῶσι ἰώρων ᾠδαί· οἷον βε
λεῖ· αἱ ἀρατροφαὶ καὶ τὰ ὑστέρβατα ἰώρων ᾠδαί·
οἷον δῶρ ἀποφέρεσθαι· ἀφαιρεῖσθαι· ὑστερβαῖ·
ταῦτ· μὴ πλεῖστοι καταβοῦν· ὑστεριόρος ἡ ἐλίοιο ἥθη·
αἱ ὑζαιρέσεσι τῇ ἐκτηνῶ δ δφ ἰώρων ᾠδαί· οἷον ἐκτό
ρεος χιτών· αἱ διαιρεῖ τῶν εἰς ῶσ ἐπιρρήματων
ἀφ ᾧ ἐστὶν καὶ τοῦ· ἀφ ἐστὶ ἰώρων ᾠδαί· οἷον ἀπ
τρεκέως· ἀν· ἀτρεκῶς· αἱ ἀπὸ τῶν αἰτῶν τοῖ ἐπί
τε ἐρεσθὲς καὶ παρεληλυθότ προφορὰ ἰώρων ᾠδαί·
οἷον τύπτεν· τὰ ὁ ἀφ χηδεύσασ ἀθ πληθῶς
διαιρεῖ τῶν· καὶ ἀπὸ μὴ τῶν ἀφ ἀσ οὔσασ διὰ τ
ἡ προφέρεται· οἷον βασιλῆσ· ἀπὸ τῶν ὁ ὁ ὀνο
διὰ τοῦ ε, οἷον ἀληθέσ· αἱ προθέσεσι τοῦ ῑ τῶν
ε ἐπιφερομένῳ φω· ἡ ἐγὸ τῶν ἀμεταβόλων· οἱ
καὶ· ἡ διαλλαγὴ τῶν οἱ δφ ἀστὶ ὡ ἐσ ὀν ἰώρων
ἐπὶ οἷον ἐρίηρεσ· ἀν ἐρίηροι· τὰ ἀφ ἡ πληθῶν
οὐδὲ διαιρεῖ ἀφ ε ἀ οἷον τείχεα· βέλεα· ἡ τὰ σ
γενικὰ σ οἷον τεῖχε· ἀεὶ ταῦ λέξεσι προτιθεῖσι
οἷον μοῦσοσ· τὸ δὲ τὸν αὐ ἀφ ἐστὶ τρε οἷον δυξὰ
ἀν δυναὶ τῶν λέξεων· ὑζαιρεῖ τὸ τῇ πολλαῖσι οἱ
ἀπόδειξις· τῶν μὴ ὀχῶν τὰ παθῆ· τὰ εἰσ ὀσ
λῆ διαιρεῖ οἷον μαχεόμενος· τὰ ἀφ ὧν λῆ μὲ
ἀπὸ τῶν ὡ συζῦ τῶν τῶ ἀσωμένῳ γενομένων· ὧν
ἐστὶ δὲ τέρον προσώπου προσταικὸ ἀφ ἐσ λῆ δι
αιρεῖ· οἷον φόρμε· ἐστὶ γὰρ φόρμη τὸ προσταικτικὸ

καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ρ διαιρεῖ· οὐ γὰρ θέλει διαιρεῖ
θαι· ὁμωσὶ δὲ ἀ διαιρεῖ· ἀναλογία ἐστί· τοῖς ἀρ
τοῖς προσταικὸ ἀν τῶν ὑποταικὸ χρῆται· οἷον
τὶ θέλω· τὶ θέλω· τῶν κ ἀν τῷ χρῆται· ἀ ᾠ· οἷον
ὁ κῆρα τῶ ῶ· ἀν ἀχρῆται· οἷον ὠ φρω πόσ·
τῶ ῶ· ἀν ἀν· διὰ κεχρῆται· τὸ γὰρ θαυμ ἀν
θῶμα· αἱ τιμήσεσι ἰώρων εἰσί· τέλοποιοῦ
ἐν τελοποίησον· αἱ τῶ λήξεσι τὰ πρὸς ἐμφα
ἀν ἀρτῆ προσταικὸ ἰώρων ᾠδαί· ἀθηναίη· ἐπιτέλ
ἀν ἐπιτέλον· αἱ τῶ λήξεσι τῶν ἀθεῖῶν πλώσων
ἀν ἀν ἰώρων· οἱ δὲ δυοσύλλαβοι ἀν δυοσύλλαβε
αἱ διαλλαγαὶ τοῦ ᾱ ἀσ ῑ· ἰώρων· οἷον ἥρα ἀν ἄρ·
αἱ διαλλαγαὶ τοῦ βραχέ ᾰ ἀσ ῑ τ μεωτέρων, τὰ
δ ἐστὶν οἷον ἀληθῆ ἀν ἀληθεῖν· αἱ καταρχὴ
ἀφ αἱρεσεσι ἰώρων εἰσίν· οἷον εἶβεν ἀν λάβεν·
ἀφ τῶν συλλαβὴ τρεῖ τῶ οὖσαν μὴ ἀξὶν τ πρὸ
τίθησιν οἷον ἐξωλεῖλον ἀν ὑζεῖλον· τὰ τρῶ τοῖ
τῶν λέξεων ἀφαιρεῖται· ὡς ὅτι τὸ κεῖνος· ἀεὶ
τὸ ἐ τοῦ τῶ λελεληλυθότος χρόνου τ ρ ἀφαιρεῖ· οἷ
τίκτεν· τῶ τ ἀν φ χρῆται· οἷον ἀτωίκτο· τὰ ῥῆ
ματα ἀναλύεται καὶ μὴ ἀξύνεται αὐτ λαμβάν οἱ ἀνάστεδρα·
Πρὸ φᾶ ὅτι οὐκ ὀφθῆ κοιμᾶ καλεῖσθαι· ἀλλὰ μὴ
εἴ περ ἡ κοιμᾶ ἀπὸ δ ὀσμὴ ἐστὶν κεν· οὐ γὰρ τῶν
διὰ δ φαρμάκων ἐμπλασθῆ κοιμῶ καλεῖ μὴ
ἀλλὰ μὴ κτῶ· καὶ καλῶς ἐλεγον ταῦτ ὁ τοῦ ἐλέγμ·
τῶν τῶ κοιμῶ ὠνίσθαι ἐκ τῶν δ· καὶ τοῦτ

Τμήσις

ἐπ κοιμ

τῶν ἐμπλασθεν

Communis lingua mater est.

ὅτι μήτηρ ἡ κοινή· εἰ γὰρ τις εἴη ποιὸ τὶ δωριστὶ φαμὲν
ὅτι τὸ κοινὸν αὐτοῦ· ἡ αἰολιστὶ ὁμοίως ἐστί· ἡ ἀττικιστί·
καὶ τὸν μὲν ἡμέραν, οἱ κοινοὶ λέγ. οἱ ἀττικοὶ ἕως· οἱ
ἴωνες ἠώς· οἱ δωριεῖς. ἀώς· οἱ αἰολεῖς αὔως· ἐμμηνι
αῖος μελιαναῖ μελιανέων· μελιανάων: γλῶσσα ἐστὶ
λέξις ξένη μεταφαλομένη ἀπὸ τῆς ἡμετέρας διάλεκτ
ἡλεγμένη μὴ προσεχῶς, μεταφαλομένη δὲ ἀπὸ τῆς σῆ
θος· λέγονται δὲ αἱ γλῶσσαι πεντάχως· πρῶτ κατ
ἐπιμονήν· ὡς τὸ ὥρσον ἐπὶ χλοώνην σῶ·
ἐπὶ χλοῦ καὶ τὸ ἀγάλλεσθαι, ὀχλοάγος ἄρηται·
δεύτερον κατὰ διάλεκτον· ὡς τὸ πόλεμος· τεῖ
κατὶ τὸ λῶν ὡς τὸ ἡμερὶς ἡ βοωσατε θηλαῖ
ταφυλαῖσιν· ἐδηλωσε γὰρ ἐκεῖνο ταφυλῶν ἡμε
ίδα εἶναι τὴν ἄμπελον· ἢ δὲ ἑτέρου τόπου ἐπιλ
ύσωσι· ὡς τὸ κεῖραι δ' ἑξάνο πίουρες ῥέον· τὸν δὲ
πίουρες ὅτι τέσσαρες ὀνομοῖ· θρᾶλλ τόπῳ διασαφ
λέτων θήθα τέσσαρα μυῖσα κὰκ ἀλέξω καὶ πι
οῦρας κεῖρας· τέσσαρ γὰρ οἱ ὁπλιθῶν μνήμονες
τέταρτον ἐξωτιφαλομένου· μαίνῃ καὶ οὔποτε
μοι τὸν κρήτιον ἔφαν· αἰφτοὶ τὰ κὰκ τὰ φιλαφεσι
μαρτεύεσθαι· εἰ γὰρ τὸ κατὰ τὸν κρήτιον δηλοῦν
ἀγαθὸν ἀρῆσθαι, ἢ ἀληθές, ὥστε οἰδοκῆ· ἔστι τὶ
ἱστορίαν ὡς τὸ σμυρνεῦ ἀπὸ τοῦ τοῦ· δεῖ γὰρ ἡμᾶς
ἀμφίλλεν τὴν ἱστορίαν τὸ σμυρνίν· εἰ τοῦ ἄδυσο
ὃ τὸν θρόος βούλεται δηλῶσαι· εἴδος γὰρ ἡ γλῶττ
τῆς διαλέκτ· καὶ ὅτι ἄδυ διαλέκτοις αἱ γλῶτται· δια

γλῶσσα qd.

γλῶσσαι solmú tur. 5. modis

ἄδυος ἡ γλῶττα τῆς διαλέκτου

∴ cf. κακά

λεκτ δὲ ἐστι φωνῆς εἶδος· ἡ δὲ γὰρ γινώσκει ὅτι κα
θεκάστην διάλεκτον φοῖ γλῶτται πολλαί· ὡς ὑπὸ
μὴν τὴν δωρεῖδα ἡ τῶν λακώνων καὶ ἀργείων καὶ
σικυωνίων καὶ μεσσηνίων καὶ κορινθίων· καὶ ὁ
κεῖ· καὶ θηβαίων· καὶ ὅσοι ἀπὸ τούτων μετοικεῖ
σαν· ὑπὸ δὲ τὴν αἰολίδα ὡς ἡ βοιωτιακὴ
ἡ κεχρῆται κόρινα· καὶ λεσβίων ἡ κεχρῆται σαπφώ·
τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· φανεῖν οὖν δὲ
εἴδη συμπεφυρμένα καὶ δεδιγμένα· οὐδὲν δὲ δεῖ
τὴν δωρεῖδα καὶ τὰ φθιωτικὸν δωρίδος· ἡμῖν δὲ δωρὶ
διάλεκτ· ἰδιόφωνα γὰρ κοινὰ θεωρήματα· οὐδὲ αὐ
τοῖς γλῶττται ὡς τὴν ἀλήθειαν καὶ ἰδιάζουσιν· ὡς δοκεῖ
μὲν λέγειν τὸν τέσσαρας πίουρας· κυρακοῦν δὲ
λόν τὸ λέγειν τοὺς τέσσαρας πίουρας:

πίουρας

ἱστορία δὲ ἡ ὡς λεῖ· καὶ γὰρ τὴν δηλοῦν τὸ πολλὰ
πράγματ ἱστορεῖ φαμὲν· καὶ τὴν τῶν πολλὰ χρῆσιν γρα
μματικὸν τὰ μὲν λέγουσι ἱστορικοὶ· τὰ δὲ βιβλιακοί·
καὶ οἱ μὲν βιβλιακοὶ ἔλεγον ὅτι οὐ κατεδίδοσαν
λόγον· ἀλλὰ ἔλεγον, ὅτι οὕτως φέρει τὰ βιβλία· ἱστορικοὶ
δὲ ὅσοι ἔλεγον ὅτι οὕτως φραφεν ἢ αἱρεῖν ἀεὶ τὰ ἀρχ.
οὐχ ὡς περὶ δὲ τὰ ὁ γλῶσσαν τὰ ὁ φῆ ὁ γραμματικοὶ
εἰδυῖα οὕτω καὶ πάντων ἱστορεῖ· ἀλλὰ τὴν τῆς μνήμης.
πολλαὶ γὰρ εἰσι πεπλασμέναι τοῖς ἡμετέροις· πάσι
ὃ ἀπομνημονεύσαι γλῶσσαν οὕτω· εἰ γὰρ ἡ γλῶττ
τὴν τοῖς τῆς φωνῆς διαφόροις θεωρεῖται· ὁ δὲ γραμ
ματικὸς τοὺς τοῦ τόπου φέρει τῆς φωνῆς· ἀπὸ τῶν πάσασ γλῶ

∴ τέτορας

Corina
Sappho

πίουρας

ἱστορία

Grámatici aut Historici, aut Bibliaci

Nó tenetur grá maticus scire omnes historias sed cómunes & maxime vulgatas. Hoc ipsum Quintilianus in primo

σθαι γράφων· οὐ ὁ τρόπον γράφεται τὰ σύγγραμμα λεκτ.
καὶ καθόλου τὰ μὲν ἄλογοι λόγοι καὶ καρόν ἐστι βραχὺ διὰ λέκτου· καὶ τὰ ἀδύνατα σύγγραμμα, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἀεὶ ὁ τὸ ἐλέγοντο· καὶ δυνατὸν ὅπου διὰ τοῦ καιρόν ἐστιν ἐφικέσθαι τοῦ γράφειν τὰ σύγγραμμα. Διὰ τοῦτο δὲ αὐτὰ γράφεται καὶ αὐδιάλεκτοι σύμβαλλε τὴν γραμμαῖν ὅτι πολλάκις τοῖς ἰδιώτοις κινήματα ~~τὴν φύσιν~~ τὴν φύσιν γὰρ (σημαινομένων κ) λαμβάνουσιν· αἱ ὀλίγοι γὰρ τὴν ὀδὼν ἐδώκαν λέγοντες ἐμφαίνουσι τὴν διαδιδούσαν διὰ τοῦ σώματος· καὶ τὸν ὀδόντα ἐδόντας ἐμφαίνοντες τὸ ἐσθίειν· οὐ μόνον αὐδιάλεκτοι τῷ σημαινομένῳ χρήσιμοι, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὀρθογραφίαν· διὰ γὰρ τῶν ἰδιωτικῶν ἐμφαίνουσι τὸ ἀληθὲς τὸν πρόφυσιν· ὡς αἰ ὀλεῖν τὸ εἶναι ἐμέ λέγοντες δηλοῦν τὴν διὰ τοῦ ἐγράφειν· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁπόσα ὡς· πρὸς δὲ ὁ ἀναγόμενος μαθήσεται ὅτι μείζων βαρυτόνως δεῖ ἀναγινώσκειν· τοῦτο δὲ μαθὼν ζητεῖ τὴν (ἐνίστε ὅ τὸ ἐπίμονον ἀπαιτεῖ τὴν διάλεκτον· ἀκούσῃ ὅτι ἰσχυρὰ ἐστιν.

ὀδόντα
ἐδόντα

ὀδόντας
ἐδόντας

τέταρτον ἐτυμολογίας ὅρισμα

ἐτυμολ

ἐτυμολογία ἐστὶ λόγος λέξεως ἀληθείας (ἐνούσης ἢ ὀνομάτων (ἐνίστε· καθὼ αὐτὴν προσεῖδε· οἷον ἄρος λέγεται ἀρωθρεῖν· ἄρος unde dicit ἀναλογίζεσθαι· ἀ ὅπωπας· ἢ βραδὺ ὅπου φῶς κεχρῆσθαι· δεῖ δὲ ἐτυμολογεῖν ὡς ἀεὶ ἕκα-

τος κατὰ ἰδίαν ἐπιβουλὴν κινούμενος ἐπιτίθεται τοῦ κατὰ τὴν λέξιν σημαινομένου· καὶ ὅτι ἡ ἐτυμολογία ὡς ἀν ἡ πολιτικὴ ἀληθινολογία· οὐ γὰρ ὡς ἔστιν (ἐνίστε ἀρχὴ αἱ ἑλληνικὴ καὶ λέξις ἐπιτεθέασι ἕκαστον πρᾶγμα· οἷον, οὐρανὸς ἡρεῖται οὐρανοστίχος ὢν· καὶ θάλασσα θαρασταστίχουσα· καὶ ἥλιος, οἱονεὶ δηλιοστίχων· ἢ ἐπὶ ἄλλην· οἱ δὲ ἄλιος ἐπὶ ἐκ ἁλὸς καὶ τὸν ὑπὸ τὰ μὴν ἀριέρας· καὶ βλέφαρον ἐπὶ αἰρουμένου αὐτοῦ βλέπαν· βλεπάρ κ βλέφαρον· ἢ πρὸ τὰ τοῦ φάρος εἶναι τοῦ βλέμματος· κ γλῶσσα ἐπὶ τὰ βρῶ τῷ μὴ γνωστὰ ποιεῖν τοῖς ἀκούουσιν· οὐ γὰρ δὲ ἑτέρου μέρους σωμάτων γινώσκομεν τὴν ἑκάστου εἴρησιν· οὐκέτι ὁ μέρος γίνεται γράμμα τὸ ἐστὶ μολογικόν· ἀλλὰ μόρι· τοῦ γὰρ (ἐνίστε μέρους μέρος ἐστὶν ὡς περὶ τὸ ὀρθογραφικόν·

πέμπτον ἀναλογίας ἐκλογισμός·

Ἀναλογία ἐστὶ λόγος ἀποδεικτικὸς καθόλου παραθεωρεῖ τὸν καθέκαστον μέρος φυσικὸν ἀκολουθίαν· ὁμοίως δὲ κατὰ τὸν τόπον· ὡς ὅμοιον φαμὲν τὸ δίμορφον, τὸ ἑξάμορφον· χρήσιμος ἡ ἀναλογία φυλάττουσα πολλὰ χρόνῳ παράδοσιν· καὶ πολλάκις τὸ παρὰ τὴν (ἐνίστε τετραμμένον χρήσιμον ἀρίστοις· τὸ γὰρ ὡς ἐλλείπον ὅμοιος πρὸς ἐπὶ δοκοῦν μὴ τοι προσδεξιοῦσθαι, μόνον ἀνέστη ἡ ἀναλογία καταλαβοῦσα τρόπον τοῦ ἐπὶ φωνὴ τετρασυλλαβὴ κατὰ (ἐνίστε μὴ τὸ ἀναλογοῦν· τοῦ γὰρ ὅδος πρὸς ἐπὶ τὸν αὐτὸν τρόπον· ἐπεὶ τὸ τρεῖ ἐστὶ

Nomina a principio nō indita temere rebus·

ἀνάλογ· ἡλίου·

γελοῖοσ καὶ ὁμοῖοσ, ὡσ αἱρεσιν ποιεῖσθαι τοῦ ποιητοῦ ὁ τόρος μόνον. ἀναλογία δὲ ἐστὶν διὰ τὸ ἀναλόγον εἶναι τοῖσ τυποισ καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. εὐλογομοῦ δὲ δεῖ ποιεῖν. ὅτι δεῖ εὐλογίζεσθαι ἐξ ἐναντίου τῶν ἀναλογιῶν καὶ ὁμοιότητα. ἢ εὐλογομοῦ βάσαρσο καὶ ζήτασιν, ἀκριβῆ· ὡσ ὅταν λέγῃ πάντα τὰ πρὸσ φῶ φιλοῦσθαι δὲ ὁ ἥφαιστοσ. ἐπεὶ δὴ ἀπὸ ἅπτω γέγονε· παρατηρητὸν δὲ ἐκεῖνο, ὅτι ἡ ἀναλόγου παθοσ ἔχει τὸ ἅπτειν. λέγομεν γὰρ ὅτι τάδε σεσημείωται:

Analogiam non se p ualere

Εὐ τὸν κρίσιν ποιημάτων.

Τρίδα φε κρίσιν συγκρίσεωσ. καὶ πότερον αὐτῶν ἐπαναβέβηκεν λεκτέον ὅπ πρῶ ἡ κρίσιν. τὸ συγκρίνειν γὰρ πότερον αὐτῶν ἑκάτερον δεῖ κρίνειν. καὶ ὅμοιον συγκρίνων καὶ κρίνει· ὃ γὰρ ἡμῶν οὐ παρόν καὶ συγκρίνει· πρὸ ὃ ὁ γραμματικὸν κρείττων ὢν ποιητὴν κρίνει αὐτῶν τὰ ποιήματα ἢ ἥττων. εἰ μὲν κρείττων, δώσομεν καὶ αὐτὸν εἶναι ποιητήν. εἰ δὲ ἥττων πῶσ κρίνει. ῥητέον ὅτι κρίνει οὐχ ὅτι ποιητής ἐστι κρείττων αὐτῶν· ἀλλὰ τεχνίτης ἐστὶ τοῦ ὕλης τοῦ ἐκείνου καὶ τῶν ὀργάνων. οὐ γὰρ κελεύει εἰ καλῶσ αὐτοῖσ γέγραπται, ἢ οὔ· ἀλλὰ πρόσθα ἢ χρήσια. πολλὰ γὰρ θαυμάζομεν ἐστὶν ὡσ ἡ σοφοκλέ αὐτὶ τόνου. λέγει γὰρ εἶναι αὐτὶ φῶν τοῦ σοφοκλέ γοῦ· ὅμηρος τὰ κυπελα κα, καὶ ὅμαρ τὶ σ ἀρατ τὰ θυ καὶ τὰ πόρυε. ἡσίοδος ἀσπίς: κρίνει δὲ

Notha

Sophochis antigone. Homeri cypriaca & Margites. Arati Thytica & de auib) Hesiodi aspis.

πρῶτ μὲν ὁρῶν εἰσιὼν λέξιν, ἁσῶν ἡδυ ἐστὶ τ. ποιητῆ· ἔπειτα εἰ τὸ πλάσμα τοῦ ὡσ ἐστὶ· εἶτ εἰσιὼν τὸ φάσ ὡσ ἀκολουθεῖ, ἢ σκληρότητ· εἶτ καὶ εἰσιὼν ἴσοεν· οἱ μὲν γὰρ χαίρουσι τοῖσ ξένοις ζούσαισ ἴσοεν· οἱ δὲ ταῖσ κοιναῖσ· εἶτα ἀπὸ τῶν χρόνων· ἀρετὴ ὁ ποιήματ· ἢ πλὴν ἐν σαφῆσ, σῶ θεσιστ μῆκ. ἄρυθμοσ κύριολεξία· σχήματα ταῦτ λέξεωσ. τὰ δὲ περὶ διάνοιαν, οἰκονομία· τάξισ· ἢ θη ἐν προσώποισ· εἰ μὲν θοι ἀρμόδοι, καὶ τὰ πλάσματα· κἀν μὲν μυθοπλαστίαν γέγραπται πολλοῖσ τῶν ἀρχαίων· ὡσ ὅταν ὁ μηροσ λέγῃ· τὰ ὧν καὶ βορέησ ἤρασατο βοσκομένων ἵππων· τοῦτο γὰρ ἀληθέσ μὲν ἐστὶ τὸ ἐρίασ τῶν ἵππων ἀναπειρούσασ τὰ οὐρᾶ δὲ δέχεσθαι τὸ πνεῦμα· καὶ οὕτω τίκτειν τοὺσ ζαφεφεύσασ λαφθεῖν ἵππουσ τὰ χυτάτοισ. εἰσὶ μὴ θοὺσ δὲ μετεπλάσαντο· ἢ τὸ ἢ τὸ λίγιμεν πρῶτ κρύαν· αὐτὰ ἔπειτα οὐρανῶ ἐστὶ λέξεκαρη· τὸ γὰρ σύμβαίνον μὴ ἀληθεῖ ἐστὶ πάσησ ἔριδοσ, τὸ ἀπὸ μικρᾶσ ἀρχῆσ μεγίστω προσθήκη λαμβάνον, τοῦτο ἐσωμαποίηαε· τί μοσ ἔρεκεν εἰ γὰρ ἐμπάσαν εἰπὼν μῦ τέχνη λέγει ὅτι αὐτὸ καθ ἑαυτὸ τὸ μέροσ τοῦτο τὴ εἶον ἐστί· πολλὰ γὰρ περιέχει ὡσ ἤδη προεκτιθέμεθα· ἱρῶν ἐμφῆ ὅτι τὸ χρησιμῶ μέροσ τῆσ γραμμαῖσ ἐστὶ τέχνη αὐτῶν ὠφέλειαν· διὰ κρείττον ἔφη πάντων εἶναι τὸ κρίν ἐπεὶ ἀναγκαῖ κρίν βουλόμεν πάντ τὰ ἄλλα γινώσκειν· οὐ γὰρ δυνατὸν κρίνειν ἃ μὴ γινώσκει κἀν τὰ λοιπὰ μὲν γράμμα.

Poematis mixtu

καὶ διὰ τὶ κρεῖττον ὂν ἔσχατον αὐτὸ ἔταξεν· ὅτι πρὸς τὸν κρίνοντα ἀφορῶν τοῦτο ἐποίησεν· οὐ γὰρ δὴ ὧν ταῦτα κελεύει, εἰ μὴ ἕνεκα τῶν κρινομένων· τὸ καλλιστον ἀπὸ τοῦ καλοῦ· ἀλλὰ τοῦ καλλοῦς ὥδε λόγον· ἀπὸ τοῦ σημαινομένου καὶ τοῦ γραφοῦ· τὸ μὲν γὰρ καλὸν διὰ τέτρας γραφεται· τοῦτο δὲ διὰ δύο· ἐν τῷ σημαινομένῳ ὅτι τὸ καλὸν ὁ ποιητὴς ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς τάττει· ὥσπερ τὸ κακὸν ἐπὶ τοῦ γυναικοῦ· τὸ δὲ μνημονεύφη ὡς καλλιστος ἀνὴρ τῶν Ἰλίου ἦλθε· καθάπερ εἶδον αὐτὸν ἀποθανόντα δηλονότι οὐκέτι τὸ καλλιστος ἀπὸ τοῦ καλοῦ· ἐπεὶ δὲ κεῖται τῷ ποιητῇ ἐπὶ τοῦ ἀποθανόντος τάττεσθαι·

καλλιστον οὐκ ἀπὸ τοῦ καλός. sed a κάλλος

καλ'

καλ'

περὶ ἀναγνώσεως·

Διατί δὲ μέρη ὄντων τῶν γραμμάτων, πρῶτον μόνον διέλαβε· ἐπιδείκνυται ὅτι ἐν τῇ ἀναγνώσει καὶ τὰ λοιπὰ μέρη ἔχει· ἱκανὸν οὖν ταύτην καὶ τῶν λοιπῶν περιεχομένων ἐν αὐτῇ· οἱ δὲ, ὅτι ὧν ἐν τῇ φωνῇ τοῦτο κατὰ πάντων αὐτῶν τὸ μέρος· ἀλλὰ καὶ τοῖς φωνήεσι καὶ ἡμιφώνοις· ὃ δὲ περὶ τῶν ἄλλων δυσχερὲς καὶ πολλὴν ἀσχολίαν θεόμενος τὸ μέρος πρὸς τὴν τούτων ἐπίγνωσιν· διὰ τοῦτο περὶ μὲν τὴν ἀναγνώσεως εἶπεν· ταῦτα δὲ εἰς ἔτερον καταλέλοιπεν καιρόν· ἰστέον δὲ ὅτι οἱ φιλόσοφοι τὴν ἀνάγνωσιν οὕτως ὁρίζονται· ἀνάγνωσις ἐστὶν ἀναγνώρισις τῶν τῆς ψυχῆς πρότερον μαθημάτων· ἑτέροις δὲ, ἐστὶν ἡ δι' ἀφάσεως μιμήσις ἐν προσώποις καὶ πράγμασι τοῖς πρὸς διαφυλάττουσα· ἄλλοι δὲ ἀνάγνωσ-

ὅρος ἀναγνω

ἐστὶ καταλογὴ τῶν λόγων προφορᾶς· ἀναγνωστικὴ ποιήσις· λαμβάνει τὴν ὅρον ὡς μὴ δεχομένου ἀπὸ καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι τὴν ὑπερβατὸν δεῖ μόνον ἡμῖν οἷον ἀναγνωστέον ἐστὶν προφορὰ ἀδιάπτωτος, καὶ ἑξῆς· εἰ δὲ μὴ τὰ χωρὶς τοῦ τῶν βιβλίων ἀδιάπτωτος προφορὰ σύμβυσται καὶ ταύτῃ ἀναγνωστὴ εἶναι· τὸν ὅλον τόν· καὶ γὰρ ἡ τοιαύτη προφορὰ ἀναγνωστὴ ἂν λέγοιτο· οὐ γὰρ δὴ πού δεῖ τοῦ ἀναγνώσεως τὸ ἐν τυγχάνοντα λέγειν· ὅταν γὰρ καλῶς προφερόμενος δείκνυσιν ὅτι καλῶς ἀναγνώσεις· ἀναγνωστὸν γὰρ ἐστὶν οἷον ἀναγνωρίζεσθαι τοῦ φωνῆ· ἢ τὰ βιβλία ἢ βιβλιοθήκη ἢ πνεύματι· ἢ γὰρ τοιαύτη χρῆσις, ἀεὶ καὶ πρὸς τὴν τοῦ σημαινομένου γνῶσιν· ἐν τῷ σύμβυσθαι ἀναγνωρίζεσθαι εἶναι τοῦ ψυχοῦ· ὥστε ἀκολουθῶς λέγεται ὅτι τὰ μαθήματα ἀναγνωρίσματα τοῦ ψυχοῦ ἐστὶ· ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρώτων μαθημάτων ἀναγνωρίζει· ἀθάνατος γὰρ ἡ ψυχὴ καὶ πάντων ἔμπειρος· ὁ δὲ ἢ διαζευκτικοί ἐστιν ἐν τάσει καὶ ὡς τὸ ἢ καὶ ὡς τὸ ἢ καὶ ἢ πολλαχοῦ· καὶ μέρος καὶ πολλαχοῦ; ἰστέον ὅτι ὁμοῦ διαζευκτικοί τοῖς μεμιγμένοις καὶ μὴ δυναμένοις κατὰ ταὐτὸν εἶναι· ὡς τὸ ἢ ἢ ἢ τέθνηκεν· ὃ δὲ παρὰ διαζευκτικοί ἐν τοῖς μὴ δυναμένοις κατὰ ταὐτὸ εἶναι· οἷον ἢ μέρος ἢ πολλαχοῦ· ἀν καὶ μέρος καὶ πολλαχοῦ· ἄλλο δὲ ἐστὶ ποίημα καὶ ἄλλο σύγγραμμα· ποίημα μὲν ἐστὶ τὸ τῶν ποιητῶν· σύγγραμμα δὲ τῶν πεζολόγων· ἀναγνωστὸν καὶ καθ' ὑπόκρισιν· ἰστέον ὅτι τοῦτο

ἢ. ἀντὶ τοῦ καὶ

διαζευκτικός

πολλαχοῦ

ποίημα

συγγραφμα

Herodoti locus insignis

ἀναγκῶναι τὸ ἄγα πᾶσαι

ἀναπᾶσαι

Herodotus

εἰρηκὼς ἐδείξην μὴ πέρα εἰδὴ εἶναι τὸ ἀναγκῶν.
ἔστι δὲ ἢ ἀναγκῶσι ἢ ἀνάτασι· ἀναγκῶν ὃ τὸ ἀνα-
τεῖσ ὡς παρὴ ῥοδοτ· τίσ ἀνῶν ἀνέγκω, ἐπὶ τῆς λω
ἐμὶ πρατασάμενον· ἀναγκῶσι ὅσα ἢ ἀνάτασεισι.
οἱ γὰρ κακῶς ἀναγκῶσκοντες ἀνατῶ θονται· ἢ πτῆ
ἐστὶν ἢ ἀνὰ ἀν γρῶσι· ὑποκρισι δὲ ἐστι μίμησις τ
ὑποκειμένων προσώπων· ἢ πράγματων ἢ διαλόγω.
ἢ διασκήματος· πολλάκις γὰρ καὶ τὸ σχῆμα τοῦ σω
ματος χρήσιμον πρὸς ἐμφασιν τοῦ πράγματος· ὡς
παρὰ ἀρ· τοῦ γὰρ ὀρέγεσθ φωνοῦντος πρὶν μεν ἐλάσσον ἀ
δ' ἔλαβεν ἀπόδοσ δεῖ τὸν ὑποκρινόμενον τὸ πρόσ
πον τοῦ μεν ἀ ἀρνούμενον ἀνατείνειν τὰς χεῖρας
ρομίζοντα ὅτι τῶν χρημάτων ἔλεγεν· διὰ τοῦτο τοῖς
πολλὴν ὀρέγεσθαι φῆ οὐ χρήματα εἶπεν· ὁ δὴ καὶ ὁ ἤθος
τοῦ λόγου μιμεῖσθαι ὅταν ὡς μαινόμενον τὸν ὀρέγεσθαι
ὑποκρίνεται· καὶ τὸν πολὺν περὶ παθῶν λόγον·
οὐ γὰρ ταυτὸν ἀν τὶς ὑπολάβοι ἢ θος μαινομένου καὶ π
παθῶν διακειμένου· ἡμεῖς γὰρ τοιοῦτ λέγομεν τὸ τῆς ὑπο
κρίσεως οὐκ ἀν τὶς διαμοῖ τὴν ἀρετ
τοῦ ποιητοῦ. κατὰ προσῳδίαν

ἤθος. qlitate. statu conditionem.

τὴ προσῳδία τόνος φωνῆς κατὰ διάλεκτ ἢ κατὰ
ἀναλογίαν κατορθούμενος· ὡς ὅτε τὸ ὅμοιον τῶν
μὲν ἀναλογίαν προπ π τονεῖ δὲ ἀτικῶν προπ
εἰρῆ ὁ προσῳ παρὰ τὸ ἡλὺ εἶναι τῆ φῆ· ἢ γὰρ ὀξ πτ
λῆ καὶ πλησιασμὸν· οἷον πρὸς τῆ ἀγορᾶ· ὡ δὴ ὁ
ρίζων λέξιν ἐμμετρον· ἢ ῥυθμὸν μετὰ μέλ ἐκφε

ὅμοιος. attici

ὁμοῖος analogia

πρὸς.

ὠδή

ρομένων· διὸ καὶ οἱ π ἀθηνόδωρον τῶν μέλ παροι
κάζουσι τῶν προσῳδίαν· εἰ γὰρ ἐκφθόγγου τοῦ καὶ
ποιοῦσι μέλ μεγαλεῖον φῶ· φθόγγοι μὴ ὀξεῖς· οἱ
δὲ βαρεῖς· δὴ λὴν ὡς καὶ ἢ προσῳ εἰ τούτων ζωῆ τῶ
σα, τῶν μέλ πλησιάζ· ἢ τέρος ὁ π παρὰ σχνλ τῶν
προσῳδίαν ἀλλοιοῦμεν· κειμένων ἐν τῆ προσφῆσε·
οὐ τῆ μετὸ γὰρ ἄφωνος· οὐ τῆ μὰ πάρον τῆ δε π προσ
δίας· ἀν τῶν λόγων προσῳδία σημεῖον λέξεως τ
φῶ ἐπόμενον διαστολῆ σημεῖον λέξεως· ὁμοῦ μὴ
γεγραμμένον μὴ ὁμοῦ δὲ γρ οὐμενον· ἢ ἐλάχισσο
σι ὡ τῶν λόγου ἢ διάστημα μετὰ ξύδυοιν λόγων βρα
χύτατον· ἢ τὸ μετὰ ξύδυοιν λόγων ἐν ῥῆμ δ προφῆμ.
καὶ εἰ ῥῆ διαστ ὁ πολὺ τὸ διαστέλλειν τὴν ἡκείμενον
μοῦ· οἷον τὴν ἀρετὴ ἐκ τε ἐδιο γέρων ἢ ὀρτε περαν
ἀχιλλεύσ· ἐαν γὰρ πρὸ τοῦ γέρων τί ἐξωμὴν δέ ἐστι τ
τὸ γέρων, ἐπὶ τοῦ ἀχιλλε λεγόμενον· ὁ περάτου· ἡ τῶ
δὲ τὰ δὴ δάσκομα ἢ μὰ καὶ καλῶ ἀναμμῶσι ἡμ δὴ λαμ
βάνει τῶ τὴν διαφορᾶν τῆ ὑποκρίσεω· τὸ ὃ π προ
σῶ καὶ διαστολῶ σαφὲς πάρ ἐστι. ἵνα τῶν μὴ
τραγῳδίαν ἢ ρῳϊκῶς ἀναγνῶμεν· περὶ τραγῳδίαν.

Athenodor

μέτρος qd

Aeschylus

Prosodia qd?

Diastole qd

Diastole unde

Tragoedia qd.

τρύγα

Τραγῳδία ἐστὶ βίων τε καὶ λόγων ἢ ρῳϊκῶν ἐμμετρ
μίμησις ἔχουσα σεμνότητα μετὰ πολυκίνητο· τρὸ τρα
γῳδία τί οὖσα κατὰ μὲν θέσιν τοῦ ῡ ἐ ἀ· τρύγα δ
ἤγουν μοῦστον ἐλάμβανον ὡς φασιν ἐ πάλαι· ἢ ἐπὶ
τὸ παραχαράδδειν· παραχῳδία τί οὖσ· τραγῳδία δὲ
λεῖ τὰ τῶν τραγικῶν ποιήματα· γεγόνασι δὲ οὗτοι ἐπὶ

τῶν χρόνων τῶν ἀθηναίων. θέλοντες δὲ ὠφελῆσαι μὴ τὴν πόλιν ἀμβάλοντες ἀρχαίας τοιαῦτα ἡρώων
ἐχούσας παθήματα θεάτρῳ, ταῦτα ἐποίησαν τὴν κρίσιν μερικῶς φυλάττεσθαι τοῦ ἁμαρτάνειν. εἰ γὰρ οἱ τηλικοῦτοι ἁμαρτήσαντες τοιαῦτα ἔπασχον τόσῳ μᾶλλον ἡμεῖς. ἐπὶ τέλει δὲ αὐδρᾶς τὸν μείζονα φόβον. καὶ τὸ δίκαιον τὸ φωνῆ μιμεῖσθαι δι' ἀμβροῦν τοὺς ἥρωας. ἐπεὶ βουλόμενοι τὰ σώματα δηλοῦν ἥρωϊκά, ἐμβάδας ἐφόρουν καὶ ἱμάτια ποδήρη. ταῦτ' οὖν ἡρωϊκὴν κεκλῆσθαι ἀναγνῶσθαι. οὐχὶ τὴν ἡρώων πάθη πρόσωπα. ἐπεὶ καὶ νῦν κωμῳδία ὡς οἱ βάθαχοι ἀεὶ τοφᾶ. ἀλλὰ γελῶντες ἀναφθέγγεσθαι ὑπὲρ πλησιομέρους τῶν ὑποκειμένων καὶ τὴν ὑπερβολήν. λέγεται δὲ ἡ τραγῳδία τοῦ χ τραπέντος γ. ἡ τραχεῖα ᾠδή. τραχύτερον γὰρ καὶ δύσβατον τὸ τῶν θρήνων εἶδος τοῦ γελοτοποιεῖν. ἢ οἱονεὶ τὲ τραγῳδία. οἱ γὰρ χορευταὶ αὐτῶν εἰς τετραγώνῳ σχήματι ἱστάμενοι τὰ τῶν τραγικῶν ἐπεδείκνυντο. ἦσαν τῶν τραγικῶν χορευταὶ κδ'. τῶν δὲ κωμικῶν κδ'. ἕκαστος οὖν ποιητὴς εἶχε τὸν τῶν προεκμεμαθηκότος τὰ αὐτοῦ. καὶ τρεφομένους ἐκ δημοσίου:

Tragoedia unde dicta

τίνων κωμῳδία βιωτικῶν:

Κωμῳδία ἐστὶ μίμησις πράξεως καθαρᾶς παθημάτων τοῦ βίου. συστάσεως διαλυόντος καὶ ὠδῆς. ἐφαρέθη δὲ ὡς φασιν ἐκ τίνος τοιαύτης αἰτίας. βλαπόμενοι γεωργοὶ τῶν ἀγρῶν τῶν πολιτῶν καὶ θέλοντες

Comoedia

qd

Comoediae origo

ἐλέγχειν αὐτοὺς, κατήεσαν εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ τὸν καιρὸν τοῦ καθεύδειν. περιιόντες δὲ τὰ ἀγυιάς, ἔλεγον ὅτι τὴν ταῦτα μέριμνα ἰσοῦ, τάδε καὶ τάδε ποιῶν ἀρωμεν ἀστῶν. ὥστε τοὺς τεῖχος τῶν ἀκούοντας ἐμέρισμνήσθη πρὸς ἀλλήλους λέγειν ἀ νύκτωρ ἤκουσαν· ἐπορεύθη τὸν τῶν ἀδικούντων· τὸν δὲ ἐμφανιζόμενον τοῖς τῆς πόλεως ἀδεῖσθαι καὶ παύεσθαι. τούτοις πολλάκις παρακολουθήσαντες πολλοὶ τῶν ἀδικούντων ἀπέστη. ὅθεν τῇ πόλει ἔδοξεν ὑπὲρ τῆς ἀθῶ γενομένης τοῦ τοῦ. ἵνα μὴ φανῶσιν αὐτοὺς καὶ ἐπὶ θεάτρῳ τοῦτο ποιῶν. οἱ δὲ ἀδικούμενοι μαχόμενοι καὶ φοβούμενοι ζῆλ ἐλεῖν αὐτῶν τὰς ὀφθαλμοὺς ἔσαν. καὶ ἔτι μᾶλλον ἐλεγχομένων τῶν ἀδικούντων, ἀνοχὴ τῶν ἀδικημάτων ἐγένετο. ἔδοξεν οὖν τοῖς τῆς πόλεως καὶ λογίους ἄνδρας αὐτὸ μετιέναι. πρῶτον οὖν συνεσαρίων τὶς τῆς ἐμμελοῦς κωμῳδίας ἀρχὴν ἐγένετο. οὐ γὰρ μὴ δρᾶμα οὐφέρεται. δύο δὲ ἢ τρεῖς ἴαμβοι. ἐστὶ δὲ οὗτοι. ἀκούετε λεῶ συνεσαίων τάδε λέγω. ἡ δὲ φιλίρα μεταρρέθη ποδίσκεσσι. καὶ γυναῖκεσ. ἀλλόμεσ ὠδὴ μόται. οὐκέτι οἰκῆ οἰκῆ ἀρ ἄρευ κακοῦ. ἤρχε δὲ οὖν δεξαμένου τοῦ πράγματος πολλοὶ γεωργοὶ κωμῳδοί. καὶ ὠφέλουν κοινῇ τὴν πολιτείαν τῶν ἀθηναίων. οὐ μετὰ πολὺ δὲ οἱ ἄρχοντες ἀθήνησιν ἤρξαντο κωλύειν τοὺς φανερῶς ἐλέγχειν τοὺς ἀδικοῦντας. αὐτοὶ γὰρ μὴ θέλοντες ἐλέγχεσθαι ἐπεζήμουν αὐτῶν ἀμιγματῶδῶς κωμῳδεῖν ἐπὶ τρέπουσι. ἔτι δὲ τῆς

Suferio primus comoediarum auctor

σουσαρίων πρῶτος κωμῳδίαν ἐφάρεσεν

Comoedia antiq.
. media . noua .

Cratinus
Eupolis
Aristoph
Platō
Menāder

Menāder di
Etus ÷ aftꝝ
nouae comoe
diae

Comoedia unde di.

Comoedia
Tragoedia
D.

καὶ ἀν κρατοῦσιν· ἐκ ὠλύθησαν καὶ τοῦ ἀμι
γμαζ ὠδῶν ἐλέγχῃν· διὸ καὶ τρεῖς διαφορὰς ἔδοξεν
ἔχειν ἡ κωμῳδία· καὶ ἡ μὲν καλεῖται παλαιὰ· ἡ δὲ
ἐξαρχῆς φανερῶς ἐλέγχουσα· ἡ δὲ μέσον· ἡ ἀμφιγμ
ῳδῶν· ἡ δὲ νέα ἡ μὴ δόλως τοῦ τοιοῦτο ποιοῦσα· πλὴ
ν ἐπὶ δούλων ἢ ξένων· καὶ τὴν μὲν παλαιὰν πολλοὶ
γεγόρασιν· ἐπὶ σημεῖον δὲ κρατῖνος· μετέχουσι
δὲ τῆς νεωτέρου χρόνου τῆς κωμῳδίας· εὐπολίδης τε καὶ
ἀριστοφάνης· τῆς δὲ μέσης· πολλοὶ μὲν καὶ αὐτοὶ γε
γόρασιν· ἐπὶ σημεῖον δὲ πλάτων οὐχὶ φιλόσοφος·
τῆς δὲ νέας· ἐπὶ σημεῖον δὲ ὁ μένανδρος· οὗ ἀστέρες
κέκληται τῆς νέας κωμῳδίας· ἱστοροῦσι δὲ κω
μῳδίαν οἱονεὶ ἐπὶ τῶν κώμων· ὡδήν· καὶ γὰρ ἐπὶ
τοῦ καιροῦ τοῦ ὕπνου ἐφαρέθη· κῶμος γὰρ ὁ ὕπνος·
ἢ ἢ τῶν κωμαστῶν ὡδή· κῶμοι γὰρ λέγονται οἱ μα
λακοὶ ἀγροί· ταύτῃ οὖν τῇ κωμῳδίᾳ δεῖ
βιοῦν ἀφαιρούσης· τοῦτέστιν ὡς δεῖ τὸν βίον
μιμουμένου· τὸ φαυλότερον πρόσωπον· ἢ
ὑποβιβάσαντα ὡς δεῖ τὸν βίον τῶν φαυλοτέρων· οἱ ὑπο
φωνῶν ὧν δὲ ἐστὶ βίωσις· τὴν τέρπνον δὲ εἰ καὶ ἡδεῖα
γενικὰ ἐστι βιωσεῖ· φαίνεται γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν βίον
γινωσκόμενα· καὶ λέκτε ὅτι πολλοὶ διαφορὰς
ἔχουσι κωμῳδίας καὶ τὸ κωμῳδίας· ὅτι ἡ μὲν ἔχει
ἡρωϊκὴ πράγματα καὶ πρόσωπα χέ· ἡ δὲ
κωμῳδία ἀπαλλάττει τούτων· ἀλλ' εἰ μοι χέ· ὅπ
καὶ ἡ κωμῳδία ἡρωϊκὰ ἄχει πρόσωπα ὡς οἱ βα

27 132

χαχοὶ ἀεὶ τὸ φαύλ· ὅρτ διόμυα καὶ τὴ ρακλε·
λέγω πρὸς ταῦτα· ὅτι πρῶτον μὲν κατὰ τὸ ἀναρι, ἐπὶ
τα καὶ ἐπὶ γέλωτα ταῦτα εἰσάγει τὰ πρόσωπα
εἰς φέρει γὰρ ἡ μὲν διόμυα κυναιδορπὶ δὲ ἡρ
κλέα γαστρίμαργον· καὶ ὅτι ἡ μὲν ἔχει ὡδὴ τὰ τέ
σσαρα καὶ φόρων ἔχει· ἡ δὲ κωμῳδία ἐστὶ ἀν
θρωπικὴ· καὶ ὅτι πάλιν ἡ μὲν ἔχει ὡδὴ λέγει τὸν
βίον· ἡ δὲ κωμῳδία (μιμεῖται μὴν· εἴρηται ἡ κωμῳδ
καὶ ἔχει ὡδὴ· ὅτι μὴ τὸν προσώπων ἐπὶ μόνον θεῖ
ἡ γὰρ χαίρουσι τὰ ὀφθαλμοὶ γέλωτα· καὶ ἄρτε· ἡ μὲν
ἔχει ὡδὴ ὑπὸ θεαταῖς τιμὰς ἀθηναῖς· ἡ δὲ κωμῳ
δία ὑπὸ ἐπὶ χαίρουσι ἐρωτικαῖς· καὶ ὅ ἀμὸ
ὑπὸ σοφιστῶν· καὶ ὅτι χορὸν ὑπὸ φημονόε·
ἱερεῖ τοῦ ἀπόλλωνος· διαφέρει δὲ ἔχει κω
μῳδία· ὅτι ἡ μὲν ἔχει ὡδία ἱστορεῖ καὶ ἀπαγγελίαν
ἔχει πράξεων γενομένων· ἡ δὲ κωμῳδία πλασταῖς
πρὸς ἔχει βίωσιν πράγματων· τὰ δὲ ἐλεγεῖα γλῶσσ
ἐλεγεῖον ἐμμετρόν ἐστι στίχος· ἐλεγεῖον ἐστὶν εἶδος με
τρου· παρὰ τὸ ἔλεγον ὃ δηλοῖ τὸ θρῆνον· τοῦ τὸ δὲ ἐπὶ
ἐλέγη· ὡς ἐλεοῦ τὸν γὰρ τὸν καὶ τοιχομένου τοῦ
τὸ ἐφεῦρ τὸ μέτρον· ἢ ἐλεγεῖον ἐστὶ θρῆνος ἐπὶ τάφοι·
οἱονεὶ ἐλέγον πόν, τοῦ τὸν ἐκθλιβέντος· ἐπὶ ἐλεγμ
τὸν τὸ τελευτήσαντα· ἢ ὁ λόγος παρὰ τὸ ἐλεῖν
τὸν ἀποβιώσαντα· ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνηκότες ἔλαβ
τιμὰς ἔχουσιν ἡ νόμω τοῦ ζῆν τούτου χάριν· καὶ τὰ
ἐλεγεῖα ὡς ἐπὶ τοιοῦτο τεθνηκόσι λεγόμενα ἐλλείπουσι

Thespis
Epicharm
Susarrio
Phemonoe

Tragoedia
Comoedia
D

ἐλεγεῖον
ἐλεγεῖα > D a

ποδαπρὸς τὸν δακτυλον στίχ· ἐλεγεῖον δ ἐλεγεῖαν
διαφέ· ἐλεγεῖον γὰρ ἐστι, ὅταν εἰς στίχος ὑπαρχῃ
καὶ περιλαμβάνοσ· ἐλεγεῖα δὲ ὅταν ὅλον τὸ ποίημα
ἀμοιβαῖα ἔχει τὰ μέτρα· ὑβαμβρον καὶ πορτάμε·

πόθεν ἐκλ
ἐλεγεῖον.

Elegia unde.

χεῖον δὲ ἐκλήθη ἀπὸ ἐλέγου τοῦ γοῦ κλειοῦσι πο-
μοῦσιν· οὕτοσ γὰρ ὡς ἐμέλλον οἱ τεθνεῶτες μνεῦσθαι αὐ
φρηνοῦ ἐθρήνησε· καὶ οἱ ποιηταὶ πάσ ὑμνοποιοὶ ἢ
πρὸς ἐλθοῦσα τῷ γάμῳ, ἀν δ ἀφ καὶ χαίρφ κὴ
ὀρχεῖσθαι, πάντεσ ἐθρηνοῦσιν μὴ ἀμλῶν· καὶ αὐ
λητὰι καὶ κιθαρῳδοὶ καὶ ἄλλοι ὅσοι ἐκ πολαιοῦ τε
ἐστὶ τῷ συμβεβηκότι τῷ ἐλέγῳ· λιγυρῶδ δὲ οὐκ ἐ

Euripi

λιγύ

ὑδέσι κὴ ἄλλοι ὑδρὴ πάντα λαλεῖ· καὶ πάν ὑδ
ὑδρὴ μίμεται· ἀλλὰ λιγὺ τὸ ὀξύ· ὀξὺ δ ἐστὶ φω ἡ
ὀφθαι λέγεται τὰ ἐλεγεῖα· ἡ γὰρ χύσι τῆ παρ ἄ
τῆσ φωνῆσ ἐκ κλαυθμῶν ὀξυτέρα τῆ πάρεισι εἰ.

λιγύς

Δεῖ γὰρ ἡμᾶσ ὀξέωσ ἀναμιμνήσκειν τὰ ἐλεγεῖα ὡσ
αὐ σύμπεσε τοῖσ μεγίσταις καὶ ἐκ πεπολιμμένων ὠπλ
θη τὰ καὶ ἡ λυγῦρῶ ἡ γλυκερῶ λιγὺ λὸ κὴ ὁ
γλυκύ· ἰστέον δὲ ὅτι ἔθος ἦν καὶ ἐν τοῖσ τῶν θεῶν
ἀγῶσι τοῖσ ἐλεγείοις καὶ θρηνικοῖσι·

ἰστέον ὅτι τὸ ἐὲ εἰμὶ ὀδὶ ἀὶ ἐ ἰὴ ἰοῦ γε θαυμᾶ
ἐπίρρημα ἐστί· εἰ δὲ ὀδὶ ἀὶ ὀδ ὀ ὀλεθρίαν ἀὶ ἀὶ·

ἐ ἐ
ἀὶ. ἀὶ > D. a

τὸ δὲ ἔποσ ὁ τόνωσ.

Τὸ ἔποσ οὐκ ἀφεμὸσ στίχ δοκιμάζει· τὴ γὰρ ἐλεγ
ὁ τρῶσ ἐστί, καὶ αὐτοὶ ἐμβαμέτρος· δακ
τυλὸ ἔπ ὁ οὐκ ἐὶ· ἐπὴ γὰρ κὰ λθμ ὅταν ἐξῆ·

ἔπος

ἡρῳ καὶ ὡσ στίχοι· καὶ εἰρὴ ταῦτ ἔστι δὲ
ἔστὶ ἀλλήλοισ καὶ ἀκολούθ· ἵνα ἔχει τὴ σμὲ ἀ
παρτισμόν, καὶ τὸ ἐπιγραφὸ τῆ στίχ· τὴ ἐκ τοῦ
μέσ ταῦτα ὠνόμασαν μόνα· ὅτι ὅπερ φανερόν
ἐστὶ τὸ τέλοσ αὐτῶν· τῶν γὰρ ἡμέρων καὶ τῶν ἄλλων
οὐχ οὕτωσ ὁ κοσμοπόλοσ τὸ τέλοσ· ἔπεσ δὲ πῶσ ἐστὶ
λέγεται παῦ λόγοσ ἐμμέτρου· καταχρηστικῶσ παῦ λό
γοσ· ἔπεσ δὲ ἐρῶ λέ τὸ δακτυλικὸν στίχον· ἐπὲ
τοῦ πόδασ ἀλλήλοισ· ἕκαστον γὰρ ποῦ τι ἡμέρ
σὺ τῷ δακτυλικῷ στίχῳ, τετράχρονόσ ἐστι· καὶ
γὰρ ὁ σπονδεῖοσ καὶ ὁ δακτυλοσ· τέσσαρεσ ἔχουσι χρόν·
καὶ ὁ τροχαῖοσ δὲ ὅτι θέμενοσ σὺ τῷ τέλει· ἀν σπον
δεῖ παραλαμβάνεται· τόμοσ δὲ λέ τὸ ἐπὶ καθ
καὶ ἡ ρῶ φῆ· ἡ δὲ πυθία σὺ βαμέτρῳ τόμῳ χρᾶ
τοῦ δε· ὁ τόμοσ γὰρ, οὐ μὴ ἀ τόμου· ἀλλὰ μὴ ἀδῶ
μεωσ· τάσι γὰρ ἐστὶν ἡ δυνάμισ· ἐπὶ τῶν τὸ ἐ
ἀναμνήσκειν τὸ μαλακῶσ ἡμᾶσ αὐτῶν γὰρ φῶν·
οὐδεὶ δὲ μαθεῖν τὴ φωνὴ ἡ πρώτῳ τῶν ἄξεσ προ
ἄγεσθαι· ἔπεσ δὲ ἐπὶ ἔπεσθαι ὁ λοῦ τοῦ σωμᾶ
βήρῳ ἐκδυομένου· Πῶ ὀλυρὶ ἐπὶ ποίησιν ἐμ
μελῶσ· ἔστι τὰ ποιήματα ἃ οὐ μόνον ἐμμέτρ
γέγραπται· ἀλλὰ καὶ μὴ ἃ μέλλουσι ἔσεσθαι·
ἃ καὶ δὴ τῶν λοῦ κάμαστον τῶν ἔχε· πουδαλοῦσι δὴ
ἀσῶζεν καὶ τῶν μελλῶν ἐπὶ ὁδηγῶν χρεσιν·
ταῦτ οὖν κλεῖται λυρικά· εἰρὴ δὲ ἀπὸ τοῦ
ἀξιοπίστου ὀργάνου· οὐ μόνον δὲ πῶ λύρᾳ ἐλέγετο·

Herodian

Si cantas male cantas fi legis cantas.

ὠός

ὠός λέγεται τοῦ

ὠός unde

λύρα

Nó facit ad lacrymas barbitos. u. m.

Lyra unde.

Fabula inuentionis lyrae

Antiquae musicae. 3 species. Recétioris. 15.

ἀλλὰ καὶ τὸν αὐλόν· καὶ τὸν βάρβιτον· καὶ τὸν κιθάραν· καὶ ἀπλῶς ἅπαντα τὸν πρὸς τὰς ὀργανικὴν ἀκολουθοῦντα ἀεὶ τοῖς ἀξιόλογοις· ἡ λύρα αὐτὸ ταῦτα ὠνόμασται· εἰρῆσθαι δὲ λύρα λύτρα τις οὖσα· φασὶ γὰρ ὅτι ποτὲ ἑρμῆς τὰς τοῦ ἡλίου βοῦς κλέψας ἐβύθισε· καὶ διὰ τὸ μὴ δυνάμενος τοῦ θεοῦ μὴ δυνάμενος σωθῆναι· εἰδὼς δὲ τοῦθ' τὸ μὴ δυνάμενος ἀρεσκόμενος τοῦ θεοῦ ἐποίησε κοιλίας λύρας· δὲ δὲ δωκε δὲ ὑπὲρ ἐαυτοῦ τὴν λύραν λύτρον καὶ ἠλευθερώθη τοῦ ἐμπλήματος· ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου ἀρξάντος τὴν ὀνομασίαν ἔσχον· ἐμμελῶς δὲ εἶπον ὅπου εἰ μὴ ἀμέλουσι τοῦ προσήκοντος· ἀδύνατα λυρικὰ ὅπερ γὰρ ἡμῖν ἀδύνατον· εἰ μὲν γὰρ ἐθελήσοι τὰς ἀρχαίας μοῦσας καθὰ καὶ ἐγράφησαν ἀδύνατον· ἑτέρας γὰρ ἡ ἀρχαία πρὸς τὴν νῦν· ἡ μὲν γὰρ ἀσφαλεῖς τρόπους διήρει· δώριον· φρύγιον· λύδιον· ἡ δὲ νεωτέρα ἀδέκατον τε· νῦν δὲ ἀν οὕτως εἴδη καὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν καὶ νῦν ἁρμονίαν ἐγράφη· μέλη κατὰ τὴν μελῳδίαν ἀδύνατον· ὥστε ἀδύνατον τὸ τοιοῦτον γράμμα τι καὶ διὰ τὸ γενέσθαι μεταβολὴν τῶν ἁρμονικῶν· οὐ μὴν πάντως ἀδηλος ἔσται ὁ τρόπος τῶν ἀναγνώσεων· ἀλλὰ διάφορος τίς ἐστι τοῦτο τὸ ἀναγράμματος τῶν φωνῶν ὡς πρὸς τὰ μέλη ὑπαγομένων· τοὺς δὲ οἴκτους ὕφειμένους καὶ τὸ ἐρῶν:

Τοὺς τὸν ἐστι μὲν οἴκτους καὶ ἐλεγεῖον· ὕφειμένους δὲ λέγεται τὸ ῥέμα τοὺς θρηνεῖν· τὸ ἐρῶν· τὰ πάθη μὲν· οἱ κλαῖοι· τὸν τὸ ἐλεεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀκούοντων.

εἰσὶ γὰρ τοιοῦτοι ἀποιήματα ἃ ἐπικηδεύοντες μουσικὴν ἐλεγον θρηνοῦντες αὐτοί· ὁ δὲ ἀκείδε καὶ ὁ μυρόος λέγων· τὰ δὲ ὀδυρόμενα ἀοιδοὺς θρηνῶν ἐξαρχῶν· ἔοικε δὲ τοῦτο τοῖς κακοῖς ῥηκεῖ· ὁ γὰρ οἶκτος οὐκ εἰδος ἐστὶ μικρόν· ἐν δὲ τῇ μέξῃ διαφορᾷ διάφορον εἶναι τὴν ἀρμονίαν· εἰ τοῖς μὴ δὲ καὶ ἐν μέλεσι τοῖς οἴκτοις καὶ τὸν λεγόμενον καὶ ἐν τῇ μικρῷ· ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ ῥήτορσιν· λεκτέον ὅτι κοινὸν κατὰ πάντων ἐστὶ τοῦτο· ὅτι δεῖ τὰ θρηνῶδη ὅπῃ ἂν ἡ ἐξῃ τῶν γεγραμμένα ὑφ' ἑαυτῶν φωνῇ προφέρεσθαι· τοιοῦτοι γὰρ οἱ λυπούμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ παθοῦς κινούμενοι καὶ μὴ ὅρα ὅτι χαρίεν φθέγγεσθαι· καὶ ἄθροον τὸ πνεῦμα προιέναι· εἶτα καθ' ὑφὴν ἡ ῥέμα καὶ διαπαύσει τῆς φωνῆς:

τὸν ἁρμὸν παρὰ τὴν τοῦτων γιγνόμενα τὰ ῥαπῆ· ἢ παρὰ τὴν ἀναγνωσιν ἢ δηλοῖ ἵνα λῃφθῇ οὕτως· τὰ γὰρ μὲν ἐστὶν ἡ γνόμενα τῶν τῶν ἐπιρρήσεων· ἢ ἂν κατὰ καὶ λῇ ἀναγνώσματα· ἡ μὴ τὰ γὰρ μὲν γιγνόμενα κατὰ τὴν τοῦτων τῶν φυλακὴν ἀναγνώσματα· ἢ ἂν ἐν· ἵνα οὕτω· τὰ γὰρ ἐν τῇ τοῦτων ἐπιρρήσει γιγνόμενα, καὶ τὰ τῶν ποιητῶν ἀρῇ καὶ τὰ ἀφ' ἑαυτῶν· ἐστὶ γὰρ ἡ τῶν κρίσις ἐν ὀχήματι σώματι καὶ ἡ θοῦς τοῦ λόγου καὶ φωνὴ ποιόν τι ἐμφαίνει τῶν τῆς ἐν χῶ παθημάτων· καὶ διὰ τοῦτο ὀρθῶς μὲν προφερομένη σώζει τὸ ποιητοῦ τὴν ἀρετήν·

Nemae

Homer?

δεικνυνται τῶν χρόνων τὸ ἀκριβές· ἃ δὲ μὴ
οὕτω χρόνῳ διαφθαρήσεται τοῦ ποιητοῦ ἡ ἀρετή.
καθὼ δὲ εἶπε κ. γλαύκου πολιτικοί· ἀρκεῖ
γὰρ τοῖς ἀπαιδεύτοις ἀπόλογοι προσφέρομενοι τοῖς παι-
θήματα πρὸς τὴν μνείαν· ὅπερ τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν
νῦν γνωρίμων γέλως· ἐπειδὴ οὐ πρὸς μηρίδας
καὶ γέρουσι τὴν τέχνην ἐπιτήδειον περὶ πόνων μνήσθαι
γραμματέον τὸ ῥητόν· αὐτὰ δὲ γὰρ φησὶν ἀμέρριστον
ἄλλα πηδῶ. πάντα γὰρ παρατάξ ἀφ' ὧν λέγων
ἀπὸ θεμάτων ἐστὶν· οἷον ἐποίουν· εἰ δὲ τοῦ
ἀπόβαρυ, ὡς ἔλεγον. Περὶ ἀναγνώσεως προθέμενος διαλαβεῖν οὐδὲ ἔλαβε ἄρα
μὴ ὀνόματος καθὸ ἀναγνώσκομεν αὐτὸ γράφει καὶ.
ἐπειδὴ σκοπὸν ἔσχε ἀναγνώσεως
ἁρμόζουσαν γραμμάτων διαλαβεῖν· περὶ γὰρ
μάτων γὰρ ἔγραψε τὸ σύγγραμμα· τοῦτ' χάριν
ἀναμνήσεως τρόπον οὐδὲ ἔλαβεν· ἐπεὶ δὲ αὐ
τὰ ἀναγνώσεις, οὐχ ἁρμόζει τὴν γραμμάτων
ῥητορικήν· κοπὸς τῶν γραμμάτων τὸ πρῶτον
μέρος τῶν γραμμάτων λέγω δὲ τὸ ἀναγνωστικὸν
χρῆσιν ἔχουσιν αὐτοῖς μέρεσι· τοῦτο εἰσελθεῖν
ἐστὶ παρ' αὐτῶν· εἴτε τὸ κριτικὸν καὶ προσῳδίαν·
καὶ διαστολήν· καὶ τὸ μὲν κριτικὸν ἤδη ἐδη
λάχθη μεν· ἀλλὸ δὲ ἦν ἡμᾶς τὸν ἀναγνώσεως
λόγον τέλειον διαλαβεῖν, καὶ γνῶναι τὸ ἀναγνω
τέον· καὶ κατὰ πρόσῳδίαν καὶ κατὰ διαστολή· εἰκὸς

τοίνυν καὶ περὶ τόνου καὶ πνεύματος αὐτῶν γράφειν.
ἐπὶ τὴν προσῳδίαν μνήσθεν ὁ τόνος· διαστολὴ δὲ πνεύ
μα· Τόνος ἐστὶν ἀπὸ χνοῖς φωνῆς βραχυμονίου.
Πᾶν φωνῆς αἱ μὲν φωνῆς ἄρθρα καὶ γράμματα·
οὐδὲ ἔνεν ἄρθρα καὶ ἔγγραμματοι· καὶ ἄρθρα
μὲν φωνῆς καὶ γράμματα τὸ ὅτι τὴν χνοῦ τοῦ πνεῦ-
οὗτος γὰρ καὶ ἄρθρον καθὸ οὐκ οἶδαμεν τὴν
καὶ γράμματος· καθὸ οὐδὲ ἀναγραφῶν.
ἄρθρα δὲ καὶ γράμματος· ὡς ὅταν λέγομεν
ἡμεῖς· αὐτὰ γὰρ ἀφωνὰ καὶ ἔνεν ἄρθρα καθὸ
οἶδαμεν τὸ σημαίνουσι· καὶ γράμματα καθὸ
γράφομεν· ἔνεν ἄρθρα καὶ ἄγραμμα ὡς τὸ οἰστρι
μοί· οὗτοι γὰρ ἄρθρα καθὸ τί ὡς ὁ ποιητὴς
ῥοῖζ' ἀνῆν δ' ἄρα πφάσκων Ὁμηρεῖ δίνω· ἄγρα
μματοι δὲ καθὸ οὐ γράφομεν· ἄνεν ἄρθρα δὲ καὶ
ἔγγράμματοι ὡς ἐστὶ τῶν μιμήσεων τῶν φωνῶν,
τῶν ἀλόγων ζώων. βρεκεκεξ, σκιρτοδαμός· αὗται
γὰρ ἄνεν ἄρθρα μὲν καθὸ οὐκ οἶδαμεν τὴν σημ.
γράμματα δὲ καθὸ γράφομεν· ἀλλὰ μὴν σκιρτᾶν
νὸς εἴτε ἄγράμματοι εἴτε ἔγγράμματοι, ἀπὸ μόνον
καὶ διαμόσιον φέρονται· χρῆσιν δὲ ἡ φωνὴ ἐκ
τοῦ πνεῦς, πλήν πορτὸς τὸν ἀέρα· πλήν τὲ δὲ τὸ
τόμῳ προϊόν· Τόνος δὲ ἐστὶν ἡ τάσις τοῦ πνεῦ·
ὥστε· χρόνον τε φωνὴ γενέσθαι χωρὶς τόνου· διὸ
πᾶσα συλλαβὴ ἄνευ τόνου ἐστὶ τῶν ἐν ἁρμονίᾳ φω
τόνον ἐπιδέχεται· καὶ ἡ μὲν τὸ ἐξῆς ἡ δὲ τὸ ἐπὶ

Techno graphy

Lectio in 3 speciES dividitur.

Τόνος τάσις τοῦ πνεύματος

syllaba nulla fine tono

Singulæ Syllabæ singulos tonos habent

ποιεῖ· ἡ δὲ τὸν ἑξάμφοτερον συγκείμενον τό
μον τῶν τῶν. χρὴ τοίνυν τούτων ἕνα τῶν τελῶν
τόνον ἐνοικοδομεῖσθαι βύ ἑκάστην σύλλαβή· ὥστ
τε ἐν θα μήτε ὀξεῖα μήτε περισπωμένη ἐστίν,
ἐκεῖ παρ' τὸ σ κεῖσθαι ἡ βαρεῖα· διὸ καὶ βα
ρὺ καλοῦμεν ὁμοῦ καὶ ῥῆ, ἐφ' ὧν αἱ βαρεῖαι τὸ
τέλος κείνται· οἷον ὡς ἐπὶ ρ τύπτω· βαρὺ
ἀλλ' οὐ παροξύ καλεῖται· ἐν ᾧ δὴ ἡ βαρεῖα βύ τ
τὲ ἔσται· ἀπὸ γὰρ τούτε τοὺς τόνους καὶ ὁρίζο
μεν· διὰ τοῦ τοῦ ὀξύ καὶ βαρύ καλοῦμεν
τὰ ἐν τῇ τε ἔχοντα τοῦ τοῦ τοὺς τόνους· οἷον σοφοὶ
φίλοι· τόνος δὲ φωνὴ ἐστι τὸ φωνὴ τὸ βραχυ
μίου ἀναπνοῆς. φῶ ὃ ἐν ἁρμονίᾳ καλοῦμεν τοῦ
ἀρμοῦ· ἐν ἁρμονίᾳ δὲ τὸ ἐν γράμματον τε σ
τοιχῶδη· ἁρμονία γὰρ τὶς καὶ τάξις βύ τὴ
ν πνοὴ τῶν στοιχείων φαίνεται· ἡ δὲ τῶν ἀλόγων
φωνή, οὐ τοιαύτη τῶν δὲ τόνων, γνήσιοι μὲ
ν εἰσι τοιοῦδύο· ὅ τε ὀξὺς καὶ ὁ περισπώμενος·
ἀλλ' ὁ μὲν κατὰ πάθος γίνεται· ὁ δὲ κεῖ πεπο
θήκαν ὁ περισπώμενος· καὶ ἔστι πνοὴ ὀξεῖ
καὶ βαρεῖαν· καὶ οὐκ ἂν ἄροιτίς τε πορθήκαν
χέξιν μὴ ὀξῶν καὶ βαρεῖαν συνθεμένη
εἰσπ. ὁ δὲ ἕτερος τόνος μωθὴς καὶ βαρύ
ὡς ἐστὶ γνωρίζεται ἀπὸ τῶν σημάτων· ὅμοιον γὰρ
ἀτελὴ λεγόμενος ἐκφέρεται φέρει δὲ τὴν
ὀνόματα τοῦ τοῦ τοιῶν· ὁ ὅταν μὴ ἐστὶ βαρύ τατον,

Singulos tonos habent

ἀπὸ τοῦ τοῦ τόνους καὶ ὁρίζομεν

Legitimi & uerium duo

II. ἡ. καὶ ἁπαξοῦς

κάτω μέρα κεν· ὡς ἡ γῆ καὶ καὶ τὸ ὕδωρ· ὁ
σαδὲ κουφότητα τῷ ἀέρι ὁ δόκει φορᾶ· ὁ
ἀὴρ καὶ τὸ πῦρ· οὕτως οὖν καὶ ὁ ὀξὺς τόνος
ἐκφέρεται· ἀνω φέρει καὶ ἀνω μένει· ὁ δὲ
βαρὺς ἅπαξ μωχεῖ πρὸς τὴν καὶ κατὰ μικρὰ βαδί
ζειν δὲ πρὸς μεν κάτω μένει· καὶ διὰ τοῦ το
καὶ ὅτε χρηστικὸς κατὰ ὁμαλισμὸν φησιν· ὁμαλὶς
δὲ τὸ βραδύ· ἡ δὲ περισπωμένη (πῶ ἐστι καὶ πῶ) μα
μεβαίνει τὴν φωνή. ταῦ δὲ ὑπὸ ἀπηχήσεις· διὸ ἐν τοῖ
μὴ βραχεῖαν οὐ τίθεται· ἀλλὰ τὸ μακρὸ μόνον,
τῷ αὐτῷ δὲ ἔσθαι δύο μέρη· ἡ γὰρ τοιαῦτα τὰ
αὐτὴν ἀμφοτέρ τὴν ἀπηχήσεων λαβοῦσα τῷ
δύο μὴν· πρὸς φορός ἐστι τὴν μακρὰ συλλαβή· ὁ δὲ
πολλάκις ἡ μακρὰ σύμφωνεῖ ἐξόξιαν καὶ βα
ρεῖαν· σπανίως δὲ καὶ ἡ περισπωμένη ἐξ αὐτῶν·
καὶ διὰ τὸ μὴ τὴν οὖσαν καὶ φύσιν λαβοῦσα
ἐν τῇ θέσθαι ταῖς μακραῖς ἐκπέφυγε τὸ ἐπι
κεῖσθαι ταῖς βραχείαις· ἢ κατὰ ἀναπνοὴν
ὅ τε κεῖται ἐν ταῖς ὁ ἡδὺ ἀλλὰ δὲ ἀλλὰ ἄρ
ἢ κατὰ πτῶσιν. περὶ κλασεῖς φῶ χέδ ἡ ὑπὸ
τῷ αὐτῷ ἀρέσεις καὶ κατέσεις· μὴ ἐν μέρει
σι τὸ φωνῆς· ὑπὸ τὴν ἀναπνοήν· ἀλλὰ μετὰ τὸ δια
τεθῆναι καταφερομένη· ὅθεν καὶ τὸ σημεῖον
τοῦ τόνου τοῦ τοῦ ἅμα ἄρεσι καὶ κάτεσι· καὶ πε
μὴ τοῖς γράμμασι κεῖται πρὸς τὴν μέσον· κοπὴν ἔχων ὁ τεχνικὸς ὅσα τῶν κεφάφ"

Technicus

Cum πῶς sup breue ponatur circumflexus.

Technic

τέχνῃ ἀποφαίνεται τῶν τόνων διὰ δυοῖν χερῶν· τουτέστι·
τὸ μὲν τὸν χρόνον τὰ μάθη· ἐπεὶ γὰρ ὁ περὶ τῶν
τόνων λόγος πολυειδὴς καὶ πολλὰ θεωρήματα δέομενος·
ἡ δὲ αὐτὴ ἡδὺ διδασκαλεῖ πρὸς πάντων ἀρμόζει·
καὶ αὐτὸν πάρεστιν· στιγμὴ δὲ καὶ διαστολὴ ταύτῃ·
καὶ περὶ τὴν αὐτὴν βύνοι ἀμφότερα ὀνόματα·
μάθησις· διαφέρει δὲ ὅτι ἡ μὲν στιγμὴ τὴν φωνὴν δηλοῖ
σημαίνει· ἡ δὲ διαστολὴ ἅμα τὴν φωνὴν καὶ τὸν διανοίαν·
στιγμαὶ δ' εἰσὶ τρεῖς· τελεία· μέση· ὑποστιγμή·
καὶ τελεία μὲν ἐστιν ὅτε τὸν ὅλον τέλειον ἀπαρτισμένον ἐστὶν ἐν θεμένοις· οἷον τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη τόδε μὴ ὑπὸ ἀχλύος· τὸ γὰρ λεῖον γὰρ ἄχλυ τοῦτο τὸ ὄνομα· τίθεται δὲ κεφαλὴς τοῦ γράμματος· ἡ δὲ μέση καὶ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ἐστὶ φανερά· μέσον γὰρ δύο ἀμφοτέρων τοῦ ὀνόματος· καὶ τὴν ὑπαστιγμὴν ὁρίζεται, ὅτι μέσης τίθεται· οἱ ἀδόξαθαι θεῖαι οὐκ ἐμέμαθον τοῦ ὀνόματος· οὐδὲ τὸ ἀτελὲς ἐμφαίνουσι· ὅπερ τὸν θήν ὑποστιγμή· ἐκεῖνο δὲ ὡς πρὸς τὸν γράμμα κεῖται· ἐμφαίνουσα τὴν δύναμιν· καὶ ἡ τελεία ἄνω ὡς περὶ ἅπαν οὐδὲ τὸ πᾶν· στιγμὴ δὲ διαφέρει τελείας στιγμῆς, ὑποστιγμῆς (τὸ γὰρ ἡμίσυ τῆς μέσης ἀπόστασιν· αὐτὸ θέμενον φανερά) τοῦ δὲ ἡμίσους τὸ μὲν ὅλον τὸ ἡμίσυ τὸ τέλειον διαφέρει χρόνῳ· οὐ μὴν καὶ μέσον διαφέρει χρόνῳ

Signum distinctionis

Perfectum punctum in capite litterae

Medium punctum

Subpunctum in imo litterae pon

τούτων, ὃ ἐλέγετο ὅτι ἐὰν μὴ τὸ ἐπαλλάσσον τὴν μέσον τὸ ἥμισυ τελεία ἀρχὴ γένοιτο· καὶ οὐκ ἀναγκαῖον ἐστὶ τὸ ἑξῆς· ἡ δὲ ὑποστιγμὴ δεῖται πάντων· πρὸς δὲ καὶ πρὸς χρόνῳ διαφέρει χρόνον τὸν ἡμιμόριον καὶ βραχύν· τοῦ δὲ οὐκέτι βραχὺ στιγμαῖον· χρόνον τοίνυν τὸ διαστήμα τῶν· καὶ γὰρ καὶ οἱ χρόνοι ἐκεῖνοι ἐν διαστήματι τίθεμένοι τοίνυν τὸ τῆς εἰαν ἐστὶν μικρὸν δ' ἐστὶ φερόμενον μόνον· ἡ δὲ ὑποστιγμὴ βραχὺ τὸ λῆξιν· διὰ δὲ τὴν τελείαν καὶ ἡ ὑποστιγμὴ συγκρίσιν τοῦ χρόνου ποιεῖν· τὰς ἡμέρας οὐκέτι· καὶ φασὶ ὅτι τὰ ἀπὸ τέλειαν τίθεται καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων ὁδῶν συγκρίσει· ἡ δὲ μέση οὐ δόξαν· δηλὴ γὰρ ἐστιν ὡς οὖν τοῦ πρόσθεν ἄρθρον· τὰ γὰρ μέσα τῶν πρόσθεν ἐστί· ὡς περὶ γὰρ τὸ ἡμῖν τὸν θερμὸν βύαρτιον, οὕτω καὶ ἡ τῆς ὑποστιγμῆς κρεῖττον δὲ ἐστὶ λέγειν ὅτι τὰ ἀπαρτίζεσθαι οὐ συγκρίνεται· ἀμέλει τὸ πρὸ οὐ κάρτιον συγκρίνεται τῶν χυλῶν· οὐκοῦν οὐδὲ στιγμὴ τελεία ὑποστιγμή· ἄκρα γὰρ καὶ διεστῶν· τὰ δὲ πρὸς ὡ μωρῶν· ἡ πολυσιάζομεν τὰ ὑποδέχεσθαι καὶ τὸν συγκρίσιν· οἷον ὁ τὸ χύτρον τὸ ἡμιμόριον· ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐλάττονα δὲ· ἡ ὅμως τὴν ὑποστιγμὴ πολυσιάζουσα καθ' ὅτι ἑκατέρῳ τοῖς τέλεσιν ἐν μέσοις τίθεται· φασὶ τῶν συγκριθήσεται:

Ου προσηκόντως βρίθεται ὅπερ φαίνεται λόγος· εἰ δ' ἄρα ἐδεῖτο αὐτὸν διαλαμβάνειν ἐν τοῖ

Quomodo accipiat χρόνον Technicus

Technicus

ὅπερ φαίνεται

De Rhapsodia

Rhapsodia qd.

ἡ δ' ἐχρῶ· εἰ γὰρ ἡ ῥαψῳδία μέρος ἐστὶ ποιήματος
ὃ δὲ ποίημα τοσοῦτον προσήκει τῷ ποιήματι
λέγομεν ὃ ἐκφέρω, ἔδει τὴν ῥαψῳδίαν λέγειν ἐν τῷ
δὲ οὐκέτι καιρόν· εἰ γὰρ ἡ προκειμένη τέχνη τ
μέρος τοῦ λόγου ἐστί· τὸ δὲ μέρη τοῦ λόγου οὐκέτι
ὃ δὲ ῥαψῳδίαν ἀκόντων ἀκαιρότερον οἱ δοκοῦσι.
εἶναι· οἱ ἐν τοῖς διαλαμβάνον· τὸ μὲν διαλαβ
περὶ στιγμῆς ἢ προσῳδίας ἢ ἀναγνώσεως, οὐκ ἀπο.
ταῦτ γὰρ μέρη καὶ μόρια τῆς γραμματικῆς· τ
χαῖ ἐπεὶ τῶν ἀναγνωσμάτων ἐφάνη ποιημάτ.
ἢ συγγραμμάτων ἀδιάπτωτον προφορὰν· ποι
ημάδ ἐστὶ μὴ ῥάδιον, τούτου χάριν ἀναγκαῖον
περὶ αὐτῶν διαλαμβάνειν· ἐπεὶ οὐ πρὸς ἅπαντο
μὴ οὖν ποιεῖτ τὸν λόγον ὑπὲρ τῶν ῥαψῳδῶν βιβλί.
καὶ ἡ ῥαψῳδία δὲ ἁρμόζει τοῖς ἅπασι μὴ ποιοῦ.
καὶ γὰρ πάντ ἡ ποίησις ὁμοίως ῥαψῳδίαν τέμ
νει· ὧν ἀνθέσεις οἱ ἅπαντες μέρη ἀρχόμεθα· ῥα
ψῳδ λέγομεν τὰ ὄμηρικὰ ἔπη· ἐπεὶ τὰ ἄλλα
λόγοι λέγομεν ῥαψῳδοὶ εἶναι λέγουσι τὴν ἐκδια
φόρων τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν· ὅ ὁμοίω
μασι τοῖς λόγοις ἢ ἢ χ τοῦ πάλαι αὐτῶν καταδιω
κομένου· ἃ πάντες ἢ δὲ θεοὶ ἀεὶ ἐρόμενοι· Δάρις ἐν
γὰρ ἐλεγεῖα καὶ οὐκέτι κατὰ ἡδίστε ὁ μὲν θέλων.
ἐν φιλόν μὴ μὴ μέμνα οὐκέθελ οὐσι· τοῦ κέρα ἐκ
κεφαλῆς ἐκ καὶ δεκάδων πεφύκε· ἀλλὰ σύγε μὲ
ρόεν μετέρχεο ἔργα γάμοιο· ἄρων ἢ ἔλαφ κερᾶ.

Centrones qd

ἢ ἄλλο μόριον· ἀλλ' ἐστὶ τοῦτο τὸ ἀληθές, αὐτὰ ἀμμό
μα ἐκδιδόντος ῥαψῳδία· καὶ οὐκέτι τὰ κατὰ τὰ ἔπη
ὁμήρ· ἄρμω δὲ τὰ τοιαῦτ κεφάλαια· καὶ ὥσπερ
κεφάλ περιβόλαι τὸ ἐκδιαφόρ ῥαψ συγκείμεν,
οὕτω καὶ ἐκδιαφόρων ἐπῶν τὰ συγκείμενα ποιήματα.
κεφάλαια καλοῦντ· ῥαψῳδία ἐστὶ μέρ ποιήματος.

Poesis
Poema
Rhapsodia
a
b

Κ ανὼς ἔφη τὴν ῥαψῳδίαν μέρος ποιήματος· ἐπεὶ γὰρ
ἡ ῥαψῳδία μέρος ποιήσεως· ποίησις γὰρ λέγ ἡ ἰλιάς·
ἡ ὀδύσσεια· ποίημα δὲ ἡ ῥαψῳδία· μέρος δὲ τῆς
ποιήσεως ἐστὶν ἡ ῥαψῳδία, οὐ μὴν τοῦ ποιήμα
τος· πῶς γὰρ δυνατὸν εἶναι ῥαψῳδία, μέρος τῆς ῥ
ψῳδίας· φαμὲν ὅτι ὡς πρὸς τὴν ἕν κατὰ τὴν ποίη
σιν, ποίημα ἡ ἡ ἰλιὰς· μέρος δὲ ποιήματος
ἡ ῥαψῳδία· καὶ ἔστιν ὅρος οὕτως· ῥαψῳδία
ἐστὶν ἀπόκομμα ποιήματος· ὃ λαβὼν καὶ ἐν
αὐτῷ ἔλεγον ὀλίγῳ καὶ μικρὰν περιπέτειαν· ὡς ἡ ἀφ
ὀρτὴν ἰλιάδος· ἢ β' ἀπάτην ὀνείρου· καλῶς γὰρ
ἔφη τὴν ῥαψῳδίαν μέρος ποιήματος· ποίημα γὰρ
ἡ ἰλιάς· καὶ ποίημα ἕτερον ἡ ὀδύσσεια· τὸ δ' ὅμωνυμ
φὸν ποίησις· ἡ δὲ ῥαψῳδία μέρος ποιήματος· ἔστι
δὲ ποίημα φασὶ ἔμμετρος καὶ ἔρρυθμος ἀρχαιο
τέρα καὶ σεμνοτέρα τῆς λοιπῆς συντάξεως κ τῶν
κωμῳδιῶν τὴν θεμελίν τῶν κωμῳδιῶν θεῖον τε καὶ ἀρίστ.
ὡς τῶν κωμῳδιῶν σκύλακος χιμαίρας καὶ τ ὁμοίων.
ποιεῖ μὴν λέξις· ποιεῖ δὲ ὁμετρῶν· ποί
ημα ὄντι καὶ τὸ σύνταγμα, τῷ μὴ τῷ αὐτῷ ἀρχῇ ἢ τε

ὅ ποῖον ἐστὶ τὸ κατὰ Ἰλιάδος ἢ μυκτερία· ποίησιν
δὲ ἤτις ἀρχὴ μὴ οὐκ ἄρα τοῖς πρότερος· τὸν δ' ὅμηρ
τοῖς ἐξομήροις ἀπεκλῆρ φαῖ· ὡς ἀπὸ λοῦτο τὰ
τοῦ ὁμ· τότε γὰρ οὐ γραφῆ παρεδίδοτο· ἀλλὰ μό
νη διδασκαλία καὶ ὡς ἀν μνήμη μόνη ἐφυλάττετο
καὶ ἡδὺ ὅμως τὸ χρὴ ἕκαστον στίχους· ὁ δὲ πυθόμ.
ἄλλος δὲ ὅσῳ ἂν ἔτυχε καὶ μὴ μελέτη ἐπιδίδοσθαι, ἢ
τοιαύτη ποίησις· + ἀλλὰ πεισίστρατος θεὶς καὶ ἐ
αὐτῷ δόξαν περὶ ποιήσασθαι καὶ τὰ τοῦ ὁμήρ ἅπα
γεῦσαι, ἐκήρυξε τὸν ἐλόντα ὅμηρικοὺς στίχους, ἀπα
γθήσεσθαι αὐτόν, τοῦ μαθοῦ ὁ τι μόνον, κατὰ ἕκαστ στίχ.
παντεσοῦν οἱ ἄρτι τεσαπέφερον καὶ ἐλάμβανον ἀ
δια τρόφως τὸ μαθόν· οὐκ ἀπεδίδοσαν δὲ τὸν φέρον
οὐς ἢ δὴ προσλήφει παρ' ἑτέρου· ἐνίοτε γὰρ βοῦ αὐτοῦς
ἔμαν δὴ νὸ στίχους ἀρίστους ἐπ τοὺς· ὁ θυ τὶς ἐ ἀθοτ
καὶ δίους παρῆ σέφερεν τοὺς μὴ ὀβελιζομένους
καὶ μὴ κατὰ τὸ πάντα ξυναγθὴν ἐκέλευον ὁ β' ξαμ
μαῖ ξυθθῆν τὰ τοῦ ὁμήρου ἕκαστον κατὰ δὴ λαν ὁ πῆ
ἀν δόξη τῷ σωτεθεῖ καὶ ὡς ἄλλ' τοῖ μαθῶ πρὸ ἐπ
τὶ λοῦ ἀν δρᾶσι καὶ κρίταὶ ὁ ποιημάτων ἐκεῖ δὲ δο
κῶς κατὶ δίαν, πάντας ἡν ξυ. ὅ ἀν ἐν ξυναγαγὼν
καὶ μὴ κατὰ τὸ ἕκας ὅν τῶν ἰδίαν σῶ, τὸ δρόν τῶν ὅμοῦ
πάντων· οὐ τοι οὖν ἀκροασάμενοι οὐ τῶ ἐρίν ἀλλὰ πῆ
τὸ ἀληθές, καὶ τὸ τῇ τέχνη ἁρμόζον, ἔκριναν πάντα
κοινῇ ἐπικρατήσαντ τὲν ξυ ἀείστάρχου καὶ ζηνοδό.
καὶ τὸ τὲν ἔκριναν τῶν δύο βελτίονα τῶν ἀριστάρχου.

ἐ πῆ πεισίστρα
τὸ τὰ τὸ ὅμήρ
ξυνάγαγε ποιή
ματα

Pisistratus

Pisistrati diligétia in colligédis homeri uersib⁹

Aristarch⁹

Zenodot⁹

ἐπὶ δὲ τὰ ἐστῶν ξυναγαγόντων τοὺς ὁμηρι
κοὺς στίχους διὰ τὸ πολὺ μαθὸν λαβὴν, ἰδίον
στίχους προσέθηκαν· οὐκ ἐλαθε τοῦ τοὺς κριτὰς.
ἀλλὰ διαμυρίτῶν ξυνῆ καὶ πρὸ λῆμ, ἀφῆκαν
αὐτοὺς κεῖθεν· ὃ βελίσκους ἐ ἑκάστῳ τῶν δοῦμ
καὶ ἀλλοξίῶν τοῦ ποιητοῦ παρέθεντο· φέρεται δὲ
τοῦ γράμμα ἡ τὸν πεισίστρατον τριέμετ τὸ ἀρμῆ
σαντα τοσαυτάκις ἐ ζεκίρηκε Δὶ ἀθηναίων·
καὶ ἔτι τὸν τὸν μὲ γὰρ βουλῆ πεισίστρατον.
ὁ τὸν ὁμήρον ἢ θροῖσ δ' ἀπορᾶδ τὸ πρὶν ἀδόμενον·
ἡμῖν ἔρος γὰρ κεῖμος ὁ χρύσεος ὡς πολίτης ἅπερ
ἀθηναῖ σμύρναν ἀποκίσαμεν. εἰρῆ δ' ῥαψῳδίαι
οἱ ὀρῆ ῥαψῳδίαι τὸ ὑστ. ῥαψῳδίαι τὸ ὑστ τὸ πρὸ τῆ
ῥαψῳδίαι ἐκλήθη κατὰ μεταβολὴν τοῦ βῆ γὲ ψ.
συμβῆ γὰρ ἀλλήλοις τὰ τοιχῆ. ῥαβδοῦ δ' ἀφῆκο
κατέχοντες ἢ δοῦ τὰ ὅμηρικά ἔπη· ἢ διὰ τὸ φθα
λὲ τοῦ φυτοῦ, καὶ τὸ ἀφθαλὲ τὸν ὁμήρου ποιήσω
ἢ ὅτι μαντικὴ ἢ ἀφῆ· μαῖ δὲ καὶ ἢ ποιητικὴ· οὐκ ἀν
γὰρ ἡ ἢ τὶ ποιητὴς τέλῆ ἡμῖ ἱστορήσ δι ἢ ἢ σῆ μαν
τλόσῆ· ὡς καὶ ὁ ποιητὴς φαῖ μὴ μαντευσάμενος.
τροῖ δ' φησὶ μὴ δὲ διαιρῆ δ' ἀοβίν ξῶ σῖ ἀρᾶξ· ὅτι
δὲ ἀληθῆ ἐμαντεύσατο δηλοῦσι τὰ ῥωμαϊκὰ ἐξαμῆ
τοῦ ἀστρᾶ τὴν βασιλείαν δι' ἀδεξάμενα· ἢ ὅτι τὸν
θουσιαστικὸν τὸ φυλῆν· ἐνθουσιαστικὸν δὲ καὶ ἢ ποιητὴ
κατὰ τὸν πλάτωνα· φησὶ γὰρ ὅ τι καὶ ἄρμαν τῆς ἐν
ἐπὶ ποιητικὸ ἐρχῆ πύλας, ἀτελεῖς ἐ αὐτὸς ἢ ποιήσ.

ἐ ἐρεῖ δὲ τὸν ποιητὴ ἀπὸ
τὸ ὅμ ποιῆ οὐτῆ.
ὅτι δὲ βασιλεὺς γεγραῦ
λέγεται. Πρὸ ἡμέρας τρεῖς ἡ δ
βασιλεὺς εἰς τὴν παμφυλίαν ὡς δὴ
ἐκλίθων τὸ χυτῆν ἡμέρας
κατεσκάσας. ἰδὼν οὖν ὁ
βασιλεὺς καὶ κατὰ πλῆ
τῶν παμφυλῶν λόμενος πο
λὺ τὸν μὴ δὴ κινῆ ἢ ἢ ἢ, εἶπ. τὶ ἂν ὀφῆ τὸν δὴ ἔστῶ τὸν ὡς τὸν εἶναι τὸν τὸν τοιαῦτ
σκεῦ. ἔκριν οὖν ἐν ἑαυτῷ ὡς οὐδὲν ἀλλὸ ὁ τὸν ἢ τὸν τὸν ὅμηρικὸν βιβλί. καὶ οὕτω ἀπ
συλλαβὰς ἐν ἑαυτῷ καὶ ἐσφράγα.

ἐ ἐστῶν ὁ μὴ ἐστῶν ξυναγαγόντων τοὺς ὁμηρι
κοὺς στίχους διὰ τὸ πολὺ μαθὸν λαβὴν, ἰδίον
στίχους προσέθηκαν· οὐκ ἐλαθε τοῦ τοὺς κριτὰς.
ἀλλὰ διαμυρίτῶν ξυνῆ καὶ πρὸ λῆμ, ἀφῆκαν
αὐτοὺς κεῖθεν· ὃ βελίσκους ἐ ἑκάστῳ τῶν δοῦμ
καὶ ἀλλοξίῶν τοῦ ποιητοῦ παρέθεντο· φέρεται δὲ
τοῦ γράμμα ἡ τὸν πεισίστρατον τριέμετ τὸ ἀρμῆ
σαντα τοσαυτάκις ἐ ζεκίρηκε Δὶ ἀθηναίων·
καὶ ἔτι τὸν τὸν μὲ γὰρ βουλῆ πεισίστρατον.
ὁ τὸν ὁμήρον ἢ θροῖσ δ' ἀπορᾶδ τὸ πρὶν ἀδόμενον·
ἡμῖν ἔρος γὰρ κεῖμος ὁ χρύσεος ὡς πολίτης ἅπερ
ἀθηναῖ σμύρναν ἀποκίσαμεν. εἰρῆ δ' ῥαψῳδίαι
οἱ ὀρῆ ῥαψῳδίαι τὸ ὑστ. ῥαψῳδίαι τὸ ὑστ τὸ πρὸ τῆ
ῥαψῳδίαι ἐκλήθη κατὰ μεταβολὴν τοῦ βῆ γὲ ψ.
συμβῆ γὰρ ἀλλήλοις τὰ τοιχῆ. ῥαβδοῦ δ' ἀφῆκο
κατέχοντες ἢ δοῦ τὰ ὅμηρικά ἔπη· ἢ διὰ τὸ φθα
λὲ τοῦ φυτοῦ, καὶ τὸ ἀφθαλὲ τὸν ὁμήρου ποιήσω
ἢ ὅτι μαντικὴ ἢ ἀφῆ· μαῖ δὲ καὶ ἢ ποιητικὴ· οὐκ ἀν
γὰρ ἡ ἢ τὶ ποιητὴς τέλῆ ἡμῖ ἱστορήσ δι ἢ ἢ σῆ μαν
τλόσῆ· ὡς καὶ ὁ ποιητὴς φαῖ μὴ μαντευσάμενος.
τροῖ δ' φησὶ μὴ δὲ διαιρῆ δ' ἀοβίν ξῶ σῖ ἀρᾶξ· ὅτι
δὲ ἀληθῆ ἐμαντεύσατο δηλοῦσι τὰ ῥωμαϊκὰ ἐξαμῆ
τοῦ ἀστρᾶ τὴν βασιλείαν δι' ἀδεξάμενα· ἢ ὅτι τὸν
θουσιαστικὸν τὸ φυλῆν· ἐνθουσιαστικὸν δὲ καὶ ἢ ποιητὴ
κατὰ τὸν πλάτωνα· φησὶ γὰρ ὅ τι καὶ ἄρμαν τῆς ἐν
ἐπὶ ποιητικὸ ἐρχῆ πύλας, ἀτελεῖς ἐ αὐτὸς ἢ ποιήσ.

τοῦ γράμμα
ἡ τὸν πεισίστρα

πόθεν ἔκριν

Ramúlauri in manu habentes canebát homericos uersus.

Plato

ὁμηρόδω q canebat o pa homeri

Cyaneon esse colorem maris.

ἰστορεῖ δὲ ὅτι ἡ μὴν ἀπὸ τῆς Ἰλιάδος ἡ δὲ ὁ ὁμηρόδω, φοινικοῦν ἐφέρετο τὸ φάρος. διὰ τὸ συμβεβηκὸς ἀπὸ τῶν λεγόμενον ἐν ἀπὸ τῆς ὀδύσσειας, κυάνεον. διὰ τοιοῦτον ἡμᾶς ὁ χρῶμα τῆς θαλάσσης. πῶς ἐστὶν ὁ δὲ ὀνεῖ ἡ πλάνη: πεῖθει ὃ ἐκεῖνος φωνῶν τὰ τοιαῦτα. τοιαῦτον γὰρ ἐστὶν ἡ πρώτη καὶ ἀμείνων καὶ τοῦ ἀεὶ φῶ. ἀναγκάζει ἡμᾶς τὸ εἰ φωνῶν πρῶτον διαλαβεῖν.

Diogenes babylon

διογένης ὁ βαβυλώνιος οὕτως ὁρίζεται. φωνή ἐστιν ἀὴρ πεπληγμένος ἡ τοῦ ἴδιον ἀξιόλογον ἀκοῦσαι. ἀλλὰ τί δὴ ὁ ἀὴρ τοῦτο ἐστὶν ὁ δὲ πλάτων τὴν φωνὴν οὐδὲ ἀξιοῖ.

Plato

σῶμα ὀλίγον τὸν ὅρον οὕτως πεπληγμένος ἀέρος, ἡ τοῦ ἴδιον ἀξιόλογον ἀκοῦσαι. ἀφ' οὗ τοῦ λόγου οἱ γραμματικοὶ τὴν φωνὴν ἀόρατον. καὶ ἀεὶ οὕτως τῶν πραγμάτων τὰ μὲν ὄντα τῶν γίνεσθαι ἀεὶ τὸ εἶναι. τὰ δὲ ὄντα γεγονέναι. ἀρ' οὖν ἡ φωνὴ ὄντως γίνεσθαι ἀεὶ τὴν ἐξιν. καὶ μετὰ ταῦτα οὐχ ὑφίστασθαι.

Vox qd

Chrisippus

Democritus

Stoici

Δημόκριτος οὐκέτι σῶμα. ὅδε ἐπίκουρος καὶ οἱ ἰδιωτικοί, σῶμα φασὶ τὴν φωνὴν. ἀφ' ὧν δὴ τὰ δρᾶσαι καὶ παθεῖν σῶμα ἐστιν. ὡς περὶ ὁ ἀέρος, πάσχει μὲν οὖν ὑπὸ πυρὸς δρᾷ δὲ ἀέρος ἡ δὲ ξύλα. ἡ ἄρα καὶ ἡ φωνὴ καὶ δρᾷ καὶ πάσχει σῶμα ἐστί. καὶ δρᾷ μὲν τὴν ἀκοὴν ἡμῶν ἡ μεῖον ἡ φωνῶν ἡ καθαρὰν, πρὸς τὴν ἡμέρχομεθα. πάσχει δὲ ὡς ὅταν φωνῶν ἡμῶν ἄρεμος πρᾶσα καὶ ποιὰ ἡ ἀκούεσθαι τὴν φωνὴν. ἔτι καὶ οὕτως ἀποδεῖξαι σῶμα. ἀφ' ἀιδίου, σῶμα ἐστὶν. ὅλον ξύλον λίθος. ταῦτα γὰρ ἀιδία τὰ φύσιν ὑπὸ τῶν ὁρᾶσθαι. ἡ ἄρα οὖν καὶ ἡ φω

ἀιδίου τὸν τοιαῦτα τῆς γὰρ ἡ ἀκοὴ δηλονότι σῶμα ἐστὶν. ἐπὶ ἴδιον ἐστὶ σώματος τὸ ποτὲ μὲν αὔξεσθαι. ποτὲ δὲ λήγειν. ὅλον ὡς ἐπὶ τοῦ δένδρου. τοῦτο γὰρ αὔξεται καὶ λήγει τεμνόμενον. ἡ ἄρα οὖν καὶ ἡ φωνὴ αὔξεται καὶ λήγει δηλονότι σῶμα ἐστί. καὶ αὔξεται μὲν ὡς ὅταν τῶν παίδων. ὧν ἡ φωνὴ βραχεῖα ἐστί, μικρὸν ὄντων. αὐξηθέντων δὲ μεταλλάττει. λήγει δὲ ὅτε ἀθενοῦσα τοῖς γηρᾶσι ἀθενοῦσα καὶ αὐτὴ, μεθῆκε. ἔτι τοῦ τοῦ σῶμα ἐστὶν ὡς τοῖς τοῦ λίθου. καὶ γὰρ ἀπτόμεν ἡμῶν τούτου αὐτὴν τὴν γίνεται. αὐτὴν τὴν λέξιν ἡμᾶς ἀρεθῆναι προσκρούειν. ἡ ἄρα καὶ ἡ φωνὴ αὐτὴν περὶ προσκρούουσα τοῖς φωναῖς. καὶ γὰρ ἡ φωνὴ πρὸς οὖσα τοῖς ἀκοαῖς ἀκούειν γίνεται, δηλονότι σῶμα ἐστί. φωνὴ δὲ λέγεται κυρίως τοῖς ἀέρων. ὡς παρὰ τὸ ποιεῖν. οὐδὲ ἡμῖν δεκαμὴν γλῶσσαν δεκαδὲ στόματι ἔχει φωνὴ δὲ ἄρρηκτος. καταχρηστικῶς ἐφέτερ. ὡς δὲ τὰ ἄριζήλη φωνὴ ὅτε τὸ χεῖλος ἀπίγξ. φωνὴν λέγεται οἷον φαινόμενος οὖσα. τοῦτέστι λαμπρὸν δηλοῦν τὰ νοήματα. ἡ φωτοῦν τὸ ἐνοῦσα, παρὰ τὸ φωτίζειν τὸν νοῦν:

ἔτερον φωνῶν

Πεῖρον ὅτι τὴν φωνὴν οὕτω μὲν ὀρθῶς. φωνή ἐστι πᾶσα, ἀπὸ συστήματος ἴδιου καὶ αἵματος ἀναφερόμενον, ἕως τοῦ γλώττης. ὑφίστατο τὸ μέρος αὐτὸ διαρθροῦται. καὶ γοῦν τὸν τοῖς πλησίον ἀκοαῖς, παραδίδοται:

Φοῖνιξ ἡ κρητὶ τὸ πρὸς καδμον φασὶν. οἱ δὲ οὐχ κρητὶ τοῦ δὲ φοινίκων κρείττω, πρὸς ἡμᾶς διάκονον γενέσθαι. οἱ δὲ προσκαδμεῖον δὲ ἀναφέρον αὐτὸ φασὶ μὲν ἀκο

ἀντίτυπι qd

φωνὴ propie

Cadmus litterarũ inuentor. alij Danaus

Musæus Metionis & sterope

Orpheus

Thoth. 1.

Mercurius

Aeschylus

Stesichorus

Inuetor litterarum

Curiplis

Mnaseas

Archinus

Pronapides

Pythagoras

μῶσαι· βρυοιδὲ μουσᾶον τὸν μητίονος καὶ στερόπ-
κατὸρφέα νυμόμενον, ἀρεστὶ μὲν γόμενα· οἱδὲ τ-
τὸν ἀρ αὐ τυπίοις θὼθ ἀρηκέρα ὃν λέγουσιν, ἑρμ·
οἱδὲ μὴ κερήτα ἀρεθεῖσαι αὐτὰ· ἀμφὶ λεοδὲ τρομ-
θίαφησὶν ἀρηκέρα αὐτὰ, τὴν ἰσοχόρος καὶ ἀρι-
πὶ τὰ λαμίδιν μνησέασθ· ἐρχεῖν· ἄλλοι δὲ ἄλλον· τὰ
θαμὸν δὲ κατὰ πᾶν τὸ πόρ ἀρεταὶ τετέρῆθαι· διὸ
ἄλλα τὰ ἄλλοις· διαφόροι γὰρ δοι χαρακτῆρ τῶν
τοιχῆ ὃν οἷς ὃ γνῶι χρόμεθα, φοῖνι ἰῶν· φοτε γὰρ καὶ τ
ἀρχίμου παράθυμα ψήφισμα, τοὺς γράμματι τὰ
ἢ τοὺς δὲ ἀσκάλων, παιδάει τὰν ἰῶν γράμματ.
ἢ τὰ γράμματα δὲ τάξε δὲ τὰ τοιχθα, γράφεσθαι
ὠὸ γράφομεν μὲν τρόπαπίδιν ὀ ἀθηναῖος· τὸν γὰρ ἀρ
χαῖον, οἱ μὴ μορνιδὸν ἔγραφον· οἱδὲ ὠφρνιδὸν· ἔγρα
φον δὲ καὶ δεξιδὸν· ἢ σιχιδὸν· ἢ γραφὴ μὲν ὑμεῖν· χρ
μεθα· ἔχθρδε ὀσμυρῶν καὶ διὰ κεχωρισμένῳ
τοὺς στίχον ἀπὸ ἀλλήλων, διὰ τοῦτο τοῖς ἰῶν χρόμ,
διὰ τὸ κάλλος· ἀξεπέστεξ οἱδὲ οἷ τοὶ π ἄλλους· καὶ ὅτι
τὰ λεῖστα τῶν συγγραμμ τούτων γέγραπται· καὶ ὅτι
τὰ λεῖστ· σύγγραφθ καὶ ποιηταὶ ἀπὸ τοῦ ἰωνίας τοῦ τοιστ
τὸ ποιὸ χρήσαντο· φασὶ δ ὅτι πυθαγόρας ἐπεμελήθη
τοὺ κάλλους αὐτ· ἐκ τοῦ κ γεωμετρικῆ γραμμῆ ὁρ
θμίσαν αὐτὰ· χωρίσιν καὶ περιφέρειν καὶ ἀθρ·
τὰ δὲ ὀνόματα τ τοιχεῖ ἄκλιτα εἰσὶν ὡς φασὶ τὶν ὁ
ὅτι βαρβάρων ἐστὶν ῥήματα· ἀλλ ἐστὶν ἢ πεῖν
ὅτι πολλὰ τῶν βαρβάρων κλίνται· οἷον δαρεῖος

τὸ τ τοιχῆ
τὰ ὀνόμ
ἄκλιτα

ξέρξης· δ ὕστερον δὲ ὅτι ἀπὸ πόρ ἐστὶ τὸν θεμε
τῶν ἑλλήνων δ ἀλέκτου βαρβάρων ῥήματα λέξαν·
ξίτον εἰδὰ τὸ βάρβαρα εἶναι· οὐ κλίνται ὡφείλον
τὰ ἰς μόνα μὴ κλίνεσθαι· τὰ δὲ ἄλλα, ἢ τὰ ὑπὸ
τῶν ἑλλήνων ἀρεθέντα κλίνεσθαι· φησὶ δὲ τὰ δύ
ομακρά· καὶ τὰ τ δηπλά· καὶ τὰ τ δασέα· κρῆ
τον οὖν λέγειν ὅτι ἐπεὶ δὴ ἀρχαῖοι εἰσιν· οἱ δὲ ἀρχαῖ
θέλουσιν ἀπλοῖ εἶναι, ὥσπερ ἤλευκότησ αὐτὴν ἀ
θὲ αὐτῶν ὀνομάζομεν, ἀπλῆ ἐστι· ἢ ὅτι οἱ θεμέλιοι ἀ
μεταθέτουσ θέλουσι ἔχειν· ἢ δὰ τὸ ἀρτίμαθὲ τὸ
παίδων οὐκ· μὴ πῶσ πολλὰ γερόμενα δυσκ
λῆπτα αὐτοῖς γέρηται· παρὰ δημοκρίτῳ ὃ κλ
λέγει γὰρ δ ἔκτατος· καὶ θήτατος· φοινικὰ δὲ
τὰ γράμματα ἐλέγοντο, ἐπεὶ φοίνικες κρόν αὐτά·
οἱ δὲ ὅτι ἐπεὶ δὰ μήκτου τὸ πρότερον ἐγράφετο·
ὅ ἐστι χρῶμα φοινικοῦ· οἱ δὲ ὅτι ἐν πεταλοῖς φοι
νικίνοις ἐγράφετο· ἢ ὅτι ἐν πυρῶ κηρῷ ἐγράφετο·
ἢ ὅτι φοινίσσεται τὰ ταῦτ τοῦ· ὅ ἐστι λαμπρύνται·
ἢ ἀπὸ φοινίκης τῆς ἀκταίας ὄρος· ἢ ὅτι ἀπὸ φοινίκης
ξύλον εἶχ ἐν ἀν γραφῇ· οἱ δὲ ἀπὸ φοίνικος τοῦ ἀχι
λλέως γοφέως κρούτος αὐτά· οἱ δὲ ὅτι ἀπὸ φοίνι
κος τοῦ πρόπου καὶ κρώπης, κρούτος αὐτα
ἐν κρήτῃ· ὃν ἀπέκτεινε ἡρακλῆς δαμάνθυς φθονήσαν,
κρεῖ δὲ τὰ μὲν δύο μακρὰ σημεῖα ὄκει καὶ τὸ
ζ καὶ τὸ ψ· παλαμήδης δὲ τὸ ξ καὶ τὰ δασέα·
τιμὲ δὲ φασὶν ἐπίχαρμος ὁ συρακούσιος·

Litteræ .16. à barbaris inuentæ

.γ. a græcis .1. duæ longæ .trs duplices .tres aspiratæ

Democritus

ἐστὶν ῥήματα
κλίνεσθαι
τιμὰ τ τοιχῆ
ἢ δημοκρίτῳ

φοῖ

Phoenice Acteoris

Phoenix inuetor litterarum

Phoenix pnopi & europes

Rhadamathys

Simonides

Palamedes

Epicharmus

Democritus declinat litteras deltatos thetatos.

κρεῖττον δὲ ἔστι λέγειν ὥς ἅμα τὸ δημιουργῆσαι
ὁ θεὸς τὸν ἄγον χαρίσατο αὐτῶν τοῖς αὐτῶν βοῦν τῆδε
ὁ τῆτα· ὥστε τεχνώσασθαι τὰ στοιχεῖα· δῆλον δὲ καὶ
καὶ πρὸ τῶν χιλιετῶν ὄντα· φῆ γὰρ ὁ ποιητὴς γράφων
ἐν πίνακι πυκτῷ· ὃ δὲ βελλεροφόντης πρὸ τῶν
τρωϊκῶν γράμματα κὰ ἐν πυθίαις λεβήσας ἐπὶ τὰ γεγρα
μμένος· ἀμφοῖν μὲν ἄρ ἔθηκε λαβὼν ἀπὸ τὴν λεβή
ἀῶν· καὶ ἐν τάφῳ τῇ ῥήσῳ· ὡ κεν ἀρ οὐ θυγάτηρ·
καὶ τὴν θύσ ἀμὴν ψυχὴν κρίνῃ· τὴν λεβόν γὰρ μετὸ
δῶρον ἔμασαν· μὴ μὲν φασὶ μὴ χ πρὸ ἐὼν λουτρὸν· θῆν τῶν
δὲ λευκαλίωνος κατὰ κεχυμένον, οὐδὲ εἰς τῶν ἐλλαφθ
τῶν ἐλλῶν, ἐφύλαξεν αὐτῶν τὴν μὴ μὴν, τῶν λῶν τ
πελασγῶν τῶν ἀφ ἑλλάδος φὸ βαρβάρων τῶν θῆν θ
τῶν· οὐς καὶ ὁ ποιητὴς δίου καὶ θφάσκων· καὶ λέ
λεγεσ· καὶ καὶ κόμεσ· διὸ τε πελασγοὶ παρὼν
μαθόντες πρῶτοι φοίνικες, εἰς ἑλλῆνας ἤγαγον.
γεῖτονες δὲ βαρβάροις ὄντες καὶ ζῶν ἐχεῖ ἐμπορεῖ
ποιούμενοι· ὁ θεν καὶ φοινίκη κ τὴ τῆ ὠνόμασ
ζόμεθα· οἱ δὲ φοινίκες λέγουσι αὐτὰ οἰόμεθ φοινί
κεια· ἐπεὶ φῶνῆς γράμματα τοῦ δυνάμει εἰκόν
εἰσι· μεταβολὴ δὲ γέγονε τοῦ ὠ φ τῶν οἰδ φ κ τ
τῶν τῶν βοῶν τ διαλέκτου· ὥς περ ἀρχαῖον ἀμοῖ·
στοιχεῖον δὲ λέγ ἢ ὠ στοιχὸ τὸ πορεύομαι τουτέστι
κατὰ τάξιν πορευόμενα καὶ κινούμενα· ἢ ἀπὸ τοῦ
λ αὐτῶν τοῦ ἀριθμοῦ τυποῦσθαι· στοῖχος γὰρ
παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὁ ἀριθμός· οἱ γὰρ οὖν

Probat ante troia na tempora fuisse litterarum usum

Pelasgi

Litteræ unde dictæ stoicha

στοῖχος πλήθ τῶν παλαιοῖς ὁ ἀριθμός

οἱ γὰρ ἀρχαῖοι καὶ φυλακὴν ἑαυτοῖς τάξαντες
καὶ ἀεὶ θαυμάσαντες διὸ τὸ στοιχεῖον ἱερὸν ἱ
δρύσαντο· ἄλλοθεν στοιχεῖον γράφεσθαι τὴ χεῖον
καὶ στοιχεῖον· ἢ ἀπὸ τοῖχου τῆς ἀθῆναι, ἄρα
μόνου αὐτῶ· ἢ ἀπὸ τοῦ τοῖχος τοῦ σ τὴν τάξιν·
τοῖχος γὰρ τὴν καὶ τάξιν ἔχουσι τὰ στοιχεῖα· ἡ γὰρ
τούτων τὰ μὴ ἐστὶ πρὸ τὰ τάξ τὰ· τὰ δὲ ὑπὸ τὰ τάξ τὰ.
ἢ παρὰ τὸ τοῖχος γὰρ στοιχεῖ καὶ πολεμοῦσι μεῶ
τοῦ σ στοιχεῖον· καὶ γὰρ ἐν τοῖχοις πρότερον ἐγράφ
φοντο, ἢ παρὰ τὸ στοιχῶ γέγονε στοιχεῖον· ὅτι γὰρ ἁρ
μονία ἔστιν ἀλλήλοις τὰ στοιχεῖα δῆλον ἀφοῦ γέ
γονεν ἢ τὰ ἢ τῶν· καὶ μέσα μέσων ἥκεῖν· καὶ δὰ σὲ δὰ σέων κατὰ συλλαβὴν οἷον φθόγ.
κτύπος· ἕβδομος· καὶ πάλιν φθόγγος τὸ τῶν χ
μὴ προκεῖσθαι· μὴ δέποτε ἀφῶν προκεῖσθαι
τοῦ κ κατὰ συλλαβὴν· ἢ στοιχεῖα λέγονται ὁμοφῶν
τοῖς κοσ μὲ οἷς στοιχεῖ· ὥς περ γὰρ ἐκεῖνα σωμ ἐλθόν
σῶμ ἀποτελεῖ· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ταῦτ ἐπιπλ
κόμενα ἀλλήλοις τῶν γράμματον φωνῶν τρόπ
ῶν ἡνιοῦσαν σῶμ σωίζουσι· γράμματα δὲ
εἴρηται ἐκ τοῦ γλάπτεσθαι ὅ ἐστι κοιλαίνεσθαι, γέγο
νε γλάμμα· καὶ κατὰ μεταθέσιν τοῦ λ εἰς τὸ ρ
γράμμα· ἢ παρόσον ἐκ τῶν πρὸ τοῖς σεσημ
μένοις λεγομένων γραμμῶν ἐσχηματίσθαι· διαλ
δὲ τὸ γράμμα οὐδὲ ἔρος μὴ γράφεται ὡς τὸ βῆμ
ἐπιδὴ ταῦτ ἐκ τοῦ παθητικοῦ σχηματίζομ.

ὁ ἱερὸς στοιχεῖος ἱερόν

φθόγγος κτύπος ἕβδομος

ποθ ἀρχ γράμμ

οἷον τὸ τοίημα τοίημα· εἰ οὖν τὸ γράμμα διαδύομε τῇ ἀκόλουθος καὶ τὸ γράμμα· τοιχεῖον δέ ἐστι φωνῆς ἐγγράμματος ἀμερής.

τί δέ ἐστι στοιχεῖον;

ἐγγράμματος μὲν διὰ τὸ ἀγραμμάτους· ἀμερὴς δὲ, ἐπὶ τὸ τοιχεῖον οὐ μερεῖζεται· ὡς περ ὅσου δὲ στοιχεῖον· ἢ στοιχεῖόν ἐστιν, ἢ πρώτη τοῦ ἀπόφωνή· γράμμα δὲ σημεῖον στοιχεῖ· ὃ ὀνόματι γραφῆς ποιῶ, ἢ ὅσου καταλαμβάνεται· ὡς ὅταν μὲν γράφωμεν π ρ ο σ τὸ τα στοιχεῖα ἀν εἰ ποιμεν καὶ γράμματα· εἰ δὲ ρ π ς ο, γράμματα μὲν, οὐ στοιχεῖα δέ· παρέπεται τῶ στοιχεῖ ὄνομα· σημεῖα· φύσις· ἐκφώνησις· δύναμις· ὄνομα μὲν ὡς ὅταν εἴπωμεν α β· σημεῖα ὡς ὅταν εἴπωμεν, ὅτι τὰ μὲν μίαν γραμμὴν ἔχουσιν ὡς τὸ ι τὰ δὲ δύο ς τὸ ξ· τὰ δὲ τρεῖς ὡς τὸ δι· φύσις δὲ ὡς ὅταν εἴπωμεν· ὅτι τὰ μὲν πρὸ τάσονται· τὰ δὲ ὑπο τάσονται· ἐκφώνησις δὲ ὡς ὅταν εἴπωμεν ὅτι τὰ μὲν ψιλοῦται· τὰ δὲ δασύνεται· καὶ τὰ μὲν ἐπτήνται· τὰ δὲ συντέλονται· καὶ τὰ μὲν ὀξύνεται· τὰ δὲ βαρύνεται· τὰ δὲ διαιρέσεις τῶν στοιχείων δεῖ ποιεῖσθαι ἑκάστου τῶν παρεπομένων αὐτῶν· ὡς περ γὰρ ἀρῶ παρέπεται τὰ τῆς φυσικῆς, τὰ τὸ σώματος· τὰ τῶν ἐκτός· διαιροῦντ ὁ τὸ π ψιλῶ φωνῆ μὲν τῶν ἀρῶν· οἱ μὲν ἐμφρόνεσ· οἱ δὲ ἄφρονεσ· καὶ τὸ σῶμα, οἱ μὲν ὑγιεῖς· οἱ δὲ ἀσθενεῖς· καὶ

stoichedon
γράμμα
a
D

Accidentia litterae

5.

τὰ ἐκ τὸ οἴμὲν πλουσιοι· οἱ δὲ πενῆτ· οὐ τοι καὶ τῶν στοιχείων δεῖ ποιεῖσθαι τὸν διαιρέσεισ, ἑκάστου τῶν παρεπομένων· ὅταν γὰρ οἴμεν πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ τρίτον· διαίρεσιν ποιησόμεθα· τὸ μὲν πρῶτον καθ' οὗ μὲν διαίρεσιν τὸ δὲ δύο τοῦ λόγου τὸ μὲν· τὸ δὲ δεύτερον, ὑποδιαίρεσ· τὸ δὲ τρίτον ἐπὶ διαίρεσιν· οἷον ὡς ὅταν φῶμεν τῶν στοιχεῖ· τὰ μὲν φωνήεντα· τὰ δὲ σύμφωνα· τὰ μὲν ἡμίφωνα· τὰ δὲ ἄφωνα· τῶν δ' ἀφώνων τὰ μὲν ψιλά· τὰ δὲ δασέα· τὰ δὲ μέσα· ἡ μεῖον μὲν οὖν τὰ στοιχεῖα φύσει δύο διαιροῦμεν· εἰ φωνῆ καὶ εἰ σύμφωνα· πρὸς εἰ τὸ φύσει· εἰ ἄφωνα καὶ εἰ ἡμίφωνα· διὰ τί δὲ τὰ φωνήεν τὰ πρὸ τάσσονται τῶν συμφώνων· διὰ τὸ α ὅπερ ὁμόλογεται μὲν ἐπὶ τὸ ἄλφα πρῶτον λέγεσθαι· πρὸς τε τὰ τῶν ἄλλων ὡς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ στοιχείου ἀρξάμενον· καὶ εἰς τὸ αὐτὸ λήξαν· ὅπερ τοῖς ἄλλοις οὐ παρέπεται· ὅτι εἰ δὲ τὴν ἀφορῶ· πρὸς τὸ τὸ ἀρχαῖον χαρακτῆρ τῶν στοιχείων ἦσαν· ἀναγκαῖον ἐν θέσθαι αὐτοῖς σαφῶς· τοῦ τῶν γὰρ ἐκτίθεμεν οὐ παράξ ἡμᾶς· ἀσωμάτου ἡμῖν χαρακτῆρ ἀνδρεῖον· ταῦτ' λοιπὸν ὅτα γραῖ παρατίθεται.

διαίρεσις
ὑποδιαίρεσις
ποιοδιαίρεσις

Quare alpha praeponatur omnibus litteris

Τῶν ἀρχαίων οἱ μὲν βουστροφηδὸν ἔγραφον· οἱδὲ κιονηδὸν· οἱδὲ πολιγνωμονηδὸν· οἱδὲ σφαιρηδόν·

βουστροφηδόν·

α β γ δ ε ϛ η θ
ω ο ξ μ ν λ κ ι
ρ σ τ υ φ χ ϟ ϡ

κιονηδόν

α ε ι μ ρ φ
β ϛ κ ξ ϲ χ
γ η λ ο τ ϟ
δ θ ν π υ ϡ

πολιγνωμονηδόν

α ϡ ϟ χ φ υ
β τ
γ σ
δ ρ
ε π
ϛ ο
η θ ι κ λ μ ν ξ

σφαιρηδόν ὃ ὅτι

α β η θ
γ ϛ ι
δ ε κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ϟ ϡ

Ἀ ὁ μὲν ἡμεῖς γράφομεν λέγομεν διὰ χηδὸν παρὰ δὲ διεσχίσθαι τοῦ στίχου ἐπὶ δὲ τὸ μέσον τὸ πρὸς βοιωτοὶ καὶ ἀιολεῦσι γεγόνασι διὰ γράμμα ὃ τυπῶν οὕτως F βοῦν δὲ στὰ στοιχεῖα κατατάσσομεν ἔλθωμεν καὶ εἴπωμεν τοὺς λόγους διοὺς βοῦν κατατάσσομεν αὐτὰ στοιχεῖα καὶ τότε δόξομεν ὅτι οὐκ ἔστι στοιχεῖον φασὶν ὅτι παρὰ στοιχεῖον ἔστιν τὸ ἔχειν χαρακτῆρα καὶ ὄνομα διὸ ὁμοιάζεται ὡς φαμὲν τοῦτο καλεῖσθαι ἀ ἢ ὠ εἰ ἄρ οὖν τὸ δίγαμμα χαρακτῆρα ἔχει καὶ ὄνομα δῆλον ὅτι στοιχεῖον ἐστι· ἡμεῖς δὲ λέγομεν ὡς οὐκ ἔστι στοιχεῖον, πρῶτον ὅτι παρὰ στοιχεῖον ἀφέαυτο δάρχεται, τὸ α ἀπὸ τοῦ α· τὸ β ἀπὸ τοῦ β· τὸ δίγαμμα οὐχ οὕτως ἔχει, οὐκ ἄρα ἐστὶ στοιχεῖον· ἀλλ ὡς τε πάντα τὰ στοιχεῖα κατ

F

De digamma æolico on fit cómu merandú inter litteras

πάσαν ἐστὶν ἀρέσθαι διάλεκτ· τοῦτο δὲ οὐχ εὕρε-
σκεται ἡμῖν παρὰ μόνοις τοῖς βοιωτοῖς καὶ αἰολάσι
καὶ λακωσιν οὐκ ἄρα ἐστὶ στοιχεῖον ἔτι δὲ τὰ στοιχεῖα
ἢ φωνήεντα ἐστὶν ἢ σύμφωνα· τοῦτο δὲ οὐδὲν ἐκ τοῦ
πρὸ δύνατ εἶναι· σύμφωνον μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν
ἐπεὶ δὴ τὰ σύμφωνα ἀρίσκεται μετὰ ἑτέρου τοῦ
μφώνου ἐν συλλαβῇ ἢ ἐν διαστάσει· οἷον δρῆσκω·
ἔλκω· ἆρα οὖν τὸ F οὐσιῶδες σύμφωνον ἀλλ' ἐστὶ
φω, δηλονότι οὐκ ἔστι σύμφωνον ἀλλ' οὐ τὸ φωνῆ
δύνασθαι εἶναι· τοῖς γὰρ φωνήεσι, παρ' ἐπεταιδάσει
καὶ ψιλῇ· τῷ δὲ F οὐδὲ ἐπὶ τοῦ δασεῖ ἀλλὰ μόνῳ
ψιλοῦται· οὐκ ἄρ' ἐστὶ φωνῆ ἐν ἄλλοις τε τὰ πρότερα
καὶ φωνήεντα οὐχ ὑποτάσσ' φωνήεσιν· ἆρ' οὖν
τὸ δίγαμμα ἢ εἴπομεν φω ἀρεθήσεται ἐν τῷ F
ἄρα ξ καὶ F ἔλεγεν, τὸ δὲ προσαγορευόμενον ὑποτάττο
μενα φωνήεντα ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· γὰρ φω
ήεντα ἐν μιᾷ λέξει ἀμφιβάνεσθαι ἀδύνατον· ἢ
ἄρα οὖν τὸ F οὐσιῶδες ἀριθμεῖν, οὐκ ἔστι στοιχεῖ
ον ἔστω δὴ δὲ ἔτι μεν τὴν δασεῖαν ἢ γινώσκουσι οὕτω
λέγουσι στοιχεῖον φέρε τοιοῦτον λόγον εἴπωμεν καθὼ
αἰτίαν λέγουσι στοιχεῖον αὐτῶν· φασὶν ὅτι τὸ στοιχεῖ
ον ἔχει τιμὰ ἐν ἑαυτῷ· τοιαύτη δὲ ἡ δασεῖα τῶν γραμμῶν
καὶ θόρυβον ἴδιον ἀποτελοῦσ στοιχεῖον ἄρα ἡ
δασεῖα· ἔστι δὲ εἰπεῖν ὅτι ἡ δασεῖα οὐκ ἔστι στοι
χεῖον· καὶ γὰρ παντὸς τοῦ στοιχείου ἡ φωνήεντα
ἐστὶν ἢ σύμφωνα· εἰ οὖν δεῖ ὁμολογεῖν τῷ μὴ τ

De digāma æolico.

F. semp temnari

Dasea nō ee lite rā ut qdā putāt.

∴ rf. συλλαβῇ. ut hquet ex pa facie chart̃e sequentis. ad cuius loci normā emendandus hic locꝰ. Nā multa uerba hic deesse manifestum ∴.

φωνῆ τοῦ σαν μήτε συμφῶν δηλονότι οὐκ ἔστι
στοιχεῖον· καὶ φωνῆ ἐν μὲν οὐκ ἔστιν, ἐπεὶ δὴ τὸ
φωνῆ ἐν, καὶ δασεῖ καὶ ψιλοῦντ· ὅπερ οὐ παρακο
λουθεῖ τῇ δασεῖ οὐκ ἄρα φωνῆ ἐν ἐστὶν· ἄλλως τε
εἰ τῷ φωνῆ δασεῖ ἔδει τὸ δασυνόμενον ἐν καὶ
τὸ δασυνόμενον ὂν μεῖζον χρόνον κεκτῆσθαι δὴ
ψιλουμένου· εἴτε τὰ ἐν β φωνήεσι καταστιγμῆς
μεῖζον τῶν βραχέων εἰσὶ ἔτι οὐδὲ πρὸς ἐστὶ φω
νήεντα ἐν μιᾷ συλλαβῇ παρεκλαμβάνοντ· εἰ ἄρα
οὖν ἡ δασεῖα φωνῆ ἐν ἀρεθήσεται ἐν τῷ αἷμα
τεία φωνήεντα ἐν μιᾷ οὐ ὅπερ ἀδύνατον·
ἔτι τὰ φωνήεντα αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ δύναται παρα
λαμβάνεσθαι· ἡ δὲ δασεῖα, οὐδὲ τῷ καθ' ἑαυτῷ
παραλαμβάνεσθαι· οὐκ ἄρα οὖν φωνῆ ἐστὶ ἀλλ'
οὔτε ἐστὶ σύμφωνον· καὶ γὰρ τοῖς δασέσι φωνῆ
εσι μὴ αἱ ὀλεῖ κεχρῆσθαι σωεχῶς· οἷον ἀμφάλα
θον· οὐχ εὕρον· τῇ δὲ δασεῖ οὐκ κεχρῆσθαι· ψιλοῖ
γὰρ εἰσιν οὐκ ἄρα οὖν ἐστὶ σύμφωνον ἄλλως τε
τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα ῥήματα τὸ ἐπὶ
λαμβάνουσι κατὰ τὸν ὅπερ οὐκ ἔστι ἔτι τὰ
σύμφωνα καὶ ἐν τῇ ἀρχοῦσι καὶ ὑπὸ τὸ μέσον καὶ
ὑπὸ τὸ τέλει ἀρίσκονται· οἷον πλάτων· ἡ δὲ δασεῖα
οὐχ οὕτως ἔχει· φιλαρχός γὰρ ἐστιν· οὐκ ἄρα οὖν
σύμφωνον· δηλὸν οὖν ὅτι μήτε φωνῆεν μήτε
σύμφωνον ὑπάρχουσα οὐκ ἔστι στοιχεῖον·
ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ ρ τινὲς λέγουσι φωνῆεν ἢ σωμεν

Tres uocales in ea dē syllaba cōprehendi nō possunt

Aeoles nō aspirāt uocalibꝰ

ὅτι τινὲς τὸ ρ φωνῆεν λέ

□ rf. συμφώνοις

‖ συμφώνοις. rf.

□ &. s. multa uerba incipientia à dasea. i. a uocalibꝰ aspiratis nō accipiunt. ε. in preterito ut ὑβρίζω &c. ergo nō est cōsonās Vide in sequēti charta sextā rationē q̄ probatur. ρ. esse cōsonātē

τὸ ρ. in initijs aspirari: in medio tenuari.

τὸ ρ. ee uocale probari 4 rationib)

ποθ ἑρ αὐτὸ λέγουσι· φωνῆ μὲν φασὶ ὅτι τοῖς φωνήεσι ποθρέπεται, τὸ δασὺ καὶ ψιλὸν οὐ μόνοις τοῖς σύμφωνοις· εἰ ἄρα οὖν τὸ ρ καὶ δασύνεται καὶ ψιλοῦται· καὶ δασύνεται μὲν ὡς μέρος τῶν ῥάπτω· ψιλοῦται δὲ ὡς μέρος, δηλονότι φωνῆ μὲν ἐστὶν ἄλλο τε τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ α μακρὸς ἐκφερόμενα κατὰ τὴν τῆς β' συζυγίαν τῶν περὶ πωμλήνων ὅτε μὴ δωρὶ ἔστι κατὰ τὸν μὲν ἑστῶς ἔχουσι πρὸς τοῦ ὦ φωνῆ· οἷον ἀριθῶ ἀριάσω· κοπιάσω· ἐπῳδῶ τὸ φυάσω καὶ περάσω καὶ δράσω· οὐδωρὶ κὰ οὖν ἄλλα ἀλλὰ κοινῶ τῶν α μακρῶν κεχρῶνται· ἐπὶ λήγοντα δὲ τὸ ρ, δηλονότι φωνῆ ἐν ἐστί· πρὸς κεῖται ὅτε μὴ δωρὶ α διὰ τὸ πρᾶσω καὶ δίψασω· ταῦτα γὰρ μακρὰ χρῶνται καὶ ὁμοίως κατὰ τὸν μὲν ἑστῶς ἔχουσι πρὸς τὸ ὦ φωνῆν· οὐκ ἀντίκεται δὲ ἡ μὴ ἐπὶ ἀπὸ τοῦ πρᾶσω καὶ δίψασω κατὰ ξῆ τὴν τοῦ ῆ ἢ δὲ α μακρὸν γέγονε.

ἔστι τὰ βραχυκατάληκτα τῶν ἢ δὲ α θηλυκὰ τὸ φυλάττουσι τὸ α κατὰ τὴν ἐξῆς· ὅτε δὲ φωνῆ εἰ πλήγνται· ὅτε δὲ πρὸ τοῦ α ἄλλο σύμφωνον εἶ, τρέπεται αὐτὸ εἰς η, χωρὶς τῶν ἀόριστον τὸ ρ· ἔστι τὰ ἀπὸ ἐνὸς ἄπλου σύμφωνον ἀρχόμενα ἐνήματα ἀρ ἀδιάλυτα ἀλλὰ κ.τ.λ. τὰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος οὐκ ἀναδιπλασιάζεται· εἰ ἄρα οὖν τὰ ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχόμενα οὐκ ἀναδιπλασιάζεται· ~~ἄρα οὖν τὰ ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχόμενα οὐκ ἀναδιπλασιάζεται~~ δηλονότι οὐκ ἔστι σύμφωνον· ἔστι δὲ ἐξῆς τὸ ὅτι σύμφωνον ἐστὶ τὸ ρ· οὐδὲν· ὁ ἄρα

ὅτι ἔστι σύμφωνον οὐ φωνῆ

βοάω βοήσω.

διάτοπον δ' δίψω

ἀφῶ λήγῃ· πῶς οὖν τὸ ρ φωνῆν ὂν πῶς καὶ μέσως ἀφῶ λήγει· ἀλλ' ὥστε οὐδέποτε φωνῆν τοῖς αὐτὸ φωνήεσι προτάσσεται καὶ ὑποτάσσεται, πῶς οὖν τοῦ ῆ τὸ ρ· καὶ προτάσσεται μὲν ὡς ἐν τῷ ἄρνος· ὑποτάσσεται δὲ ὡς ἐν τῷ ἀήρ· ἔστι τὰ ἀφῶ λήγοντα, οὐδέποτε διὰ δύο φωνηέντων εἰς φέρεται κ.τ.λ. λήγουσαν· εἰ ἄρα οὖν τὸ ρ εἰ πῶς μὲν φωνῆν ἀρεθήσεται κ.τ.λ. τελευταῖον τοῦ φθείρω β' φωνήεντος ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον.

ἔστι τοῖς ἀφῶ ἐνήμασι οὐ πλαμβάνεται ἄρα οὖν τὸ ρ φωνῆν ἀρεθήσεται ἐν τῷ ρους τῆς φωνήεντος· ἔστι τὰ μὲν φῶ αὐτὰ πλαμβανόμενα φωνῶ ἀποτελῇ, δηλονότι οὐκέτι φωνῆ· ἔστι πᾶσα παρὰ ἀπαθὴς λέγω ἢ ἀπαθὴς διὰ τὸ ὦρα καὶ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενος πάντως τοῦ ἐρεστῶ ἄρῃ ἀπὸ συμφῶ ἀρχόμενη· ἄρα οὖν τὸ ἐρρύπωκα καὶ ἔρραφα ἀπὸ τοῦ ε ἀρχῇ, ἄρα οὖν τὸ ρ σύμφωνόν ἐστι καὶ οὐφῶ· τέρο ὅτι τινὲς τὰ δίπλα ὡς θέλει εἶναι λέγον ὅτι τὰ ἐν διαφόρῳ ὡς ἐστῶτα ὡς φοῖν οἷον ἀγαμέμεμ· μεγέλαος· ἄρα οὖν καὶ ἕκαστον τῶν δίπλα ἐν δύο σύμφωνον σύνῃ· πρὸς οὖν ἐστιν ἀπῶν, ὅτι οὐδὲν τῶν ταῦτα ἄρα σῶ· ἐπὶ τοιχῆ ἀ δοῖ· τὰ δὲ τοιχῆ ἀπλᾶ θέλουσιν εἶναι ἄλλως τε δίπλα λέγῃ καὶ οὐ σώφετε διαφέρῃ δίπλοῦ ὡς· κατὰ ὡς· μὴ τὸ ἐν διαφόρ σωεστικός· δίπλοῦ ἢ τὸ δυνάμενον ἀφ' ἑαυτὸ δίπλωσθῶ· ὥσπερ τὸ ἱμάτιον ἀφ' ἑαυτὸ

ρ. esse cōsonā té pbari 6 rationib)

Litteras duplices nō esse cōpositas cōtra omniū opinionem

σώφετον
δίπλοῦν
a.
D

∴ rf. ō. ut patet ex exemplis

δε δι πολωμένον. κρᾶτος οὖν ἐστι λέγειν ὅτι οὐ κέκλυδι σύμφωνοι ἀλλὰ δύο σύμφωνα ἔχουσι δυνάμει καὶ ἐκφώνησιν. ζητεῖται δὲ εἰ ἄρα τὸ π τοῖς βοιωτοῖς προστιθέμενον μὴ δύναμιν ἔχει στοιχείου. καὶ ἔστιν ἡ πρῶτη ὅτι οὐκ ἄρα δυνάμει στοιχεῖον. ἀλλὰ φθόγγος μόνον. ὅτι γὰρ οὐκ ἄρα δυνάμει στοιχείου, δῆλον ἀγνοεῖ προσερχόμενον τῷ η τὰ αὐτὰ χρόνον φυλάττει. καὶ γὰρ ὥσπερ τὸ κύκλῳ σωθεῖσα λεπτὸν ἄγει τὸ η οὕτω καὶ τὸ κούρεσ (ωθεῖσα λεπτὴ ἄγει τὴν κοῦρεσ): ἐπεὶ δὲ τὰ στοιχεῖα καὶ τὰ ἑξῆς ἐρεῖ τέθηκε. ἀναγκαῖον εἰπεῖν τὴν αἰτίαν τῆς τάξεως αὐτῶν: ἔχρῃν τοίνυν οὐκ ἀπὸ συμφωνῶν ἀλλὰ πόφωνα ἐρεῖν ἄρξασθαι. ἐπεὶ δὲ φωνήεντα ἐστιν ὡν εἰσί, καθὸ καθ' ἑαυτὰ φωνεῖ ἀπόλελε. εἰσὶ δὲ ὑπομερισμοὶ τῶν φωνηέντων ζεῖς. εἰσὶ γὰρ δίχρονα ζῆ. μακρὰ β. βραχὲ β. ἀπὸ μὲν τῶν μακρῶν οὐκ ἤρξατο. μὴ ἄρα μὲ ἔστερα γὰρ ὄντα ἐστὶν. οὐδὲ μὴν ἀπὸ τῶν βραχέων. μόνον χρόνον ἄρα ἔχουσιν. ἐλείπετο οὖν ἐκ τῶν δι χρόνων τὴν ἀρχὴν ποιήσασθαι. ἐπεὶ καὶ τοῖς μακροῖς ἴσον δυνάμει οὖσιν ἐκτενόμενα. καὶ τοῖς βραχέσι συνεκτενόμενα. καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἤρξατο ἀπὸ τοῦ ὑ ἐπεὶ ὑποταττόμενον ἐστιν. ὁμοίως καὶ τὸ ῖ. ἐλείπετο τὸ ᾱ προτασσόμενον. καὶ λοιπὸν ἄλλοθεν ἐκ τοῦ τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο. ἄλλως τε καὶ διὰ τοῦτο προέταξε τὸ ᾱ. ἐπεὶ πάντων τῶν μερῶν τὸ λόγου ἀξιοῦται καταλήγειν. καὶ γὰρ τὸ ὄνομα ὡς ἐπὶ τοῦ μόνου ᾱ καὶ τὸ ῥ ὡς ἐπὶ

κώνες κοῦρες

De ordine litterarũ in alphabeto

Cur ab. ᾱ factum ÷ initiũ

τὸ τέτυφα. καὶ τὸ μέλος ὡς ἐπὶ τὸ τέτυφη. καὶ τὸ ἄρ ὡς ἐπὶ τὸ τά. καὶ τὸ ἄν τὸ ὡς ἐπὶ τοῦ ἐμά. καὶ ἐπὶ τῶν ἄρθρων ὡς ἐπὶ τοῦ ἁ. καὶ τῶν βρυμῶν ὡς ἐπὶ τοῦ ἀγκυρα. καὶ τῶν ὡς ἐπὶ τὰ ἄλλα. οἱ δὲ ὅτι τὰ ἐπεκτεινόμενα τὸ στοιχεῖον ἐφ' αὑτοῦ λῆ. ὥστε ἀν προσιγνώσκοιτο αὐτό. οἷον βῦτα γάμμα. οἱ δὲ ὅτι πρῶτον ἄρξε. ὅθεν ἄλφα λέγεται τοῦτ' ἐστὶ τὸ πρῶτον ἄρξε. ἄλφα γὰρ τὸ ἄρξασθαι. ὅθεν καὶ τὸ ἀλφεσίβοια. ἀθλωαῖ ὁ ἑπτὰ ἐκ βιαῦγραμμῆ σύμκλῃ. ὁ δὲ τρίτος ἀριθμὲ ἀρχὴ τελήδους ἐστὶ φήδη πάντων τῶν στοιχείων ἐστὶν στοιχεῖα ἀμὴ μεχμηόν τῶν χείλεχέομεν, ὡς τὸ η. ἀ δὲ μύον τὰ χείλη λέγομεν ὡς τὸ υ. ὁ. ἑπτὰ οὖν τὸ ἀ τὴν καὶ ἄμφοτέρ κίμησιν ἔχει. καὶ γὰρ κεχμηότων καὶ μυόντων χείλεων γίνεται τοῦτον χάριν ἐκ τῶν φωνῶν αὐτὸ προτέτακται. ἢ ὅτι φοίνικε ἐστὶν εὕρημα. φοίνικε δὲ τὴν οἰκίαν λέγουσιν. ἑπτὰ οὖν ἡ οἰκοδόμος ἔφη. οἱ κόρμβοι πρῶτοι. γνωρίζεται, διὰ τοῦ τὸ πρῶτον τέτακται. ἢ ὅτι ἀθέωτι κτόμενα τὰ πάντα τὸν κλαίειν τὴν ἐκφῶ τοῦ ᾱ λέ ἢ ὅτι ἀφέαυτ' ἀρχεῖται, καὶ εἰς ἑαυτὸ καταλήγει: Μετὰ δὲ τὸ ᾱ τὸν τάξιν μέσα καὶ τοῦ ἀλφὸ. ἐξ ἀρ τὸ ᾱ καθὸ δηχρηστοῖς ἐστὶ καὶ τοῦτο τὸ ἄλφων φῶ προτέτακται. ἀναγκαίως καὶ τὸ β καὶ τὸ γ. καὶ δ. καθὸ ἐπίστασθαι. ἀμφοῖν τὰ πράματα. οὐ τόπον γὰρ ἐστὶ μακρὸ καὶ βραχὺ δίχρονον, τὸν αὐτὸν τόπον ἐστὶ δασὲ καὶ ψιλὲ

ἀλφαν. ἢ ἀλφεσίβοια

Domus in primis quæreda

Hesiodus

β γ δ

μύοντες τὰ χείλη λέγομ

. υ. ō.

Mediæ ante tenues & & crassas in mentae fuerunt & pro illis ponebantur.

βδέλα
ἔβδομος
ὀγδόη
λάγβατα

μέσα· καὶ γὰρ πρὸ τοῦ ποιήσεως τὰ ψιλὰ τὰ μέσα ἔχον ἄρωφεν τὸν τόπον τῶν ψιλῶν ἀντὶ ψιλῶν προελαμβάνετο καὶ πόλιν· πρὸ τοῦ ποιήσεως τὰ δασέα ἐπιμόρφου· καὶ πόλιν· πρὸ τοῦ δασέα ἐπιμόρφου· ἀντὶ δασέων ἐπιμόρφου· ἀλλὰ τὸ β ὡς γ ἐστιν· ὡς εἰδὴ τὸ φυὲ καὶ τῶν δευτέρων καὶ τῶν τείτων ὑποτάσσεσθαι· οἷον βδέλα· ἔβδομος· ὀγδόη· τὸ δὲ β ὠφείλεται γ ἐπὶ τὸ φυὲ τὸ β ὑποτάσσεσθαι τῷ γ· οἷον λάγβατα· λέγεται· ὅ ἐστι τὸ πόρρω ἀπολαμβάνεσθαι· ἀλλὰ ἐπὶ δὴ τὸ μὴ γ οὐδὲ πρὸ ἐπροφέρεται τοῦ δ· ἐν τῇ ἀρχαίᾳ· τοῦτο χαρίεν ὡς τὸ λεῖον σῶμα ἐξ ἀναδεξάμενον προσεταίρισε αὐτοῦ· μετὰ δὲ τὰ μέσα προελήφθη τὸ ε· ἐπὶ δὲ χρόνων προελήφθη τὸ α, ἔδη δὲ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων περιληφθῶν ἤδη τοῦτο μακρὰ σύρα· ἀλλὰ πῆ τὰ μακρὰ μετὰ μερέστερα ἐστὶ τὸ σύρα χὲ ὑπελεῖ πόρρω τὰ σύρχε· τοῦτον ὡς φῶς ἐμβάλ τὸ ε ἢ τὸ ο· προελήφθη δὲ τὸ ε διὰ τὸ συγγενὲς τὸ α· πολλὰ γὰρ συγγενὲς ἔχει πρὸς τὸ α· καὶ γὰρ πολλάκις καὶ α ἐς ε τρέπεται· ὡς πρὸς καὶ ἡ ἀμολέων διάλεκτος ποιεῖ τὸ λεγόμενον λεγόμεθεν λέγουσα· καὶ τὸ ε πολλάκις ἐς α ἔξ ε· ὡς περ ἡ δωρὶς διάλεκτος ποιεῖ τὸ ἔχων· τράχων· λέγων· οὕτω οὖν συγγενὲς ἔχει πολλὰ τὸ ε πρὸς τὸ α· ὁ λόγος οὐ κάλλιον ἢ ἀλλὰ τὸ ε μεταξὺ α παρελήφθη·

Cognatio. ε. cum. α.

μετὰ δὲ τοῦτο τὸ ζ· ἐπεὶ συγγενὲς ἔχει πρὸς τὸ δ· ὡς βρίτων θερίζω θεριέδος· μετὰ δὲ τὸ η· ἐπεὶ καὶ πρὸς τὸ η ἐκ τοῦ ε πολλὴ συγγένειαν ἔχει τὸ α· καὶ μαρτυρεῖ ὁ παρατιθεὶς ὑμνῳδὸς τὸ βρίτων ἐμεγεθύνετο α ἀντὶ η τρε· πῦ δὲ τὸ ε ἀντὶ η· ἐπεὶ οὖν συγγένειαν ἔχει μετὰ τοῦ α καὶ ε ὁ λόγος μετὰ αὐτὰ τέτακται· διὰ τὸ η πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται· βρίδε τῶν η τοῦ ὀνόματος τοῦ τοῖ λ· ἐπεὶ δὴ ἐν τοῖς ἀρχαίοις ὀ τύπος τοῦ η βρίτ τῶν δασείαν ἔκειτο· ὡς περ καὶ μὴ τοῖς ῥωμαίοις· μετὰ δὲ τὸ η δασὺ μόνον ἐτάγη· καὶ γὰρ τρεῖς ἰδέας ὧν τοῖς ἕτερον ἐπενοήθησαν· δι πλᾶ· δασέα· μέσα· καὶ ἐν μέσῳ τῶν δι πλῶν ἐλήφθη τὸ ζ· ἐκ δὲ τῶν μακρῶν τὸ η· ἐχρῶν οὖν καὶ ἐκ τῶν δασέων ἐμβάλλειν εὐλόγως οὖν μετὰ τὸ η τὸ θ· συγγένειαν γὰρ ἔχει πρὸς τὸ η· τῶν ὁ τύπος τῶν συλλαβῶν, καὶ κατὰ τὴν κ ἡ· τὰ γὰρ ἄλλα δασέα τὸ φ καὶ τὸ χ οὔτε κατὰ ποσότητα οὔτε κατὰ τὴν καθήλιξιν, ἔχουσι πρὸς τὸ η συγγένειαν· μετὰ δὲ τὸ θ τὸ ι ἐτάγη· πολλὴ γὰρ συγγένεια ἔχει μετὰ τοῦ ε· καὶ γὰρ μεγεθύνεται διὰ τὸ προσθήκης αὐτοῦ· οἷον τὸ φθείρω τὸ φθῶσα, καὶ διὰ τὸ ἀποβολὴ τοῦ ι ὀνομάζεται· οἷον τὸ πρὸ τὸ πόδος· ἕκτορος· ἕκτορος· διὰ τί ὁ οὐ πρὸ παρεξῆ τοῖς ὡς περ

ζ η

Nota de signo aspirationis apud romanos · η

Posterius inuentae duplices. Dé sae. Mediae

ἕκτορος. Hectreus. Nomine in hectoreo palhda semp erã

ⲥ ⲥ. ποσότητα ut statim post apparet

γειαν· τὸ γὰρ ὁ μεταθεμενον διὰ τοῦ πρ
θεκενο τ ὁ μεταθεμένων· οἷον λέοντος λέοντι·
τὸ δὲ ω οὐχ ὑπεισιν ἐνθεν· ἐπεὶ ὡς περ τὸ ε προ
ετάγη τοῦ η· τοῦ αὐτοῦ τρόπον καὶ τὸ ο τοῦ ω, ς
ἀρχαιότερον· μετὰ δὲ τὸ ο τὸ π καὶ τὸ ρ καὶ τὸ σ· προ
τροετάγη δὲ τὸ π τοῦ ρ· ἐπεὶ τὲ φανερὸ τὸ ρ
ὑποτάττεσθαι τῷ π ὡς ἐν τῷ πρώτῳ· δὸ σ
μεταξὺ τοῦ ρ καὶ τοῦ τ ἐστιν· ἐπεὶ τὰ μὴ ρ
πολλάκις ὑποτάσσεται ὡς ἐπὶ τοῦ μακαρο· μάκαρς
τοῦ δ τ προηγεῖται ὡς ἐπὶ τοῦ πῶλαι· μετὰ
δὲ τὸ τ ἐπιφῶ τὸ υ· οὕτω τὸ ω· ἐπεὶ τὸ υ
ἀρχαιότερον ἐπὶ τοῦ ω· ἀλλὰ στέγνοι τὸ ἀφ
τὸ υ πρὸ τὸ ο· καὶ εὐλόγως μετὰ τὸ ο οὐχ ὑ
πεισιν ἄλλο φῶ· ὑπὲλ ἀφθόγγοις ὡ
τεῖ σύμφωνα φ χ ψ· καὶ τὸ μὴ φ μετὰ φ
τοῦ υ ἐτάγη· οὐχὶ τὸ χ· ἐπεὶ οὐδέποτε ἀφεί
σεται τὸ υ ἀρχὴν λέξεως ἐπιφερομένου
τοῦ χ· τοῦ δὲ φ ἀφίσεται ὡς ἐπὶ τοῦ υφαι·
μετὰ δὲ τὸ φ τὸ χ· συλλαβαὶ γὰρ ἔχουσι μὰ χ
μφότεραι γὰρ δασεῖαί εἰσιν· ὑπὲλ ἐφθόγγοις τὸ
ψ· καὶ λοιπὸν ἐξαρμόσει μετὰ τὸ χ ἐτάγη· ψ
μετὰ δὲ τὸ ψ· φωνῆ τὸ ω ἐπιφέρεται· τοιοῦ
γὰρ δὴ πλοῖο φῶ θέλουσιν ἐπιφέρεσθαι·
ἐρρίφθαι δὲ ἀλφαβῆ, παρὰ τὸ ἀλφῶ τὸ ἄρισ· κω
βῆτα ὅτι ἐπὶ βέβηκε δυσὶ γὰρ ἀρτάξιν τὰ λοιπ·
γ· ὅπερ ἐστὶ καὶ οἷον ἀμὰ τῇ γῇ· ὅ

γ. ὅρεπαμοφ
σέ ὅτι·

τὸ ὄνομα, φίλημα· ὅπεῖ τὰ ὀνόματα τῶν
φοῖ τὰ φύσει μακρὰ τῶν λήγοντα ἐπὶ ω ἐπὶ ω
οἷον· βίμα· ζῆτα· μετὰ τὸ ι ὃ τὸ κ τέτακται·
ἐπεὶ τῶν συμφῶν ἡ μὴ ἐστι ψιλὰ ἡ δὲ δασεῖα·
τὰ δὲ μέσα· ἐπεὶ οὖν μετὰ τὸ η λ ἐπὶ τὸ θ· ἔδη μετὰ τὸ φ τὸ κείμενον μὲ θ· λέ
δη τὸ ι ψιλὴ ἐπὶ τὸ φ ἐπεσελθὴ συμφῶν· ἡ γὰρ μέσα
ἀρμοτέρω ἐτάμησαν· οὐ κεκλόδε ἢ τὸ κ ἐπὶ τὸ ω σύν
ηλίειαν ἔχει πρὸς τὸ ι κατὰ τὴν λήγουσαν·
τὸ δὲ λ μὲ κ κατὰ τὴν ποσὸ τὸ σ καὶ κ
κατὰ τὴν ξιν· καὶ ὅτι τὸ λ ὑποτέτακται τῷ κ κ
σύλληψιν ὡς ἐν τῷ κλέος· τὸ δὲ μ πρὸς μ ὅπε
πολλάκις προτέτακται τὸ μ τοῦ μ κ σύλληψ
ὡς ἐν τῷ μνεία· καὶ ὅτι σύλληψιν τὸ μ καὶ ὁ μ
ἔχουσι πρὸς ἄλληλα κ τὴν ποσότητα τὸ σ
καὶ κατὰ τὴν κατάληψιν· μετὰ δὲ τὸ μ
τὸ ξ πολλὴν γὰρ ἔχει συλλήψιν πρὸς τὸ κ· ἐξ αὐ
γὰρ καὶ τοῦ σ δοκεῖ συγκεῖσθαι· ὡς περ ὁ πω ὁ
κ· συλλήψεσ τοῦ ξ πρὸ τέτακται τοῦ λ μ μ, ἐκ
τῆ ἐναντίου τὸ ξ ὑποτέτακται τοῦ· μετὰ δὲ
ξ φωνῆ ἐπὶ ὡς ἐπὶ λθε καὶ τοῦτο ὁ λόγος, καὶ
γὰρ οὐδέποτε μετὰ τὰ δύο πολὰ σύμφωνα ἐπιφέ
ρεται· οἷον ψῆφος· ζητῶ· οὐχ ὑπεισιν θὲ τὸ
ἐπεὶ ὡς περ τὸ ε πρὸ ετάγη τοῦ ι τοῦ ο χο
σον πρὸς αὐτὸ συλλήψαν, οὕτω σὲ λόγον ἐν κὲ τὸ
ο προτάξαι τοῦ υ, τοῦ ἔχοντος πρὸς αὐτὸ συλλ

ε

λ

μ

μνία

ξ

ο

rf. ὑπηλίφθη σαν

∴ cf. αἰῶνος ut paulo post

cf. τὸν κύκλον τοῦ αἰῶνος

ἐστι θεείζει ὥσπερ καὶ τὸ δρέπανον· καὶ οὗτ
τος τοῦ γράμματος ἐστὶν ὅμοιος. Δ οἷον εἰδε
λτατῆν, τὸ ἐλλεῖπον τῇ ἐπαρσῇ· ἰσόπλευρ
γὰρ ὄν· εἰδεέστι ἐπαρσεως τιμός· καὶ ἀφ
ρεσεως ἰμάτιον γεμίζει· ἐπεὶ οὕτως ἔτυχεν
ἔχειν εἰς τὸ κατ' ἀρχὰς εἰς τυποῦσεως· ἄλλοι δὲ
ἀποδελτοῦ τοῦ σημαίνοντος τὸν ἀστέρα·
οὗ τὸν τύπον ἔχει· Ε τοῦτο θαυμάσαι μὲν
ἐν τῇ ἐπωνυμίᾳ τῇ τε γὰρ εἰς ἑαυτὴν καὶ τὸ
κυκλοῖ αἰ ἡ ἐν τῷ ἰδίῳ τύπῳ δῆ· εἶτα
στιγμὴ τῇ ἀστὸ μαξ ὄν· κυκλοτερὲς δὲ τὸ
ἐπὶ τῇ μακρᾷ πρὲ ξ· ὅπ τοῦ ὄντος αἰῶνος μὴ
τὰ πρὲ ξ· ζ ἀπὸ ζήτ τοῦ βορέ· η ἀπὸ χαρα
κτὴρ ἔχει τοῦ· ἡ γὰρ χαλάρον τε θῆ δρῆ
μακρᾶν· καὶ ὑπαντῇ τὸ ῑ ὅπερ ὀ τὸ τ·
ἀδ ὁρίσα ἀπὸ τῆς πρώτης γραμμῆς· τοῦ η εἰς
βαρεῖαν καὶ τῆς βῆτα μέσῃ μακρᾶς· ὥστε ἀπ
τοῦ τοῦ τοῦ τὸ θῆ ὠνομάσθαι· θ ὅτι
τῇ τοῦ παντὸς θέσει μιμεῖται· ἡ δὲ τοῦ παντὸς
θέσις ἐστὶν ὁ ὠιός· ἀστότε κυκλοτερὲς ἔχει
καὶ τῇ θ ἀμέα ἄξονα· τῇ κατ' ἀμέα ἄξονα χαρα
κτηριαθῆ τὰ μαῖ· οὕτως εἰκότως καὶ οἰκείαν ἐ
λαβε τῇ ὁμοιότητα· ῑ ὅτι κατὰ εἰς ὀρθὴν ἡ τ
τοῦ γραφῆ· τῇ τῶν ἰοβόλων ζώων ἰσοῦται δεινό·
ὡς περ ὁ ἰὸς ἀς ὀρθὸν βαδίζων φέρει καὶ, ὥπ
περ, οὕτως καὶ ἡ τοῦ τοῦ γραφῆ ὀρθὴν ἔχει τὸ τοῖ

Δ. æquilium latorum esse

Ε. nota figura

Η

Θ.

ζ η

θ

ι

II ἥτα

III. cf. μακρὰν ἔχει

ἰῶσι κεφαλεῖ ἐπέξατο· ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι οἱ ἰοὶ
τοῦτέστι τὰ βέλη, τῇ τοῦ στοιχείου δοκοῦσι γραφῇ
ἐοικέναι, ὥστε βέβαια· εἰ θὲ δὲ ἡ πρὸς σιγμὴ
τοῦ γράμματος· μίμημα δὲ ἰῶτα ἐστὶ ὁ ἡ τὸ
μὲν· μονόγραμμον γὰρ ἐστι· κ τοῦτο δὲ κ
κατὰ ποιοῦ ἐστι ἦχον ἄρρυθμον οὐχὸ πᾶ ἡ ὁ
τὸ ἄρον ὅπα· ἡ φωνῇ· ζῆ γὰρ ψυχὰ ἀπὸ κπ
Τῆς γλώττης ἔχει τὴν προφορὰν τῆς
φωνῆς· ὅθεν καὶ κίνησις κίνησις τίς ὤν· ὃ ἔχω
τὴν ὁσιν διὰ τοῦ ὕδατος ζῆ τῶν φυτῶν· λ οἱ
ὀμαλειόβατῆν· ἐστὶ λείως βαίνειν, ὃν τοῖς
μέτροις καὶ γὰρ ἀσθενεστέρα πρὸς τὸ μὴ κόπτ
ταῖς· μ ὅτι μνημονεύτιμα ἔχει ἡ τοῦ
ἐκ φώνησις· ν ὅτι μνημονεύτιμα ἔχει ἡ τοῦ τοῦ
ἐκ φώνησις· ξ· ὅτι ἐν τῷ γράφεσθαι, πλέον
τῶν ἄλλων ξ ἔει· ἔχει γὰρ μαῖ γρ· ἄλλοι δὲ ὅτι
ἡ τοῦ τοῦ ἐκφῶ, ὡς ξύσματος ἐστὶν ἦχος, ἀπὸ
σδιηρουμένου· ο ὅτι κατὰ ἐπικλασιν φωνῆ
ἐκφωνεῖται τὸ ὄνομα τοῦ στοιχῆ· ἡ δὲ ἐκ φώνησις
ἐμφερὴς τῷ χαρακτῆρι· π παρὰ τὸ παίω
κρούω· ὀνὰρ τοῦ τοῦ φθόγγος ὡς τῷ παίον τος ἐστὶν
ἦχος· ρ παρὰ τὸ ῥέω· ὑγρὰ γὰρ καὶ ἄμπα
λακτα τὰ ἄμπαλ βοῦα· ἡ ἀπὸ τοῦ ὡς τῷ ἔλαιον
ῥεῖν ἐν τοῖς μύροις· C· σίμα τι ὄν τὸ ὑπό
σιμον· τὰ γὰρ σίγματα τῶν δὴ καὶ ὑπόσιμα· ἡ ὡ
τὸ σιγμὴν τιμὰ ποιῶν τῇ φωνῇ· ἐὰν ῥωθῶ ὁ

κ

λ

μ

ν

ξ

ο

π

C

Nota qué sonú debea mus accomodare hinc litteræ idé qntilian) primo.

σ.

τα ω ο

υ

φ

χ

ψ

ω

De antiqtate litterarum

Phemi)

Demodoc)

Orphe)

οἰδιποδ· ἐπωὰ ἀ ὑδωρ βλιθὴ ἀπὴ χηο·
ὁμοίαν τοῦ γράμματος· ὁ γὰρ τοῦ τοιχείου φθο
γγος τοιοῦτος ἐστι· λέγεται δὲ ὅτι κατὰ κόραν ὁ
σελίνος ἐστί· ταῦ ὀπὸ τὴ τεταμένου ἀφεῖ
τοῦ χαρακτῆρος τοῦ τοιχείου τὸ ἐν τυπώσει·
ὑπὸ γὰρ τὸ μακρὰν τὸ ἄνω τὸ ἰ κάτω ἐστίν·
ἐν τεῦθεν καὶ τὰ ὦ, ὅτε τὰ μὲν ἀφῶν τὸ
πέρυσι· ὑ ὅτι αὐ ὑ ἀδεσ τὸ πρόσωπον τ
ταύρου· ὃ ἐπὶ πλατυνόμενον ἀπὸ τοῦ μετό
που λεπτυνόμενον ὃ ἀμφοτέρων ἐπὶ τὰ κα
τω πρόσω ὡς περ καὶ τὸ γράμμα· Φ·
ὅτι φαὶν τὸ μέλαν οὕτως καὶ τοῦτο πε
φῶ· ἐστι κακόφῶ· χ· ὅτι χεομένῳ ἔχει τὴ
ἐν φῶ· ἄλλοι καὶ οἱ αὐτὸ εἶπον· ὅτι ἀφ
ὀξῦν καὶ βαρῦν, ἀλλήλων καταμεσόν ὀρθ
ζουσαν· ψ· ὅτι σύριγμὸν αὐτοῦ ἔχει ἡ
ἐν φωνήσι· καὶ ὅτι σύριγμὸς οὐκέτι ἦν ἡ
μόνον τὴ φῶ· ἄλλοι δὲ ὅτι φαίνει χρόνῳ ὡσ
πλοῦ· ὦ πε ἐπὶ ὀ τὸ ὑπαρχῶ· ἐπὶ τὴ
ταῦ τοῦ μακρὸν καὶ πλατύ· καὶ ὁμοίαν
τῷ χαρακτῆρι τὴ ἐν φωνήσι πάσῃ φάτο·
αὐ τὶ μὲν ὅτι ἐν σταῖς φωνικοῖς, οὐκέτι μόνον τὸ
γράμματα· καὶ δὴ ἐν τοῦ μὴ σῴζεσθαι ποιή
μα, τῶν κατὰ τοὺς ὁμηρικοὺς χρόνους· καὶ τὰ
τὰ αὐτοῦ τοῦ ὁμήρου εἰσάγοντος ποιητάς· τόν τε
φήμιον καὶ δημόδοκον· ἱστορουμένου δὲ καὶ ὀρφέ

Phemi)

Demodoc)

Orphe)

τρο γεγεννῆσθαι καὶ μουσαῖ καὶ λίνου· ἀλλὰ μὲν τὰ
ὀνόματος· οὐδὲν πλέον εἰσὶ μετὰ ταῦτα διασῴζε
ται σύμβεβηκεν ὡς πρὸς τὸν ὅμηρου ποιήσεως,
μὴ δὲ πρεσβύτερον τὴ ἰλιάδος καὶ ὀδυσσῆ σῴ
ζεσθαι ποίημα· ἀλλ' ἐρεῖ τις, πῶς ἐπὶ γράμμα
σῴζεται μνημονευόμενα πρεσβύτερα· τοῦ τῶν δὲ τὰ
μὴ ἐξασμένους τοὺς χρόνους· τὰ δὲ ἐπὶ πλαίο
νεωτέροις ἐπιγραφῶν εἶναι· καὶ οἱ πρόσεσθε ἀ
γράμματοι τὴ ἐν ὑπῆσαν· καὶ σημείοις καὶ σύμβολ
πρὸς ἀλλήλους τὴ κατὰ τὸ βῖ ἀναστροφῆ χρώμενοι
τὸ γὰρ ὦν γράψαν τὴ ἴαν τῶν κτῶ, διαζωγράφησιν
τὴ καὶ δὴ ἀτυπῶν φῆ· ἢ ὃ γράφων ἐβούλετο
δηλοῦν ἐξαθαι· ἀλλὰ τοῦ ἐστι τοῦ ἀρίστου τοῦ
ἀνθρωπίνου γένους ἀπαιδεύτων καὶ ἀγραμμάτων
λέγειν· ἀλλὰ φαμὲν ὡς οὐκέτι ἀπαιδεύτεκ
μήριον τὸ ἀγράμματον· ὃ γὰρ θεῖος πλάτων τῷ
τῷ φαίδρῳ καὶ διαβάλλῃ τὴν ἄρεσιν τῶν
γραμμάτων· ὡς ἐπὶ λύμη παιδίας γεγενῆσθαι· ὅτι
δὲ ποιητὴ τὴν ἀνδρὸς καὶ μουσικῶν τῶν στοιχείων
ἄρεσιν σημεῖον τὸ πᾶσαι τοὺς αὐτοὺς γράμματ
καὶ μουσικὸς εἶναι δηλαδὴ πολύου· ὡς ἀπολισθά
γειν τὴν αὐξῆ· καὶ ἰσοκράτης ὁ τῷ πὶ τὴν ἀρτιδόσεω
ἄρεσ τὰ πρῶ IS· ἐν φῷ γὰρ τούτων καὶ
καὶ γὰρ ἡμεῖς πρῶν ἄρον τὸ οἰχαρακτῆρες· αἱ ἐν
φωνήσι διὰ ταῦ IS ἐπληρῶτο, μετὰ τὴν προσῳ
δῶν πρὶν ἄρεθῆς τὰ δασέα, τοῖς τὴν ἀρτίοις χρῶνται

Musæ)

Linus

Homer)

Plato accusat muétionem litterarú ad pmtué scietiarú excogitatarú

Musici apud átiqs idé & grámaticæ magistri. idem qmtilian). p

Sexdecim litteræ prius inuétæ sed p illas reliquæ quæ post inuentæ sunt prolationes enunciabantur

Cupolis cv αὐξῆ

Isocrates

γράμμα στοιχεῖον

Nota uarias antiq
ui prolationes in
eis dē litteris.

οἱ μὲν γὰρ ἠθέλησαν ποιῆσαι χ, βοιοῖω κ καὶ ι·
εἰ δὲ θ, τ καὶ ι· ἡ δὲ φ, π καὶ ι· ὡς μὴ
οἱ ῥωμαῖοι καὶ τὰ δι πολὰ δὲ ἐξ ὧν συνέκρινε·
ἀμὴ ὁ τῶν μακρῶν, ἀμὴ ω ο καὶ ι· ἀμὴ η, ἐς-
γράμματα τοίνυν ἐστὶ χαρακτὴρ καὶ τύπος τοῖ,
ἀποτελούμενος ποιοῦ τῆς γραμμῆς· ταυτὸ γὰρ τὰ
γράμματα διεκρίθη χεῖ ἀλλήλων· ἢ τὸ μὲν ἀ ξε
γωνιαῖον ἐστὶ· τὸ ἰ ἐπίμηκες· τὸ ο περιφῆ λον·
τοιχεῖον δὲ ἐστιν ἢ δύναμις καὶ ἐκφώνησις τοῦ γρ
ἀμματος· γεγραμμένου γὰρ ὁ καὶ ω, τὸ μὲν οὖν τε
λεῖον ἐκφωνοῦμεν· τὸ δὲ ω ἐκτεταμένον· καὶ
ἅτε πρὸς πρεσβύτερον ἢ τοιοῦτον ἢ φιλοῦντες
ὡς τὸ ποιμὴν ἐμαγράμματι καὶ δι ὀλιγάμεις ὀνε
φῶ πολεῖον· οἱ γὰρ παλαιοί, ἄλλως ἐξεφώνουν τὸ
ἀ τὸ μακρόν, καὶ ἄλλως τὸ βρᾶ· καὶ ἄλλως τὸ λᾶ
καὶ ἄλλως τὸ φῖ· ὁμοίως δὲ χαρακτὴρ ἀπὸ τοῦ τὸ
πνεῦμα· λείπομεν οὖν ὅτι ἐκφῶ ἔχει
τὸ ᾱ, ἡ ᾱ μακρὸν δᾱ ἐπ· ᾱ μακρὸν λᾱ ὀ
ξῦ· ᾱ μακρὸν φῖ ὀξῦ· ᾱ μακρὸν φῖ βαρῦ·
ᾱ μακρὸν φῖ ἐπὶ πᾶν· ᾱ βραχὺ λᾱ ὀξῦ· ᾱ βρ
χὺ φῖ ὀξῦ· ᾱ βρᾶ λᾱ βαρύς· ᾱ βρᾶ φῖ
βαρῦ· ἰδοὺ ἡ διαφορά· καὶ ὅπερ τὸ ἰ ὅμοιον· ἡ
μακρὰ δᾱ ὀξῦ· ἡ μακρὰ λᾱ βαρύς· ἡ μακρὰ δᾱ
ἐπὶ πᾶν· ἡ μακρὰ φῖ ὀξῦ· ἡ μακρὰ φῖ βαρῦ· ἡ μακρὰ
φιλοῦντα, ἐπὶ πᾶν· ἡ βρᾶ λᾱ βαρῦ· ἡ βρᾶ φῖ ὀξῦ·
καὶ ἐπὶ τοῖς ἐξῆς ὅμοιον· ἐπὶ πᾶν μὴν μὴν μὴν τοῖ

τῶν βραχέων οὐ ποιοῦμεν· ὅτι οὐ χοῖόν τε ἐστὶ αὐτὰ
περιπατεῖσθαι· ἰδοὺ οὖν καὶ τὸ ἡ δῆ· οἱ οὖν πα
λαιοὶ οὐ ὁμοίως τὰ μακρὰ καὶ τὰ βραχέα ἐξεφώνουν·
ἀλλ' ἐπὶ μὴ τῶν μακρῶν· διὸ λανθάνομεν ὡς αὐτὸ ποι
εῖ τοῖ ἐπὶ ποιοῦν· ἐπὶ δὲ τῶν βραχέων ἑκάστου· ὥστε εἰκ
γεγραφὼς ἡ λίκιον εἰδὸς ἑκάστου τὴν διαφορά·
καὶ ἄλλως τὰ λᾱ ἐξεφῶ καὶ ἄλλως τὰ φιλλᾱ· ἐπὶ τῶ
ὑφὴν ἐκφωνήσας ἐ· ῡ μακρὸν λᾱ ὀξῦ· ῡ μα
κρὸν λᾱ βαρύνεται· ῡ μακρὸν λᾱ περιπατεῖται·
ῡ βραχὺ λᾱ ὀξῦ· ῡ βραχὺ λᾱ βαρύνεται· ἰδοὺ ἡ
διαφορά· τὸ γὰρ ῡ οὐδέποτε φιλοῦντα· πάλιν τοῖ τῶ
ἢ καὶ ω ἀρίσκομεν ἰδ διαφορᾶς· ὑ ἐξ τοῦ ω· ἢ καὶ ω λᾱ ὀξῦ· ἢ ω δᾱ βαρῦ· ἢ ω
λᾱ ἐπὶ πᾶν· ἐπὶ δὲ τοῦ ε καὶ ο ἀρίσκομεν
ὁ αὐτὸ διαφορᾶς· ε ο δᾱ ὀξῦ· ε ο λᾱ βαρύς·
ε ο φιλοῦντα ὀξῦ· ε ο φιλοῦντα βαρύνεται· ἰδοὺ
ἐπὶ τῶν φωνηέντων ἐφάνησαν μὲ διαφορά·
ἐπὶ δὲ τῶν συμφώνων κᾱ ἀρίσκομεν διαφορά·
ποτὲ μὲν γὰρ κῶ τὴν πρὸ ἑαυτῶν φῶ ὡς βούλε-
φῶ δύναμιν ἄχον· καὶ ὡς ἀρ ἡ ἰσοδυναμοῦν τοῖς
δι πλοῖς· ἀρχόμεθα μὴ τοι ἐξ ἑνὸς· ποτὲ δὲ οὐκ ἔχει
κῶ· ἀλλὰ τοῖς σύμφωνοῖς τοῖς ἄλλοις, τοῖς ἀπὸ μὴ
χρόνου δύναμιν ἔχουσιν ὁμοίως κατὰ θέσιν· ἄλλως
οὖν ἐξεφώνουν μὴ κῶντα· καὶ ἄλλως κεῖμε
κῶν· τὰ δὲ λοιπὰ τῶν συμφῶν πρὸ μὲ ἄκρα ἐκφώνησι·
ἰδοὺ κᾱ διαφορᾶς ἐπὶ τῶν συμφῶν· ἐπὶ δὲ τῶν φῶ μὲ·

ἐπὶ τῶν συμφῶν διαφορᾶς

Digámma æoles præponebant dictionibus a nobis aspiratis. & prolationé habebat. οι. & υ. dph

De aspiratione. n. in duas ptes diuisa

Cur litteræ 24

ὡς εἶναι ταὐτὰ πάσας ξ̄ · Τὸ γὰρ παρὰ τ̄ ἀιο
λικοῖς δίγαμμα οὐκέτι γράμμα · ὃ προστιθέα
σιν ἑκάστῃ λέξει παρ' ἡμῖν · λ̄α · Συμφωνοῦν
ἐστὶ πρὸς αὐτοὺς ἐκφώνησιν μ̄ τ̄ οἰκεῖον δ φ :
θεόμενοι τοίνυν τὸ παλαιὸν ἑλλάσδα τύπον εἶχε τ̄ η̄,
πρὸ τοῦ λ̄ρεθὲν γὰ μακρά · ὕστερον δὲ λ̄ρεθὲν
ἐτιμήθη κατὰ κάθε · καὶ τὸ μὲν πρῶτον αὐτῆς
μέρος, ἡ δασεῖα ἐστὶ σημ̄ · τὸ δὲ δεύτερον ἡ ψιλ̄ ·
γράμμ̄ ὑ ἀρῆ ὡς ἐν τυπουμένα ξυσμὸν τιμᾶ ἀπο
τελ̄ · καὶ μάλιστα ὑποκειμένου πνρ̄ · δηλονότι ὅτι
χρῆται ὡς ἑτέρου ἡ θήν τῦ πνεῦσθαι · ἱρὸν τὸ μὲν πρ̄
τῆς βρ̄ ἐστὶ τοῖς βρέφεσι οὕτω καὶ τὸ πλάτος
ἐν τοῦ μέλιτος τῆς λ̄ βρ̄τεύξεως καὶ μαθήσεως
ὅσοι ἐκ ἀ ἡ τοῖς πᾶσιν γοῦν καλοῦσι δὲ τοῦτο
τῷ ἀριθμῷ · οἱ ἀλλοιοὶ χρήσαντο · ἀλλὰ πρ̄ τ̄
νυκτ̄ καὶ ἡμέρ ὥρων μ̄ τ̄ θεσαρακοντάδα ἐν τ̄ τῶν
τοιχεῖ τάξιν · διὰ τὸ τὴν δύναμιν τ̄ τοιχῆ, πάν
τῶν σελλαβῶν ἐοικυῖαν δρόμῳ · φωνίζουσαν τ̄
τὰ πράγματα · καὶ φωνίζομ̄ ὑπ' αὐτ̄ · καὶ οὐ δ̄ σημ̄
τοῦ δρόμ̄ τ̄ σημῆνον · ὅτε μὲν αὐξανομένου · ὅτ δὲ μ̄
ουμένου διὰ τῆς οἰκείας δυνάμεως μεδουμένην · πρ̄
σέλλωμεν μὴν μεδ̄ τὰ διὰ τῆς τῶν φωνηέντων
φύσεως · διχῶς δὲ διὰ τῶν ἡμιφώνων · ἀμφίως
δὲ διὰ τῆς τῶν ἀφόνων τοῦ φθόγγου μεδόσεως.
εἶτα ὥσπερ αἱ θεσσαλαὶ φθεγγόμενοι διὰ
τ̄ μαγκανῆ, βουλ̄ κατάγνυτ̄ σημῆνον, οὕτω καὶ ἡμῖν ἡρα-

μμαῖ μαγγανῶν φωνῶν τ̄ ἀέρος χορηγοῦν εἰσιν
σαν τὸ ἀστὸν ἐρόμενον μῶν καὶ αὐθις ὑβ ἰοῦσαν ἐπιστ
κοπούμενον καὶ εἰς τοὺς ἑαυτῆς τύπους καταλήγ
διὰ τῆς ἀναγκαίας τ̄ καὶ ἀριθμοῦ περὶ τ̄ γρ
μμάτων πολλὰ δίεται διαφορά · ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς
μετεώροις οἱ ἐπιπλανῆτ̄ · τὸν κύρος τῆς δυνάμεως
τ̄ φαινομένων ἄστρων · καὶ τῶν ζωδιακῶν οὐκέτι κλίνοντ
ἀλλ' ἐπὶ τοὺς τῶν μέρους καὶ τρεφόμενοι δυνάμ
οι τὸ φαινόμενον · οὕτω δὴ καὶ τὰ φωνήεντα
τὸν κύρ τῆς γράμματος φωνῆς κεκτημένα δι
ἀτοῦ σχηματίζεσθαι καὶ σύμπλεκεσθαι τοῖς σύμφ
ροις, ἐχ ὑπερβαίνει τοὺς τύπους τ̄ καὶ γραμμάτων.
ἀλλ' ἐν τούτοις ἀεὶ καὶ διὰ τούτων τῶν αὐτῶν ἀρχαῖ
κλοῦντ̄ πᾶσαν ἀποτελῆ φωνὴ γράμματ̄ · μηδὲν
εἰς τοῦτο προφερομένου ἑτέρου μήτε φθόγγου μή
τε γραμμάτων · ὥσπερ οὐδὲ νύξ οὐδὲ ἡμέρ εἰ τ̄
καὶ ὥραι · εἰ γὰρ ἀκίνητοι ἦν προσδῆται τι μός ·
ἀλλὰ διὰ τούτων τὸν κύκλον καὶ τοὺς ἐλιγμοὺς
ποιεῖτ̄ · καὶ τοῖς οἰκείαις π̄ φοραῖς · καὶ τὰ μὲν
γράμματα · διὰ τοῦτο καὶ οὕτω πῶς πεπεράσματος
καὶ ἀριθμοῦ ὡρισμένου τετύχηκε · θαυμαστῶς
δεδόκηται καὶ μετὰ τοῦ λόγου γεγονέναι ἡ τάξις τῶν γρ
μμ̄ · ὡς γὰρ ἡ γράμμ̄ φωνὴ τ̄ φωνηέντων
συνταττομένων τοῖς συμφ̄ ἀποτελῆ τ̄ · τὸν αὐτ̄
τρόπον καὶ ἡ τάξις τ̄ στοιχῆ · διὰ τοιγοῦν τοῦτο καὶ ἀπόφ̄
ρηκεν · εἶτ' ὑπὸ συμφ̄ ἄφ · εἶτ' ἡμιφωνήεν

De ordine litterarũ rursus & in qbusdã diligentius & meliꝰ

ā septē signi

καὶ τὸ λιν σύμφωνα· ἐπὴ μὴ ὃ φωνὴ ἐν δίωνα
συμφῶνα ἐκ μόνου φῶ· ἢ μόνου σύμφωνου·
προτέτακται δὲ τὸ ᾱ ὡς μυρίον ὅτι σημαίνει
τὴν μονάδου· ἀρχὴ πρώτη ἀριθμῶν ἡμῶν·
τοῦτο δὲ ψευδές· πρότερον δὲ τὸ ᾱ ἐφαρμόζει τοῦ
τῶν μονάδων χαρακτηριστικὸν γίνεται· τὸ δὲ ἀληθὲς
ἐστὶ τοῦτο· τὰ στοιχεῖα ἐστὶν ἢ τε μονοσύλλαβα ἢ δισύλλαβα· καὶ μονοσύλλαβα ιβ· δισύλλαβα δὲ τὰ ἴσα τούτοις· ὅσοι χρῆσιν οὖν τὰ δισύλλαβα προέταξεν ἐπὶ μονοσύλλαβον δὲ αὐτοῖς τὸ τεθέν τοῦ τὸ· τὰ δὲ μονοσύλλαβα ἔσχατον ἔταξεν ἐπὶ δισύλλαβα μετὰ τὴν αὐτὸ τεθέν τοῦ τὸ· τῶν τοίνυν δισύλλαβα προέταξεν ὅτι τελικόν ἐστι τῶν μερῶν τοῦ λόγου· καὶ ὀνομάτων μὴ ἀρξάμενα ὡς ὅ τοῦ ἱππότα μεφελιγερέτα θυῆς, ὡς ὅ τοῦ μοῦσα· οὐδὲ ὡς ὅ τοῦ βῆμα· καὶ οὐ μόνον τῶν ἐμῶν ἀλλὰ καὶ τῶν δυνικῶν ὡς ὅ τοῦ ἀτρέδα καὶ δ ωαμεισὸ πλήξ· ἀρ ὁμ ἀρισόκεται· καὶ γὰρ π λαμβάνεται ἀντὶ ε ὡδρὰ δωριάδιν ὡς ἐπὶ τοῦ ἀρτέμιος, ἀρ τάμιος· καὶ ἀν η· ὡς ἐπὶ τοῦ μείων μᾶνις· ὀ ὀ ζ· τέρνοιν· ἐπὶ τῶν· ὅμου· ὀλίγον· ἄθροιο· ἔπλεο μασμόν· μετὰ δὲ τὸ ᾱ β ἔταξε σύμφωνα ἀμιγῆ τὸ μεν ὀνομάτων φωνηέντων πρὸ τοῦ σύμφωνα σύνταξιν· καὶ ὅπ μὴ δὲ ἐξῆς πλείω φῶ ζωτάττεσθαι· τέτακται δὲ τὸ β δεύτερον ὅτι πολὺ τῶν ωαμεισὸ ἀφ· καὶ ὁ ἀν μ π λαμβάνει·

πρὸ ἑνὸς καὶ δ ᾱ προτέτακται ἀλλὰ π τῶν φωνῶν

ὡς ὅταν τὸν νῦ βερμύτιν διὰ μ ὀφείλον γράφεις ἅτε πρὸ κύμα ἐρχόμενον, διὰ τοῦ β λέγομεν νῦ βερμύτιν· καὶ ἀντὶ τοῦ π ὡς ὅταν τὸ κρύπτω κρυβῶ λέγομεν ὑπὲρ ἐξαιρεθέντος τοῦ π· καὶ πάλιν ἀντὶ φ· ὡς ὅταν τὴν φερόμενον μακεδόνα λέγωσι βερμίκιν· με ἐπὰ δὲ τὸ ἔτος πῶς ἔλαβε σοφῶν πάνυ· ἐπεὶ δὴ γὰρ μετὰ τὰ ἐμπεριστατικὰ δίπλα ὑπάρχει οὐκ θέλομεν αὐτὰ τελευταῖα τάξαι· ἵνα μὴ ἐλέγχηται μετὰ ἐμπεριστατικὰ ὄντα· ἔταξε δὲ αὐτὰ μετὰ ξ τῶν ἀρχαίων· βουλόμενος ἐπὶ κρύψαι αὐτῶν μὲ κρᾶμ οὖσαν τὴν ἀρέσιν· καὶ ποιήσας τὴν τῶν γραμμάτων ἀκολουθίαν· μετὰ ξ τῶν φωνηέντων καὶ τῶν συμφ κατέσωσεν αὐτά· Τῶν δὲ δίπλων τὸ ζ πρὸ ἔτ ἐξῆς ὅτι ἡμῖν ἔχει φῆ τὸ ζ· τὸ δὲ ξ καὶ τὸ ψ ὑπο ταττόμενα· ὡς ὅταν τὸ πρᾶξις καὶ τὸ φρίξ· διὸ περὶ τελῶν ὄνομα ὑπάρχει· ἀλλὰ ὅστε τὸ ζ ἐκ τοῦ σ καὶ δ σωστικὸν· καὶ συγγράφει ἀφ ἑαυτοῦ· καὶ γὰρ ὁ ζεὺς πρὸ τοῦ λάκωσι δὸ λὸ λεδ· καὶ πρὸ ἀβοι ὡς τοῖς τὸ σφάλλω δὶ δύο λ λ· σφάλδω· καὶ τὸ σαλπίζω σαλπίλλω· καὶ βρίζει ὁ τῶν ῥημάτων κλίσεσιν· ἀπὸ τοῦ φάλλω· ὁ β ἐφάδον καὶ ἀρμάτα ἐπὶ τοῖς ἀγωνεύσιν ἀν λ ζ πρὸ λαμβάνει· ὡς ὅταν τὸ διάβατον ἢ σαπφὼ ζάβατον λέ· πρὸς δὲ τοῖς ῥημβρίοις· καὶ ὅτι τὸ ζ δίνον ἢ·

κῦμα

δὸ

σφάλδω

σαλπίλλω

Sappho

ζιάβατον pro διάβατον

Apud Lacones ζοῦς. dicei δοῦς.

τὸ δὲ ξ καὶ ψ μονοσύλλαβα προτέτακται τὰ δίσυλλα τῶν μονοσυλλάβων. μετὰ δὲ τὸ ζ ἐδείκνυε φῶ παραλαμβάνεσθαι. καὶ πῶς παραλαμβάνεται τὸ η. ἵνα τὸ μετὰ τὴν ὑστέρου τῶν μετὰ μέρη καταφόρητον, οὐκέτι τὴν ἀυτὸ ἔσχατον ἀλλὰ μέρος. καὶ τὸ μὴ ἢ ὡς δυσύλλαβον παρὰ τοῖς πρώτοις ἔταξε. τὸ δὲ μετὰ τὸ υ ὕστερον. ἐπὶ μονοσύλλαβον ἐστιν. ἄλλως τε καὶ τὸ η πολλὴν συγγένειαν ἔχει πρὸς τὸ α καὶ τὸ ε. πρὸς μὲν τὸ α πολλὰ τοῖς ἀρχαῖοις διωρίσθαι μετὰ βαλεῖν τὸ η δὲ α. ὅμοιον καὶ πρὸς αἰωλεῖν. ὡς ὅταν τὸ η δὲ ἀδυλε καὶ παρ' ἰωνικοῖς τοῖς ἀρχαῖς. τὸ ἐ δὲ α μεταβάλλεται, συστελλόμενον. ὡς ὅταν τὸ λεχέων λεχέων λεχέ. καὶ τὸ μεμνήμεθα μεμνήμεθα. καὶ ἄρα πάλιν τὸ α δὲ η. ὡς τὸ ἤρα, ἤρη. πρὸς δὲ τὸ ε ἀείσομαι. πρὸ γὰρ τοῦ ἀρεσθῶ τὸ η τὸ ε τῶν η δυνάμει ἐχαρακτήριζον. ὅθεν καὶ οἱ ποιηταὶ χρῶνται τὸ ε, ἀντὶ η. ὡς ὅταν τὸ ξηρὸν διὰ τοῦ ε λέγουσι. ποτὶ ξερόν. ἢ πηρόλοιο. καὶ ὑμῖν ἡμῖν. καὶ ἀνάπαλιν τὸ η ἀντὶ ε. ὡς ὅταν τὸ μεθῶμεν λέγωσι μεθῶμεν. οἶδαν μεθῶμεν ὁμοίως καὶ τὸ θέμενον τὸ θέμενον. τὸν δ' ἄρ' ἐφῶ μοι τὸ θέμενον βύτεα κοῖλα. μετὰ τὸ η φῶ ἐδείκνυε οὐ μεφῶμεν ἐπὶ η φθῆν

H.

Homer)

Homeri locú in catalogo nota

διὸ τὸ ἀπὸ η φθῆν τὸ θ ὅπερ ἐστὶν ἐν τῷ δ ἀ ὥσπερ μετὰ ἐμεστέρα εἰσὶν ὡς πρόσθεν μὲν. οὐκέθη κε δὲ αὐτὰ ὅτι οἱ χάτιοι ὥσπερ ἵνα μὴ ἐλέγχοιν ὡς ὕστερον γὲ μὴ. προτέτακται ὁ γὰρ ἀπὸ τὸ θ ὡς δίφθογγος. καὶ ἄλλως ὅμοιον τὸ ὄνομα τοῦ θ τῷ η. καὶ γὰρ ἐκ κατ' ἐξαδιστύλλα κ ἀ ἀλ η. καὶ τῷ η π λήγεται. καὶ ἀπὸ δασεῖ ἀρχόμενα. ἰστέον ὁ πάντων τῶν φῶ φιλουμένων, μόνον τὸν φῶν κὴ δασύν ἔχοντος τὸ η δασύνεται. ἔτι πάλαι τὸ η χαρακτῆρι τῶν δασύν. τοῦ η τοίνυν χαρακτῆρα τὸ δασεῖαν ἔχοντος ἀλόγως καὶ ὁ ὄνομα αὐτὸ δασύνεται. καὶ γὰρ ἀτοπον τῷ ἄλλῳ χρῆσθαι τὸν πρὸς πνεῦμα τὸ δασύν, αὐτὸ ταύτῃ στερεῖσθαι. μετὰ τὸ θ τὸ η φθῆν. πολλὴν γὰρ συγγένειαν ἔχει πρὸς τὸ ε. καὶ γὰρ τῷ ἀν ἐ φρῶν τὸ οἱ πολλοί. καὶ τῷ ἐ ἀν ἰ. γράφε ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι συστηνοῦ τὸ ἰ ἐ, καὶ ὁ ὅστε ὅστι. καὶ ἀνάπαλιν τῷ ἐ ἀν ἰ. ὡς ὅταν τὸ ἰστὴν τὸ ὀδυνῶν ἐστὶν ἀλ ἐ. τὰ γὰρ ὡ ἀ ὁ ἀλ η καθαρὰ τῶν τὸ η δίφθογγος φέ τὸ ὁ ἀ ἀ η, ἀ ἰ. καὶ ἰσοσύλλαβον οἷον ἀπρὲ ἀπρεί. ἐπὶ δὲ τούτοις οὐ πάντα τὰ ἰ καθ' αὐτὸ ἐκφωνοῦμεν. ἀλλὰ τὸ ἐ σωκ ἐκφωνεῖσθαι. διὸ τῷ τῶν πολλῶν λόγῳ συναιρῶ τὰ. οὐ γὰρ δὴ αἵρεσις ἐστὶν ὡς ὑπολαμβάνουσι τινες. ἀλλὰ τὸ μὲν ὁλόκληρον ἰσοσύλλαβον ἐστὶν ἢ. ὃ δὲ συνηρημένον πέπονθεν. ἀπὸ δὲ ταύτου

ὅτι τὸ η δασύνεται

Heta ergo. i. ἦτα scribédum

χάλκεα, æoles χάλκια

τοῦ δοῦ βρισυλλαβούσης, μήκει πεζῶν. ἀ
ξεῖ δὲ τὸ τεταρτοσύλλαβον· ὥ ἄ ὀ λεῖς χρῶτ· πολλ
ὁ τοῦ δὲ τῷ λόγῳ τῷ πολιτικῷ σωσαι ἀρξῶ.
οὐ γὰρ διαιρεῖσθαι ἐστὶν ὡς ὑπολαμβάνουσι τινὲς.
ἀλλὰ τὸ μὲν ὅλον λόγον ἰσοσύλλαβον εἶναι τῇ ἕξῃ.
τὸ δὲ σωσιρίμεθον ὡς πόθεν ἐν ~~[illegible]~~
καὶ θύραθεν κλίσεσι τῶν ῥημάτων. τὰ ἀπὸ τοῦ ε ἀρ
χόμενα ὅσοι τῶν παρατατικῶν πολλάκις τῶν μεμβάνων
τὸ ι· τοσαῦτα δὲ προσπαθῆ τὸ ι πρὸ τοῦ ε ὥστε ἀμ
φιβολίαν γίνεσθαι εἰς τὸ ἐν ἐκφωνήσεως τοῦ ι εἰς τὸ
γεγραμμένον, καὶ τὸν ὁ δῆ· ἔστι δὲ τῷ χρόνῳ ἐλλείπ
τῷ ι· καὶ τῷ γραφικῷ· διὸ περ οὐ δεῖ ὡς ἀφῆ
ται· καθ' ἑαυτὸ ἐκφωνεῖσθαι· ἀλλὰ τὸ πρὸ αὐτοῦ
συνεπιτάττεται· βρίσει δὲ σχεδὸν οὐδὲν ἀφῆ στοιχεῖον.

Ἐζήτησαν τινὲς πότερον δισύλλαβόν ἐστιν ἢ τρισύλλαβόν.
ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ μέγα καὶ τέγος· διὸ περ
καὶ οἱ ἀττικοί· ὡς πρῶτον μὲν ἐπεχόρευσε τοῖ
βρτοῦτοις ἐκβάλλουσι τὸ· ἐκ μὲν δὲ γράμμα τὸ
σωεσῆκε· διὸ καὶ τὸ ὄρομα αὐτοῦ τιμεῖ θέλουσι
βρτεῦθεν γεγράφθαι· καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸ ἰόν βῆ
ἔλεγον· οἱ μὲν πάντες ἰῶ κόν ἀϊδοῦ ὅσω· τὰ δὲ
δισύλλαβα ὄντων, τοῦτο βρισύλλαβον· ἡμιάφαστον
φαίη δισύλλαβον εἶναι· καθάπερ καὶ τὸ ἀϊ· ἀ

Attici in μεγα & τεγος abijciunt. i. ἰόν

τὸ δὲ δισυλλάβου αὐτῶν, τὸ δοκεῖν παρώνυμον
εἶναι· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἰὸν ὀνομάζεται τὸ ἐν ἐπιμάτιον.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἰ παρελήφθη βραχὺ τοῦ ἰλοῦ· οὐ τῶν ἄμε
ταβόλων. διότι τὰ ἰλὰ προηγεῖται τῶν ἰῶρῶν.
τὰ δὲ ὑγρὰ οὐκέτι προτάσσεται τῶν ἰλῶν· προ
ετάσσοντο τῶν ἰλῶν τῶν γε, διὰ τὸ δισύλλαβεῖ.
ἔδει δὲ μετὰ τὸ ἰλὸν βῆτι παραλήφθῆναι τῶν
ἀμεταβόλων· οὐ δὲ γὰρ τοῦτο μαθεῖν μὴ παρε
λήφθη· καὶ παρελήφθη τὸ λ διὰ τὸ δισύλλαβεῖ.
ἔδει δὲ ἐμαθῆν δι' ὅλου ἐπιλήφθῆναι τὸ ξ· πολλ
γὰρ συνήθειαν ἔχει τὸ κ, ὡς ἐκ πολλῶν δῆλον.
αἰγὰ φάξ ἀθ φάκε ποιοῦσι ταῦτ· κ τὸ κ
τὸν βῆ ἐπὶ τὸ φάξ μεταβάλλεται ἐπὶ τοῦ μέλλοντος.
ἀλλὰ τὰ τῶν ὀλίγων ἡ δὴ παρελήφθη τὸ ζ· τούτου
χάριν ἔδει ἀμεταβόλως ἐπιλήφθαι.

Μετὰ δὲ τὸ ρ τέτακται τὸ σ· ἐπεὶ πολὺ συνήθ φῆ
πρὸς αὐτό· παρὰ τοῦ ἐρετελᾶσιν· ἀν ρ ἐπι
λαμβάνεται· ὡς βρτῶ μυρρίνη μυρσίνη· ἄρνη
ἄρσην· δισύλλαβον δὲ ὂν τέτακται μετὰ ξύ μόνο
συλλάβων· οἷον δωρεῖς μόνος ὂν αὐτὸ προφέρ.

Μετὰ δὲ τὸ σ τέτακται τὸ τ· ἐπεὶ συνήθειαν φῆ
πρὸς αὐτό· ἀν γὰρ τοῦ τ ἐπιλαμβάνεται· καὶ ἀν
πολλὴν ἀν τ· οἱ γὰρ ἀττικοὶ τὸ σ ἄπλον τεῦ τὸν
λέγουσιν· καὶ τὸ σύ· τύ· ἐπὶ δὲ τῶν ὀνομάτων,
τὸ σ φ τ μεταβάλλεται· ὡς ἐπὶ τοῦ χαρίεις χαρίτος.
θέμις θέμιτος· καὶ ἀντὶ τοῦ τ σ· ὡς ἐπὶ τοῦ

κ.

λ.

σ.

μυρρίνη
μυρσίνη
ἄρνη
ἄρσην
τὸ ἄπλον τεῦ

ἐρι αὐτὸς ἐρι αὐσιος· καὶ τῶν ὁμοίων· καὶ τὸ
ἀρύτω ῥῆμα ὁμεέλλων ἀρύσω·

φ

μ Καὶ δὲ τὸ ω προετάξη τὸ φ, οὐτὸ ψ· ἐπὶ τὰ δίπλα ἕτερον ὑπερόηθησαν· ὁ δὲ φ προετάξη τοῦ χ· ὡς περ ἐτάχθη τὰ μέσα τὰ ἀρτίαυτῶν ἐκλαμβανόμενα οὕτως καὶ ταῦτ' ὑπῶν τὸ β ἀν φ· δ' ἐν τέρον τ' ἀν χ· ἀλλ' ὡς τε καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐτάξη τὸ ψ· οὐδὲ ὡς τε γὰρ διὰ τὸ λοιπὸν προηγεῖται σύμφωνον· διὸ καὶ ὑπὸ τὴν τάξιν τῶν στοιχείων, τὸ μὲν ξ προηγεῖται τοῦ η· τὸ δὲ π ὁ· ἀκόλουθος καὶ ὁ ψ προηγεῖται τοῦ ω· ἀκόλουθος δὲ ἐτάξη τὸ ω ἔσχατον· ἡ γὰρ μὲν ὑπὸ κρείσσεως ἀπόφυσιν· ἀλλ' ὡς τε καὶ ὡς μεῖζον ὑπάρχον τῶν φ· καθάπερ καὶ τὸ ἀεὶ τὴν ὁμέρον· ἡ μ ὡς περ ὑπὸ ἐσμὴν τῶν μακροτάτοι στοιχείων σωτέχωνται: Γράμματα ὑπὲρ κδ

Ἀ ρακολούθως περὶ στοιχείου ἐπιφέρων τῶ γράμμ' ἐκλαμβάνει· ἐπεὶ γὰρ ὁ περὶ στοιχείου λόγος φιλοσοφικώτερος ἐστῶν· καὶ δὲ ἡ παροῦσα τέχνη· ἐκαίρον ἡγήσατο ὑπὲρ ἀφήσαι τῶν διδασκαλίαν ταύτην ἐν τῶ προτάσει τῶν ῥεῶν ἀνήθων ὄντων, τῶ τὴν τοιαύτην διδασκαλίαν μεῶν ποιήσασθαι.

ἡ ἐρμηνεία δὲ πᾶ στοιχεῖα λέγεται

Εἰδεπὶς λέ τὰ γράμματα μὴ εἶναι σοι, ὡς εἰ τὴν ἀ ὑπὲρ αὐτοῖς δίπλα φέρεται· τὰ δὲ στοιχεῖα ἀπὸ τῶν ἀπορουσῶν ἐστῶν, λέξομεν ὅτι ταῦτ' ὑπὲρ τὴν ἀ ὁ λίθος διαλέκτω, φοῖ δίπλα· οὕτοι γὰρ ἀν τὴν ἀ, τὸ ὁ ἀν δὲ τὴν θέσιν.

An duplices litteræ ducendæ sint elementa

ὁ δὲ τὸ παρὰ δυσὶ δοξαζόμενον κατὰ πάντων κοινὸν θεώρημα ὁρίζεσθαι· + ταύτην δὲ διαφέρει σοι γράμμ' ὅτι δ' μ σοιχεῖον ἐστὶ φωνῆ καὶ ἡ δίψαμον· δ' γράμμα ὁ τυπῶν δ' ἐξόμ'

Διὰ τὸ δ' κδ' ἐφεῖται τὰ γράμματα· εἰ γὰρ γράμματα φασὶ οἱ χαρακτῆρες καὶ οἱ ξυλοί· γράμματα δ' καὶ τὰ ἕτερα χαλδαϊκὰ καὶ ἀσσυριακοὶ καὶ ἕτερα τὸ δίγαμμα καὶ τὸ κόππα· καὶ τὸ κδ' λουμένου παρακύισμα· καὶ τὰ σημεῖα· καὶ τὰ παρεγγράφομενα τοῖς στοιχείοις· καὶ ἡ κορώνη καὶ ἅ τι τοιοῦτο· ἀπόπως φησὶν ὅτι κδ' ἐστί· φαμὶ δ' ὅτι ὡς ὁ σοφὸς ἱερόθεος ὁρίζος ὅτι ὑπὲρ τὴν χρῆσιν τοῖς ἕλλησι διαλαμβάνει περὶ τούτων λέμορον· ἐκεῖνα δ' γράμμ' μόνον, οὐ μόνον καὶ στοιχεῖ· λέ δ' τινὲς ὑπὲρ ταῦτ' σοι ἅ γὰρ ὅπερ θέντες τὴν δ' ἀσεῖαν ἡμῶν τὴν τ' ἀπ' στοιχεῖ φωνὴν σημαίνομεν· ἀλλὰ καὶ δ' ἀσύ καὶ ἡ μὴ ἀ τὸ τ' στοιχεῖ φωνὴν δηλονότι σοι ἐστὶ φαμὶ δ' ὅτι τὰ σοι ἰδίαν ἔχουσι φωνὴν, ἢ σὺν ἑτέροις· καὶ τὰ μὲν φῶ ἀφ' αὐτῶν δ' ἔχουσι φῶ· τὰ δὲ σύμφωνα μὴ ἀ τ' φωνὴν ὑπ' σὺν τὴν θέσιν. οὐ γὰρ ὑπ' τὴν ἡ φωνὴ μόνη τοῦ ἡ δίψα ἀ τ' ἐξαιρεῖται· + εἰ τοίνυν τὸ δ' ἀσύ ἐπὶ κειμένου ἐφαίνετο φωνὴ ὑπὲρ τὴν τὶς ὑπὸ ἐ δηλονότι καὶ ἡ δ' ἀσεῖα τῶν στοιχείων· εἰ δὲ μὴ περιτέθειμεν· φωνὴ δ' ἐστὶ σύμβεβηκὸς τῶν φωνῶν· συμβέβηκε γὰρ τῶν φωνῶν ἡ δ' ἀσύτινος ἢ ἡ

Notanda sent

στοιχεῖον γράμμα

Digamma κόππα παρακύισμα

ὅτι ἡ δ' ἀσύ οὐκ ἐστὶ γράμμ'

φιλότης· οὐμὲν τὰ σύμβεβηκότα ἄλλα ἐστὶ παρ
ἐκφρο· ὅσα σύμβεβηκε· ἀλλ' ὅπ ἐστὶ τὸ ἄρον· οὕτω
ἄρα ἡ δασεῖα κατὰ μίμησιν καὶ αἱ ἄλλαι προσῳδίαι τῶν
στοιχείων· οὐχὶ στοιχεῖον προσκλῖναι ἀλλὰ σύμβεβηκὸς
αὐτοῖς· ἔτι καὶ τὰ τοῖς ἵππῳ ἄλλα καὶ μῶμα ὀνόματι
ἀπολέλυται· οὐδὲ προσῳδίαν μιμούμεθα οὐκ ἀπολέλυ-
σιν οὐκ ἄρα τοῖς γράμμασιν δὲ· γάξιν δὲ ἔσχε
τὰ τοῖς κατὰ τὴν τῶν ἀριθμοῖς· οἷον τὸ ἄ ὀνόματι
τὸ β' δύο· οὐδὲν διαφέρει ὁ ποιητὴς πεῖσαι ὁμοίως
αὐτῶν· γράμματα γὰρ ἄ τῶν μὴ προσθῶν
στοιχεῖα φῶνα· Εἰρηται δὲ στοιχεῖον ἐκ τοῦ τεῖ-
χος· ὥσπερ γὰρ τὸ τεῖχος φυλακὴ ἐστὶ τῶν ἐν τῇ πόλει,
οὕτω καὶ τὰ στοιχεῖα φυλακή ἐστι τῶν ἐν τῇ πόλει λόγων
γραμμάτων· διὰ αὐτῶν γὰρ ἡμῖν τοῖς μεταγενε-
στέροις ἐφυλάχθη· λέγεται δὲ στοιχεῖον διὰ τὸ πρῶ-
τα τε ἀφ' αὐτῶν ἀρχόμενα γράμματα· καὶ τὰ
ζῴων συγκείμενα τὰ σώματα· διαφέρει δὲ τὸ
ἀπὸ τοῦ ἄ β μέχρι τοῦ ὦ· ὅπ τὸ μὲν ἄ λέγεται
λόγοι· τὸ δὲ β εἶδος· ἢ ὅπ οὐσίας ἐστὶ σύμβε-
βηκὸς τὸ ἄ, τὸ δὲ β συμβεβηκότος· καὶ δηλόν
ὡς τὸ ὄνομα οὐσίας ἐστὶ σημεῖον· σύμβεβηκότος
δὲ τὸ ῥῆ· ἢ ὅπ τὸ μὲν ἄ, βῆ τρόπον δηλῶ· τὸ δὲ
β δύο· ἔσχατον δὲ τῶν στοιχεῖα τὸ ὦ· ἐπεὶ
μόνον σύλλαβή ἐστι· καὶ τρόπον τινὰ ὥσπερ τὸ ἄ ἀφ' ἑ-
αυτοῦ ἄρχεται, καὶ εἰς ἑαυτὸ καταλήγει·

Γράμματα δὲ· λέγεται διὰ τὸ γραμμαῖς καὶ ξυσμαῖς

στοιχεῖον unde.

γράμμα unde

τυποῦσθαι· ἐν θέρει καὶ γράφεται ἢ δι' ἐσχισμένης μάχαιρα
μπαῦ· καὶ γραῦς ἢ δι' ἐσχισμένου τοῦ σώματος, διὰ τὸ
γῆρας· καὶ ζωγράφος ὁ τῇ ζωγραφικῇ τῶν κατ' ἐξέων·

Τούτων φωνήεντα μὲν ἑπτά·

α· ε· η· ι· ο· υ· ω· τὸ μὲν τέτα-
ρα καὶ ἑπτὰ ποιεῖ· κακοῦς δ' ἐς μέσον ἔλασεν· ἀσθε-
νέστερον γὰρ τῶν ἄλλων καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τῶν τε
μακρῶν ἐπιτείνεται καὶ αὐξάνει ἀνεκφώνητον
μ, μικρῶν τῶν φθόγγων τῶν τῶν μακρῶν· ὅμοιο-
δὲ διὰ τὸ ἀσθενὲς ἀφορίσατο αὐτῶν τὴν τρισυλλα-
βίαν· ὅλλων δὲ τῶν ἄλλων μὲν συλλαβοῦντων ἢ δυ-
συλλαβοῦντων τοῦδε μόνου ἐξέχει λαβὼν τρεῖς·

Φαοὶ δὲ τὰ ἑπτὰ φωνήεντα κατὰ μίμησιν εἶναι τῶν
ἑπτὰ τῶν φωνῶν· καὶ τὸ μὲν ἀ τῇ σελήνῃ ἀνα-
κεῖσθαι· τὸ δὲ ἑ Ἑρμῇ· τὸ δὲ η τῇ Ἀφροδίτῃ·
τὸ δὲ ι τῷ ἡλίῳ· τὸ δὲ ο τῷ Διῒ· τὸ δὲ υ τῷ Ἀιδῒ·
τὸ δὲ ω τῷ κόσμῳ· τέσσαρα δὲ ὅπ τὰ μὲν φωνήεντα
ἔστι τῇ ψυχῇ ἐοικαῖ· τὰ δὲ σύμφωνα τῷ σώματι·
ὥσπερ γὰρ ἡ ψυχὴ χωρὶς τοῦ σώματος οὐδὲν ἐστὶν
τὸ δὲ σῶμα χωρὶς τῆς ψυχῆς οὐδὲν δύναται ποιῆσαι, τὸν
αὐτὸν τρόπον τὰ μὲν φωνήεντα καὶ χωρὶς τῶν σύ-
μφωνων δύναται τιμᾶν· τὰ δὲ σύμφωνα ἄνευ τῶν
φωνηέντων οὐδὲν δύναται τιμᾶν·

Φωνὴ ἐστὶ λέγεται οὐχὶ φασί τινες ὅπ φωνὴ αἰτία τοῖς
τοῖς συμφώνοις· ἀλλ' ὅπ φωνὴν ἀφ' ἑαυτῆς ἀπολέλυ-
κε· ὥσπερ τὸ ἀοίδιμον ἔθηκε θεὰ χαλκοκόλπῳ ἥρη·

γράφω unde

Homer?

ἰότα. triū esse syllabarū

7. uocalis. 7. erro-
nibus tribuit

Vocales ~~coma~~ mi-
no, consonantes
corpori assimilā-
tur

Vocales unde.

Quae uocales qbus errorem tribuant & cur.

οὐχ ἑτέροις πολλοχοῦ φ ἀλλὰ τὸν φωνῆ χρῆ σασθαι δ μαμενον. ἀνάγκη τοῦ τὸ ᾱ τῆς ἐλίκης ἀτεδῆ τὴν πρώτην ἀφ ἡμῶν χαρούσης ῥῶν. τὸ δ ἐ τῶν ἐρμῆ, τὴν δ ἀπέραν ἔχον· τὸ δ ἡ τῆ ἀφ ὀδίτη· τὴν τεῖ τὴν ἀ ρούσης· τὸ δ ἐ ῑ τῆ ἡλίῳ ὅτι τὸν μέσον πολλὸν πτεῖ θῆ· ἐχθὸ ἐχ καὶ γραμμῆ ἀποτετομῆν ἢ τε καὶ ἴσην σημαίνουσαν τῶν τῶν ἀποτετομῆν ἀν ἀκτίνων· τὸ δ ὀ τῷ ἄρεῖ, τῆ πέμπτῃ ἐξόντι· τὸ δ ῡ τῷ δῆ τὴν ἕκτην ἀ ρόντι· τὸ δ ω τῷ κρόνῳ τὴν τελευταίαν ἀ ρόντι.

τούτων μακρὰ μὲν ἐστι δύο.

πόθεν ἔγνωσται τὰ μὲν μακρὰ ἐόν τὰ δ ἐ βραχέα. τὰ δ ὀνόματα. ῥητέον δ ὅτι τὸ μακρὸν πρὸς τὴ ἐστὶ βραχύ· καὶ τὸ βραχὺ πρὸς τὴ ἐστὶ μακρόν· οὐδὲν γὰρ ἐστὶ ὅπερ καθ αὑτὸ μακρὸν ἐστὶ ἢ βραχύ· ἀλλὰ πρὸς ἕτερον. ἐπεὶ τοίνυν πολλάκις φαίνεται τὰ μακρὰ ἀναχυόμενα εἰς δύο βρᾶ· ὡς τὸ σῶσω σῶ· εἰ φῶ τοῖς σοῖς φῶ· καὶ πάλιν τὸ δῆλ, δ ἐ ἐν ὀ ἐπὶ σύματι ἔχει· διὰ τοῦτο, τὰ μὲν μακρὰ τὰ δ βραχέα· οὐ τῷ τύπῳ τοῦ σχήματος· ἀλλὰ τῷ χρόνῳ τῷ φῶ· ὡς βῦδι πολαιῷ χρόνῳ, πολὺ τὰ τοῖς πα λαιοῖς τὰ βραχέα ἐκφωνούμενα· καὶ τὰ δύο μὴν δῆ ἰσότητι δοκεῖ· ἄρ ἐ ὀ μακρότερον τὸ ἢ ἔ τῷ Δὴ τῷ μὲν ὦ προπαροξυνόμενον λέξει μέσῃ· ἐπὶ δὲ τῷ ἢ οὐδὲ πρ· ἀλλ ἔρρῃ τὸ ὅτι οἱ ἀτθίδες τοῦτο ἐτόλμησαν· ἀλλὰ φαμὲν ἡμεῖς ὅτι ἀν

ἐπὶ τῷ μακρῷ ῥῶ

ῑ. longius ee ῡ qm. ῶ.

τὸ ῑ ἄρρον ἢ ἄνον τῷ ῶ εἶχον καὶ δπᾶν τὸ λ μῆσαι προπαροξύ· ἀεὶ δ τὸ ῑ μὲν ἐκφω γοῦντ μηκύνῃ τὸ στόμα· ὡς ὅταν τὰ ὦ λέ κατε ρωθεν τὸ δ ὦ ἐκφωνοῦντ μηκύνῃ τὸ χεῖλος ὅταν τὸν ῥῖνα καὶ τὸν πώγωνα. διὸ καὶ ἑρμοθέτης μακρὸν εἶναι, ὡς ὅταν μηκύνῃ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν φωνῆ τικῶν ὀργάνων ὑπὲρ τὰ ἄλλα φωνήεντα:

Signtur enunciantes ῑ. dilatat. os. & enuciantes. ω. labia patet maius esse. ῑ qm. ω.

βραχέα δύο ε καὶ ο

Δυλομόν οἱ πολαιοὶ ταῦτ περὶ τρέχοντ ἐφθάρθῃ. ἐπὶ δὲ τούτων ἡ ῥωδιανὸς ὁ τοῦ τοῦ πῦρ ἀπολλώνιος ἐζήτησαν τί ποτ βραχύτερον· καὶ ὁ μὲν ἀπολλῶ τὸ ο λέγει ὅτι τοῖ ἑκατέρῳ αὐτ προσθῆς, ποιήσεις δύο διφθόγγους καὶ ἡ μὲν ἐστι μῆκος ὢν ἢ τὸ ε ἄκρου· ἡ δὲ ἐλάττων ἢ τὸ ο ἄκρου ὡς εἶναι αὐτῷ καὶ βραχέα μὴ τοιοῦτο τρόπῳ· οἷον ὄμμροι. ὁ δ ἡ ῥωδιανὸς μᾶλλ λέ τὸ ε βραχύτερον· φησὶ γὰρ ὅτι οὐδὲν τῇ θέσει ἐ ξετάζομεν ἐκείνων τῶν δύο ὀνομάτων, ἀλλὰ καθ ἡδ ἁπλῆν θέσιν. καὶ μᾶλλ ἐν τοῦ γὰρ συζυγίαν ἄν τὸ ε· καὶ δείκνυσιν ἐκ τῶν ἑφω γῆσιν τοῦ εἶναι ὁμοῦ τὸν ἐγγράμματος τὸ συζυγὲς οὖν πρὸς τὸ ε μεγάλως δεῖ ἀπέλεσε. τὸν δὲ ο προσελθόντος ὡς οὐκ ἄν εἰς συζυγίαν, οὐκ ἔμε δεῖ ξατο ὅλως τῶν ἑαυτοῦ δυνάμων· ὡς ὅτι πᾶν δεῖγμα τοῦ ἀνθρωπίνου· εἶτ ἐπὶ ἀδελφὸν ἑαυτὸν θεάσαντο χρῆναι ἄν βοήθειαν ὅλῃ ψυχῇ ὑπερα

ἡ ῥωδιανὸς ἀπολλῶ

Apollonius. pater Herodianus. filij.

Vtra duarum uocalium. ε. & ο. sit altera brevior

ῡ in q̃ dictione. ot. diphthongus ÷ brevis. alter nõ posset ee accẽtus in antep. existente ultima longa.

□ galonga hī duo tempora & breuis unum. duo & unū sunt
. 3 . ergo τειχρονι debet uocari

ποιεῖ αὐτοῦ· ὃ ὃ ξύμπαν ἢ καὶ σύμμαχα, ἀλλὰ
χόλω τῷ λοιπῷ· οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ χρόνου·
ὅτι οὐχ ὁμοίως ἐπεδείξατο τὴν ἑαυτοῦ δύναμι
ν ὡς ἐπὶ τοῦ ἐν σύμμετρους· διὰ τοιούτων λόγων ὁ
ρωδιανὸς ἀποτρέψαι τὴν τοῦ πρὸς δόξαν, ἐπιφέ
ρει τοιαύτην δικαιολογίαν, δεικνὺς τὸ ἐν βραχ
τερον· λέγει δὲ τοιοῦτον καιρόν, ὅτι πᾶσα κλῆσις
τὸν ἴσον χρόνον θέσει τῇ δίασ ἀθείαν ἢ ἐ
λάττονα· οὐδὲ ἐπὶ τοῦ δὲ μείζονα· ἐπὶ δὲ τὴν φω
σὶ τρέπει αὐτὸ εἰς ἐ· ποτὲ ἰσοχρονεῖ τῇ ἀθ ἢ
κλητικῇ καὶ ποτὲ οὔ· λύει καὶ ἡ ἀθ οὐμετα
βάλλει τὸ φῶ αὐτῆς, ἰσοχρονεῖ τῇ κλητικῇ· λύει δὲ
καὶ μεταβάλλει, ἐλάττονα χρόνον· ἐπεὶ οὖν ἀεὶ
σκεπτέον ἐπὶ τῶν φῶν ὅσα βεπόμενον τὸ τῆς κλ ἀθ
εἰς ἐ, βραχύτερον ἐστὶ τοῦ ὀ τὸ ἐ· ἀλλὰ καὶ εἰκῆ
αἱρετῶν· ἢ γὰρ ἀπολιὸ διάλεκτος δι πλασιάζο
σα τὰ σύμφωνα, τὰ προκείμενα φῶ συστέλλει
εἰς ἡ σύνομα τὸ περιθήσω, περιθέσω ἐφ ἢ· ἢ καὶ
τὸ τοσοῦτον λέγει τεσοῦτον· δηλονότι ὡς ἐν μέζον
εἰς ἐλάττονα οὐ τοῦ λ ποιεῖ· ἀλλὰ καὶ αὐξάνει
ἐν καὶ, μέζονα τὴν ἄρωνα τὸ πλήθυνσιν ἀθ ὡ·
ῥόδον ῥόδινοι· λίθινος λίθινα· εἰ περὶ ὧν ἐξελ
ξατο ἡμῶν βρίκη τὸ· ἢ δὲ πλήθυνσιν ἀθ
τὸ ἐ ὡς βίτῳ ἐλάνῃ ἀλάντεω· δυνὴ ὡς ἐλάττων
καὶ σὺν ἐπὶ μικρὸν τὸ ἐ ὀ δίχρονα τεία
α· ῑ· ῡ· τὰ δίχρονα δύναμιν ἔχει δεκ

R^a. declinatio & quantitatis

ē breuius esse quomodo probetur.

ē δίχρον

ἀμφοῖν τοῖν χρόνοιν· φασὶ δ' εἰ ποτὲ μὲν μακρὸν
δηλοῦσιν ἥτις ἐστὶ δίχρονος· ποτὲ δὲ βραχὺ ἥτις ἐστὶ μο
νόχρονος, διὰ τὴν μὴ λέγειν τρίχρονα· τρόπους λέγει,
ὅπ χρονικῶς χρόνοι καλοῦνται, ὅτε μακρὸς ἢ
βραχύς· φασὶ γὰρ μακρὸν χρόνον· καὶ βραχὺν
χρόνον, οἵπερ ἐστὶ μετρούμενοι φασὶ δὲ νῦν χρόνον· ἐ
γένετο γὰρ ὅπου ἐξ μακρὸν χρόνος δύο χρόνων
ἔχει· καὶ ὅπου ἐξ βραχὺς χρόνος χρόνον ἕν· φασὶ
πρὸς τὴν ὄψιν ὅτι τὰ δύο ἐνικῶν χρόνων,
δίχρονα ταῦτα καλεῖται· οἱ μὲν ῥυθμικοὶ δί
σημα καλοῦσι ταῦτα· σημεῖον γὰρ λέγουσιν αὐτοὶ
τὸν χρόνον· ἔνιοι δὲ ὑγρὰ ὀνομάζουσιν αὐτά·
πρόσαν τὰ ὑγρὰ πέφυκεν ἐκτείνεσθαί τε
εἰς πολὺ· καὶ εὐόλισθον συστέλλεσθαι· ἢ ὅτι ἁλί
σθαι εἰσὶ πρὸς ἀμφοτέρους χρόνους· ἄλλοι
δὲ ἀμφίβολα ἄλλοι δὲ κοινὰ αὐτὰ προσφω
νοῦσιν· ἀμφίβολοι εἰσὶ ὁ πάλιν τὴν μεσόλεξον τῶ·
καὶ πῶς δυνατόν ἐστι τὸ αὐτὸ ἐκτείνεσθαι καὶ
συστέλλεσθαι· ἀγνοοῦντες ὅτι κατὰ τὴν μίμησιν τῶν
κοσμικῶν στοιχείων καὶ ταῦτα ἐπονομάζεται·
ὁρᾶται γὰρ κάκεθεν ἔχοντα ἐν ἑαυτοῖς ὀρθότη
τα ὡς περὶ ἥλιος, τὰ μὲν τῶν σωμάτων διαλύει
τὰ δὲ ἐν οἷς· ὁμοίως καὶ τὸ πῦρ· τὰ μὲν ἐκτέμνει
τῶν σωμάτων τὰ δὲ σύστελλει· πρὸς οὓς φασὶν
ἀστρονομικὰ στοιχεῖα φαίνεται ἐκτείνοντα τε
καὶ συστέλλον· οὐ μόνον ἕτερα σώματα ἀλλὰ ἰδίᾳ

ῥυθμικοί

τι ἄτοπον· καὶ ταῦτ' τοῖ κελούμενα· τοῖς ἐμ
ἐκτείνειν καὶ συντέλλειν γὰρ ἀεὶ βραχὺ τὸ δὲ
καὶ αὐτὰ καθ' αὐτὰ κ̄ τῶν ἰδίαν φύσιν ἐκτείν
εσθαί τε καὶ συντέλλεσθαι·] τέον δὲ ὅτι ὥσπερ τὴν
τῶν περιστιγμένων χρόνους ἀρίκαμεν σιωπῶν, οὕτω
καὶ ἐν ταῦθα χρόνους λέγομεν ἐκφωνήσεως· ὃ
λέγομεν δὲ τὴν χαῦσιν οὐ χάμα τοὺς τρεῖς ἔχει
δεχόμεν χρόνους· οὐ γὰρ ἅμα τὸ αὐτό ἐστι καὶ μα
κρὸν καὶ βραχύ· ἀλλ' ἢ μακρὸν ἢ βραχύ·

μακρόν ἐκτεινόμενον — D a
βραχύ βραχυνόμενον — D a

Τ ἰδὲ διαφέρει μακρὸν ἐκτεινομένου καὶ βραχὺ
βραχυνομένου· καὶ ἔστι φάναι· ὅτι ἄλλο ἐστὶ λευκὸν
καὶ ἄλλο λευκαινόμενον· λευκὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ὂν
λευκόν· λευκαινόμενον δὲ, τὸ μὴ ὂν λευκὸν ἀλλὰ
γινόμενον· προτακτικά φῶνά ἐστι ἐκ
ὡς πρὸς τὴν τῶν ἄλλων φωνῶν σχέσιν· οὐ γὰρ ταύτ
τοῦ ὑποκείμενον τοῖς ἐστι ταῦτ προτακτικά· ἀλλ'
τοῖς συμφώνοις ὑποτάσσομεν· ὅπ' δὲ δηλῶν τοῦτο
τὸ γὰρ ὑ λέγ προτακτ ὅπερ οὐδὲ ποτε τοῦ
χ προτάσσεται· ἁμαρτία γὰρ ἀλλ' ἀεὶ τότε
ὑ καὶ τὸ χ· τὸ μὲν γὰρ πάσης ἀρχόμενον
λέξεως δασύνεται αὐτῶν· τὸ δ' χ τῶν ἐν
φερόμενον φωνῶν ἀεὶ αὐτό· μόνου σεσημείωται
τοῦ ἡ χ ἀττικοῦ· πρὸς τοῖς μὴ αὐτὰ λέξ εἶναι ἀφ
προτακτ, φημὶ δὴ πρὸς τὰ ἄλλα φωνή·
Ἰδὲ προτακτικὰ μὲν ἐ ὑποτακτικὰ δὲ δύο·
συμβαίνει καὶ ἑκάστου τούτων ἐν ἑκατέρου τῶν

δύο προτασσομένου τοῦ ἡ ὑπ· ὑ πρὸ εἰν δφ ἰ·
ἀλλὰ μὴν λέγει ὅτι καὶ τοῦ ἰ τὸ ὑ προτακτικὸν
ἐστι· ὥστε ἰα ἐστὶν ἀδφ· πῶς οὖν φῶν ἐξ
εἰρηται διφθόγγων· ἐπεὶ αἱ τοιαῦτ αἱ δίφθο
γγοι εἰσὶ δυνάμεις, ἀναλογίαν τινὸς ἀκριβῆ
δεόμεθα περὶ τῶν δύο χρεστέρων διείληφεν·
δυσχερὲς γὰρ ἡ νῦ δίφθογγος· δηλονότι ἀλλήλων·
ἡ νῦ, προσοῦδα· καὶ ἡ ὦ· ὦ ἰχόμεθ' ἐστὶν ἡ β·
καὶ ἡ ὦ· ὑ τέμνω ὑ τὸς ἀρὴρ καὶ ἡ ῡ·
Ἰστὶ δὲ αὐμὴν καταχρᾶσιν· αὐδὲ κατ' ἐπικρατῆ·
αὐδὲ καταδιέξοδον· κατὰ χρᾶσιν μὲν ἐ ξ·
αι· αυ· ει· ευ· οι· ου· ἰσοῦ γὰρ ἐστι τούτῳ
ἡ κρᾶσις ἐν τῇ προφορᾷ κατ' ἐπικρατῆ
δὲ δύο· ῡ πρὸ ἰ καὶ τοῦ ω· ὁμοίως πρὸ τοῦ ἰ·
καὶ δεῖγμα τοῦ μὴν ἡ πρὸ τοῦ ἡ ἡ ἐ ὡς ἐκε
λευσεν· ἐν ταῦθ' συγγράφεται μὴν τοῦ οὐ
σωεκφωνεῖται δὲ· διὰ τὸ ἡ μαρῶσθαι καὶ
συγκεκροτεῖσθαι ὑπὸ τοῦ μακροῦ τοῦ δὲ ὦ
πρὸς τοῦ φ ὑπερῷ ἀναβάσας καὶ ἐνθαῦ
σωέζευται καὶ σωήρωται καταμίαν συλλα
οὐ σωεκφωνεῖται· ἐν θαῦ δὲ σωίσταται τὸ μακρὸ
τῶν ἰδίαν δὴ ὡ ἀμὴ δείκνυσι· διὰ τοῖ τοῦ ὅτε
μὴν καθ' αὐτὸ τοῦ ἡ τὸ ῡ περιστίζεται δηλονότι
τῶν στιγμῶν τῶν χωρισμὸν αὐτῶν· διὰ τοῦτο γὰρ
καὶ μόνα ταῦτ' τῶν φωνηέντων, ἐπιδέχεται
τὰ δύο στίγματα· οὐ κατ' ἀρκαὶ ὀρθὲ περιστίζεται

Vndecim esse diphthongos

Quinq: diphthongi improprie

αι· αυ· ει· ευ· οι· ου

ῡ · ῶ

Quare .ῑ. & .ῡ accipiant supra duo puncta ῑ & ῡ·

Quando pungé dũ supra. ῑ. & ῡ. & q̃ndo nõ púgé dum. pulchrẋ

ἤγουμεθα· ἐπεὶ καὶ ἀμφοτέρων τῶν καθ' αὐτὰ ἐν φωνῇ τὸ φέρει· δεῖ δὲ αὐτὰ τότε ὅτε ἔχῃ ὅτε προτάττεται φωνὴ βραχεῖα βραδυαστάσει· οἷον ἀΐω παῖς· ἐπὰν δὲ τὸ ῑ προηγῆται τῶν τάττεται φωνὴ βραδυαστάσει οὐδεὶς περιέχει· καὶ τὸ ῡ δὲ ἐνίοτε προτάττεται· τὸ βρίο τε ὡς τιμῶν δόξαν ἐχόντων μὴ εἶναι δῆ τὸ ὑός· καὶ μῦα· ἀλλὰ δυνάμεμνον ἐκφωνεῖται· ὅθεν τὰ μὲν καὶ περιέχουσιν αὐτό, ὡς τὸ σῖγμα χωρὶς μόνον ἐμφαίνουσιν· καὶ αὐτὸς μὴν τὰ ἀπὸ δείξιν τῶν παρὰ τὸ δοκεῖν ἀκριβῶς εἶναι δῆ τὸ τε ὑός καὶ τὸ μῦα οὐ λέγει· ἡμᾶς δὲ δῆ δυνάσαφῆ καὶ τὸν τρόπον αὐτῶν· ἐπὶ οὖν αὐτῶν τὸ ὀξὺ μεμαθήκαμεν τρεῖς εἶναι τόπους· τούτε ἐστὶ τὸ τελευταῖον συλλαβῆς· καὶ τὸν ἐπὶ τελευτῶν· καὶ τὸν πρὸ δύο συλλαβῆς· καὶ περὶ τὰ τέρω τοῦτ οὐδὲ δόωκεν ἡμῖν ἡ φύσις· οὐδὲ ἐν τῷ πρὸ τῆς πρὸ τῆς· εἰ τοῦτο δὲ ἀληθὲς ὡς περ ἐστὶν ἐστὶ τοῦ ἄρτυμα· καὶ ἄθυμα· ἡ ἰῶ ἡ θυσυλλαβῆ τύπον ἔχουσα δυνάμεν καὶ χωρίς μόνον· τὸ ῡ καὶ τὸ ῑ, ὡς ὅτι τῶν ἄθυμα· ὅσα τε ἄλλα ἔχει ὀξὺ κατὰ δύναμιν βραδυνόμενα τόπο· ὡς ὅτι τῶν ἀ ὀ τὸ ὀξὺ ἔχει βαλλόμενα τελῶν μὴ ἀτὸ ἀ ὀ ὡς φασὶν ἐκεῖνοι ὀ ὀ οὐσῶν τῶν ῑ καὶ τῶν ῑ καὶ τῶν ἄλφα· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄρτυμα· ὡς ὅτι τῶν ἀρ συλλαβῶν βαλλόμενα τὸ ὀξὺ ἔχει τὸ ὡς φασὶν ὑπολαμ-

Dubiũ an m. ὑός ν̃ μῦα sit. ῡ. diphthongus.

ὅτι τρεῖς εἰσι τόποι ὀξεῖς τόποι ἐπιφανεῖς τόδε δῶκε ἡ φύσις οὐδὲ ἐπιφανῆς τὸ πρᾶ·

Quare m. 4. a fine nõ ponam accẽtũ

Quomodo probet ῡ. diphthongõ ẽe

μβάνων συλλαβῶν τῶν τῶν καὶ τῶν ῑ· καὶ τῶν ᾱ· ἐν φωνῇ οὖν ἀναγκαῖον τῶν χρόνων μὴ δέ ποτε παρόξυνῶν συλλαβῶν καθαρὰ ὀξεῖαν τὸ ὀ ὡ τὸ ῑ ῑ δίφθογγον· τουτέστι μίαν συλλαβὴν δεδηλωκότα· δίφθογγοι δὲ εἰσιν ἑξ· λοιπὸν τὸ ἄφωνον· οὐ γὰρ μόναι εἰσὶν ὅ δῆ ἀλλὰ ιβ ὧν αἱ μὲν ὅ δ ἡ ἄφωνοι· δίφθογγοι δὲ λέγονται τῶν ἐκ δύο φθόγγων συνιστάμενοι· φθόγγοι δὲ καλοῦνται κατὰ μονῆ λόγον τὰ γράμματα· αἱ δὲ τρεῖς καὶ ἄφωνοι· ῑ ῑ ῡ ῡ ῑ· αἱ δὲ τρεῖς ἄφωνοι· ῑ ῑ ῑ ῑ ῑ· ζητεῖται δὲ διὰ τί ὡς περὶ τῶν ἐκφωνουμένων δύο συνεστηκεν δίφθογγος καλεῖται· διὰ τί οὖν μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ ἐκφωνεῖ καὶ συμφωνεῖ οὐ καλεῖται δῆ· καὶ ἔστιν ἡ πρῶτον ὅτι διὰ τοῦτο οὐ καλεῖται δῆ ἡ ἐκ συμφωνεῖ καὶ φωνεῖ συνεστηκεν· ἐπεὶ καὶ τὸ φθόγγος λέγεται τὰ φωνήεντα· πρὸς τὸ φθόγγος τὰ καὶ φωνῆ ἀφὲ αὐτῶν ἀφιέναι τῶν δὲ δῆ ἄμεμν ἡ καὶ ἐπὶ κρᾶσιν ὡς τῶν τῶν δῆ καὶ τῶν τῶν· καὶ τῶν ῶν, τῶν ἀνῶς τὸ ῑ ἀν ἐκφωνῆτον· ἐπεὶ τούτων γὰρ ὁ φθόγγος τοῦ ἐνὸς φῶ ἐξαιρεῖται· αἱ δὲ κατὰ κρᾶσιν ὡς τῶν τῶν οὖ καὶ τῶν αὖ καὶ τῶν εὖ, τῶν τούτων γὰρ συγκεῖμεθα ἐν αὐτὰ τὰ δύο φῶ· καὶ ἀποτελοῦσι μίαν φωνὴν ἁρμόζουσαν τοῖς φωνήεσιν οἷ οὗ τ. αὐτός·

Diphthõgi quot & unde dicũtur &c

Quæstio

ῑ. ῡ. ῶ

. οῦ. αῦ. εῦ.

exempla sunt duarũ diphthongorũ. οῦ. & αῦ.

.: cf. μονόφθογγοι
uel forte κοινόφθογγοι

ꝓ. q. d. magis optã uocalibus quã diphthongis

□ secus. ē. chor. ϛ. inter diphthongos κατὰ κρᾶσιν posuit. αι. & οι.

transitu

κατὰ διέξοδον diphthongi. ευ. & ωυ.

αὶ δὲ κατὰ διέξοδον ὡς ὅπτ ἡ ὑ καὶ τ ὦυ· ἐπὶ τούτων γὰρ χωρὶς ἀκούεται τοῦ ἐφ' ὧ ὀφθόμος· ἐ ὦ ὃ καὶ ἡ αὶ δ φ ἡ ἐκφ γοῦσ τὸ ἰ καὶ ἡ οἰ, οὔτε κατὰ κρᾶσιν εἰσὶν, οὔτε κατὰ διέξοδον, εἰκότως ὡς τερηθεῖσαι τοῦ ἰδιώματος τῶν διφθόγγων ἐστερήθησαν καὶ τὸ χρόνου τοῦ παρεπομένου τοῖς διφθόγγοις· καὶ τούτου χάριν αὐταὶ μόνον, εἰς τῶν διφθόγγων, τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ τ κοινοῦ ἐπεμβαίνει· καὶ προσβιάζει μικρὸν φθόνῳ:

σύμφωνα δὲ τὰ λοιπὰ ἑπτὰ καὶ δέκα:

τί γὰρ ἔμεκεν ἄρτιαι σύμφωνοι αὐτὸς ἔοι φέρει· ὅτι αὐτὰ μὴ καθ' αὐτὰ φωνὴν οὐκ ἔχει λείπει τὸ τελείαν φωνήν· ἐπεὶ μικρὰν ἔχει· ἐπεὶ μὴ δ' ὅλως εἶχον, οὐκ ἂν βραχεῖαν τὶς ἀφέρη δ τὸ φωνηνό, ἐκφωνεῖσθαι καὶ αὐτὰ τὰ φωνήεντα· ἢ πάλιν μετὰ σύμφωνον· ἀλλ' οἱ αὐτὰ ἀφωνὶ ὄφει ἐκφωνούμενον, τοιαύτην εἶχον ἀν καὶ μετὰ τὸ β ἢ γ· γνῶ δὲ οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν, δηλ' ὅτι ὡς τὸ β ἢ πρὸ βραχεῖαν ποιήσασα τὸ φωνῆν ζωνύ γαι ἐπὶ μακρὸν φωνὴν, ὅμοιόν σε καὶ τῶν ἄλλων συμφωνῶν καὶ ὧν δὲ προσέθηκε τὰ λοιπὰ· τὰ γὰρ ἑπτὰ πρὸς ἀμφοτέρωσιν κεῖται τὰ ἑπτὰ λοιπὰ ἐστὶ ιζ· σύμφωνα δὲ εἰρῆσθαι τὰ σύμφωνα μόνον· ἢ γὰρ σῶν πρόθεσιν δυνάδος καταγορεῖ· ἄλλο γὰρ ἐστὶ πράττειν καὶ ἄλλο συμπράττειν.

Δ. ι. tempus cūdi midio. ι. neq: longae neq: breues.

ὃ εἰρῆσθαι δὲ καὶ ὁ τεχνικὸς κεκλῆσθαι αὐτὸ οὕτω· ἀτόμη γὰρ ἀφὲ αὐτῶν φωνῶ· συμφωνεῖν δὲ τὴν τῶν φωνηέντων φωνίαν· ὡς περ γὰρ σῶν κοινὰ λέγομεν τὸν σὺν ἑτέροις κοινῶν, οὕτω καὶ σὺν μετὰ ἑτέροις φωνῶ ἀποτελοῦντα ὁρισθὲν ὁ αὐτὰ οὕτω· σύμφωνα ἐστὶν ἀμετάφωνα ἐν τοσοῦτῳ φωνηέντ φωνῶν γράμματα ἀποτελεῖ· οὗτος ὁ ὅρος ἐστὶν, ὃ τοῦ Διονυσίου φασὶ τὸ μὴ ἀπίπτειν· καὶ δὲ τὰ τοῦ φύσει τὸν λέγοντες καὶ ὡς σύμφωνα ταῦτα λέγει, ὅτι ἐν ἑτέροις ταῦτα φωνὴν ἀφίησι· καὶ δηλ' ὅτι ἔχει φωνὴν ὅπ φωνὴν ἀφίησιν· ἀλλὰ μὴν φωνὴν ἔχει, καὶ τί δήποτε μὴ φωνῆν λέγεται· καὶ φαμὲν ὅτι κατεξαίρε ἐκεῖν καλεῖται· ἐπεὶ αὐτὰ ἀφεῖσι τῶν φωνὴν ἀποτελεῖ· ταῦτ' ὁ σύμφωνον ὅτι χωρὶς τινὸς τῶν τὰ φωνήεντα ἐστὶ λόγου· αὐτὰ καθ' αὐτὰ οὐκ ἔχει φωνεῖν· εἰ δὲ λέγοις ὅτι καὶ φωνῶ μετὰ φωνήεντων συλλαβὴν ἐκφωνεῖ· φημὶ κἀγὼ· πρῶτον μὲν οὐ πάντα μετὰ πάντων συμπλέκει βαρύνει· ἀλλ' ἐρεῖς χρῆ ἅπαντεῖ· ὡς ἔστιν ἰδεῖν τὰ σύμφωνα δεόμενα τινὸς φωνῶν κοινωνίας· δεύτερον ἐκεῖνα καθ' ὡς ἐφῶ, κἂν μὴ σύμπλεκόσιν ἢ μετὰ φωνῶν ἢ μετὰ σύμφωνον ἰδίαν φωνὴν ἀπαρτίζουσι κτλ. χρῆσ' οὖν ἐπέχουσα τάξιν· ταῦτ' δὲ πάντων δεῖται φωνῶν σύμπλοκῆς· οὐχὶ ἰδίαν φωνὴν ἀπαρτίζει, κατὰ τὴν ἐκφωνῶν σ.

Technic?

Dionys?

ὅρος συμφω

τὸ δὲ μὲ εἶ χορ εἰ οὕτω σ κατασκαλάσομ᾽ ἡ φῶ τὸ
σύμφω καὶ συμπλεκόμενα ἄλλοις β φωνήεσι
μὴ τῶ τοῦ καὶ μοῦ· οὔτε εἶναι ζία φῶ ὅμοῦ
σύμπλεκόμενα καὶ φωνὴν ἀποτελοῦντ· ἵνα
σι ω τὴν σ τὰ δ τετραγράμματον· εἰ ἄρα δὲ δύ
ναντ᾽ αι τὰ φῶ φωνὴν ἀφ᾽ ἑαυτῶ ἀποτελεῖν καὶ γ
λέγοντ᾽ αι εἰς τοῦτο τῶν σύμφωνα ζῶα· διὰ τί
ἐπεροιοῦνται τὰ σύμφωνα· καὶ φαμὲν· ὅτι ὥσπερ
ἡ τῆν χωρὶς τοῦ σώματος δύνατ᾽ αι σῦ τῆν καὶ ὁ
μοιος δεῖ τῶν σώματος εἰς τὸ ἀποτελεῖσαι τὴν σύστασιν
τῶν ζῴων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ φωνήεντ᾽ α
καὶ δύνατ᾽ αι τὸ δεχόμενα μεταβάλλεσθαι, δεόντ᾽ αι τῶν
σύμφωνων συνιστάζῳν· ἐστὶ τὸ ἀποτελεῖσθαι ἡ τῆν μὲ
φωνὴν· τούτων ἡμίφωνα μόνα ἐστὶν ἡ.

ὥσπερ ἡμῖν κύκλιον λέγομεν, οὕτω ἡμίφωνον· καὶ
γὰρ τὸ ἡμικύκλιον προσλαβὸν ἕτερον ἡμικύκλιον, κύ
κλον ποιεῖ· τὰ δὲ ἡμίφωνα οὐχ οὕτω δρᾷ· οὐδὲ τὸ ἡμί
φωνον προσλαβὸν ἕτερον ἡμίφωνον τὴν εἰς φωνὴν ἀποτελῆ.
ἀλλ᾽ οὔτε ὥσπερ ἡμίορος λέγεται οὕτω καὶ ἡμίφωνον· καὶ
γὰρ ἡ ἡμίονος ἐκ δύο διαφόρων συνίσταται· ὅπερ τοῖς
ἡμιφώνοις οὐ πάρεστι· ἀλλ᾽ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ὥσπερ
ἡμίξηρον χόρτον λέγομεν τὸν μὴ τελείως ξηρόν, οὐ τὸ ἡ
μισυ ξηρόν ὅλον τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμίφωνον λε
γομεν· τὸ γὰρ ἡμισυ καὶ τὸ ἡμισυ καὶ τὸ πρῶτον· ὡσαύ
τως ἡ ποιεῖ τὸ ἥκοντα τὸν ἥμισυ τῆς ἐστὶ δ
βιβλίου· καὶ σύνταξις οὖν οὐτὸν ἐξ ἰσομοιρίας ὁ εἰς

In Seminocalibus quo modo accipiendú sit illud semis.

ἡμισυ σημαίνει τὸ ἡμισυ ἢ τὸ πρῶτον

ὁρισμοῦ· ἀλλὰ τὸν πρῶτον· καὶ ἀξιοῦσθαι τὸ
πρόσθεν· τοῦτ᾽ ἐστὶν ἡμίφωνα τὰ πρῶτον φῶ· ἢ
ἀρίσκεσθαι μέσα φῶν καὶ ἄφω· πρὸς συγκρισιν
λαμβανόμενα· καὶ συγκρινόμενα πρὸς τὰ φῶ ἀρί
σκεσθαι ἀσθενέστερα· πρὸς δὲ τὰ ἄφω ὡς αὐτὸς ὁ
τεχνικὸς πείθει λέγων· ὅτι πρῶτον ἄφωνα φῶνοῦ
ὡς τὰ φῶ· καὶ διὰ τοῦ τὸ πρῶτον λέξιν ἐκλείπει, ἢ δύο
φῶ ἢ ἢ ἡμίφω· μυρμοὶ δὲ εἰσιν οἱ δὰ τῶν μῦ
κτῆρων ἤχοι· οἱ μυρμῶντες τρομάττε· σιγμοὶ δὲ οἱ ἐ
ξάκρασι τῶν σφεῖς σῦ σιγμοί· ὡς τὸ σι ὁ
φθαλμοῦ, ἀπὸ μέρους δὲ τὸ πᾶν ἐδήλωσεν· ἢ
ἄλλως μυρμὸς λέγεται, ὅτου μὲ ἦχος· οἷον συμμῦ· μυ
γμὸς δὲ ὅτου ἦχος· οἷον σωρᾶ εἰν· ὀδὲ τοῦ
ξ ξ τ σ· συρμὸς οἷον σύριζω· ξέω· ψιλαφῶ·
σάω· ὁ δὲ τῶ ρ ῥοῖζος οἷον σύρραπτω· τὸ δὲ λ
οὐδὲν τούτων ἔχει· ἃ φωνοῦσθαι δὲ ἐστὶ τὰ ἄφω
καθὸ λεγόμενον δ᾽ αὐτῶν τὸν ὁ ὅτι σιωπῶ:

Ἡ θεχόν δὲ τὴν ἐστὶν σύμπαλαιν ἡμᾶς οἱ τοῖς δὲ δὲ λαν τε· διὰ τὴν μὲ
μὴ βρῶ τοῖς ἢ ὄν· οὐς ἐλέγομεν κακῶς φθρόω τὸν
λέγον ὅ τῶν· ἄνεσιν ἀρχομένη ἀπὸ ζιῶν ου
μφῶνων, πάντως δὲ μὲ τῶν τῶν τῶν σύμφωνα ἄφω
ἄφ· οἷον ῥόπτρον· πλήκτρον· ἀνάλογον καὶ βύτ τῶν
ἰσθμὸς ὀφαῖς ἄφω τὰ δ· καὶ πάλ ἡ τὰ ἀπο
ἄφω καὶ ἀφ μεταβολ ἀρχόμενα ῥήματα, ἀναδι
πλασιάζεται βύτ, π· οἷον βυπῶ· τετρύπηκε·
τὰ δὲ ἀπὸ ἡμίφω καὶ ἀμεταβόλα καὶ χώμενα οὐ

Technic?

μυρμοί
σιγμοί
συρμός
ῥοῖζος

1. qdá aspiratas ponebant in numero seminocaliũ propter sonũ quẽ reddunt. Sed male. ga regula ÷ Syllabas incipientes a tribus cõsonantib) habere mediam mutam. Sed in huiusmodi syllabis inuenimur medias aspiratas sed in ἰσθμὸς & ὀφθαῖς. Ergo aspiratæ mutæ sunt nõ seminocales

1. rf. μ.

:: rf. τ ἡμιφώνων

11. rf ουριγμὸς ut in facie sequenti patet

rf. σίζ ὀφθαλμὸς. de polyphemi oculo homer.)

δι πλασιάζει τὸν πόδα. οἷον σημαίνω ἔσμιχα.
δηλονότι τὸ θραύω καὶ τὸ θραύω· καὶ τὸ φρέσω
ῥῶ δι πλασιάζοντι τὴν παρακείμενον τέθραυκα
γὰρ ἀφῶ ἔχοντες ἐν τούτῳ δηλοῦσι τὸ θ καὶ τὸ φ, καὶ
τὸ χ προσλαμβάνει ρ. | τὲ ὅπου κὴ τὸ συγκρίσεις
καὶ μειώσεις πολλὰ δυνάμεσι ποιοῦσι καὶ ὀλίγα.
καὶ τοῖς δοῦν ὡσαύτως· διὰ τοῦ λ καὶ ὁ ποιητὴς
πολὲμὸν πολὺ τὸ τὲ ὀλίγον προστίθησι τοῖς συγκρι
τικοῖς· οἷον, πολὺν ἀφαυρὸν καὶ φείδεσθαι οὐ
κόλιγον περ· τοῦτο δὲ εἶπον τῷ καὶ ὁ τεχνικὸς
συγκρίνων τὸ ὀλίγον τὴν σύγκρισιν προσέθηκε λέγ.
ὅτι πολὺ ὀλίγον ἢ τὸν τῶν ἀφῶν ἄφωνα καθέστηκε
καὶ αὐτὰ ἄφωνα ἐπαλλήλεται· ἡμῖν φωνὴν καταλ
λὴν ἐμμιμμοῖς καὶ οὐριμοῖς ἀποτελοῦντα πρὸς τὴν
οἰκείαν αὐτῶν ὀνομασίαν· τὴν δὲ θέλθν ἡμᾶν ἐκ
φωνῆν ἄμεν τῶν φωνῆν τῶν ταῦτα· τὴν δὲ μὲν φῶ
οὐδὲ δυνάμεθα ἀφιέναι· μυμὸν δὲ ἐπίμα ἢ οὐριμὸν
ὅπερ ἐστὶν ἀρχὴ φῶ, ἤτοι ἡμῖν φῶ ἐκβάλλομ
τὸ C ἢ τὸ ζ· ὅπου γὰρ ρ· καὶ ἐλεύσεται φωνὴν ὀφεῖ
ἐκβάλλομεν· ὅθεν καὶ τὸν ποιητὴν ἔδοξε φῶ.

ἄφωνα δέ ἐστιν θ

Τὸ α μόριον τὸ σ· σημαίνει γὰρ καὶ τὸ ὁτοῦν
οἷον τὸ ἀκόλουθος ὁ ὁποιοδήποτε κέλευθος· σὺ δὲ καὶ
τὸ δῶν οἷον τὸ γονὴ ἄμορφος· καὶ ἀγλὴν ἀρὸς· ἀπὸ
οὗ τοῦ σημαίνομεν τὸ δῶν ἄφῶν καὶ αὐτὴ ἐκλὴ οἱ
γὰρ δῶφῶ καὶ κακόφῶν ὀνόμα· ὅπου γὰρ παρτελλὴ οὐκὲ

Per cõpatiui augmẽtum magnũ et parũ & diminutionẽ itidẽ possefieri

Technic?

. α . quot significat.

τερὴ φῶ δυῖν ἀφῶν σύμπλεκόμενα τοιοῦ φωνή
εσιν, φωνὴν ἀποτελοῦσι· καὶ ἐκ τὸν μέρους εἶναι τοῦ
ἐπὶ δυαιρέσεως· ἐν τῷ κατὰ φωνὴν τὸν ἐρεσόμενον
γενομένου· καὶ ἐκ τὸν καὶ αὐτὰ τὸν δυαιρέσεν
ποιῆν τὸν κατὰ φῶ τὸν ἐρεσόμενον· λέγομεν
γὰρ τὸν δυαιρούντες τὰ ἄφωνα ἀσβία· φ ψιλά.
εἰσὶ δασὲ· εἰσὶ μέσα· καὶ ὁ τεχνικὸς οἱ δυαὐτὰ
κακόφῶν· ὃ ἐξῶν φῆ ἄφῶν λῆ· ὅπὶ μὲν ἐν
ἄλλ ἐστὶ κακόφῶν· ὡς τὴν ἄφῶν λέγομεν φαῶ
τὸν κακόφῶν· οὐ τὸν παρτελλὴ ἑτέρην φῶνὴ·
εἰ γὰρ ἑτέρηται τὸν ὡς τὸν φαῶ δὸ ἔστι·

τούτων ψιλὰ μὲν ἐστὶ τέσσαρα·

ψιλὰ εἰρὴ ὅπὶ τὸν λέξιν ἀπὸ τοῦ τὸν ἀρχομένη
ψιλοῦν· δασὲ ὁ ὅπὶ τὸν λῆ· μέσα δὲ εἶναι
φῆ ὡς πρὸς τὴν φωνὴν τὴν προφορᾶς· τὰ μὲν γὰρ
δασὲ φαίνεται ἀθρόως τῷ πνεῦ προφερόμενα· τὰ δὲ
ψιλὰ ψιλῶς καὶ ἀδιαθρόως· ταῦτ ὁ μέσον ἄρα τὰ δύ
μιν· καὶ οὐ τὸν μόνον τὴν ἀρτικὴν φερόμενα ὡς
τὰ ψιλὰ· οὐ τὲ μὴν ὡς τὰ δασὲ τὸν πνεῦ ἀλλὰ
μεσότητι· ὅπὶ δὲ μέσα ἐστὶ καὶ ἐκ τῶν σύμφωνον
γενόμενα· δασὲς γὰρ φῶν ἐν τῷ φερομένου τὸν πνεῦ
σύμφωνον τρέπεται εἰς δασύ· πολλάκις δὲ καὶ δυσὶν
τὰ σύμφωνα δυῖν ἄν τὸν τρέπεται ὡς τὸ τίφθος τὸν
ὅτε δὲ τὸν μέσον τὴν εὐλόγιστον πρὸς τὸν δασὲ ὀυρεπῆ.
δηλονότι μέσον ἔχει δυνάμιν· ὁ δὲ αὐτὸ λόγος καὶ
περὶ τῶν ἄλλων· φησὶ δὲ τὸ β μέσον εἶναι τὸ π ἢ φ.

Technic?

ἐν ψιλὰ δασὲ τε καὶ μέσα.

φαίνεται γὰρ αὐτῶν ἡ συμφωνία, καὶ ἐκ τῶν
καὶ ἐκ τῶν ὀνομάτων· ἐκ μὲν τῶν ὀνομάτων
ὅτι· πάντα τὰ διὰ τῶν ψ λήγοντα διὰ τῶν
β ἢ π, ἢ φ· οἷον λίψ, λιβός· πέλοψ πέλοπος·
κίρνψ· κίρνφος· καὶ ἐπὶ τοῦ γ κ χ· τέπιξ·
τέτιγος· πέρδιξ· πέρδικος· καὶ τοῦ δ ταύτ
ἀεὶ σκεῖται ἐκ τε τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν ὀνόματος.

Ἡ πρώτη συζυγία διὰ τοῦ β ἢ π ἢ φ ἢ π τ
ἢ δευτέρα διὰ τοῦ γ κ χ· ἡ τρίτη διὰ τοῦ
δ θ τ· δηλοῦσι τὴν φύσιν τῶν συζυγιῶν
ταύτων αὐτοῖς παρεχούσης· φᾶ ὅπερ οὐ λέγεις
καὶ τὸν φερεγίκιον βεγγίκιον· καὶ τὸν κορύβαντ,
κορύφαντα· κόρυν φαίνοντα ἐν τῇ κεφαλῇ·
καὶ τὸν κεφαλὸν κεβαλὸν καταγλώττιον· αὐτὶ τοῦ
δὲ, αὐτὸ ἰσοστοιχεῖ· ὥσπερ αὐτίθεος ἰσόθεος·
τὸν αὐτὸν ἐκφέροντα ἄξιν ἀφαιρεῖται· τὰ δασέα
ψιλοῦσι τὰ πρὸ αὐτῶν φῶ· ἵμαμαι ἀμφὶ πάλλακος
λαῖ γένος· τὰ δὲ ψιλὰ οὐ ψιλοῦσιν ὅτι δὲ τὰ μέσα
τὸ μὴ ψιλὰ ἐστὶν ἰσχυρά· τῶν δὲ δασέων ἀσθενεστέ
ρα δυνάμει ἐστί· οὐδὲ πόσον δασὺ κατὰ λέξιν·
εἰσὶ δὲ ψιλὰ πολλάκις· οἷον ἄτθις· καὶ κλῆθρον· σα
πφώ· ὦῤῥ· ὁμοίως δὲ καὶ σμικρόν· οἷον ἄμβρον· καὶ
βλῆθρ· ἐ δλίγα δ ὄγερων· Πόθεν δὲ δυνάμει
ὅτι τὸ β μέσον ἐστὶ τοῦ π καὶ φ· τὸ δὲ γ τοῦ
κ καὶ χ· τὸ δὲ δ, μέσον τοῦ θ καὶ τ, ἐκ
τῆς κλίσεως τῶν ῥ· πάντα γὰρ ὅτε τὸ διὰ τοῦ β

φξενίκη
βξενίκη
κορύβαντες
κορύφαντες
κεφαλή,
κεβαλή

Medias temib̄ esse fortiores, crassis mbecilliores q̄m patet

Nunq̄m syllabá desinere in densam

ἀντίσοιχεῖ· ἡ
ἰσοστοιχεῖ

ἐδλίφσε δόμον in homero

ἢ π ἢ φ· ἐκφερόμενος, διὰ τοῦ αὐτοῦ συμφω
ἔχει τὸν μέλλοντα· φημὶ δὴ τοῦ β· καὶ πάλιν
πάλιν δὲ ἢ θ· ἢ τ ἐκφερόμενος, διὰ τοῦ αὐτοῦ
συμφωνεῖ ἔχει τὸν μέλλοντα· φημὶ δὴ τοῦ δ· ἢ κατ
ἄρα φωνικῶν αἰτίαν· φωνήεντα ὀργανικά
εἰσι· γλῶσσα· ὀδόντες· χεῖλη· τοῖς μὲν οὖν ἀ
κροις χείλεσι τοῖς λοιμοῖς ἐκφωνεῖται τὸ π· τὸ
δὲ β τὸν αὐτὸν τρόπον· τοῖς προλεχθεῖσι φωνη
τικοῖς ὀργάνοις ἐκφωνεῖται, καὶ οὔτε παρυ
ἀποιγεῖ τὰ χείλη ὡς τὸ φ· οὔτε παρὰ ψιλοῖ ὡς
τὸ π· ἀλλὰ μέσως τῶν ὀδόντων τῶν πρὸ διδωσι·
διδόναι· ὡς παραμένοι οὖν τὸ β μέσον ἐστὶ τῶν
καὶ φ· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ γ μέσον τῶν κ καὶ χ· διότι
καὶ αὐτὸ τὸν αὐτὸν τόπον ὧν ἐστι μέσον ἐκ
φωνήσεως· τὸ μὲν γὰρ κ τῇ γλώττῃ τῇ ἐκ
φωνήσει πρὸς τὸν ἐλουμένῃ τῷ οὐρανῷ
καὶ κυρτουμένῃ καὶ μὴ συγχωρούσῃ σχεδὸν
μὴ δὲ ὅλως τὸ τυχὸν πρᾶ· ὡς ἐλθεῖν ἐκφωνῆ
σαι· τὸ δὲ γ ὁμοίως τῇ αὐτῇ ἐκφωνεῖ τῇ γλώ
ττῃ ἐκφωνεῖται· μήτε παρὰ πρὸς τὸν ἐλουμένῃ
τῷ οὐρανῷ ὡς ἐπὶ τοῦ κ· μήτε πολὺ ἀποιγο
μένῃ ὡς ἐπὶ τοῦ χ· ἀλλὰ μέσως τῶν ἀ διέξοδ
τῶν πρὸ παρεχούσῃ· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ δ,
μέσον τοῦ θ καὶ τ· καὶ αὐτὸ πρὸς τὸν αὐτὸν τό
πον ἐκείνοις ἐκφωνούμενον, τὸ μὲν γὰρ τῇ
ἐκ πρὸς πρὸς ἐλθόμενῃ τῇ γλώττῃ τοῖς ὀδοῦσι

Quomodo cōstet me dias esse. β. γ. δ.

Instrumenta uocis .3.

De platione. π. β. φ.

διέξοδον

μὴ δ ἐτὸ τὺχὸν πρᾶ ὑπεληθεῖν ἐκφωνεῖται.
τὸ δὲ θ συγχωρούσης τὸ ἄκρας τοῦ γλώττης
τὸ ὀδόντων. καὶ πρὸς ἐχούσης τῷ πολλῷ πρὶ ἐξ-
ῶν ἐκφωνεῖται. τὸ δὲ δ, μήτε πάνυ προσπι-
λουμένης τὸ ἄκρας τοῦ γλώττης τοῖς ὀδόντοι.
μήτε πολὺ ἀπεχωρούσης. ἀλλὰ σαρτῆ εἶναι
καὶ ἐφαπτομένης καὶ μὴ ἐφαπτομένης.
Ἀ-ὶ ἀτὶ δὲ πῆ μὲν τὰ δ λ τὰ φ λ πρὸς ἄλλα λε.
τῷ μὲν τῷ τὸ φ. πῆ δ τὰ δ λ τῶν φ λ λε
τὸ δὲ θ τῷ τ. ἵνα δείξῃ, ὅτι οὐ μόνον δ ἀστὶ
ἀρτὶ φ λ τὸ λαμβάνεται. ὡς ἔστι δ κατὰ ἡμᾶς
καθ ἡμᾶς. ἀλλὰ καὶ φ λ ἀν δ λ ὡς ἐπὶ τοῦ φ λ
φεφιλήκα καὶ πεφιλήκα: με ἐστὶ δὲ ῥῆσις
ε τ δ. ὡς πρὸς συγκρισιν τῶν φ λ καὶ δ ἀστὶ
ὡς ἄπο συγκρισιν ποιοῦμεν θερμοτάτη ψυχρό,
μεσὸ τὶ κρύος. ὡς πρὸς συγκρισιν ἀμφοτέρων
τὸ ἀκρότητων. συγκρινόμενον γὰρ πρὸς τὸ θερμὸ ψυχρὸ
ἀνομάσθη. πρὸς δὲ τὸ ψυχρὸ τὸ θερμόν, τὸν αὐτὸν
τρόπον. τὰ μέσα πῶς μὲν τὰ δ λ ἀστὶ φιλάεστι πῶς
δὲ τὰ φ λ; λε. Δύνῃ δὲ αἰτιᾶν ὁ τεχνικὸς
εἰρηκὼς ἀρτὶ τοῖς χρῶ τὰ δ λ ἀστὶ τοῖς φ λοῖς, ἐπὶ τῷ με
γεθῶ φ λ πρῶτον εἰπών. τῷ μὲν π τὸ φ. λέγο
μεν τοῖς ὅτι ἐν μὲν τῷ πρώτῳ, τῷ ὀνόματι ἀμφοῖν
αὐτῶν ἐξῆς τὰ φ λ π καταφῶν ὃ προέταξε τὸ
δ λ. ἐπεὶ δὴ οὐχ εὑρεθήσεται δ ἀστὶ φ λ βε πο
μένον. οὐκ ἀκαίρως οὐδὲ τῷ ὀνόματι

Nemqm inueniri densam in tenuē mutatā

62 157

αὐτὸ προέταξαν, ἀλλὰ μὴ τὸ ἀπτόμεθα ἀεὶ
σκοπεῖν τὸ δ λ ἀστὶ ἀντὶ φ λ ὡς τὶ θέμενα: ἐπὶ δ
τῶν συμφώνων δ πολὺ μὴ ἐστὶ τέλα.
λζ ἀλλὰ τῶν συμφώνων εἴ τε τὰ δ πολὺ καὶ οὐ τὰ
ἡμιφώνων. ἐπὶ δ διαίρεσιν ἐστὶν αὐτὴ οὐ τῶν ἡ
μιφώνων ἀλλὰ τῶν συμφώνων. ἢ πῶς δύναμαι λέγομεν
γὰρ τὰ μὲν εἶναι ἀπολὰ. τὰ δὲ δ πολὰ. καὶ μὴ μόνον
ἡ διαίρεσις αὐτὴ τῶν φωνῶν διαίρεσιν. ὡς πρῶτον
ἐπὶ τῶν φωνῶν ἐστὶν ἀρχή. τὰ μὲν μακρὰ. τὰ δὲ βρα
χέα, οὕτως καὶ περὶ τῶν τὰ δ πολὰ. τὰ δὲ πολὰ.
καὶ ὡς περ ἐκεῖ τὰ μακρὰ μείζω δύναμιν ἔχουσι
τῶν βραχέων, οὕτω καὶ περὶ τῶν τὰ δ πολὰ, μείζω
χρόνον ἔχουσι τῶν ἀπλῶν. διὸ τὰ μὲν ἀπλὰ ἡμίσυ
χρόνον ἔχουσι. τὰ δὲ δ πολὰ χρόνον. καὶ ὡς περ
ἐκεῖ τὰ μὲν μακρὰ, μακρὰ ὀνομάζεται τὰ δὲ βρα
χέα. τὰ δὲ βραχὺ βραχύ, οὕτω καὶ περὶ τῶν τὰ δ
πολὰ, μακρὰ ὀνομάζεται τὰ δὲ ἀπλὰ
βραχύ. καὶ ὡς περ ἐκεῖ τὰ δίχρονα ποτὲ
μὲν μακρὰ ὀνομάζεται ποτὲ δὲ βραχύ. οὕ
τω καὶ ἐν τῷ τὰ δ ἀφῶ γὰρ ἐστὶ τὸ ἀπό
μεν καταστῆναι ποτὲ μὲν μακρὰ ὀνομάζεται ποτὲ
δὲ βραχύ. καὶ ὡς περ τὰ φ ἐστὶ συμπλεκόμενα ἀλ
λήλοις μετὰ μέτα ὀνομάζεται, οὕτω καὶ τὰ δ
συμπλεκόμενα καὶ ἐπιφερόμενα μετὰ ὀνομάζεται
τὸν συλλαβή. ἔστι δὴ μὴ διαίρεσις αὐτὴ τῶν συ
μφώνων. δ πολὰ μὴ ἐστὶ ἐν. ἀπλὰ δὲ δ.

∴ cf. τὰ ἀμετάβολα

πρὸς δὲ τὸν ἡμιφωνῆ φασὶ τὸν διφθόγγου εἶναι· ἐλέγετο δὲ· εἰ γὰρ τὸν ἡμιφωνῆ εἶναι δίφωνα δὲ λέγαμεν ἄβολα, τὸ σ τὸ ὀρθῶς· καὶ ὅρα τὸ κατὰ αὐτὸ πονῶν ἀναμένομεν· τὸν δὲ ἐξ βάτα τῶν διφωνοῦντα ἐστὶ δῶν διαίρεσιν· οὐ γὰρ φαμὲν τὸν ἡμιφωνῆ, οἱ μὲν μακροὶ οἱ δὲ βραχεῖς, ἢ εἰ τὸν ἡμιφωνῆ τὸν ἡμιφωνῆ τὰ μὲν ἄφωνα τὰ δὲ ἄμετα ἄβολα· τὸν δὲ ἐὰν ὑπὸ τὸν αὐτὸν καὶ τὰ αὐτὰ γράφαι ὑπὸ ἄξι· ὅτι τὸν διορθῶν θῆτα καὶ οὕτω ὁρᾶν. τὰ δὲ τῶν συμφώνων διφθόγγα· φασὶ δὲ οὐκ εὖ οἱ τὰ δίφωνα αὐτὰ ὀνομάζοντες· εἰ γὰρ δῶμεν ἀληθῆ εἶναι τὸν λόγον τὸν φάσκοντα τὸ τῆς αἱρέσεως διὰ δύο συμφώνων ἀποτελεῖσθαι τὸν φωνὰς ὑβῶν καὶ σωεστῆκασιν, ἔδει οὖν θεῖα αὐτὰ ὀνομάζεσθαι, καὶ οὐ δίφωνα· τὰ γὰρ ἐκ δύο σωεστῶτα διὰ φόρων, σωθεῖα καλοῦμεν· ὥστε φιλοκτήτης σωθὲ καλοῦμεν ὄνομα· τὰ δὲ τὰ δίπλα ἀδύνατον ἐστιν ἐκ δύο συμφώνων συνῆφθαι· λέγομεν γὰρ ὡς οὐδέποτε σὺ ὁ τ συμφωνῆ λῆ· ὅπου τε καὶ ἀναριθμῶν ὁ β· ἢ δὲ δυνατοὶ μὴ τὰ δίπλα ἐκ β σύμφωνα ἄξε θεῖα· τὸ ξ ὁ ρ ξ ὁ τ συμφωνῆ κατὰ λήξιν· ὅπερ ἀδύνατον· ἔτι φασὶν οὐδὲ βῆ ἀφῶ τὸν ἡμιφωνῆ τοῦ σ κῆ συλλῆ· τὸν δὲ ὅν δύνασθαι ἐκ τ κ σ εἶναι τὸ ξ· ἢ ἐκ τοῦ π καὶ σ τὸ ψ·

δυσωπῆ αὐτούς

ὅπου οὐκ ἀμφοῖ οἱ πέλαιοι τὰ δίπλα ὁ νόμαστο θεῖα δὲ ἀλλὰ λέγεσθαι

Duplices nõ esse compositas q̃m̃ constet

Nulla muta præcedere .σ. in cõprehensione

∴ σ. Ὀτι

c/

▭ σ. Ὁρᾶξ. 1. carto uel ὁρᾶξ ut char. 67. fa. 2 uel certissime ὁρᾶξ ut cha. 70 fa. 2.

Homer

Homer

Zmyrna

φασὶ δὲ οὕτως· οὐκέτι δύο εἰσὶν· ὅτι τὸ ζ παρὰ τὸ ποιητὴ οὔτε μακρὸν ποιεῖ εἰς ἄστυ ἐλήθιον, οἵ τε ἀκωθόν ἔμπορον· καὶ ὅτι τὸ σμυρναῖος καὶ διὰ τοῦ ζ μὲ γράφω· καὶ τοι δὴ τὸ λοῦμι δέ τοι προσλαμβάνουσι σύμφωνον· ὥστε οὔτε σωθεῖ οὔτε δίφωνα· φασὶ· ἄλλως τε εἰ καὶ συγχωροῦμεν αὐτὰ πάλιν βοῦφῶ ἔχειν, ἐπεὶ ἐπὶ μήθησαν οἱ ἀποκλεῖν κατὰ τὸν προφορὰν τὸ ζῶν· ὁ δὲ τὸ γράφοντες· καὶ τὸ ξίφος σείφος· τὸ τέλος πέλιον· οὐδεὶς δὲ ὁμοίως τὸ κατὰ δὴ ἀλεκτορίδα ἀλέκτορ· ἢ δὲ ἀλέκτορ· καὶ τὸν φαλαμβάνειν· ἀλέσομεν αὐτὰ μακρά· ἐὰν ἔξαμεν γὰρ αὐτὰ ὡς καὶ τὸ ἢ ἐ τὸ ὦ δυοῖν ἐπεχόντα δύναμιν φῶ μακρὰ καὶ βραχεῖα· πρὸς οὓς φαμὲν ὅτι διὰ τοῦτο τὰ δίπλα οὐκ ἀλεῖται μακρὰ ἐπεὶ οὐδὲ δύναται καθ' αὐτὰ ἐκφωνεῖσθαι, ὡς περὶ τὸ ἢ καὶ τὸ ὦ· ἀλλὰ τὸ ὅ ἐστι αὐτὸ σωθεῖ καλεῖν· ἐὶ ὁμολογοῦμεν δύναμιν ἔχειν δύο σύμφωνα· ἢ δὸ γὰρ ἐρῶ θώρακι καὶ πέλοπα λέγομεν ὅτι αὐτὰ αἰ δόξαι, πῶς ἐρῶ πρὸς λαμβάνοντες πρὸ τοῦ τὸ σ καὶ σωαιροῦσι τὸ κ σ ἢ ξ· καὶ τὸ π σ εἰς ψ· τὴν δὲ τῶν πολιτῶν ποιοῦσιν· ὑλογοῦ δὲ πάλιν αὐτὰ καὶ δίπλα λέγειν ἀπὸ τῆς μιᾶς φύσεως τοῦ σύμφωνα ἔχοντα τὴν φύσιν· εἰ δὲ φαίεν δύο καὶ τὰ ἀπὸ φθόγγους δίπλα λέγεσθαι· ἐπεὶ ἐκ φύσεως μιᾶς τῶν φωνηέντων καὶ αὐτὰ· λέγομεν ὅτι ἐκεῖνα οὐ δυνάμενα

Duplicē nunquā præcedere consonantē

Duplices posse uocari cõpositas

Duplices recte dici duplices

ἄλλω τῷ τὴν τῶν ὀνομάτων οἱ ἀρχαῖοι ἐπτὰ
εὗρον αὐτὰς καὶ ἐκ δύο φθόγγων συναιρούμεν-
καὶ εἰς δύο φθόγγους διαιρούμενα· τὸ δὲ ἄτοπ-
εἰ καὶ ἡμαρτήκασι περὶ τῶν ὀνομάτων· οὔτε ἐκ
λαφύρων σύγκειται τὰ ὀνόματα· ἀλλ' ὥσπερ ἐ-
ξ ἑνὸς σώματος ἀρτιδεῖς τῶν τῶν, ἄκουε τοῦ τε-
χνογράφου· διὸ τὰ ὀνόματα ὅτι ἐν ἕκαστα αὐτῶν
ἐκ δύο συμφώνων συγκεῖται· διὰ τί δὲ ἕλληνῶν τῶν
διὸ τὸ μὲν ξ καὶ ψ· λακωνικά ἐστι ὀνόματα
τὸ δὲ ζ οὐ φασι· καὶ λέγουσιν ὅπου τὰ ὄμο-
ζυγα καὶ ὁμοφυῆ τοῖς αὐτοῖς ἀνωτέρω τεῖ πάθε-
ἰδιόζυγα δὲ ἰδιωνύμων ὀνόματα· ἃ μὴ προσεκτέα
φαίνεται· ἃ δὲ ὑποτακτέα· καὶ πολλὰ τοιαῦτα
ὄντων ἀμεταβόλων τὰ μὲν αὐτῶν ὀνόματα τῶν ἐστὶ
λακτέα· ὡς τὸ ρ καὶ τὸ σ· τὰ δὲ ῥήματα τῶν μόνον τὸ
πρόσω· ὡς τὸ λ καὶ τὸ μ· διὰ τί οὖν ὅτι οὐκ ἀναγ-
κάζομαι διὰ καὶ ὁμοζυγοῖς, τὰ αὐτὰ ἀν-
δέχεσθαι πάθη· καὶ ἄλλως ὅτι ἵνα φυσικώ-
τερον τὸ τοιοῦτον πράσσωσι, φαμὲν ὅτι τὸ C τε
λικόν ἐστι ὄνομα· καὶ ἡ φωνὴ δὲ τοῦ ξ καὶ ψ
κατὰ τὴν ἐκφώνησιν ἐμφαίνει ὅτι λακωνικόν ἐστι τὸ C
καὶ τελευταῖα δυνάμει· εἰ τοίνυν τὸ φύκος μὴ
κεῖται τὸ ὄνομα τοῦ C· ὥσπερ ἐστὶ δυνάμει καὶ κατὰ τὸ τέλος· ἐν ταῖς ξ καὶ ψ λέγομεν
γὰρ τὸ ξ ἐκ τοῦ κ καὶ σ· τὸ ψ ἐκ τοῦ π
καὶ C· οὐδὲν τὸ κοινόν· λακωνικὸν εἶναι ὄνομα

Technographus

Cur. ξ. nō finiat dictiones sicuti ξ. & ψ.

τὸ τε ξ καὶ ψ· τὸ δὲ ζ ἐν τῇ ἐκφώνησιν τελευ-
ταῖον ἔχει τὸ σ· οὐδέποτε δὲ λέξις ἑλληνικὴ
εἰς ἄφωνον καταλήγει· εἶναι ὄνομα τὸ ζ·

Dictione græcā nō definere in mutam

ἀμεταβολα δυ· λ· με· ν· ρ

δευτέραν διαίρεσιν τῶν συμφώνων ποιεῖται τὸν
ὁ τεχνικὸς τὸ αὐτὸ παρεπόμενον· διὰ τί καὶ
διὰ ἄμεν· καὶ φῆς τῶν σύμφωνα τὰ μὲν ἐστιν
ἀμετάβολα τὰ δὲ μεταβολά· καὶ δύο τὰ μὲ-
ἀμετάβολα δυ· λ· με· ρ· ρ λέγων αὐτὰ ἀ-
μεταβολα ἐρῶν ὅθεν· διὰ τὸ μὴ μεταβάλλεσθαι
ἐν τοῖς ὀνόμασι τῶν ῥῆ· μὴ δὲ ἐν τοῖς κλίσεσι
τῶν ὀνομάτων· ἐστὶ μὲν ὀνόματα δύο ἐστὶ τὰ
λικά τὸ τε ν καὶ τὸ ρ· ἄτινα οὐδέποτε μετα-
βάλλεται· καὶ τῶν φῶνα τὸ ρ ἐπὶ οὐδὲ
φαίνεται μεταβαλλόμενον· ὡς ἐπὶ τοῦ ὕδωρ
ὕδατος· καὶ λέγομεν ἐν τοῖς τῶν μὴ εἶναι μη
οἱ τῶν κλίσιν· καὶ ὁ ἡροδιανὸς ἕτερο π
τοῦτο αὐτὸ καλεῖ· μὴ μὲν γὰρ καταλήγ ἐς ρ
διὰ τὸ ρ τῶν λέξεων ἀπαντᾶν· ἐπὶ δὲ ρ ὁρῶν τὰ
τὰ τέσσαρα καὶ μὴ μεταβαλλόμενα βήτοι ὅμε-
λλοιν· οἷον τέλω τέλω· μέμω μεμῶ· καὶ
τὸ φιλῶ δὲ τὸ φιλήσω τῶν· εἰ καὶ μὴ βήτη τε
λευταία τὸ λ· ἀλλ' ἐν τῇ τῶν τελεύτω αὐτὸ ἐν τῇ σ
τῶν ὀνομάζουσαν· ὡς περὶ τῶν τόμενον·

Technic?

ἡροδιαν

Herodianus

φιλῶ

Μεταβολὰ δὲ ἄλλα σύμφωνα ιδ· μεταβάλλ
γὰρ βήτοι ὅμεταβαλλόντων ὅσα αὐτῶν θέματα ἐστὶ ρ

ὕδωρ. ὕδατος & similia ἑτερόπτωτα ab Herodiano uocari.

καὶ ὅτι ταῦτα τῶν ὀνομάτων μεταβολὴ ὅσα αὐτὸ
ἐν ταῖς ἀθήναις τῶν ὀνομάτων τελικὰ ἐφάρμοσεν.
ἔλουσι δὲ τὴν μεσόλεξιν τῶν ἀμεταβόλων καὶ μεταβολικῶν τὸν μὲν δεύτερον αἱρεσιν καὶ ἄλλοι δὲ τρεῖς ἐπὶ διαίρεσιν λέγουσι. τὴν μὲν πρώτην ἐπὶ διαίρεσιν εἰσὶ πολλὰ καὶ ἄπορα. καὶ τῶν ἑξῆς τὴν ἐπὶ διαίρεσιν δύο ἀμεταβόλων καὶ μεταβόλων. ἃ φησὶν αὐτῶν διαίρεσιν λέγει.

τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ῥήματα καλεῖται. μεμφόμενοι λέγουσι πῶς δύνασθαι τὰ αὐτὰ ῥήματα εἶναι καὶ ἀμεταβόλα μὴ ἐπιταμβροῖ ὡς καὶ ὧν χρῶμαι ὅσα μὴ ἐστιν ῥήματα οὐκ ἀμεταπτῶτα τυγχάνει. ὅσα δὲ ῥήματα ἐξαίρεται. ἀλλὰ τὸ ὡς ἀμφοῖν τὸ δύνασθαι ὡς τῶν τοιχεῖ ταῦτα φαῖ ὅπερ ἐδείξαμεν ἐν τοῖς δηλόμοις ὡς τῶν ῥήματα ἃ μὴ καὶ πῶς τὰ δὴ χρόνα ἐκτίμηται καὶ οὐ τέλλεται. καὶ ὅπῃ μὴ τοῖς τὸ καὶ ἀμεταβόλα τε ἐστὶ καὶ δὴ χρόνας μὴ τὸν τόνῳ καλεῖσθαι αὐτὰ ῥήματα. ἢ δὴ ἀτὸ ἀμεταπτῶτα καὶ ἀμεταβλητὰ εἶναι τὰ ῥήματα καὶ δὴ τοῦ ἐξαίρεσιν τὰ λεπτὰ. διὰ τὸ μὴ μεταβάλλεσθαι τὰ εἰπεῖν ἐκμεταφορὰν τῶν χρωμάτων, καὶ ταῦτα ῥήματα καλεῖσθαι τὰ καὶ ἄνευ ῥήματα δὴ τοῦ ἐξαίρεσιν τὰ ἐστὶ καὶ ταῦτα δυσμεταβλητὰ. ἢ δὴ τῶν ῥημάτων καὶ ἀφελῆ τὸν φωνῶν. οὐ γὰρ οὐ δεῖται τὰ ἀλλὰ σύμφωνα δισσὰ κεῖμενα κεῖν τῶν μικρῶν λόγον βαχμὸν τὴν ἀκοῖν. τὴν αὐτὴν δὴ κρίνοντες τὰ μικρῶν λόγον βαχμὸν τὴν ἀκοῖν. ὡς βραδὲ τὰ ἀκρόαν τὴν διακρίνῃ τὴν ἀμφῶν. οἷον βρμὸν τὸ οὐδὲ ἐστὶ μαρδρος ἔλυτε τὸ ὁ μέρος. ἀλλὰ ἐπὶ μὲν τὴν αὐτὴν ἢ

Ligdæ unde ?

ἀκοὴ καὶ αἰσθήσεις διακρίνῃ τὸ ἄμφω. ὅρδὲ τῷ πατρῷ κέμοι δηλῇ τὴν ἐστὶ γὰρ καθαρίσμενε θυμῷ. διὰ καὶ θαλῇ τὴν ἀκοὴν ἢ ἀφέλεια τὸ προφορᾶς. εἰ δὲ τὸ εἴποι καὶ διὰ τῆς εὐτῶ οὐδὲ σπαρμὸν δὴ χῶν ἐχρήσατο ὁ ποιητὴς. λεκτέον ὅτι τοιοῦ ὁμόμαν τοῦτ χρῆσε, τοιοῦ δὴ πάντ' ἐμοῦ τὸ πῶ τὸ ἐπῶ χὴ ἀ πεῖ ἀλόμενος καὶ οὐ δὲ ἐμὴ μέμφε πῶ κολουθήσῃ, ἢ δὴ τῶν δὴ αὐτοῖς ἀμαίμεν χωλάουσι ῥὴ μέτρα τὰ ἑξ.

Τὸ δὲ τέταρτον ὑποδιαιρέσεως οὐκ εμμνήθη ὡς δὴ χρεῖ τέταρτον οὖσι τὸ δὲ μὲν δὴ τοῖς σύμφωνοι. τὸ τὸ δὲ ἐν τοῖς φωνήεσι τὸ δὴ αἰρούσι τὰ σύμφω ἐπὸ πρὸ τὰ δὲ καὶ ὑποδὰ δὲ. Τὸ μὲν γὰρ ὦν σύμφω ἡν μὴν πρὸ τὰ κὰ ἐστὶ. Τὸ δὲ ὑποτὰ κὰ. ὅσα δὲ θέσει τοῖς μὲ τὸ β ἐστὶ πρὸ τὰ κὰ, ὡς βρέφος ὅτε τὸ ῥὸ τοῦ β ἀλείσκεται πρὸ τὰ ὑπὸ μὴ. ὡς ἔφαμεν γὰρ τὰ φθάσαντα τὴν πρὸ τὰ κὰ, οὐδέποτε ὑποτάσσεται βρεπὶ τὸ κὰ. οὐ τὸ ὦν ἔκαστ τὸ σύμφω γῶν ἐὰν τὸ γράφῃ τὴν ἀλείσκεται ὅτι τὸ μὲν πρὸ τὰ κὰ ἐστὶν ἐν ὅτε, ἄλλο δὲ ὑποτὰ κὰ. διὰ τὸ ὦν τὴν τοιαύτῃν διοχέρᾳ τὸ ῥεῖ ὡ πὰ ταῦτ τὴν ὑποδιαίρε.

Τὸ δὲ τὰ ἀρσενὸς ὀνόματ τοιῷ ἐστὶ πέντ γ. ξ. φ. ς.

Τὸ δὲ ἔλαβ αἰδιαιρέσῃ καὶ ὑποδιαιρέσῃ. ζητεῖ δὴ τὸ τῷ ἢ δὴ τῶν τοιῷ ἡμέρη τὸ δὴ αἰρέσεως ὀνόματεῖν. καὶ λεκτέον αὐτὰ εἶναι ἢ δὴ. ὡς ἀλέγομεν ὅτι εἶναι τὸ ζῶον. οὐ ἢ δὴ δύο. λογικὸν καὶ ἄλογον. τὸ δὲ λογικὸν ἢ δὴ δύο. θνητὸν καὶ ἀθάνατον. ἰδοὺ

Quæ semel alia præcesserit. nūqm eis subijciuntur in comprehēsione

∴ ἢ. ἢ δὲ ἐστὶ

γὰρ τὸ λόγος εἶδος ὄν, γένος γένους δὴ δεύτερον·
οὕτω καὶ γένος ἂν ἕν τοῖς τὰ τοιαῦτα· καὶ ἡ δὴ αὖ
φωνὴ ἐστὶ καὶ σύμφωνα· καὶ τὸ μὲν ὧν φωνὴν
ἡ δὴ πρῶτα κ̄ τε καὶ τὰ τοῦτα κ̄ καὶ ὅμοιοι ἡ λῆτ
σύμφωνον, ἡμίφωνα τε καὶ ἄφωνα· καὶ οἱ φιλο
σοφοῖ δὲ ὧν τοιούτων διαιρέσεων καὶ τοῦ διαιρεῖσθαι,
τὰ μὲν πρῶτα καλοῦσι στοιχεῖα· τὰ δὲ δεύτερα ἡ δὴ ἂν
διαιρεῖσθαι, εἰ δύνα. εἰ δὲ μή, ἔτι μὰ αὐτὰ καλοῦσι·
καὶ ὧν δὲ καὶ ἀναγκαῖον ὡς μὴ τὰ τὸ διαιρεῖσθαι, περὶ
τὰ τέλη διελάβομεν ὅτι φυσικοῦ· ὅπως μὲν τῶν τῶν
τέλη ὀνόματι ῥηθῶν· ὅσα τὰ μὲν φαίνεται τῶν κατὰ λόγον
ξυνέχοντα τούτων βάρβαρα ἀποδεικνῦται· ὡς καὶ τὰ
ὀνόματα τὰ παραλυπτομένων· ἀναγκαῖον ὂν πρὸς
θεῖναι τῷ λόγῳ ἀρετῶν κατάτων καὶ κοινῶν καθ' ἕθη
ἀν τῶν· ἵνα ὁμόσε οὕτως· τέλη καὶ ἄρσε
νικὰ ἀρετῶν κατάτων κατὰ θεῖναν τῶν ὄνομα τοιχεῖα ἐστὶ·
καὶ ἄρσεν μὲν ὄνομα τῶν προσέθηκε· διὰ τὰ ἀλλ' ἐνικὰ·
ἐνικὸν δὲ διὰ τὰ δυικὰ καὶ τὰ πληθυντικά· κατὰ θεῖναν δὲ
τῶν ὄνομα διὰ τὸ τὰ λατίνων· ἀρετῶν κατάτων δὲ, διὰ τὸ
τοιόσδε, καὶ τοιοῦτοι· κοινῶν δὲ ὅτι ὡς μὴ τὸ
βαρβάρου καταλήξῃ ἐστὶ φέρωμεν· ὅθεν καὶ τὰ
τῶν ἡ ποιητὴ ἱππότα καὶ ἐφέλκεται φε
μὲν καταλήξῃ ἐστὶ ἐλλὴν ποιητικὸς ὁ Ζεύς.
Τέλη καὶ δὲ ἐστὶ τὰ τοῦ τέλους χαρακτηριστικά· τὸ δὲ
μὴ τέτα ζευ καὶ τὰ ὅμοια κλῆσις ἐστὶν ἄρσενικά·
τὰ δὲ πρὸς τὰ σύμφωνα τὰ κοινὰ ἐστὶν ἄρσενικὰ θη

Technica

λυκὰ· τὰ δὲ τὰ φωνήεντα τὸ ᾱ ἢ ῱ θηλυκά·
τούτων δὲ πάλιν τὸ μὲν ᾱ κοινόν ἐστι τῶν θηλυκῶν
καὶ οὐδετέρων· τὸ δὲ ἢ καὶ ῱ θηλυκὸν μόνον·
Πάλιν τῶν φωνηέντων τὸ ῑ καὶ ῡ τελικὰ ἐστὶ μόνου·
πάλιν τῶν σύμφωνα· τὸ μὲν ν̄ ρ̄ σ̄ κοινὰ τῶν τριῶν γένῶν·
τὸ δὲ ξ̄ καὶ ψ̄· ἄρσενικὰ καὶ θηλυκὰ μόνον.
Τρίτον δὲ βουλόμεθα εἶναι τὸ ὁ· ἄλλος τοιοῦτος.
ἐλέγχεται δὲ τὸ τοῦ χρήσεως τὰ ἀττικῶν οὐκ ὂν
τελικὸν τοιοῦτον γὰρ λέγουσι μὴ ἀπὸ ῡ· τὸ ἄλλος δὲ
σῶθεν τὸν χρόνον, τὸ ῑ πρὸς λαμβάνει· ἐπὶ
δὲ τοῦ ἀθ τοῦ δεικνῦ ἀεὶ θεμοῦ, τὸ μὲν ᾱ ἐστὶ τὸ ξ
ἄρσενικὸν καὶ θηλυκὸν· τὸ ᾱ καὶ τὸ ῱ τῶν τριῶν γένῶν
ἐῶ δὲ τοῦ ἀθ τῶν θηλυκῶν· τὸ ᾱ καὶ ῑ οὐδὲ
μόνον τὸ ῑ καὶ τὸ ᾱ ἄρσενικὰ καὶ θηλυκῶν.
Τρίτον δὲ προστίθεσι καὶ τὸ ὁ· οὐ πᾶν δὲ δεύτερον μέρος
δὲ τέρου τὸ ὁ· φαμὲν γὰρ ὅτι πᾶν οὐδὲν ἄρσεν πρ
ρεσυμματίσ· εἰ μὲν ἰσοσυλλάβωσι κλίνεται ἐκ τοῦ
ῡ τὸ οὐδέτερ· ἵνα τὴν αἰτιατικὴν ἄρσεν ὁμοφωνίας·
εἰ δὲ οὐκ ἔχει τὸ ῡ ἔχει ῑ ἄρα τὸ πρῶτον θεμ·
ἰστέον ὅτι ὡς οὔτε τὸ ἢ τῶν ἐστὶν οὐ τὸ καρῆ· ἀπὸ
τοῦ χέρ ἐστι τοῦ κάρωνος· οὕτω τὸ ξ· παρῆτήσατο
γὰρ τὸ γάλα τῶν ξ καταλήξ· καὶ τοι ἡ λαῖ γέ
ὁμολογεῖ ἀθ τῶν ὁ ξ· παρῆτήσαν δὲ τῶν εἰ ξ
καταλήξ· ὅτι οὐ θέλει τὰ ὑπερμ συλλαβῶμα
χρῆ καταλήγοντα τὸ τοῦ θέτα ἀν εἶν·
οὔτε τὸ ὢ τῶν ἐστὶ· τὸ γὰρ δῶ, ἐκ δωμάτου.

ἄλλο

τοιοῦδ.

τοιοῦτον attici dicunt p̄ τοιοῦτο

Ra declinatio

. η̄ & ξ̄ nō esse terminatiuas neq: item . ω̄

λῶ

Ra declinatio.

καὶ τὸ ῥ τοῖ παραιτητέον ἐπὶ ἀκαρόμιτα ἐστὶ τὰ
τῶν τοῖ ὀνόματα. Δυϊκῶν δὲ τελικὰ α ε ω
τὰ τελικὰ τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῶν δ ξ ψ τρίκλιτα γίνεται.
πάντα γὰρ δ ξ ψ τρίκλιτα ἐστὶ ἢ ἡ λ, ἢ μὴ ἐν εἰσὶ
τρέ· τὸ δὲ ἢ εἰσ ᾶ, τὸν ἀ θ τῶν δυϊκῶν ποιεῖ· ἡ
δὲ εἰσ ᾶ καὶ ἀπὸ ῶ λ, ὁμόφωνα αὐτῷ ἔχει· ἢ ἀπὸ
τῶν ἀ θ τῶν τῶ λ δεῖ καινομίζειν· ἀρμόζει γὰρ ἀπὸ οἱ
δίφωνα λ ἀποβάλειν μὴ τὸ ἰ· τὸ δὲ ο εἰσ ῶ τρέ· ἡ
δὲ ἀπὸ αῖ, ἀποβὰ τὸ ἰ τὸ δὲ α φυλάττει· εἰ δὲ ἀπὸ
εο, ἀποβὰ τὸ ο· εἰ δὲ εἰσ ου ἀποβὰ τὸ ο· καὶ
τρέ τὸ ἰ εἰσ ο· ἐὰν δὲ εἰσ ῆ διαιρεῖ τὸ ἢ εἰς δύο
εε· ὅθεν ἀκολουθοῦσι ἢ ἀ θ τὰ ὅσα· ὅταν ὁ
ποιητὴς λέ ὅσε φασὶν· κατὰ ἀποβολὴν δὲ ὅτε
ρον ε· οὐδέτερον ἐστὶ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ὅσος ζ
βέλος· τὸ δὲ ἢ οὐκεῖ πέρ ἐστι δὴ ἀπὸ σῶν αἱρέσεων
ἐστὶν· οἷον τὸν δυμοσθένεε τὸν δυμοσθένη.

ὅσε · unde

Πλαγιωτικὰ δ ζ· ἰ· σ· α· η· τὰ γὰρ ὀνόματα τῶν τ
τέ ξ τὸ μὲν ἰ καὶ ο· ἐκ τῶν ἀ θ τῶν δυϊκῶν γίνεται
τὸ δὲ α φωνικῶς προέρχεται· καὶ τὸ η κατὰ συ
γαίρεσιν· ὧν γὰρ ἀ θ δυϊκὲ ἐὰν μὴ εἰσ α λ ὦσι
θέ τῶν ἰ ποιῶ τὸν ἀ θ τῶν λ· εἰ δὲ εἰσ ῶ ἢ σι· ἐ
ὰν δὲ εἰσ ε, τὴν προθέσα τοῦ ο· αἱ εἰσ οι λ
ἀ θ ὀλιγωτὰ ἀπὸ ἀρσενικῶν ὀνομάτων γίνονται τῶν εἰσ ῶν.
θῆν ὃ τῶν εἰσ ῶ· αἱ δὲ εἰσ ο λ γίνονται ἀπὸ ζω
θέτων γίνονται, τὰ ἢ ἢ σ λ γόντων ἀρσενικῶν π
τῶν ζ δφ· καὶ ἀπὸ τῶν εἰς εἰσ ἢ τὴ ε π τὴ ε μ

ἀπὸ τῶν ἢ ῥ ξ ψ· ἢ ἀπὸ τῶν εἰσ ου ἢ ἀπὸ τῶν
εἰς ῶν, τὰ δὲ εἰσ α λ ἢ οὐ ἀπὸ ἀ θ ἐστὶ τῶν εἰσ α,
ἢ εἰσ η λ ἢ· τὰ δὲ εἰσ η ἀπὸ τῶν εἰσ αν· ζωαρίθ
μεῖ δὲ τὸ η ἀπὸ ζωαιρέσεως ὅτι ἔστι τὰ εἰσαγόμε
νου διαλέγεται· οἱ δὲ ἐφεξῆς μεθοῦ οἱ ἐπιρρεπέστεροι
τροῦ τὰ ἀμφιβόλα: περὶ συλλαβῶν

Ἀκολουθοῦσι μὴ τὸ τοῖ τὸ συλλαβὴ ποιεῖ λόγον· ἢ
γὰρ συμπλοκὴ τῶν στοιχεῖ, συλλαβὴ ἀπὸ τελεῖ·
διὰ ἑξῆς οὖν πρότερον τὰ τοῖ εἰκότως μεταβέβη
κεν εἰς τὰ ἀπὸ αὐτῶν συγκείμενα· λέγει δὲ τὸ συλλαβ.
διά τε τοῦ τὸ φῆ ὅπερ κυρίως ἐκείνη κέκλησο
ἡ ἀκουσα σύλλη τῶν γραμμῶν· εἰ δὲ ἔβ ἔρος φω
οὐ κατὰ ἡ κυρίως σῶ· ἀλλὰ καταχρηστικῶς· ἀφελ
δὲ ὡς εἰσαγο τὸν σῶ ὡς πρὸς εἰσαγομένων τῶν ἄλλοι
οὐ μέρος· ὃ γὰρ ἀληθὲς ὅρος αὐτοῦ, οὗτός ἐστι·

ὅρος σῶ

Συλλαβή ἐστι σύμπλοκή τοῖ καταλλήλου φέρα τό
γον καὶ ἐν τῷ ἀδιαστάτως λεγομένη· καὶ εἰ μὴ οὕτω
ὁριούμεθα, ἔσοιτο καὶ αἱ λέξεις συλλαβαί· οἷον ἀρι
παρχοῦ βιβλί ἔγραψε· συμπλοκὰ γὰρ ἀλλήλων αἱ
αὐταὶ λέξεσι· ἀλλὰ τρεῖς συλλαβὰς καταλαβόρον ὁρ
ωρίσαιτο τεχνικός· εἰ δὲ εἴπῃς ὡς οὐδὲ τῷ ὅρῳ
τῶν πτῶσιν αἱ μορφαμμάτοι· σύλληψις γὰρ οὐ
κέχρωται μάθαμε ὡς ἀπὸ τοῦ πολυμάθορτος ἐστὶν ὅρος.
ἀπειροι γὰρ εἰσιν αἱ συλλήψεις ἀριθμοῦ. ἐπὶ δὲ μέρ
ρα αἱ μορφαμματοι· καὶ εἰ ὡς θέλοι πλέον ἐπικρατῆν
ἑκάστοτε· καὶ δὴ τὸν μὲν κυρίως καλοῦσι συλλαβὴν, τὸν δὲ

ὡστε τὸ πλέον ἐπικρατῆν ἑκάστοτε

∴ cf. γραμμάτων

καταχρῆσθαι· καὶ δὴ καὶ πολλοὶ τῶν ἀρχαίων ποιητῶν οὐκ ἐμποιοῦσι· οἷον ἀ καὶ οὐ λέξει· καὶ λέξιν λόγῳ· οἷον ἀράμενοι· Καὶ οὐδὲ τοῦτο ἀρκεῖ πρὸς τὸ ἀπὸ μονογράμμου τὲ ἑξαγράμματον προκόπτει· οἷον ἀ βα· γα· δα· κρου· κραγξ· ὅσοι γὰρ ἑπτάγραμμα τὸ ὀρθὸν εἶναι συλλαβὴν βαζόμενοι τὸ δραγξ, πολαίουσιν· ἐπειδὴ καὶ πολλοὶ οὐκ ἔχουσι καὶ ὑπὸ λόγου κωλύει· οὐδὲ πολεσάρος εἰσδύοσι σύμφωνα λήγουσα δφ' πωρδλήγει· καὶ ὁ τὴ ἑξάγραμμα κρίσιν ἔχει· εἰ μέσω λέξεως ἀεσχουρσόν· ἑπτάγραμμα τὸ γὰρ οὐδέποτε· τὴν οὖν ἡμεῖς ἴσην σε εἰ μέσω λέξεως τελείως ἀριθμός, ἀπηρτισμένην καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τὰ μέρη, ἐξῶν σὺν ἑαυτῇ ἔχει· τέλειος γάρ ἐστιν ὁ τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσιν ἴσος ὤν· ταύτῃ τοι καὶ τὸν ἡρωϊκὸν μέτρον πρὸς τὴν μῆ ἑπτάμετρον· ἐπεὶ ἑξάμετρόν ἐστιν ὄνομα δὲ τὸ μέτρον σε εἰ τὴν ἐξ· ὡς τὸ ἀγαμεμνονίδης· τοῦτον γὰρ μεῖζον οὐκ ἔστι· πολλῶν δὲ ἐκ διαφορᾶν ἐν ὡ τέσσαρα· τὸ μὲν β' ἄφωνον ἐστι τὸ δὲ τέτταρα μὲν ἄβολον· οἷον σκῆπτρον· ἰσχρός· ἀλόγως δὲ ὧν ἐν τῷ τέτυ δυάμενος ἐκφέρομεν τὸ πολὺ γ' πρόσωπον· μὴ δυναμένοι πρὸ τοῦ τ θῆναι τὸν ὡς πῶς μερόπων μερόπων διὰ τὸν προφημένων καιρὸν ὥπερ θέμενοι, οὐκ ἂν ζητήσαιμι πόθεν τὸ τετύπται, πρὸς θε τοῦ μ ποιῆσαι τὸ πολὺ γ' πρόσωπον· καὶ ἀπο

ς ἑπτάγραμμα· septé littera· syllaba· aut certe sex si duplex pro una cõnumeret·

Rª. orthograp

sex syllabæ in uno nomine simplici nõ plures

Rª. orthogr·

Cur nõ dicimus τέτυπται in 3· ꝑsona plurali notam· documẽ·

∴ ſt· ἐχθ

·/·1·ꝑ circũ logum·

τελεσθῆναι συλλαβὴ διὰ πρὸ τὴν ἐκφορᾶς, ὅπερ ἄτοπον· Πάλιν ἰστέον ὡς πᾶσα σύ, εἰς βούλεσθαι τὴν τὲ ἔχει ἡ ξ, ἢ τὸ ζ· τὸ τέλευταν δὲ ἐν τῷ ἀμέτρῳ· καὶ κατὰ τοῦ τὸν λόγον οὐκ ἀνέχοντο τοῦ ἀρῦ ἐξ εἶναι τὸ ἄρα· ἀλλὰ ἄρμενος τοῦ ἄρμος· καὶ κατὰ συμποτῶν ἀρνός· πῶς οὖν τὸν σφίγξ πραγξ εἰ τελικὸν τὸ ξ· οὐ πολὺ ἀλήθεια τὸ ἀμέτρον· ῥητέον ὅτι τὸ ξ ὡς ἐν ἐχθὲς· ἐστὶ τὸ ῥ εἰς τὸ γ· Πάλιν ἰστέον ὡς πᾶσα σύ ἀπὸ φῶ ἀρχομένη καὶ τὴν τρίτην ἔχει εἰς φῶ λήγουσα· οἷον θεός· καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον οὐ λώβας τοῦ χωλῶπος τὸ τ ᾶς σύ εἶναι κατὰ λήκτικὸν· ἀλλὰ τὸ δευτέραν ἀρκτικόν· Καὶ τοῦτο δὲ ἰστέον· ὅτι πᾶσα συλλαβὴ φῶ μὴ λήγουσα καὶ τὴν ὑπὸ φῶ ἀποφῶ ἀρχομένην· σύλλαβή ἐστι κῦρος ὡς σύλλαβος σύμφωνον· Κυρίως λόγῳ· ἀεὶ φωνῆεν φῶ μὴ εἶναι σε· ἀλλὰ ἐρούμεν· ὅτι οὐδὲ καινόν ἐστι τὸ φῶ τὸ τοῖς σύμφωνοις τὸ ἐρεῖν τὸ φωνῶν τελείως ὑπὸ ὅσα τὸ ὅρου τὸ σύλλαβε· ὡς τὸ φῶ ἐστὶ τὸ ἀριθμῶν οὐκ ἐκβάλλομεν τὴν μορά· ἐστὶ γὰρ ὅρος τοῦ ἀριθμοῦ· ἀριθμός ἐστι μονάς σῶ· εἰ οὖν τὸ ἐν τὸ ἡμιμορίου οὐ χάριν ὄντος οὖσα ἀριθμὸς ὡς ἀστῶ· οὐδὲ· ἀλλὰ ἐρῶ ἡμῖν ὅτι ἐρῶ καὶ τοῖς ἄλλοις τὸ εἶναι τὸν φῶνον ἐκβληθήσεται τὸν κλείθεται ἀριθμοῦ· καὶ οὐδὲ τὰ

Rª. orthog

ἄρα

σφίγξ· σεάτξ cur· ꝑ· ſ· ante· ξ

Rª orthogra· pulch·

Rª. ortho·

οὕτως οὖν καὶ τὰ ἀπὸ μονογραμμάτων συλλαβῶν.
οὐδὲ καὶ ἀποφθέγγεσθαι τινὰ σημαινόμενα τῶν συλλαβῶν.
εἰ καὶ μὴ ἐμπεσεῖν ἔχομεν τὰ ὄρα. φασὶ δὲ τὴν
ὠδὴ οὐκ ἀλλ' ὠδὴ ἀφαιρεῖν τὴν μετρῶν ἔγρα. τὸ γὰρ
πεῖν συλλαβὴ πεῖν μετρῶν ἐστιν. οὐδὲ ἐποίησεν.
ὠδὴ ἄρα ἀπὸ τινὸς πρώτου ἡλικίας σωματείας ἔχοι
οἱ παῖδες ἐπὶ τὸ δεῖν τὰ τοῖχον. ὁρᾶδε καὶ τὰ ἀ
θεῖναι ὅπτ' σύμφωνα καὶ πολλὰ ὧν οὐκ ἀπο
τελοῦσι συλλαβή. τὰ μὴν τοι φῶ καὶ ὑμῶν ποιεῖ.
ὅιον καὶ βοῦς. ἔστι καὶ καὶ λέξις ἐθνικὴ. ἀφ
οὗ γνωκὴ καὶ ὁρός. καὶ τὸ βοῦς οὐκ ἔτι τοῦ ζῴου.
ἀλλὰ σημ' ἀποκεκομμένου. ἀπὸ τ' βοῦς ἐστιν.
αἱ γὰρ σύλλαβαὶ καθ' ἑαυτὰ οὐδὲν σημαί:

περὶ μακρῶν συλλαβῶν

πρῶτον σημ', αἱ μὲν εἰσι μακραὶ. αἱ δὲ βραχεῖαι.
αἱ δὲ κοιναί. εἰδέναι δὲ δεῖ ὅτι ἔχουσι τὴν
πρὸς ἀλλήλας σχέσιν. φαμὲν γὰρ ὅτι τὸ μακρὸν
πρὸς τὸ βραχύ ἐστι μακρόν. καὶ οὐ καλῶς ἐστὶ
γνῶναι τὴν δύναμιν τῶν μακρῶν καὶ τῶν βρα
χέων. εἰ μὴ ἐκ τῆς πρὸς τὴν σχέσεως. πάλιν ἡ κοι
νὴ τῶν πρός τι ἐστὶ. καὶ λέγομεν αὐτὴν ἢ κοσ πρὸς τὴ
ἀκοὴν μὴ μὴ δηκαὶ ἰδιάζουσαν ἔχειν τὴν ὀξύν. ἢ κοσ
πρὸς τὰ δύο τὴν τε μακρὰν καὶ τὴν βραχεῖαν.
ἐκεῖνον γὰρ ἐστὶ κοινὴ καὶ οὐ χ' αὐτοῖς. ἴν' ὥσπερ
κοινὸν οἱ κοινὸν δύο ἀδελφὼ εἶναι φαμὲν. οὕτ' ὡς
ταύτην δύο σημ' ὡς πρὸς ἀλλήλους δὲ οὕτως οἱ

ποδὶ ἐξὴν τοὺς
σίχους

Syllabae p se ipsas
nihil significant
ergo. χρ. & βρχ
quando significat
aliqd nõ erunt
syllabae.

κοινὸν ὅρον τὸν μακρᾶς συλλαβῆς. ἀλλὰ φύσει τῶν
μέρεσθαι. οὐ μέτρῳ δὲ ἀλλ' ὑπερχῆ.

ὅρος μακρᾶς συλλαβῆς

Ὅρισε δὲ τοιῶν αὐτὴν οὕτως. μακρά ἐστι σημ', ἡ
ἔχουσα μακρὸν φωνὴν ἢ μηκυνόμενον. ἢ μὴ
πρὸς χρόνον μόρφωσιν ὀφθόμενον. οὕτως ὡς ἐξῆς εἶ
ναι σύμφωνον ἢ τὸ ἐλικὸν αὐτὸ τὸ τινὸς συλλαβῆς.
ἢ τινὸς ἐξῆς ἀρκεῖ. εἰ δὲ μὴ οὐκέτι ἀρμαξ
μακρά. ἀλλὰ κοινή. ὡς ἐκ τοῦ πρὸ ἐρόμενος δὲ
ὅτι περιττὸν ἐν τῷ λέγεσθαι. ὀλιγάκις μὴ γὰρ ἐστὶ
μακ' σημ' πολλαχῶς δὲ λέγεται. μ. μακρὰ συλλα
βὴ λέγεσθαι. οὐχ ὡς ἔτυχε τῷ μακρᾶς σημ'. ἐὰν ὀφρι
κὸς τὸ ἐν ἑκατέρῳ ἢ τὸ σύστολον λέγεσθαι. ἀλλὰ κατ'
ὠδὴν. τρόπους δὲ τοὺς σχήματι σμὲν διαφορᾶν.

Technic?

Technic?

Καὶ φύσει μὴν ἤτοι ὅταν διὰ τῶν μακρῶν στοιχείων ἐκ
φέρεσθαι. εἰ πρὸς φύσιν καὶ θέσει προτάττει τὴν
φύσιν. ἐκβραχυγρήσιμα ἐστὶ καὶ δὴ τὰ χρήσιμα
προτάττειν τῶν μὴ χρησίμων. τέρον ὅπ' μὲ
τοῖς μὴ χρήσιμοις προτάσσει μακρὸν δὲ χρόνον. ὡς ὅ τοῖς μὲ
σιν οἷς καὶ ἐν ἡμῖν καὶ τέλχρον, ὡς ἡ ἥλιος.
καὶ τετράχρονος ὡς ἡ θρᾶξ. ἀλλὰ καὶ ἐρὸς ἡμῖν
χρόνου. ὡς ἡ οἶ αἶ. αἴτιμεν ἐπαγομένου συμφόρα
τέλεσαι λέγεσθαι μακραὶ φύσει δὲ μακροὺς χρόνους
καλεῖ διὰ τὸ ἐκ τοῦ χρόνου τοῦ κατὰ τὴν προφορᾶν φῶ
νῆ καὶ τὸ μακρὸν λέγεσθαι. ἐπεὶ τὸ μὴν στοιχεῖον φω
νή. τινὸς δὲ φωνῆς, ἡμὴν ἐστὶ μακρά. ἡ δὲ βραχεῖα.
τούτων τῶν στοιχεῖ, τὰ μὴν ἐπὶ μὴ κεκτῆσθαι ἔχει τῶ

ἐρυθμικοὶ

Carpe hinc qd Rhythmici

· ll · cf · μακροῖς ∴ legendúputo · ἄρες
ἄρες · citat · n · ho
mery

ἐκτείν

ἀρα δὲ βέστι μοι τὰ δίφθογγα καὶ τὰ δίχρονα διὰ πάν-
τὸς ἐκφέρομεν · λέγεται δὲ ὅτι ἐν μὲν τοῖς μετὰ κοῖς ἐκ-
κτωνῆδὲ ἔστιν · τὰ δὲ δίχρονα καὶ τὰ τῶν φθόγγων
καὶ χρόνων τῶν πλαγίων · ἰδοὺ γὰρ τὸ ἄφ ἐφ ὁ
μακρὸν καὶ βραχύ · ἔχει δὲ ἄ · βέστιν οὖν καὶ ἡμῖν
ὁμοίως χρήσασθαι τὸ ἰ ὁμοίως ὡς τὸ φίλε καὶ
γνῆτε · βραχὺ δὲ ὡς τὸ ἀλλὰ φίλος θᾶμα.
θέσει δὲ ἤτοι ὅταν εἰς δύο σύμφωνα · θέσει δὲ
λέγεται ὅτι κατὰ θέσιν καὶ γέρεσιν τινὰ ἡμῶν μακρά,
οὐ γὰρ κατὰ φύσιν · τίθησι γὰρ τὸ καὶ ποιεῖ τὸ
μὴ οὖ τῶς ἄρ ἐν ἐκφύσῳ · ἀλλ' ἐν τῷ τεχνήσει δὲ
μεθόδῳ λεγόμενον · οἷον τῶδε τῶ γαῖ τῶ κόρα
τὸ μέλαν · καὶ τῷ λάρῳ δὲ λεγε · ἐὰν οὖν ἕτερ
αὐτῶν ὅμοιον τῷ ἑτέρῳ ποιήσουμεν χρόνῳ,
τὸν μὲν λάρον μέλαινα τὸν δὲ κόρακα λευκόν.
τότε τὸ μὲν φύλλον κόρακα λέγομεν · τὸν δὲ θεόν.
τὸν μὲν φύσει μακρὸν · τὸν δὲ θέσει. πρῶτον
δὲ τρόπος τῶν θέσεις ἐστίν, ὅ εἰς δύο σύμφωνα λήγει,
ἡνωμένα ὄμερος · ἵνα τρὸ τῶν δύο σύμφωνον
ἔχει βραχὺ δὲ ὄφθαλμον, διὰ τὸ ὄνομα θέσει · ὡς σύμφω-
νῶν προσφέρομενον αὐτῶν ἀπὸ ἡμιχρόνου θέ-
σει μακρὸν γέρεσθαι · δύο τε χρόνω ἀνάδεξαι
αὐτῶν, ἢ δὴ ἔχομεν ἐφ' ἑαυτῷ τὸν ἑνὶ χρόνῳ · καὶ
ὡς ἄρτις χαίρεν τῶν καταγνόσαν βύτῃ σ χ
χαρὶ ἀν χαρὶς τῶ φῶ ὑπὸ τῶν σύμφω · καὶ
τὸ σύμφω ὑπὸ τοῦ φωνήεν τοῦ ἀντιδεδόκο.

Quæstio

Cōpatio inter longas natura & longas diphthongo

Apollo & occidit & gigmit

Larus auis alba

τροφοῦν · τὰ δὲ σωεσταλμένα · καὶ ἐστὶν ἐκ τῆς
φύσεως σωδῆν, τὰ μὲν ὡ τροφοῦν ἐστὶ μακρὰ
τέρα, τὰ δὲ τοῦ ὁ σωεσταλμένα · ἡ δὲ πολέ:
ὅτι καὶ τὸ ὡ δυνατὸν ἐστὶ βραχῦναι τὸ τροφοῦν
καὶ συστεῖλαι τὸν χρόνον αὐτοῦ, λεκτέ · ἀλλὰ φάρε
ταὶ τί τὸ τὰ φύσιν ποιῶν · οὐ γὰρ καὶ ἐστὶ τὸ βᾶς
βαρβαρίζοντων · δυνατὸν μὴ γὰρ βαρβαρίζειν,
οὐ μὴν νῦν ἐστὶ οὐδὲ ἐλλῆνικόν. Κ αἰφύσει μὴ
εἰσὶ μακραὶ σ, τρεῖς · φύσει δὲ εἶπ οὐκέ
ξεπὶ τεχνήσωσι τὴ ὁσμὴν · ἀλλὰ ἐκ τῆς αὐτῶν φύσε
γένοντο · οὐ τὰ φέζῃ τὴ σαρὸ ἐπὶ μέσῳ εἰ τὰ δίχρονα
ἀμφίβολον ἔχουσι τὸν χρόνον, ἀὶ δὲ δίφθογγοι αὐ
μφίβολοι μακραὶ τυγχάνουσι · διὰ τὴ μὴ τρὸ δὲ
ταξε τῶν ἀναμφίβολα τὰ ἀμφίβολα · φαμὲν ὅτι
τὰ δίχρονα, οὐκέκσωσῆ εἶναι τὸ μακρόν.
αἰ δὲ δίφθογγοι ἐκσωσῆ · πολλὰ δὲ κῆ ἐστὶ τῶν
τὰ ἐκφύσεως ὁ ὅμοιος τῶν μακρῶν ἐκ σωθέσω.
καὶ πάλιν εἰ τὰ δίχρονα ποτὲ μὲν ἐκτείνεται ποτὲ
δὲ συστέλλεται φύσει μακρὰ αὐτὰ εἰπόμεν · φαμὲν
οὖν ὅτι βραχὺ μὲν ἐὰν ἐκφύσῳ ποτὲ μὲν
ἐκτείνεσθαι · ποτὲ δὲ συστέλλεσθαι · οὐ θαυμαστὸν
δὲ ἡ καθ' ἑνὶ ὑποκείμενον τὰ βραχύ αἰ τὰ ἐρήνεται.
διὰ τοῦτο γὰρ ἀπόλλων · καὶ τοῦ ἀμφίθ καὶ τὴ
αὐξήσεως αὐτὸν ἀγλαΐφωνον ἡ κότων · τοῦ γὰρ
σώζεν αὐτὸν ἀμφίθ γένοιτο · ὁ δὲ ἐστὶ τὸ ἄλλον
τὸ αὐτό · καὶ γὰρ ἡλίου τὰ μὲν λυ · τὰ δὲ ξηραίνει.

τοιόμὲν τὸ ἐκφω διὰ δ φωνήεντ· τὸ δ τὸ μὴ
κὼ σιν διὰ τῶν σύμφωνων· καὶ περὶ μὲν τοῦ εἰσ
δύο σύμφωνα ἢ ὀφείλοντ καὶ δ' αὐτ μηκεύ
εσθαι τὸ βραχὺ φωνῆν, ἀς κοὶ πάντες λέλεκται·
ζητήσειε δ' ἄν τις πόσοι εἰσὶ τῆ σύμφω
νοῦ δεῖ τῶ λῆ συλλαβή· ἀλλ' ἀπὸ μὲν ἑνὸς οὐ δύο
σύμφω ἀρκοῦσι τῆ σύμφωνα βήματ συλλαβ
μιᾶ δ φω οὐχ ἅλις ἐστὶ καὶ τρία σύμφωνα βή
ματ σι. φαμὲν οὖν ὅτι τὰ φω ἐοικ
ἐστάναι· τὰ δὲ σύμφωνα φορτίοις· ὡς τὰ μὲν
αὐτὰ μὴ μνήμ ὡς ἂν εἴ τις τὶς αὐτὰ φωνά· τὰ δὲ ὡς
ἑτερόκλητα καὶ ζωῆ ἐν ἐκφωνούμενα· αὐτὰ δ'
καθ' αὐτὰ τοῦ προφορεῖ μὴ τυγχάνοντα ὡς οὖν
οἱ ἐστάναι· ἐπὶ μὲν τῶν ὤμων καὶ ἐπὶ τοῦ νάτ
τοῦ ὀπισθεν πλείονα φέρειν δ ὠνάνται ἐπιφέρε
σθαι ἢ περὶ ἐμπροσθεν ἐπὶ τῶν χειρ, οὕτω καὶ τὰ
φωνήεντα· ὅπισθε μὲν τῆ σύμφων· φέρει
δυνάται· ἔμπροσθεν δὲ ὡς ἂν ἤ τοι τὶς διὰ
τῶν χειρ τῶν σύμφωνων βάρος οὐ δύνατ ἂν
θέλκειν· καὶ μὴ ἤ τοι τὶς τὸ τρᾶγξ ὁπὸ ξ δὴ
πλοῦν ἔχον δοκεῖ τῆ ἔχειν σύμφωνα· ἀπε
δείχθη γὰρ ταῦτ μὴ συγκεῖσθαι ἐκ δύο σύμφ
ἀλλ' εἶναι μακρὰ σύμφω· πολλὰ δὲ εἰ δύο σύμ
φω οὐ λῆ, ἢ μὴ τὸ ἅλς· μάκαρ· τύρβο· δά
μαρ· χόρξ· τρᾶγξ· λύγξ· σάλπιγξ· πῶνγξ·
δλλη δ' ἐστὶ κατ' ἀλῆ· καὶ ἀπὸ ἐπὶ φο· κατα

Syllabá núquam definere in .3. cónsonantes

Pulchra & lepida comparatio

Duplices nón ée compositas ex duabus litteris sed esse cónsonántes longas.

χόρξ

λυξι μὲν ὅταν ζωῆ μὴ μόνον ἢ τὸ ζ ἢ σύμφω
ἢ σύμφω φω προκοῦσι μὲν φω· καὶ τὸ ἅλς ἀρα
γμῆ ὡς ἐρμᾶ συλλαβῆ σωεκφω ὅμ πάντα·
ἐπὶ φο δ ὅταν διαστήσωσι ὡς ὀβῆ τ ἀμφω
κὰ προσ ἐρμὲν τοι τὸ ἄρτος, τὸ μὲν λῆ τὸ ρ· τὸ δ
ἐπὶ φέρει τὸ τ· ἢ ὅταν βραχὺ ἢ βραχυόμεν·
δ δεύτερος τρόπος ὅταν ἐπὶ τῶν βραχέ φίσι
ἢ δ χρόν ἐπερεχθῆ δύο σύμφωνα· τότε δ' ἡ
μῆ αἰ ἀγμὴ μακρά· ὅτι ἢ βραχὺ ἕνα χρόν
ἔχει· καὶ ἑκατορτῶν σύμφωνων ἡμιχρόνον·
ὥστε ταῦτ σωερχόμενα ἀποτελῆ δυοχρό
νου· ἢ δὲ μακρὰ ἐκ δύο χρόνων· σωίστα
ὥστε γίνεσθαι δὲ μακρά· βραχὺ δ' εἴπε
τὸ ε ἢ τὸ ο βραχυόμενον δὲ ἐν τῶ δ χρόν·
ἢ ὅταν εἰσ ἀπλοῦν σύμφωνον· διὰ τί φέρει
οὕτω ὁ τρόπος τοῦ πρὸ αὐτοῦ ὅτι ὁ μὲν τῶ ἐξ
ἔχει ἀπὸ σύμπεπλεγμένου σύμφωνον ἀρχο
μένων· ὁ δὲ πρὸ κείμενος ἐν διαστάσει ἑκάστου
μφωνα· ἔτι δ' ὅτι ὡς οἱ χρόνοι οὗτοι ὡς
πρὸς τὸ ἑπόμενον φωνήεντων τίθενται· δυνάμενοι
καὶ εἰς τὰ δεκαεπτὰ σύμφωνα· καὶ εἰς μὲν
τὰ δύο μακρὰ, λέγω δὴ τὸ ῑ καὶ τὸ ῡ μακρ
τίθενται· καὶ εἰς τὰ δύο βραχέ βραχέα· εἰσ
δὲ τὰ δὴ χρόνα ὅτ μὲν μακρὰ ὅτ δὲ βραχ
κατὰ ἀναλογίαν· εἰσὶ δὲ τὰ ἰδίων ἁπλᾶ τὰ
βραχέα διὰ τὸ ἐκ δύο σύμφωνα σωεστηκέναι

κατάλληξις ὑπὸ φορά

Quæhibet consonátiú habet dimidiú temporis. ergo duæ facúnt unú. Ideo sequétes post breuē facúnt illā lōgā

χρόνοι .2. macra & brachia sup consonantes etiá sunt, potentia positę nō actu, ponentur autē nō βραχέα sed ἡμι βραχέα ut paulo post

∴ Egregia menda pro τί διαφέρει

.1. πως .2. διπλᾶ

βραχέα

.3. ἡμι forte nā quæhibet consonās habet dimidiú temp) ut paulo ātē

ἡμιβραχέα.

βραχέα τήδε

Brevis syllaba

συμπτεκόμενα δὲ τὰ σύμφωνα τοῖς φωνήεσι ἀποτελοῦσι τὴν γραμματικὴν φωνήν· οἱ δὲ τύχοι φωνῆεν βραχύ· προδύο σύμφωνα ἢ ἐν φωνῆεν πλείστα μὲν τὰ λαβόντα ἡμιβραχέα· τὰ δὲ δύο σύμφωνα καὶ τὸ ἐν φωνῆεν βραχὺ τελοῦντα βραχέα· ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὴν τελεία μακρά· περὶ βραχείων συλλαβῶν.

βραχὺ δὲ συλλαβή ἐστιν ἡ ἔχουσα βραχὺ φωνῆεν· ἢ βραχυόμενον· μὴ ἐπὶ τέλους λέξεως· οὕτως ὥστε μὴ εἶναι μετὰ ξ ὑ τοῦτο τοῦ φωνήεντος· καὶ τοῦ βύτης ὑπὸ συλλαβὴ φῶς σύμφωνα πλείστα ἔχουσα ἀπλῆ· ἀλλ' ἤτοι εὐ ἢ μὴ δὲ ἐν τέλει κεῖται καὶ ἐπὶ τέλους λέξεως διάστασιν κοινὸν οἷον τὸ προσοίκον πυλῶνος καὶ μέτρα δὲ οὐκ ἐλαθεν ἡμᾶς· τὸ μὴ δὲ ἐπὶ τέλους λέξεως μὴ εἶναι πολλὰ σύμφωνα διάστασιν κοινὸν· περὶ κοινῶν συλλαβῶν.

ἀλλ' ὅτι οὐχὶ ρίσαι τὴν κοινὴν ὅτι· οὐ γὰρ ἐστὶν ἀλλὰ μία ἡ κοινὴ φανερὸν ὅτι ἄθεν· τὸ πῶ θάνε ταῦτα τὶς οὕτως· τὸ δὲ ἢ οἱ τοῖς τὶς μακρὰν συλλαβὴν καὶ φῶς· τὸ δὲ βρᾶ, καὶ πάλιν ἐρεῖ ὅς· εἰ δὲ ἐπάλοι κοινὴν ὁ τὸ ὡς, οὐκ ἂν τολμήσειεν φῶ· ἢ αἱ· ἢ οἱ ἢ ἢ· μακραὶ γὰρ αὗται· καὶ κατὰ κεχρήμεθα αὗται ὁ ἀεὶ βραχέων· καὶ κατὰ τὸν δέον τὸ καιρόν· τρεῖς δὲ τρόπων εἶναι φῆ τὸ κοινὸν· ὡς τὸ προσφάτως ὁμοιόμενον· εἰσὶ δὲ δύο καὶ δέκα

Duodecim modis fieri cómune syllabam. nota.

δυσὶ μὲν οἱ τὴν μακρὰν φύσει βραχεῖαν καταφέρεσι· δέκα δὲ οἱ τὴν βραχεῖαν εἰς μακρὰν ἀναφέρουσι· ὧν αὐτὸς τὴν ἔμπαν παρέθετο τῷ τέλει τὸ κοινὸν σύλλαβον· ἔστι τοίνυν τῶν δύο τρόπων τῶν τὴν μακρὰν ἀς βραχὺ καταφερόντων, τῶν τοῦ ὀνόματος φωνηέντων· τρεῖς ὧν φυλακὰς ἔχει· τὸ εἰς μέρος λόγου καταλήγειν· καὶ τὸ εἰς φῶ καὶ τὸ τὴν ἐπὶ φῆ λέξιν ἀπὸ φῶ ἄρχεσθαι· ταῦτα οὖν τὰ τρία ἑκάστη μακρὰ ἔχουσα φύσει βραχὺ καταφέρεται· ῥάων μὲν οὖν τοῖς γράφοις ἡ τοιαύτη κοινή, ἐὰν εἰς μέρος λόγου ἢ τὸ τελευταῖον μὴ μακρά· ἢ γὰρ ἀφαίρεσιν διαχωρίζουσα τὸ τῆς μακρᾶς ἀπὸ λέξεως ἑτέρου προσοιζάνει· ἢ τὸν δὲ ἐν μέσῳ εἶναι κοινὴ ἐὰν κατὰ τὸ μέσον τῆς λέξεως ἢ κοινὴ τέσσαρα· ὡς παρὰ τοῦ τῶν ὀρεῶν ἀείδεσθαι αὐτὰ· παρίωσι δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ· οἱ δ' ἄρ' ἐπὶ νῶι σφέων· τίαι χρὴ ταῦτα λέγεσθαι· καὶ ἀμφὶ πόδεσσι χαμαιδράμαι· καὶ σύ γε χαμαιευνάσθαι ἑξήκοντ' ἄρ' τὸ· καὶ ἴσως διὰ τὸ φαντάσθαι τὴν ἀπαρέσκειν ἀπωρτήσθαι τὴν λέξιν βύτω χαμαὶ ἀρήσατο τὴν τοιαύτην κοινή· ἐὰν δὲ βύτῃ ᾖ δὲ τέσσαρα κοινὴ τελέσσω τρανῶ ποιήσει τὸν λόγον· ὡς βύ τῷ ἕκτορ ὅ γε προιάμενος· καὶ θεὸς βαλὼν θεμώνοσ ὅ οὐ τελαμώνιος αἴας· ἢ ὅτε βραχεῖ ἢ βραχυόμενῳ φῶ· ὁ δεύτερος τρόπος τὸ κοινὸν λήγει ὀξεῖ βραχεῖ ἢ βραχυόμενῳ διηρόω ὦ

observationes

Primus modus cómunis syllabę tres observationes cóplectit.

De cómun syllaba

Secundus modus cómunis syllá.

deesse videtur negatio μὴ ut statim appareret

φέρηται δύο σύμφωνα· ὧν τὸ δ' ἕτερον ὑγρὸν ὅ ἐστιν ἀμετάβολον· τὸ δὲ ἕν τοῦ μετὰ τοῦ ὑγροῦ ἄφωνον ἢ καθ' ἕν ὅ ἐστι κατὰ συλλαβήν· ἵνα δὲ μὲν ἡ ὅδε ὦσι φέρηται· τῶν γὰρ ἀθέρει σύμπλεκόμενον τὸ εἶον ζῷ ὁλιθαέρφιποι εἰ τὸν ἥλιον· δεῖ ἀμφω ἐπάγεσθαι· εἰ γὰρ ὁ μὲν ἡ τὸ δὲ ἐπῶφε μακρὸν γίνεται· ὡς τὸ εὐ ρασδμιήθου βῆδε μέασ· χρὴ τοίνυν ἀμφω ἀρ κτικὰ εἶναι τοῦ ζῷ ὅ· ὥστε οὐδ' ὅσα ἀρ ἐπὶ τὰ φῶ ἤτοι φορὰ ὡς ὥστερ ὑφ' ἕρα τόμον τὴν δυνάμε τῶν δύο σύμφωνων ἐκδίδωσι ✻ διὰ τί δὲ δύο ἄφω· ἢ δύο ὑγρά, οὐ ποιοῦσι κοινὴν· φ μὲν ὅτι τὰ ἴσα καὶ ἐλάττονα ἢ τῶν ἀγίστων λι ἐστὶν ἰσχυρότερα· ὡς ἐπὶ ζάλου· ἡμιόνου ζ ζεύγων ἡμιόνου καὶ βοός· τῶν οὖν τὸ μὲ καὶ κοινὴν ἐποίησε· βῆ τῶ τὼς μὲν ὁμμισαρχεῖ ἐφ ξύνοσ· φαμὲν οὖν ὅτι ἄφων τρὸ ἀμετα βόλου ἀ εἰσκομεν κατὰ συλλαβήν· οὐδ' ὅσ τε δὲ ἀμετάβολον ἀμετα βόλου φ μὲν μὲν τὸ μὲ ὅ ὥστερ ὡς ἀφῶ τὰ ξιν ἐπὶ τὸ ἔχον κοινὴν ποιῆ τὴν συλλαβήν· ✻ τῶν οὖν πάλιν τὸ π τὴν κοινὴν ἐργάζεται ὡς βῆ τῶ ἀ γυπτίνη τῶ λῆ τὰ φαμὲν· ὅπ ἐπεὶ ἀμφω ἄγαν εἰσὶν ἀσθ ρεῖ οὐ μὲν ἄφω τυγχάνουσιν ἀλλὰ καὶ ἡ ἀ ὥστερ πάντων τῶν στοιχείων ὑπαρχόντων ἀσθε γέστερα ἀριστόν· ἡ γὰρ ἐρ σύμφω ἄστερ ἤ τοῦ

Cur duæ mutæ aut duæ hgdæ nō faciunt communē syllaba

μ ν

μ. ν. facere cōmunem syllabā

π τ

π. τ. cōmu. syll. fa

ἐστὶ τῶν φῶ, ὡς ἀριθμοῦντ' καὶ ἀφῶ ἅπερ ἀσθενέστερα εἰσὶ τῶν ἡμιφώνων, ὁρῶντ' καὶ ἐν ἡλίοισ ἅπερ ἰσχυρότερά ἐστι τῶν δασέων, καὶ μέσων· ✻ τῶν οὖν πάλιν τὸ σ κ κοινὴν ἡ ἁρ γάσατο, ὡς βῆ τῶ οὐδ' ἐπὶ μαρδρόσ ἔλιγε καὶ τὸ ζ δὴ πλοῦν ὃν σ' τῶ τρὰ κ ιθόν ἐναλοῦ· φα μὲν ὅτι ἀρ ἀρμ ιῶν τὰ ὀνόματα ἐν τεθῶν τῶ τοιήσει ἀν ἀν τῶν ἐν τιθέμενα χωλὸν ἐποίει τὸν τίχον· καὶ διὰ τὸ χρεῶδεσ μέτρου κ τε φόνια ζῷ ὅ ἐστοιν τιόν· ✻ δὲ τέλεσ τρόπον τιόν κοινὸν γίνε ζ ὅταν βρᾶ συλλαβὴ τεῦ λέξεω ἢ μὴ ἐπὶ φερομένων ἐκεῖνων τῶν σύμφωνων τὴν μακρὰν ποιοῦσιν· ἀλλ' ἤ τοι ἑρὸς ἢ μὴ δυόσ· τῶν γὰρ τεῦ κ ὁ σ ἐκ τινὸ ἀν ἀπαύσεω χρόνο τῶρος λαμβάνει· ✻ διὰ τί δὲ τρεῖσ μόροι τρόποι εἰσὶ τιόν κοινὸν σ ὅτι τῶν σ ἢ τε μακρά ἐστιν ἢ βρᾶ· καὶ ἢ μὲν μακρὰ δυνῶν ἡ φύσα, ἢ θέ· ἢ δὲ βρᾶ μονότροποσ ἐστὶν ἑκάστ οὖν τρόποσ τῇ κοινῇ τῶν ἐχώρησεν· ὅ μὲν φύ ὡς βῆ τῶ οὐ πμοι αἰ τίγεσι· ὁ δὲ θέ· ὡς ἐν τ πάτρο κλέμοι δ ἡλῆ· ὁ δὲ βραχὺ ὡς βῆ τῶ οἱ ὁ μέγα ἰαχόντ' ἐ τῶ δρόμον· ✻ ἡ μεῖ ὁ τέ ὁ δὲ κάμ τὴν ζῷ ὅ ἔχει ἀπὸ σύμφω ἀρ χομένῳ· λῆ δὲ ἢ τῶ τῆ ὡς φῶ κοινὴν ποιεῖ οἷον τὰ ἅπερ ἱκανὰ ἀρέθρα· ἀλλὰ τὰ γὰ ἅπαρτα καὶ ἀμίροτα· ἐν δὲ τ κοινοῖσ μέτροισ ἐστὶ καὶ ἡ καλουμένη σωκεφόμη

73 178

ὁ διὰ τοῦτο

σ κ face cōmu syllā.

ζ. facere cō syll

Tertius modus cōmunis syll.

Pulchra ratio

Legendū. τὰ. Vide char. 77 in initio

Λ φωνήεντα deesse mi, detur vel μακρὰ

Ἰδέ

συνεκφωνήσεις

συνίζησις

ἡ συνίζησις

ἐστὶ συναλοιφή.

Συνίζησις συναλοιφὴ D^a

ἡ καὶ συνίζησις λεγομένη. ὅταν γὰρ φωνήεν ἐπάλληλος γένηται· τροφὴ τότε γίνεται ἡ συνίζησις εἰς μίαν συλλαβήν· διαφέρει δὲ τῆς συναλοιφῆς ἡμεῖν γὰρ γράμμα τῶν ἐστὶ κεκλοῦν· ἡ δὲ χρόνων· καὶ ἡ μὲν συναλοιφὴ οὐκ λέγεται φαίνεται· ἡ δὲ συνίζησις ἐν τελέσει μὴν λέγεται καὶ κρᾶσιν δὲ φαίνεται· καὶ ἔστιν αὐτῆς ὅρος οὗτος· ἡ συνεκφώνησίς ἐστιν ὅταν δύο σύμφωνα μετὰ ἐξαίρεσιν λόγων μὴ ἔχουσαι ἀντιμαῖ τῶν λαμβάνῃ· οὐκ ἐν τῷ, ἢ οὐχ ἅλις ὅτε τῶν ἀκαταλήκτων· ἢ βραχὺ καὶ μακρὸν· οὐκ ἐν τῷ τῶν λέξεσι οἷον τοῦ· καὶ ἐν τῷ ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν· ἢ δύο βραχὺ εἰς μίαν μακρὰν οὐκ ἐν τῷ τῶν ἔασμοι κατέλαξε τοῦ δῶν· ἢ δύο βραχὺ εἰς μίαν μακρὰ, οὐκ ἐν ἄλλοις μέτροις ἀρίσκεται· καὶ ἐν τῷ πραξίλλῃ· ἀλλὰ τέον οὐ πόθεν ὑμὲ ἐρὶ τεῖθεν ἐ τῶν θεν· ἔστι δὲ ὅ τοῦ βραχὺ καὶ κοινὴ αὐτὴ βραχεῖαν κοινὴν ἐν λαμβάνεται· οὐκ ἐν τῷ δὲ ἔρδεω ἐφεζόμενοι ὁ τὰ λαρίσεαν ἰδοῦ· καὶ ἐν τῷ χρυσέῳ ἀμφικεύπρῳ· πολλάκις δὲ συνεκφωνήσεις μὴ μόνον θῆσαι μέτρον ἀμείβει· τὸ γὰρ ἢ οὐχ ἅλις ὅτι μὴ ἀκαν, ἀναπαυκόν ἐστι· ἢ δὲ ἢ δὲ ἐν ἐν ἐν αἱ ὅτι ἢ κοινὴ οὐκ ἀκαίρως ἐστὶ μερόνται· ἀλλὰ τὰ οἱ ἄρτοι οὐ τὰ αὐτὰ τὸν ἀποροῦσι λέξεων· οὐκ ὀμνύω τὸν λόγος ἀπαντῆ· τῶν μακρὰν φύσιν καὶ τῶν φῦ βραχὺ τρόπον τιμᾶ τῶν μυθούμενοι τὴν ἀοθένειαν, τῶν κοινῶν ἀρτάσαν τῆ· ἰμὰν οὐκ ἔτυ

De συνίζησις qbus modis fiat

Praxilla

Ratio inuenendæ cōmunis syllabæ.

χε τὸ μακρὸν τὴν κοινὴν λαμβάνω· ἢ τὸ βραχὺ μεθόδον οὖν τεχνικῶν προέθετο· ἢ ὅταν βραχὺ οὖσα κατὰ πρὸ τὸ μέρος τοῦ καὶ τῶν ἢ ἀπὸ φωνήεντος ἀφ λεῖ τὸ πολὺ φῶ· οὐ γὰρ οἶδ' ὅ τοῦ φῶ ἐπὶ φρόνου ἀρχομένου λέ ἔσω τῶν πρῶν τοῦ βραχὺ ἀμέρ χόν κτ λήγουσαν, μακρὰν ἀποτίθη· τοῖν οὖν φωνῆ τοῦ τὸ ποιεῖ, τὸ ἰ οὐ τὴν οἶδε μέσα ἰαχόν τε πέδ φρόνον· καὶ μέτρα δ' οὐκ ἐλαθεν ἰαχή· εὐτέρου τρόπος ὃ δὲ τὸ ὀξεῖαν τῶν βραχέ εἰς μακρὰν ἀφε· αὐτὴ οὖν ἡ ὀξεῖα ἐστὶ κεῖ μένη τῶν βραχέων· ἢ βραχυμένων δὲ χρόν μὴ κεῖται οὐ τὸν τῶν τρῶεσ δ' ἐρρίμησαν ὅπωσ ἰδὼν ἀόλον ὄφιν, ἰδὸν ὅτε λευταῖος πόν πυρρίχοσ μὴν παρεῖ· ἐπεὶ δὲ τῶν ὀξεῖαν ἔχει ἐπὶ κεῖμένων· ἐπὶ τὸ ὁ ἄρ χρόν τὰ ρεῖν πεῖν· τὴν ὀξεῖαν μὴ κεῖ ἐστὶ τὸ ὁ· καὶ οὐ κάκαιρος· δοκεῖ γὰρ ἡ ὀξεῖα ἀρ ἀτρεμομένη τὴν τε φῶ καὶ αὐτὴ τὴν θῆ· καὶ διὰ τὸ πόσει τοῦ χαρακτῆρος ἑαυτῆ τῶν βραχὺ ἀρ ἀκολεῖσθαι εἰς τὴν τετρεῖν τάξιν· ὅθεν καὶ οἱ μουσικοὶ ἐν τῶν σύλλαβῶν τῶν ἀόν τὰ ὀξεῖαν μακρὸν βραδύνουσι τοῖς κρούμασι· ἡ ὀξεῖα οὖν τοι αὐτῶν ἔχει φῦ καὶ δύναμιν οὐ μὴ μόνην ἐπὶ κεῖμένη ἐν τῷ μὴ βραχέα μὴ κεῖμένη αὐτῶν· ἀλλὰ καὶ τὸ κεῖμένη καὶ μὴ κατακρῆ δύναθαι τὴν βραχὺ χρόνον χαρίεσθαι οὐκ ἐν τοῖ τοῦ

Notandum pense

Dissentit Zezes inter Lycophronaspiratae n sequeti tribuit nim producedi nō accentui

De Musicis nota

Nota de potētia accentus acuti

ἀόλον ὄφιν

∴ Hesychio. λαγαρόν τὸ μὴ νασόν. i. quod nõ est plenũ

ἡ μία τῶν τεσσάρων ἡ βραχεῖα συλλαβὴ βραχεῖα οὖσα διὰ τὸ προκείμενον ὀξεῖαν ἐμπεσεῖν. μετὰ κειμένη δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ μακρᾶς ἄνωθεν ἐθερώσατο χειρί. τὴν ἀπὸ βραχείας οὖσαν. ἡ ὀξεῖα τὴν ἔθεν ἐμπεσεῖν. ὅθεν ὁ στίχος δηλοῖ πάθος ἔχειν τὸ λεγόμενον λαγαρὸν ἀπαθὲς ὡς οἱονεί τε γόνε, διὰ τὸ ἐπιφορὰν τὸ ὀξεῖαν ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου πόδος μὴ ἐσχηκὼς μὴ ὑπομείναν θαν ἔμβαλε τὸ προλεχθὲν πάθος, τὸ λαγαρὸν τοῦ γὰρ πρῶτον τὸ ᾱ οὐδὲ μιᾶς τῶν ἰ. τρόπων ἔτυχεν θεῖαν τῶν ἀναφερόντων τὴν βραχεῖαν δεμένων. ὡς περ ἐπὶ τοῦ ἕθεν ἐπιφερομένης ὀξείας ἐμπεσεῖν, δηλονότι παρὰ τὸ ποιητή. καὶ ἕξεσι τούτοις τοῖς δέκα τρόποις κεχρῆσθαι. ἡ μὴν δὲ τῶν δέ δοπῶν ἐν ἑκάστῳ κεχρῆσθαι, οὐ μὴ δόλι γον ἐρούμεν. τρίτος τρόπος ὁ διὰ τὸ ὡ πεπομένης. αὐτὴ τοίνυν προσκειμένη καὶ μὴ ἀκολουθεῖ μένη. οὐ γὰρ τίθεται ἐπὶ πολὺ βραχείας. τὸ γὰρ ἐπὶ πεπομένης ἐν δυσὶ τόποις ἐστὶ μένης. καὶ ἐπὶ ζητοῦσιν σὺ δύο χρόνους ἔχουσ φῦ οὐδὲ. οἱ γὰρ τόνοι ὡς φῦ ὄντες καὶ τὰ φύσει μακρὰ ὄντα. καὶ οὐχὶ τὰ διὰ σύμφωνον θέσει μακρὰ γινόμενα. τὴν δὲ βραχὺ ἐν χρόνον ἔχουσ καὶ μὴ δὲ πεπομένης τόπος βαθεῖαι τῶν ὀλιγοχρόνων τὰ τονικά. δύναμιν αὐτὴ τοίνυν ἡ πεπομένη τὴν πρὸ αὐτῆς ἢ τῆς μὴ αὐτὴν δύναμιν χαρίζεται

λαγαρόν πάθ

Decé modis reddi breuẽ longam.

Circumflexus præcedens aut subsequens nim habet producẽdi bre. fyll.

τιμα καὶ ἀπὸ βραχεῖας εἰς μακρὰν ἀναφέρει. καὶ τὴν μὲν πρὸ αὐτῆς ὡς τὸν τοῦ πάντη ἐποιχόμενος. πρὶν αὐτὸν χεροὶ γαίαν τοῦ γὰρ πρὶν τὸ ῑ συστελλόμενον ἐμπεσεῖν διὰ τὸ ἐπιφερομένου, περιπεπομένης. τὴν δὲ μὴ αὐτὴν ὡς ἐπὶ οἰκεῖαν ἀλοχόντες φίλην. πάλιν γὰρ τὸ ᾱς συστελλόμενον διὰ τὸ προκειμένης ἐπὶ πεπομένης μὴ ἐμπεσεῖν. Ἑπτὰ τρόπος ὁ διὰ τὸ λᾱ. αὐτὴ τοίνυν ἡ λᾱ ἐπὶ κειμένη καὶ μὴ ἀκολουθοῦσα καὶ προκειμένη, τὴν βραχεῖαν εἰς μακρὰν ἀγάγῃ. ἐπὶ κειμένη μὲν ὡς ἐπὶ τοῦ ἔπος ὁ ταρθόρμεν. προκεφάλου γὰρ ὄντος τοῦ στίχου τούτου, τὸ μὲν ἐ τὸ ἐν ἀρχῇ οὐμεβρεῖται. τὸ δὲ πος ἀν πεπομένης ἐμβάλῃ. τὸ δὲ εὐτέρας συλλαβὴς τὸ ο μέρον ἐχούσης. καὶ μὴ ἐπὶ φερομένων δύο συμφώνων. ἀλλὰ δασεῖα ἐπὶ κειμένη, ἐμπεσεῖν αὐτὸ τῶν πνευμάτων καὶ τῆς διαταγῆς φωνῆς ὀρθῶν τῶν μεθ' ἡμῶν διαταμομένων ἐν τῇ προφορᾷ. τοῦ πνεύματος προκειμένης δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ ἔλπομαι ἐλέσθαι ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε. τὴν γὰρ μᾶ βραχεῖαν οὖσαν. ἡ ἐπὶ τοῦ ῑ δασεῖα προκειμένη ἐμπεσεῖν αὐτὴν. ἀλλ' εἰ ποιεῖ. ὅπ τὸ με ἐπὶ φερόμενον ἐμπεσεῖν τὴν μᾶ σχῆς. ἀλλ' ἐπὶ πανῶν τῶν βραχεῖαν τὴν ἀναφερομένην εἰς μακρὰν διὰ τοῦ πνεύματος, τοῦ τοῦ δὲ σκοῦ πεῖν ὅταν λέγῃ τὸ βραχὺ ἔχουσαν σχῆς εὐχρείαν

Dasea nim producendi habet 3 modis

πρόκεφαλος στίχος

με nim producẽdi breuẽ fyllabã habere

Notandu hoc

ἔχει ὁ ποιητὴς ἀναγκαίως διὰ τὸ δασὺ καὶ τὸ ὀξεῖ, καὶ τὸ
περιπεπωμένον ἐν ἑαυτῇ· ἔχει καὶ λέξις τὸ ὀφεῖ
λον βοηθῆσαι τῇ βρᾷ τῇ, ἰδίῳ κεχρῆται μᾶ
λλον τῷ βοηθήματι, ὅπερ τῷ ξύω, εἰ μὴ εἴποι
τις ὅτι ὥσπερ τὰ σύμφωνα τὰ ἐπιφερόμενα
τῇ προκειμένῃ βρᾷ διὰ τὸ αὐτῷ ἐπιφορ
χρόνον χαρίζονται· οὕτως καὶ ἐπιφερομένη ἐ
πὶ τούτου βοήθημα ἐστί· δράσει κώτερα
ἐπιφερομένη δὲ ἡ δασεῖα μηκύνει τὴν προ
αὐτὸ βρᾷ· ὡς ὅταν τοῦ αἴκε κακὸς ὡς μόφ
ἀλιοκαίω πολέμοιο· τὴν γὰρ κόσσῃ ἡ ἐπιφε
ρομένη λᾷ ἐμήκυνε· Πέμπτος τρόπος ὅδιὰ
τὸ σημεῖον· αὐτὴ τοίνυν ἡ σημεῖον καὶ ἡ τοῦ χρόνου
μὴ ὡς ἐπὶ τοῦ μὴ μεταγωγὴ μερέσσ ἀλλὰ
τελεθῶμεν· τὴν γὰρ ὅσ ἐμήκυνεν ἡ πᾶν τῶν
σημεῖον ἐλάττων ἢ ὑποδιασολή· μεγάλῃ δ' ἤτε
λεῖ καὶ ὑποτελεῖ τὴν προαυτὸ βρᾷ δύναμιν
χαρίζεται καὶ ἀρτίμετρα ἀπ' αὐτὴν τὸ δεξιὰ μὴ
μῆν, καὶ οὐ κακεμφωνεῖ τῇ βροτῷ τῇ σημεῖο
χρόνον ἡμῖν ἐνδεδοῦσι δοκεῖ μηκύνεσθαι
ἡ βρᾷ ὡς ἐπὶ τοῦ πόσιαν· οὐδὲ θεοῖς δ
χεσθαι ἀρωγῆς· ἡ γὰρ ἀπὸ βραχεῖα οὖσα διὰ τὴ
ὑποτελείαν σημεῖον μηκύνεται·
κτον ὅδιὰ τὸ ἀμπαβόλων· ταῦτα τοίνυν ἀ
μπαβολαὶ ἀρχόμεναι χ βεῶν τὴν προαυτὸ
βρᾷ κακῷ τοῖς· καὶ μάλιστα τοῦ ρ· τοῦ δὲ λα

Punctu nim habere producedi brevem syllabam.

ὑποδιασολή πα(φ)ν τῆς χρόνων δηάτων

λ.μ.ν.ρ.4. Immutabiles nim habent producendi bre. syll. & precipue. ρ.

γὰρ ἐξ τὴν προαυτὸ γὰ σεῖν βρᾷ οὖσαν ἐμή
κυνε· εἰδέτω δ' εἴποι ὅτι οὐχὶ ἐπιφορὰ τῷ
ρ ἐμήκυνεν ἀλλὰ προκειμένη ὀξεῖα οὖσα ἐκ
ρεῖ· διὸ ἕτερον τίχον κρίνει διὰ τοῦ ρ μόνου
μηκυνομένου τὴν βρᾷ ὡς ἐπὶ τοῦ ἄλλοι δὲ
ῥιγοῖσ ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσι· διὰ τί δὲ ἔφη
μάλιστα τὸ ρ ἐκτὸς δὲ ἀμπαβόλων μηκύνει
τὴν προαυτοῦ βρᾷ· ἐπεὶ δὴ οὐ μόνον τῷ ποι
ητῇ ἔστι τοῦτο ποιεῖν· ἀλλὰ καὶ ἄμμι τοῖσ
μὴ ἀρχομένοις ἕτεροι τοῦτο μόνῳ ἐπὶ τῶν δὲ κ πρό
τῶν ἐξεστι κεχρῆσθαι, καὶ οὐχ ὅλως ἀλλὰ τῇ
δὲ τοῦ ρ ἐπιφορᾷ καὶ μόνῃ μηκύνειν τὴν βρᾷ·
τῷ δὲ ποιητῇ καὶ τῶν ἄλλων τοῦ μὲν ὡς ποὶ
τοῦ ποιεῖ ὑπὸ λυπαροῖσι τοῦ δὲ θυμὸν
ἀπὸ μελεῶν δῶκε δόμον· τοῦ δὲ μ ἀλλ' ὕδατι
γίζον τε σ' ἀπὸ βρότον αἵματόεντα· διὰ τί ὀλίγα μὲ
τάβολ εὐτάμοιμι ὅτι φασὶ τοῦ ἀμπαβόλου
ἡ ὀρθοτονοσχεδὸν ὁμοῖ ἐστὶ τὴ τοῦ φωνῆ
τῆ ὅτι κατὰ τὴν προφορᾶν· ὡς γὰρ χαῦρον
ἐστὶ τὸ φωνῆεν οὕτω καὶ τὰ σύρα· ἄλλοι δὲ φᾶ
ὅτι ἐρτοῖσ ἔπεσιν ἐροῖσ ἀμπάβολ κρίσκεται ἀμ
φιβολοσιάζαμεν ὡς τὸ φιλομμειδής· πρὸ ὅμ
τε ὅτι τοῦτο ὁ ποιητὴς ἀνεδίπλασε· ὅτι οὐ κάπη
τῶν ἡμέρ ἐστ· τοῖον γὰρ μεθ' ἡμέρ λόγ ἐφιλοῖ
καὶ τὸ ἀργεῖοι ποταμοῖο καὶ τὸ δὴ μοι γαῖος· πᾶν
δὲ τὰ μὴ ἀπαρτίζοντα ἡμέρ λόγ τὴν βρᾷ

Quare immutabiles habeant nim producendi

∴ sensus patet h° nō facere h° homeri ex dialecto sed causa metri qa quū illa deest p unicam tantū consonantē profert

ὀδυσσεύς & ἀχιλλεύς p duplice conso. causa. me-

τῶν δὲ ξυνόντων ἐχοῦ ἀπὸ ἀμπαβολὴ ἀρχομένου
ὁποιηθῆ, ἀναδιπλασιάζει· καὶ τὰ ἀναδιδούμενα
ἀναδιπλασιάζεται τὸ μικρόν, ὡς τὸ ὀδυσσεύς
καὶ ἀχιλλεύς καὶ ἄλλων· καὶ ἔλλειπε· καὶ ὅσα
τοιαῦτα τῶν τῶν χρόνων τοῦ μικροῦ· ἀναδιπλασιοῦ
δὲ ὅτε οὐκ ἀναπαρτίζεται τὸ μῆκος χρόνου· ὅτι δὲ
κατὰ τὴν ἀναδιάλεκτον τοῦτο ποιεῖ· ἀλλὰ τῶν τῶν
χρείαν τοῦ μικροῦ· ὅτε οὐ χρείαν ἔχει μακρᾶς,
ὡς τὸ ἄθικτος δὲ ἀχιλλεῦ· μάλιστα μὲν οὖν ὀδυσσεῦ
ἑκάτερον δὲ ἑρμοῦ σύμφωνον· ἐν οἷς μόνοις
ἀρίσκεται ὑπερτέρα ἀναπαρτίσασα τὸ μῆκος
λόγου· οὐκέτι τὸ ξυνὸν ἀμπαβολὴ ἀναδιπλα-
σιοῖ· βραχὺ γὰρ τῶν ἀεὶ ὀμεῖται οὐκέτι ἐποι-
ήσεν τοῦτο· ἐπεὶ τὸ ὁ ἀναπαρτίζει τὸ μέτρον λόγου·
οὐ κοινὸν ἄτοπον τοῦ ποιητοῦ τὸν ἡμιτονιαμέρη
τοῦ ἡμιόλου βάρος λέγω· ἐν μὲν δόξαν ἐκείνῳ,
γὰρ κεῖται ὡς δηλαδὴ ὁ λόγος οὗτος· ὅτι ἡμιόλου
πρότερα ἀπαρτίσασα τὸ μέρος βίου· ἢ δὲ ἐξῆς
ἀπὸ ἀμπαβόλου ἀρχῆς· τοῦ ἀμπαβόλου δὲ ἀ-
τῶν βραχέων αὐτῶν σύγκρισιν ἔστιν δὲ ὡς ἡμιόλιον
τὸ τοῦ φῶς ὁ μελόντος τοῖς δὲ ἀφέσεις τοῦ ὃ
μὲν ζήτειν ἐν τοῖς ἔπεσι τοῦ τοῖς ἡ πρότερα
σῶν βραχυβαρῆ ἀναπαρτίσῃ τὸ μέτρον λόγου
καὶ μὴ διαφέρεσθαι τὸν ξυνὸν· ἐξόγου
δὴ τοῦτο οὐ σύμφωνον τῶν ἀρχῶν βαρυβαρυσμο
ὡς ἐκείνοις τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα· βραχὺ γὰρ τὸ

∴ ἡ μὲν

∥ cf. ἀπαρτίσῃ

∴ cf. ἡ μὲν

∴ i. q est ancips & p se potest longari nō ob sequentem consonantem.

77

ἡμιόλου πρώτου ἀναπαρτίσῃ εἰς μέρος λόγου· ἢ τὸ
ἢ δὲ ξυνὸν ἢ πρὸς σῶν οὐκ ἀπὸ ἀμπαβόλου
ἤρξατο ἐρεῖτις ἴσως ὅτι δὴ χρόνον μῶν ἐκτάσεις.
ἀλλ' ἐγὼ πρωσῳδίαν ὅμηρῳδίας οὐκ ἐξετάζε-
τε τοῦτο εἰπὼν ἐκθρόνο ὅτι ἐπεὶ ἄρ ἐστὶν οὐδὲ
τέρου ὀνόματος πολυθῶν ἀεὶ θεμὸν διὰ τοῦ ὁ
συστέλλεται· ἵνα ταύτην διαφορὰν ἔχῃ τῶν τῶν
ὀρθῶν καὶ αἰτιατικῶν δυϊκοῦ ἀεὶ θεμοῦ λέγον
θηλυκοῦ τὰ καλὰ γὰρ ἐκτείνεται· καὶ τὰ ἐλέγ-
χομεν τοι καλὰ ῥέεθρα συστέλλεται· ἐπεὶ τῶν
ἔφαμεν ἄρ ἐστὶν οὐδὲ τέρου χρόνου πολυθῶν ἄρι·

Καλῶν καὶ εὐτάκτων τῶν ἐπαναβαίνοντα χρηστάν
ὅτι χρηστικόν· μὴ ἀπὸ ἀμπαβὰν τῶν λόγων
ἤρξατο γράφειν· ἔστι δὲ ἐλέξεις μέρος ἐλάχιστον
τοῦ κατασκευάζειν λόγου αὐτοτελές· οὐκ
ἐκτὸς δὲ μέμφεσθαι ὅρος ἐστίν· ἔστι γὰρ καὶ
τοῦτο μέρος ἐλάχιστον λόγου αὐτοτελές· ὡς
περὶ τὸν λόγον δημοσθένους· ὅλον τὸν ἀν πο
λλῶν ὧν ἀν δρεσ ἀθηναῖοι χρημάτων ἡμᾶς
ἐλέσθαι μοι λέγω· εἰ φανερὸν ἔροιτο τὸ μέ
λλον σωθῆσεσθαι τῇ πόλει τῶν ὧν γνῶσι σκοπεῖ
τε ἢ τὸ αὐτὸ τέλος· τὸ δὲ ἀφέσεις τοῦ τέλους ἐχ-
συμμαστίνος οὐ δυνάμεις· τὸ δὲ ἄλλο
ὅρος· λέξις ἐστὶ φωνὴ γράμματος ὁ μο
νὸν τὸ ἀποτελοῦσα· γράμμα τὸ φωνή
ἐστι ἀποτέλεσμα τοῦ ἐν ἡμῖν βρέφους θησαυρι-

∴ fi deducitur a καλὸς foemmino

hāc syllaba τα quæ fuit prima in illo hē misticho τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα

Herodianus

τὰ neut. bre.
τὰ foem. lōg.

περὶ λέξεως

Technicus

Demosthe.

μέρου τρεύμα τοῦ· εἰδὲ λέγοιτο· ὡς οἱ πλη-
ρωματικοὶ σύνδεσμοι οὐκ ἔχουσι προ-
κτὸν· φαμὲν ὅτι ἢ τρόπον εἰσὶν ὀλίγαι λέξεις
μὴ δὲ σημαίνουσαι· οὐ τῶν ὅλων ἐπικρα-
τοῦσαι· τῶν δὲ τῶν πολλῶν ἀπελαθήσονται·
ἀλλὰ τε καὶ αὐταὶ λέξεις εἰσί· καθὸ ἢ
κλίνονται καὶ ὀρθοτονοῦνται· καὶ ὡς σημαί-
νουσιν ὡς ὁμοίως μεταποιοῦσιν τοῦτο γε μὴν
εἶναι καὶ ἔμφασιν καλοῦσι, ὡς περὶ ὧν
τίθεσιν μὴ δοῦ τινος ἀγαθοῦ περὶ ἐστὶ
τὰ πληροματικοὶ δὲ καλοῦνται ὅτι δὴ
φορὰ δηλοῦσι τὸ πληροῦσι τὴν διάνοιαν:
τὸ καὶ ἕτερος ὅρος οὕτω· λέξις ἐστὶν ἐλαχί-
στη φωνὴ ἐγγράμματος ἀμερὴς διάρθρη τὴ
καὶ διάνοιαν· ὑφ' ἑνὸς τόνου καὶ ὑπὸ τῶν
ἀγομένη· ἢ λεγομένη· ἢ προφερομένη·
τὸ δὲ λέγω δηλοῖ τὸ ἀπαγγέλλω·
τὸ ἀριθμῶ· τὸ ἐπιλεγόμενον· ὥσπερ
δὲ ἀπὸ τοῦ ἔχω ἕξις· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ λέγω
λέξις· ἢ σημαίνουσα ἀπαγγελτικὴ· ἢ ὑπὸ
σύνταξιν λόγου καταλαμβανομένη:
λ ἕξις ἐστὶ μέρος· ἐπεὶ δὴ μέρος ἐστὶ κατ'
αὐτὸς τὸ ἥμισυ· τὸ ἐπιστιγμόμενον· καὶ τὸ μικρὸν ἀπόσπασμα· ἢ ἀπότμημα· τὸ λίμνη μέρος φαμὲν καὶ κόμμα
μέγα χρυσοῦ· μέρος χρυσίου καὶ τὸ μικρὸ

ἐγκλίνονται ὀρθοτονοῦνται — Cotta

ψε - πῆ - qd signif.

λέγω - signifi. 3

πληροματικοὶ σύνδεσμοι
inde nocentur.

ἀπόσπασμα μέρος φαμὲν· καὶ λῶστὸ ἐλάχιστον
προσέθηκε· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ μείζονος·
καὶ τὸ μέρος μέρος ἐκείνου δηλαδὴ τοῦ λόγου
τοῦ σύντεταγμένου καὶ πεπεμένου·
διανοίαις τοῖς καὶ τοῖς γνώμαις
πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἄλλων ἀλόγων·
ἀλλὰ τὸ δὲ ὅρος· εἰ δὲ καὶ γὰρ καὶ ἡ
γράμμα καὶ μία συλλαβή, λέξις οὖσα· μέ-
ρος δέ ἐστιν ἐλάχιστον λόγου καὶ ἑκάστου·
ἀλλὰ φαμὲν ὅτι πρὸς ὃ σταγόμενον γράφω
τὰ πολλὰ τῶν ζητημάτων παραιτεῖται·
φύ ὃ ἐλάχιστον ὅτι ἐστὶ τὸ μέρος ἐστὶ σημε-
ιζόμενον· καὶ λόγος μὴ ἐστὶ ὁ διάνοιαι
ἐκ τινὸς· διάνοιαι δὲ λέξεις ἐστὶν
ἀπαρτίζουσαι· ὡς διάνοιαν μὴ ἔφαμεν,
τὸ ἥλιος ὑπὲρ γῆς· λόγον δὲ φῆς ἥλιος ὑπὲρ
γῆς ἡμέρα ἐστὶν· ὥστε διαφέρει διάνοια
λόγου· ὅτι ἡ μὲν διάνοια, οὐκ ἀκόλουθον
τὸ λόγον ἔχει· ἀλλὰ πολλοῦ ἀξίωμα ποιεῖ·
ὡς τὸ σῶ κρατῶ τρέπει· ὁ λόγος δὲ πολ-
λοῖς καὶ τὰ αὐτὰ τῶν πραγμάτων σῶ-
τρεις ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἀκούσῃ διάνοιαι· διαφέ-
δὲ ὁ κατὰ σῶ τοῦ κῆ σύνταξιν λόγου·
κατὰ σῶ ὃ λέγω λόγον τὸν ἐν μὴ ῥοῖς κεί-
μενον· κατὰ σῶ τάξιν δὲ τὸν κατὰ λογάδην·
γῶ δὲ ἡμῖν ὁ τρόπος κεῖται τῶ τ κατὰ ζῶ δὲ

λόγος διάνοια

διάνοια λόγος > D a

D a
ὁ κατὰ σῶ θεσιν λόγος
ὁ κατὰ σῶ τάξιν λόγος

πολλαῖς ἀξίωμα

λέξεν· ἀλλὰ τὴν ζέσιν τοῦ θερμοῦ τὰ ξηρὸν λόγου τῶν ζῴων· τὸν τῶν ζῴων φῦν λέξεως οἰκεῖον λόγου ἐστὶν ἢ διάνοιαν αὐτοῦ τελῆ δηλοῦσα· ἀνθ τελῆ φησιν ὅτι ἐστὶ τὸ διάνοια οὐκ αὐτοτελὲς ὡς ἥλιος ὑπέρ γῆς· τοῦ γὰρ οὐκ ἔχει αὐτοτελῆ διάνοιαν· αὐτοτελῆ λέγω τὴν ἀφ' ἑαυτῆς δοξάσαν τὸ τῆλιος· ὡς τὸ ἥλιος ὑπερχθὲς ἡμέρα ἐστίν· ἵνα δὲ μή τις ἐπιλάβῃ αὐτοῦ ὅτι μὴ προδιδάξας τί ἐστι λόγος, τὴν λέξιν μέρος τοῦ λόγου φῆ· διὰ τοῦτο ἀθέσις ἐπιφέρει τὸ ὅρον τοῦ λόγου· ὅ εἰ ζεται δὲ αὐτὸν ἵνα δηλώσῃ αὐτὸν τῶν λόγου ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον ἡ λέξις.

Λέξις ὁ κοινῶς καὶ αὐτὸ λαβεῖν· ἀλλὰ καθ' ὃ αὐ λέξις ἔχομεν λεκτὸν σημαίνον τι μόνον τὸν διαφέρ. • μεμετρέσθω δὲ ὁ τεχνικὸς θὸ τὸν λόγον τῶν ζῴων ἐν θέσιν εἰπεῖν. εἰ γὰρ οὕτως δεξόμεθα ἀθετοῦμεν τοὺς ἐμμέτρους λόγους καὶ τὴν ὑπ' τούτοις λέξιν. Δεῖ οὖν οὕτως ὅ εἰ ζειν· λόγος ἐστὶ σύνθεσις λέξεως κατ' ἀλλήλους διάνοιαν ἀποδιδοῦσα· ἵνα ὑγιῶς ἄμφ ὁ ὅρος· καὶ χωρισθῇ εἰ ὁ τὸν πεζὸν λόγον καὶ τὸν ἐμμέτρον· ὠφείλε δὲ καὶ παραθέσις φωνῆ ἢ σύνθεσις παράθεσις μὲν γάρ ἐστι συλλογὴ λέξεων· ἰδιῶν τῶν καὶ διάνοιν τῶν· σύνθεσις δὲ ἐστι σύνθεσις λέξεων καθ' ἑνὸς τόνον καὶ ἐν πνεῦμα μία

Technic

Παράθεσις σύνθεσις D

μόνον· ἀλλ' ὅσον κατ' ἐχρήσατο τὴν λέξεις τῶν πολλάκις καὶ ζῶν· ἀντὶ τοῦ θέσεως ~~[illegible]~~ εἰ λήπται· καὶ γὰρ φαμὲν καὶ ἡ σύνθεσις ἡ ὡς κεχρῆται πολλάκις· τί δὲ ἐν ἐκεῖνον τὸν τῶν ζῴων λέξιν μόνον ὠρίσατο ἡ τί ἐστι τοῦ κατ' λόγου δῶ λόγου· ὅτι ὅπερ ὁ λόγος κατ' φύσιν ἐστὶ μόνος· ἀπὸ πάσης δόξης τῆς δεύσεως· οὐ γὰρ ὡς ἐν τοῖς ποιητικοῖς τὰ μὲν ἀπὸ κεκοπῆσθαι ὡς τὸν δὲ φαμίσθαι· τὰ δὲ ἐν τὲ φῆσθαι· ὡς τὸ ἱερεῖον τὴν ἐμμαχοῖο, οὕτω καὶ ὁ τῶν ζῴων κατ' ἀποκοπῶν ἢ φράσιν σύγκειται ἀλλ' ἐστὶν λέξεων, οὐδὲν ἄρα ἐπὶ τῆς δεύσεως. Διὰ τοῦτο τὴν διαφορὰν δῶ τῶν ζῴων μόνον ὠρίσατο λέξιν προκρίνασα τὸ κατὰ φύσιν τῶν ἐν φύσιν ἢ γὰρ ἐμμέτρου σῶμα ἐν ὁδῷ καλεῖται. Καλῶς δὲ ἐν ἀρκεῖται τὸ μέρος λέξις· τὰ γὰρ ὑπερθέσεις οὐκ ἐν ἀδιάφορα τὸ ἢ τὸν καὶ δὲ μεταλλ. αἱ δὲ λέξεις ἐν ἀδιάφορα δὲ ἔχουσαι τὸ ἢ τὸ· Διαιροῦνται γὰρ εἰς συλλαβῶν· ἀλλ' ἐστὶν εἰ τοῦ εἰπεῖν ὅτι πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀποβλέπων, εἰ ἐν τὸ ἐλάχιστον· καὶ γὰρ αἱ λέξεις τῇ φωνῇ διαιροῦνται οὐ κατὰ τὸ σημαινόμενον· ἐὰν γὰρ διαρεθῶσιν οὐδὲν σημαίνουσι· τὸ γὰρ ὄμικρον εἰ διελόμεν ἐστὶ ὁ καὶ ὁ μῦς· ἀσημάντ γίνεται. Λόγος δὲ σημαίνει τὰ ἐστὶ ταῦτα· • λόγος ὁ ζῴων ὀνόματος ὃ ἐστὶ λεκτὸν καὶ γραπτικὸν

ἐστὶ τὸ ὀνόματος affectationis

λόγος ὁ σημαίνει

λόγος unde cim. fig.

Διὰ τὰ φράσεις. 1. pora phrasi exposita sunt

∴ 1. syllogism ex præmissis & cõclusione

Demosthe

ὡς φησὶ Δημοσθένης· τὸν μὲν χρημάτων λόγον
τοῦτον λαμβάνει δὲ τῶν ἔργων τὸν τῆς πρα-
τιοῦ· ἀν λογισία· ἔστι λόγος καὶ ὅρος ἐστὶν
ῥητικός· ὡς ὅταν φῶμεν ὃν ἔχει λόγον ὁ ἥμι-
συς πρὸς τὴν ἡμῖν τοῦτον ἔχει λόγον καὶ τὸ ἡμι-
συ πρὸς τὸ τετραπλοῦν· ἔστι λόγος καὶ ἡ φί-

Menáder

λησις· ὡς τὸν ἀμφιάρεω οὔτε λόγον ὑμῶν οὔ-
τε τοὺς τρόφους ἔχει· ἔστι λόγος λημμα
καὶ ἐπιφορά· ὡς ὅταν εἴπωμεν ἡ ἡμέρα
ἐστί, φῶς ἐστί· τοῦτο ἐστὶ λημμα· καὶ γὰρ εἰ
λήπται ὡς ὁμολογούμενον· τὸ δὲ ἡμέρα ἐστί,
φῶς ἄρα ἐστί· ἀλλὰ μὴν ἡμέρα ἐστὶ φῶς ἄρα
ἐστίν· αὕτη ἐπιφορὰ καλεῖται, τὸ γὰρ προ-
λημμένον ἐπηνέχθη· ἔστι λόγος καὶ ἡ λόγου
κατασκευή· ὡς ὅταν φῶμεν ὅτι οἱ ἄρτοι καὶ
οἱ βροὶ τουτέστι λόγοι κατασκευῶν· ἔστι λόγος
καὶ ἡ διαίρεσις ὡς ὅταν λέγωμεν ὅτι κατα-
φυτικὴ βροῖ καὶ σπερμάτων ὁ δὲ ἐν τοῖς φυτοῖς
ζῷοις· καὶ ἐν ἡφέρωσι, τοῦ τε καταφυτοῦ καὶ
καὶ καὶ σπέρματος καὶ ὁ δὲ ἐν ἀνθρώποις· ·
ἔστι λόγος καὶ ἡ σύμπλοκή ἐκ μονοφωνῆ φωνῆ
τῶν διαλογισμάτων, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἰδοῦ ἄπαιδ βόμ-
προς ἐφη πόλαν ὠνὼν ἀλλεύς· οὗτος δὲ ὁ
τρόπος καὶ τὴν μίαν λέξιν δηλοῖ, ὡς τὸ ἀπελ-
τοῦτο ὃ καὶ λέξις ἐστὶ καὶ λόγος· λέξις μὲν
γὰρ ἐστὶ καθὸ μία ἐστί· λόγος δὲ καθὸ αὐτο-

λημμα quod vulgo præmissa assúptú

ἐπιφορά illatio

λόγος. qt sig.

τελεσ· καθὸ προσεῖπον τὸ ἀτελὲς τελείω ὁ
τὸν λόγον· ἔστι λόγος καὶ ὃ ἐκ πάσων μὲν ἔχων τοὺ
ἀπαρτισμὸ· καθὸ φαμὲν καλὸς ἐστὶν ὁ κατ
μυθίαν λόγον δημοσθένους· ἔστι λόγος καὶ
ἀπὸ τὸ βιβλί ὡς ὅταν εἴπωμεν χρῆσθαι μὲ
τὸν κατὰ ἀριστοτέλη λόγον τουτέστι τὸ τῶν
ἐστὶ λόγος καὶ ἡ τῶν θεῶν· ὡς τοὶ τὸ ἡδη
ὃ λέξωμεν τὸν λόγον τοῦ δραμάτου·
Ἅπαντα λεγόμενα ἐστὶ τὰ τοῦ βιβ· ἔστι
δὲ καὶ ἕτερα τούτων· ἔστι λόγος καὶ
ὁ ὅρος ὡς ὅταν εἴπωμεν ἡ φιλοσοφία τὸν
τὸ φιλοσοφίας· ἡ τὸ ὅρος· ἔστι λόγος καὶ
ὀνομαστὴν ὡς ὅταν εἴπωμεν ἡ φιλοσοφία τὸν λόγ
τοῦ αἰεὶ ἀεὶ ὄντος· τουτέστι τὸν κόσμον·
ἔστι λόγος καὶ ἡ ἀπολογία, ὡς τοὶ τὸ κυνικῆς,
ὃ ἐρεθιόμενος λόγος τίς· ἔστι λόγος καὶ τὸ
ἐπιγράμματα· οἷον οὐχὶ τὸν λίθον τὸν φέ-
ρει λόγ· τουτέστι τὸ ἐπίγραμμα· ἔστι λόγος
καὶ τὸ ἀπόφθεγμα· οἷον λόγος μὲν ἐστὶν ἀρ
χαῖος ἀρίστοις φαγεῖν· ἔστι λόγος καὶ ἡ φωνή·
οἷον λόγ τὸ τῶν ἐνυ· ὡς τὸ θρηνῶ· οὐ λόγ ἐ
στὶν λόγ καὶ ἡ ἀντιλογία· τοῦ δὲ λόγου μέ
ρη ἐστὶν ἡ· ὥσπερ δὴ ὥσπερ ἔναγχος τοῦ λόγ
ἐμνημονεύσαμεν· ἀλλὰ εἰ δὲ ὀνόματα ὅσα ἐστὶ
τοῦ λόγου τὰ μέρη· καὶ ὁ πῶς τὴν ἕκαστα αὐτῶν
ὀνομάζεται· ἐπιλαμβάνει αὐτὸς ἀπῶν· τὰ δὲ

λόγος signifi.

λόγου μέρη ἐστὶν ὀκτώ· πρὸς τὸν ἐξ αὐτῶν ἀεὶ θεῶν καὶ τὰ ὀνόματα· οὐκ ἀγροίκως δὲ χρὴ ὅτι τὰ τῶν ἡμῖν μέρη λόγου τοῖς καλοῦσιν οἱ φιλόσοφοι· λέγουσι δὲ ὅτι καθὼς τὰ τοῖς χθὲς φωνῇ ἄτομα καὶ ἀμέριστα ἐστιν, οὕτως καὶ τὰ τοῖς χεῖλεσι ἀποτελούμενα τὰ σύλλαβα τὰ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐστὶ μὴ πεφυκάσιν εἰσόμενα τὰ τέμνεσθαι· οὔτε γὰρ κείμενα εἰσὶ γράμματα τῶν φωνῶν· πάλιν τέφασιν ὅτι ὡς περὶ τὰ τοῖς ἀποτελούμενα τὰ σύλλαβα οὕτω καὶ τῶν τελείων λόγων· ἢ ὅτι ὡς περὶ τὰ κοσμικὰ τοῖς χεῖλεσι ἀποτελούμενα· οὕτω καὶ τούτων συνιόντα ἀπαρτίζεται τὸν λόγον· μεμφαίτο δ' ἂν τις τῷ ῥήματι εἰ μέρος ἐστὶν ἢ ἔδει τὸ πᾶν παρθῆναι ἑκάστῳ λόγῳ· ἐπεὶ τὰ μέρη τοῦ ὅλου σύμπληρωτικά· οὐ κωλύει φαίνοιτο τὸ μὴ ἄνευ τοῦ ἑαυτὸ ἀτελὲς ἔσται προσδεκτέον· ὅτι τοῦ λόγου ἐστὶν εἶδη δύο· ὁρῶμεν γὰρ ὅτι ἕκαστον ζῷον διαφέρει τῶν μέρεσι πρὸς τὸ ἄλλο ζῷον· εἰ τοίνυν φαίνεται εἴδη διαφέρειν κατὰ τὴν τῶν μερῶν ἀπαρτίσιν, δῆλον ὅτι οὐδὲ εἰθαυμάζομεν ὅταν λόγοι τινὲς μὴ ἐκ τῶν τῶν μερῶν ἑαυτοῦ γίνοιτο· διάφοροι γὰρ οἱ λόγοι καὶ τὰ σχήματα· ἔστι δὲ λόγος δι' ἑνὸς λέξεως τελείαν ἔχων ἑρμηνείαν· ὡς τὸ ἄχομαι· ἠρίστησα· ἑκάστη γὰρ τούτων τε

Oratio uniusta tum dictionis

λείαν διήνοιαν ἔχει εἰ καὶ μὴ ἐμπεριλέγεται τὸ ὅρω· οὐ γὰρ ἐστὶ λέξεως μία οὖσα λέξις ἀλλὰ δύο· πόθεν εἰρήκαμεν τὴν μονάδα ἐκβάλλεσθαι τοῦ εἶναι ἀριθμοῦ καὶ μὴ ἐστὶ μονάδ' ὁρισθῆναι· καὶ πάλιν τὴν μονογράμμαν θεωρεῖν, ἣ καὶ μὴ ἐστὶ σύλλαβος συμφωνεῖ καὶ φωνεῖ, οὐδὲ καὶ τὴν ἐκμαῖον λέξεως λόγον τὸν διὰ ῥήματος καὶ μόνου σωιζάμενον· ὡς ἀποδώσομεν τὸν καὶ τοῖς ἑτέροις τὴν αὐτοτέλειαν τῶν ἐχόντων οὐδὲ εἰ καὶ μὴ καλεῖσθαι λόγος· ἔστι λόγος καὶ διὰ δύο λέξεων· ὁ κρατήσας ἀριθμήσει· καὶ τούτων δύο τῶν λέξεων ἑκατέρα ἐναλλὰ τὴν ἔχει· ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν ὄνομα· ἡ δὲ ῥῆμα· ὁ δὲ διὰ μιᾶς λέξεως αὐτοτελὴς λόγος δῆλον ὅτι μὴ ἔχει διαφορὰν ὡς καὶ μονολέξιν παρέχων· αὕτη γὰρ ἡ μία λέξις ῥῆμα ἐστὶν οὔτε ὀνόματος μὴ δὲ τοῦ ῥήματος μὴ ἐχθεῖσος λόγου τὸ πεπλήρωται· καὶ εἴποι ἂν τις ὅτι καθὸ οὐκ ἐστὶν ὅλως λέξεως ἐκπεφευγὼς τὸν ὅρον· καὶ οὐκ ἔστι λόγος· πρὸς ὃν φαμὲν ὅτι· τὸ ῥῆμα ὁ καίτοι ἄλλοις λόγοις τὴν αὐτοτέλειαν παρέχει καὶ πρὸς αὐτοὺς εἶναι λόγους οὐδὲ καλοῦ ἐξῶν θῆσαι τοῦ εἶναι λόγον εἰ καὶ μὴ ἐστὶ· τὴν αὐτοτέλειαν γὰρ μάλιστα ἐπιζητοῦμεν τὸ πρᾶγμα θαυμάζειν τοὺς λόγους ὡς οὖν προφρῆς καὶ ὅτι ἐπὶ ὅτι καὶ μονογράμμαν τῶν σύλλαβον οὐ

Oratio ex duab) dictionibus

Oratio ex tribus dictionib)

δεῖ ἐκβάλλειν τοῦ εἶναι σύλλαβάς. ἔστι λόγος
καὶ βιβλίου λέξεως. σωκράτης ἀριστήσας καθά-
δει. καὶ ἔχει τρεῖς διαφορὰς. τὸ μὲν γὰρ ἐστὶν
ὄνομα. τὸ δὲ μετοχή. τὸ δὲ ῥῆμα. καὶ οὕτως
ἐφεξῆς ἐπεκτείνομένης ὁ λόγος διαιρεῖται,
ἔχων ἡ διαφορὰς. τέσσαρας δὲ τῶν ὀκτὼ
διαφορῶν οὐχ εὑρίσκεται. ἀλλὰ τὰς λεγομένας
σχοινοειδεῖς. αἱ τῶν εἴδους τῶν ἢ διαφορῶν
ἀμεταβόλους μάλιστα λόγου χάριν ἢ δύο
ὀνόματα ἢ δύο μετοχαὶ ἢ δύο ῥήματα ἢ τί τοιοῦτον
τῶν τῶν ῥημάτων δύο γὰρ ῥήματα αὐτο-
τελῆ θήσει λόγῳ οὐχ εὑρίσκεται. ἔστι δὲ καὶ
ἡμιμερὴς ὀκτὼ ἔχων τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου.
πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύσμορον ἐπὶ φορέοντ' ἐλεήσαι.
τὸ μὲν γὰρ πρὸς ἐστὶ πρό. τὸ δὲ σύν. τὸ δὲ ἐ-
με αὐτῶν. τὸ τοῦ ἄρθρου. τὸ δύσμορον ὄνο-
μα. τὸ ἐπὶ ἐπίρρημα. τὸ φορέοντ' μετοχή.
τὸ ἐλέησον ῥῆμα. εἰ δὲ μονομερὴς μὲν λόγος τέλειος διάνοιαν αὐτὸ τελῆ δηλῶν.
ἀλλοῖωσιν δεκτικὸς ἐξωθεν ἢ οὐσιῶν
σασα τὸ πρᾶγμα. τὸ μὲν γὰρ ὄνομα τοῦ ὄνου
ἐστὶ. τὸ δὲ ῥῆμα συμβεβηκὸς, τῶν τινὸς
μνημονευόμενον. πᾶν γὰρ ἡ οὐσία ἐστὶν, ἢ ὑπο-
κεῖσθαι ἢ πάσχουσα. τὸ δὲ ῥῆμα σημαίνει
τὴν πρᾶξιν καὶ τὸ πάθος. οἱ δὲ περιπατητικοὶ
δύο μέρη λόγου ἐδόξασαν εἶναι. ὄνομα

Nomé ut substantia uerbũ ut accidens

Peripateticis duae tantũ orationis ptes

Versus homeri omnes .v. orationis partes complectens.

Πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύσμορον ἐπὶ φορέοντ' ἐλέησον

καὶ ῥῆμα. τὰ δὲ ἄλλα οὐ λέγουσιν εἶναι μέρη
λόγου. ἀλλὰ ἕνεκεν σωδεσέως καὶ κόλλησιν
λαμβάνεσθαι. ὥσπερ γὰρ τοῖς πλοίοις μέ-
ρη λέγομεν εἶναι τοὺς τοίχους καὶ τὰ σανίδια
καὶ τὸ ἄρμενον. τῶν δὲ ἄλλων τυγχάνον ἢ λίθων
οὐ λέγομεν εἶναι μέρη τοῦ πλοίου ἀλλ' ἕνεκεν
σωδεσέως καὶ κόλλησιν λαμβάνεται, οὕτω
τὸ ὄνομα καὶ τὸ ῥῆμα μέρη ἐστὶ τοῦ λόγου. τὰ δὲ
ἄλλα οὔ. εἶτα ἐπιφέρουσι λύσιν ἀντιφέροντες.
ὅτι οὐ περὶ διαιρέσεως μόνον τινὰ τοῦ λόγου
λαμβάνομεν μὴ δεόμενον σωδέσεως καὶ κόλλησιν οὐ
τοῦ διελόμεν λόγον ἐξ ὀνόματος καὶ ῥή-
ματος σωιστάμενον μὴ δεόμενον σωδέσεως
καὶ κόλλησιν ὡς τοῦ Σωκράτους περιπατεῖ.
Σωκράτης ὑγιαίνει. ἐπιφέρουσι δὲ
καὶ δεύτερον κανόνα οἱ ἀριστοτέλειοι λέγοντες
τοσοῦτον τὰ δύο μόρια ἐστὶ μέρη τὰ δὲ ἄλλα οὔ.
ὅτι χωρὶς τῶν ἄλλων δύναται σωίστασθαι
λόγος. χωρὶς δὲ τοῦ ὀνόματος καὶ ῥήματος οὐ
κέστι. καὶ γὰρ τὸ εἶπεν αὐτῶν μία ἀντὶ τοῦ
ὀνόματος παραλαμβάνεται. ἐλέγχουσι τὰ δὲ
πολλαχῶς τοσοῦτον οὐχ ἕνεκεν σωδέσεως
παραλαμβάνονται. ὅτι δὲ ὄνομα καὶ ῥῆμα
φύσει κεῖται τινὰ ἀρμονίαν ἀεὶ μὴ δεομένω
σωδέσεως. ὡς τὸ Σωκράτης περιπατεῖ.
ταῦτα γὰρ πρὸς ἄλληλα ἐστὶ σωηρμοσμένα. τότε

ἐιδος καὶ τὴν ὕλην χωρὶς σωδεσμοῦ· οὔτως
τὸ ὄνομα μετὰ τοῦ ῥήματος φυσικὴν τινα ἀρ
μονίαν ἔχει ἀμεταβλήτως καὶ τὰ ἄλλα μέρη τοῦ λό
γου παραλαμβανόμενα καὶ ἰδίαν ἄρθρωσιν σημα
σίας· οὐ οὔτε τὸ ὄνομα ἔχει οὔτε τὸ ῥῆμα.
καὶ οὐδέποτε σύνδεσμος μετὰ ὀνόματος ῥήματος
ὅταν εἴπωμεν ὁ ἄνθρωπος περιπατεῖ· τὸ ἄρθρον
μόνον τῷ ὀνόματι προσήθεν, οὐκέτι δὲ τῷ
ὀνόματι καὶ τῷ ῥήματι· ὁμοίως ὁ ἄνθρωπος κα
λῶς περιπατεῖ· τὸ καλῶς πρὸς τὸ ῥῆμα μόνον σω
ήθεν οὐκέτι δὲ καὶ πρὸς τὸ ὄνομα.
καὶ αὐτοὶ οἱ τὸ ῥῆμα καλούμενοι σύνδεσμοι
οὐ σύνδεσμοί εἰσιν ὄνομα καὶ ῥῆμα· οὐδεὶς
γὰρ λέγει τρύφων γραφὴ καὶ ἀναγινώσκει· ἀλλὰ ὄνο
μα καὶ ὄνομα καὶ ῥῆμα καὶ ῥῆμα· θέων
καὶ τρύφων γραφὴ καὶ ἀναγινώσκει· οἱ
γὰρ σύνδεσμοι ὁμοιομερῶς σύνδεσμοι
εἰσὶ ὁμοιομερῶς· ὡς ὁμοιομερὲς ἀὴρ καὶ σὺ
καὶ ἀπολλώνιος· ἀὴρ οὐδὲ αὐτοὶ οἱ τὸ ῥῆμα
καλούμενοι σύνδεσμοι ὄνομα καὶ ῥῆ
μα λογοῦσι οὐχ ἑρμηνεύουσι σύνδεσμοι παραλαμβα
νόμενοι. καὶ ὅτι ἰδίαν ἄρθρωσιν σημαίνουσι· ὅπερ οὐκέ
τι σύνδεσμος καὶ κοινόν· τὸ γὰρ ἄρθρον ἀναφορικὸν οὔτε τὸ ὄνομα ἔχει οὔτε τὸ ῥῆμα.
καὶ ἡ ἀρτῶμαι ἡ δεξιοῦμαι ἡ ἀναφορικόν· ὁ δὲ τούτων ἔχει οὔτε τὸ ὄνομα οὔτε τὸ

ῥῆμα· ἄλλο ἐστὶ τὸ ἄρθρον βαίνω, καὶ ἄλλο τὸ
καταβαίνω· καὶ ἄλλο τὸ ὑπερβαίνω· ὅτι ἀ
λλάσσει γὰρ ἡ πρόθεσις τὸ σημαινόμενον· ὁ
τὸ ἐπίρρημα ὁμοίως· τῷ γὰρ εἰπεῖν ἄρτος ἐπ
πατεῖ· καὶ τὸ εἰπεῖν· ἄρτος καλῶς περιπατεῖ,
ἑτέραν τὸ σημαινόμενον· ἔχει γὰρ καὶ ποι
ότητα σημαινομένην ὡδὶ τὸ ἐπίρρημα·
καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ σύνδεσμοι ἐναλλάσσουσι τὰ σημαινόμενα· τὸ γὰρ γράφω αὐτοτελείαν ἔχει
διὰ τὸ καταφάσεως· τὸ δὲ εἰπεῖν καὶ γράφῃ
ἐπιβεβαίωσιν ἔχει καὶ οὐκέτι δύναται τὴν
αὐτοτέλειαν· καὶ ἐπὶ τοῦ γράφω μὴν γρα
φεῖς δὲ οὐκέτι ἐν αὐτοτέλεια· ἀπεδείχθη
οὖν ὅτι οὐχ ἑρμηνεύουσι σύνδεσμοι, ἐπὶ (ἀμβάν)
ὅλως ἑρμηνεύουσι σημασίας, μὴ ἀκαμπύνοντες τῷ ὀνόματι, ἢ τὸ τῷ ῥήματι· πρὸς δὲ τοὺς δὲ
λόγον τὸν λεγόντας ὅτι χωρὶς ὀνόματος καὶ χω
ρὶς ῥήματος, οὐ γίνεται αὐτοτέλεια τοῦ λόγου.
πολλάκις δὲ χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων μερῶν ἔχει,
ἔστι εἰπεῖν ὅτι τῶν μερῶν τὰ μὲν ἐστι τίμια
τὰ δὲ οὐ πάνυ τίμια· ὡς τὸ τῶν ἀρῶν· ἔχει γὰρ
μέρη χεῖρας καὶ πόδας· καὶ κεφαλὴν
καὶ καρδίαν· καὶ ἐρρόφηται πολλάκις τὸν
ἄνθρωπον εἶναι χωρὶς χειρὸς καὶ χωρὶς ποδός.
χωρὶς δὲ κεφαλῆς ἢ καρδίας οὐδὲ πνεῖν·
καὶ ἀναλογεῖ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ῥῆμα, τῷ ἄμε

ἀναλλάσσει ἡ πρόθεσις τὸ σημαινόμενον τοῦ ῥη.

Contra secundam rationem

φαλω· καὶ τὴ καρδία· καὶ διὰ τοῦ τὸ χωρὶς
ὀνόματος καὶ ῥήματος οὐδέποτε τέλειος
λόγος γίνεται· ἔστι δὲ ἀπορία τοιαύτη·
τὰ ὁμολογούμενα εἰ μὴ πύκνα μέρη ἐστὶν ἀπο
λείποντο πάθη τοιοῦτοι· ὡς ἀοῖ τοῦ ἀήρ· ὅτι ἐὰν ἀπολείπωσι ἢ πόδι ἢ χεῖρι τὸ πρόσθεν·
ἐὰν δὲ ἐπιλείπωσι ὑποδήματα ἢ ἱματίῳ, ἢ
τὸ ὄπισθεν ἀλλὰ τὸ σχῆμα ἀέρινον· οὕτω δὴ
τὰ ὁμολογούμενα εἰσὶν· ἡ μέρη τοῦ λόγου ἢ ἢ ἐ-
πὸ τὸ τέλειος λόγος μὴ τὸ ἐπιθὸν ἐν βμε
ρῶν λόγου ἢ βίῳ ἢ καὶ τὰ ἀνάρθρων· ὥστε οὐκ
εἰσὶν ἐκεῖνα μέρη λόγου· πρὸς τοῦτο ἔστιν
εἰπεῖν ὅτι ἔλλειψιν διχῶς γίνεται ἢ κατὰ πάθος
ἢ κατὰ αὔξησιν· κατὰ πάθος, ὡς ἐὰν ἐλλεί-
ῃ ὁ ἀήρ ἢ χεῖρι ἢ πόδι· κατὰ αὔξησιν δὲ ὡς
τὰ ἔνεστι τὰ κτώμενα παιδία ἐλλείπουσι τοῖς
ὀδοῦσι· καὶ ὅπερ τῶν ἀτελῶν ὅτι ἐλλείπει τὸ
κόκκος καὶ τὸ ἀθέρι· καὶ εἰ τὰ αὐξάνεται·
ἐπὶ τοῦ ἀέρος κεκλῶς περιπατεῖ οὔτε κατὰ
πάθος ἐστὶν ἢ ἔλλειψις, οὔτε κατὰ αὔξησιν·
ἀλλὰ λέγομεν ὅτι καὶ ὁ πλάτων λέγει ἀναλο
γίαν εἶναι τοῦ λόγου πρὸς τὸ ζῷον· ὡς περ γὰρ ἔ
χει τὸ ζῷον σῶμα καὶ ψυχήν· οὕτω καὶ ὁ λόγος
ἔχει σῶμα καὶ ψυχήν· καὶ ἀναλογίᾳ μὲν τὸ ζῷον
ματι ἡ λέξις καὶ ἡ φάσις καὶ ἡ σύνταξις·
τὴν δὲ ψυχὴν δύνασθαι μόνον· καὶ ὡς περ τῶν

ἐμψύχων τὰ μὲν ἐστιν ἁπλᾶ· τὰ δὲ σύνθετα· τὰ
δὲ πεπερασμένα· ἁπλᾶ μὲν τὸ φυτὸν
ἔχει γὰρ τὴν αὐξητικὴν δύναμιν· καὶ τὴν
θρεπτικήν· σύνθετα δὲ ὡς τὰ ζῷα ὅσα φυτὰ ὡς
ὁ πόδος καὶ μῆκος· ἔστι δὲ πεπερασμένα
σύνθετα ὡς περὶ τὰ αὐξητικά· οὕτω τὸν λόγον
οἱ μὲν εἰσιν ἁπλοῖ· ὡς οἱ διαμερεῖς· οἱ δὲ
σύνθετοι ὡς οἱ τριμερεῖς· τετραμερεῖς· ἔτι δὲ πε
περασμένα σύνθετοι οἱ ἄχρι τῶν ἡμερῶν· ὅταν οὖν
ἄρθρον λόγος διαμερὴς ἔχει τὴν διάνοιαν
ὅτι τὰ· καὶ οἱ σύνθετοι ὅμοιοι· καὶ οἱ ἐπιπερασμένα
σύνθετοι· ἀλλ' ἔστι τοῦ ὀφείλοντος·
εἰ τῶν λόγων οἱ μὲν ὁμοιομερεῖς· τουτέστι δι
μερεῖς· τριμερεῖς· οἱ δὲ ἀνόμοιομερεῖς· ὡς τοῦ
ἐὰν ἐρωτηθῶμεν ποσαχῶς ἐστιν ὁ ἥλιος,
οὐ κατοκρινόμεθα ὡς ἐτύχομεν· ἀλλ' ἐξετάζομεν
καὶ λέγομεν τοῖς, οὐ τοσοῦτον ἐχρῆν ἡμᾶς ἐρωτῶν
μόνον· τοσαμερὴς ὁ λόγος· μὴ ὡς ἔτυχε ἀπο
κρίνασθαι ἀλλ' ἐξετάσαι τοὺς λόγους εἴτε ἁπλοῦς
εἴτε σύνθετοι εἴτε τοὺς περιπεπερασμένους σύνθετοι· ἀλλὰ
πρὸς τοῦτο ἔστιν εἰπεῖν ὅτι τοῦ καθ' ὃ λέγο
μεν εἶναι ἡ μέρη, ὅστις καὶ ἀπαθής ἐστι·
καὶ ὡς περ ὁ καθόλου ἀόρατος ἐστι· οὕτω καὶ
ἀπαθὴς ἡ πλάτων ἀλλὰ μὴ βιάδης, οὕτω καὶ
ἐλλείπει λέξις ὀνόμασι ἢ ῥήματα, ὁ λόγος αὐτὸ·
ὁ καθολικὸς ἀπαθής ἐστι διὰ τὸ πρὸς τὸν ἐπι
πεπερασμένον.

Animata triplicia esse

φάσις διχῶς νοεῖται

ἄρθρα κόκκος ἀθήρ

Stoicis .5. esse orationis partes

Nomé
Appellatio

ιδὲ τοῖς κοινῶς λέγουσιν ὄνομα προσηγορίαν ἄρθρον ῥῆμα σύνδεσμον τὰ δὲ τούτων ῥηματικὰ μέρη αὐτοὶ διαχωρίζουσι τὰ δὲ τούτων τοῦ ῥήματος διαχεχωρισμένων αὐτοὶ σωματοῦσι τὸ ὄνομα καὶ τὴν προσηγορίαν αὐτοὶ δὲ ὀνομερῆ ποιοῦσι καὶ ὀνόματα μὲν λέγουσι τὰ κύρια προσηγορίας δὲ τὰ μὴ ὄντα κύρια διαχωρίζουσι δὲ ἀπὸ κλίσεως καὶ ἀπὸ τῆς λέγοντες παρίς παρίδος διὰ τοῦ δ ὄφις δὲ ὄφεως διὰ τοῦ ως ἀπὸ παραγωγῆς δὲ ὅτι λέγομεν ὀνομερὴς ὀνομερίδος ἀνθρωπίδιον οὐ λέγομεν ἡμίτομος δὲ λέγομεν ὅτι κατὰ τὸ εἶδος διαφέρει οὐ κατὰ τὸν λόγον καὶ γὰρ τὸν αὐτὸν ὁρισμὸν δέχονται καὶ τὰ ὀνόματα καὶ αἱ προσηγορίαι τὸ δὲ εἶδος διαφέρουσι καθὸ τὸ μὲν κοινὸν τὸ δὲ ἰδιαίτερον σημαίνει ἀπορεῖται εἰ δὲ ἀπὸ τῆς κλίσεως διαχωρίζουσι αὐτά ἰδοὺ γὰρ πᾶς παρὶς ὄφις δὲ ὄφεως καὶ τὰ προσηγορικὰ μὴ ὄντα κύρια ὀφείλουσι διαχωρίζειν καὶ τὰ προσηγορικὰ μὴ ὄντα κύρια ὀφείλουσι σωματοῦν καὶ τὰ κύρια ἀποτῶν κύκλων χωρίζειν ὡς μὴ ὁμοίως κλινόμενα μέρη μέρους πλάτων πλάτους

Stoicis .5. esse orationis partes

Nomé
Appellatio

θέτιος θέτιδος σάρδιος σάρδεος, ἄρος ἄγος καὶ ὄμερος ὀμέρου ἰδοὺ καὶ ὁμοίως κλινόμενα καὶ ὁμοῖα δεικνύουσι τὸ ἐπὶ χείρ μὲν ὀμνύειν ἀπὸ δὲ τοῦ ὤμου ὄμος ἐστὶ εἰ τοῖς ὄμοις ὅτι ἰδοὺ τοιοῦτα πάρωνυμα καὶ ἀπὸ κλίσεως παρά τὸ γὰρ ὀμερὴς ὄμερος σημαίνει ἀνθρωπίδιον δὲ οὐ δύναται εἶναι ἀφ' ὅ σημαίνει τὸν ὄμερον ὅ περὶ ἀνθρωπίδιον τὸν ὄμερον εἶναι τοῦ ἐν ὄμερος καὶ τὸ ὄνομα σωματοῦται τοῖς ῥήμασι σωματοῦσι τὴν μετοχήν ἐγκλίσει μὲν αὐτῶν ῥήματα δοκοῦσι· ἀλλοιοῦται μὲν αὐτῶν ὄνομα τῶν σωματούσι τὴν μετοχήν· οὐκ ἀξιοῦσι δὲ ἰδίαν τῶν μερῶν τὴν μετοχὴν λέγοντες ὅτι τὰ μέρη λόγου θὲ ἔχειν τὰ τοῦ πρωτοτύπου φωνὰ· ἡ δὲ μετοχὴ οὐδὲ τοῦ ἔχει πρωτοτύπου φωνήν· ἀπὸ γὰρ ῥήματος τοῦ· οὐκοῦν οὐδὲ δύναται εἶναι ἰδίαν μέρος λόγου λέγομεν οὖν ὅτι οὔτε μετὰ ὀνόματος δύναται εἶναι· οὔτε μετὰ ῥήματος· εἰσὶ γὰρ κατὰ ὄνομα ἴσοι δυνάμει τὸ ἀλλοιοῦσθαι τὴν ἐναντιότητα· ἐπεὶ τὰ ῥήματα οὐθὲν ἔχειν τὸ σῶμα μετὰ οὐ μετὰ δὲ τοῦ μεθ' ὧν ἀριθμεῖ οὔτε τὸν· ἡδὲ μετοχὴ ἀφ' ταῦτ· καὶ εἰ δυνατὸν ἐστὶν· ἡμῖν τὸ σημαίνοι

Στοιχεῖον

De Participio

Στοιχεῖον ratio causa

κωλύοιτο· οὐκοῦν οὐκέτι ῥῆμα· ἀλλ' οὐδὲ ὄνομα· ἐπειδὴ ἔχει διαφόρους χρόνους μὴ δίοιστα μεταχηματιζομένου καὶ ἐμεράγεται καὶ πάθος καὶ μεσότητα· ὅπερ ἀλλοβριόν ἐστι τῶν ὀνομάτων· ὑφ' ἑκατέρου οὖν ἀρθεὶς κόμεν τοῦδε ἑτέρῳ προχωρῇ· ἀλλ' ἐστὶν ἕτερον τι· ὥσπερ γὰρ ἀπὸ ἀγοῦ γίνεται ἄγος ἀπὸ λέγω λέγος· ἀπὸ ὄνου καὶ ἵππου ἡμίονος, οὕτως ἡμῖν ἀπὸ ὀνόματος καὶ ῥήματος, ἕτερόν τι μέρος λόγου ἐγένετο.

Participium comparatur mulæ.

Τὸ δὲ ἄρθρον καὶ τὴν ἀντωνυμίαν σὺν αὐτοῖς· τὴν δὲ ἀντωνυμίαν ὡρισμένον ἄρθρον καλοῦσιν· τὰ δὲ ἄρθρα ἀόριστα, σὺν αὐτοῖς δὲ αὐτὰ οὕτως· ἐστὶ δὴ τὰ ἄρθρα· ἀντὶ ἀντωνυμίας παραλαμβανόμενα· ὁ γὰρ ἦλθε θεὸς ἐπὶ μὴ ἀναφορᾶς· ἀν οὕτος· ἐπὶ φέρουσι δὲ λέγουσι ὅτι τὸ ἀντὶ τινὸς παραλαμβανόμενον τὸ αὐτὸ ἐστὶ κεφῶ· παραλαμβάνομεν δὲ ἀν τῶν ἀντωνυμιῶν τὰ ἄρθρα· τὰ αὐτὰ ἄρθρα ἐστὶν ἐκφωνούμενα.

Stoici pronomina & articulos ~~significat~~ iungunt & cur

Τὰ περὶ τῶν ὀνομάτων λέγουσιν ὅτι πᾶσα ἀντωνυμία πάντων ὡρισμένη ἐστίν· ἢ διὰ δείξεως· ἢ διὰ ἀναφορᾶς· ἢ γὰρ δείξιμον οὗ· ὡς ἐγώ· σύ· οὗτος· ἢ ἀναφορὰν ὡς αὐτός· πᾶσα δὲ δείξις πρωτοτύπως ἐστὶν γραφικὸς καὶ πάντων τῶν προσώπων· διὰ τοῦτο καὶ ἀντωνυμίας ὡρισμένα ἄρθρα καλοῦσι. Τὰ δὲ ἄρθρα

Δεικτικὰ ἀναφορικά

ἀόριστα· ἐπεὶ δὲ οἱ Στοικοὶ κατὰ σύνταξιν ἀόριστον· ἤκουσα τοῦ λέγοντος μὴ δοκῶν κωλύειν· τὸ γὰρ τινὸς ἀντὶ τοῦ ἄν πρὸς φαμὲν δὲ τὸν αὐτὸν ὅτι οὐ πάντως τὸ ἄν πρὸς τὸ παραλαμβανόμενον τὸ αὐτὸ ἐστιν ἐκείνοις· ἰδοὺ γὰρ τὸ ἥλιον φαίνει τὸν ἥλιον· καὶ ὑπὸ καὶ τὸ ἐπίρρημα οὐκέτι ταυτὸ ἡμέρα ἐστὶ φωτός ἐστιν· ἀκολουθεῖ τῷ ἡμέρᾳ τῷ, τὸ φωτὸς εἶναι· καὶ οὐκέτι τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου τὸ ἀκολουθεῖ ῥ· καὶ ὁ σύν· δεύτερον δὲ ὅτι οὐκ εἰσὶν ἄρθρα ἀν ἀντωνυμιῶν τῶν παραλαμβανόμενα· ἀλλὰ ἀντωνυμίαι ὁμοφωνοῦσι ἄρθρα· ὥς φησι Στοικοὶ τὰ ἐπιθέτα τῶν ὀνομάτων μεταπίπτει τὸ τὰ εἰς σύνταξιν ἐπίρρημα τινά· ἐστὶ γὰρ τὸ τοιαῦτα σύνταξιν· ὅς τε εὐρύ ῥέει τῷ διαλαίνω· καὶ ἐστὶν εὐτάκτως ἐπίθετο εὐρὺ κατὰ προσηγορικοῦ παραλαμβανόμενον τὸ ὕδωρ· τὰ δὲ ἐπίθετα ἢ κοινοῖς θέ ἐπιτίθεται, ἢ προσηγορικοῖς· ἀπὸ δὲ τὸ ὕδωρ καὶ ἐγένετο σύνταξιν εὐρὺ ῥέει· καὶ ἐπεὶ τὸ ἐπίθετον οὔτε ἐπάνω προσηγορικοῦ οὔτε ἐπάνω κυρίου ἐτέθη· ἀλλὰ πάνω ῥήματος, ἑρμηνεύει ἐπιθέτῳ· ὅ ἐστιν ἐπίρρημα· τοῦτον τὸν τρόπον οἱ Στοικοὶ καὶ ὅτι τῶν ἀντωνυμιῶν οὐ μόνον τὸν χρόνον ἢ τὸ μόνον ἀρνεῖται· ὅ χρόνος γὰρ ἦλθε θεὸς ἐπὶ μὴ ἀναφορᾶς· καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ τὸ χρόνου· ὁ παραλαμβάνω δὲ ἄρθρα μὴ ἐν ἑνὶ σύνταξιν

.: abundat. fint. n. expofito articuli

/. Lege ὀξωμένη ∴ χωρίς

Τοῦ. nomé nõ articulu

τὴν ἀπὸ ὀνόματος. τουτέστιν ἀφ' ἑνὸς ὀνόματος. τὸ δὲ τοῦ ὁ ἀόριστον οὐκ ἔστιν ἄρθρον ἀλλὰ ὁμοιοδυναμοῦν τῷ τίς. ⁂ τὴν δὲ πρὸ καὶ τὸν σύνδεσμον σωματοῦσι καλοῦντες ταῦτα προθέσεις προθετικοὺς σωδεσμούς. τοὺς δὲ σωδεσμοὺς ἁπλῶς σωδεσμούς. ἐπεὶ γὰρ ἀκλίτοι εἰσὶν αἱ προθέσεις καὶ οἱ σύνδεσμοι. διὰ τοῦτο σωματοῦσι εἰς ἓν. καὶ ὅτι τάσεις ὑπερμίαν (παρ' ἡμῖν ὀξεῖαν. παρὰ δ' ἡμῖν βαρεῖαν χ ὧν πρὸ καὶ τῶν (ν. καλοῦσι δὲ προθετικοὺς σωδεσμούς. ταῦτα προθέσεις ὅτι ἀεὶ προτίθενται, χ ἢ μὴ ἀναστρέφοιντο. ἐλέγχεται δὲ οὕτως. ἀπὸ προ μὴ παραγωγαὶ. ὑπερ. ὑπο τέρ προ, προ ὁ. ἀπὸ ὁ (ν. οὐχί. καὶ ὅτι καὶ πρὸ μεταμιᾶς χ ἕως πολλαχῶς λαμβάνονται, καὶ παραθέσεις καὶ σωθέσεις. πρὸς ἀρίστας χρόνον. πρόσοδος. οἱ δὲ σύν οὐδέποτε μεταμιᾶς λέξεσι παραλαμβάνονται οὔτε βίσωθεν οὔτε βὶ παραθέσεις. ἀλλὴ μεταδύο ἢ μεταπολειόμων καὶ γράφω καὶ ἀναγνώσκω. πέντε καὶ δέκα. καὶ ὅτι αἱ προθέσεις μεταπτῶν ἢ εὐθειῶν βὶ (ν. οἱ ὁ (ν σὺν θέσεις.

εἰ δὲ ἐλέγοιεν ὅτι μονοσυλλαβίας ἐστί, φαμὲν ὅτι καὶ τὰ ἐπιρρ μονοσυλλαβίας ἐστί. καὶ ὠφείλον καὶ αὐτὰ σωματοῦσθαι μεταταύτων.

Π ἐρὶ δὲ τοῦ φυλάττεσθαι τὴν ὀξεῖαν πρὸ παρεκλίσεων

Steici præpositionē & cōiunctionē iūgūt

Ra accentus

Contra stoicos: diuersas esse partes cōiunctionem & præpositionem.

□ quæ. s. duæ ptes apud æoles conseruant acutum. ut paret ex fine faciei. itaq: in accentu præpo. & cō. conueniunt nobis cū

φαμὲν ὅτι ἰδίωμα διαλέκτου ἐστί. καὶ οὐκ ἔστι κανὸν ἢ βὶ μέρος λόγου. ἢ ἐν ποιῆσαι. ἀλλὰ σύνθετα ἀπὸ προθέσεως ἀναστρέφονται. βὶ δὲ τὰ ἀναστρέφεσθαι ἀναδέχονται τὴν βαρεῖαν ὡς πέπτωκε μεθ' ἡμῶν ἡ (ν ἐν βὶ τῇ ὀρθῇ. τὰ δὲ βαρεῖαν ἢ παραιολεύσιν ἀδίκου δίκης. πότε ὀρθοτονεῖται καὶ πότε ἀναστρέφονται. ὡς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀποσελήνιος. ἐὰν γὰρ ὀρθοτονήσωμεν ἀπὸ σελήνης γίνεται. ἐὰν δὲ μὲ ἀπὸ ποταμοῦ. τοὺς δὲ (ν φυλάττουσι μὲ ὀξωμένους διὰ τὴν σωεκφώνησιν τῶν ἄλλων μερῶν. τοῦ γὰρ ἄλλα ἢ ἐβαρύνε (ν ἐπίπτε τὴν ἄλλα ὀνόμα.

πρὸς δὲ τὴν ὁμοιότητα ὅτι καλοῦσι τὰ προθετικοὺς σύν, φαμὲν ὅτι ἐλέγχει καὶ τιμὰν τῶν σωδεσμῶν οὕτως καλῶν. τὸν. καὶ. τὸν. ἀλλ. καὶ τιμὰς ἑτέρων. ἀεὶ γὰρ οὗτοι προτίθενται.

τὰ δὲ ἐπιρρήματα οὐκ ἐξωμαὶ τὰ μέρος λόγου λαμβάνειν. ἀλλὰ λέγεται φύεσθαι ἢ τοῖς ὀνόμασιν ἢ τοῖς ῥήμασι. τὰ μὲν ἀπὸ ὀνομάτων, τοῖς ὀνόμασι. τὰ δὲ ἀπὸ ῥημάτων τοῖς ῥήμασιν, οὐδὲ τοῦ ἀκριβῶς ποιοῦντος. ἀριθμὸν γὰρ πολλὰ ἐπιρρήματα ἐστὶν οὔτε ὀνόματος οὔτε ῥήματος, ὡς φανερὸν ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ καὶ τὰ θαυμαστικὰ καὶ καὶ ἄλλα πολλὰ ἐκ τούτου δῆλον ὅτι ὁ δι' αἱρέσεως διήρησται ἡ τοῦ τῶν μερῶν τοῦ λόγου. ἄ. οἱ δὲ θέλεγον.

Contra Stoicos

ἄλλοι μέρη τοῦ λόγου θέλε γνωρίζειν.

διαχωρίζοντ τὴν προσηγορίαν ἐκ τ ὀνόματ.

Οἱ δὲ δέκα. διαχωρίζοντες τὴν προσηγορίαν ἐκ τοῦ ὀνόματος. καὶ τὰ ἀπαρέμφατα ἐκ τ ῥημ.

Ἄλλοι δὲ ἰα. διαχωρίζοντες τὴν προσηγορίαν ἐκ τῶν ὀνομάτων. καὶ τὰ ἀπαρέμφατα ἐκ τῶν ῥημ. καὶ τὰ σχετλιαστικὰ τῶν ἐπιρρημάτων. φασὶ δὲ ὅτι τὰ ἐπιρρήματα ἢ ῥήματα θ' συντάττεσθαι. ἢ παρίασι ὀνόματα. ὡς ἐπὶ τοῦ μὰ ματαιώθ ἡμῖν τὴν δίκα. τὰ δὲ σχετλιαστικὰ οὔτε ῥήματα οὔτε ὀνόματα, οὐκοῦν οὐκείσιν ἐπιρρήματ. φαμὲν οὖν ὅτι ἢ ὑπὲρ καὶ τὸ πάθος τ ῥημάτων ἡ σιν ἴδια. τὰ δὲ σχετλιαστικὰ ἐξ αὐτοπαθεῖ προέρχονται. δηλονότι τὸ ἴδιον τῶν ῥημάτων ἄγν. καὶ ἐπεὶ ἄρνοι τὸ πάθος οἰκοθεν, οὐ χρήζουσι τ συντάξεως τ ῥημάτων. αἱ αὐτωνυμίαι οὐ δέχονται τὴν σύνταξιν τ ἄρθρων ἐπειδὴ ἢ δεῖξι σημαίνουσιν ἢ ἀναφορὰν ἀπόντος προσώπου ἀναπόλησις. διὰ τοῦ τὸ αὐδεικτικὰ αὐτωνυμ. δύνασθαι σύνταξιν ἄρθρου. αἱ δὲ ἀναφορικαὶ οἰκοθεν ἄρνοι τὴν ἀναφορὰν. καὶ περιστατικὰ ἢ σύνταξιν τῶν ἄρθρων. μόνη δὲ ἢ αὐτὸς δέχεται τὸ ἄρθρον ἐπεὶ ἢ οὗτος καὶ ἐκεῖνος δηκτικὰ οὖσαι, ἐπεκτείνονται διὰ τοῦ ι. καὶ ἐπεκτείνουσι τὰ τῆς δείξεως. καὶ μὴν δὲ καὶ ἢ δὲ αὐτὸς μόνη ἀναφορικὴ οὖσα. καὶ μηδὲν ἀμφίν διὰ τοῦ ι ἐπεκτείνεσθαι ἐξε

Alij nouē. alij decē alij etiam undecim orationis ptes fecerunt

Pronominibus nō adiungi articulos & cur

σε. ἢ δέχονται

ἐχόντα uidet deesse

ταῦθ διὰ τ ἄρθρ. καὶ μὴν δὲ καὶ ἀναφορά. ἐπὶ τῶν ὀνομάτων δὲ τὸ αὐτό. τὸ γὰρ δύο ἀριθμοῦ δηλωτικὸν προσλαμβάνουσι δὲ τὸ ἄρθρον προσλαμβάνει καὶ ἀναφορά. τοῦτο οὖν τὸ λόγω καὶ τὰ σχετλιαστικὰ τῶν ἐπιρρημάτων οἰκοθεν τὸ πάθος οὐ χρήζουσι τῆς ἐκτάσεως τῶν ῥημάτων παθητικῆς συντάξεως. διὰ τοῦτο ὁμοίως καὶ τὸ ῥῆμα προτάττεται τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ λόγου. ἐπεὶ δὲ ὧν ἂν μόνα ταῦτα τέλειον λόγον ἀποτελεῖ χωρὶς τῶν λοιπῶν. οἷον σωκράτης ἀναλίσκει. εἰκότως οὖν προτάττονται εἴ γε καὶ ἐκείνων μόνα μέρη. καὶ ὅτι εἰς χρῆσιν αὐτῶν ἐπεροῦσι τὰ ἄλλα. τὰ δὲ εἰς χρείαν πρὸς ἐπιμονὴν ἐξ ὑστέρα ἔστι.

Πρὸ δὲ ὀνόματα προτέτακται. ἐπεὶ δὴ οὐσίας ἐστὶ σημαντικά. τὸ δὲ ῥῆμα συμβεβηκότος αἰδεῖ οὐσίας προτέρχουσι τῶν συμβεβηκότων. ἢ ἐπεὶ τὸ μὲν ὄνομα σωματικὴ τὸ δὲ ῥῆμα σωματικῆς. ἐὰν γὰρ ἀναιρεθῇ ἡ οὐσία, σωματικεῖται καὶ τὰ αὐτῇ συμβεβηκότα. καὶ ὅτι τὸ μὲν ὄνομα σῶμα εἰσφέρει. τὸ δὲ ῥῆμα σωματοφέρει. τὰ δὲ σωματοφερόμενα προτέρχουσι τῶν σωματοφερόντων. καὶ ὅτι τὸ μὲν ὄνομα ἀποτελεῖ τὸ δὲ ῥῆμα ἀποτελεῖται. τὰ δὲ ἀποτελοῦντα προτέρχονται τῶν ἀποτελουμένων. ἐπειδὴ δὲ ἡ μὲ

Nomē substātiā. Verbum accidens significare

Colligitur ergo hic ordo partium orationis

Nomen.
Verbum
Participium
Articulus
Pronomen
Praepositio
Aduerbium
coniunctio

οὐδὲ ἐν ἐστὶν ἕτερον εἰ μὴ ὄνομα καὶ ῥῆμα,
διὰ τοῦτο τὸ προτέρα εἶναι τῶν ἄλλων.

Τὸ δὲ ἄρθρον πρὸ τῶν ἀρτῶν νυμφῶν. ἐπεὶ τὰ
ἄρθρα μετὰ τῶν ὀνομάτων· ἡ δὲ ἀρτῶνυμφα
ἀντὶ τῶν ὀνομάτων. τὰ δὲ μετὰ τί νοῦν προτε-
ρεύει τῶν ἄρθρων· καὶ ὅτι ἡ ἀρτῶνυμφος, οὐκ ὂν
ἀντὶ ὀνόματος ἀλλὰ κοινὸν ἄρθρου τε καὶ ὀνόματος
τὸ γὰρ αὐτὸ λέγω πάλιν τρέπεν ὅν τε φασκῷ αὐτὸς ὄζειν.

Ἡ δὲ πρόθεσις πρὸ τῶν ἐπίρρ. ἐπεὶ ἡ πρό-
θεσις μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν λαμβάνεται τῶν
ἰδίων μεριστῶν· ὑπὲρ ἀρίστου ἄρχου πρὸς ἀεί-
ταρχον· ἐμμενεῖ πρό. Τὰ δὲ ἐπίρρημα
μετὰ τῶν ῥημάτων συντάσσεται· βρίθει ἰδιάτα-
ξει, καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ μεριστῷ· καὶ πρὸς γράφω, τὰ
δὲ ὀνόματα προτεραίουσι τῶν εἰκότως καὶ
ἡ πρό ἢ μετὰ τῶν ὀνομάτων προτέτακται τοῦ τῶν
ῥημάτων τοῦ μετὰ τῶν ῥημάτων. Ὁ δὲ σύν-
τελευταῖος ἐπιφέρεται τάξιν· ἐπεὶ τὰ φυσικῶς σύν-
τα πρὸ ὑπόκειται μέρη τοῦ λόγου· ἡ γὰρ προ-
σηγορία ὡς εἶδος τῶν ὀνομάτων. Ἡ γὰρ σύν-
δεσμος τὸ ὄνομα καὶ τὴν προσηγορίαν λέγομεν
ὅτι τὸ μὲν προσηγορικὸν ποιεῖ θῆν· τὸ δὲ
ὄνομα τοῦτο τὸ κύριον οὐ ποιεῖ· ἀλλὰ φαμὲν
ὅτι εἰ τὸ πρακτικὸν μόνον χωρίζεται λέξεις
χωρίζεσθω ὁ ἄρος ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρ-

ἐπεὶ δὲ ἡ ὅμοιον ἄρος τὸ πρακτικὸν ἔχει θηλυκὸν
ὁ δὲ ἄργυρος μονογενές ἐστι· λεκτέον οὖν
ὡς τὰ τοῦ μέρους τὰ ἴδια εἴδη τῶν καὶ
τὰ πάρεστὸν μέρα καὶ οὕτω ποιεῖσθαι τὸν με-
ρισμόν· ἴδιον δὲ ἐστὶ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμῷ ἕτερ-
δὲ μὴ κοινωνοῦν· ὡς ἄρου τὸ ἐλαστικόν·
τὸ δὲ τὸ μέρα δὲ λευκὸν ἡ μέγαρ· οὕτω καὶ
ὀνόματα ἴδιον τὸ δηλοῦν τὴν ὑποκειμένων
σωμάτων ἢ πραγμάτων ποιότητα· παρεπό-
μενον δὲ τὸ κύριον ἢ προσηγορικὸν εἶναι· ὥστε
καθὸ ποιότητα δηλοῖ τὸ κύριον ὄνομα ἐστὶ κα-
μὲν προσηγορικὸν εἶν· καὶ καθὸ ποιότητα δη-
λοῖ τὸ προσηγορικὸν ὄνομα ἐστὶ κα μὴ ἐν.

περὶ ὀνόματος.

Περὶ βεβαίου τῶν τῶν προκαταλαμβάνει δηλῶν
καὶ λίαν ὀτεχνικὸς πρὸς ἐστὶ τὸ κύριόν τατ
τὸ ἑαυτοῦ δηλῶν καὶ λίαν ἐπιφέρει· καὶ τὴν
ἀρχὴν τοῦ τοῦ λόγου μέρη ποιοῦμεν πρὸ τ
ὀνόματος διαλαμβάνει· ἐνθα καὶ ἀναμάν
ον ἐστὶ πρότερον περὶ τοῦ ἰδίου καὶ φυσικοῦ μέ-
ρους· ἕκαστον διαλαβὼν ἄμα δὲ καὶ τὸ τάξε
τὸ μὲν οὖν ὀνόματος ἴδιον τὸ οὐσίαν σημαίνειν·
ἐστὶ δὲ οὐσία αὐθυπόστατον μηδεὸς μόνον ἑ
τέρου φ ὑποκεῖσθαι· τῶν δὲ οὐσιῶν αἱ μὲν εἰσι αἰ
σθηταί, αἱ δὲ νοηταί. Ῥῆματος ἴδιον τὸ
πρᾶγμα σημαίνειν· τὰ δὲ πράγματα διὰ τῶν

Technicus

ἐπεὶ ταῦτ' ὥσπερ φαμὲν καὶ ὅσα ὀλίγα ποιεῖ
τὰ ἄλλα ἐξ αὐτῶν προϊέμενα τὲ καὶ φαίνεσθαι.
καὶ ὥσπερ τοῦ ἡμετέρου σώματος καὶ ψυχῆς
σωιζομένων τὰ ἄλλα ὅσα δυνάμεθα ποιεῖν
ἐξ ἡμῶν προέρχεται οὕτως τοῦ τε ὀνόματος
καὶ ῥήματος ὑπαρχόντων τὰ ἄλλα ἐξ αὐτῶν
γίγνεται. καὶ ὅτι τοῦ λόγου θεὸς φαίνεται ἡμῖν τὰ
θεῖα. ἐπεὶ οὖν μὴ τί ἐστι μετὰ καὶ φωνὴ
λέξις μετέχουσα τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν ῥημάτων
ἰδιότητος. ἀρτωνυμία ὅλη ἀρ' ὀνόματος
ὡς ὁλόκληρα ὑπόκειται. πρόσθε ὅλη προ
τιθεμένη πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν.

Προτεραία ὁ τὸ ὄνομα καὶ ὁ ῥῆμα, κατὰ τοῦτο
ὅτι ἐν ἀρτι τῶν ἄλλων ἀποφάσιν ὅμως τὴν φύσιν λόγου
γίνεται. ἐν δὲ τοῖς τούτων ὁ θεὸς ἀεὶ σύνεστι.
Φ καὶ δὲ ὅτι προτάττεται τὸ ὄνομα ἐπεὶ δὴ καὶ
τῶν ἀεὶ λεγομένων ἐπὶ κοινῶν τῆς προσηγορίας ὀνο
μάτων καλοῦνται καθ' ὃ φαμὲν καὶ τοῖς ὀνόμα
σι χρῆσθαι πολλάκις. ἐν γὰρ ὄνομα ἐστὶ τὸ ὄνομα
τῆς κοινῆς καὶ σημαντικῆς. ἕκαστον ὅ τῶν μερῶν τοῦ λόγου
σημαντικὸν ἐστὶν ἢ συνεστικὸν. δηλονότι ἕκαστον ὄ
νομα ἀν κληθῇ. οὕτως οὖν καὶ ὁ δωρος
ὁ ἐπικληθεὶς κρόνος, λέγεται τοῖς κείνου ἀνδρεῖος
ὁ τῶν ἀρτιονόματος καρπιμένος. τὴν δὲ ὄνο
μα τρίβῃ καὶ σωιζόμενα ἐν θέσει κωλύειν τοῦ
~~καὶ φθίνων~~ κωλυομένου. ὁ ἰδεγραμματικοὶ

διόδωρος

Diodorus cronos

Diodori crom ridiculú q ſermú uocabat. δε. dicens. δε & eius modi particulas eſſe nomina

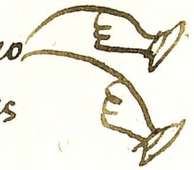

καταρθοῦται. ἢ ὡς βέρ[ρ]ος ὁ τῶν ἢ τῶν χόρτων
τὸ δὲ μὴ τὸ μὴ ὄν. ἔστι μὴ ὄν ὁ κοινῶν
δύο τρόπῳ. μὴ τὰ ξυνῆ ἔστι μὲ τὸ τὸ ὄνο
μάτος καὶ ῥήματος. τούτε δύο τινῶν.

Τοῦ δὲ ἀόριστον ἴδιον τὸ ἀναφορικὸν σημαίνειν.
ἀναφορὰ δὲ ἐστὶν ὑπόμνησις καὶ ἀνάπτυξις
ὅτι τρεῖς τοῦ μνημονευόμενα ἀόριστος πρόσωπον.

Τὸ δὲ ἀρτωνυμίαν ὁρίζειν τρόπον καὶ
ἀρτικλέων τὸ δὲ λαμβάνεσθαι.

Τὸ δὲ τρεῖς θέσιν τὸ τίθεσθαι καὶ τρόπα
θεσθαι ὀνόματα καὶ ῥήματα. ἢ κατὰ θέσιν
θέσιν ἢ κατὰ σύνθεσιν. Τοῦ δὲ τῶν ῥημάτων
τὸ τῶν κεῖσθαι τοῖς ῥήμασι καὶ ἀρ' αὐτοῖς
θαι τὴν σύνταξιν. Τοῦ δὲ σύνδεσμον τὸ ζῶν
λόγῳ καὶ σύμπλεκτικὴν τῶν φωνῶν ὁλόκληρον καὶ κόσμον.

Καὶ ταῦτ' μὲν δὴ ἴδια ἕκαστα. τὶ δὴ ποτε τὰ ἄ
πάντων προέταξε τὸ ὄνομα τοῦ ῥήματος προ
τέρου ὄντος φύσει. ἀεὶ γὰρ τὰ πράγματα τῶν
ὀνομάτων προγενέστερα εἶναι. φαμὲν οὖν
ὅτι καὶ προτέτακται τῇ φύσει τὸ ῥῆμα,
ἀλλ' οὐκ ἐν διατάξει ὀνομάτων τὰ πράγματα φαί
μεν. ἢ ὅτι ὁ τὸ ὄνομα σῆμα ἢ χ
ἢ πρᾶγμα. τὸ δὲ ῥῆμα καὶ χρόνῳ κ πράγμα
τι τὰ ρῶν. καὶ διὰ τοῦτο προτέτακται μὴν κ
θ τὸ μὲν ὄνομα μονάδος. τὸ δὲ ῥῆμα διάδος.

Διὰ τὶ δὲ προτέτακται τὸ ὄνομα καὶ τὸ ῥῆμα.

∴ χρόνον

ἐπὰ μὴ μὲν προσταῦσημαινόμενα ὁρῶσι μὰ
καὶ τοῦτο τῶν τῆς φωνῆς ὁρῶν ἐστι διάφορον
ὅρα τὸν τύπον τῶν ὀνομάτων τῶν προστακτικῶν.
καὶ τὰ μὴ ὀνόματα τῶν ἀ τὰ δὲ ἄλλα οὐ πάντ.
διὰ τοῦτο τὸ ὄνομα, οὐκ εἰδίως ὠνόμασαν ἰδί.
ἰδιον δὲ τοῦ ὀνόματος ἡ πτῶσις. εἰ δὲ λέγει ὅτι
τὸ τιμῶν ἴδιον οὐκ ἐστὶ φάσκει καὶ ἑτέρως κοινῶς
φαίνεται δὲ τὰ τοῦ μετοχαῖς καὶ τὰ τῶν ἄρθρων,
λεκτέον. ἀλλὰ καὶ ἡ ἄρθρωνυμία ἐκ τοῦ ὀνόμα.
καὶ ἡμῖν μετὰ τοῦ ὀνόμα. ὅτι εἰδὴ μεμερισμένα
οὐκ ἄδηλα τοῦ λόγου. τὰ δὲ ὁρῶμεν μεμερισμένα ἑτέρ.
ἑτέροις ἄδεσι κοινωνοῦντα. ὡς ὁρῶμεν ἑκάστ
τῶν ζώων τὸ δὲ ὡς τὸ τῶν τοῦ
ἔχει κτητικοῦ. καὶ σημ τὸ ὑπὸ τῶν πτῶσιν. ὑπο
κειται δὲ πτώσεσι. διαφέρει δὲ πτῶσις ὅτι μετὰ
τὰ σχήματα κτητ. ἐστὶν ἡ πτῶσις. πτῶσις δὲ τὸ
ὄνομα τὸ μετὰ πλαστόμενον. ἡ τὴν τὲ δὲ
εἰ πτῶσις ἐστὶν ὅτι τύπος καὶ ὄνομα πλασμὸς
κατὰ τὴν λῆξιν. σύλλαβὴ ἢ τὸ σημαινόμενον.
εἰ μὲν γὰρ ὅτι τύπος ἀ τὸν. ὁρῶμεν γὰρ βῆτα
τῷ ταῦ τὲ πτῶσις δηλοῦντα. ἀλλὰ φη
σί τὶς ὅτι τοῦ μετὰ τὰ σχήματος ἀριθμοῦ μετὰ
τὰ σχήματος ὄντος κειμένου βῆτα τῷ ὁ καὶ τῷ
καὶ τῷ ὦ μὲ σημαῖ τὴν πτῶσιν. ἐὰν γὰρ
εἴπω ἄλφα, ἄδηλον πότερον ὀρθὴν ἢ
λῆξιν. ἢ δοτικὴ εἶπον. οὐκ οἶδα ὁ τύπος ἐστὶ τὸ

Casus qd. an sit ipsa mutatio terminationis an significatū

.: redundat

ὄμοιον πλασμὸς ἢ πτῶσις καὶ οὐ τὸ σημαινόμ.
εἰ δὲ τοῦτο πάλιν σύμβιβασθῆναι ἄτοπον. εἴ μὲν
γὰρ βῆτα τὰ σχήματα τῆς λῆξεως καὶ εἰς τύπος, κατὰ
πάντων τῶν ὀνομάτων τῶν κειμένων, ὁ τύπος ἀν
εἶν κείμενος ἢ πτῶσις. εἰ δὲ διάφορον ἔσχηκε
ἕξεσι καὶ ἡμῖν ὠφέλουν ὁμόμεθα ὀνοματίζειν πρὸς
αἰτιάσεσι ἑστῶς καὶ οὐ πεῖρε. οἷον ὡς βῆτα
ἀρεῖδιν. ὁρῶμεν γὰρ τοῦ ὀνόματος τὴν λῆξιν
πολλοὺς τόπους ἐπιδεχομένην κατὰ τὴν λῆξιν.
καὶ γὰρ τοῦ ἀρέδου φαμεν. καὶ ἀτρείδεω καὶ
ἀρείδω. καὶ γίνεται ἡ λῆξις οὐκ ἔτι μία πτῶσις.
ἀλλὰ ἄρειδ. ἅμα γὰρ τὸν διάφορον τύπον τῆς λῆξεως
πτῶσις δηλοῦσι εἶναι. ἀπὸ τοῦ τοίνυν δέ
δειξις μὴ μόρος ὁ τύπος ὅτι ὁ τῆς λῆξεως ἐστὶ σημ ἡ χρῆ
σις ἀλλὰ χρῆσις καὶ τοῦ σημαινομένου. καὶ γὰρ
ἐπὶ τῆς γενικῆς τὰ αὐτὰ τύποι διάφοροι αἱρεθέν
τῆς κτητικῆς. διὰ τὸ εἶναι τὸ σημαινόμενον.
τῶν τύπων τοῦ τῶν οὐ πολλὰ ποιοῦσιν ἀλλὰ μίαν.
ἡ τὴν τέ ὀρθὲ πῶς ὄνομα ὁρίζεται τὸν λόγ
ἢ τὸ ἰδιωτικόν. λῆξις μὲν γὰρ ἐστὶν ὄνομα ὡς τὸ
ζῶον. ἰδιωτικὸν δὲ ὡς τὸ τί ζῶον. καὶ ὡς ὅτι ὁ
ἄνθρωπος. εἰ μὲν οὖν τὸ ἰδιωτικὸν δὲ λαμβάνεται
οὐκ ἔτι πεῖρε πῶς ἔχει τὸ ὄνομα. ἀλλὰ ἢ
μονόπτωτον ἢ δίπτωτον. ἢ τρίπτωτον.
ἢ τετράπτωτον. ἢ πεντάπτωτον, ὡς δὲ πάντ.
τούτου γὰρ ἢ ὀρθὴ καὶ ἡ κλῆσις ὁμοιόμειοι.

Casus qd.

ἐστὶ δὲ τὴν ὄνομα καὶ μορφὴ πτῶσα ὡς τὰ στοιχεῖα καὶ οἱ ἀριθμοὶ πλὴν μόνου· οὐκοῦν ὄνομα ἄρα μέρη λόγου τοῦ τοῦ καὶ αὐτῶν τε πτώσεις· ὡς γὰρ καὶ πτώσεις λέγομεν τοῦτο ὅτι ἀπὸ τοῦ τοῦ πεπτῶκαι· φέρει τὸ ὄνομα τὰς πτώσεις χωρὶς χρόνων καὶ τὰς προσωπικὰς ταύτας οὖν διαφέρουσιν ἀλλήλων. πρὸς δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥέον τὸ ὄνομα τὸ ῥέον καὶ χωρίζομεν ἑκάστῳ τὴν ἰδίαν προσηγορίαν· κλίνομεν τοῦ ὀ ὄνομα· ἔστι δὲ τοῦτο μόριον οὐ διαιρεῖται ἀ λῆ οὐ πλῆ βῆ ιῦ καὶ προπλήγομεν ἑτέρῳ ιῦ· φέρει μόριον τὸ ὄνομα· ὅθεν οἱ ἀπολεῖ· ἀπαλλοτριοῦσιν ὄνυμα λέγοντες ὡς μὴ ὄνυμα. πρὸς δὲ ὅτι οἱ περὶ ἀπολλώνιον καὶ ἡρωδιανὸν οὕτως ὁρίζονται τὸ ὄνομα· ὄνομά ἐστι μέρος λόγου πτωτικὸν ἑκάστῳ τῶν ὑποκειμένων σωμάτων ἢ πράγματων κοινὴν ἢ ἰδίαν ποιότητα ἀποδιδόμενον· οἱ δὲ περὶ ῥωμανὸν καὶ τὸν φιλόπονον ἀπὸ ποιότητος σῶμα μὲν οἷον λίθος· σῶμα ἐστὶ τὸ τελείως διαστατὸν μήκει πλάτει βάθει· ἀφῆ τε καὶ θέσει ὑποπίπτον· πρᾶγμα δὲ ὃ μόνῳ τῷ νοῦ τῷ ἐνοῦν μορφοῦται· ἀπολάτων δὲ ἢ μᾶλλον φαίνεται ἐρωτᾶσθαι διὰ τὴν μορφὴν τὴν οὐσίαν ἢ μὲ τέραν σῶμα λέγεσθαι διὰ ἄλλου τὸ ὑπό

Casus a cadendo

ὄνομα πόθεν

Ra orthogra.

Aeols ὄνυμα

ὀρθοὄνομα

Apollon?

Herodian?

Romanus

Philopon?

Corp?

Res

δεῖγμα τῶν ῥημάτων· διαφέρει δὲ τὸ σημαίνον μόριον τοῦ σημαινομένου· σημαίνει μὲν γὰρ τὸ ὄνομα· σημαίνεται δὲ τὸ πρᾶγμα.

Κοινῶς τε καὶ ἰδίως λεγόμενον. τὰ ὀνόματα προφέρομεν ἀπέραντα· κοινῶς· κοινὸν· ἰδίως· ἰδιαίτατα· κοινῶς μὲν ὡς ὅταν φῶμεν ὄνομα οὐ δίκαιος ἄρρην καὶ θήλυ μὴ λαβόν· ὡς τὸ σῶφρον καὶ φιλόσοφος· κοινότητα δὲ, ὡς ὁ τὸν διέρος ὀνόματος πολὺ πλεῖστον λαμβάνομεν οἷον ἄρος λέων· ἰδίως δὲ τὸ χωρίζον ἑκάστου κοινότητος ἔματιμα· ὡς ὄμηρος πλάτων· ἰδιαίτατα δὲ ὡς τὰ ὀμώνυμα τῶν ὀνομάτων.

Παρεπόμενα δὲ αὐτῷ πέντε· παρεπόμενα δὲ οὐ μεβεβηκὸς ὃ οὐ μεβέβηκεν ἀχώριστον ἢ χωριστὸν· ἀχώριστον ὡς ἀθίοπι τὸ μέλαν· χωριστὸν ὡς ἐμοὶ τὸ καθέζεσθαι· τοῦ δὲ οὐ χωρὶς ἐστὶ μόνου παρεπόμενον οἷον τὸ μὴ ἄν θίοπι καὶ κόραξ· οὕτως καὶ γένος εἶδος καὶ τὰ λοιπά· οὐ μόνον τοῦ ὀνόματος· παρεπόμενόν ἐστιν, ὃ οὐ κατὰ πρόθεσιν μίμησιν τόπον οὐ τὸ ὃ· ἀλλὰ κεῖνον παρεπόμενον· ὡς τὸ ἐν ὄνοματα ξύλα οὐ μεβαίνει ἐλιμοῦ δὲ δὸ ἀεὶ ἐν πολλὰ κατὰ σῶμα μίμησιν οὐ μὴ ταῦτα τοῦ τέκτονος ἴδιον δὲ κόρου, οὕτως καὶ τοῦ ὀνόματος· οὐδὲ τοῦ τὸ ὄνομα μὴ ἰματαῦτα αὐτῷ παρεπόμενα· ἀλλὰ τὸ δυνέσθαι προσορμόθησ αὐτῷ.

σημαινόμενον
σημαῖνον
a
D

Modis 4 nomina proferri

ἐστὶ χωρίς
ἀχώριστον
ἐναβεβηκός

οὐ γὰρ ὅτι θεῖο τὸ ὄνομα πρὸς διαφορὰν τί-
θησιν· ἀλλὰ τοῦ σημαινομένου χάριν.

Dionysij?

πέμπτον ὅτι ὁμωνύμου τὰς δύνη πρὸς τὰς εἴδη τῶν εἰδῶν· ἐπὶ δὲ τῶν φυκαν τὰ εἴδη ὑπο-
ταττεσθαι τοῖς γένεσιν· οἷον δὲ ἥρωδιὸς καὶ ἀπολλώνιον τὰ ἄδη τῶν δύνη πρὸς τὰ τοῦ σημαινομένου, ὀνομαζομένων τοῖς πρωτοτύπου καὶ παραγώγου· καὶ ἀόριστος καὶ θηλυς καὶ οὐδέτερον· τοῦ τοῦ δὲ πρὸς ἄνω, ἐπειδὴ ὅπου μὴ εἶδος ἐστὶν οὐ πάντως κ γένος· ἰδοὺ γὰρ τὰ ῥήματα καὶ τὰ ἐπίρρη εἴδη μὲν ἔχουσι γένη δὲ οὔ· ὅπου δὲ γένος, ἐκεῖ πάντως καὶ εἴδος· ἰδοὺ γὰρ τὰ ὀνόματα ἔχομεν γένη, ἔχουσι καὶ ἄδη· ἔν μὲν οὖν ἄδη τέσσαρα· γένος ἐστὶ χαρακτὴρ λέξεως σημαίνων τὸ ἐν φωνῇ ἄρρεν ἢ θῆλυ ἢ οὐδέτερον, καὶ ἀόριστος μὲν ἐστὶν οὗ πρότασις κατὰ θήλειαν καὶ ἕνα πρόσωπον ἄρθρου τὸ ὁ· θηλυκὸν δὲ οὗ πρὸς ταύτας κατὰ θήλειαν καὶ ἕνα πρόσωπον ἄρθρου τὸ τῆ· οὐδέτερον δὲ οὗ πρὸς ταύτας κατὰ θήλειαν καὶ ἕνα πρόσωπον ἄρθρου τὸ τό· ἄρρεν δὲ τὸ ὁρῶ τὸ ἐν φωνῇ, ἐπεὶ οἱ φιλόσοφοι ἀπὸ τῶν σημαινομένων νοοῦσι τὰ γένη· ἄρρεν μὲν γὰρ καλοῦσι τὸ σπέρμα ἀπὸ βίου· θηλυκὸν δὲ τὸ σπέρμα δεκτικὸν· οὐδέτερον δὲ τὸ μὴ

Herodian?

Apollonij?

Primitiuum

Genus

Philosophi q̃m accipiunt genera.

δεκτικὸν τοῦ τῶν μετέχων· οἱ δὲ γραμματικοὶ ἀπὸ τῶν ἄρθρων· πέμπτον δὲ ὅτι· τὸ οὐδέτερον οὐκ ἔχει σημαινόμενον τινὸς ἔχει τὸν ὁμωνυμίαν· ἀλλὰ ἀπὸ φανερῶν τῶν δύο γενῶν· οὐ γὰρ ἐστὶν ῥῆμα μὴ τὸν φθαρμὸν τὸν τῆς μόνον καὶ παρατατικὸν παράτασιν πολλῶν ἐκ πολλῶν γενομένων καὶ οὐ πεπλεονασμένων· καὶ τὰ ἐξῆς τὴν ἀρτιγενομένων σωτέλειν· ἐν πρῶτον τὸν ἐνεστῶτα τὴν ἐκ πολλῶν γενομένων σωτέλειν· καὶ μέλλοντα τὸν ἐνεστῶτα τὰ πράγματα μελλόντων γίνεσθαι· ἀόριστος δὲ τὸν μὴ δηλοῦντα τὸν παρεληλυθότα· ἐν ὅτι ἐστὶν ἀπαρεμφάτῳ ὁμοίως· ὁριστικὴ φαμὲν τὴν ὁρίζουσαν τὸ πρᾶγμα· καὶ προστακτικὴν τὴν προστάττουσαν· ὑπερθετικὴν τὴν τὸ ἄχεσθαι· εἶτα τὴν ἀπαρέμφατον οὐκ ἀπὸ σημαινόμενον ἀλλὰ ἀπὸ φανερῶς ὀνομάζομεν οὕτως ἀόριστος καὶ θηλυς καὶ ἀπὸ σημαινόμενον τὸ ἐξαπο φάσεως ἀλφοῖβ οὐ καλοῦμεν· πολλάκις δὲ ὁ ποιητὴς οὐ πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν οὐδέτερον ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον ὀνομάζει· Ὅμηρος· τὰ μὲν ἄρ τοι ἐγὼ ἐρέω κλέα· τὸ δὲ ἀπαρεμφάτως τῶν δύο οὐδέτερον· ἡ τὴν πέμπτην ἀπὸ τοῦ σημαινομένου δεῖ τῶν γενῶν καλεῖσθαι, ἢ ἀπὸ τῶν τύπων· ἡμεῖς γὰρ ἀπὸ τῶν σημαινομένων.

Sigificationes tẽporũ. Præs. præt. imp. &c

Aoristi nullũ tẽp? certum significat ut nomen indicat

Homer?

Quæstio

Aoristos nullũ certũ tempus significare. contra alios grã.

ὅταν ὄχαρακτὴρ ἑνὸς γένους ἐστὶν ἐπίθετικός· οἷον ἡ ὦ ἔρρε· ὁ ἀετός· διαφέρει δὲ τὸ κοινὸν τοῦ ἐπικοίνου· ὅτι τὸ μὲν κοινὸν καὶ ἑκατέροις τοῖς ἄρθροις χρῆται καὶ τοῖς σημαινομένοις· τὸ δὲ ἐπίκοινον, ἑκατέρῳ μὲν τοῖς σημαινομένοις ὅμοι ἄρθρῳ· ὁμοιομάθησι δὲ τὸ μὲν κοινὸν, ὅτι ἄρσεν καὶ θῆλυ· τὸ δὲ ἐπίκοινον, ὅτι ἐπικοινωνίαν ἔχει δύο ἑνὸς ἄρθρου πρὸς ἕτερον σημαινόμενον· ὅμοιον δὲ ἐπικοινωνεῖν φαμὲν τὴν καθήμενον μὲν μέρος κοινωνοῦντα πρὸς ἅρμα· κοινωνοῦντα δὲ κατὰ τὸ ἔτερον· ὅτι μὲν οὖν κοινὸν ὅτι μὲν ἀρσενικὴ τάξις μὴ φέρει ἕτερον εἰρημένον μὴ μὴ δοκοῖν κατὰ ἄγνοιαν παραλιμπάνειν· πρὸς ἐμφάνειν δὲ τινος λέξεως ὅπου οὐκ ἀρέσκει αὐτῷ· ὅτι δὲ οὐκ εἰσὶ τοῦτο ἐν ὀνόμασι· εἰ γὰρ ἔκαλεν ὦ ἄνθρωπε λέγοντα τοῦτο οἷον ὄχαρακτὴρ· ὡς πρὸς ὁ φόρος ἀστὴς μὲν· καὶ ὁ φόρος ἡ θηλυκὸς καὶ ὁ φόρος οὐδέτερον· σημαίνει ἄρ ἑκάστου ἴδιον· καὶ γὰρ ἡ φωνὴ αὐτῶν ἡ ἄρρεν ἐστὶν ἡ θῆλυ· χρὴ οὖν αὐτὰ ὄνομα κοινὸν καλεῖν· καὶ ὄνομα ἐπίκοινον· οὐδέν· κοινὰ γὰρ ὅσα τῶν ζώων ἐκ τοῦ φωνεῖν μόνον ζῶντα ἡμῖν δῆλον· τουτέστιν ἐκ τῶν ἀεδοίων οἷον ὄρνις ἀλλὰ καὶ ἡ ἄρνις· δύο δὲ ἐν τοῖς ἀπεστῶσι τοῖς θήλεσιν ἄρρεν· ἡ ἄρκτος καὶ ἡ καλαμῆς· παρὰ τὰ

κοινὸν (ἐπίκοινον) > D a

Technic

Promiscua & ambigua nomina discenda sunt non genera

ταῦτ·

ὡς ὁ τὴν πόλιν θῆς φαμὲν· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἄρ παρὰ τὴν ὀνόματι ὃ βούλομαι ἄρθρῳ προσθεῖσι ποιῶ· οἷον βούλομαι γένος ὡς λέγομεν ὁ ἔλαφος· καὶ ἡ ἔλαφος· φαμὲν ὅτι πολὺ μὲν ἀπὸ τῶν σημαινομένων· πολὺ δὲ ἀπὸ τῶν τύπων τὸ τῶν ἄρθρων εὐφωνίαν· οὐ γὰρ ὄρθρον προστεθὲν τὸ ὦ τὴν πόλιν ποιεῖ· ὅτι πόλιν ἀφωνίαν ἀπεργάζεται· τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ὅν τῷ ἵππον καὶ ἡ ἵππος· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τοῖς προσφυῶμεν ὡς ἄρρεν ἡμέρᾳ θῆς εἶναι ἔδοξε· τὸ μὲν γὰρ σημαινόμενον δίδωσι τὴν ἑκατέρᾳ εἰμοιαν· δεῖ γὰρ εἶναι καὶ θήλεα καὶ ἵππον καὶ ἄρρενα· τὸ δὲ ἄρ ἑκατέρου πρὸς κείμενον ἄφωνον ἄρ τὸν τύπον· Τὶ ἐστὶ δὲ προσθεῖναι τούτοις· ἀλλὰ δύο κοινὸν τε καὶ ἐπίκοινον· κοινὸν ἐστὶν ὃ τὸ αὐτὸ μὲν τὸ ὄνομα ἔχει ταὐτὰ αὐτῷ· τὸ ταὐτὸν καὶ δὲ ἰδίοις ἄρθροις· οἷον ὅμοιον ἵππος καὶ ἡ ἵππος· καὶ ἐμὲ ὁ αὐτὸς τὸ τὸ ὄνομα φωνῇ ἐμὲ λαμβανομένῳ τὸ ἄρθρῳ· ὡς πατρῷος υἱοῖς· κοινὸν δὲ ὁ διὰ μὲν αὐτὸ λέξεως τὸ τε ἄρ καὶ θῆς τῷ ἑτέρῳ τῶν ἄρθρων προκατεσκευασμένων ἤτοι ἄρ ἢ θῆς ὡς περὶ ἐπίκοινον κεῖται φαμὲν· τὸ μὲν ἐστὶ μοῖραν· ἀλλὰ ἐστὶ ἀνίσων μερῶν ἀπομεμονδεσμένον τὴν χρῆσιν· τὸ δὲ τὸ ἐπίκοινον ὅν ἐν ἑκάτερον ἄρθρῳ τὰ δύο φέρει.

κοινὸν ἓν γένος

ἐπίκοινον

δὲ ἅπαξ λεχθὲν ἀρετὴ ἐστί. ἐπεὶ κοινὰ δὲ τὰ
τοῦ μαντίου μὴ ἐκφαίνοντα τὸν νοῦν. ἀλλὰ καὶ
μόνως ἢ θηλυκῶς λεγόμενα. ὡς ἂν ἡ χρῆσις
ἀρετὴν ἔχουσα. ταῦτα δὲ διὰ τὸ φύσει γὰρ
θηλὺ τὸ γένος. οἷον ἄρσενικῶς ἀρετὴ ὁ ἀετὸς
οὕτως δεῖ μόνος λέγειν. ἢ χελιδὼν θηλυκῶς.
καὶ ἐν τούτοις ἀρετὴ ἡ σαρκὸς πάντα. τὸ γὰρ χλὴ θηλυκῶς ἀρρένι παραλαμβάνει ποιητής.
ὡς ὁ δὲ χλὴ ἡρ ἅπαξ ἄπαξ τι τεταγμένῳ. ἀρετὴ δὲ
καὶ περὶ τὰ ἅπαξ:

ἤ χλὴ
ὁ πρίσεα
π φόνων

ἰδὴ δὺο πρωτότυπα καὶ πρὸς ἀλλήλους.
λέγω τὴν μὲν τὸ εἶδος τοῦ ζώου προστάξειν. εἴτε
πλὴν ἐν τῷ εἴδει τοῦ ζώου ὄντα. εἴτε
πλὴν ἐν τῷ εἴδει ἀφέλοιμεν οὐ χρὴ τὸν νοῦν.
φαμὲν ὅτι τοῖς φιλοσόφοις ἐπακολουθήσομεν.
ἐκεῖνοι γὰρ προτάττουσι τοῦ εἴδους τὸ ζῆν. οἱ
δὲ γραμματικοὶ τὸ εἶδος. ἐπεὶ δὲ οὐ τοσοῦτον τὴν σὴν
μανίαν ὅλον τὴν φωνὴν ἀφ' ἑαυτῶν ποιοῦνται. ἀλλὰ πρὸς
τίς εἴποι. διὰ τί χαρακτὴρ ἡμῖν φωνὴν ἀφίσταν
σαι θαυμάζει βουλόμενος σὺ κατακολουθῆσαι τοῖς γραμματικοῖς φαμὲν ἀεὶ ὁμωνυμίαν ἀρῶν. διὰ τὸν φ
τοῖς φιλοσόφοις προεχαρίσαντο τὸ ζῆν. προτάξαν.

Species

ἰδοὺ δὲ ἐστὶ φωνὴ φωνῶν θηλοῦσα τὴν διαυτὴ
πρώτην ἢ δευτέραν θέσιν ἢ εἴδος ἐστὶ τὸ περιέ
χον καὶ ὡς κλεῖον τὰς τῷ γλῶσσαν τοῦ
ἐχόμενα. τὰ δὲ εἴδη διαιρεῖται μὲν ἐκ τῶν χρῶν
φέρει δὲ ἐν αὐτοῖς τὴν τῶν ζώων φύσιν. ὡς ὁ ἀρ

ὁ πρίσεα θυρέθη ἅπαξ
apud homerũ

φέρει ἐν ἑαυτῷ τὸ ζῶον. καὶ ἡ μὴ ὁμοιότητος οἷον τὸ
ζῶον, ἐκ τοῦ ζῆν. ἡ δὲ διαφορὰ κατὰ τὴν τῆς
δίαν αἰτίαν. καὶ ὡς τὸ μὴ ἄλογον τὸ δὲ λογικὸν. οὐ τὸ
καὶ τὴν ὀνομαστὴν τὴν ἰδέαν δύο αἰτῆσαι τότε
πρωτότυπον καὶ παράγωγον. τὴν γὰρ ὁμοιότη
τὰ μὴ πρῶτα ἔχει τὴν θέσιν τὰ δὲ ἀπαύστου ἐπίζωον
ὡς τὸ μὲν ἐκ τῶν προτότυπον. τὸ δὲ ἕκτορος ἐπίζωον:

τὰ δὲ πρωτότυπα καὶ τοῖς συμπαρομοιοῦσι καὶ τ
τύποις διαφέρει παραγώγων. οὐ γὰρ ταὐτὸν τὸ
ἕκτωρ τὸ ἕκτορος Θ:

Quæstio

ζητεῖται δὲ διὰ τί τὰ
τοῦ παραγώγου ἤδη παρὰ τὸ πρῶ
τοτύπου διαλαβεῖν. εἰ γὰρ τὸ ἕκτωρ πρωτότυπ
ἀρέθη καὶ κεῖ τῶν εἰδῶν τῶν ὑποβεβηκότ
δῆλον ὅτι καὶ πρωτότυπον ἔχοι ἂν ἡ δηλ πρόλεκ τε
ὅτι τῶν εἰδῶν, τὰ μὴ ἐστὶ προσεχῆ τὰ δὲ ἐστὶ. ὡς
προσεχὲς ἐστὶ τὸν παραγώγων εἴδος τὸ πρω
μον καὶ τὰ ἄλλα. προσεχὲς δὲ φησὶ τὸ ὡς πρ
προσεχόμενον καὶ συνημμένον τῶν προ
τοκαμένων. ἐπὶ τοίνυν τῶν παρωνύμων εἴδη τὰ
ταῦτα. τὸ πρωνύμον καὶ τὰ ἄλλα. ὑφ' ἃ ἐστὶ
πολλὰ μὲν εἴδη καὶ κεῖ ὡς τὸ δὴ μὴ δηλ. ἐπὶ ἀπὸ
τοῦ μὴ δοῦ πρῆκται καὶ πρῶνυμον καὶ μετ
τοῦ τὸ καὶ κεῖ. ἀρέθη ἄρα καὶ κεῖ ἀπὸ τε β
πρὸς παράγωγον καὶ πρῶν ὑμοῦ ζῆν. καὶ οὐκ ὀ
μον ἀπὸ πρωτοτύπου κοινῶς ἐστὶ τὰ ἀλλὰ
ἀπὸ τὸν παράγωγον. καὶ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων.

τὶ προσφέρει

γέγραπται δὲ ὅτι τὸ πρωτότυπον διχῶς λέγεται· οὐ τὴν μέσεως οὐδὲ κατήρξεν· ὥστε τὸ πρῶτον· καὶ ὁ τῶν πρῶτα θεσιν ἐπαγγέλλεται· τύπος γάρ ἐστιν ὁ χαρακτὴρ ἑκάστου φωνῆς· πρόσωπον δὲ τὸ ἀπότυπον μόνον μὲν τῶν γεγραμμένων καὶ ἑτέρων ἀρχὴν μὴ μεμορφωμένων· ὥστε τὸ θησαυρὸς· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ θήσω, ποιεῖ δὲ τὸ θησάυρισμα· ὥστε περὶ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις τὸ εἶδος εἰς γένος μεταπίπτει· οὕτως δύναται τὸ αὐτὸ καὶ πρωτότυπον εἶναι καὶ πρόσωπον· ἔστι γὰρ γέα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γραφόμενον· ὅθεν καὶ γεωμέτρης καὶ γεωργός· τοῦτο σημαίνει καὶ γῆ γὴ γαῖα· ἀπὸ τοῦ γίνεσθαι τὸ διὰ τοῦ α ψιλοῦ γαῖα.

Τύπος

γέα γῆ γαῖα

Παράγωνυμικὸν μὲν οὖν ἐστι· πρόσταξις δὲ παράγωνυμικὸν ἐστιν ἀπὸ κύριον μόνων γίνεται· καὶ ὥσπερ πρεσβάζει ἐν τοῖς ἄλλοις εἴδεσι τὰ κύρια, οὕτως καὶ τὰ ἑαυτῶν τῶν ὄνομα· παράγωνυμοι δὲ ἐστιν ὁ ἐκ τινὸς ἐξ τοῦ πρωτοτύπου ἐστὶ καὶ ὁ αὐτῶν ἀναλύεται μετὰ τοῦ ὁ ἢ ἐκ γένους· τὰ γὰρ μὴ τῶν δὲ ἔχοντα φωνὴν μόνον ἐστὶ παράγωνυμα. δηλοῦν δὲ παρώνυμα· ὥστε περὶ τὸ ἄλλο πίδιον καὶ τὸ ἀδελφιδοῦς· καὶ θυγατελδοῦν· καὶ τοιεισγενικὸν ἀναλυόμενα, οὐκέτι παραγωνυμικά· ἐπεὶ μὴ ἀπὸ κυρίου εἰσὶν ἀλλὰ μᾶλλον συζυγικά· συζυγικὰ δὲ λέγομεν τὰ μὴ ἀπὸ πρώτων ἡμῶν. ἀπὸ δὲ ἄλλων συζυγῶν γινόμενα· καὶ οὕτως ἴσως ἐκλήθη διὰ τὸ συζύγιαν τινὰ δηλοῦν.

καὶ οὐδὲ ὡς ἐλέγετο τίνα ἀπὸ πρωτοτύπων· καὶ τίνα ἀπὸ τῶν φαίνεται δὲ τὰ κοῦ ἐπὰν ἡ κοῦ ἀναγκαῖον· ἀλλὰ μὴν καὶ ἐπὶ τῶν προσηγορικῶν τὸ ἐστιν ἰδεῖν· καὶ τὸ ζῆν πρόσωπον ἀπὸ πρωτοτύπου ἀποθέσεως ὀνομάζομεν· οὐκέτι δὲ ἀπὸ τοῦ πράγματος· ἐπὶ τοίνυν ὡς ἔφαμεν κοινὴ τούτων ἡ φύσις καὶ οὐ φαίνεται τὸ πρωτότυπον ἢ διὰ τὴν ἰδίαν ἔχων ἀλλὰ καὶ ἡ κοινὴ τὸ πρῶτον· διὰ τοῦτο τὸ πρῶτον τὸν τοῦ λόγου· ὥστε μὴ τὸν ὄντα· καὶ τῶν εἰδῶν τοῦ παραγώγου διαλέγεται· ἡ ματὸ πρῶτον γένος ὑποστήσῃ εἴδος ὁμ ὁμοῦ· δυνατὸν γὰρ εἴδη ἢ δῶν λέγεσθαι· ὥστε ἀφ τοῦ ζῷ ὄντος ὑπὸ τὸ εἶδος τιθοῦσι ὅ ἔχει καὶ αὐτὸ ἕτερα εἴδη, τοῦτ τὸν τρόπον καὶ τοῦ ὀνόματος γένος ὄντος, εἶδος, ὑπολιφθὲν τὸ πρῶτον, εἴδη γενήσεται τῶν ὑπὸ τὸ εἶδῶν· ἀντεστῶσιν δὲ τῶν πρωτοτύπων ἢ δῆλον· ὅτι τὸ ὄν ἔχει γὰρ πρωτότυπα αὐτὸ θεταί ἐστι· καὶ ὧν καθὲ καὶ ὡφωνῶ ἰδιάζων ὀχαρακτὴρ· τὰ δὲ ἄπαρ καὶ ἄτακτα· τὰ δὲ ἄτακτα καὶ ἀσαφῆ· ἃ εἰθεμιτὰ δὲ τὰ πρῶτα, καὶ ἀπλῆ πτωσὶ δὲ ἀσυνδέτοις· τῶν δὲ ὀνομάτων τὰ μὲν ἐστι κατὰ τὸν φωνῶν ἢ δῆλα· τὰ δὲ κατὰ σημασίαν· τὰ μὲν κατὰ φωνὴν πρωτοτύπων καὶ τὸ παράγωγον· ὅπερ ὑπὸ δὲ αἱρεῖται φόπαραγωνυμικὰ καὶ ζῆν· τὰ δὲ κατὰ σημασίαν κύριον προσηγορικὸν καὶ ζῆν·

ὅτι τὰ μὲν κατὰ φωνὴν τὸ φωνῶν τὰ δὲ κατὰ σημασίαν

Vnde deducat patronymica Homerus

καὶ ὁ μὲν ποιητὴς ἐκ πρῶν ποιεῖ τὰ πρωνυμικὰ
ἢ ἀπὸ προγόνων. ὅταν ὁ προγονικὸς ἀπὸ θεῶν κατ
ῆται. οὐδέποτε γὰρ ὅμηρος ἐκ πατρὸς ἀποτελεῖ
πατρωνυμικὰ μὴ ὄντα πατρὸς διὸς ἢ ἥρως. ὡς ἐν τῷ
ἀκαιδηνὸς. μὴ τοίνυν τοῦ χαβοιτὸς. τὸ ἐκ γὰρ
ὀρέστου τίσις ἔσται ἀτρείδαο πατρωνυμικὸν τοῦ
ὀρέστου ἀπὸ ἀτρέως. ὅταν γὰρ ἀτρεὺς διὸς ἀλλὰ κατὰ τοῦ
ὀρέστου τίσις ἔσεται τοῦ ἀγαμεμνονιδὴς ἀτρείδαο
οἱ δὲ γεωτεροι ποιοῦσι καὶ ἀπὸ μερῶν πρωνυμικὰ
ὡς τὸ χιτωνίδης. ἄτιμα πρωνυμικὰ καλοῦσιν.
ἐκ τῶν κρατούντων ἀρετὴ ἐπωνυμίαν. ἀνδρὶ
ἀγαθοειδὴ φαμὲν τὸν καὶ γυναῖκα φρονέουσαν.
καὶ οὐ πάντως ὅμηρος οὐκ ἐπὶ πάντων ποιεῖ
πατρωνυμικὰ. ὅπου γε καὶ τῶν πολλάκις ἀεὶ τὸ πρῶ
τον τοῖς πατράσι παρέχει. ὡς τὸ πρὸς δὴ μέγα θαῦ
μα θεὰ δὲ μ' ἐγείρατο. μὴ πρὸς πρόκριν τῶν πρά
τῶν θεῶν. ὅθεν καὶ τὸ μοχλίον οὐκέτι πρωνυμικὸν
ἀλλὰ παρώνυμον ἀπὸ τοῦ μοῦ. τὸ δὲ τοῦ πρὸς
ὄρ, οὐ μόνον τὸν φύσαντα σημαίνει καὶ τὸν
προγόνον. ἀλλὰ καὶ τὸν πολίτην καὶ τὸν νομοθέτην.

μωλίων

πατὴρ. ὀρ significat

Τρύφ

Tryphon errat

Ἀμφιτάμεις δὲ ὁ τρύφων τὸ τελαμωνιάδης
λέγων ἀπὸ τοῦ τελαμώνιος ἐπὶ τελαμῶν δὲ
ἴσως τὸ λαερτιάδης. χρεὼν δὲ τοῦ τύπου
ὑστερομία. ἀντὶ γὰρ τοῦ φωνὴν πολέος
ἠὸν, φαμὲν πολύ ἄνω. ἐπεὶ ὁ προσμένων

∴ ἀγαμήδης

ἔγραφε τοὺς μὲν τύπους τῶν πατρωνυμικῶν
ἐνέθετο. αὐτὸς δὲ τοὺς τύπους τοῦ σχήματος
ἐποιήσατο. ἡμεῖς δὲ φαμὲν, ὡς πατρωνυμικὰ
ἀπὸ θηλυκῶν γίνεται. ἀλλ' ὅτε εἰς ος λή ἢ ηδη ἀ
μοιβὴ τοῦ ἐχαλκιος διὰ τοῦ ἰδης ποιεῖ τὸ πρω
νυμικὸν καὶ τελευταίας εἰς μὰ οὖ. οἷον ἀγαμέμνων
ἀγαμεμνονίδης. ἡ τροδὲ ἡ πόρναν ἔχει ος ἀπὸ
θεοῦ ποιεῖ. οἷον ἀγαμέμνονος ἀγαμεμνο
νίδης. ὅθεν φαμὲν ἀπὸ τοῦ ἀνθεμίων ος
λέγει ἀνθεμιωνίδης ἵν' τὸ ἀναλογ, καὶ γενικὴ
ἀνθεμίδης, τὸ δύο σ συμπεσόντες ἐπέμειναν.
ὁμοίως καὶ τὸ δλ καλίδης. ὃ δὲ ἐχαλκοδο
τιάδης καὶ τελαμωνιάδης ἐπὶ τελευταίας ὁ ἀ
γόμοιος καὶ ὅτε εἰς ου λή ἢ ηδη καὶ αὐτὴ
ἀμείβανα τὸ τέλος ος ιδης τὸ πρωνυμικὸν
ποιεῖ. οἷον ἡρακλέους ἡρακλείδης. καὶ ἡρα
κλείδης κατὰ συναίρεσιν. καὶ ὅτε εἰς ου λή
ἢ ηδη μὴ οὖσα ἀπὸ τοῦ ος ὁ θ ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ
εἰς ας ἢ ος, ος αδης ποιεῖ τὸ πατρωνυ
μικὸν οἷον βορέας βορεάδης. ἵππότης ἱππτάδης.
τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς ος. εἰ μὲν παραλήγοιτο τοῦ
ι διὰ τοῦ αδης. οἷον ἥλιος ἡλιάδης. εἰ δὲ μὴ
διὰ τοῦ ιδης. οἷον ὅμηρος ὁμηρίδης. παμφο
παθοΐδης. καὶ πανθοίδης κατὰ συναίρεσιν.
οὗ ὁ πατρωνυμικὸς ος δης τοῦ πρωτοτύπου
γενικῆς μιᾶς ἐπιτάσσουσα λαβῆ. ἐὰν ὁ ἰσοσυλλα

Omnia patronymica a genitivo formari

ἀνθεμιωνίδης
ἀνθεμίδης
δυκαλιωνίδης
δυκαλίδης
χαλκοδοντιάδης
τελαμωνιάδης

λ Videtur deesse πλήν

·r. quinor pen.

δφ ἔχει καὶ κατὰ συναίρεσιν γίνεται· λ πλὴν
ἔχει· ἢ γὰρ τὸ ῑ πρὸ αχῆ· ἢ τὸ οῑ· ἢ τὸ ᾱ· ἢ τὸ ᾱ.
τέταρτον δὲ ὅτι τὰ ἀ καὶ τὸ ῑ μόρα ἐστὶ τὰ πλήρη.
εἰ γὰρ δφ παλιν διὰ τούτων ἐκφέρονται· καθὸ
δὲ τῶν εἰς ᾱς ὅσα μὴ δφ πλὴν βραχυβαρῆ
τῶν πλὴν τοῦ δημάδης ἀπὸ τοῦ δημεάδης, δω
ρικῶς· καὶ τῶν ποιητῶν ἐκτεταμένα ὀλίγα·
εἰσὶ δὲ ταῦτα· λαρίδης· κοδρίδης· ὑλίδης·
καὶ ταῦτα μὲν τοῦ φόδης· περὶ δὲ τοῦ φό
δου τὴν πυφαμβὴ ὅτι τὰ εἰς δης βραχυνόμενα
τῶν ἐσχάτων εἰσὶν· τὸν δὲ τὴν τύπον ἐρεῖ
οἷον πωλείδης, πηλεύς· περὶ δὲ τοῦ φό
δου λέγομεν ὅτι ἀιολεῖδής ἐστιν· ὁ δὲ πρωτοῦ
ὁ δὲ δῆς κοινός· ὁ δὲ εἰς ων ἰωνικὸν· εὐθὺ δὲ
ἐστὶν ὁ εἰς ᾱδος αἰολικὸν καὶ τὸν τόνον
πρὸς χρόνον· καὶ γὰρ πρὸς τὸ σύνθεσθαι
καὶ προπαροξύνει ὅπερ ἐκεῖνοι φιλοῦσιν.
ῥᾴδιος δὲ ἐστὶν ὁ τοῦ ὄρρα πρός· ὄρραο
δὲ μὴ τυλωσάων τύραννος· οὗ υἱὸς πλάκε
εἰστῶν ἐστὶ φιλόσοφος· εἰσὶ δὲ καὶ ὁ τὸν
τύπον θηλυκὸν ἀπὸ τῶν εἰς δης λήγοντα
σεῖς· τὰ γὰρ εἰς δης ἀπὸ βαρυτόνων λήγοντα τῶν δη
ποιεῖ τὸ θηλυκὸν· ταρταλίδης· ταρτηλίς·
ἀμφιεάδης· ἀμφιεώ· βασιλείδης· βασιλίς·
τὸ δὲ ἀξιωτικὸν ἀπὸ τοῦ ἐξαυτίς· τὸ δὲ ἀ
ξιωτικὸν πολλαχῶς ὑφεστὴν ἐκ τῶν ᾱ.

Penultima hnt lóga cótra alioq morem

λαρίδης
κοδρίδης
ὑλίδης

πυλέων

ᾱδιος . æolú
δης . cómu.
ων . Jonú.

ῥᾴδιος . foemi.
ᾱς

Callimach?

Hyrradius. hyrræ. f. prittac?

τὸ δὲ ἐλικωνιάς πολεμεῖ· οὐ τῶν μὴ ἀπο
λελωνίου· ὁ δὲ πρωτοτυπὸς φήσει, μὴ δὲ ὡς αὐτοὶ
οὐ τῶν ὀνοματικῶν εἶναι διὰ τὸ καταλήξιν.
διὰ τὸν χρόνον διὰ τὸ συνεστῶν· τὰ γὰρ τῶν θρεσκη
ματικῶν μόνα ἀφορεῖ ἀπὸ τοῦ συνεστῶν καὶ κανονίζει.
εὐμενὴ μακρὸν καταλήγει· οἷον φίλου· φίλη.
εὐδὲ βραχὺ καταλήγει· οἷον μέλανος μέλαν.
εἰ δὲ ὧν πελαμίδου πῶς τὸ μὴ ἢ τὸ θηλυκόν· ὁ
γὰρ κατὰ ἢ τὸ ρ ἔχει οὐ τὸ ῥοδία φοβερά·
πῶς καὶ εἰσὶν καὶ βραχὺ πῶς δὲ καὶ τὸ μόνον
ἐξῆς· πρίαμις γὰρ οὐχὶ τοῦ πελαμίδου ἀλλὰ
τοῦ πελάμου· οὐ κοῦν ἀπὸ τοῦ πρωτοτ
του καὶ τὸ πριαμίδης καὶ τὸ πριαμίς.
ὁ δὲ εἰς ψὴ τύπος πολεμεῖ τὸ ῑ θέσει· ἰῶν
τὸ πρωτότυπον αὐτοῦ μὴ ἔχει τὸ ῑ πλήρες·
οἷον ἀλῶς ἀλωίρη· ἄδρης ἀδρηίρη·
πολὲ δὲ τὸ ω ἰῶν καὶ τὸ πρωτότυπον αὐτοῦ ἔχει
πλὴν τὸ ῑ· καὶ φιλεῖ γίνεσθαι ἀπὸ τινὸς φόνου
λὴ τοῦ πρωτοτύπου ἔξῃ· αὕτη γὰρ τὸ οὐ μὴν
μὴ βαρύλλῃ ἢ φόνω ἢ φόνῃ· οἷον ἀκρίσιος ἀκρι
σιώνη· ὅ πῶς μὴ δύο ιι· ἀλλὰ πολλὴ λωσλεγό
μενα καὶ φωνήεν ἐμποιήσῃ.
τέταρτον δὲ ὅτι ἀπὸ οὐδὲ οὐ μόνον παρωνυμικὰ
ἐπιθέτα τὰ πρωνυμικὰ ἀπὸ κυρίου πρὸς λέγει· κυ
ρίου δὲ οὐ ἐπὶ ἐμψύχων οὐκ εἰσὶ πρὸς κεῖται
ἐμψύχων· διὰ τὸ ἐπὶ πόλεων οἱ τὸ ἴλιον· ὁ δὲ δάρδανος.

Apollon?
Herodianus

Singulare Herodiani documétú

λυνίνη
ἀδρηστίνη

ἀκρισιώνη

Τὸ ἴλιον
Τὸ δάρδανον

□. ·r. a genitiuo primitiui fiet & masculinú patronymicú & etiam foemi.

·/·r. q̃modo nõ definet foemininú in · ν ·
q. d. omnibus modis fiet in · n̄ ·/neq: n
ante. ος · est puritas aut · ρ · ut
desinat in · ᾱ · potius q̃m in · n̄ ·

□ gasia πελαμίδης fit πελαμίς videbitur significare filiã priami de nõ priami

Διατί δὲ τὰ πατρωνυμικὰ ἀπὸ κυρίου παράγεται καὶ οὐχὶ ἀπὸ προσηγορικῶν· ἐπεὶ τὰ προσηγορικὰ κοινῶν οὐσίαν σημαίνουσι· καὶ κατὰ πολλὰ τίθενται· οἷον τὸ ἄνθρωπος ἁρμόζει καὶ κατὰ τὸν σωκρατικὸν καὶ πλάτωνος· εἰ οὖν ἐγένοντο ἀπὸ προσηγορικῶν πατρωνυμικὰ ἔμελλε κατὰ πολλὰ λαμβάνεσθαι· ὅπερ ἀδύνατον· οἷον ἡ φέρουσα ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἀνθρωπίδιον ἔμελλε σημαίνειν τὴν ἡμέρα τοῦ ἀνθρώπου· ὅπερ ἀτοπον τὸ βιάπολλ εἰν ἡμ: πρόσθεν δὲ ὅτι τὰ πατρωνυμικὰ δυνάμει κύρια ἐστι· καὶ ὡς ἐξηρημένα τῶν κυρίων ἀκούομεν· τοιοῦτοι γὰρ τοιοῦτοι σωζόμεθα· οἷον ὀδυσσεὺς πηλείδης· τοῦ δυσσεὺς πηλέως καὶ ὁ ἀνὴρ· ἐνδεέστεροι δὲ τοιοῦτοι πατρωνυμικοῖς σωζόμενοι τὰ τῶν παίδων ὀνόματα καὶ μή· ἐὰν γὰρ ἀλεξφῶν ὄντων τιμᾶτοῦ τῶν χωρὶς σημαίνει βουλόμεθα τῶν πατρωνυμικῶν παρατίθεμεν τὸ τοῦ παιδὸς ὄνομα· οἷον ἀτρείδης μενέλαος· εἰ δὲ μὴ εἶεν ἀδελφοί, οὐχὶ προσθήκης οἷον ὁ πηλείδης ἐφόμευσεν ἑκτορα:

Τοιοῦτοι δὲ κτητικοῖς ἀναγκαῖον κύριον ἢ προσηγορικὸν οἷον ὁ μενέλαος ὁ ἀτρείδης· μηλείδης ἵππος· εἰ γὰρ τὸ φαίη πολεμονικός· μὴ προσκείμενον τὸ ὄνομος οὐχὶ τὸ ἀτελεύτητον ἐστιν· ὁμοίως δὲ καὶ ὁμοιόλογον τοῖς κύριοι καὶ τοῖς προσηγορικοῖς ὥσπερ καὶ τὰ ἰδιοτέλεσι σωζόμενα.

Κτητικὸν δέ ἐστι τὸ ὑπὸ τῶν κτήσιν ποιούντων κτητικόν· κινδυνεύει πρὸς τὴν ἐξηγήσεως ἐκπεσεῖν τοῦ οἰκείου ὀνόματος· ὁ κτητικός· φανερὰ γὰρ ὡς ἔστι φύσις φυσικόν· οὕτως καὶ παρὰ τὸ κτῆσις κτητικόν· ἀλλὰ φαμὲν ὅτι οὐ κεῖται πρώτως· ἀλλὰ ῥήματος· ὡς περὶ τὸ βέβληται βλητικόν· οὕτως κέκτηται κτητικόν· καὶ κτητικόν· ταῦτα δὲ μετὰ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ σύμφυτα ἀπὸ κυρίου γίνεται οἷον ἀρίστας χρὴ ἀριστάρχου· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ προσηγορικοῦ· οἷον ἀνθρωπος ἀνθρώπου· ὁ δὲ πρῶτον ἀπόμορφον κυρίου ὄν· ἔχει δὲ αὐτὸ ἡλίου οὕτως· κτητικὸν ἐστιν ὃ ἐκ τινος κυρίου ἢ προσηγορικοῦ γινόμενον, ὃ τὴν λῆξιν αὐτοῦ ἀναλύεται· μετάπτωσιν τῶν ὑπὸ τῶν κτήσιν ἀποδιδόμενον· ἀπὸ γὰρ τῆς ἀριστάρχου γενικοῦ· τὸ ἀριστάρχου ἀγρός, ὁ τοῦ ἀριστάρχου· ὁ δὲ θεοδόσιος οὕτως κτητικὸν ἐστὶ τὸ πρόσωπον ὀνόματι χρόμενον εἰς τὴν λῆξιν τοῦ πρωτοτύπου ἀναλύεται· μετάπτωσιν τῶν ὑπὸ τῶν κτήσιν ἀγομένων· μεπόφοσ γὰρ παῖς, ὁ τοῦ πέτοφος παῖς· κτεῖται δὲ εἰ ἄρα τὰ πατρωνυμικὰ ἐν τῇ λῆξι τοῦ πρωτοτύπου ἀναλύονται ὁμοίως τὰ κτητικὰ τὴν διαφέρει ἀλλήλων· φαμὲν ὅτι πρῶτον μὴ τὰ πρωνυμικὰ ἀπὸ κυρίου παράγεται.

κτητικόν

Cur dicitur κτητικὸν καὶ ἀπὸ κτήσεως καὶ φύσις φυσικόν

Helias

Theodosi

∴ Ἡ. Ἀναγώγης

τὸ δὲ ἡρῴδιος, ἀπὸ τοῦ ἥρως προσηγορικοῦ· οὐ
καὶ νῦν κεῖται ἡμῖν· οὐ γὰρ ἔστι πρωνυμικὸν ἀλλὰ
τύπου πρωνυμικοῦ· τὰ δὲ κτητικὰ ἀπὸ τῶν κλίσεων
καὶ ἀπὸ προσηγορικῶν· καὶ ὅτι τὰ πατρωνυμικὰ
ἐν μιᾷ φωνῇ δηλοῦσι τὴν πρᾶξιν καὶ τὸν χρόνον· καὶ
οὐκέτι φανεῖται τὸν τόπος προσκείμενον· τὰ δὲ κτητικὰ τὰ
δύο φωνὰς ἀπαιτοῦσι· λατινὶ δὲ ὡς περὶ τὰ
πρωνυμικὰ οὐκέτι φέρεται τὸ τόπος οὐδὲ καὶ
τὰ κτητικά· ἀλλὰ φαμὲν ὅτι τοῖς πρωνυμικοῖς
δίδομεν ἐστὶ τὰ πρὸς ὑπακούομενα, τὸ τόπος καὶ
ἐκγόνος· τούτου χάριν ὡς δυναμένων αὐτῶν δη
λοῦσθαι οὐ χρήζομεν ἐπαγωγῶν· τὰ δὲ
κτητικὰ πολλὰ ἔχουσι· καὶ ἐπεὶ διὰ τὸ πλῆ
θος ἀόριστον γίνεται ἐπιφερόμενον τὰ κτήματα·
οἱ δὲ τῆς μεσότητος ἐπεμνήσθησαν τὰ κτήματα·
οὐ γὰρ διαφέρει τὴν τῆς πρωτοτύπου· ὡς περὶ
τὰ ἀφελόμενα μεσόριος οἶκος· οὕτως καὶ μεσόρο
οἶκος ἐστὶν εἰπεῖν· ὅτι κατὰ πολὺ διαφέρει· ὅτι
οὐ τοῦ πρωτοτύπου γένους, οὐ μὴν πρὸς κτῆμα ἀλλὰ
καὶ πρὸς πρᾶγμα λαμβάνεται· οἷον ἀριστάρχου
τοῦ ἀριστάρχου ἀκούω· ἐπὶ δὲ τούτων ἐνίων
πάντως τὸ κτῆμα δεῖ ἐπιφέρεσθαι· ἄλλως
τε καὶ τῆς πρωτοτύπου γενικὴ τὸ κτῆμα ἐπιφέρομεν
αὐτοῦ μόνου τοῦ κτήσαντος ἐστίν, οἷον ἐὰν εἴπω
μεσόροος δοῦλος, αὐτοῦ μόνου τοῦ μεσόρου ἐστὶ δοῦ
λος· ἐπὶ δὲ τοῦ παραλόγου οὐ μόνον τὸν δοῦλον τὸν μεσο

δηλῶ· ἀλλὰ καὶ τὸν δοῦλον τὸν ἐπιβεβηθότα ἀπὸ τοῦ
μεσόροου εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· καὶ πυθαγόρου
δόγματα τὰ αὐτοῦ μόνου· πυθαγόρειος δὲ καὶ τὰ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· καὶ ὅταν μὲν τὸ πρωτότυπον
γενικόν, ἀμφοτέρως ἔχει καὶ ὁμοιοπτώτως
καὶ ἀριστάρχου· καὶ ὁμοιοκλίνως· καὶ ἀρι
χου ἀγροῦ· καὶ ἀριταρχου ἀγροῦ· πρὸς δὲ ὅτι
ὡς περὶ ἰδιὰ καὶ τύπῳ καὶ σημασίᾳ κτητικά
οὕτως εἰσὶ τύπῳ μὲν κτητικά
σημαίνομενα δὲ
οὔ· ὡς ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμικὸς· ἢ πατρικός· τὸ μὲν γὰρ
σὴ τὸν περιοδικὸν τὸ ὀφθαλμοῦς· τὸ δὲ τὸν πα
τρῶν τὸ ἢ πατρ· νόησον δὲ ἔχει δύο τὰ κτήματα
φύσει καθαρὸν οἷον ἀριταρχείου ἀγρός· καὶ φυ
σικὸς οἷον ἀριστοτέλους· καὶ τούτων, ὅμως φύσει
ἐλῆ ἢ τῷ ὡς τὸ δηλιάδιος ἢ τῷ φ δφ ὡς τὸ ὅμη
ρειος ἢ τῇ αι ὡς κερηναῖος ἢ τῇ οι ὡς ἀλλοῖος· ἢ
τῷ ω ὡς τὸ παρῴος· καὶ τῷ τοῦ πρωτοτύπου
γένους ἢ ἡμᾶς πλὴν οὐ ὡς τὸ ἀριταρχίδος ἢ δύο
ὡς τὸ ταλαντιαῖος· οὐδέποτε δὲ γίνεται ἡμῖν τὰ
μεραϊαῖος· γίνεται δὲ ποτε τῆς τοῦ
πρωτοτύπου ἡμῖν πεπορθοῦν ἢ ὡς βυτῷ δῖος
καὶ χῖος· καὶ θεῖος καὶ κεῖος· δῖος γὰρ καὶ
χῖος· καὶ κεῖος· καὶ θεῖος ἐὰν κεῖμαι ἀμφο
τέρου γὰρ τὸ φύσει τύπου τῷ ἰβδαχῖ παρὰ λῆ·
ὡς αἰολικός· ἢ τῷ ὡ ὡς τὸ δηλιακός· ἢ τῷ
ῦ ὡς λιβυκός· φανεῖ δὲ ἐπὶ μεσότητος τεθεικός

ὀφθαλμικός
πατρικός

φος
χος
ιος
φος
αῖος
οῖος
ῶος

δῖος · σῖος
χῖος · χῖος
κεῖος · κεῖος
θεῖος · θεῖος

μεραϊαῖος · ἀπὸ τῆς μερᾶς

κτητικά τοι λέγομεν ~~λέγομεν~~ τὰ κτητικὰ οὐκ ἀ-
κούομεν ὅμηρου λέγοντος τελαμώνιος ἄιας.
καὶ εἰκάθορος χιτών· ἐχρήσατο δὲ ὁ ποιητὴς
κτητικῶν ἀντωνυμιῶν ἐπεὶ ὡς ἀληθῶς κτῆμα
τῶν ὑπαρχόντων. τέον μὲν οὖν τοι ὅμως ὡς πρὸς
τὸ ὑποκείμενον ὁ ὡς ὡς πρὸς τὸ ὑποκείμενον. ὅλη
δὲ τὴν κτῆσιν ταύτην οἰκείως οἷον ὁ λύμπος· με-
τουσιαστικῶς οἷον ἀργὸς ὕδωρ· σωματικῶς οἷον δῶμα.
τέον δὲ ὅτι ἐν ὁ ὅμηρος τῷ λόγου θεωρεῖ τὰ κτητικά· εἴ τε ὁμόμαστα καὶ ἀντωνυμίας.
οἷον ἀεὶ δ' ἔχον ἀμφὶ χιτῶνα· ἐμοῦ, ἐμός· δια-
φέρει δὲ ὅτι τῶν μὲν ἀντωνυμιῶν δηλός ἐστιν ὁ
ἀεὶ θεμός· ἐὰν γὰρ εἴπω ἐμός, ἐμὲ κτῆτορα
ἐδηλωσα· ἐὰν δὲ ἐμῶ ἴτερος δ' ὄσ· τῶν
δὲ τῶν ὀνομάτων οὐ πάντως· ἐὰν γὰρ εἴπω
ἀνθρώπειος πόδας, ἀδηλον εἴτε ὅτι ἀνοῦ
εἴτε ὅτι ὠνῶν· καὶ τοῖς μὲν τῶν ἀντωνυμιῶν,
οὐμὸν τὰ ὑποτιθέμενα κτῆσιν ἐπεσημάνα-
μεν· οἷον ἐμὸς δ' οὐλὸς· ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ οὐτω
ἔχοντα· οἷον ἐμὸς πῶρ· τοῖς κτητικοῖς ὀνόμα-
σι μόνα τὰ ὑποτιθέμενα κτῆσιν ἐπεσημάνα-
μεν· οἷον ἀμφιμέλειος ἀνδρός· οὐκέτι μὴν τοῖς τῶν ἰσωνύμων τῶν
ἐπερχόντων· οὐ γὰρ ἔφαμεν ἀεὶ αὐτὸ ὡς ἀμφὶ
ἢ ἀμφίχειος ἀδελφός· ἡ μεσόρειος πῶρ· ἐπὶ
ταύτων οὐχ ὑπεσημάνα. φασὶ δὲ τινες
ὡς καὶ ἀπορρῆ γίνεται κτῆσις· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ

R^a. accentus

ἀμφίμελος

Pulchrũ hoc

τὸ ὀδόμαι γίνεται ἄιος· καὶ ὀδῶ τὰ γὰρ
κτῆσις ἀφίστησι τὸν πρωτοτύπου θέλουσι γὰρ
λύεσθαι· ἐὰν δὲ ἀπορρήματα καὶ ἐπιρρήματα τῶν ὄ-
κέρχονται γένεσιν ὡς τε οὐκ ἐστὶ κτῆσις· τὸ δὲ
οὐδ' ἔλεγεν μέτορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον ἡνιοχῆα
ἵππους· ἀλλὰ γέτορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον ἡνιοχῆα
ἵππους· καὶ γὰρ οὐκ ἐνδιάθετος ἐστιν· ἐπεὶ πέρ τε ὁ ἵππος· οὐδὲ μὲ-
τωρ τινὸς θέτησις γενεσιῶν· καὶ πορεύθη καὶ τὸ ἐ-
νικόσιον ἔτος· φασὶ δὲ ὅτι οὐ πλατωνικῶς βι-
βλίον δ' ἔλεγεν· ἀλλὰ πλατωνικῶς καὶ ὁμηρείου·
πλατωνικὸν γὰρ λέγεται τὸ περιέχον πλάτω·
ὡς περ φιλιππικοὶ λόγοι· οἱ πολὺ φιλίππου δια-
λεκτικοὶ λόγοι· τέον δὲ ὅτι ὡς περ βίβλοιο πα-
ρωνυμικῶς δηλοῦσι τινὰ τὴν μὴ οὐσιαστικὰ
παρωνύμια· τὴ δὲ φωνῇ μὴ ὄντα παρωνύμα·
ὡς τὸ περιστεριδεύς καὶ ἀδελφιδοῦς· ταῦτα
γὰρ καθ' ὅμοιον εἰσὶ τὰ ὑποκείμενα· παρωνύ-
μικα δόξειεν εἶναι· περιστεριδεῦς γὰρ ὁ ὑὸς τοῦ πε-
τεινοῦ καὶ ἀδελφιδοῦς ὁ ὑὸς τοῦ ἀδελφοῦ·
καθ' ὃ δὲ τὸ πρὸς οὐκ ἔχουσι παρωνύμου, οὐδὲ
παρωνυμικά· ἀλλὰ πατρώνυμα· τὸν αὐτὸν τρό-
πον καὶ μὴν τοῖς κτητικοῖς ὀνόμασι· ἐλέγομεν· καὶ γὰρ
τὸ μὲν χρύσεος καὶ χάλκειος, κτῆσιν δηλοῦσι·
τὸ δὲ χρυσοῦς καὶ χαλκοῦς, οὐδαμῶς· ὅπερ
οὐκ ἔχουσι φωνὴν κτῆσιν· οὔτε ἐν ὡς καθ' ἑαυτὸ κτῆσιν
οὔτε ἐν ὡς πρὸς.

Locus homeri insignis

περιστεριδεύς

ἄιος

Homer?

Equorum nita
30. amnorum

πλατωνικός

πλατωνικός

περιστεριδεύς

pullus columbinus

ἀδελφιδοῦς

χρύσεος καὶ χάλκεος posse
dicuntur
χρυσοῦς καὶ χαλκοῦς non di
cuntur qa earẽ
forma possessi
nos

τὰ μηδικά

πολεμικός

ἡδονικός

ῥοδακεφαλή

Zenodotus

Callimach

ἑῳδιακόν

δαρδακός

τέον δὲ ὡς πολλάκις σημαίνουσι χρόνον, τὰ ἀσκός κτητικά· οἷον ὡς ὅταν φαμὲν τὰ μηδικά· ταῦτα γὰρ σημαίνει· καθὸν χρόνον ἐπολέμουν οἱ μῆδοι· δηλοῦσι δὲ καὶ τοὺς χαίρον τας τιμί· οἷον πολεμικὸς ὁ χαίρων πολέμῳ· ἡδονικὸς ὁ χαίρων ἡδονᾷ·

τέον μὴν τοι ὅτι τὸ κτητικὸν ἐπὶ τῶν σωματικῶν μερῶν λαμβανόμενον κτῆτε θνητοῖς δὲ λαμβάνεσθαι· οἷον βοᾶ κεφαλὴ τῆ τεθνηκότος βοός· οὐ γὰρ ἀν ἔτι ζῶν λεγοίτο τις οὕτως· διὸ καὶ μεμφόμεθα τὸν ἡρόδοτον· ἐπεὶ τὸ ἁρμῶν εὐκεφάλαι κτῆς ἔλεγε· κῆτ καλλίμαχον χάρη τῶν λυδευκέη· καὶ ὀφρύον ἰφικλέα, ὅτι ἐπὶ ζώντων ἐχρήσατο κτῆς τῶν σωμάτων μέρους· ὃ οὐ φαμὲν ὅτι περιφρόνως ἐχρήσατο· ὡς περὶ τὸ βίη ἡρακλείη·

τέον δὲ ὅτι τὰ εἰς κος τῶν ἐπῶν, οὐκ ἀεὶ κυρίως κτῆς· οὐ γὰρ κτῆσιν ἢ ὡς ἄν εἰ ὁ ῥοδιακός· οὐ γὰρ ὁ τὸν ἐκ ῥόδου· ἀλλὰ τὸν ἐοικότα ῥοδίοις· οἷον ἐὰν εἴπω ῥόδινον πλοῖον, φανερῶς τὸν ἐκ ῥόδου σημαίνω· ἐπὰν δὲ ἄπω ῥοδιακὸν πλοῖον, σημαίνω ὅτι ἔοικε τοῖς ῥοδίοις τοῦτο· ἀλλ' εἰ γιγνώσκεται· εἴ τε τῶν ἐπῶν οὐκ ἔχει κτῆς σημασίαν· ἀλλὰ πάντων ἀπὸ ἑτέρου κτητικοῦ ἄρχεται· καὶ τὸ δαρδακὸς ἀπὸ δαρείου γίγνεται ὄνομα τοῦ τύπου κτητικόν· ἀπὸ γὰρ τοῦ δαρίου τὸν σημαίνοντος τὴν μάχην, γίγνεται δαρείος· οἷον ὁ τῆς

μάχης ἡγούμενος πολεμικός· κατὰ τὸ τοῦ ἡ ἄρα μαχρὸν· ὡς τε εἰ καὶ κτῆσιν ἢ τὸ δαρδακὸς ἀλλ' ὅμως ἐπεὶ ἀπὸ ὀνόματος γέγονε κτῆς· ὄνομα τοῦ τύπου ὁ μοιόν ἐστι τῷ ῥοδιακός· οὐκ ἔτι δὲ ὅτι τῷ ἐπῶν καὶ πάντων καὶ κτητικῶν σημασίαν ἔχει εἰ καὶ τοὺ τύπου ὡς κτῆς ἔχει· ὡς περ τὸ ἡ πᾶς πολλὴ πολλάκις μὴν τοι τὰ ἄρθρα σημαίνουσι κτῆσιν μὴ λέξεων μεμφόμεθα· οἷον ὡς ὅταν ἄπω ῥητορικός· δηλῶ γὰρ τὸν μὴ τέχνον ῥήτορα· ἀλλὰ τὸν μετέχοντα ἐκ μέρους· καὶ μὴ τέχνας ἕξιν καὶ ἄθροισιν ἔχοντα· τὸ μὲν γὰρ ῥήτωρ τελείαν ἕξιν δηλοῖ· ὁ δὲ ῥητορικός, οὐκέτι· εἰσὶ δὲ ἕτερα εἰς κος τύπου ἔχοντα κτῆς σημασίαν δὲ οὐχί· ὡς τὸ συγκρι τῆς ὥσπερ θεῆς· σύμπλεκτος· διαλεκτός· ἄτινα γίνεται ἀπὸ τοῦ παθητῆς ὅθεν ἄρουσι καὶ τὸ σύμφωνον τοῦ πῆς· ὅ τῆ ἐπῶν·

τέον δὲ ὅτι ταῦτ' ὀξύ· ὅθεν αἰολεῖν θέλοντες βαρύφωνον τὸ κ ἄστοχ τρέπουσιν· οἷον πατρικὸς καὶ οὐ γὰρ ἀσκὸς χαίρει τῇ βαρᾷ τάσει· οἷον τεῖχος· φαμὶ τάχος· ἄλλως τε πολλάκις τοῦ κ ἀφαιρουμένου, δύο τάσεις ἀκολουθοῦν· οἷον τρωϊκός, τρώϊος· χέ δὲ ὁ ἄβρων· ὡς τὰ κτῆς βιβλία εἰσὶν οἷον ἀρι ταρχεῖος ἀριταρχεία· ἀριταρχεῖον· καὶ ὅτι τὰ κτῆς ἀσάλεια ἀμαλύμεθα, καταπίνατε ἐρι ποίνιν· οἷον ὀλύμπιος· ὅτον ὀλύμπου οἰκῶν· ὁ πολύσιος ὅ πολὺ τὸν ἄχων· οὐμὸν ὁ ἐπικτήμαι

ἡπατικοί

πολιμικοί

ῥητορικός

πάτριος ceu les dicunt pro πατρικός

ἄβρων

Rª. orthograp.

Abro

uidetur deesse negatio

π λαμβάνεται, οἷον ἀρίστος ἄρχειν ὁ ἄριστος· ἀλλὰ καὶ
ἐπὶ ἐκτόρων· οἷον ἡ ῥοδόστομος ἐκτόρεος· καὶ ἐπὶ
σωματικῶν μερῶν· οἷον ἀνθρώπου πόδας· καὶ
ἐπὶ ἔργων· οἷον πρᾶξις τέλειον ἔργον· καὶ ἐπὶ
κατορθωμάτων· οἷον ἡρακλεῖοι ἄθλοι· καὶ ἐπὶ
διαθέσεων· τύχης· οἷον δίομαι δείσας ἀναλκείαν· ὃ
ἐπὶ ἀλλήλων πεφυκόντων δὲ ἀπὸ τῆς· οἷον αἰανής,
αἰανόεσσα· καὶ ἀπὸ θ οἷον θήλυς, θηλυκός·
ὅτι γὰρ ἀπὸ θ ἐστὶ δηλονότι ἔχει τὸ κ ἐν τῇ
γενικῇ μὴ ἐν ὑπάρχον· πέρας δὲ ὅτι τὰ φύσει
ἐπὶ θεπατελεύτητα κτῆσιν φύσιν καθαρὸν ποιοῦσιν· οἷον σοφός· οὐκ ἔστιν σόφιος· φύσει κόσμος δὲ πολλαχῶς· οἷον σοφικός· τὰ δὲ φύσει κόσμος κατὰ μεταφορὰν ὀνομαζόμενα, οὐκ ἔστιν· οὐ γὰρ λέγομεν ἄνθρωπικὸς τοὺς ἀλλάνθρωπος· ὅθεν σεσημείωται παραξιοῦν τὸ ῥηκόν· ὅ ἐστι· ταῦτα τὰ εἰς κος κτῆσιν κατὰ τοὺς θέλουσι τὴν· ἢ μέρος· οἷον ῥόδιον κύπριον· ἢ μετὰ τοῦ ε ἀρίστάρχιος· ἢ μετὰ τὸ οἷον ἀεδοῖος· ἢ μετὰ τὸ οἷον πατρῷος· τὸ γὰρ ἐκτόρεος· καὶ μετόρεος κατὰ ἀποβολὴ τοῦ ι· ἢ μετὰ τοῦ α οἷον ταλαντιαῖος· μναιαῖος· ὅπερ καὶ μόνον τὸ τάλαντι τρισύλλαβον· τοῦ πρωτοτύπου τοῦ μνᾶ μνᾶς· καὶ τοῦτο ἀλόγως· εἰ γὰρ ἐγένετο μνιαῖος· ἔμελλεν ἢ πρωτοτύπου λέξις ἐξ ἀμεταβόλου θ· ἀτε δὴ μονοσύλλαβος οὖσα· διὰ τὸ μὴ φυλάττεσθαι τὸ α·

σόφιος πό fit sed σοφικός

Axiomic

ῥόδιος. κύπριος
ἀριστάρχιος
ἀεδοῖος
πατρῷος
ἐκτόρεος ἢ νεκτόρεος
ρεος ex ablatione
.τ. fieri a ἐκτόρεος
ἢ νεκτόρεος
ταλαντιαῖος
μναιαῖος quae dicatur ἀπὸ μνιαῖος

∴ καταρθν

π συγκριτικοῦ

Συγκρίσεις δέ ἐστι τὸ τῶν συγκρίσιμα· τρίτον τέ τακται τὸ συγκριτικὸν ἐπί, οὔτε ἀπὸ κυρίων οὔτε ἀπὸ συγκρίσεως γίνεται· ἀλλὰ μόνον ἐπὶ θέτων· καὶ τούτων οὐ πάντων ἀλλὰ τῶν διαφερόντων ἐπὶ τὸν ἐπιδέχεσθαι· οἷον σοφώτερος· ἰσχύς· ἢ γὰρ σύγκρισις τῶν πρωτοτύπων ἐστὶν ἐπαύξησις ὅσα τοίνυν οὐδὲ δύναται ἐπαύξεσθαι σύγκρισις οὐ γίνεται· οἷον ῥήτωρ ἐπεὶ τὸν τέλη ῥήτορα δηλοῖ οὐδὲ ἔχεται βαύξησιν· ὅταν δὲ εἰ τοῦ ῥητορικόν· ὅ μετέχων ῥητορικοῦ ἔστι· ἐν δέχεται μικρὸν μετέχειν καὶ πολὺ λέγομεν· τοῦ μὲν τὸ μικρὸν μετέχοντος, ῥητορικός· ἐπὶ δὲ τοῦ πολὺ ῥητορικώτερος· τούτου χάριν ἰδίαν αὐτὸ σύγκρισιν οὐκ ἔστι δέχεται· φθείρει μένου τοῦ ἄγαν ἐπὶ τὸ μόριον· ὃ γὰρ ἢ μέλλεν αὐτῷ παρέχειν ἡ σύγκρισις, τοῦτο ἐξαφαίρεται μεμίτοι τὴν ὑλικὸν· σημαντικὸν οὐκ ἀναμένει τὴν σύγκρισιν· οὐ λέγομεν γὰρ τοῦ χρυσοῦ χρυσότερος· οὐ μᾶλλον ἀρός· διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀνθρωπότερος· λέγω δὲ μᾶλλον λευκός· διὰ τοῦ τὸ λευκότερος· τοῦ ἀνθρωπότερος δὲ μὴ λεγόμενον, διὰ τὴν οὐσίαν τὸ φιλάνθρωπος συγκρίνεται διὰ τὸ φιλεῖν τὸ ῥητὲ θεν μὲν αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν ὑλικὸν σφραγίς· ἐὰν δὲ σύγκρισις πρὸς ἄλλο ποιεῖ τὴν ῥώταξιν· τὸ δὲ μὴ ποιοῦν ἀμίτ πρωτοτύπου ἐστί· ὡς τὸ μελάντερος· εἰ δὲ ἔστι τὸ ἄρνος ὀνόμαστ

ἀγαθός

.: forte ἑῶτατος. ἀπὸ τοῦ ἑός

αὐτότατος

κευεῖ ἢ ὅτι ἀντωνυμίαι συγκεῖται πρωτοτύπῳ μόνῳ
ἐστὶ τοιοῦτον· ὥσπερ ἐστὶ τὸ αὐτότατος καὶ
αὐτιώτατος· ἴδιον δὲ τῶν συγκρίσεων τὸ ἀναλύεσθαι εἰς ἄθ· καὶ τὸ μᾶλλον· τίς γὰρ ὀξύτερος
ὀμαλλοῦ ὀξύς· οὐκέτι δὲ εἰκὸς τοῖς εἰδεσι συγκρίσιν· οὐδὲ χωρὶς φωνῆς καὶ τέκτονος συγκρίσεις λέγομεν· ἀλλὰ τῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν δεύματος μετεφορῶν· παρὰ δὲ τὰ συγκριτικὰ καὶ ἀπὸ τῶν τελικῶν ὀνομάτων· ἄτερον ποιότητα ἢ ποσότητα, ἢ τοπικότητα· οἷον λευκὸς λευκότερος· ὀλίγος ὀλιγότερος· ταχὺς ταχύτερος· τὰ δὲ τῆς ἰσότητος ἀριθμητικά, οὐ ποιοῦσι συγκρίσεις· ἀφ' τῶν σημαινόμενα· ἀπόλυσιν· ὁ δὲ ὅλος τὰ ξίνα ὅλον ἐστὶ ποιοῦσι δεξιῆς, οὐκέτι μὴν ὁ ὅλος τερον· ἕτερος δὲ ἐστὶ τὰ συγκριτικὰ καὶ ἕτερα τὰ τῆς συγκρίσεως ὀνόματα· τὸ γὰρ συγκριτικὸν δεικνύει τὸν ὑπερβαλλόμενον ποιότητα· ὡς λευκότερος· τὸ δὲ τῆς συγκρίσεως οὐχ οὕτως· ἀλλὰ δηλοῖ ὅ τι τῶν συγκρίσεων· καὶ τῶν μὲν ὀνομάτων τὸν ἑτέρου τὸν ἑτέρου· ὅμοιος δὲ καὶ τὸ χείρων καὶ ἄριστον· καὶ τὸ φέρτερος καὶ βέλτερος· εἰ καὶ κυρίως μὴν ἐπὶ μᾶλλον φέρειν καὶ μᾶλλον βάλλειν δηλωμένου ἄρχεται· ἀλλὰ καταχρηστικῶς· λέγεται κοινότερον ἐστὶ τοῦ ἰδίου τινὸς ὀνόματος ὑπερβολὴ τοῦ ἑτέρου· τὸ δὲ νεώτερος πρεσβύτερος· πάν-

συγκριτικὰ τὰ τῆς συγκρίσεως

νεώτερος πρεσβύτερος — Nõ ée cõparatiua

μὴν σύγκρισιν παρέχει· σημαίνομεν ὡδὲ ἀπὸ ἐπὶ τοῦ τῆς ὁσωιδήποτε σύγκρισιν ἐστὶ ὡς τὸ ἀμφοῖν μὲν ἐστὶ μεῖζον· ἀμφοῖν δὲ νεώτερον ἔστιν ἐ

Homer?

Γίνεται δὲ ἡ σύγκρισις τοῦ τρόπου καὶ μόνου τοῦ ἐν συγκρίσει τὰ πράγματα σημαινομένου· οἷον ἀνδρεῖότερος ἀχιλλεὺς αἰαντος· καὶ γὰρ καὶ ἐν τῷ ἀχιλλεῖ ἀνδρεῖος καὶ ἐν τῷ αἰαντι· ὅθεν οὐδὲ δυνάμεθα λέγειν ἀνδρεῖότερος ἀχιλλεὺς θερσίτου ἐπεὶ δὴ οὐκ ἔγκειται ἐν τῷ θερσίτῃ ἀνδρεῖος.

Γίνεται δὲ ἡ σύγκρισις ἢ ὁμοφυοῦς πρὸς ὁμοφυῆ· ἢ ὁμοτέχνου πρὸς ὁμότεχνον· ἢ ὁμογενοῦς πρὸς ὁμογενῆ· ἢ πρὸς ἕτερογενῆ· γένος δὲ λέγω τὸ ἀπὸ τρόπου ἢ εἴδους· οἷον μελανέλαιος ἀφυεστέρου τῆς μελαχροίας· ὅμως δὲ σοφώτερος ὀρφέως· ἐκ τῶν ἐναντίων τὸ τῆς σωφροσύνης· καὶ ἕνος πρὸς ἕνα εἶναι ἡ σύγκρισις· καὶ ἑνὸς πρὸς πολλούς· οἷον ἀχιλλεὺς ἀνδρεῖος ἕκτορος καὶ ἀνδρεῖος τῶν τρώων· ἐὰν δὲ τὸ ὁμογενῆ καὶ ἑνὸς πρὸς ἕνα· ἕνα γὰρ τῶν ὁμογενῶν ἀπὸ τῶν προκειμένων αἱρεῖται· εἰ γὰρ ἀπὸ μὴν ἀχιλλεὺς ἀνδρειότερος τοῦ ἕλληνος· ἄρεται καὶ αὐτοῦ ἀνδρεῖότερος· καὶ αὐτὸς γὰρ ἕλληνος ὅπερ εἶτο τῶν· ὅταν δὲ ἄρωμεν οὖν

.: ἢ. κράτων. ut statim
ἢ τῶν subijcit πρὸ ἡττώτερος

κρείσσων ἐμοῦ πρεσβύτερος πολλοῦ ὁμοιογενεῖς,
ἐκείνων πρεσβύτεροι εἰσὶ μιᾶς ἡλικίας· ἢ ἐν τόπῳ.
ἐν ἀναπαλίν ὑπολαμβάνομεν ἐμοῦ πρεσβύτερος ἐν καὶ τῇ
συγκρίσει μιμεῖσθαι· οἷον ἐμοῦ δὲ ἐμὲ πάντες φασὶν
ὑπερτέρους γενέσθαι· μιᾶς γὰρ γενεᾶς ἢ σαρκὸς πάντες
δεσποτοῦμεν ἐστόρεσε καὶ ὁμοιούμεθα καὶ πάλιν καὶ
κε πάλαι ἢ θαυμάστορος οὐρανιώνων· ἐν ἐν τόπῳ
ἢ σαρκὶ τῷ πατρὶ ἡμῶν. Παραλαμβάνεται ἀπὸ ὀνομάτων·
ὥστε τὸ ἐξῆς ἐξυστέρας· καὶ ἀπὸ ῥημάτων, ὥστε τὸ φέ
ρω φέρτερος· καὶ ἀπὸ μετοχῶν ὥστε τὸ ἐρρωμένος ἐ
ρρωμενέστερος, καὶ ἀπὸ προθέσεων, ὥστε τὸ πρότερος·
καὶ ἀπὸ ἐπιρρημάτων ὥστε τὸ ἐγγὺς ἐγγυτέρας.
ἀπὸ δὲ ἄρθρου ἢ ἀντωνυμιῶν, ἢ σπανίως· ὅτι
τὰ μὲν γὰρ ἄρθρα μόνα ἀναφορικὰ δηλοῦσιν· αὐδὲ
ἀντωνυμίαι εἰ τὸ δὴ ἀπὸ κυρίων λαμβάνομεν
οὐσίαν σημαίνουσιν· ἢ δὲ οὐσία τὸ μᾶλλον οὐκ ἐ
πιδέχεται· οἱ δὲ σπανιστέρως· σπανιστέρων τῶν φάσεων.
Τύποι δὲ αὐτῶν τρεῖς· εἶς τέτακται
δὲ οὗτος ὅτι τῶν τοῦ πρωτοτύπου σχεδὸν πάσαις φω
λάττει φωνῶν· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ πρωτοτύπου· ὧν
ἅπτεται λήγοντων· ὥστε ἀπὸ τοῦ ὀξέος ὀξύτερος· καὶ
πρεσβύτερος ἀκολουθοῦσας διὰ τατος τάχιστος·
τεσσαρὲς δὲ ὅτι τὰ ἀστέρος συγκρίσεις· ἢ μὲν ἀπὸ πρω
τοτύπων ἢ μακρὸν καταλήγοντων τὸ ο ἔχει· οἱ
ἀγενεῖς ἀγενέστερος· σώφρων σωφρονέστερος.
εἰ δὲ ἀπὸ βραχὺ καταλήγοντων, οὐδὲν ἔχει σοφὸς

A quibus orationis partibus deducantur comparativa

Terminationes cõparativorũ · 3

σοφώτερος· ταχύς, ταχύτερος. Καὶ πάλιν ἐὰν τὸ
πρωτότυπον μὴ ἐπιλήγεται· διὰ τοῦ οτερος· οἷον
εἰ τὸ συγκριθὲν θεῖος, θειότερος· ἐὰν δὲ βραχύ, διὰ
τοῦ ωτερος· σοφὸς σοφώτερος· σεσημειωμένων
τοῦ τερὸς, τερότερος· καὶ κενὸς κενότερος·
Ἄτερος τέτακται ὅ ἐστιν καθαρὸν ὅτι πᾶν δύο
μόνα τοιχεῖα, φυλάττει τοῦ πρωτοτύπου τὸν φωνῶν·
βραδὺς βραδύτερος· οὗτος δὲ ὁ τύπος γίνεται· ποτὲ μὲν
ἀπὸ πρωτοτύπων· τὸ μὴν τοι καλλίων ἔχει πρωτότυπον
τὸ καλλός· τοῦτο τοῦ τύπου ἐστὶν ὑπόθεσις· ὅ ἐστιν
καλλί καλλίος. Οὐχ ἡδὲ ἀγνοεῖν ὅτι οὗτος ὁ τύ
πος ἀμεινὸν ἢ γιγνόμενος, τοῦ μὴ ἐπιλήγει· ταχὺ· βραδὺ·
σεσημειωμένου τοῦ ἀρχῆ· χρῆ· ἢ ὅ δηλοῖ τὴν ἀδῆ.
Τρίτος ὅ εἰς σῶν· ὅτι τῶν ἐπιλήγουσαν συλλαβὴ τοῦ πρω
τοτύπου ἀποβάλλει· βραδὺς, βράσσων· τούτου τοῦ τύπου,
πρωτοτύπου ποιοῦ φαίνεται· οὐ γὰρ ἀφαιρεῖ τὸ θάσσων πρω
τότυπον· ~~οὐφαίρεται~~ οὐδὲ τὸ ἥσσων· ἀλλὰ οὐδὲ ὑπό
θεσις ἀπὸ τοῦ γίνεται· Τέταρτος δὲ καὶ ἔστιν τοῦ τύπου
ὁ κατὰ ἐπιπλοκὴν ἄγων τὸ ς· ὥστε τὸ μέγας καὶ τὸ ὀλίγος·
καὶ σπανιόν καὶ διὰ τοῦ κ ἐπὶ αὐτοῦ οὐκ ἀμφι
οίγας· ἐν τῇ ὁμοίων γίνεται· ἐν τῷ ὁμοί
ου τοῦ τῶν οὐσῶν ἄρα οὐδὲ κ· ἐπεὶ δὲ
καὶ τὸν τύπον μνημονεύσαι χρεὼν οὕτως· ὁ ἐ
σωθεῖσα ἐκτὸς ὁ καὶ ὁ· τύποι δὲ εἰσὶν ὅ εἰσῶν·
ἐν ἐπιπλοκῇ τὸ ς ἔχων· οὐ κοινὸν τὸ ς ἢ ἀρτίσιν
κάσει· ἢ ὅτι τὸ ς καὶ μετὰ τῶν δύο ἀποιεῖ
ου ζῦ.

στρος
ωστρος.

καλλίων πόα
καλὸς ρεδὰ
κάλλος

Ταχίων,
βεραδέων

βράσσων
θάσσων
ἥσσων

μέγιων

σεκόστρος
κενόστρος > Excrp. nõbntia
· ω · m ante ·

ταχὺς πρῶτος τύπον. εἶτα τάχυ. ταχύ. θαύματος.
τὸ τ᾽ ἐς ἀστοιχοῦν μὴ χαλεπὸν θ᾽ ἁμὴ τοῦτ᾽ αὐτοῦ
ἐνέπω. καὶ πάλιν. βραδὺς βραδέως. βραδύ.
τὸ γὰρ ἀμείνων. καὶ τὸ χείρων. καὶ τὸ μέγιστον. κατὰ
πάθος ἐστὶν ἐνέπω. τὸ μὲν ἀμείνων, τὸ μὲν δὲ εὐφωνίαν
προστεθεῖτος. ἀμέγων γὰρ ὢν. ὁ μὴ δὲ νοὸς ἐλάττων.
τὸ δὲ μέγιστον, ἀπὸ τοῦ μέγας μείζων. καὶ μέγιστον. τὸ
δ᾽ αὐτὸ μὲν δὲ εὐφωνίᾳ προστεθεῖτος. τὸ δὲ χάρσιν
λῷ ὑπέρφυεν. ἀπὸ τοῦ χαρίεν. ὑπὲρ θετικοῦ.
ὑπερθετικὸν δὲ ἐστι, τὸ κατὰ τὴν ἔνος. ἢ σύμφερ-
τῶν πρωτοτύπων ἐστὶν αὔξησις. ἢ δὲ ὑπερθεσιμάν-
τῶν τῶν συγκριτικῶν ἐστὶν ἐπέκτασις. οἷον ταχὺς δὴ
ἐστὶ τὸ πρωτότυπον. ταχύτερος ὁ τοῦ ταχέος βεβτ.
ἐστὶ ταχύ. ταχύτατος δὲ ὁ παντὸς τοῦ ταχυτέρου ἀ
μείνων ὑπέρχει. ταχύτατος δὲ. δύο οὐδὲ ἐπέκτα
σιν ἔχει δὲ ἔχεται τὸ ὑπερθετικόν. ταῦτα γὰρ τέλεα τῶν
μεγεθῶν, οὐκ ἐπεκτείνομται. καὶ γὰρ τὸ ἡ τέλειον
μεγεθος ἔχομεν οὐδὲ ποτὲ δυνάμεθα τοῦ ἔπεκτείνειν.
ὁμοίως δὲ εἰδῶν γίνομται αἱ ὑπερθέσεις. οἱ
πάντες ταχύς. οὕτος δὲ ταχύτατος. ὅθεν καὶ τὸ
θεῶν ὁλοὸν τάλε πάντων. καὶ δικαιότατος κερτά-
ρων οὐλόμενον φύ. καὶ κοῦ ἔσται ὑπερθέσ. οὐ
κέχομεν γὰρ δεῖξαι ὅτι οἱ ἄλλοι θεοὶ ὀλοοὶ ἦσαν.
οὐδὲ οἱ κεραυνοὶ δίκαιοι. ἀλλὰ μὴ τὰ πολ. φοῖν ὡς
κάκιστος φίλων. οὐ πρὸς σύγκρισιν τὸ ἄλλων φίλων.
ἀλλὰ μὴ τοῦ χὶ κακός. ὁ δὲ ὑπὲρ πολλῶν ποιεῖ

Ταχύς

ἀμείν

μέγιστ

χάρμ

τὴν σύγκρισιν τὸ ὑπερθετ. ἐπὶ τέταρτον
ἔχομεν τὴν σημασίαν καὶ μὴ δὲ ἐλλείπει τὸ ἔχομεν πάν
των ὑπερέχειν ἐπαγγέλλεται. κατὰ μὲν εἰς τὴν θεσ
μὴ προσθήκην. προσλέξ. ὃ ποιεῖ τὴν σύν. καὶ
πρὸς τὸ εἰς τὴν σύγκρισιν ἔχει. ὅμοφυεῖς τε καὶ ὁμο
γενεῖς ἢ ὁμοῖοι κατὰ βίον. εἰ δὲ πόθεν ἀρετὴν τὸ σοφὸν
σοφώτερον κατὰ χρῆσιν ἐλέχθη τοῦτο. λαμβάνε
ται δὲ πολλάκις τὰ ὑπερθετ. ἀντὶ ἁπλῶν. ὥστε τὸ
πρώτιστος καὶ τρίτατος ἀντὶ πρῶτος καὶ τρίτος. ἢ κατὰ
σημασίαν μόνην ποιεῖ τὴν διακρίσεις τῶν μερῶν τοῦ λόγου.
ταῦτα οὖν τὰ τῇ μὲν φωνῇ, δοκοῦντα ἓν, ὑπο
τίθεσι ἐν ἀλλὰ τὸ προσηγορικὰ τῶν ὀνομάτων. χαρ
κτῆρες γὰρ ὄνομά τοι σημαινομένῳ ὑπερθετικὸν ὑπάρχ
σπίμα δὲ καὶ θρίσω λόγῳ πρὸς λαμβάνεται. ἴσως δὲ
λόγῳ φαμὲν ἐστὶν διαφόροις πράγμασιν ἢ αὐτὴν ὑ
περθεσιν. ἢ πρὸς αὐτὰ τὰ ὑπερτιθέμενα. οἷον ἀρίστη
ἡ γραμμὴ ἀρίστη δὲ καὶ ἡ ῥητορική. ἡ γὰρ ὑπερθε
ἐν ταῦθ᾽ οὐχὶ πρὸς σύγκρισιν ἑτέρου πράγματος ποιεῖ
ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ προκείμενον. ὥστε
τὸ ἄριστη ἀντὶ καλὴ παραλαμβάνεσθαι. ἐνί δὲ καὶ
ἐπονομάζεται κύριον τιθεται. ὥς φίλιος
καὶ καλλίστη μήν. ταῦτα γὰρ ὑπερθετικὰ ὄντα. ἀκυ
ρίων μετὰ θέσιν. ἐνιαὶ δὲ καὶ ἐμφερῆ ἐστὶ τὰ
ὑπερθετικοῖς. μὴ ὄντα φύ ὑπερθετικά. τὸ γὰρ πλα
τανιστὸς κατὰ φωνὴν ὁμοιόν ἐστι τῷ καλλιστος οὐ μέντοι
πολὺ ὁμοιόν τοῦ πλάτανος. ἰδὲ δὲ δεδόχθαι

Suplationes ad ea quae sunt eiusdem generis

suplatina atqui pro primitiis sive positiis

πρώτιστος τρίτατος

Philistus. n. p. Calliste insula

πλατάνιστος

ἡ σημασία μόνη ποιεῖ τὰς διακρίσεις τῶν μερῶν τοῦ λόγου

τὰ συγκρί καὶ ὑπερθέ· πρὸς μὴν τὰ ὑπο
κείμενα κύρια τε καὶ προσηγορικὰ καθῶν κατη
γορούντα σωτάσσονται ὡς ἐπίθετα ὁμοιο
μῶ καὶ ὁμοιοπλώτω αὐτοῖς σὺν ἐκφερόμε
πρὸς ἐκθέμενα δὲ πρὸς αὐτὼ σύγκρισιν ἀναλογικὴ
ἀπαιτοῦσι πλῶσιν οἷον ἰσχυρότερος αἰ αὐτὸς ἀλκεῖν.
ὀσοφώτατος τῶν ἑλλήνων ὁμήρου· τοῦ σοφωτ
του τῶν ἑλλήνων ὁμήρου· τῷ σοφωτάτῳ τ ἑλλήν
ὁμήρῳ· τὸν σοφώτατον τῶν ἑλλήνων ὁμηρον.
ὦ σοφώτατε τῶν ἑλλήνων ὁμηρε. καὶ ἐπὶ δὴ
κεῶν τε καὶ πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἑκάστων ὁμοίως:
τέον δὲ ὅτι τὰ ὑπερθέ, τῶν ἀκρωτάτων ἐπὶ τὰ
ἔχον οὐ πρὸς λαμβάνφ ἐπὶ τὰ
ἐπίρρημα τὸ
λίαν ἢ ἄγαν· οὐ γὰρ λέγομεν λίαν τὶ μειώτατος.
τὰ μὴν τοι συγκρί ἐπὶ δέχεται ὡς τὶ τὲ λεῶ ἐπὶ
ἴσον μὴ κάρτα· ὡς καὶ παρ ὁμήρῳ ποθ παρ.
ἢ γὰρ σύγκρισις ἔπος πρὸς πολεμόνδε μάχεσθαι, οὐ μὴν
τοι πάντων· τὸ δὲ ὑπερθέ καὶ ἐπὶ πάντων· ὅμ τὰ φ
οὐδὲ τὰ ὀνόματα τὰ ἐπὶ δ ὁμόμορφα ἐπὶ τὰ σὺν
γκρίσιν ἔρχεται· ὡς τὸ ἐρίτιμος περίκλυτος.
ἀπλοῦν τοσ· ἀθέος· διαφέρει τὸ ὑπερθέ τὸ σύγ
κρι ὅτι ἐκθέμενον ἐπὶ δέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥτ
τον· τοῦτο δὲ οὐ· καὶ ὅτι ἐκθέμενον, τρεῖς ἔχει τύπους.
τοῦτο δύο· προτεραίδε ὁ ἑτέρος τύπος ὁμοίως
τῷ ἑτέρος ἀφοῦ ἐρέτο:
ἀ ὑποκορισταὶ καὶ ἀπόλυτον ἔχει τὸ σημαινόμενον,

Homer

πολλὸν παυρότερος

ὑπερθετικὸν συγκριτικὸν

ὑποκορισμός

μείωσιν ἀσυγκρί δηλοῦντα τὸ πρωτότυπον.
οὐ γὰρ πρόσεστι παράλληλον καὶ ἀπόκυρι ἐκ προ
σηγορικῶν· καὶ ἀπὸ μὴν κυρίων ὡς ἀπὸ τοῦ ζηνόδω
ρος ζηνᾶς· ἀπὸ δὲ προσηγορικῶν ὡς ἀπὸ τοῦ ἄνδρος
ἀνθρωπίσκος· σὺν δὴ τοῖς αὐτοῖς τοῖς κυρίοις καὶ
προσηγορικοῖς φέρουσι πρὸς τὰ ἐπίθετα ὁμοιόλυκος
καὶ ὁμοιοπλώτωσ ἀκολουθούμενα.
ὑποκοριστικὸν ἐστι τὸ μείωσιν τοῦ πρωτοτύπου. παρ
τὸ κορίζω γέγονεν ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ ἐστι δὲ ὁ
μομαμικρότητος ἐμφαντικόν· διὸ ἐπὶ ποιητῆ ἥρ
ἰκῶς διεξιόντι πράξεσι παρὰ ἐστὶν ἀρθρὸν ὑποκορι
στικόν· εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐμπεσοῖ διεπιθέτου αὐτὸ ἄρθρ.
οὗτος τὸ μὰ χὰρ μεγαθηρίον ἦεν· τὸ γὰρ θηρίον ὑπο
κοριστικὸν ὄν· διὰ τοῦ μὲ ἐκ τοῦ πῆ τὴν οἰκείαν
σημασίαν· τὸ δὲ ἰχμαμε τὸ πιαθεὶ πόδων ἢ δὲ
κνημαίων προσωνυμία ἐστὶν οὐχ ὑποκοριστικόν.
αὐτοῦ γὰρ φησι τρίσμυρ ὄρεξ ἀτίων μαχετ
καὶ ὀτόμος· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ιον ὑποκοριστικὰ
ζιοῦ ἀρχόμενα ἀπὸ βραχείας προπαρ ξυ
ἀπὸ ὃ μὲ παρ ξυ οἷον χέριον· σαῦν, ὅτι δὲ
γὸς κ· ὅτε δὲ διὰ δύο παρ ξυ οἷον σακκίον
κορρίον διὰ δύο ρρ ἀτῆ διὰ γὸς· κόριον.
θεοκρι· ἀρνὶ ἀρὰ ἰχμίον ἐστὶν οὗ ῥήματος
ὡς τὸ δὲ αἰμῶν δέμνιον καὶ ἀρὰ ἀστω ἀραχνιον.
καὶ πάλω πάχνιον· οὕτω ἰκεω ἰχμιον· ὑπερ
θεῖ τὸ πῆ καὶ τὸ ῥήιον· πρὸς ὑποκορῖζ ἐστὶ τὸ ὁ

ζηνόδωρος
ζηνᾶς

ὑποκοριστικόν

Nota pro Homero

ἰχμιον πὸ esse di minutium

R. accentus

κόρριον
κόριον

Theocr.

δέμνιον
ἀράχνιον
πάχνιον
ῥήιον

ἔρκιον ἢ τὴν τάχος ἢ ἕρκος

D[a]

δυοῖν μηνοῖν· ἐν ὑπόφῃ μέγα κείτει· τὸ δὲ
ἕρκιον καὶ τὴν τάχιον διαφέρει τῶν σημαινομένων·
τεῖχος μὲν γὰρ καὶ ἕρκος ἐστὶ πόλεων· τὴν τάχιον δὲ
καὶ ἕρκιον ἐστὶ ἐπαύλεων· τῶν δὲ ἐμφανεστέρων
τὰ μέγα παρέκειτο τεῖχος αὐλῆς· καὶ τὸ μὴ τὴν
διάφορα· μηρία τὰ δὲ ἀτιζόμενα τοῖς θεοῖς· μηροὶ
δὲ τὰ μὴ οὕτως ἔχοντα· οὐδὲ τὸ ὀμὴ οὐδὲ
τὸ ὄμοσμεν ὥστε.

μηρία
μηροί
ὀμκίον

D[a]

ὑποσὲ τῶν ὑποκο
ρίζ ὄζ· ὅμοιον πρῶτος φὸ ὢν διοσύλλα ὡς βαν
χυλίδης βάκχων· δεύτερος ὄφος ὢν πλάτ τ ὶ
ὡς μορίων ὁμωρός· τρίτος ὄφος ὢν ὡς ῥόδα ζ
ὄρόδι· τέταρτος ὄφος ὢν ὡς ζηνάν ὄζηνόδωρος.
πέμπτος ὄεὶ σ πος ὡς γραμματίσκος ὄγραμμα
τικός· ἕκτος ὁ φὸ λος ὡς μαυτὴ ὄμαυτης·
ἡ λυκῶν δὲ τρεῖς· πρῶτος ὄεὶ σ ὢ· ὡς ἰφὼ ἢ
ἰφιτύλη· δεύτερ ὄφος ἰς ὡς λυρὶς ἢ λύρφα·
τρίτος ὄφος κῆ ὡς λεκανίσκη ἢ λεκάνη.
ὧν δὲ οὐ μὴ ἐστιν φὸ ὄν καταλῆ ἔχει δὲ
ὡ λὴ ξφο ἐξ· ἢ τὰ τὴν τῆ ὡς καρόν· ἢ τὴν
λῆ ὡς παλλάδιον· ἢ τὴν ῥῆ ὡς ξυλάφιον· ἢ
τὴν δῆ ὡς μελίδιον· ἢ τὴν λῆ ὡς μυρακύλλιον.
ἢ τὴν φῆ ὡς ζωύφιον. διαφέρει τὰ ὑπο
κορίζα τῶν συγκριτικῶν. ταῦτα γὰρ συγκρίζα οὐμεν
ωσιν δηλοῖ μὲν ἀλλὰ καὶ βοῖ ταιν. εἶτα καὶ
ὀρίζ ποιεῖ τὰ συγκρίζ τὴν ὀνῶν. ἐὰν δὲ ὑποκο
ρίζ ἀπολελυμένα ἐστί, καὶ ὁρίζει· ὅθ ἀραίζ

Μαρ.

βάκχων
μωρίων
ἔδραξ
ζηνᾶς
γραμματίσκος
ναυτίλος

Φοε.

ὑφὼ
λυρὶς
λεκανίσκη

καρόνι
παλλάδιον
ξυλάφι
μελίδι
μυρακύλλι
ζωύφι

ὑποτάσσεται τῶν συγκριτικῶν· ὅταν τὸ μὲν ὁρισμένον
ἔχει τὴν σύμασιν τὸ συγκριτικόν· καθὸ πρόσθεσιν
ποιεῖ· τὸ δὲ ἀόριστον ἐστί· μερόνυκτα δὲ· ἢ διὰ παν
δίαν· ἢ διὰ κολακίαν· ἢ διὰ τὸ πρέπον· ἢ διὰ ἀγάπη
διὰ παιδίαν μὲν ὡς τὸ πελαμίλιον ὁ πρίαμος·
διὰ μανίαν δὲ ὡς τὸ ἱππεῖ ὁμοι χάριν· μᾶλλον
γὰρ τὸ ζητούμενον ἢ μᾶλλον ἐστὶ μόνον εἰς τὸ δοῦναι ποι
ήσω τὸν ἄνθρωπον· ἢ διὰ τὸ πρέπον ὡς πάραλλα δὲ
ρομὴν ταῦτα παρ' ὑποκορίζοις χρωμένων πρέ
πει γὰρ τοῖς παρθένοις ἡ ὑποκορίζ ἐπὶ τῶν
κόρων ἢ γραῶν τοῦ μικρούς μέους· ἢ ταῦ κόραν· τοῦ
τους γὰρ πολλάκις ὑποθεωρόντες· τοιούτοις καὶ
μεθ' ὁμόλογον· ὡς πάραμε μὲν δὲ ὄρ μιτάρι· ἢ μὴ
καὶ ἀπὸ ἄρρεν ὑποκορίζων ἢ ἀσόν ὡς ἀπὸ τοῦ
χρὼς χρώτιον· καὶ ἀπὸ θυλίκι ὡς ἀπὸ τοῦ θυλί
θυλίδιον· ἐπὶ τοῦ πολλάκις καὶ ἀμφοτέρ
γενῶν ὡς τὸ παιδίον· ἐλλείπει δὲ πολλάκις τοῦ
πρώτου τύπου· ὡς τὸ βακχυλίδης βάκχων· ἢ πλε
ονάζει ὡς τὸ ἴφαις ἴφαιστος· ἀεὶ ὁ καὶ ἔτερον
τύπους· τὸν δὲ ἥλιον τὸν δὲ ἥλιον· οἷον καμμύω· διόμυω·
τὸν δὲ ἵστον οἷον κομβίς.

∴ Α. ιϛ.

πρόκειται δὲ ἐν τῷ τὸ ἀνυμερίτως, ὅτι τὸ ὑποκορίζ
ὀνδηλοῖ σύγκρισιν· ἀλλὰ μείωσιν· ἐὰν γὰρ εἴπω
ἄνθρωπάριον κόσ ἐστὶν ὁ μικρὸς ἄνθρ.

παρωνυμόν

Παρωνυμόν δὲ ἐστὶ τὸ παρόνομα ποιηθέν.
Διατί δίδωσι τοῦτο παρωνυμ κεκλήκε καὶ τ

πελαμίλι
ἱππεῖ

ὑποκορίζικόν
made diminutive

Menander

ῥιτάριον
χρώτιον
θυλίδιον
ἴφαιστον. diminutive
καμμύς
διόνυς
κομβίς

Pulchrú documétú de nomine denominatiui

καὶ ἄλλων ἀπὸ ὀνόματος ὀνομάζω· ὡς ἀπὸ τοῦ ἀ
τρεὺς ἀτρέδιος καὶ πλάτων πλατωνικός· κεφαλὴν
ὅτι ἕκαστον τῶν ἄλλων ἰδίαν τινὰ ἔχει σημασίαν·
ὡς τὸ πρῶν μυμικὸν δηλοῖ τὸν πρᾶ· καὶ τὸ συμβολικὸν
σύμβολον καὶ τὰ ἄλλα ὅμοια· τὸ μὴ τοι πολυωνυμὲ
καθὸ ἐν πολλοῖς σημαινομένοις ὁρᾶται· καὶ γὰρ
καὶ γὰρ καὶ ἐν κυρίοις· ὡς ἀπὸ τοῦ θεὸς θεῶν·
καὶ ἐν θρεπτικοῖς· ὡς ἀπὸ τοῦ ἀκραφνὲς ἀκρα
φνὲς, ἢ πόθεν ἀπὸ τινος ὀφείλει ὀνομα
σθῆναι· καὶ μὴ δὲ ἢ τὴν ἐν τῷ σημαίνειν ὀνο
μασθῆναι, ἐκ τοῦ φωνῆς ὠνομάσθαι· καὶ τὴν
κοινὴν παρὰ τῶν ὀνομάζειν, ἰδίαν τὴν ἐποιήσατο·
διὸ καὶ μετέκαμεν ἐκλήθη· ὡς ἀπὸ τῆς αἴμασι
ὀνομασθῆ· ὧν τὰ δὲ τὰ ἀπὸ τινὸς ἰδίου
ὕλης κεκλημένα ὀνόματα καὶ ῥήματα· ὅσα
μὲν κύρια ἢ προσηγορικὰ ὁμοίως τε καὶ ὅμοι
ο πτῶσιν τὰ ἐπίθετα ἐπιθετα ἐπιφερόμενα· ὅσα δὲ ἐ
πίθετα, ἐπιθέτου ἐξ ἑφτὴν σῶν, μετὰ τῶν κυρ
καὶ προσηγορικῶν· τοῦ θεμὸν δὲ δηλοῖ· ὅτι τὸ θεῶν·
τὸ πρᾶτον θεὸς· καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ θεῶ ῥήματος·
καὶ φαμὲν ἀπὸ τινὸς κλίσεως· τῶν γὰρ θεῶν βε
βρότον τὰ μὲν παρῶ δι' ἀτῶν κλ· τὰ δὲ ῥήμα
τικὰ διὰ τοῦ ο· οἷον φιλήμεν φιλήμενον·
ἀφῶν τὸ θεῶν οὐκέτι ῥήματος ἀλλὰ παρῶ·

Pulchrú documétú de nomine denominatiui

θεῶν ἀπὸ τοῦ θεὸς
νῦν ἀπὸ τοῦ θεῶ

Regu. orthogr.

οἱ τυποὶ τῶν παρωνύμων

Τυπῶν δὲ ἔχει τὰ παρῶ λόγ ἃς ὀξεῖαν
ὀξῦ καὶ φυλάττ τὸν χρῆσις πλαγίοις· οἷον

μέγιστος μεγίστων· νέος νεώτερος ἀφοῦ νεωτέρων· . αν .
τὸ καρβὰν ὦ σῶ καρβὸς καρβὸ καὶ καρβάν·
μόνον τὸ ἄλφιτα ὦ ὦν ποσσὶ ὦν ποσσὶν Pindar
πορεύοντι ὦ ὦν ἥμος ὦν ὦ ὦν ὡρίειν μὴν ἀπο
λείπουσι οὐκέτι τρέφεται ἡ ἔσται· ἴωνες δὲ μεταλλνέ
τερον ὀνόμασι ἔστιν· λύ· ὅτι τὸ ζάν· οὐκ ἔτι τετρα
μμένον· ἀλλὰ παρῴχηκεν· + β· ὄξεια ὦν· ὀρφάω
ὀρφῶ + γ· ὄξεια ὦν· ἕρμα, ἕρμῶν + δ ὄξεια
ὦν μόσων, μόσων· + ε ὄξεια ὦν βαρύ ὃ τοῖ
κυφῶ, ποταμός, ποταμῶν· καὶ ὅτε κατὰ τὸν
αὐτοῦ σημαινομένου τίθεται· ἄπειρος ἀπήρων·
ὅτε δὲ ὦν ἐκ τόπου δηλοῖ· καὶ ὅτε χρόνον·
κοίτη κοιτῶν· πολῆ πολῆ· ἐλαμφηβολιῶν· ζ ζάν . ζάν
χείρων, ὁ τῶν χείρ ἐρρᾶ κοῦ· ὄξεια ὦν· κύκλος,
κύγκλος· καὶ κύλιξ· ἐρδᾶ τοῦ κ· λαὸς λάϊξ . ιξ .
+ ζ· ὄξεια ὦν· λίθος, λίθαξ δι πωλοῦς δι πλᾶξ
+ η ὄξεια ὦν· ὀρ ἀπολλῶν ῥήμασι ἡρῴδος πρῶ
φηοὶ· ποτὴρ πέπος ποτὴρ· βοτὸν· βοτήρ· . ηξ .
βέβος βοτήρ· ὃ ἐτὴρ, πέπος· σοφὸν Apollo
ἐτὴρ ἀμφοῖν θεοῖς ἔραξαν ἐπαστίοις· Herodi
γράφηται ὃ καὶ ἀρείραν + θ ὄξεια τοῦ ἔαν on
ἢ ἴας ἂν μὴ ἔχων τὰ βᾶ· καὶ μὴ ἀπλ Sopho
ομασι τοῖς τοῦ προστατύπου· οὔτε ὃ αὐτὸ
ὀξύ· καὶ ἴσοσυ τὸ προστατύ· δρακοντιάς κο
ποιάν· δῆμος δημέων· ἰθαρδρίαν ἥμαρ
κτὸν· τὸ ἄλσος ἴας ἀμμεταπῆ ποιμ ἀνθ ἔχοι

ἐστηλ
εᾶς · ιᾶς .
Rationes & accen.

∴ ῥ. ἡρῴδι
ἀνός

Sophocls locus

∴ qa Thales fuit 10mis
Xiones nó amát. ā
sed. n̄.

ἑρμέας. ἑρμῆς
βορέας. βορᾶς
θαλέας. θαλᾶς

ἀινέας pleona
pro ἀινεᾶς

λᾶς.

ᾶς.

χλίας συγκεκοπ
πηλῶας
ἀμρῶας

τῶν δὲ ὀξύ πλάγιον. δάφνη δάφνου. ἰόν θ ἰόνθ.
τῶν δὲ διὰ τοῦ εᾶς τίνα (παιρεῖται δωρικῶς).
ἑρμέας ἑρμῆς. βορέας βορᾶς. κοιρῶν ὀλίγον.
τὸ θαλῆς οὐ μόνον θαλᾶς ὅτι ἴωνες ὁ ἀριθμ. τίμα
δὲ πλὴν τοῦ ἰ. ἀμπέλων ἀμπέλων + ῑ ὅ ᾶς λᾶς οὐ
οὐ (παιρεῖται. οὐδὲ ἐπιλαμβάνεται τοῦ πρωτέρου. πλήν
κλεόλας. μενέλας. τὸ δ' ἀστρόν ἀρτύλλων τεμάχ
γραπτέον δὲ τὸν τύπον τοῦ τ τὸ δ' λαν. θετε
δὲ τὸν εἰς λῶν + ῑα ὅ ᾶς ᾶς ὀξ πλ τοῦ
πρωτοτύπου ὀξ. σημ. βαρ. ὀξ πλάγιον ἢ τὸ
ἢ ἢ τὸ ὀ. φωνάς. αἱματόδο. τὸ χαρίδο
συγκεκοπ. τὸ ὦ παρίσω βρ ἐκτάσ
πηλῶσιν. ἀρῶσιν. συγκεκ ἀπὸ τοῦ ἀρῶτος.
πιδέασθο ἀπὸ τοῦ πιδάκοεσ δο, ἢ ὁ ἐμ.
ἢ ἰόμοεν τι. ἢ πλ τὸ παρὰ τὸ αἰ καιροσ
καιρόδο. καιροῦσι. καιροεσσέω ὑπερ
καὶ ἐκβ. τερμόδο. θεμ. ὡδο. ἢ ὅθερ
μ. ἢ ὁ πλ ἀπὸ θερμά. ἀμφιγυήσδο.
πρὸ τοῦ ὀ ᾶς ἢ ὡς τὸ ἰόνᾶς θυήεισ. πλ
τὸν καὶ τὸ θύον καὶ παρὰ τὸ ἑταῖρ μὴ ὀνομάζ
ἐστι. τούτων ὁ σαδιὰ τοῦ ὀ πλ σπαλιφέ
εἰς τὸν οὐ. σημόᾶς. σημοῦς. ὁ σαδὲ τῶν ἢ εισ
νῶ τιμήεισ, τιμῆσ + ιβ, ὅ ᾶς ᾶν. πολιόσ,
πολιεὼ ἀλλ βαθυᾶς + ιγ. ὁ διὰ τοῦ ῶδησ.
ὀσμήσαι τῶν δυνατῶν τὸ κ ἀπὸ βολλούσησ
ὄμ. ὀμῶδησ μόν κν τὸ λειῶδης + ιδ.

σημόᾶς. σημοῦς
τιμήᾶς. τιμῆς

ῶς.

ῶδης.

διὰ τ ῑνης. λεπτίμνησ καὶ διὰ τ ηρνης παρὰ
σαφῶνησ καὶ γαλήνησ. ὃ καὶ ἐν δ ἔχει μίαν
σ γαλήνη γαλήνησ καὶ γαλήνιο. + ιε διὰ τ
ηρνης. ξιφήρνης. θυμήρνης. θυμαρνὲς δὲ καὶ φέρ
ρνησ, ὀξ ὅτι σῶ πρῶ. + ιϛ. ὁ διὰ τ
ατης ὡς ἀρετῶν λή διὰ τοῦ ᾱ ἀποχωρίσθω.
ἢ διὰ τοῦ ῑ φυλή, φυλέτησ. ἢ διὰ τοῦ ῡ ὀρέστησ.
καὶ ὀξ κεδεστήσ. οὕτωσ καὶ ἐπέστησ ω ῑ
πίτησ. ὡς ἀιχμάτησ ἀιχμητής. ἀκεσματα
ἀκεσματοῦ. ἐδεστήσ ἐδεστῆσ ἀπὸ τοῦ ἐδῶ ἢ φύ.
ἢ διὰ τοῦ ῑ πεδίτησ. ἢ διὰ τοῦ ῶ, ἰδιώτησ. ἢ
διὰ τοῦ ῑ τοπίτησ. πολίτησ. μυθίτησ. πλ τὴ +
ιζ. ἀπὸ ὀξ ὁθ βαρ καὶ ὀξ. ὁπαδίδησ. χα
πίθησ. ἄλλησ γύμνησ. γράμνησ + ιη. ὡς ἰῶ δα
φνῆ. δάφνησ. λίσ. λυκίσ + ιθ. ὁ διὰ τοῦ
αλεοσ παροξ. καὶ βσ τοῦ πρωτοτυ
πλ ῥωμαλέοσ. δειμαλέοσ. ὀδελαλέοσ. κο
μισαλέοσ. ἀεθαλέοσ, βρ δ χαρὲ ἔχει τοῦ ῑ κτη
ἔχοντα. τὸ μηφάλιοσ. προτέλιοσ. αἰολοκλῶ
κλῶ προπλῶ τοῦ ε καὶ τόμου + κ ὁ διὰ τοῦ δ ιοσ
ἢ τῶ ᾱ, ἢ τῶ ῑ πλ ἀπὸ ὀξ δ ιχῶ ἢ παραλλ.
λοιπὸς, λοιπάδιοσ. μοιχός, μοιχάδιος. ἀπὸ βα
ρ μόνωσ διὰ τοῦ ιδιος. παιρίδιος. πῶσ οὐ παρ
τῷ ποιητῇ κατωμάδιος. παρὰ ὦμος ὠμάδιος
ἢ ἀπὸ τοῦ κατωμαδὸν ὡς ἀλφαδὸν. ἀλφάδιοσ.
ἐκταδὸν. ἐκτάδιος, βρ τὸ ἄθεν. καὶ τὸ κωμάδ

ῑνης. ηρνης

ηρνης

ατης. ετης
ῑτης. ωτης

δης. θης. νης.

ῑς.

αλεος

νηφάλιος
προτέλιος
διος

Homer

κατωμάδι
ος

νηφάλιος. προτέλιος αἰολοκλῶ
ἔχει τὸν προπλῶ τοῦ. ε. κ τόν

παρὰ τὸ κοινὸν μεσοπόδιος ἐκ τοῦ μέσου πόδος ἀλλὰ σωκ ἀποχρῶσιν οὕτοι γὰρ καὶ αὐτοῖς πρῶνες τὸν τύπον διὰ τοῦ βαρυ ἡρμόσαντο +

ὥσιος. ὥριος.

καὶ ὁ διὰ τοῦ ὥσιος ἢ ὥριος ὅμοιον διὰ τοῦ ὥσιον ῥηξίμωρ ἐστὶν. ὡς σωκ ἐχὶ παρ' αὐτοῖς ἀποχρηκὸν λέγεται. ἀρακὼν ἀρακεώσιος. χαρίτων, χαριτώσιος. ἐπὶ τέρμα δὲ τὰ παρόμοιρα ἐτώσιον. τὴν ἐν οἷον τὰ παρὰ τὸν ἐτὸν ἐτώσιος. ἀλλὰ μὴ τὴν ὅρους. οἱ δὲ οὕτως ἄκετον, ἀκετώσιον. συνῆ ἀε-τώσιος. τοῦτο ἀφαιρέσει αὐτώσιος ἢ οὕτως.

ἐτώσιος

ἐτὸς ἀ ἐτὸς ἀ ἐτῶν ἀ τώσιος, ὅμοιον ἀλλὰ θὸ ἀλλὰ μάταιος ὁ διὰ τοῦ ὥριος ἀποχρεῶν ἐστὶν. πολὺ γὰρ ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ἀλώριος. παρὰ τὸ ὅμοιον. ἕτερον ὄν. τοιοῦτον τὸ ἐλικώριον. ἀμφιάρακτ παρόμοιρον. οὕτως καὶ ἀρεμεώλια. ἀγέμω ἀρεμώριος. ἀλλὰ μὴ ἀμώμια. τοῦτο συμβέβηκεν τὸ πρὸ τέτρας ἀπὸ τοῦ ὀξὺ ἀμφὸ δεξαμερόγορος. ἐλεὸς τύρος. σκαιός. τὴν ἀμέμφ διὰ τὸ ἀφωνον κλεῖτ ἀγεμὴ. ἐθνικὸν θεοδωὸς σκελοῦ. φυξίων ἑλλὴν. σεσημῶς τὸ ἀ. οὕτως ὠχρὸν ἢ ὠχρίασις. εἶτα ὁμοίως λέγεται ἀποχρηκὸ φόα θ ἀγαθραμῶν. ἀπὸ μὴ διὰ τοῦ ὠμὸ. δλεὼς. δλεωὸς ὁ δλεωδος. τοῦ τοῦρὸς. χλαῦξ χλαυκὸς, μετὰ πλε. ἀπὸ τρισυλλ προ ξυ. ἀτ-μεῖν ἀ τμεικος. χαροπὸς χαρόπος. ἐκ τῆς ὁ ἐτυμολογῆ, ἀπὸ τοῦ ἑαυτὸν ἐκ τῆς ἡμῶν πάντα

ἐλικώριον

ἐλεὸς

ῥήματα

Ῥήματα δὲ ἐστὶ τὸ ἀπὸ ῥ. ῥῆμα ἐστὶν ὀνόμα ἐκ ῥήματος ἐνερ ἢ πα. δηλοῖ. οἷον παρὰ τὸ ποιεῖν ἐγένετο ἐγένετο ὁμόμα ῥῆμα σημαίνει ἐνερ. τί χρὴ ποιῶ ὅτι ποιῶν τί. ὅ τι ὁ πεποίηκε ποίημα. ὁ πα. πάλιν δὲ ἢ ποίημα γὰρ ἐστὶ τὸ πεποιημένον. παρὰ δὲ ὁ ῥηματικὸν βουλεύ τὰ τελευτᾶν σύμφω τοῦ ῥ φυλάττειν. καὶ διὰ τοῦ τὸ λέγομεν ὅτι τὸ ποίημα πεφρᾶτο πεποίη μαι. τὸ δὲ ποιῶ. παρὰ τὸ πεπόρηται.

Ra orthogr.

εἰ δὲ εἰδέναι ὅτι θέλω τὸ ὁ μέρος τί φυλάττει τὸ ῥήματος. ὡς περὶ καὶ τὸ φερόμενον γενόμενον. ἵνα τὸν τοῦ λ φυλάξῃ. καὶ ὑπὸ τὴν λῆ τοῦ ὀμό, καὶ τὸ φιλόμενον ὁμοίως. τὰ μετὰ ἢ αὐτῶν. ἢ πρὸ ἢ ἐπιρρ καὶ τὰ ὅμοια παρημμένα ὑπὲρ τὰ παρ. ὁμοίως παραγώρισε τὰ ἑξᾶμ. μετὰ δὲ τὸ παρώνυμον. τὸ ῥῆμα ἐπὶ ἀπὸ ῥῆμ ὅπερ ἐστὶ μετὰ ὀνόματος.

σχήματα

Σχήματα τ μετὰ τὸν λόγον ἀκολουθοῦσι δὲ ἑξῆς περὶ χρημάτων. ἔστι, καὶ τρίτῳ τάξιν ἔχει παρε πομένοις τοῖς ὀνόμασι τὰ σχήματα. σχῆμα δέ ἐστι χαρ κτὴρ λέξεως σύστασις τεταγμένη, ἢ σύστασις ἢ λέξε ποσότης ὑφεστάτου καὶ ἐν ᾗ ἀδιαστάτῳ ἀγομένη βραχύτητι ἢ σωφέσι. καὶ ἁπλὰ μὲν ἐστιν, ὅσα μὴ τὲ φύκε διαιρεῖσθαι εἰς δύο ἢ κατὰ πλείονας λέξεις ἰδιαζόντα. σύν δὲ, τὰ ἐκ δύο ἢ καὶ πλειόνων λέξεων ἰδιάζοντα σωτεθείσας

ἐξ ἐμπίπτω· καθ' ὅσον ὑποκείμενον λαμβα-
νόμενα· ἐν πολλοῖς δὲ ἐκ δύο καὶ πλείονων λέξεων
γίνεται· ὡς· πολλάκις καὶ ἀπὸ πλείονων λέξεων
γίνεται· ὡς· ὁ χρυσεοφαλήρατος, ἀστυνόμος.
καὶ τὸ σαρκασμοῖς τῶν καμόντων· καὶ ὅσα ἀλλ-
ἐπὶ τοῖς κωμικοῖς πέπαικε· ἰδιάζοντα ὀνόματα ἢ πο-
λλὰ καὶ σύνθετα· ἐστὶ δὲ τὰ μὲν συγκεκριμένα ἐκ δύο
ἀλλὰ τὰ οὐκέτι ἰδιάζοντα ῥητά· ἀλλὰ κοινὰ ὁμοί-
καὶ τὸ βούπαις καὶ ἱππόμους καὶ δυσμορφος
καὶ αὐτὰ ἐκ δ' συγκειμένα· ἀλλὰ καὶ τὸ βουκέπιο
καὶ δυσοῦκέτι ἰδιάζοντα ῥητά· ἀλλὰ κοινά· ἔτ
δὲ σύνθετα καὶ οὐδὲ πλά· διὸ πρὸς μὲν τὰ χωρὶς
ἐκφραστὰ ἐκ διαφόρων οὐσιῶν συγκείμενα ὥσπ
καὶ τὰ ἐκ διαφόρου ὕλης σκευαζόμενα σκεύη σύν-
θετα καλοῦμεν· διὸ πλὰ δὲ τὰ ἐκ μιᾶς οὐσίας ὄν-
τα καὶ διὸ πλασιασθέντα δυνάμενα· ὡς καὶ χλα-
μύδα διὸ πλῶν λέγομεν τὴν μίαν οὖσαν καὶ διὸ πλ
σιασθεῖσαν διὰ τὸ μέγεθος καὶ οὐκ ἀναφορικῶς
ὡς τὰ τῶν τῶν ὀνομάτων σύνθετα κατ' ἀρχὴν
ἐν τοῖς συνθέτοις ὀνόμασιν· ἀ μὲν ὡς βύτ
χειρὶ λῶπης· ἔξ ὃ ὡς βύτ τὸ δίσκορος· δὸς
ὡς βύτ τὸ ἀφρίφιλος· αὐτὰ ὡς βύτ τὸ ποδάνιπτρ.
οὐδὲ κλῆσιν οὐδὲ σύνθετα· ἐπεὶ αὐτὰ τεχνικὸν
καὶ πρὸς τίνα χρῆ ὅ ἐστι διάφορον προσώπου· ὃ
τὸ ἐπιφερόμενον πάντων ὁμοιόπτωτον ἔχει
οἷον ἀτρείδη κυδίστη· οὐ κλῆσιν ἀρίστη καὶ τὸ ἐπι-

Pulchrum da compositio. no.

διόσκορος

φερόμενον χρῆ ὃ οὐ κτῆ ἢ συγκρῆ· καὶ κτῆ
μὴ οἷον ἄμαξ ἀρδρῶν· συγκρῆ ὃ οἷον ὕπατ
κρφύτων· οὐδὲ ἀ οὔτε αὐτοτελὴς ἐστιν· οὔτ
προστίμα· τρίτον γάρ ἐστι προσώπου· οὔτε ὃ
τὸ ἐπιφερόμενον ἅπαν τῷ ὁμοιόπτωτον ἀλλ'
νομοιόπτωτον· οἷον σωκράτης πλάτων τύπ
πλάτων δημοσθένει διαλέγεται· εἰσωνίθε
οὗ οὐ κλῆσις ἀναγκάζετο ἀναδρομὴν ποιεῖσθαι
εἰς τὸν ἀ· καθὸ αἰσωθέσις ἀναδρομὴν ποι
οὖσ εἰς τὸν ἀ· ἀναγκάζεται ἀεὶ τὰ ἴδια
τὸ ἀ· καθὸ ὃ ἀποκλῆς ὡς τὰ τὸ κλῆς
ἐπεὶ μὴ δύνατα κατὰ ταὐτὸν ἀεὶ τὰ δύο τοῦ τοῦ
χαρίν οὐσωνίθεται· εἰ δὲ γινώσκομεν
ὅτι αἰσωνιθέμενα τῶν ὀνο. ἢ κατὰ τὸ τλοσω
τίθεν· οἷον πλάτων φιλοπλάτων· οἷον ἕλλην
φιλέλλην· καὶ ἔξ· ἔξ ὃ οὐ πάσ ἀλλὰ μόνη ἢ
ἃς ἀς λή· καὶ ἢ ἃς νῶ· καὶ ἢ εἰσ οῦ φαρέτρα
φαρέτραο· ὁ ἀφαρέτραο· τέχνη τέχνης· ὃ
κλυτοτέχνης· γράμμα γράμματος· ὃ φί-
λογράμματος· καὶ τοῦτο φιλοτοῦ· ἐπεὶ αὐτ
αὐ ἢ ἔχουσι κατὰ λῆ ἁρμόζουσα τὰ
τὸν οὐ δίφθογγον χρῆ· οὐσωνίθεται κατὰ τὸ
τέλος· ἐπεὶ οὐκέτι κατὰ λῆ ἁρμόζουσα τὰ
ὁμοίως δὲ οὔτε αὐτὰ ὃ οὔτε δὸς· τὸ γὰρ ἀλλή-
λων ἀλλήλου καὶ ἐμαυτῶ· καὶ ἐμαυτῆς ὡσω
τεθείσα ἀποδοῦς· αὐτὰ ὃ οὐ κατὰ τὴν κῆ ἡμῖν

Observandum de compositio. no.

ἐπὶ τῶν ἔχοντα ἀθ' οὐ τοιοῦτοι ἀρ' ἀδρομὴν
εἰς τὴν ἀθ. τὸ γὰρ μέρος μὲν τοῖς ἐκ τοῦ
γνωρίζομαι σωκρατῶν. τὸ βακχεβακχὸ
τρὸ γένος τοῦ ὁ ἐ ἐν τῷ δὲ μέρος λόγου
σωτὶ θεῖναι δίχα ἄρθρου, καὶ ἀντωνυμίας
καὶ σωδεσμοῦ μόνον ὅτι ἄρ ἐστὶ τὸ ζῶ
τὶ θέμενον, ὑπὸ τῶν χέλυν ταυτὸ τῆς καὶ ὑπὸ
τῶν μιᾶς ἐν τῷ τῶ ποσῶ πῶς ἐν αὐτὸ διά
λεκτος. σωδεσμοῦ γὰρ οὐδὲ μία ἀν λέγοι
τὸ σῶ. ἐπεὶ δὲ ἔστι τῶν ἀλλῶν ἡδὼν
ἢ τινὰ μὴ φωνῇ μόνῳ καὶ οὐ σημαίνο
μενῳ, οὕτω καὶ ὑπὸ τῶν σωθέντων. τὸ
μὲν γὰρ μισάρος κύριόν σῶ. ὁ ἀγα
μεμνῶν καὶ φίλιππος καὶ ἀπολλῶς ὁ σαβίνη
ὑπὸ κυνέοις σῶ φωνῇ καὶ οὐ σημαίνα τὴν
σῶ ἀνεδέξατο: παρασῶ
φαμὲν τὰ ἀπὸ σῶ ὡς ἐν τῶν προδρομένῳ
ἐπὶ τὰ εἰδῶν μὴ ἀπίπτον. παρασῶ λέ
γομεν ἐπὶ ἀπὸ σῶ παρήχθη. καὶ ἔτι πε
σῶ τὰ ἀπὸ σωθέντων γινόμενον. μὴ μὴν τὴ
προσλαβὼν ἑτέραν λέξιν, οἷον ἀγαμεμνῶν
ἀγαμεμνονίδης. ἐὰν δὲ προσλάβῃ
ἑτέραν λέξιν, οὐκέτι παρασῶ ἀλλὰ σῶ
μενοῦσιν. οἷον σωνήλιος σωνήλιος. κυν
ταῦρος ἱπποκένταυρος. γίνεται παρὰ τὸ
κεντῶν τῶν ἄνω ἤγουν τῶν ποῶ. καὶ τῶν

χωαιμὰν
βακχέβακχος

ταυτοῖνς
τὸ αὐτὸ

Philippus. Agamemnó & simi cóposita esse noce tantũ nõ significa.

Notandũ hi impe se

ἱπποκ
ταῦρ.

κένταυρος. unde compositum.

μεφὲ· τὴν γὰρ ἤρα καθαφὴν οἱ ξίων σωμε
κοιμένῳ μεφέλη ὁμοιωθέσι· ἀφῶν κεντάυρος
ὡς ἱπποις σωκλραθεὶς κεντάυρους ἔτεκε.
σχῆμα δὲ εἴρηται παρὰ τὸ σχέειν τῶν πρὸς τὸ σημαινό
μενον· ἀπὸ γὰρ τοῦ σχήματος νοοῦμεν τὶ ἐστὶν ὃ δὲ
σημαίνει φωνὴ λέξις· ἡ παρὰ τὸ σχῆμα τουτέ τῶν
θέσιν· ὡς περὶ σχῆμα ἀνδρίαντος, δηλοῖ αὐτῶν
τὴν θέσιν καὶ τὸν τόπον· διαφορὰ δὲ τέσσαρσι
τῶν ὡ· τὰ γὰρ διφυὲς σύμπλεκόμενον
ἑτέρῳ, διφυεῖ δὲ σχήματα ἀποτελεῖ· ὥσπερ
ἐν τῷ τῆς χειρὸς· τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς λευκὸν· τὸ δὲ μέ
λαν· ἡ δὲ σύμπλεκομένη τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ ποιεῖ δὲ
σχήματα· τὸ μὲν ἐκ δύο λευκῶν· τὸ δὲ ἐκ δύο
μελάνων· καὶ τὸ μὲν ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ,
τὸ δὲ ἐκ λευκοῦ καὶ μέλανος· ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς
ποιήμασι λέγειν· διὸ ἀλλαβοὶ τὸ δεσβ·
πόρδεῖος καὶ πυρρίχιος· ἀλλὰ τὰ εἰδὰ ἀνθοῦσι πλ
κεῦσιν ἀλλήλοις καὶ σύμπλοκοι ποιοῦσι· τὰ κε
σιν ἤμεν ἄλλους δύο· τόν τε τροχαῖον, καὶ τὸν ἴαμβο·
οὕτω δὲ καὶ αἱ λέξεις τῶν ὀνομάτων διφυεῖς οὖσαι
κεῖ· ἢ γὰρ ἀτελεῖς ἢ τελεῖαι εἰσὶν ἀλλήλαις σο
σύμπλεκόμεναι λ σχήματα ποιοῦσιν:
τέταρτον δὲ ὅτι τὸ σχῆμα ὑπὸ τῶν ὀνόμα καταλαμβάνεται ἢ τοιῆ
λαμβάνεται· ὅταν γὰρ ζητῶ τὸ ποῖον σχῆμα ἢ δὲ
ἡ λέξις, τὸ ποῖον αὐτῆς οὕτω τὸ ποῖον ζητῶ· Ἀριθμοὶ τρεῖς
ἀριθμὸς ἐστὶ χαρακτῆρ λέξεως δὶ ὧν μεμνήσοῦ

μνῶ

πρὸς ἡ ἡ σχῆμ

ἐπὶ ἀριθμ

ἐπ ἀριθμ

κρίσιν ποιεῖσθαι· ἢ χαρακτῆρσι μὲν
ἀκολουθίαν· τέταρτον δὲ ὅτι· οἱ ἑρικοὶ
καὶ οἱ δυϊκοὶ χωρίς μυρίοι εἰσίν· οἱ δὲ πληθυντικοὶ
ἐὰν γὰρ εἴ τις φίλος, ἑρὶ δυϊκῶ· ἐὰν δὲ φί
δύο· ἐὰν φίλοι, οὐ μόνον τρεῖς· ἀλλὰ καὶ ἄλλοι.
διὰ τί δὲ ὡς περὶ τοῦ εἷς τρεῖς μόνοι ἑρικοί,
βοῶν τοῦ ὁ ἁ ἰ καὶ πολεμοῦσι τινὸς, καὶ
ἀπὸ τοῦ δύο δυϊκοὶ· οὐχὶ καὶ ἀπὸ τοῦ τρεῖς μόνοι
βεϊκοί· ἐπεὶ οὐ τρεῖς ἀρ πληθυντικοί· τοῦ
πλήθ οὐ τρεῖς σημαίνομεν· ἀλλὰ καὶ δύο ἢ
καὶ ἵ καὶ ῥ· τούτου χάριν ἐκεῖνοι σημαίνει
ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν· ἡ γὰρ μέρμε πάρατο
βία τρεῖς, οὐκ ἤμελλον ἄρμοζαν τοῖς τέσσ
ἢ τοῖς τέσσαρσιν ἀλλὰ τοῖς τρισὶ μόροισι· εἰσὶ
δὲ τὴν μεσ ἑρικοὶ χαρακτῆρες, ὡς περ αὐτοὶ τ ῥήμ
εἰσὶ φωναὶ τοῖς σημαινομένοις βραχεῖαι· ὅγ ἀρ
ὀρχούμεν, φωνή μὲν ἐστι πάθ· σημαινομένῳ
δὲ ἐνεργεῖ· οὕτω καὶ ἐστὶ τῶν ὀνομάτων, αἱ
φωναὶ βραχεῖαι τοῖς σημαινομένοις· τὸ γὰρ δύμε
ὀμὸν τύπος, βρῖκος· τὸ δὲ σημαινόμενον πλη
θυντ· τῶν γὰρ ἀρ συνεστὶ δύμος ἀρ εὐπολ·
ὅθεν αὐτοὶ τῶν τοιούτων ἐξ ὀνόμ ἐστι καὶ πρὸς τὰς
φωνὰς καὶ πρὸς τὰ σημαινόμενα ὑπαρχαί.
οἷον ὀδύμε ἐπολέμεν· καὶ ὀδύμε ἐπολέμη.
ὅθεν δεῖ εἰδέναι ὡς δυνατὸν μὴ ἐστὶ τὸν πλη
θυντ καὶ δυϊκῶ χρήσασθαι ἀντὶ βρικ δυϊκ.

Quare a τρεῖς nō fiat τρεϊκός sicut a δύο δυϊκός

Populus fecit & fecerunt.

Plurali & duali possumus uti p̄ singulari & duali. Singulari autē nō possumus uti p̄ duali neq: plurali. Neq: item duali p̄ plurali. & cur. Notandū documentum

οὐκέτι δὲ τῶν ἑρικῶν ἀρ δυϊκοῦ ἢ πληθυντ.
οὔτε τῶν δυϊκῶν ἀν πληθυντ. ὥρισε μὴν ὡς δυ
ἀλλ' ἔχει τὸ δυϊκόν· καὶ ὡρίσε μὴν μόνα δὲ ἑρικ.
ἢ τὴν τέταρτον δὲ εἰ ταῦτ βρ τῶν ἑρικῶν ἀρ ἀριθμῶ· πλη
θυντ σημαίνει ἄρουσι· διὰ τί λέ πλη θυντ
οἷον δύμε· φαμὲν ὅτι δυϊκὰ τοῦ λέγεται
πληθυντικά, ἵνα τὴν τοσότητ ὦρ σημ δηλῶ
σωσιν· ἐὰν γὰρ εἴ τις δύμος, ἔρος σύνημα δύμος
δηλῶ, πολλοὶ ἄνδρες περιεκ· ἐὰν δὲ δύμοι
εἴ τις δύμοι, πολλὰ συνήματα δηλῶ· ὅμηρος
μὲν τοι ἀκριβῶς ὦν, τὰ μὲν ἑρικά, ἑρικῶς
προσημέγματο· ὡς τὸ ὠχόμεθ' εἰς θύρ· τὰ δὲ
δυϊκῶς ὡς τὸ ἀμφοτέρω δ' ἀράτω γε.
διὰ τί δὲ τὸ ἀμφότεροι χαρακτῆρα πληθυν
τικὸν ἔχει, ὅτι ὁμοίως κλίνεται τῶν πληθυντ.
οἱ ἀμφότεροι γὰρ τῶν ἀμφοτέρων τῶν οἱ πολλοὶ
τῶν πολ· Ω τόσσο εἰσὶ ὀνομάτων ε.
πόσσο ἁ εἰ ε οὐκ κύριοι ἀλλὰ καταχρηστικ.
ὅμηροι ἡρῴδιανὸς καὶ ἀπολλῶ λέγουσιν τῶν
κύριοι· καὶ λεῖται τῶν ὄνομ· ἔστι γὰρ ὄνομ
τὸ ἐπέχον τὴν ἀρχὴν ὀνόματος· ὡς περὶ τὸ
γενικὸς ἄρτος καὶ ἀπὸ τοῦ γενικ ὀνόματος ἐπεὶ
εἰσὶ μὲ εἰσὶ δὲ εἰς ἕκαστον πρᾶγμα· καὶ καθὸ
ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ γενικ ὀνόματ, κατὰ τοῦτο πτ
σις· καθὸ καὶ ὀρθῶς ἐπεὶ· ὡς ἐστὶ τὸν κυνὸς
ὀρθῶς πτῶσιν κατὰ τοῦτο καλεῖται· ὀρθῶς

ε πτ

ἡρωδιαν ἀπολλῶ

Herodianus Apollonij

γὰρ σημαίνει τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος· καὶ σὺν
ταύταις καὶ τοῖς ὀρθοῖς ῥήμασι· τοῦτο τὸ ἐν μέρει·
οὐδὲ κεῖται ἐν τοῖς θέλουσι μὴ ἀκριβῶς ἐξετάσαι
τὸ τῶν πτώσεων· ὅτι ἡ ἀνθ' κυρίου κλίσεται
πτῶσις· ἐὰν γὰρ οὕτω δῶμεν ὅτι ἀπὸ τοῦ ὀ
νόματος ἔστιν· ἀρεθήσονται τὰ ὀνόματα πρὸ ὑ
ποκείμενα τῶν οὐσιῶν, ἃ ἐστιν ἀπὸ τῶν λεγομένων
μεθεβικότα τὸ ὑποκείσθαι τὴν οὐσίαν· ἔστι
πρὸ τοῦ γὰρ ἐμὲ εἶναι τὸ ἐμὸν ὄνομα· προ ὑ
πῆρχεν ἐν τῷ γενικῷ ὀνόματι κατὰ τὴν τῶν πτώσεων
ὅ περ ἀδύνατον· εἰ τὰ δὲ ἀπορεῖ ὄνομα νοῦν
ἐὰν εἴπω ὅτι ἐστὶ γένος ὄνομα καὶ ἐξ αὐτοῦ πάλιν
ἕκαστον ὄνομα, δόμεν καὶ γένος εἶναι ῥῆμα καὶ
ἐκ τοῦ γενικοῦ ῥήματος ἕπεται τὸ τύπτω· τὸ γὰρ
φω· τὸ ἄρα μὴ γνώσκω· ὡς φέρον οὖν ἐν τοῖς ῥήμα
σιν εἶναι πτῶσις καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις μέρεσιν· ∴
Ταῦτα ἀπορήσας ἐπιλύεται λέγων ὅτι ἔστι γενικὸν
ῥῆμα καὶ ἀπὸ τοῦ γενικοῦ ῥήματος ἕπεται ὄπτατο·
τὸ γράφω καὶ τὰ ὅμοια· καὶ ἐπεὶ ἕπεται ἐν δόξῃ
καὶ τὴν πρόσω πορ καὶ οὐκ εἰσὶ γενικὰ δόξαν· αἰτίαν·
οὐδὲ πτῶσις τῶν προσώπων· τὰ δὲ πρόσωπα σωκλή
πουσι καὶ σωαρίσκουσι· διὰ τοῦτο ἐν τοῖς ῥήμα
σι πτῶσις οὐκ ἔστι· πρὸς τοῦτον οὖν ἐστιν εἰπεῖν
ὅτι πρῶτον μὲν οὐκ εἰσὶν αἱ πτῶσις τῶν προσώπων·
εἰ περὶ ὅτι τὰ πρόσωπα σωκλείπουσι καὶ σωα
λίσκουσι· καὶ τοῦ τὸ ἀληθές· πρὸς γὰρ οὗτος ἐστὶ

An rectus sit casus

Rhoman

Quare in uerbis nõ sint casus

Contra Rhomanũ

καὶ ὑός· ὑοῦ οὗτος ἐστὶ καὶ πῆρ· οὐ τῶν γὰρ
ἔχει παρόμοιρον· μὴ κέτε ἔστι τὸ δυνατὴ
καρνόμενον ἐπὶ τὴν πρῶτον ἑαυτῶν καταρᾶ
ται· μὴ κέτι τὴν ἐμὴ χολὸν πῆρ κεκλημένον
ἥλιον· καὶ ἀνέρκεται καταρώμεθ' τῷ ὑῷ· μὴ
οὗτος γὰρ τοῦ τὴν ἐμὴ χόλου· οὐδὲ πῆρ ἀρκλήθη·
ἀλλὰ κομεῖν ἀν γένος δ' αἰτίας τὰ ἄλλων
μενόντων· τὸ γὰρ ἀλλήλων ἀλλήλοις ἀλλήλοις·
οὐκέτι ἀνθ' οὔτε κλήσεις· τὸ τίς· ποῖος· πόσος
πηλίκος· ἄλλος· ἕτερος, οὐκ ἔχουσι κλῆσιν τοῦ
σημαινομένου κωλύοντος· κατὰ τύχην δὲ ἀ
λεῖται ἄλλαι πτῶσις ἐπὶ λάπτου τῶν ἄλλων
πτώσεων ἀλεισκομένων· ἐν τῇ χρήσει· καὶ ἔστιν
ὅτε κατὰ τύχην ὅτε κατὰ λόγον· πῶς οὖν λέ
γομεν εἶναι τῶν πρόσω καὶ πτῶσις κλῆσιν ἀν
δόξαν· μὴ ἀφ' σωκλείπουσι καὶ σωαλισ
κόμενα· ἄλλως τε δὲ δεῖ ὅτι τῶν πρόσω
εἰσὶ πτῶσις ὑπὸ· γένος· δόξαν· αἰτίας· κλή
σεως· καὶ ἀπὸ τοῦ γένος ὄνόματος ἕπεται τὸ
τύπτω γράφω· διὰ τὴν μὴ κλίνεσθαι πτῶσις
ἢ πτῶσιν πρόσω· ὥστε οὐκ ἔρρωται
οὗ τοσοῦτος λόγος· εἰ τὰ δὲ καὶ ἄλλα ἀποφαίνεται
τοιαῦτα· ἐὰν εἴπωμεν ὅ ἀπὸ τοῦ γένος ὄνόμα
ἕπεται τὸ σωκρατῶν λάτων· διὰ πῶν λίθος· σὺν
πολεῖ ὀρεσαὶ πτῶσις καὶ οὐ πτῶσις· ἕπεται
γὰρ πρῶτον εἰς τὸν ἡμῶν ὁρμῶν ἡμεῖς ἐπὶ τὰ

Quæstio

θεμενοι τὸ ὄνομα οἱ· ὡς ἐστὶ γαμβρὸς ἐμὸς
θυγατερ τετιοθὸ ὄνομα ὅπτικὴν εἴπω· πολλοὶ μὲν
ὄν ὡς ὁ δυνάμενος τὸ δὴ ἢ κ τὸ δὲ δυνατεῖν
ἐπῶ τὸ ὄνομον ὡς εἰρηται οὖν ἔστε σεμ ἀπὸ
τοῦ γενικοῦ ὀνόματος, εἰς τὸν ἡμέτερον νόμον· καὶ
ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου νόμου εἰς τὸν ὄνομα λόμ· τοῦ
τὸ ἐ τὴν ἀθ, ἰδοὺ β' πτῶσις καὶ ἀπὸ τῆς ἀθ'
εἰς τὰς ζ πτῶσις καὶ ἰδοὺ ἐξ ἁπτῶν ὤφελ εἶναι
τὰ ὀνόματα· τοῦτο δὲ τὸ ἐπιχείρημα τὸ ἀποδεικ
νύον ὅτι εἰς ζ πτῶσις ὤφειλον εἶναι τὰ αἰτιατικὰ
ἐπὶ· τὸ δὲ φιλόπονον τροτίθησι καὶ ἄλλα ἐ
πιχειρήσεις· ὅτι ἐπὶ α πτῶσις ὤφειλον εἶ
ναι· ἐὰν γὰρ ὑποθώμεθα ὅτι ἀπὸ τῆς ἡ ὄνο
ματος τὸ ἔστε ἐστὶν ἔστε τὸ ὄνομα γενικῶ
τοῦ τοῦ τῆς· ὅ καὶ ἐπαίτιον τῆς λέξεως
θεωρούμενον· λέγομεν γὰρ ὀνόματα λαμβάνε
ται τὸ γενικόν· ὡς τε οὖν ἀπὸ κλητοῦ ὀνό
ματος τὸ γενικὸν τὸν συμβαίνοντα τὸ ἐπὶ τῶν
εἰς τὸ γενικὸν ὄνομα τὸ δὲ τὸ τέταρτον ἐξ λέξιν τὸ
ἰδιάζον κ τὰ τὰ ὀνόματα· καὶ εἰς ζ ἐκφ
τὸ ὄνομα τὸ πτεῖς εἰς τὸν ἡμέτερον νόμον· καὶ
ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου νόμου τὸ πτῶσις εἰς τὸν ἐ
λοιπὸν εἰς ξ καὶ ζ ὁ· καὶ ἐὰν τοῦτο ὑπο
θώμεθα· οὐ μόνον τὸ ὄνομα τὸ ἰδιάζον, ἀπὸ τῆς
γενικοῦ τὸ ὀνόματος ὤφελ τὸ· ἀλλὰ καὶ τὸ εἰς
ἄλλας τῆς γενικὰ τὰ κοινῶς καλούμενα ὀνόματα.

ἐπιχείρημα argumentum.

ὀφιλόπονος

Apyanes

Philoponus

ἐπιχείρησις. ἢ

ἐπιχείρημα

ὤφειλ εἶναι πτῶσις καὶ τὸ κατ' κὰ ἀπὸ χεῖρ
μεθον, ἀποπόλτισιν ἔβαλε, τὸ λέγειν τὰ ὀνόματ,
τουτέστι τὰ σύμβεβηκότ ὅτι προτεράλοιπτῶν
οὐσιῶν εἰ τὸ δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου κ· ὅτι αἱ πρὸ
μὲν τῶν ἀπτώτων σύστασιν τῶν μὲν τῶν πτώσεων,
τὴν τῶν ἀ· μὲν τῶν εὐ τὴν σύστασιν εἰσὶ· δῆλον
οὖν ὅτι ἡ εὐ οὐκέτι πτῶσις· ἐκ τῆς ἀρχῆς τὸ πρὸ θ
εὐ σῶ· ἀπολλωνίου δὲ τὴν τῶν πτώσεων φησὶν
ὅτι οὐκ εἰκὸς καλεῖν ἢ ἀ θ' πτῶσις· ἀλλὰ κ χ ζ·
καὶ ταῦτα ἀκολουθοῦσι καὶ οἱ ἀπὸ θεμ τοῦ
φιλοπόνου λέγων ἢ ὀρ ὀνόματ καὶ εὐ· ἐπὶ
διὰ τὸ ποιούμεθα τὸ ὀνόματα· καὶ ὅτι ὀρθῶς
σημαίνει τὴν οὐσίαν πρᾶγμ· ὅτι ὁ γε κ ἢ
καὶ πτ· ἐπεὶ διὰ τὸ ποιούμεθα γενικὰ τὰ
κτήματα καὶ τοὺς τρᾶ· ἢ δὲ δοῦ τὸν πλ· ἐπὶ
διὰ τὸ ποιούμεθα τὸ δόσεις καὶ τὸ ποιεῖ τὸ λόγ
ἀρίστάρχου, διδόμεθα ἀεὶ τὸ ἀρχῶ ἐπὶ τὸ ἔλλω· ἢ δὲ
αἰτιατικὴ αἰτίαν σημαίνει· διὰ τὸν ἀρίστάρχ ἐτιμή
θη· διὰ τὸν ἀεὶ τὸ ἀρχὸν ὑβρίσθη· ἢ δὲ κλητική,
προσαγορευτική· προφωνεῖ καὶ προσαγορεύει·
περὶ τὸ τάξεως ἐστὶ τοῦ θεῖ τῶν· ὅτι τὴν τὸ δρο
μὴ τὴν κλῆσιν πρῶτ· ἐπὶ δὲ τὸ ἐστὶ τὸ πρῶτον·
αἱ δὲ ἄλλαι εἶτ· τὰ δὲ εἶτ πρὸ τῶν τῶν· οὐκοῦν
προτεράν ἡ κλῆσις· ἀλλ' ἔστι νεῖν τὴν ὅτι οὐκ ἡ δυνατ
καλέσαι, τὸν ἡλιάν ὀρθοῦμεν· αἱ δὲ ὀνομασίαι,
διὰ τὸ ἀθεία σημῆ· πῶς οὖν δυνάμεθ καλέσ,

R^a.

ἀπολλώνιος

Apollonius

Varia nomina casuum

De ordine casuum

Acuta ratio

∴ πατελκὴ

πεφάματος ἡ ἐνεκ
deesse videtur ex initio
chartae sequentis

·//· cf. ὁ ἀ νεῦς e chorta sequenti

τὸν μὴ πω ἡμῖν γνωσθήσεται πω τὸ ὄνομα λέγεται. δηλε-
ωτέον ὡς ἄρα τῷ ἐστὶ καὶ ἐπεῖ τὸ αὐτὸ σημαίνει
εἰσὶν αἱ λοιπαὶ πτῶσεις τοῦ τοῦ ἄνθρωπος, τουτέστι τὸ
προσώπου. διὰ τοῦτο τὸν σωτῆρα ἄνθρωπον προτεραίουσι
τῆς κλήσεως. εἶτα τὸ ἀ καὶ β καὶ γ δοτικὴ. φῶ
ἀεὶ τάρχω. σοὶ ἀρίστάρχω. ἐμοὶ ἀρίστάρχω. σοὶ
ἀεὶ τάρχομαι. ἐκείνῳ ἀεὶ τάρχω. ἐμὲ ἀρίστάρχομαι.
ἐκείνῳ ἀρίστάρχω. ἐμὲ ἀρίστάρχομαι. σὲ ἀρίστάρχομαι.
ἐκείνῳ ἀρίστάρχω. ἡ δὲ κλῆσις μόνου δεῖται τῆς προσω-
πικῆς. εἰκότως τελευταία τέτακται. ἡ δὲ αἰτιατικὴ προ
τέτακται τῆς γενικῆς καὶ ὑπὲρ ἄλλων. οὐ μόνον ὅτι διὰ τοῦ
τοιούμεθα τὸ ὄνομα αὐτῆς. ἀλλὰ καὶ ὅτι καὶ ὀρθῶς σημαίνει
τὸ οἷον πρᾶγμα. ἡ δὲ γενικὴ δοτικὴ αἰτιατικὴ, οὐκ ὀρ-
θῶς ἀλλὰ κεκλασμένη. ἡ γὰρ ἔνεκα κτήματος τῶν ἀλ-
λοβαλλόμεθα, ἡ κοῦ· τίνος· ἀεὶ τάρχω. ἡ κεφαλαιω-
τίνος ἀρίστάρχου· ἔδωκα τίνι· ἀεὶ τάρχω· ὑβέλ-
τίμα· ἀρίστάρχομαι. ἡ δὲ γενικὴ πρωτάστατε τὰ ἄλλων.
κατὰ τὰ αὐτὰ τὰ αἰτίαν, τὰ ἐμφερῆ ῥήματα καλοῦσι.
δρᾶστικὰ καὶ καλοῦσι καὶ ὀρθά· προσεγγίζει δὲ τὸ
πάθος καλοῦσι καὶ παθητικὰ καὶ ὑπτία· ἀπὸ μετα-
φορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν ὀρθῶν ὑπτίων καλουμένων·
τὰ δὲ εἰς τὰ παθητικὰ προσεγγίζοντα ἐμφερῆ γένη σω-
τάστατα. μετὰ τὸν ὑπὸ προθέσεως τύπτω. τυ-
πτόμενα ὑπὸ σοῦ. ὁ λόγος οὖν ἡ ἐνεργητικὴ τοῦ ἀθλητοῦ
τὸ ἄξιον. καὶ ὅτι πολλάκις αἱ μεταβολαὶ εἰσὶ ἀθ-
ὁ φύλαξ, γ φύλακος· ὁ φύλακος· καὶ ὅτι πολλάκις

Cur uocatiuus sit postremus casus

Cur nominatiuus sit primus casus

Genitiuus cur statim post rectum

Ἐνεργητικὰ δρᾶστικὰ ὀρθὰ — ῥήματα

παθητικὰ ὑπτία — ῥήματα

Athletae quocatur ὑπτιοι

Ex φύλακος genitiuo fit rectus φύλαξ. γ.

ἄθ', ἀναλύεσθαι εἰς γένος. ὡς ἐπὶ τοῦ πόδα
γόνυ. ἐὰν γὰρ εἴπω τὸ πεντάμετρον, δείκνυται
ὁ ὑποδοῦ πεντάμετρον. καὶ ἀπόξενοι δὲ πρᾶγμα.
καὶ πρόσκτημα. πρὸς πρᾶγμα. ἀρίστάρχ ἡγεῖ-
τῶν κτῆμα δὲ ἀεὶ τάρχου ἀγρός. λέγεται γὰρ εἶναι
κτητικόν. ἡ δὲ δοτικὴ αἰτιατικὴ τιθεμένη (μόνη ἐξ, ἐστὶ
δέχεται τὸ πρὸς πρᾶγμα ἡ δὲ δοτικὴ μεταστατέον.
ἐπεὶ καὶ αὐτὴ κατάχρησις, ἀν γὰρ ἐπιφέρῃς
πρὸς κτῆμα· ἀναστὸ μόνον δὲ καὶ φρονεῖ θυμὸν
ὄρνιν τὸν ἀν ἀνθρωπος θυμόν· δι' φίλε· ὦν φίλε
δηλοῖ· ἡ δὲ αἰτιατικὴ οὐ προσλαμβάνεται ἀν γένος
πρὸς κτῆμα· ἀλλ' ἐστὶ πρὸς τοῦτο ἀντὶ πτῶσιν· ὅτι καὶ ἡ
αἰτιατικὴ, ἀρίστεται ἀν γένος πρὸ κτῆμα· ἐκ τῶν μὴ
θηλυκῶν τεσσάρων τὸ θήλυ ὄνομα μόνον· ἀρτίγωνα κ μόνον·
τρῶσον ὅτι οὐ λέγω ἀν τὸ τὸ τῶν ζῶν· τὸ δὲ
μόνοι, τρῶσον γράφουσιν ἀν τρῶν καὶ· εἰ οὖν ἀρι-
σκόμεθα καὶ τῶν αἰτιατικῶν, εἰ καὶ μὴ κατὰ τὸ λάτος ὡς
τὸν δοτικὸν ἀντιστοιχεῖ παραλαμβανόμενον πρὸ κτῆμα
σωφρονεῖν μὴ εἶν ἀναγκαῖον τὸν αὐτὸν ταύτῃ ἐστὶ
δ' ἀκριβεστέρα ἀπολογία αὐτὴ αἰτία· αὐτὸ ἀν ῥεῖ-
εἰσὶν· ἡ ἐκ τόπου ἡ βύτοπον ἡ ἀστόπον· καὶ ἡ μὲν
ἐκ τόπου, γενικὴ ἰδίαν· ἡ δὲ ἐν τόπῳ γενικὴ δοτικὴ. ἡ δὲ
τόπον γενικὴ αἰτιατικὴ. ἔχομεν δὲ ὅτι τὰ ἀκίνητα μόνον
περὶ τὰ ἀκίνητον θὲ κινεῖσθαι· καὶ ὀρχήσεις ἀμὴ τὰ
ξηρὸν πόδα· ἀν ἐπάνω γενικὴ ἀκίνητος οὐσία, οὐδὲ
νεῖται τρέφεσθαι· καὶ κινούμενα ἀπὸ τόπου ἀστόπον·

De loco datiui & accusatiui.

De ordine casuum & ratione illi

Habitudines locales. 3.

Omne qd mouetur circa aliqd immobile nult mouerí

.1. in nominatuo

δηλονότι πρώτον γίνεται τὴν αὐτῷ· καὶ οὕτως
ἔρχεται εἰς τὸ πρῶ· καὶ ἔοικεν ἐχειρόμολόγητο,
ἡγεῖ καὶ δὲ τὴν γῆ τὴν ἀκμήτῳ· καὶ ἐκ τόπου
σχέσις ἢ ἀπόλυσις ἀφ' τόπου μεμενηκυῖα τουτέστι
ἀφ' αἰτίας δυναμένας χωρὶς τινὸς δόξης τινὸς δηλοῦν
τὴν ὑπτίου. διὰ τοῦτο προτέτακται ἡ δόξη τῆς αἰτίας.
διὰ τὸ ὑπτίοις ὀνόματα λεγόμενα καὶ οἷον καὶ πῶς οἱ·
ἐν δὲ τοῖς ῥήμασι καὶ οἷον μόριον· ἐπεὶ δὲ εἴπομεν
ὅτι ἡ ἀφ' τοῦ προσώπου ἐστί, ζητοῦμεν καὶ δια
τί τοῦ προσώπου ἐστί· καὶ φαμὲν ὅτι τὰ γενικῶς
τικόμενα, τῶν πάθων, οὐκέτι καθ' ἑαυτὰ πεφυκέναι
αὐτοῖς ὀνόματα· ὅπερ ἐστὶν ἴδιον πρώτου προσώ-
που· πρώτου γὰρ ἐστι προσώπου ἀφ' οὗ ὁ λόγος περὶ αὐ-
τοῦ προσφωνουμένου· ἀλλὰ πρὸς αὐτῷ ἀποφα
νόμεθα· μήτε προσφωνοῦντων, μήτε προσφω
νουμένων· ὅπερ ἐστὶν ἴδιον τοῦ προσώπου τὰ ὀ
νόματα πολλάκις μόρια καὶ πρώτου καὶ β
καὶ τοῦ προσώπου· ὅταν συντάττωμεν μετὰ
τῶν ἀντωνυμιῶν ἢ μετὰ ὑπαρκτικῶν ῥημάτων· ἢ ὀνο
ματικοῦ ἢ κελευστικοῦ· διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν
καὶ αὐτὰ ἐπιτακτικὰ σύντάξεων· οὐδεὶς
γράφει τὸν δεσπότην μου· ἢ τῷ ἐμῷ δεσπότῃ
καὶ καθόλου πρῶτον πρόσωπον· ἢ δευτέρου οὐ
κέτι δέχεται αὐτὴν ἡ σύνταξις ἢ ἐπιτακτικῶς· ἐπεὶ
χρῆσιν ἔχει σολοικισμός· τὰ γὰρ ὀνόματα τοῦ
προσώπου ὄντα· χρῆσιν ἔχει συντασσόμενα· μετὰ

Nominatiuus cur sit .3. personae

τοῦ πρόσωπου

Nomina qndo fiunt primae uel .β. uel .γ. ꝑsonae

De inscriptione epistolarꝫ nota

μετὰ τοῦ ἢ δευτέρου προσώπου, ὅπερ ἐστὶν
ἀσύντακτον· ἀλλ' ἴσως τις λέγοι ὅτι κατὰ σὺν ὑπο
κοῦ, ἔστω τὸ ἐγώ· καὶ τὸ σοί· οἷον ἀρμόττει σοὶ τῷ ἄρχω· σοὶ τῷ γραμματεῖ· καὶ οὐ σολοι
κίζεται· ἔχομεν γὰρ ὅτι μόνα τὰ ὀνόματα μετὰ
τῶν ἀντωνυμιῶν καὶ τοῦ καὶ δὲ εὐ προσώπω
ὁλοιοπτώσεσι συντασσόμενα· ἐπὶ δὲ τοῦ τοῦ
εἴρηται· ὅτι οὐδὲ ὑπάρχει σὺν ὑπακούεσθαι ἀλλ' οὐ
δὲ γράφεσθαι τὸ ἐγὼ ἢ τὸ σοί· ἐπεὶ αἱ ἀντωνυμίαι
τοῦ ἀ προσώπου, δεικτικαί εἰσιν· ἡ δὲ δείξις,
παρόντος ἐστί· προσώπου δείξις ὁ δὲ τοῦ πελ
πρὸς τὸν δεχόμενον τὸν ἐπὶ πολλὰ ἄπεστι· τοῦ δ
ὀνόματος δεικτικὸν τὸν ἢ μεμεβάνειν ἀντωνυ
μίαν ἀπρόσπτωτος πρὸς ἀπόν· διὰ τοῦτο οὖν ἢ πρὸ
γνώσεις τὸ ἐπιτακτικὸν σύντάξεως· οὐδὲ ὑπάρ
διὰ τὸν ἀντωνυμιῶν γίνεσθαι· ἢ πρώτου καὶ δευ
προσώπου, ἀλλὰ γίνομεν τὴν γνώσεως διὰ τοῦ τε
προσώπου λοιπὸν ἀκολουθῶν γίνεται τὰ τῆς ἐπιστ
τὸ ὀνόματος ἐστὶν ὄνομα τοῦ ὀνόματος τὸ πρὸς κατὰ τὸ τέλ
κλίσις γινομένη· ἡ δὲ ἀπεῖ ἀκλίτου τὸ ὀνόματος καθὸ
μετὰ πτῶσεις εἰς τὰ ὁλοιπὰ τὸ ὀνόμα· ἢ καθὸ ἀπὸ
τοῦ ἑνικοῦ μετὰ πτῶσιν εἰς δυϊκόν· ἤγουν ὅτι
ἐπὶ τὸ τῶν σωμάτων· κατὰ τοῦτο δὲ ὀρθῶς
διὸ πόρθον καὶ εὐθύς· τὸν λόγον ἀποτελεῖ· ἐὰν
γὰρ εἴπω ἀεὶ τὰ ἄρχοσι ἀεὶ γνῶμῶν λόγος· ἐὰν
δὲ εἴπω ἀεὶ τὰ ἄρχου ἀναγνώστου λόγος, ἀτελῆς·

τὸ ἐστὶ πτῶσ

Casus unde dicat. & cur nominatiuus dicatur casꝫ

εἰδὲ ἐπαξιοῖ τὸ ἡ κοῦσα, πολλὴ τὲ λεῖοσ· ἀθ' γὰρ
ἐπὶ ἡμῶν παρ' γὰρ ἡμῖν ἀθ' ὃ ἐν αὐτῷ περιέχει·
καὶ ὡσ περ σῶ καλεῖται διαζευκτικὸς· καὶ τοιγὰρ
ἐναντίωσ ἔχον ἐναντίον γὰρ τῷ διαζευγνύναι τὸ
σῶ δ ἡ· ἀλλ' ἐπεὶ σῶ δ εἰ μὲν τὸν λόγον διαζευγνύ
δὲ καὶ διὶ ἴσησι τὴν διάνοιαν· κατὰ τοῦτο σῶ δια
ζευκτικὸν λέγ· ἰδοὺ γὰρ ἐὰν εἴπω ζῷον· ἢ τὲ θνη
κὲ δ διαζευκτικὸν μὲν λέγω τὸ ἡ καθ' ὃ δ ἐ ζευζαι τὴν διά
νοιαν καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἐναντίαν κατέστησα· κ σῶ
καθ' ὃ τὸν λόγον σῶ ἐστησα· οὐ γὰρ τὸ ζῷον ἢ τὲ λη
ἀπαρτίζει τὸν ὁ ἡμεῖν· ἀλλὰ δεῖται τὴν τοῦ τὲ θνη
κὸν ἐπαγαγὼν ὁ οὕτωσ καὶ ἑαυτὴν ὁ θ' φαμὲν κ' ἀθ'
λὲ ὁ· ἡ λὲ κτὸν καὶ πρὶν· ὅτι μὲν ἐστὶ τὸ
ἄλλοσ τῶν ὡσ ἐστὶ καὶ τῶν λοιπῶν τῶν λεγομένων·
ἰστέον δὲ ὅτι καὶ ἡ κλὴν λόγον σῶ ἵστησιν· ὡσ περ ἡ
ἐὶ· ἀν αμφοῖν κε ἄμε· δ ὠ αμείοῦν καὶ αὐτὴ
ἐὶ ἀλλὸ ὀνομαστικὸν λέξεωσ μὴ ἀσχημάτιστ τὲ δ τὲ λε
ταὶ ἀσ σύλλαβὴ· ἄλλο τὲ ἄλλωσ τρεπόμενον·

ὅτι τὸ σημαινόμενον, οὐ τῶν φωνῶν εἰσιν αἱ πτῶσεις.

ὅτι φανὴ αἱ πτῶσεις

πτὲ δὲ ὡσ τῶν σημαινομένων, οὐ τῶν φωνῶν εἰσιν αἱ πτῶσεις,
ἐπεὶ τοι τοῦ ἀτελεῖ δῆλον, τὸ λεῖ τῶν ἐ ἐπορεῖ τῶν ὡσ τῶν
ἀπρεῖ δ καὶ ἀπρείδεω καὶ ἀξείδεω καὶ ἀπρείδα·
τῶν δ' ὀνομ· τὰ μὲν μονόπτωτα· τὰ δὲ ἕτερό
πτωτα· λέγ ἢ αὐτὰ ἢ κ αὐτὰ ἢ· ἐπεὶ αὐτοῦ μὴ
πλαβεῖν· ἢ αὐτὰ ὁμοῖοι ταῦτὴν προφερόμεθα ὠ
σὰν εἴποις· αὐτοῦ μὰ ἐ δοῦ μὲ βιβλί· τὸ δὲ καὶ
τὸ βιβλί αὐτὰ ἢ· καὶ πάλιν αὐτὰ μὰ ἀρίστα:

Genitiui nomina

Casus significatorij esse non uocū

Accusatiuus uel a causa uel ab accusando

.: ἡ. αὐτῶμαι

Ὑποπεπτωκὸς ὀνόματι ταῦτ.

ὥσπερ τὸ ζῴῳ τὸ ζωικὸν ὑπόκειται εἶδη· οἷον
ἀνθρ· ἵππ· βοῦς· οὕτω καὶ τὸ ὀνόματι ὑπόκειται
εἴδη· οὐ τὸ ἄρσεν ἢ θῆν ἢ οὐδέ· ἢ πρωτοτύπῳ·
ἢ παράγωγον· ἢ τὰ ζῆν· ἀλλὰ τὸ καθόλου καὶ ζωικὸν
ἀμφὶ γὰρ ὑπετάττετο τοῖς παράγωγοις εἴρηται· τὰ δὲ
γένη οὔτε εἴδη ὡσ τὸ πρωτότυπον, οὔτε τὸν πεπτωκὸν ὑπο βέ
βληται ἀλλὰ κοινῶσ τῶν ὀνόματι· ἔστι γὰρ τὸ κύριον εἶδ
πολλάκισ ἐκ πρωτοτύπου ἢ μορφούμενον· οἷον ἐκ τῶν καὶ
ἐκ παραγῶν· οἷον ἀνθρωπείδης· διὰ τὴν δὲ εἶ πρὸς ἀ κ ἀ αὐτ·
ἐπεὶ ἐστὶ ἕτερα εἴδη τὰ τῶν παραγόμενα προεξέθεβ·
εἰσὶ δὲ εἴδη τρεῖσ εἰσ ὡσ εἰ πεῖν τοῦ ὀνόματοσ· τὸ γὰρ
ὄνομα γενικὸν ἐστι κατὰ τῶν εἰδῶν τούτων ὁ ζῆ αὐτ·
σωεστὼ καὶ εἰσ αὐτὸ διαιρούμενον· οὐ γὰρ λόγ
ἔχει τὰ μὲ πρὸσ τὸν ὅλον τοῦτον, καὶ τὰ εἴδη πρὸ
τὸν γενικὸν οὔτε δὲ τὰ μὲ εἴδη ἀπαρτίσ ὀρθῶσ φασι·
οὔτε τὰ εἴδη μὲ ἀλλὰ μέρουσ μὲν, ἐπὶ τοῦ ὅλου·
εἴδοσ δὲ ἐστὶ πλῆθ· τὸ δὲ εἶδοσ σημαίνει τελ
τὴν μορφήν· οἷον· εἴδοσ τὲ μὲ ἐλθόν· σχῆ οἷον
τὸ πρόσωπον· πρῶτ μὲν εἴδοσ ἄ ζῆν τὴν γραμίδοσ·
καὶ τὸ ὑπὸ τὸ γένοσ διαιρούμενον ὁρᾶται ὁ τὸ
εἶδοσ πρὸ τῆ φωνῆ καὶ παρασημασίαν· καὶ
ὡσ περ τὸ παραφωνῆ εἶδοσ εἰσ δύο δὲ εἶλε· εἰσ
πρωτότυπον καὶ παράγωγον· εἶτα ἐπὶ δὲ εἶλ
εἶτα ἐπὶ εἴδη· οὕτωσ καὶ τὸ παρασημασίαν
διαιρεῖ εἰσ κύριον καὶ προσηγορικόν· εἶτα ἀσίαν
ρεῖ, εἰσ τὰ ζῆν εἴδη· Κύριον μὲν οὖν ἐστι.

εἶδοσ .3. significat

πρῶτον μὲν εἶδοσ ἄξιον γραμμίδοσ, Errat & hic auctor cū multis alijs

Ἐστὶ φ εἶδος κυ ὄνομα λόμενον· ὅτι μεταῦ
παρ ξεως καὶ οὐσίας κυριολέκτει· καὶ αὐτῶν μὲν
δηλοῖ· ἢ ὅτι κυρίως καὶ βεβαίως τὴν οὐσίαν καὶ
τὴν παρ ξιν ἐκείνων ἰδίαν ἐποιήσατο ὧν μὲν
δηλοῖ οἷον ὄμμ σωκρατ. διαφε ὃ κύριον πρ
ἰδίου· ὅτι τὸ μὲν κύριον ὄνομα ἐστι, καὶ ἴδιον· ὃ
δὲ ἴδιον οὐ κύριον· καὶ τὸ μὲν κυ ὄνομα ἐστὶ
ἴδιον· ὡς τὸ αἴας· τὸ δὲ ἴδιον ὡς ὀλυσσεὺς ἀρῶ,
οὐ κύριον· ἀρτιδιαστατὰ δὲ τὰ ὀλυσσεῦς τῶν κυρίων·
ἀρτίκειται γὰρ τῷ ἰδίῳ τὸ κοινόν· τὸ μὲν κυ ἰδίον·
τὸ δὲ ἐπιθετικὸν κοινόν· παῦ δὲ ὄνομα ὑ
πὸ τοῦ ἰδίου ἐστὶ τὰ πρῶτ· φημὶ κύριον κ προ
σηγορ· καὶ ἐπιθέτου σύμβαι σύμβαιν ὁμωνυμίαν καὶ τὲ
χναθὲ οἷον ἐπιθέτου καὶ ὑβρεῖς· ἰστέον δὲ ὅτι
τὰ κυ μονογενῆ ἐστὶ ἢ ἀρσενικὰ μόνα ἢ θηλ· ὧν
δὲ ἐπιθετικῶν ὅσα μὲν ἐστὶ δύο μεν σημαν
τικὰ ὡς ὁποῖ τὸ πολεῖτον καὶ τὸ γένη καθεστηκε
τι μὰ δὲ ἐπιθέτοις ἐστὶ καὶ μα ·· ζητοῦσι δὲ τινες διατὶ μὴ
πρὸ τάξε τὸ προσηγορικὸν πρ κυρίου· ὅτι τὸ μὲν
προσηγορικόν ἐστι φυσικόν· τὸ δὲ κύριον συμβεβη
κὸς· τεχθεὶς γάρ τις πρῶτ τὴν κοινὴν οὐσίαν καὶ ὑ
παρξιν ἔχει· εἰ θοῦ τοῦ τὸ ὄνομα· καὶ λέγομ
ὅτι ἔθος ἐστὶ τοῖς τεχνικοῖς τὰ ἄτομα προτά
σσειν τῶν τεμνομένων ὡς τὸ πρωτότυπον
τοῦ παραδείγματος, καὶ τὸν βύ ἐστῶτ πάρεστιν·
ζητοῦσι δὲ καὶ τίνι διαφε ἰδίου οὐ· τῆς κοινῆς οὐσί

τὸ διαφε κυ πρὸς ἰδίου.

κυριον ἴδιον → D

ὅτι τὸ κοιν. ἀν κῆ τῷ ἰδίῳ

Quæstio

καὶ ἐστὶ εἰπεῖν· ὅτι ἐν μὲν τῇ κοινῇ οὐσίᾳ,
ἅπαν τὸ εἶδος τῷ αὐτῷ ὀνόματι λέ· οἷον
τὸ ἄρος κοινῇ οὐσίᾳ δηλοῖ· καὶ οὐμέν σωκρ
τῆς λέγεται ἄρος ἀλλὰ καὶ πλάτων ἀλκιβιάδ.
τὸ δὲ σωκράτης ἰδίᾳ μὲν οὐσίᾳ δηλοῖ· καὶ οὐ λέ
παῦ ἄρος, σωκρα· εἰ δέ τις ἄροι τὸ αἴας μὴ
μόρον τοῦ τελαμό· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἑτέρου λεγόμ
μηδὲ ἐάθω κοινῇ οὐσίᾳ συμμαίρειν· οὐ γὰρ πᾶν
ἄρος λέ αἴας· ἀλλὸ μόνον μόρος ἐστὶ φωνή·

Ἐπιθετόν ἐστι τὸ ἐπιρρῆμα·

ἐπιθετόν ἐστιν ὃ καθ αὑτὸ οὐδὲ μία λεχθεῖσα
ἡ μὲν ἐπιτεθῇ ἑτέρῳ ὀνόματι, ὡς περὶ τὰ ἐ
πιρρήματα· ἐπὶ καὶ αὐτὰ διαφέρει οὐσιῶν· ἐὰν γὰρ εἴπω κολῶς οὐδὲν ἡ μὲν ἐπιφέρω
ρῆμα· τὸ ἐπιῆσαν· ὁμοίως καὶ ἐπιθέτ ἐπιθέ.
ἐὰν εἴπω ταχὺ δεῖ σε ἐλθεῖν παῦ πρὸς ἐπιφέρειν·
τὸ ἄρος ἵππ· ὅλο καὶ ἐπιθετόν καλεῖται ὅτι ἐπι
τίθεται ἑτέρῳ ὀνόματι· καὶ φασὶ τινες ὅτι· ὅσα
μὲν αὐτῶν τῶν ἐξ ἡμῶν αἰτίαν ἔχει ταῦτα πρὸς
ἐπιφέρουσι τὴν φόρου· οἷον σώφρων ἀκόλαστος.
ὅσα δὲ ἐξ ἡμῶν οὔτε ἔχει μέσα ἐστὶν οὔτε ἐπιφέρ
ἐχόμενα οὔτε φόρου· οἷον πέρνιστος πλούσιος· λεύ
βιμβρος ταῦτα γὰρ ἐκ τύχης εἰσὶ καὶ τῶν ἐκ τύχης συμ
βαινόντων· οὐδεὶς γὰρ τὸν πλούσιον ἐπαινεῖ· ἀλλὰ
μακαρίζει τὴν εὐτυχίαν· οὔτε τὸν πένητα ψέγει,
ἀλλὸ οἰκτείρει τὴν δυστυχίαν· ὅπερ δὲ ἔχομεν καὶ ταῦτ

Epitheto unde

σώφρων ἀκόλαστος

ἐπαίνου καὶ φόβου· καθὸ ὅμοιον τὸ ἄξιον
φαίνεται τοῦ κρείττονος δὲ ὡρεάν· ἀτελὴς ἄρα
θεὸς ὤν· ὁ δὲ τέρμονος ἄρα ἄξιος· καὶ πολλὰ τὰ μόρια
ὑπεύθυνος· ἰστέον δὲ ὡς τὰ ἐπίθετα ἀφ'
τελεμένων ἐπὶ ὡς κατηγορικὰ τῶν κυρίων καὶ προ
σηγορικά· εἰδὲ ὃ χρὴ ὡς οἱ παλαιοὶ ὀνόμα
τοθέται τὰ γὰρ ἡ πρὸς τὸ σημαινόμενον ἐποι
οῦντο· ὅτε μὲν τὸ ὄνομα κύριον ἀφορῶντες ἐποίε
ν ἀφ' ἑαυτοῦ· ὅτε δὲ θεῖ ὁμοίως· λύκος ὃ
μήτε ἄρας μήτε θῆλυ ἐδήλουν οὐ αὐτὸ ἐκάλ
οι ὃ μὴ ἀναγεμέσθαι, πρὸς τὸ φωνὴν ἐποιήσαν ὁ
τὰ τέρη τοίνυν τὰ ἐπίθετα ὁμοιόκλινα καὶ ὁ
μοιοπτώτου καὶ τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς
συνάπτουσι· οἷον ὁ σοφὸς ὁ μὴ σοφοῦ ὁ μὴ σ.
ὁ καλὸς ἄρος· τοῦ καλοῦ ἀγροῦ· εἰσὶ δὲ τὰ ἀδι
γενῆ· ἀποτελεμὴ ὡς προσηγορικὰ λαμβάνε
ται· ἀποτελεῖ δὲ ὡς ἐπίθετα οἷον ὁ φυγὰς καὶ ἡ φυγάς·
ὁ ἄναξ καὶ ἡ ἄναασα· ἔστι δὲ ὅτε τὰ ἐπί
θετα τὰ αὐτὰ καὶ προσηγορικὰ καὶ καὶ ἐπίθετ·
τὴ μὴ προκείμενα· τῶν ὑπὸ κείμενα· οἷον
δίκαιος σοφὸς μέγας πρόμαχος· ταῦτα δὲ
ἐπίθετα ὄντα πολλάκις προσηγορικῶν
ἐπιθετικῶν σύνταξιν ἐπέχουσιν ἐνάλλ
ὑπὸ κείμενα καὶ ἐπίτι θέμενα· οἷον ὁ δί
καιος σοφός· ὁ μέγας σοφός· ὁ σοφὸς δίκαι·
λαμβάνομεν ὃ ἐπίθετα· ἀπὸ ψυχ· ἀπὸ σώματ·

Distinctio generum sexus & voces secundum antiquos & recentiores

Quædam digenerica modo epitheta modo appellativa.

ὁ ἡ φυγάς

ὁ ἄναξ, ἡ ἄναασα

Adiectiva quædam aliendo pro appellativis capi

ἀποσόρεικτ· εἰ τοῦ δὲ λέξ παρ' ὅπερ οἱ πο
λοιοῦσι ὅ ἐλέγομεν· χρυσοῦ ἄργυρον· καὶ ὅ
μὴ θαράτον· μὴ παρέστι μὴ τε τῇ ψυχῇ μὴ
τε τῷ σώματι· τὸ ἐπίθετον τελεῖ τὴν τάξιν
τέτακται· ὡς περὶ γὰρ ἐρίζοι σὸ πρᾶξιν· πρῶτον
μὲν τέτακται τὸ παρωνύμ καθὸ ἀπὸ κυρίου ἔχει
τὴν ὑπόστασιν καὶ δεύτερον τὸ κτῆ· καθὸ τὴ τοῖς
κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς σύμβαν κέχρηται
καὶ τέλος τὸ συγκρίνεσθαι καὶ ἐν ταῦθ τὸ ἐπί
θετον τέλος ὡς ἐπὶ σύμβαν ὄνομα κυρίου ἢ προσηγορ·
πτῶσις· ἐπίθετα δὲ ὡς ἐστὶ τὰ ἐπίθετα ἀπὸ τὴ ἀ οἰκείως ἀ
λήπτεται· καὶ πολλάκις ἀπὸ ἄρκτ παρὰ λαμβάνε
ται· ὡς περὶ λαυκώπιν ἐὰν εἴπω τὸ ἐπίθετον τῆ
ἀθ· μὴ ἐπαγαγὼν τὸ κύριον ὄνομα αὐτῆς ἐπί
θαμα ὄνομα ἀζω· καὶ ἀρκεῖ· ἀλλὰ καὶ
ἐμοὶ χθονὶ εἰπὼν, οὐ πάντως δεῖ εἰπεῖν ἢ
τὸ κύριον ἐπαγαγεῖν εἰ μὴ κατάδηλον τῶν ποιητ·
ἐκεῖνοι γὰρ ἀρὶ οἰκείως τάττουσιν· ἴδοι γὰρ εὐ
φορίων ὡς ἀρὸ εἴπε χθονὶ ἀρότρῳ ἢ
τὴν ἐλαίαν γλαυκώπιν· τὰ ἐπίθετα κα
τηγορικὰ ὑπὲρ ἡ ὀνομαζόμενα διὰ τὸ πάρτη κατη
γορεῖν κυρίου ἢ προσηγορικῶν ὡς γὰρ τὰ ἐπιρρήματ·
πάντοτε ῥήμασι συνάρτᾶται· οὕτω καὶ τὰ ἐπί
θετα τοῖς ὀνόμασι· διαφέρ ὅμως προσηγορικὰ ἐπί
θετον· ὅτι τὸ μὲν αὐτοτελὲς οἷον· ἄρος· τὸ δὲ
τῆς ἑτέρας δεόμενον· ἐπαγωγὴ οἷον ἀγαθὸς
ὁ δεῖν·

Euphorion

ὅτι τὰ τῶν θε· ὑπὲρ κατηγορ· καλοῦν·

Quædam epitheta propriis nuncupantur.

a προσηγορικ

D ὠνόμαστον

ἐνοσίχθονι ἀρότρῳ
γλαυκῶπιν ἐλαίαν

λαμβάνουσι δὲ τὰ ἐπίθετα ἀπὸ τῶν μαλίστασι
μεχῶν τρόπων καὶ τούτων. α ἀπὸ φύσεως· ἀθανά
τωνῥ θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τὰ ἄνω· β ἀπὸ
γένους· πανελείθυς ἀχιλλεύς καὶ ἀτρείθης ἀγα
μέμνων· γ ἀπὸ εἴδους· γλαυκῶπις ἑκάτη μνη βο
ῶπις πότνια ἥρη· δ ἀπὸ τόπου· ἑρμῆς δὲ
φυγὰς κυλλήνιος ζεὺς ἐκαλεῖτο· ε ἀπὸ φορή
ματος· χρυσόραπις ἑρμῆς κορυθαίολος ἑκτωρ.
ϛ καὶ ἀπὸ φυχῆς· σῶμα καρατρείθη· μόρη γε ἐρεσ·
ζ ἀπὸ ζεύγους· πολύμητις ὀδυσεύς η
ἀπὸ δυνάμεως· μοῖρ ὄλον καθέλοντο· θ
ἀπὸ αἱρέσεως φιλομείθης ἀφροδίτη· ι
ἀπὸ πράξεως· ἑρμεία διὸς υἱὲ δολάκτορε· ια
ἀπὸ ἐνεργείας· ἄρες βροτολοιγέ· ιβ ἀπὸ πάθους·
ἀνδροφόνε φίλε· ιγ ἀπὸ συμβεβηκότος· αὐλὶ πε
τρήεσσα· ιδ ἀπὸ ἐπιλογισμοῦ· ποιμὴν λαῶν· ἁλιάρ.
ιε ἀπὸ κτήματος· φρύγας ἀνέρας ἀπολοπόλεων·
ιϛ ἀπὸ χρώματος· μέσσῃ λίμνῃ· ιζ ἀπὸ σχή
ματος· ἀστράβαι εὐκύκλους κατὰ τὸ ἑτῶς κῶρ
τὰ φαληρέων τὰ κατὰ τὸ κεκρυμμένον ἀπὸ ἁλαλο
κεμοῦ λευκώλενος ἥρη· δεῖ ἁλαλοκόσσαθαι ὅτι
ὅ ἀὴρ λευκὸς λέλεκται διὰ τὸ τὰ ἄκρω περιλαμπτ.
ἡ φαιτὼ ἀμφιγυήεις διὰ τὴν κρᾶσιν τοῦ πῦρ ὁ ἐξα
θήδη μὴ τὴν διὰ τὸ πτῶσιν θέρους χρῶμα
ἐκ τοῦ ὁμολογουμένου γαλαλευκὸν καὶ τὸ ὕδωρ
μέλαν· ἀπὸ ἰδιωνύμου ὅταν ἴδῃ καὶ μόνωσ

Allegoriæ

ἐπίθετα μὲν φέρεται μεφέλη μὲν ἐρέταζε· ἐρωτᾷ
χθὼν ὁ ποσὶν δῶρ ἀπὸ τοῦ πάσχοντος· ἐπὶ τὸ ποιοῦν
χλωρὸν δὲ ὁ ἐστὶ τοῦ ἀϊδήλου πρὸς ἱστὸν ἐλαυνόμενον ἑτέρ
χῶς· κατακείμενοι ἵπποι ἀέρες ποδ ἔλιπον δὲ ἐς βοῦν·
κατασχεῖν ἁλμυρὸν χεῖλος ἀέτοι· κύκνοι δολιχόδε
ροι τανύγλωσσοί τε κορώνη καὶ χρῶμα· ἄργυφ
μελ· χλωρὶς ἀηδών· καὶ κυανοῦν ἐστὶν κατα
συμβεβηκὸς ἰδίωμα· πλατὰ τὰ τῶν αἰγῶν ἀ
πόλια διεσπαρμένα γὰρ βόσκονται σύεσ χαμ
αιράδες· καθεύδουσι γὰρ πολὺ εἰς τὸ κάτω τῆσ
γῆσ ἑαυτοὺς καλυπτοῦσαι· καὶ αἰετὸς ἀήθων·
οὕτω γὰρ θερμὸς ὢν τὰ πτερὰ αὐτοῦ πολὺ σαίζουσ
ἄλλοις πτεροῖς καὶ εἰμὰ αὐτά· ἵξαλον αἰγα τὸν ἱκ
μενον εἰς τοὺς ἀλ· ἱστορεῖται γὰρ παρὰ τὸ τῶν
σωμάτων ἀναθήσεις ἀλὶ χρᾶσθαι πρὸς ἱστο
λαρὸ ἐφυτὰ ὡς ἰτέαι ὠλεσίκαρποι· ἱστορεῖται
γὰρ ὅτι ὑπὸ δυοῖν γωνῶν, τὸ τῆσ ἰτέας αὐθος ἀποβάλλ
τὸ ἐν τῇ γαστέρι βρέφος· πρὸς τὴν ἔχομ·
ϛ τέον ὅτι· ὁ μὲν τεχνικὸς τὰ πρὸς τὸ οὐχ εἴζεται
ἀλλὰ δὲ τὰ παραδείγματα τῶν σαφηνίζει αὐτά·
ὁρίζεται δὲ οὕτως· πρὸς τὴν ἔχομ τὴν τὸ πρὸς ἕτερ
ἔχομ τὴν ὀχέσιν· ἀν ὃ λεγόμενον δίδασι ποιεῖσθαι
καὶ ἕτερον σώζεσθαί τε αὐτῷ καὶ σωματοχήσει·
ὡς ὅταν εἴπῃ πῦρ ἐρόησα καὶ τὸν ὕγρ· οὐ γὰρ
μὴ ὄντος ὑγροῦ, ἔστι τὸ πῦρ ὅθεν ὁμῶ εἰδῶς τοῦ
τοφυ· μὴ δὲ εἰ τὴν ἐμὰ χλοιοπῦρ κεκλημένον εἶναι·

χαμαιβυνάδες σύες unde

De aglæ natura notandum

ἵξαλον αἶγα

Technicus

Homerus

ὀλεσίκαρποι ἰτέαι unde

πτῶσι
ὡς πτῶσι

σημειωτέον δὲ ὅτι, τὰ πρὸς τι λεγ-
ομενα τῶν τοῦ τοῦ, φίλος τοῦ τοῦ· πολλαχῶς δὲ εἰπεῖν οὐ
σίας καὶ δοξ τὸ μὴ τοιοῦδε εἶναι λος ἀπαλ
τος μόνη δοξ· τὰ δὲ πρός τι ἔχοντα· ἢ ἀπὸ εὐθεῖ
πρὸς λεξ τῆς πρᾶ τῆς σχέσιν ἔχει, ἀπὸ δὲ δοξ ὡς τὸ
αἴτιον αἰτιατοῦ αἴτιον· ἢ ἀπὸ εὐ πρὸς δοξ ὡς
φίλος φίλου φίλος· ἢ πρᾶ αἰτιατ ὡς ὁ τυπτῶν τυπτό
μενον τυπτεῖ· τὰ δὲ ὡς πρός τι ἔχον· εἴτε ὡς τὰ ἄλλ
λοις ἐναντία τὰ διαζευγνύμενα ποιοῦσι σωτάξεις
διαζευκτικοῖς συμπαραλαμβανόμενα σῶ οἷον
ἢ φῶς ἐστιν ἢ σκότος· εἰ γὰρ διαζευκτικαὶ σωτάξ
ἀπομαχομένων καὶ ἀλλήλοις σωυφίστασθαι, μὴ δὲ ὧν
μερον μίμονται· ὡς πρός τι ἔχον

ὡς πρός τι ἐπὶ τὸ κατ' ἀπὶ ὅμοιον τῷ πρός τι· ἔστι
γὰρ ὅτε τὸ ὡς τὴν κατ' ἀμφοτέρων ὁμοίωσιν σημαίν
καὶ φαμὲν κατ' ἀπὶ ὅμοιον εἶναι τὸ ὡς πρός τι τῷ
πρός τι· καθὸ καὶ αὐτὸ μὴ πρὸς ἕτερον ἔχει τὴν
σχέσιν· διαφέρει δὲ καθὸ οὐσωιῶται εἰ μὴ ἕτε
ρον ἀπὸ τῆς ἢ ὅτι τὸ μὲν πρός τι ἔχει πρὸς τὸ παρεχ
ομενον τὸ τινός· ἐὰν γὰρ εἴπῃς ὡς τινός· λέξεις τίς τῶν
τινος· τὸ δὲ ὡς πρός τι οὐχί· οὐ γὰρ ἐὰν εἴπῃς μῦζ
λέξεις τίς τὸ τινος· ἵνα ἐπὶ παραλαμβάνῃς ὅμωνυμ
ὀνόματα ἐν τοῖς σωθέτοις τὸ μὲν πρῶτον ὀφ ὡς πρ
δὲ β, εἰς υ· οἷον ὁμόνυμον σωώνυμον· ὡς τὸ
δὲ ὁμόδουλον φαμὲν δοῦλον τοῦ κατὰ τὴν αὐτ
δουλείαν δούλοις διαφόροις δεσπόταις δουλεύειν·

πτῶσι
ὡς πτῶσι

De Orthographia nominũ cõpositorũ ab ὄνομα

οὕτω καὶ ὁμώνυμον λέγομεν ὄνομα τὸ ὅμοιον
κατὰ τὴν αὐτὴν ὄνομασίαν διαφόροις ἀρχαῖς, ἢ σω
μασιν ὑποτιθέμενον· ἢ ὄνομα τὸ κατὰ πολλὰ ὅμοι
τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν τιθέμενον· πρὸς κεῖται δὲ τὸ κ
πολλὰ διάφορα σημαινόμενον ὅ τι περὶ οὐ κατὰ πολλ λέ
ἀλλὰ κατὰ παρὸ τοῦ εἴδους· ὡς περὶ τὸ ἄρρ κατὰ
παντὸς ἄρρ· ὡς ὁμώνυμον· ὡς συνώνυμον· ὡς περὶ σωνῶ δ
φαμὲν δοῦλ τὸν σωπολλοῖς ἐναδεσπότῃ δουλεύ
οὕτω καὶ σωώνυμον λέγομεν ὄνομα, τὸ σωὰλλοις
ὀνόμασι, μίαν οὐσίαν ἐμφαίνον· ἐναντίον δὲ ἐστὶ
τῷ ὁμωνύμῳ τὸ σωώνυμον· τὸ μὲν γὰρ ὁμώνυμον
ὄνομα ἓν ἔχει, πράγματα δὲ διάφορον· ἀλλ' ὁ θαλ
ασσος μῦς καὶ ἄλλος ὁ μηνερῆς· τὸ δὲ σωώνυμον
ἐμπαλιν πράγματα μὲν ἓν ἔχει· διαφόροις δὲ ὀνόμα
ὀνομάζεται· τέταρτον δὲ ὅτι ἐναντιοῦται οἱ γραμμα
τικοὶ καὶ οἱ διαλεκτικοί· οἱ μὲν γραμματικοὶ ὁμώνυμα
φασὶ τὰ τιθέμενα ὁμοίως διὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος
ἐπὶ διαφόρων προσώπων· οἱ δὲ φιλόσοφοι ὁμώνυμα
φασὶ τὰ τὸ αὐτὸ μέρος ἔχοντα καὶ τὴν αὐτὴν οὐσίαν ὡς
ἔλαφοι καὶ ἄρρ· ἄμφω γὰρ ζῶα· καὶ ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσ
ἀμφοτέρων ἀπὸ τοῦ σημαινομένου συνεπίνοουν τες οἱ φι
λόσοφοι ταῦτα ὁμώνυμα φασὶ· καὶ ἀπὸ δὲ τῆς φω
νῆς οἱ γραμματικοὶ τὰ διάφορα ἀπὸ φωνῆς· ἐπὶ διαφόρων
πρόσωπων λεγόμενα ὁμώνυμα φασί· καὶ δεῖ μὴ
ὄνομα θηλυκῶς ὁμωνυμία λέ τὰ δὲ πράγματα ὁ
μώνυμα· τὰ δὲ σωώνυμα, τῇ τοῖς διαλεκτικοῖς καὶ

Contrariũ esse homonymũ synonymo

Differũt dialectica grãmaticis in homonymis

ὁμωνυμι ὁμώνυμα

Synonyma Polyonyma

Homonymú
Synonymú

πολυώνυμα. λέ διαφέρει δὲ, τὸ ὁμώνυμον τοῦ συνω-
νύμου· ἢ διαφέρει μόνα τὰ δύο· τὸ μὲν γὰρ ὁμώνυ-
μον ὀνόματος μόνου κατηγορεῖται· τὸ δὲ συνώνυμον
καὶ ὀνόματος καὶ πράγματος: Ἐρώνυμον
ἐρώνυμα κυρίως λέγονται· τὰ ἀπὸ συμφορᾶς τινὸς
καὶ δυτυχίας ὀνομασθέν· ἐπεὶ γὰρ φορά ἐστιν ἡ τύ-
φερώνυμον λέ τὸ ἀπὸ φορᾶς καὶ τύχης ὠνομασμένον:
τὸ γὰρ αὐτὸ γὰρ τοῦ ὀνόματος ἐν αὐτῷ φέρον καὶ δηλοῦ·
μέσα πέρ θης γὰρ ἔκλη· ἐπεὶ μέγα πέρθος κατεῖ
χε τὼ ἐλθὰ· ἐπὶ γὰρ τῶν χρόνων τοῦ ἰλιακοῦ πολέ
μου γεγένηται· καὶ τισαίμεθα· ἐπεὶ τίσιν ἐποιήσατο ὁ
πάρις αὐτοῦ· ὀρέστης τοῦ πεῖ κοῦ φόνου.. λέ δὲ φέρε
ρώνυμα καὶ ὅσα ὡς ἔτυχε μὴ· ὀνομάζομεν· ὑστερον δὲ,
ἄρμα· λείσιππος· ὡς δηλοῦ θέν· τοῦτον γὰρ, ὡς ἔτυχ
ὠνόμασαν οἱ γονεῖς· ὑστερον δὲ, θέσει εὗρε τοῦ δη
μου· ὁμοίως καὶ τὸ θυε πέρ θεὺς ταῦτ δὲ ὅπ ποιήτ
ἐπωνύμου καλεῖ· τὸ δὲ δυστεὺς ἔτι ἐπωνύμου
ἀντιφερώνυμον: Δυώνυμον·

Φορά ἡ ἡ τύχη

Tisamen orestis

Cognomú homer pro pheronymo posuit

Δυώνυμον ἔτι τὸ μίαν οὐσίαν ὀνόματι δηλοῦν·
ξάνθος καὶ σκάμανδρος· πάρις ἀλέξανδρος· δίωνυ
μα δὲ τρόπον παρὰ τὸ ποιητὴ· ἀ ἦλθ' ὑπὲρ
δρῶν καὶ γυναικῶν ποιεῖ καλούμενον τὸ αὐτῷ ὄνο
μα δύο ἀρκεῖ θόσον τὸν ἐπὶ κλήσιν κορωνίδιν· ἀνδρ' ἀμ
κλήσκον καλλίζωνοι τε γυναῖκες· ἢ ἑτέρους τοὺς οἰκῆ
καλοῦν· ἑτέρους δὲ τοὺς ἑκάτος· γονέας τῶν καλέσκε
σκαμάνδρου αὐτὰρ οἱ ἄλλοι ἀθανάτους· ἢ δύο ὀνόμα

ὄντων· τὸ μὲν σεμνὸ θεοῖς· τὸ δὲ ἀτιμότερον ἀνθρώ-
πῳ περιάπτει· οἷον ξάνθον καλέουσι θεοί φύλλα δὲ τε
σκάμανδρον· ἢ μόνον τὸ τῶν θεῶν λέγει τὸ τῶν ἀνθρώ-
ἀποσιωπῶν πων· ὡς ἀγαθὸν δὴ τάδε θεοὶ μάκαρ καλέουσιν·
διαφέρει δὲ τὸ κύριον τοῦ δηωνύμου κατὰ τὸ μὲν κύριον ὄνο
μα καὶ ἐν πρᾶγμα· τὸ δὲ δίωνυμον ἐν μὲν ἔχει πρᾶγ
μα· κατὰ δὲ τὰ ὀνόματα δύο εἰσὶν ὀνόματα· δίωνυμον δὲ
ἐστι τοῦ δηωνύμου· ἔστι καὶ τὸ ἐπιχωρίων μόνον λεγόμε-
νον τὸ ἀλέξανδρος ὁ καὶ πάρις· ἀμφότερα γὰρ κύρια·
τὸ δὲ πάρις ὄνομα ἐκ τοῦ πύραος κέκλητται· ὡς
γὰρ ποιμὴν πύραν ἔφερεν· ὅ τι ἂν οὖν ἢ τὰ δύο ὀνο
μάτα τὰ κύρια κατὰ θέσιν τεταγμένα, τότε μόνον δη
λωνυμον καλεῖται· ὡς δηλονότι ἐπὶ τοῦ μόνου καὶ
τοῦ θεωρεῖσθαι τὸ δίωνυμον· ἐπὶ γὰρ τοῦ καὶ τοῦ
τὰ κύρια τάττονται· εἰ δὲ ἐπὶ λέγει καὶ τὸ ἢ τὸν κύ-
ριον δύο ὀνόματα εἰσὶ κατὰ θέσιν τεταγμένα· ἐρου
μεν ὅπου κεῖσι κύριον· ἀλλὰ τὸν σπόρμα· κοιμῶ οὖσι
σημαίνοντα· σωνώνυμα δὲ ὅτι ἐν δίωνυμα φορᾶς ὀνόματα
τὸ αὐτὸ δηλοῦσι· λέγεται γὰρ ἢ τὸν τυχὴ θυμός· εἰ δὲ
ἀλέξανδρος πάρις δίωνυμα φορᾶς εἰσιν ὀνόματα τὸν αὐτὸν
δηλοῦντα· ἀλλὰ κύρια εἰσὶ· καὶ ἄλλα δὲ γνωρίσματα
δίωνυμου τὸ σωνεφέλκεσθαι τὸ ἕτερον· οἷον ἐν
τῷ πάρις εὐθέως σὺν τῷ ἀκούεται τὸ ἀλέξανδρ
καὶ μὴ ὀνομάζεται· ὁμοίως τὸν τῷ ἀλέξανδρ τὸ πάρις
ὅτι πολλοὺς ὁμῶν ἀλεξάνδρους καλουμένους· πάρ
δὲ ἔνα· διὰ τοῦτο εἴπων ὁ τεχνογράφος οὐ καταχρ

κύρια
δίωνυμα

Paris unde dictus.

Technograph

Paris ἀπὸ τῆς πήρας pastor
.n. peram gestabat

φορτοσ τοῦ λόγου· τουτέστιν οὐ καὶ τὴν τρέφοντοσ
τοῦ λόγου καθ' ἕτερον μέροσ· τὸ δὲ ἐπὶ πᾶσι φέρει
θέ γὰρ εἰ πεῖν οὐ γὰρ εἰ ἀλέξαρδροσ καὶ πῶρισ,
οὐκ ἔτι πάλαι ὁ τὰ ἀντιτρέφον ὡσ φαρερόν· τὸ, ἀλλ'
εἴπωμεν πᾶρισ, οὗ δοσ καὶ ἀλέξαρδροσ· πολλὰ δὲ
τῶν ἀντιγράφων ἔσφαλται· ἡ γὰρ ὀρθότησ τῆ
ῥῆ τοῦ οὕτωσ· διώνυμόν ἐστι ὀνόματα δύο κυ
καθ' ἑνὸσ τεταγμένωσ· ἐπώνυμον·

ἐπώνυμόν ἐστι τὸ ὡσ ἐπίθετι κῶσ λεγόμενον ὄνομα
μετὰ κυ· μο· κατὰ μιᾶσ οὐσίασ τιθέμενον προσ
θήκασ διὰ τὸ ἐπίθετον· ὡσ αὐτῶν χρὴ γὰρ πάντα
χοῦ διαπέλλειν αὐτὸ ἐκ τοῦ ἐπιθέτου· ἐπεὶ τὴν
ταὐτὸν ὠνήθησαν εἶναι τὸ ἐπώνυμον· τῷ ἐπιθέτῳ
καὶ θ' ὁ κακεῖνο κατὰ κύριόν κεῖται· ἀμφοῖν τεσ
ὅτι πολλὴ ἐστὶν ἡ διαφορὰ τῶν δύο· καὶ γὰρ διαφε
τὸ ἐπίθετον τοῦ ἐπωνύμου· ὅτι τὸ μὲν ἐπίθετον,
κατὰ κυρίων καὶ προσηγορικῶν πολλὰ τίθεται· τὸ
δὲ ἐπώνυμον κατὰ ἑνὸσ μόνου κυρίου ἰδιάζον·
καὶ ὅτι τὸ μὲν ἐπίθετον ἐπὶ ἐπαίνου καὶ ψόγου
τάσσεται· τὸ δὲ ἐπώνυμον ἐπὶ γενεᾶσ μόνον·
καὶ ὅτι τὸ μὲν ἐπίθετον τελεγενέσεσι, τὸ δὲ ἐ
πώνυμον μονογενέσ· καὶ ὅτι τὸ μὲν ἐπίθετον
χωρὶσ κυρίου προσηγορικοῦ, λεχθῆναι οὐδὲ δύναται·
τὸ δὲ ἐπώνυμον καὶ χωρὶσ κυρίου λεγόμενον· καὶ ὅτι
τὸ μὲν ἐπίθετον καὶ κοινοῦ καὶ προσηγορικοῦ
λεγόμενον, τὸ δὲ ἐπώνυμον, κατὰ μόνου κοινοῦ· ἀλλ' ἔρ

ἐπίθετον
ἐπώνυμον
ἐπώνυμον ἐπὶ γενεᾶς μόνον

τις εἰ τῷ ἐπωνύμῳ ῥηθεὶ, σημαίνει ὅ περ καὶ
τὸ κύριον· οὐκοῦν καὶ αὐτὸ κύριον, οὐ καὶ μετέ
ρου κοινοῦ λεγόμενον, ποιήσει τὴν τάξιν τοῦ διωνύ
μου· ἀλλὰ φαμὲν ὡσ οὐδὲν κωλύει τοῦτο γενέσθαι· τὸ μὲν
γὰρ διώνυμον, ἴσον ἔχει τὸ ἕτερον ὄνομα καὶ τὴν
σημασίαν· καθὸ κύριον, μετὰ κυρίου φαίνεται
ἔχον· καὶ ὅτι δύο τὸ κοινὸν δηλοῦσι οὐσίαι, τῶν δύο·
εἷν ἕκαστον αὐτοῦ χωρίσαι δύναται καὶ ἰδίαν οὐσίαν
παρασκεύασαι· ὅ καὶ ὁ τοῦ δ' ἕτερ τῶν ὀνο
μάτων ἔχει τὴν ἀξίαν σημαίνειν· τὸ δὲ ἐπώνυμον
οὐ τοῖα ον ἔχει τὸ ἕτερον ὄνομα· τὸ μὲν γὰρ κύριον,
τὸ δὲ ὡσ ἐπίθετ· οὐ τε δύο κύριοι δηλοῦσι οὐσίαν
τῶν δύο· εἷν ἕκαστον αὐτῶν χωρίσαι δύναται τῶν
τὸ ἰδίαν οὐσίαν, ὅ· εἰ μὴ περ οὐκ ἐμφαίνει τὸ κυ·
καὶ κατὰ τοῦ ζῆ, διαφέρ τοῦ κυρί· διαφέρει τὸ
ὄνομα κατ' αὐτὸ τοῦτο καὶ τοῦ διωνύμου· εἴγε τὸ
μὲν διώνυμον δύο κύριοι λέγ ὀνόματα· τὸ δὲ ἐπώ
νυμον ἐν κύριον καὶ ἐν ὡσ ἐπίθετον· ὅ περ ἰδιάζον·
ἐπίθετον καλοῦσι οἱ παλαιοὶ τεχνογράφοι· ἐπεὶ τὸ
ἰδιάζοντα, κατὰ ἑνὸσ τίθεται, καὶ οὐχ ὡσ περ τὸ
ἐπίθετον, κατὰ πολλῶν· ἐθνικόν· ὅ ρ

ἐθνικόν ἐστι κυρίωσ τὸ ἔθνουσ ὁλοκληρου δηλο
τικόν· κατὰ χρῆσιν κῶσ μέν τοι καὶ τὸ ἀπὸ μέρ
ἀπὸ πόλεωσ· ἀπὸ γένουσ μὲν, ὡσ ἑλληνοβαρ
βαρόσ· ἀπὸ χώρασ ὡσ θεσσαλόσ· ἀπὸ τόπου ὡσ
φθιώτησ· ἀπὸ βασιλέωσ· ὡσ ἀχαιοί· τὸ μὲν τ

ἐθνικόν ὄρος

ἐπωνυμία antiq. technographi ἰδιάζον ἐπίθετον vocabant credo ἐπωνυμία ut πολίπορος, θος ὀδυσσεύς

Phrygios πόλεις nomen gentile sed possessiuum

φύλος, οὐκέτι ἐθνικόν· εἴγε τὸ μὲν φυλέτ πρωτότυπον· τὸ δὲ φύλλον παράγωγον· εἰ δὲ παράγωγον καὶ εἴδους κτητ· ὡς ἀπὸ τοῦ τύπου φαίη· εἰς ος γὰρ λή ὡς τὸ μετόρειον (ὁμοίως δὲ ὡς καὶ αἰ τῶν ὑποβεβηκότων εἶναι εἰδῶν· ἐθνικὰ καὶ αὐτὰ λεγόμενον· ὡς ἀπὸ τοῦ παραγωγικοῦ:

Ἐρωτηματικά

Τίς. ποῖος. πόθος
πηλίκος
πῦ. ποῦ. πότε.
πηνίκα
ποῖος
πόθος
πηλίκος
πόσος πόσος ὠρι θμῶ
ποδαπός

Sophocles

τεόμοτι πωγεύ λέξομόμαι εἰσί, δ ὁ μόμαται· τίς· ποῖος· πόσος· πηλίκος· ἢ ἐπιρρήματα· ποῦ· ποῦ· πότε· πηνίκα· ἐρωτηματικὰ δὲ σχεδὸν εἰς πεῖν πάσαι αἱ λέξεις δύνανται γὰρ πᾶσα λέξις εἶναι ἐρωτηματικὴ τὸ φωνῆσκαὶ τὸν ὑποκρίσεως μόνον καθεκόμενον· ἐρωτῶμεν δὲ μαθεῖν θέλοντες· διὰ τοῦ τίς· οὐσίαν· τὸ δὲ ποῖος καὶ πόσος· παρ' ὅσον θέτον δύναται θήσεται, ὅλως τῶν ὑποστατικῶν μεταθέσεις· ποῖος τέφαμος· ὁ ἰατρός· ποῖος πύκτης· ὁ πυγμής· τὸ δὲ πόσος τὸ πολύς· ἢ μικρός· τοῦ τοδί, καὶ ἐπὶ μεταθέσεις τάττεται· πόσος ὄχλος· πόσος τραυτός· ὁ πηλίκος, τὰ ἐπὶ μεταθέσεις· μέγας βραχύς· τοῦ πόσος τὰ ἀριθμητικά· δεύτερος τέλεος· τὸ ποδαπὸς τὰ ῥήσις θρᾶξ· ἐοθὸ τὲ τὸ τοιότητος· λευκὸς· ξανθὸς· σοφὸς κλῆ· ὅν ἐρόδυνατεῖ αὐτὸ τὸ λοῖσι· τὸ ποδαπὸς, ἀν ποῖος χρησάμενος ἀκυρολογεῖ· ποδαπὸν τὸ ὧδε ἀμφὶ φαιδήμοις ἐχορεύμοις· τὰ ὑπὲρ μὴ ἀν συλλαβὼν ἐρωτήματα καταβιβάζοῦ

τὸν τόμον ἀόριστα· γίνεται οἷον πόσος· πηλικὸς· ἀποβάλλοντα δὲ τὸ κατάρχειν σύμφωνα ἀναφορικὸν γίνεται· οἷον πόσος· ὅσος· ποῖος· οἷος· ὅσος· μεταβάλλοντα· τὸ τ ἀρτὶ ἀποδοῦ γίνεται· πόσος· ποῖος· πηλίκος· ταῦτα δὲ τὰ διὰ τοῦ τ παραγόμενα δι' οὗ· τοιοῦτος· τοσοῦτος· ἐστὶ δὲ ὑπαγωγὴ κατὰ γένος κατὰ τῶν καθ' ἑαυτὸν καὶ ἐπιτάσεις τοιῶδε:

πόσον
πηλικόν

Τὸ τίς, ἐρωτηματικόν ἐστι καὶ ἀόριστον· ἢ θέτισ· δύο οὖν τόνων ἐστὶ δεκτικόν· ἀλλ' ἐπεὶ κοροσύλλαβ βραχεῖα, λέ οὐδὲ δύνασθαι δύο τόνους λαβεῖν· ἔμαλαμβάνατο τὸν ὀξὺν ἀεί· βρ δὲ τοῖς πλαγίοις δείκνυται δὲ διάφορον διὰ τὸ τὸ ποσότητος τὸ ἐπὶ δεκτικὸν ἑκατέρου τόνου· τινὸς· τίνι· τὸ δὲ ἀπὸ ἐρωτοῦ τόνον ἔχει τὸν ὀξὺν ἐπ' ἐρωτήσεως· ἐπεὶ ὀξεῖα κτήν, ὁ δὲ διὰ τοῦ δ ἀπὸ τοιοῦτος· τὸ πρὸ τοῦ· τὸ σημαινόμενον εἰσὶν ἐρεπιρρήματα· ἢ γὰρ πρὸ ξεωσ ἢ ἢ· πῶς ἐθαυμάτρειδησ· ἢ τόπου· πρῶν δὲ χρόνου ἀνάλει ἑκάτερα· ἢ χρόνου πόσε, πρὸ τὸ σημαινόμενον· ἐπεὶ κατὰ τὴν φωνὴν πολεῖται εἰσὶ· πῶ· ποῖ· πηνίκα· πότε· ποῦ· πόθεν· πόσ·

ἀόριστ

Τὸ ἀόριστον ἐναντίωσε, τὸ ἐρωτηματικῶ· καθὸ ὁμ ἐρωτῶν ζητεῖ αὐτῶ, ὅ εἰ θέλω αὐτί· τὸ δὲ ἀόριστον ἀναιρεῖ τὸν θέλοντα τί αὐτῶ ὁρίζεθαι καθὸ ἐρωτῶν γνωρίζει τὸ δὲ ἀόριστ, ἀγνωστ· καὶ τὸ μὲν ὅστις, δύο μέρ δρ ἔχει ἀόριστ· τὸ ὅς ὅ τὸ τίς· τὸ δὲ ὁ ποῖος καὶ τὸ ὁ ποδαπὸς καὶ τὸ ὁ πηλίκος,

Τις. in utraq: significatione sed in nominatiuo acuitur.

κῦ μὲν, ἀναφορικά ἐστιν, ἐὰν δὲ τε, ἀν παρ
λαμβάνῃς ἔχει ὅτι τὴν ἐρώτησιν τὸ ἀόριστον, ἀπὸ τοῦ ἐ
ρωτήματος· παρὰ γὰρ ἐρωτήματος ὁ ζωθερ τὸν λαβὼν
τὸν λόγον ἀνάγκη ἀόριστον· τὸ δὲ λαβὸν
γὰρ τὰ ἐρωτήματος ὁ ζωθερ τὸ ἀόριστον ὑπαρξεται·
τοῦς, ὅπως· τοῦ, ὅτου· καὶ σὺν τεῖνα εἰς βραχὺ
λόγου εἴτε ἐπιρρήματα καὶ ὀνόματα· ἐρωτησις ἡ
οὐ λέγεται δὲ διὰ ὀνόμα καὶ ἐπιρρήματος· ἀναφορὰ
ἀναφορά ἐστιν, ἀνάμνησις τοῦ προ
σώπου καὶ ἀπόντος τινός· γνώσις καὶ ἀνάπολησις.
τοῖς δ' ἄλλοις ὀνόμασιν ὀνομάζεσθαι· ἐπεὶ ταύτῃ τῇ
φωνῇ χρώμεθα καὶ ἀμοιβαίως· ὅτι οὗτος ὁμοι
τῶν δὲ μὴ παρόντι καὶ ἀποδιδόντες· ὡς ἄν τις εἴ
τοι τοιοῦτός ἐστιν ἀνδρεῖος· οἷος τοῦ τε ἀχιλλεύς· μὴ
δὲ δὲ δὲ ἀμφοτέρων ἐστὶ τὰ δὲ· ἕκας γὰρ αὐτῶν ὁμοι
ωσιν· χρῶνται δὲ τῷ ὀνόματι ὡς ἂν θαυμαστῷ
πολλάκις ὡς ἀριστοφάνης· τὸν δὲ ἀνόμαζε ὀν
τιλικοῦτ· ἂν μέγαν· καὶ ὅμερ· ἴδοιν ἐγὼ γε μὴ πα
τὸν ἀνάτιμον τὰ τὴν θεὸς εἶμι· ἀντὶ τοῦ πολύ·

Πεελληνικὸν ὄνομα λέ· ὅταν ὁ μὲν χαρακτὴρ
ἑλληνικὸς· ἡ δὲ ἐμφαίνηται δὲ, διὰ τοῦ σημαινομένου.
πολύτι πλῆθος· οἷον τρατός· χορός· εἴρηται δὲ ἐπ
λληνικὸν, παρὰ τὸ περιέχειν τὰ ἐξ αὐτοῦ σημαι
νόμενα· εἰ τὰ δὲ καὶ οἱ ποιηταὶ εἰδότες τὸ σημαι
νόμενον, πολλάκις, πρὸς αὐτὸ ὑπαντῶσι καὶ κατὰ
πλῆθος ἀεὶ θεμοῦ ὑπάρχειν· οἷον ἀγρός· ἀπὸ δὲ τοῦ

ἀναφορὰ

Aristoph
Homer

ἑλληνικὸν

καὶ ὡς φάος ἡ πλῆθυς· καὶ ὡς περὶ τὸ μεσε
ζόμενον· ἐν τῷ ἑκάστου ἑκάστῳ καθ' ἕνα τομὴ τῶν
πάντων λέγεται ἡ ἀναφορά· καὶ ὑπὸ τῷ ἑκάστοι ἐκ
τῶν κατὰ πολλοὺς τομῶν· ἐπὶ πάντων λέγεται ἡ
ἀναφορά· οὕτω καὶ ὑπὸ τῷ δήμου ἐρικῶν τῶν πλ
θος παραλαμβάνομεν· καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμοι πολ
λοὺς δήμους δηλοῦμεν σωματικῶν ἐκδιαιρέσεις.
ἑκάστου πλῆθος περιχειλούσης· ἐπιμεριζόμε
ἐπιμεριζόμενόν ἐστιν ὃ ποιεῖται ἀπὸ πλήθους προ
σώπων· ἐξαιρεῖται δὲ ἐπιμεριζόμενα
ἐκδύνοντα καὶ πλείονα ἐπὶ τὴν ἀναφορὰν ἔδη
εἰπεῖν ἕτερος ἢ ἄλλος· ταῦτα γὰρ ἐκ δύο καὶ πολλῶν
ἐρωτήσεις· ἐστὶ δὲ ὡς οὕτως ἀμεριστὰ· ἐπιμεριζόμε
νόν ἐστιν· ὃ δηλοῖ ἕνα ἐκ δύο ἢ δύο, καθ' ἕνα· ἢ ἕνα ἐκ
πολλῶν· ἢ πολλοὺς καθ' ἕνα δεικνῦ δὲ ἐπὶ πολὺ περιέχει
τὸ πλῆθος· εἴγε ἑκάτερον αὐτῶν, ἐπὶ τὸ πάντων
δηλοῦν ἀναφέρεται· διαφέρει δὲ ὅτι τὸ μὲν ἐκ καθ' ἕκα
στον ἐπιμερίζεται τὸ πρὸς πάντων ἐμφαίνει· ἔχει
τὸ δὲ οὐκ ἐξ ἐπιμερίζεται· ἀλλ' ὁμόνον πλήθη ὄν
τὸ περιλληπτικόν· Πεελληκτικόν·

Ἡ οὖ περιεκτικὸν ἡ φωνὴ λέγεται, ἐκ τοῦ περιεχομένου·
οἷον εἰπεῖν· παρθένων· ὅτι παρθένους ἔχων· δόξειε δὲ
λοιπὸ τὸ περιλληπτικὸν βιβλικῇ φωνῇ· πλῆθος περιέ
ὅμοιον εἶναι, τῷ περιεκτικῷ· διαφέρει ὅτι τὸ μὲν περι
εκτικὸν βιβλίῳ τῷ σύστασιν· καὶ τοῦ περιέχοντος
καὶ τοῦ περιεχομένου· καὶ δηλαδὴ τὸ περιεχόμε

περιεκτικὸν a
περιλληπτικὸν b

ἐπισωίσας τὸ περιεκ. τὸ μὲν τοι περιληπτικὸν
ἄλλο τι ἢ αὐτό· τὸ περιέχον αὐτὸ τὸ περιεχόμενον
οἷον εἰπεῖν· ἐπὶ τὸ περιεκ. παρθένων, τόπος παρ-
θένων· καὶ εἰ ἀφέλοις τὰ περιεχόμενα, οὐ καταλε-
λοιπε τὸ περιεκτικόν· ἐπεὶ τόπος ἐστὶν ἡμεῖς εἴποι·
ἄλλου κέκτοιος τοσόνδε τόπος· ἐὰν δὲ τὸ τοῦ περιεκ-
τικοῦ οὐκέτι· ὃ γὰρ χορός, οὐκέτι σύστημα ἢ τόπος χορ.
οὐδὲ ἀριθμός, ἀπόδημον ἀλλὰ τὸ ἀριθμῶν· πεποιημένον

πεποιημένον

Πεποιημένον ὄνομά ἐστιν· ὅταν καταμίμησιν ἤχου τι-
νος· καὶ τὸ ποιόν τι τοσοῦτον τοῦ ὑποκειμένου πράγματος
προσερεχθῇ· φλοῖσβος· ἐπὶ θαλάττης· ῥοῖζος ἐπὶ βέ-
λους· ψίττα δὲ καὶ ἄλλοις μέρεσι λόγου καταμιμηθεῖ-
φωνῶ· ὡς τὸ λίγβεβιος· καὶ σίζ' ὄφθαλμος· ἀλλ' ἐν
μὲν ἐκείνοις λέγεται ὄνομα τοιοῦτο· ἐν ταύτῃ δὲ
ὄνομα πεποιημένον· ἑρμηνεῖον

λιγξ βιος
σιζ ὄφθαλμος

ἑρμηνεῖον

ὄνομα πεποιημένον
ὀνοματοποιία

Ἑρμηνεῖόν ἐστιν ὃ περιέχει καὶ περιείληπται τὸ καὶ
ἀνόμοια εἴδη· ἢ τὸ γένος ἐμφαίνον διὰ τὸ ἀποτελεῖν
τινά· ἴδιον μὲν ἔχον ἕκαστον μέρη δ' ὅλον δ'
τὸ φυτὸν ὑποκεῖται γὰρ αὐτοῖς ἑτέρα φύσις· ἰδικόν

ἰδικόν

Ἰδικόν ἐστιν ὃ περιέχει οὐδὲ περιείληται τὸ καὶ ἀνό-
μοια εἴδη ἀλλὰ μέρη τίθεται· οἷον ἵππος βοῦς ἢ ὁ
Διόμηδες τοῦ γένους λαβὼν ἔχει· τὰ δὲ τοῦ γένους διαι-
θέν καλεῖται καὶ ἰδικά· καὶ προσηγορικά· εἰδικὰ
μὲν καθ' ὅλα αἱρεῖται· προσηγορικὰ δὲ καθ' ἕν
κοινῷ οὐσίας σημαίνει· ὃ δὲ προσηγορικὸν μέν ἐστιν·
οὐ μὴν ἰδικόν· οὐδὲ ἀφεκτικὸς διαιρεῖται τῶν ἑρμ.

λιγξ βιος
σιζ ὄφθαλμος

ἐπεὶ οὔτε ζῶον οὔτε φυτόν· τακτικόν·

τακτ

Τοῦτο συγκρίσει οὐ καταδέδεκται· εἰ δὲ τοῦ ἀρμ-
μόττει τῇ φωνῇ· λέγομεν ἀν δέχεσθαι τὴν παραγωγ.
ὡς περὶ τὸ πρώτιστον· δεύτατον· τάξιν δὲ μόνον δηλοῖ,
ὡς τὸ πρῶτος καὶ τὸ δεύτερος· ἀριθμῆ

ἀριθμ

Διάκρισιν ποιεῖται τοῦ ἀριθμοῦ καὶ δοκεῖ μὴ ταὐτὸν
εἶναι· ἐπεὶ κατὰ κρῶ τόπον τινά· ὡς ἀριθμὸν ποιεῖται
διὸ περὶ τοῦ δοκεῖ· τὸ μὲν τακ. δηλοῦσθαι καὶ ἀριθμ.
εἶναι· τὸ δ' ἀριθμῆ, οὐκέτι καὶ τακ. καὶ διαφέρουσι
καθὸ τὸ μὲν τάξιν μόνον ὑπαινίττεσθαι περὶ ἀριθμῶ· μηδέ-
να ποιούμενον λόγον· τὸ δὲ ἀριθμῆ τὸ ἐναντίον τῶ
ἐξαριθμεῖσθαι γὰρ ποιεῖται τὸ τάξεως· λόγον ποιούμ.

τακτικόν
ἀριθμητικόν
D

Ἀπολελυμένον ἐστὶν ὃ μὴ μεθέτερον μόνον· ὡς περ.
τὸ πρωτότυπον ἔρρωται δὲ τὴν ἔχον τὸ ἀφ' ἑτέρου γε-
γονέναι· οἷον λόγος ἀπὸ τοῦ λέγειν· καὶ ἀὴρ ἀπὸ τοῦ ἀή-
τοῦ πρὸ ἐμ· ὑποτάττουσι δὲ τῶ προστοτύπῳ τὸ ἀπό-
λυτον· τοῦ δὲ ὀνόματος διαθέσεις εἰσὶ β·

ἀπολελυμ

Γ

Γ' ὅτι τὸ ὄνομα διαθέσεις οὐ κέχει· ἢ γὰρ οὐσι-
καθ' αὐτὸ ἢ ἀπαθής ἐστιν· τὰ δὲ παθὴ ἐκ
τοῦ τί σύμβαίνοντος τῇ οὐσίᾳ· τουτέστι τοῦ ῥήματος·
τῶν δὲ ὧν εἴπερ ὁ τεχνικὸς τοῦ ὀνόματος· διαθέσεις

Technic

ἐρούμεν ὅτι πολλαχῶς εἰσι ῥήματα· ὀνόματα δὲ ἀόριστα·
τῶν διαθέσεις ἀπὸ τοῦ ἐρρῶσθαι· καὶ ὡς ἄλλα χοῦ εἰρή-
καμεν ὅτι τὰ ῥήματα τοῦ τε τὰ πράγματα ἀποτελεῖ
μὲν ἄρτι· ἢ ὡς πάσχοντος ἢ ὡς ἐνεργοῦντος· διὰ τοῦ
καὶ ὁ τεχνικὸς τοῦ εἴπωμεν· ὡς τέρος εἰρῆσθαι· ὅμως

Quæstio

Quaestio

πάθος τοῦ ῥήματος. τὸν δὲ τύπον τῆς φωνῆς τῶν
ὀνόματος εἰ ἄρα καὶ τὰ ὀνόματα ἔχουσι διαθέσεις.
διὰ τί οὐ λέγομεν ὑπαρέπεσθαι τῷ ὀνόματι γένη. εἴδη. σχήματα. ἀριθμοὺς. πτώσεις. καὶ διαθέσεις.
καὶ φαμὲν ὅτι διὰ τοῦτο τὰς διαθέσεις, οὐσιωμεν
θεούμεν τοῖς παρεπομένοις τῷ ὀνόματι. ἐπεὶ οὖν
πᾶν τὰ ὀνόματα, σημαίνει ἐνέργειαν καὶ πάθος.
ἰδοὺ γὰρ καὶ τὸ ἀίειν καὶ τὸ πτηλεύς. οὔτε ἐνέργειαν
οὔτε πάθος δηλοῦσιν:

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
SALAMANCA

Allegr.